111

SCRIBERE QUI NESCIT NULLUM
PUTAT ESSE LABOREM.
TRES DIGITI SCRIBUNT,
CŒTERA MEMBRA DOLENT.
Dr. NICOLÁS LEÓN.

Ribbon marker
from leaf 135
of
"Missale romanum
ordinarium..

BA561 C363
1-size

SCRIBERE QUI NESCIT NULLUM PUTAT ESSE LABOREM.
TRES DIGITI SCRIBUNT, CŒTERA MEMBRA DOLENT.
D^r. NICOLÁS LEÓN.

John Carter Brown
Library

℣. Qui ſedes ſup cherubi: appare corā effraī beniamī: ꝛ manaſſe. ℣. Excita potētiā tuā: ꝛ veni: vt ſaluos facias nos. Se qn. ſcti euāgelij ſm lucam. c. iij

Anno quintodecimo imperij tyberij ceſar̄: ꝑcurāte pontio pilato iudeā: tetrarcha autem galileę herode: philippo autez fratre eius tetrarcha itureę: ꝛ traconitidis regionis ꝛ liſania abilinę tetrarcha: ſub principibus ſacerdotuꝫ: anna ꝛ caypha: factū eſt verbum domini ſuper Joannem zacharię filiuꝫ, in deſerto. Et venit in omnem regionem iordanis: prędicans baptiſmum pęnitentię in remiſsionem peccatorum: ſicut ſcriptum eſt in libro ſermonum eſaię prophetę. Uox clamantis in deſerto. Parate viam domini: rectas facite ſemitas eius. Omnis vallis implebitur: ꝛ omnis mons ꝛ collis humiliabitur. Et erunt praua in directa: ꝛ aſpera in vias planas. Et videbit omnis caro ſalutare dei. Offertoriuꝫ. Exulta ſatis filia ſyon: prędica filia hieruſalem: ecce rex tuus venit tibi ſanctꝰ: ꝛ ſaluator. Sec.

Sacrificijs pręſentibus, quęſumus domine, placatus intende: vt ꝛ deuotioni noſtrę proficiant ꝛ ſaluti. Per.

Pro ſancta Maria. Secreta.

In mentibus noſtris, quęſumus domine, verę fidei ſacramenta ꝯfirma: vt qui conceptum de virgine: deum verū ꝛ hominem confitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potentiam: ad ęternaꝫ mereamur peruenire lętitiam. P.

Pro papa. Secreta.

Oblatis, quęſumus domine, placare muneribꝰ: ꝛ famulum tuum N. quem paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: aſſidua protectione guberna. P.

Coio. Exultauit vt gigas ad currendam viam: à ſummo cęlo egreſsio eius: ꝛ occurſus eius vſq; ad ſummū eiꝰ. Poſt c.

Quęſumus, domine deus noſter: vt ſacroſancta myſteria quę pro reparationis noſtrę munimine contuliſti: ꝛ pręſens nobis remedium eſſe facias: ꝛ futurum. Per dominum.

Pro ſctā maria. Poſt cō.

Gratiam tuam, quęſumꝰ domine, mentibus noſtris īfunde: vt qui angelo nunciāte: xpi filij tui incarnationem cognouimus per paſsionem eius: et crucē: ad reſurrectionꝫ gloriā ꝑducamur. ꝑ eundē. Pro papa.

Poſt coio.

Hec nos, q̄s dn̄e, diuini ſacramēti perceptio protegat: ꝛ famulum

tuũ N. quē paſtorē eccleſie tue
preeſſe voluiſti: vnà cuȝ cōmiſ-
ſo ſibi grege ſaluet ſemp: ⁊ mu-
niat. p. ¶ Dñica.iiij.in aduētu
ſtatio ad ſctōs.xij.apl'os. Intr.

R O rate celi deſup ⁊
nubes pluāt iuſtū: a-
periat terra: ⁊ ger-
minet ſaluatorē. Ps.
Et iuſtitia oriat ſimul: ego dñs
creaui eum. ℣ Gloria. Oratio

E Xcita dñe potētiam tuaȝ:
⁊ veni: ⁊ magna nobȝ vir
tute ſuccurre: vt p auxiliū gra-
tie tue: quod nr̃a peccata ppe-
diūt: indulgētia tue ꝓpitiatio-
nis acceleret. Qui viuis ⁊ reg.
Pro ſancta Maria. Oratio.

D Euſq̃ de beate marie vir
ginis vtero: verbū tuū an
gelo nunciāte carneȝ ſuſcipere
voluiſti: preſta ſupplicibꝰ tuis
vt qui vere eā genitricē dei cre
dimꝰ: eius apud te interceſſio-
nibus adiuuemur. Per eū.do.
Cōtra perſecu.eccleſie. Ora.

E Ccleſie tue, q̃s dñe, pces
placatꝰ admitte: vt deſtru
ctis aduerſitatibꝰ ⁊ erroribus
vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat li-
bertate. Per. pro papa. Oro

D Eus oīum fideliū paſtor
⁊ rector, famulū tuuȝ. N.
quē paſtorē eccleſie tue preeſſe
voluiſti, propitiꝰ reſpice: da ei,
q̃s, verbo ⁊ exēplo quibus pre
eſt proficere: vt ad vitā vnà cū
grege ſibi credito perueniat ſem
piternam. Per eundem domi-
num noſtrum Jeſum chriſtum
filium tuum. Qui tecuȝ viuit ⁊
℟ Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Corintios. ca.iiij.

F Ratres: ſic nos exiſtimet
homo vt miniſtros xp̃i: ⁊
diſpenſatores miniſteriorū dei:
hic iam queritur inter diſpēſa-
tores: vt fidelis quis inueniat.
Mihi autē pro minimo eſt: vt
à vobȝ iudicer: aut ab humano
die: ſed neq; meipſum iudico.
Nihil enim mihi conſcius ſum:
ſed non in hoc iuſtificatus ſuȝ.
Qui autē iudicat me dominus
eſt. Itaq; nolite ante tempus
iudicare: quoadusq; veniat do
minꝰ: qui ⁊ illuminabit abſcō-
dita tenebrarum: ⁊ manifeſta-
bit conſilia cordium. Et tūc la
us erit vnicuiq; à deo. Gradu.

P rope eſt dñs omnibus inuo-
cantibus eum omnibus qui in
uocant: eū in veritate. ℣. Lau
dem domini loquetur os meū:
⁊ benedicat omnis caro nomē
ſanctuȝ eius. A lleluia. ℣. Ve
ni domine: ⁊ noli tardare: rela-
xa facinora plebis tue iſraël.
Sequentia ſancti euangelij ſe
cundum Lucam. Capitu.iij.

A Nno quintodecimo impe
rij tyberij ceſarȝ: pcurāte

põtio pilato iudeā: tetrarcha
autē galileę herode: philippo
aũt fratre ei⁹ tetrarcha itureę
⁊ traconitidis regionis: ⁊ liſa=
nia abilinę tetrarcha: ſub prin
cipibus ſacerdotũ anna ⁊ cay
pha: factum eſt verbũ dñi ſup
iannē zacharię filiũ ĩ deſerto.
Et venit in omnē regionē ioꝛ=
danis, p̄dicās baptiſmũ peni=
tētię ĩ remiſſionē pctõꝝ: ſicut
ſcriptũ eſt ĩ libꝛo ſmonũ eſaię
eſa. 9. pphetę Vox clamātis in deſ
to. Parate viā dñi: rectas faci
te ſemitas ei⁹. Omnis vallꝫ im
plebit: ⁊ õnis mõs ⁊ collis hu
miliabit. Et erũt pꝛaua in di=
recta: ⁊ aſpera in vias planas.
Et videbit omnis caro ſaluta
re dei. Offer. Aue maria grã
plena, dominus tecum: bene=
dicta tu in mulieribus: ⁊ bene
dictus fructus vētris tui. Se.

SAcrificijs p̄ſentib⁹, quę=
ſumus domine, placatus
intende: vt ⁊ deuotioni noſtrę
pꝛoficiant, ⁊ ſaluti. Per dñm.

Pꝛo ſancta maria. Secreta.

IN mentibus noſtris, quę
ſumus domine, verę fidei
ſacramenta confirma: vt qui
conceptum de virgine, deũ ve=
rum ⁊ hominem confitemur:
per eiuſdem ſalutiferę reſurre
ctionis potentiam, ad ęternā
mereamur pueṅire lętitiā. P.

Contra pſecu. eccłę. Secre.

PRotege nos domine, tuꝭ
myſterijs ſeruiētes: vt di
uinis reb⁹ inhęrētes, ⁊ coꝛpe
tibi famulemur ⁊ mente. Per
Cõio. Ecce virgo cõcipiet, ⁊
pariet filium: ⁊ vocabitur no=
mē ei⁹ hemanuel. Poſt. Cõ.

SVmptis muneri b⁹, quę
ſum⁹ domine, vt cum fre
q̃ntatiõe myſterii, creſcat nrę
ſalutꝭ effect⁹. P. P. ſ. Ma. poſt

GRatiam tuam, quę (Cõ.
ſumus domine mētibus
noſtris infunde, vt qui angelo
nunciante, Chꝛiſti filij tui in=
carnationem cognouim⁹, per
paſſionem eius ⁊ crucem ad re
ſurrectionis gloriam perduca
mur. P. Cõtra pſ. eccłę Poſt.

QVęſumus, domine deus
noſter: vt quos diuina tri
buꝭ participatiõe gaudere, hu
manis non ſinas ſubiacere pe
riculis. Per dominu⁹ noſtrũ.

¶ Notandum, quod ſi vigilia
natiui. domini venerit in domi
nica: totum officium miſſę fit đ
vigilia, cum conmemo. dñicę.
¶ Item ſi feſtũ natiui. in dñica
venerit quattuor tēpora cele=
bꝛant in penultima hebdoma
da: qꝛ tũc in ſabba. pꝛimo āte
natiuita. agit officiũ đ vigilia.
In vigilia natiui. dñi ſtatio ad
ſanctā mariā maioꝛem. Intr.

In vigilia natiuitatis domini.

HOdie ſcietis q2 veni
et domin⁹ ⁊ ſaluabit
nos: ⁊ manè videbi
ps. 23. tis gloriã eius. ps.
Dñi eſt terra, ⁊ plenitudo ei⁹:
orb3 terrar3 ⁊ vniuerſi q̃ habi=
tant in eo. ℣. Gloria pri. Orõ.

DEus q̃ nos redẽptionis
noſtrę ãnua expetatiõe le
tificas: preſta, vt vnigenitũ tuũ
quẽ redẽptorẽ lęti ſuſcipimus,
veniẽtem quoq3 iudicẽ ſecuri
videam⁹. Dñm noſtrũ Jeſu3.
Et dicit hęc orõ tãtùm: niſi vi
gilia venerit in dñica. Lectio
epiſtle beati pauli apoſtol ad
Romanos. Capitulũ primũ.

FRatres, Paulus ſeruus
Jeſu xp̃i vocatus apoſto=
lus, ſegregat⁹ in euãgeliũ dei:
quod antè promiſerat per pro
phetas ſuos in ſcripturis ſctis
đ filio ſuo: q̃ fact⁹ eſt ei ex ſemi=
ne dauid ſm carnem. Qui prę
deſtinat⁹ eſt fili⁹ dei in virtute,
ſm ſpiritũ ſanctificationi3, ex re
ſurrectione mortuor3 Jeſu xp̃i
dñi nr̃i. ⁊ apl̃atũ: ad obediẽdũ
fidei in oĩb⁹ ꝓ noĩe ei⁹: in q̃bus
eſtis ⁊ vos vocati Jeſu xp̃i dñi
noſtri. Gra. Hodie ſciet3, q2 ve
niet dñs, ⁊ ſaluabit nos: ⁊ ma=
ps. 79. nè videbit3 gl̃iã ei⁹. ℣. Qui re=
gis iſraël intẽde: q̃ deducis ve=
lut ouẽ Joſeph: q̃ ſedes ſuper
cherubĩ: appare corã effraĩ bẽ
iamĩ ⁊ manaſſe. Alla. ℣. Cra
ſtina die delebit̃ iniq̃tas terrę:
⁊ regnabit ſup nos ſaluator mũ
di. Sed nõ dicit Alla. niſi ve
nerit in dñica. Seq̃ntia. ſ. euã.
ſecundũ Mattheum. capit. j.

IN illo tp̃e Cũ eſſet dẽſpõ
ſata mater Jeſu Maria,
Joſeph: ãteq̃3 ꝯuenirẽt, iuẽta
eſt in vtero habens de ſpiritu
ſcõ. Joſeph autẽ vir ei⁹ cũ eſſet
iuſt⁹: ⁊ nollet eã traducere: vo
luit occultè dimittere eã. Hęc
aũt eo cogitante, ecce angelus
dñi in ſomnis apparuit ei dicẽs
Joſeph fili dauid, noli timere
accipere mariã ꝯiugẽ tuã. Qđ
enĩ in ea natũ eſt, de ſpiritu ſcõ
eſt. Pariet aũt filiũ: ⁊ vocabis
nomẽ ei⁹ ieſum. Ipſe enĩ ſaluũ
facit ppl̃m ſuũ à peccat3 eor3.
Offer. Tollite portas princi= ps. 23.
pes veſtras: ⁊ eleuamini portę
eťnales: ⁊ itroibit rex gl̃ię. Se

DA nob3, onipotẽs de⁹, vt
ſicut adoranda filij tui na
talitia ꝓuenim⁹: ſic ei⁹ munere
capiam⁹ ſempiťna, gaudẽtes.
Qui tecũ. Communio. Reue
labit̃ gloria dñi: ⁊ videbit oĩs luc. 3.
caro ſalutare dei noſtri. poſ. cõ

DA nob3 q̃s dñe vnigeniti
filij tui recenſita natiuita
te reſpirare, cui⁹ cęleſti myſte=
rio paſcimur, ⁊ potamur: Per
eundem dominum noſtrum.

nū: ſm ordinem melchiſedech.
Ec cle 50. Gra. Ecce ſacerdos magnꝰ, q̄
idiebꝰ ſuis placuit deo. ℣. Nō
eſt inuētus ſimilis illi, qui ꝯſer-
uaret legem excelſi. Alla. ℣.
Jo an. 10. Ego ſum paſtor bonus, ⁊ cog
noſco oues meas: ⁊ cognoſcūt
me meę. Sequētia ſancti euā-
gelij ſecūdū Joānem capit. x.
In illo tēpe Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Ego ſum
paſtor bonꝰ: bonꝰ paſtor aīam
ſuā dat ꝓ ouibꝰ ſuis. Merce-
nariꝰ aūtē, ⁊ qui nō eſt paſtor,
cuiꝰ nō ſunt oues ꝓprię: videt
lupū veniētē, ⁊ dimittit oues, ⁊
fugit. Et lupꝰ rapit: ⁊ diſpgit
oues. Mercenariꝰ aūt fugit,
qꝛ mercēnariꝰ eſt: ⁊ nō ptinet
ad illum ꝺ ouibꝰ. Ego ſum pa
ſtor bonꝰ: ⁊ cognoſco oues me
as: ⁊ cognoſcūt me meę. Sicut
nouit me pr̄: ⁊ ego cognoſco
pr̄eꝫ, ⁊ aīaꝫ meā pono ꝓ ouibꝰ
meiꝫ. Et alias oues habeo: q̄
non ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas o-
portet me adducere: ⁊ vocē me
am audiēt. Et fiet vnū ouile, ⁊
ps. 20. vnꝰ paſtor. Offer. Poſuiſti do
mine i capite eiꝰ corōnā ꝺ lapi
de precioſo: vitam petijt à te, ⁊
tribuiſti ei. Alleluia. Secret.
Munera tibi dn̄e dicata ſā
ctifica: ⁊ itercedēte beato
Thoma martyre tuo atqꝫ pō
tifice, ꝑ eadē nos placatꝰ intē-
de. Per. Pro natiuit. Secre.
Oblata domine munera,
noua vnigeniti tui natiui
tate ſanctifica, noſqꝫ à pecato-
rū noſtrorū maculis emūda. p.
Pro ſancto ſtephano. Secre.
Suſcipe dn̄e munera ꝓ tu
orū cōmemoratione ſan-
ctorū: vt ſicut illos paſsio glori
oſos effecit: ita nos ꝺuotio red
dat innocuos. p. p ſancto Joā
ne. Sec.
Suſcipe dn̄e munera, q̄ in eiꝰ tibi ſolenita
te deferimꝰ, cuiꝰ nos cōfidimꝰ
patrocinio liberari. p. p inocē
tibꝰ. Sec.
Sanctorū tuorū dn̄e nobꝫ pia nō deſit oro,
q̄ ⁊ munera noſtra ꝯciliet: ⁊ tu
ā nobis indulgētiā ſemꝑ obti-
neat. per eundem. Comuio.
Ego ſum paſtor bonus, ⁊ cog Jo an. 10.
noſco oues meas, ⁊ cognoſcūt
me meę. Poſt. Comunio.
Hec nos comunio dn̄e pur
get à crimine: ⁊ intercedē
te beato thoma martyre tuo
atqꝫ pōtifice, cęleſtis remedij
faciat eſſe conſortes. per. Pro
natiuitate. Poſt. Comunio.
Preſta, queſumꝰ omnipo
tēs deus, vt natus hodie
ſaluator mundi, ſicut diuinę no
bis generationis eſt auctori-
ta ⁊ inmortalitatis ſit ipſe lar-
gitor. Qui tecum viuit. Pro
ſancto ſtephano. Poſt Cōio.

A Uxilietur nobis dñe ſum
pta myſteria: ⁊ intercedē
te btō ſtephano martyre tuo,
ſempitna ꝓtectione ꝯfirmēt.
p.dñz. p.ſ.Joāne. Poſt.Co.
R Efecti cibo potuq́z cele-
ſti, de⁹ noſt, te ſupplices
depcamur: vt in cui⁹ hec cōme
moratione pcepim⁹: ei⁹ munia
mur ⁊ pcibus. Per dñz nr̄uz.
Pro innocentib⁹ Poſt Cōio.
V O tiua domine dona per
cepimus: que ſanctorum
nobis precibus: ⁊ pſentis, que
ſumus, vite, parit ⁊ eterne tri-
bue ꝯferre ſubſidiū. Per.dñz.
¶ Si feſtum natiuitatis domi
ni, ſancti ſtephani, ſancti Joā
nis euangeliſte, ſanctoꝝ inno
centū, vel ſancti Thome mar-
tyris, venerit in dñica: ipſa die
nihil fit ꝺ dñica, ſed die ꝓximo
poſt feſtū ſancti Thome mar-
tyris fit officium dñice. De do
minica vero, q̄ tūc veniet in o-
ctaua feſti, nihil penit⁹ agitur.
¶ Eo āno ī quo natiuitas dñi
venerit die lune, inſeq̄nti ſabb.
fiat officiū ſeq̄ns, vꝫ. Introi.
eſa. 9. P Uer nat⁹ eſt nobꝫ,
⁊ filius dat⁹ eſt no-
bis: cui⁹ imperium
ſup humerum ei⁹: ⁊
vocabit nomē ei⁹ magni ꝯſilij
āgelus. ps. Cātate dño canti
cū nouū: q2 mirabilia fecit. ꝟ.

Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpū. Oro
C Oncede, queſumus oi-
potēs de⁹, vt nos vnige
niti tui noua per carnē natiui-
tas liberet, quos ſub peccati
iugo vetuſta ſeruitus tenet. p.
Pro ſancto ſtepha. Oratio.
D A nobis, q̄s dñe, imitari
qd̄ colimus, vt diſcam⁹ ⁊
inimicos diligere: q2 ei⁹ nata-
litia celebram⁹, q̄ nouit etiam
ꝓ pſecutoribus exorare dñm
nr̄ū. Pro.ſ. Joanne. Oratio.
E Ccleſiā tuā dñe benign⁹
illuſtra, vt beati Joannis
apoſtoli tui ⁊ euangeliſte illu-
minata doctrinis, ad dona per
ueniat ſempitna. p.dñz.nr̄uz.
Pro innocentibus. Oratio.
D E⁹ cui⁹ hodierna die p̄-
conium innocentes mar
tyres, nō loq̄ndo, ſed moriēdo
confeſſi ſunt: oīa in nobis vitio
rum mala mortifica: vt fidē tuā
quā lingua nr̄a loq̄tur, etiam
morib⁹ vita fateatur. p.dñm.
¶ Lco. epiſtole beati. Pauli
apoſtoli. Ad Titum. cap.iij.
C Hariſſime, apparuit be-
nignitas ⁊ humanitas ſal
uatoris noſtri dei: non ex ope-
ribus iuſtitie q̄ fecim⁹ nos: ſed
ſm ſuam miſericordiā ſaluos
nos fecit. Per lauachrū rege-
nerationis ⁊ renouationis ſpi
ritus ſancti quem effudit in no

bis abundè: p Jeſum Chriſtũ ſaluatorem nr̃m. Ut iuſtificati gratia ipſius: heredes ſumus ſecundũ ſpem vitę ęternę. In Chriſto Jeſus dño nr̃o. Gra.
ps. 97. Uiderunt omnes fines terre ſalutare di nr̃i: iubilate deo õnis terra. ℣. Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ: ante ↄſpectum gen
ps. 96. tium reuelauit iuſtitiam ſuam. Alla. ℣. Dies ſanctificatus illuxit nobis: venite gentes, ⁊ adorate dominum, quia hodie deſcendit lux magna ſuper terram. Sequentia ſancti euangeli ſecundũ Lucam. ca. ij.

In illo tẽpore, Paſtores loqbãt adinuicẽ. Trãſeam⁹ vſq̧ bethleẽ: ⁊ videam⁹ hoc ṽbũ q̃ factũ eſt: q̃ fecit dñs, ⁊ oſtendit nobis. Et venerunt feſtinãtes: ⁊ inuenerũt mariam ⁊ Joſeph, ⁊ infantem poſitum in preſepio. Uidẽtes, aũt cognouerunt de verbo, q̃ dictum erat illis de puero hoc Et omnes q̃ audierũt, mirati ſunt: ⁊ de his q̃ dicta erãt à paſtoribus ad ipſos. Maria aũt conſeruabat omnia ṽba hec, conferens in corde ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores, glorificantes ⁊ laudãtes deum in omnib⁹ q̃ audierãt, ⁊ viderãt: ſicut
ps. 88. dictũ eſt ad illos. Offer. Tui ſunt celi, ⁊ tua eſt terra: orbem terrarũ, ⁊ plenitudinem eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudicium p̃paratio ſedis tuę. Secreta.

Oblata dñe munera, noua vnigeniti tui natiuitate ſanctifica: noſq̧ à peccatorum nr̃oꝝ maculis emũda. p. eun. Pro ſancto ſtephano. ſc.

Suſcipe dñe munera, pro tuorũ cõmemoratiõe ſanctorũ: vt ſicut illos paſſio glorioſos effecit: ita nos deuotiored dat innocuos. p. d. Pro. ſ. Joã ne ſc.

Suſcipe dñe munera, q̃ in ei⁹ tibi ſolẽnitate deferim⁹, cui⁹ nos ↄfidim⁹ patrocinio liberari. p. p. innocẽ.

Sanctoꝝ tuoꝝ dñe (Sc. nobꝫ pia nõ deſit oratio: q̃ ⁊ munera nr̃a conciliet: ⁊ tuam nobꝫ indulgẽtiam ſemper obtineat. Per dñm. Cõmun.

Uiderũt oẽs fines terrę ſalutare dei nr̃i. Poſt Cõmunio. ps. 97.

Preſta, q̃s õnipotens deus, vt natus hodie ſaluator mũdi, ſicut diuinę nobis gegenerationis eſt auctor: ita ⁊ immortalitatꝫ ſit ipſe largitor. Qui te. Pro. ſ. ſtephano poſt

Auxiliẽtur nobis (Cõio. dñe ſumpta myſteria: ⁊ intercedente btõ ſtephano martyre tuo, ſempiterna protectione confirment. Per dominũ. Pro ſancto Joãne poſt cõio.

R Efecti cibo, potuq́ꝫ cęle
ſti, deꝰ noſter, te ſupplices
depꝛecamur: vt in cuiꝰ hęc cõ-
memoratione pcepimꝰ, eiꝰ mu
niamur ⁊ pꝛecibus. Per dñm.

Pro innocē. Poſt Comunio.

V O tiua domine dona per
cepimꝰ: q̄ ſanctoꝝ nobꝫ
pcibus, ⁊ pꝛeſentis, q̄ſumꝰ, vi-
tę pariter ⁊ ęt'ne, tribue cõfer-
re ſubſidium. Per dominum.

¶ Dñica infra octauam nati-
uitatis Domini noſt. Introi.

ſap. 18. D Um mediũ ſilētiũ
tenerēt oĩa: ⁊ nox in
ſuo curſu mediũ iter
pageret: oĩpotens
ſermo tuꝰ dñe, de cęlis à regali
bus ſedibus venit. Ps. Domi
ps. 29. nus regnauit, decorem indutꝰ
eſt: indutus eſt dominus forti-
tudinē: ⁊ pręcinxit ſe. ℣. Glia.

O Mnipotēs ſempi- (Oro
terne deus, dirige actꝰ no
ſtros in beneplacito tuo: vt in
nomine dilecti filij tui merea-
mur bonis operibꝰ abũdare.
Per eũdem Dominum noſt.

Et fit commemoratio de octa
uis. Pro natiuitate dñi. Oro.

C Oncede, quęſumꝰ omni
potēs deꝰ, vt nos vnige-
niti tui noua pcarnē natiuitas
liberet, quos ſub peccati iugo
vetuſta ſeruitus tenet. Per e-
undem Dominum noſtrum.

Pro ſancto Stephano. Oro.

D A nobis, quęſumꝰ domi
ne, imitari quod colimus
vt diſcamus ⁊ inimicus dilige
re: quia eius natalicia celebra
mus: qui nouit etiam pro per-
ſecutoribus exorare, dominuꝫ
noſtrum Jeſum Criſtum fili.

Pro Sancto Joãne. Oratio.

E Ccleſiam tuam domine
benignus illuſtra: vt bea
ti Joannis apoſtoli tui, ⁊ euã-
geliſtę illuminata doctrinꝫ, ad
dona pueniat ſēpiterna. Per.

Pro innocentibus. Oratio.

D Eus cuius hodierna die
pręconiũ innocētes mar-
tyres, non loquendo, ſed mori
endo, cõfeſsi ſunt: omnia in no
bis vitiorum mala mortifica: vt
fidem tuam, quam lingua no-
ſtra loquitur: etiam moribꝰ vi-
ta fateatur. Per dñm noſtruꝫ.

Lecio epiſtolę beati pauli a-
poſt li ad Galathas. cap. iiij.

F Ratres, Quanto tempo
re hęres paruulus eſt, ni
hil differt à ſeruo, cùm ſit domi
nus omnium: ſed ſub tutoribꝰ
⁊ actoribus eſt, vſq́ꝫ ad pręfini
tum tēpus à patre. Ita ⁊ nos
cùm eſſemus paruuli: ſub ele-
mentis mundi huius eramus
ſeruientes. At vbi venit pleni
tudo temporis: miſit deus fili-
um ſuum, factũ ex muliere, fa-

ctum ſub lege: vt eos qui ſub le
ge erant, redimeret: vt adopti
onem filiorum reciperemus.
Quoniam autẽ eſtis filij dei,
miſit deus ſpiritum filij ſui in
corda veſtra, clamãtem, abba
pater. Itaque iam non eſt ſer-
uus, ſed filius: quòd ſi filius, ⁊
heres per deum. Graduale.
Ps. 42. Speciosus forma pre filijs ho
minum: diffuſa eſt gratia in la
Ps. 44. bijs tuis. ℣. Eructauit cor me
um verbum bonum: dico ego o
pera mea regi: lingua mea ca-
lamus ſcribe velociter ſcriben
Ps. 92. tis. Alleluia. ℣. Dominus re
gnauit, decorem induit: induit
dominus fortitudinem: ⁊ pre-
cinxit ſe virtute. Sequẽtia ſan
cti euangelij ſecundum Lu-
cam. Caput ſecundum.

In illo tẽpore, Erant Jo
ſeph, ⁊ maria mater Je-
ſu mirantes ſuper his, que di-
cebantur de illo. Et benedixit
illis ſymeõ: ⁊ dixit ad Mariã
matrẽ eius. Ecce poſitus eſt
hic in ruinam: ⁊ in reſurrectio
nem multorum in iſraël: ⁊ in ſi
gnum, cui contra dicetur. Et
tuam ipſius animam pertrãſ-
ibit gladius: vt reuelentur ex
multis cordib⁹ cogitationes.
Et erat anna propheteſſa, fi-
lia phanuel, d tribu aſer: ⁊ hec
proceſſerat in diebus multis:
⁊ vixerat cum viro ſuo annis ſe
ptẽ, à virginitate ſua. Et hec
vidua erat, vſquè ad annos o-
ctogita quattuor: que diſcede-
bat de templo, ieiunijs ⁊ obſe
crationibus ſeruiens deo no-
cte ac die. Et hec ipſa hora ſu
perueniens, confitebatur do-
mino: ⁊ loquebatur de illo o-
mnibus qui eſpectabant redẽ
ptionem iſraël. Et vt perfece-
runt omnia ſecundùm legem
domini, reuerſi ſunt in galileã
in ciuitatem ſuam Nazareth.
Puer autem creſcebat: ⁊ con
fortabatur plenus ſapientia:
⁊ gratia dei erat in illo. Offer.
Deus enim firmauit orbem te
rre: qui non cõmouebitur: pa- Ps. 92.
rata ſedes tua deus: ex tũc à ſe
culo tu es. Secreta.

Concede, queſum⁹ omni
potens Deus, vt oculis
tue maieſtatis munus oblatũ,
⁊ gratiam nobis pie deuotio-
nis obtineat, ⁊ effectum bea-
te per ennitatis acquirat. per
dominũ noſtrum Jeſum xpm.
Pro natiuitate. Secreta.

Oblata domine munera,
noua vnigeniti tui natiui
tate ſanctifica, noſq; à pecca
torum noſtrorum maculis e-
munda. Per eundem dominũ
noſtrum Jeſum Chriſtum.
Pro ſancto Stephano. Sec.

Suſcipe domine munera pro tuorum commemoratione sanctorum: vt ſicut illos paſsio glorioſos efficit: ita nos deuotio reddat inocuos. P. d.

Pro sancto Joanne. Secre.

Suſcipe domine munera, que in eius tibi ſolennitate deferimus, cuius nos confidimus patrocinio liberari. Per dñm.

Pro innocentibus. Sc.

Sanctorum tuorum domine nobis pia nō deſit oratio: que et munera noſtra conciliet, et tuam nobis indulgentiã ſemper obtineat. Per dominum.

math. 2. Communio. Tolle puerum et matrem eius: et vade in terrã iudã: defuncti ſunt enim qui querebant aĩaȝ pueri. Poſt Cō.

Per huius domine operationem myſterij, et vitia noſtra purgentur, et iuſta deſideria compleantur. Per dñȝ.

Pro natiuitatis Poſt. Cōio.

Preſta, queſumus omnipotens deus, vt natus hodie ſaluator mũdi: ſicut diuine nobis generationis eſt auctor, ita et immortalitatis ſit ipſe largitor. Qui tecũ vi.

Pro sancto Stephano. Poſt Cōmunio.

Auxilientur nobis domine ſumpta myſteria: et intercedente beato Stephano martyre tuo, ſempiterna protectione cōfirment. Per. dñȝ.

Pro sancto Joanne poſt Cō.

Refecti cibo potuq; celeſti deus noſter, te ſupplices deprecamur: vt in cuius hec cō memoratione percepimus: eius muniamur et precibus. p. dñȝ.

Pro Innocenti. Poſt Cōio.

Uotiua domine dona percepimus: que sanctorum nobis precibus, et p̃ſentis q̃s vite: pariter et eterne, tribue cōferre ſubſidium: Per dominuȝ noſtrũ.

In die sancti. Siluestri pape et cōfeſſoris. Introitus.

Sacerdotes tui domine induant iuſtitiã: et sancti tui exultent: propter dauid ſeruũ tuum nō auertas faciem Chriſti tui. ps. Memento domine dauid: et oĩs manſuetudinis eius. ℣. Glia patri. Oro. ps. 131. ibi.

Da, queſumus omnipotẽs deus, vt beati ſilueſtri cō feſſoris tui atq; pontificis veneranda ſolennitas, et deuotionem nobis augeat, et ſalutem. Per dominum noſtrũ ieſum.

Pro Natiuitate. Oratio.

Concede, queſumus omnipotens deus, vt nos vnigeniti tui noua per carnẽ natiuitas liberet: quos ſub peccati iugo vetuſta ſeruitus tenet. Per eun. dominum noſtrum.

Pro ſancto Stephano. Orō.

DA nobis, queſumus dn̄e, imitari quod colimus, vt diſcamus ⁊ inimicos diligere: quia eius natalicia celebram⁹ qui nouit etiam pro perſecutoribus exorare dominum nr̄m Jeſum. Pro ſ. Joanne. Orō.

ECcleſiam tuā dn̄e benign⁹ illuſtra: vt beati Joannꝫ apoſtoli tui ⁊ euāgeliſtę illuminata doctrinis, ad dona perueniat ſempiterna. Per ꝺ.

Pro Innocentibus. Oratio.

DEus cuius hodierna die preconiū īnocentes martyres, non loquendo, ſed moriendo confeſſi ſunt: omnia in nobis vitiorū mala mortifica: vt fidem tuam, quam lingua nr̄a loquitur: etiam morib⁹ vita fateatur. Per dominum. Lcō. epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Timotheum. capitulo. iiij.

CHariſſime, Teſtificor coram deo, ⁊ chriſto Jeſu: qui iudicatur⁹ eſt viuos ⁊ mortuos, per aduentum ipſius, ⁊ regnum eius. Predica verbū: iſta oportune importune. Argue, obſecra, increpa in omni patientia, ⁊ doctrina. Erit enī tempus, cùm ſanā doctrinam non ſuſtinebunt: ſed ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi magiſtros, prurīētes aurib⁹. Et à veritate quidem auditum auertent: ad fabulas autem cōuertentur. Tu verò vigila: in omnibus labora: opus fac euāgeliſtę, miniſterium tuum iple: ſobrius eſto. Ego enim iam delibor: ⁊ tempus meę roſolutionis inſtat. Bonum certamen certaui: curſum conſumaui: fidem ſeruaui. Jn reliquo repoſita eſt mihi corōa iuſtitię: quā reddet mihi domin⁹ in illa die iuſtus iudex. Non ſolùm autē mihi: ſed ⁊ his qui diligunt aduentum eius. Grad. Ecce ſacerdos magnus: qui in diebus ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi: qui conſeruaret legem excelſi. Alleluia. ℣. Jnueni dauid ſeruum meum: oleo ſancto vnxi eum. Sequentia ſancti euangelii ſecundùm Lucam. capitulo. xij.

eccl 50.

eccl 44.

ps. 88.

IN illo tempore, Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri pręcincti: ⁊ lucernę ardentes in manib⁹ veſtrꝫ. Et vos ſimiles hominibus expectantibus dominum ſuum, quando reuertatur à nuptijs: vt cùm venerit, ⁊ pulſauerit, cōfeſtim aperiant ei. Beati ſerui illi: quos cùm venerit domin⁹, inuenerit vigilantes. Amen dico vobis, quod pręcinget ſe: ⁊ faciet illos diſcūbere: ⁊ tranſ

ſiens, miniſtrabit illis. Et ſi ve
nerit in ſecunda vigilia: ⁊ ſi in
tertia vigilia venerit, ⁊ ita inue
nerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc
autem ſcitote: quoniā ſi ſciret
paṫ familias: qua hora fur ve
niret: vigilaret vtiq̃: ⁊ non ſi
neret perfodi domum ſuam.
Ideo ⁊ vos eſtote parati: q2
qua hora nō putatis, filius ho
Ps. minis veniet. Offerto. Inuē
88. ni dauid ſeruum meum: oleo
ſancto meo vnxi eum: manus e
nī mem auxiliabiṫ ei: ⁊ brachiū
meū confortabit eum. Secre.

Sancti tui nos, domine q̄
ſumus, vbiq̃ lętificent:
vt dū eorum merita recolim⁹,
patrocinia ſentiamus. p. dñz.

Pro Natiuitate. Secreta.

Oblata domine munera,
noua vnigeniti tui natiui
tate ſanctifica: noſq̃ à pecca
torū noſtrorum maculis emū
da. p eun. Pro. ſ. Stepha. Sc̄.

Suſcipe dñe munera pro
tuorū cōmemoratiōe ſan
ctorum: vt ſicut illos paſsio glo
rioſos efficit: ita nos deuotio
reddat innocuos. Per dñm.

Pro ſancto Joanne. Secre.

Suſcipe domine munera
que in eius tibi ſolennita
te deferimus, cuius nos confi
dimus patrocinio liberari. p.

Pro Innocentibus. Secre.

Sanctorum tuorum dñe
nobis pia non deſit orō:
quę ⁊ munera noſtra concili
et: ⁊ tuam nobis indulgentiā
ſemp̄ obtineat. p. Cōmunio.

Beatus ſeruus, quē cùm ve Luc. 12.
nerit dominus, inuenerit vigi
lantem: amen dico vobis, ſup
omnia bona ſua cōſtituet eum.

Preſta, q̄s oīpo(Poſt cō
tens deus, vt de perce
ptis muneribus gratias exhibē
tes: intercedente beato ſilue
ſtro cōfeſſore tuo, atq̃ pontifi
ce, beneficia potiora ſumam⁹.
Per. Pro natiui. Poſt. Cō.

Preſta, quęſumus omni
potens deus, vt nat⁹ ho
die ſaluator mundi: ſicut diui
nę nobis generationis eſt au
ctor: ita ⁊ immortalitatis ſit i
pſe largitor. Qui tecū. Pro
ſancto Stephano. Poſt Cō.

Auxilientur nobis domi
ne ſumpta myſteria: ⁊ in
tercedente beato Stephano
martyre tuo, ſempiterna pro
tectione cōfirment. Per dñz.

Pro. ſ. Joanne. Poſt Cōio.

Refecti cibo, potuq̃ cęle
ſti deus noſter, te ſuppli
ces depręcamur: vt in cui⁹ hęc
commemoratione p̄cepimus,
eius muniamur ⁊ precibus.
Per dominum noſtrū Jeſuz.

Pro innocētibus. Poſt Cō.

VOs tiua dñe dona percepimus: quę ſanctorũ nobis p̃cibus, ⁊ pręſentis, quęſum⁹, vitę pariter ⁊ ęternę: tribue cõferre ſubſidiũ. Per. Si feſtũ ſancti ſilueſtri in dñica venerit officiũ fit de eo: ⁊ cõme. de dñica, ⁊ d̃ octauã. ¶ In octa. natiui. domini Statio ad ſanctam Mariã trans tiberim. Intr.

eſa. 9. PUer nat⁹ eſt nobis, ⁊ filius dat⁹ eſt nobis: cuius imperiũ ſup humerũ eius: ⁊ vocabitur nomen eius magni

p̃s. 95. conſilij angelus. P̃s. Cantate domino canticum nouũ: q̃r mirabilia fecit. ℣. Gloria. Oro.

DEus q̃ ſalutis ęterne, beate marię ṽginitate fecũda, humano generi p̃mia pręſtitiſti: tribue, quęſumus, vt ipſã p̃ nob̃ intercedere ſentiamus, per quam meruim⁹ auctorẽ vitę ſuſcipere Dñm nr̃m Jeſum. Et nõ fit aliq̃ commemoratio, in octaua natiuitatis. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli. ad Titum. capit. ij.

CHariſſime, apparuit gratia dei ſaluatoris noſtri omnibus hominib⁹, erudiens nos, vt ab negantes impietatem, ⁊ ſecularia deſideria: ſobriè, ⁊ iuſtè, ⁊ piè viuamus in hoc ſeculo: expectantes beatam ſpem: ⁊ aduentum glię magni dei: ⁊ ſaluatoris noſtri Jeſu Chriſti. Qui dedit ſemetipſũ p̃ nob̃, vt nos redimeret ab omni iniquitate: ⁊ mundaret ſibi populum acceptabilẽ: ſectatorem bonorum operũ. Hęc loquere, ⁊ exortare: in Chriſto Jeſu dño noſtro. Gra. Viderũt oẽs p̃s. 97.

fines terrę ſalutare dei noſtri: iubilate deo oĩs terra. ℣. Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ: ãte p̃s. 96.

conſpectũ gentium reuelauit iuſtitiã ſuam. Alla. ℣. Multifariè olim de⁹ loquens patribus in prophetis: nouiſsimè diebus iſtis locutus eſt nobis in filio. Sequentia ſancti euangelij ſecundũ Lucam. capi. ij.

IN illo tp̃e, Poſtq̃ cõſumati ſunt dies octo: vt circunciderẽt puer: vocatũ eſt nomẽ ei⁹ Jeſus: q̃d vocatũ eſt ab ãgelo, priuſq̃ in vtero cõcipe p̃s. 88.

retur. Offer. Tui ſunt celi: ⁊ tua eſt terra: orbem terrarum, ⁊ plenitudinem eius tu fundaſti: iuſtitia ⁊ iudicium prępa ratio ſedis tuę. Secreta.

MUneríb⁹ nr̃is, quęſum⁹ domine, precibuſq̃ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs: ⁊ clementer exaudi. Per dominũ. Communio. p̃s. 97.

Viderunt omnes fines terrę ſalutare dei nr̃i. Poſt cõio.

HEc nos cõmunio domi-
ne purget a crimine: ⁊ in
tercedẽte btã dĩ genitrice ma
ria, celeſtis remedij faciat eſſe
conſortes Per eundẽ. In oc-
taua ſancti ſtephani totũ offi-
cium miſſę dicitur ſicut in die:
preter orationem: que dicitur.
Omnipotens ſempiternę de-
us, q̃ primitias martyrum in
beati leuitę Stephani ſangui
ne dedicaſti. Quã require poſt
officiũ ſancti ſtephani fol. xiij.
Et fit cõmemoratio de ſancto
Joãne: ⁊ de innocentibus. In
octaua ſancti Joannis officiũ
miſſę dicitur ſicut in feſto eius.
Prima oratio de die. Secũda
de innocenti. Tertia: De⁹ q̃
ſalutis ęternę. In octaua ſan-
ctorum innocentum officiũ miſ
ſe dicit: ſicut in die excepto q̃
Gl'ia in excelſis. ⁊ Alla ⁊ Ite
miſſa eſt dicunt. Prima oõ d
die. Secũda Deus q̃ ſalutis.
Tertia Ecc'ię tuę, q̃s domine.
¶ In vigilia Epipha. Intr.

DUm mediũ ſilentiũ
tenerent oĩa: ⁊ nox
in ſuo curſu mediuꝫ
iter pageret, omni-
potens ſermo tuus domine:
de celis a regalibus ſedib⁹ ve
ps. 92. nit. ps. Dñs regnauit: decorẽ
indutus eſt: indutus eſt domi-
nus fortitudinẽ, ⁊ precinxit ſe.

℣ Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
OMnipotẽs ſempiterne
deus: dirige act⁹ nr̃os in
beneplacito tuo: vt in nomine
dilecti filij tui mereamur bonꝫ
operibus abundare Per eũ.
Pro ſancta maria. Oratio.
DEus qui ſalutis ęternę
beatę marię virginitate
fecunda, hummano generi p̃-
mia preſtitiſti: tribue queſum⁹
vt ipſaꝫ pro nobꝫ intercedere
ſentiamus: per quã meruim⁹
auctoreꝫ vitę ſuſcipere Dñm
noſtruꝫ. Cõtra pſe. ecclę. oõ.
ECcleſię tuę queſum⁹ do-
mine p̃ces placat⁹ admit
te: vt deſtructis aduerſitatib⁹
⁊ erroribus vniuerſis, ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per dñꝫ.
Lectio epiſtolę beati pauli a
poſtoli. Ad galathas. ca. iiij.
FRatres, quanto tempo
re hęres paruulus, eſt ni
hil differt a ſeruo: cum ſit domi
nus omniuꝫ: ſed ſub tutoribus
⁊ actoribus eſt, vſqꝫ ad prefini
tum tẽpus a patre. Ita ⁊ nos
cum eſſemus paruuli: ſub ele-
mentis mundi huius eramus
ſeruientes. At vbi venit ple-
nitudo temporis: miſit deus fi
lium ſuum, factum ex muliere:
factuꝫ ſub lege: vt eos qui ſub
lege erant, redimeret: vt ado-
ptionẽ filiorum reciperemus.

Quoniã autem eſtis filij dei, miſit deus ſpiritum filij ſui in corda veſtra clamãtem, abba pater. Itaq₃ iam nõ eſt ſeru⁹, ſed filius: quod ſi fili⁹: ⁊ heres
ps. 42. per deuz. Graduale. Specioſus forma pre filijs hominum: diffuſa eſt gratia in labijs tuis
ps. 44. ℣. Eructauit cor meum verbũ bonuz: dico ego opera mea regi: lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribentis. Alleluia
ps. 92. ℣. Dominus regnauit decorẽ induit: induit dominus fortitudinem: ⁊ pręcinxit ſe virtute.

Seq̃ntia .ſ.euã.ſ₃. mat. ca. ij.

In illo tpe, Defuncto herode, ecce angelus domini apparuit in ſomnis Joſeph in ęgypto dicẽs. Surge: ⁊ accipe puerum, ⁊ matrez eius, ⁊ vade in terram iſraël. Defuncti ſunt enim qui querebant animam pueri. Qui cõſurgẽs, accepit pueruz ⁊ matrez eius, ⁊ venit in terrã iſraël. Audiẽs autez: q̃ archelaus regnaret in iudęa: ꝓ herode patre ſuo timuit illò ire. Et admonitus in ſomn₃: ſe ceſſit in partes galilęę: ⁊ veniẽs habitauit in ciuitate q̃ vocatur nazareth: vt adimpleretur qđ dictuz eſt per ꝓphetas: qm̃ nazaren⁹ vocabitur.
ps. 92. Offertoriũ. Deus enim firmauit orbem terrę, qui non cõmouebit: parata ſedes tua de⁹: ex tũc, à ſeculo tu es. Sc.

Concede, queſum⁹ omnipotens de⁹, vt oculis tuę maieſtatis munus oblatum: ⁊ graz nobis pię deuotionis obtineat: ⁊ effectuz beatę perennitatis acquirat. Per dñuz.

Pro ſancta maria. Secreta.

Muneribꝰ nr̃is, queſum⁹ domine, precibuſq₃ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs: ⁊ clemẽter exaudi. Per dominum noſtrum ieſuz Chriſtum filium tuum. Contra perſec: eccleſię. Secreta.

Protege nos domine tuiz myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherẽtes, ⁊ corpore tibi famulemur: ⁊ mente Per dominum noſtrum ieſuz

Communio. Tolle puerũ, ⁊ matrem eius: ⁊ vade in terraz iudà: defuncti ſunt enim qui q̃rebant aĩaz pueri. Poſtcoio.

PEr huius dñe operationem myſterij, ⁊ vitia noſtra purgentur: ⁊ iuſta deſideria compleãtur. Per dñuz noſtrum Jeſum Chriſtuz filium tuuz: qui tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate ſpũs ſancti de⁹ p omnia ſecl̃a ſeculoꝝ. ℟. Amen.

Pro ſancta maria Poſtcoio.

HEc nos cõmunio dñe purget à crimine: ⁊ interce-

dente beata dei genitrice ma-
ria, celeſtis remedij faciat eſſe
conſortes. Per eundem domi
num noſtrum Jeſum chriſtum
filiū tuū: qui tecum viuit ⁊ re
gnat ī vnitate ſpūs ſancti deꝰ:
per omnia ſecula ſeculorum.
℟. Amen. Contra perſecu-
tores Eccleſię Poſtcomunio.

Queſumus domine deus
noſter, vt quos diuina tri
buis participatione gaude-
re: humanis non ſinas ſubia-
cere periculis. Per dñm nrm̄
Jeſum Chriſtum filium tuū:
qui tecum viuit ⁊ regnat in v-
nitate ſpiritus ſancti deus: per
oīa ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen.

In epiphania domini. Stat.
ad ſanctum Petrum. Introi.

Ecce aduenit domi-
nator dominus: ⁊ re
gnum in manu eiꝰ:
⁊ poteſtas ⁊ imperi
ps. 71. um. ps. Deus iudiciū tuū re-
gida: ⁊ iuſtitiā tuā filio regis.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Deus qui hodierna die v-
nigenitum tuum gētibꝰ,
ſtella duce, reuelaſti: concede
propitius, vt qui iam te ex fide
cognouimꝰ: vſqꝫ ad cōtemplā
dam ſpeciē tuę celſitudinis ꝑ
ducamur. Per eundem domi-
num noſtrum Jeſum Chriſtū
filium tuum: qui tecum viuit
⁊ regnat in vnitate ſpiritꝰ ſan
cti deus: per omnia ſecula ſecu
lorum. ℟. Amen. Lectio Eſa
ie prophetę. capitulo. xl.

Surge illuminare hieru
ſalem: quia venit lumen tu-
um: ⁊ gloria domini ſuper te or
ta eſt. Quia ecce tenebrę ope-
rient terrā: ⁊ caligo populus
Super te autem orietur domi
nus: ⁊ gloria eius in te videbi-
tur. Et ambulabunt gentes
in lumine tuo: ⁊ reges in ſplen
dore ortus tui. Leua in circui-
tu oculos tuos, ⁊ vide: omnes
iſti congregati ſunt, venerunt
tibi. Filij tui de longe veniēt: ⁊
filię tuę de latere ſurgēt. Tūc
videbꝭ, ⁊ afflues: ⁊ mirabitur,
⁊ dilatabitur cor tuum: quan-
do conuerſa fuerit ad te multi
tudo maris: fortitudo gentiū
venerit tibi. Jnundatio came
lorum operiet te: dromedarij
madiā, ⁊ epha. Omnes de ſab
ba venient: aurum ⁊ thus de-
ferentes: ⁊ laudem domino an
nunciantes. Graduale. O- eſa. 60.
mnes de ſabba veniēt: aurū ⁊
thus deferentes: ⁊ laudem do
mino annunciantes. ℣. Sur-
ge, ⁊ illuminare hieruſalē: qꝛ
gloria domini ſuper te orta eſt.
Alleluia. ℣. Uidimus ſtel-
lā eius in oriente: ⁊ venimus
cum muneribꝰ adorare domi-

num. Sequẽtia. ſ. euangelii ſe
cundum Mattheum. cap. ij.

Cum natus eſſet Jeſus
in bethleem iude, in die-
bus herodis regis: ecce magi
ab oriente venerunt hieroſoly
mam dicentes. Ubi eſt qui na
tus eſt rex iudeorum? Uidim⁹
enim ſtellam eius in oriente: ⁊
venimus adorare eum. Audi
entes autem herodes rex, tur
batus eſt: ⁊ omnis hieroſoly-
ma cum illo. Et congregans
omnes principes ſacerdotum
⁊ ſcribas populi, ſciſcitabatur
ab eis, vbi Chriſtus naſcere-
tur. At illi dixerũt ei. In beth
leem iude. Sic enim ſcriptum
eſt per prophetã. Et tu beth-
leem terra iuda: nequaquã mi-
nima es in principibus iuda:
ex te enim exiet dux, qui regat
populũ meum iſraël. Tunc he
rodes clam vocatis magis, di
ligenter didicit ad eis tempus
ſtelle: q̃ apparuit eis. Et mit-
tẽs illos in bethleẽ, dixit. Ite,
⁊ interrogate diligẽter de pue
ro: ⁊ cùm inueneritis, renũcia
te mihi: vt ⁊ ego veniens, ado-
rem eum. Qui cùm audiſſent
regẽ, abierunt. Et ecce ſtella
quam viderant in oriente, an
tecedebat eos, vſq; dum veni-
ens, ſtaret ſuprà: vbi erat pu-
er. Uidentes autem ſtellam:
gauiſi ſunt gaudio magno val
de. Et intrantes domum inue
nerunt puerum cũ maria ma-
tre eius: ⁊ procidentes, adora
uerunt eum. Et apertis theſa
uris ſuis, obtulerunt ei mune-
ra, aurũ, thus ⁊ myrrhã. Et re
ſponſo accepto in ſomnis, ne
redirent ad herodem: per aliã
viam reuerſi ſunt in regionem
ſuam. Offer. Reges tharſis
⁊ inſule munera offerent: re-
ges arabum ⁊ ſabba dona ad
ducent: ⁊ adorabunt eum o-
mnes reges terre: omnes gen
tes ſeruient ei. Secreta.

Eccleſie tue, queſum⁹ do
mine, dona propiti⁹ intuere: q̃
bus nõ iam aurũ, thus ⁊ myr
ra ꝓfertur: ſed quod eiſdẽ mu
neribus declaratur, immolatur,
⁊ ſumitur. Per dominum no-
ſtrum Jeſum Chriſtum. Pre
fatio. Eterne deus, Quia cũ
vnigenitus. Infra actionem.

Communicantes, ⁊ diem ſa-
cratiſsimum celebrantes, quo
vnigenitus tuus in tua tecum
gloria coetern⁹ in veritate car
nis noſtre, viſibiliter corpora-
lis apparuit. Sed ⁊ memori-
am venerãtes, in primis glorio
ſe, ſemperq; virginis Marie
genitricis eiuſdem dei, ⁊ domi
ni noſtri Jeſu Chriſti: ſed ⁊ be
atorũ apoſtolorũ, Petri, ⁊c.

Et dicuntur per octauã. Cõ.
Vidimus ſtellam eius in ori-
ma tth. 2. ente: & venimus cum muneri-
bus adorare dñm. Poſt. Cõio.
Preſta, queſumus omni-
potens deus, vt quę ſolẽ
ni celebramus officio: purifica
tę mentis intelligentia conſeq̃
mur. Per dominum. ¶ Infra
octauam epiphanię ſit idẽ offi
cium, quod in die: & poſt oratio
nem diei dicuntur orationes.
Deus qui ſalutꝫ ęternę, & Ec
cleſię tuę. De feſtiuitatibꝰ ve-
ro, quę infra octauam veniũt,
nihil tunc agitur: ſed peracta
octaua, celebrantur. ¶ Domi
nica infra octauã epipha. In.
In excelſo throno vi
diſedere virum, quẽ
adorat multitudo ã
gelorum, pſallẽtes
in vnũ, Ecce cuius imperij no
p̃s. 71. men eſt in ęternum. Ps. Iubi-
late deo omnis terra: ſeruite do-
mino in lętitia. ℣. Gl̃ia. Orõ.
Vota, queſumus domine,
ſupplicantis populi cęle
ſti pietate proſequere: vt & quę
agenda ſunt videant: & ad im
plenda quę viderint, conuale-
ſcant Per dñm noſtrũ. Pro cõ
memoratiõe epipha. Oratio.
Deus qui hodierna die v-
nigenitum tuum gentibꝰ
ſtella duce reuelaſti: concede
propitius, vt qui iam te ex fide
cognouimus, vſq; ad contem
plandam ſpeciem tuę celſitu-
dinis perducamur. Per eun-
dem dominũ noſtrum Ieſum.
Lectio epiſtolę beati Pauli
apoſtoli ad Romanos. c. xij.
Fratres, Obſecro vos
per miſericordiam dei, vt
exhibeatis corpora veſtra, ho-
ſtiam viuentem: ſanctam: deo
placentem: rationabile obſe-
quium veſtrum. Et nolite con
formari huic ſeculo, ſed refor-
mamini in nouitate ſenſus ve-
ſtri: vt probetis quę ſit volun-
tas dei bona, & bene placens,
& perfecta. Dico enim ꝑ grãꝫ
dei, quę data eſt mihi, omnibꝰ
qui ſunt inter vos: nõ plꝰ ſape
re, q̃ꝫ oportet ſapere: ſed ſape-
re ad ſobrietatem. Et vnicuiq;
ſicut deꝰ diuiſit mẽſuram fidei.
Sicut enĩ in vno corpore mul
ta mẽbra habemꝰ: omnia autẽ
mẽbra nõ eundem actum ha-
bẽt: ita multi vnum corpus ſu-
mus in xp̃o: ſinguli autẽ alter
alterius membra. In Chriſto
Ieſu domino noſtro. Gradua- p̃s. 40.
le. Benedictus dominus deꝰ
Iſraël: qui facit mirabilia ma-
gna ſolꝰ à ſeculu. ℣. Suſcipi- p̃s. 71.
ant mõtes pacem populo tuo:
& colles iuſtitiam. Alleluia. p̃s. 65.
℣. Iubilate deo omnis terra

ſeruite domino in letitia. Se-
quentia ſancti euangelij ſecun
dùm Lucam. Capit .ij.
Cum factus eſſet Jeſus
ānorum duodecim: aſcen
dentibus illis hieroſolymam,
ſecundùm cōſuetudinem diei
feſti, cōſumatiſq; diebus, cùm
redirent: remāſit puer Jeſus
in hieruſalem: ⁊ non cognoue-
runt parentes eius. Exiſtimā
tes autem illum eſſe in comita
tu, venerunt iter diei: ⁊ requi-
rebant eum inter cognatos, ⁊
notos. Et nō inuenientes, re-
greſſi ſunt in hieruſalem, requi
rentes eum. Et factū eſt, poſt
triduum inuenerunt illum in
templo, ſedentem in medio do
ctorum, audientem illos, ⁊ in-
terrogantem. Stupebant au
tem omnes qui eum audiebāt,
ſuper prudentia ⁊ reſponſis
ei⁹. Et vidētes admirati ſunt.
Et dixit mater eius ad illum.
Fili, q̄d feciſti nobis ſic? Ecce
pater tu⁹ ⁊ ego dolentes, quę
rebamus te. Et ait ad illos.
Quid eſt quod me quęrebatꝫ.
Neſciebatis, quia in his quę
patris mei ſunt: oportet me eſ-
ſe? Et ipſi non intellexerunt
verbum quod locutus eſt ad
illos. Et deſcendit cum eis: ⁊
venit nazareth: ⁊ erat ſubdi-
tus illis. Et mater eius conſer
uabat omnia verba hec, confe
rens in corde ſuo. Et Jeſus
proficiebat ſapientia, ⁊ etate,
⁊ gratia apud deum, ⁊ homi-
nes. Offertorium. Iubilate ps. 65.
deo omnis terra: iubilate deo
omnis terra: ſeruite domino in
lętitia: intrate in conſpectu ei⁹
in exultatione: quia dominus
ipſe eſt deus. Secreta.
Oblatum tibi domine ſa-
crificium, viuificet nos ſemper
⁊ muniat. Per dominum no-
ſtrum. Pro epiphania. Sec.
Eccleſię tuę, quęſum⁹ do-
mine, dona propiti⁹ ītue
re: quibus non iam aurū, thus
⁊ myrra profertur: ſed q̄ eiſdē
muneribus declaratur, immo-
latur ⁊ ſumitur. p. dñs. Cōio.
Fili quid feciſti nobis ſic? ego luc. 2.
⁊ pater tuus dolentes, quęre-
bamus te: ⁊ quid eſt q̄ me que
rebatis? neſciebatis, qꝛ in his
q̄ patris mei ſunt oportet me
eſſe. Poſt Communio.
Supplices te rogamus, o
mnipotēs deus, vt quos tuꝫ re
ficis ſacramētis: tibi etiam pla
citis moribus dignāter deſer-
uire concedas. Per dominuꝫ.
Pro epiphania. Poſt Cōio.
Preſta, q̄s omnipotēs de
us, vt q̄ ſolēni celebram⁹
officio: purificate mentis intel
ligentia conſequamur. p. dñs.

¶ Si feſtiuitas Epiphanię
in dominica venerit, ſupra ſcri
ptum officium dominicę fit ſa=
bbato infra octa. ¶ In octa
ua Epiphanię. Introitum.
ECce aduenit domi
nator dominus: ꝛ re
gnum in manu eiꝰ,
ꝛ poteſtas, ꝛ impe=
ps. 71. rium. Ps. Deus iudicium tu=
um regi da: ꝛ iuſtitiam tuam fi
lio regis. ℣. Gloria patri. Ora
DEus cuius vnigenitus in
ſubſtantia noſtrę carnis
apparuit: preſta quęſumus, vt
per eum quem ſimilem nobis
foris agnouimus, intus refor=
mari mereamur. Qui tecum.
Lectio Eſaie prophetę. c. xl.
SUrge, illuminare hieru=
ſalem, quia venit lumen
tuum: ꝛ gloria domini ſuper te
orta eſt. Quia ecce tenebrę o=
perient terram, ꝛ caligo popu
los. Super te autē orietur do
minus: ꝛ gloria eius in te vide
bitur. Et ambulabunt gētes
in lumine tuo: ꝛ reges in ſplen
dore ortus tui. Leua in circui=
tu oculos tuos, ꝛ vide: omnes
iſti congregati ſunt, venerunt
tibi. Filij tui de longe venient:
ꝛ filię tuę de latere ſurgent.
Tunc videbis, ꝛ afflues: ꝛ mi
rabitur, ꝛ dilatabitur cor tuū:
quando conuerſa fuerit ad te
multitudo maris: fortitudo gē
tium venerit tibi. Inundatio
Camelorum operiet te: Dro=
medarij madian, ꝛ epha. O=
mnes de ſabba venient: aurū
ꝛ thus deferentes: ꝛ laudem
domino annūciantes. Gradu.
Omnes de ſabba venient: au ps. 71.
rum ꝛ thus deferentes: ꝛ lau=
den Domino annunciantes.
℣. Surge, ꝛ illuminare Hie=
ruſalem: quia gloria Domini
ſuper te orta eſt. Alleluia. ℣.
Vidimus ſtellam eius in ori= matth
ente: ꝛ venimus cum muneri= 2.
bus adorare Dominum. Se=
quētia ſancti euangelij ſecun
dum Ioannem. Capit. j.
IN illo tempore. Vidit
Ioannes Ieſum veniē
tem ad ſe: ꝛ ait. Ecce agnus
Dei: ecce qui tollit peccata
mundi. Hic eſt de quo dixi.
Poſt me venit vir, qui ante me
factꝰ eſt: q̄ prior me erat: ꝛ ego
neſciebā eum. Sed vt manife
ſtetᷣ in iſraël: ꝓpterea veni ego ī
aqua baptizans. Et teſtimo
niū perhibuit Ioānes. Quia
vidi ſpiritum deſcendentem
quaſi columbam de cęlo, ꝛ mā
ſit ſuper eum: ꝛ ego neſciebā
eum. Sed qui miſit me ba=
ptizare in aqua: ille mihi dixit.
Super quē videris ſpiritum
dſcēdētē, ꝛ manētē ſup eū: hic

eſt qui baptizat in ſpiritu ſan-
cto. Et ego vidi: ⁊ teſtimoniũ
perhibui, quia hic eſt fili⁹ dei.
ps. Offer. Reges tharſis, ⁊ iſulę
71. munera offerẽt: reges arabũ,
⁊ ſabba dona adducẽt: ⁊ ado-
rabunt eũ omnes reges terrę:
oẽs gentes ſeruiẽt ei. Secre.
H O ſtias tibi domine, ꝑ na
ti filij tui apparitione de-
ferimus, ſuppliciter exorãtes:
vt ſicut ipſe noſtrorum auctor
eſt munerum: ita ſit ipſe miſeri
cors ⁊ ſuſceptor, Jeſus chriſt⁹
dominus noſter Qui. Comu.
matth. 2. V idimus ſtellam eius in ori-
ente: ⁊ venimus cũ murerib⁹
adorare dominũ. Poſt Cõio.
C Eleſti lumine, queſum⁹
domine, ſemper ⁊ vbique
nos preueni: vt myſterium cu-
i⁹ nos participes eſſe voluiſti:
puro cernam⁹ intuitu: ⁊ digno
percipiamus affectu. Per. d.
¶ Ab octaua epiphanie vſq3
ad purificationẽ poſt orationẽ
diei dicunt iſte oratiões. De⁹
qui ſalutis. et Eccleſię tuę. vel
Deus omnium fidelium.
¶ Si tẽpus breue fuerit a do-
minica prima poſt octauã epi-
phanię vſque ad. lxx. ita q̈ do
minicalia officia nõ poſſint ex
pleri ſuis dieb⁹: officia reſidu-
arum dominicarum diſtribuũ
tur per hebdomadam vltimã
ſi feſtũ nõ impediat. ¶ Simili
ter fit de dñicis poſt octauã pẽ
tecoſtes vſque ad aduentum.
¶ Dñica ſcda poſt epiphani.
O Mnis terra (Intr. ps. 65.
adoret te de⁹, ⁊ pſal
lat tibi: pſalmum di
cat nomini tuo altiſ-
ſime. ps. Jubilate deo oĩs trã: ibi.
pſalmũ dicite nomini ei⁹, date
gloriã laudi ei⁹. ℣. Glia. Oꝛo.
O Mnipotẽs ſẽpitne de⁹,
q̃ cęleſtia ſimul ⁊ terrena
moderarꝭ: ſupplicationes po-
puli tui clemẽter exaudi: ⁊ pa-
cẽ tuã noſtris ꝯcede tẽporib⁹.
Per. d. p ſcta maria. Oratio.
D Eus q̃ ſalutis ęterne be
atę marię ṽginitate fecũ
da, humano generi p̄mia p̄ſti-
tiſti: tribue q̃s, vt ipſam pro no
bis intercedere ſentiam⁹, per
quam meruim⁹ auctorē vitę
ſuſcipere, dñm noſtrũ. Contra
perſecutores eccleſie. Oratio.
E Ccleſię, tue queſum⁹ do
mine, preces placatus ad
mitte: vt deſtructis aduerſita-
tibus, ⁊ erroribus vniuerſis:
ſecura tibi ſeruiat libertate. p
dominũ noſtrũ Jeſum Chriſt.
Vel pro Papa. Deus omniũ
fidelium paſtor ⁊ rector. Re-
quire in dominica ſequẽti. Le
ctio epiſtolę beati Pauli apo-
ſtoli ad Romanos. Capi. xij.

Fratres, Habentes do-
nationes ſcḋ grãz q̃ data
eſt nobis: differentes, ſiue pro
phetiam ſcḋm rationem fidei: ſi
ue myſterium in miniſtrando:
ſiue q̃ docet in doctrina. Qui
exhortatur in exhortãdo. Qui
tribuit in ſimplicitate. Qui p̄-
eſt in ſolicitudine. Qui miſere
tur in hilaritate. Dilectio ſine
ſimulatione. Odientes malũ:
adherentes bono. Charitate
fraternitatꝫ inuicẽ diligẽtes:
honore inuicem preuenientes
Solicitudine nõ pigri: ſpiritu
feruẽtes: dño ſeruientes: ſpe
gaudentes: in tribulatione pa
tiẽtes: orationi inſtãtes: neceſ-
ſitatibus ſanctoꝝ cõmunican
tes: hoſpitalitatem ſectantes.
Benedicite pſequentibꝰ vos:
benedicite, ⁊ nolite maledice-
re. Gaudere cũ gaudẽtibꝰ: fle
re cũ flentibꝰ. Idipſum inuicẽ
ſentiẽtes. Non alta ſapiẽtes:
ſed humilibus conſentientes.
ps. Gra. Miſit dñs ꝟbum ſuum,
106 ⁊ ſanauit eos: ⁊ eripuit eos de
interitu eorũ. ℣. Cõfiteantur
dño miſericordię eiꝰ: ⁊ mirabi-
lia eiꝰ filijs hominũ. Alla. ℣.
ps. Laudate dñz oẽs angeli eiꝰ:
148 laudate eũ oẽs ꝟtutes eiꝰ. Se
quẽtia ſ. euan. ſcḋm Joanez. c. ij.
In illo tẽpore, Nuptię fa-
ctę ſunt in chana galileę:
⁊ erat mater Jeſu ibi. Vocatꝰ
eſt autẽ Jeſus, ⁊ diſcipuli eius
ad nuptias. Et deficiẽte vino,
dicit mater Jeſu ad eũ. Vinũ
nõ habẽt. Dicit ei Jeſus. Quid
mihi, ⁊ tibi eſt mulier? Nõdum
venit hora mea. Dicit mater
eiꝰ miniſtris. Quodcũqꝫ dixerit
vobꝫ, facite. Erãt aũt ibi lapi-
deę hydrię ſex poſitę: ſecun-
dum purificationẽ iudeoꝝ: ca
pientes ſingulę metretas bi-
nas, vel ternas. Dicit eis Je-
ſus. Implete hydrias aqua.
Et impleuerũt eas vſqꝫ ad ſũ
mũ. Et dicit eis Jeſus. Hau
rite nũc: ⁊ ferte architriclino:
⁊ tulerũt. Ut aũt guſtauit ar-
chitriclinus aquam vinum fa
ctũ: ⁊ nõ ſciebat vnde eſſet: mi
niſtri aũt ſciebant, q̃ hauſerãt
aquã: vocat ſponſum architri
clinus: ⁊ dicit ei. Oĩs homo p̄
mũ bonũ vinũ ponit: ⁊ cũ in-
ebriati fuerint: tunc id qḋ dete
rius eſt. Tu aũt ſeruaſti bonũ
vinũ vſqꝫ adhuc. Hoc fecit ini
tium ſignoꝝ Jeſus in chana
galileę: ⁊ manifeſtauit gloriã
ſuam. Et crediderũt in eũ di-
ſcipuli eius. Offer. Iubilate ps.
deo vniuerſa terra: iubilate deo 65
vniuerſa terra: pſalmum dici-
te nomini eius: venite, ⁊ audi-
te: ⁊ narrabo vobis: omnes q̃
timetis deum: quanta fecit do

munus animę meę.all'a. Sĉa.

Oblata dñe munera ſanctifica, noſq́ꝫ à peccatorũ noſtrorũ maculis emunda. P. dñum. Pro.ſ.maria. Secre.

Muneribus noſtris, queſumus domine, precibuſq́ꝫ ſuſceptis: ꝛ cęleſtibus nos mũda myſterijs: ꝛ clemẽter exaudi dñum. Cõtra pſe.ecclę. Sĉ.

Protege nos dñe tuis myſterijs ſeruiẽtes: vt diuinis rebus inherentes: ꝛ corpore tibi famulemur, ꝛ mẽte. Per dominum noſtrũ. Cõmunio.

Jo an. 2. Dicit dñs: implete hydrias aqua, ꝛ ferte architriclino: dũ guſtaſſet architriclinus aquã vinum factũ: dicit ſponſo: ſeruaſti bonum vinũ vſq́ꝫ adhuc: hoc ſignum fecit Jeſus primũ corã diſcipulꝫ ſuis. Poſt cõio.

Augeatur in nobis, queſumus domine, tuę virtutis operatio: vt diuinꝫ vegetati ſacramentis, ad eorum promiſſa capienda, tuo munere preparemur. Per dñm nr̃m. Pro ſancta Maria. Poſt cõio.

Hec nos cõmunio domine purget à crimine: ꝛ intercedẽte beata dei genitrice maria: cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per eundem dominum noſtrũ Jeſum Chriſtũ. Contra pſe.ecclę. Poſt cõio.

Queſumus dñe deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere humanis non ſinas ſubiacere: periculis. Per dominũ nr̃um.

¶ Dñica.iij.poſt epipha. In.

Adorate deum oẽs angeli eius: audiuit ꝛ letata eſt ſyon, ꝛ exultauerũt filię iudę. Ps. 96. Ps. Dñs regnauit, exultet terra: letentur inſulę multę. V. Gloria patri ꝛ filio ꝛ. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus, infirmitatem nr̃am propitius reſpice: atq́ꝫ ad protegendum nos, dexteram tuę maieſtatis extẽde. Per dñm. Pro ſancta maria. Oratio.

Deus qui ſalutis ęternę, beatę marię virginitate fecũda, humano generi ꝓmia preſtitiſti: tribue, queſum⁹, vt ipſam ꝓ nobis itercedere ſentiamus: per quã meruimus auctorem vitę ſuſcipere, dominũ noſtrum. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor ꝛ rector: famulum tuum. N. quẽ paſtorẽ eccleſię tuę preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, queſum⁹ verbo ꝛ exemplo quibus preeſt proficere, vt ad vitam: vna cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominũ nr̃m.

vel contra perſecutores eccle-
ſię. Oratio. Eccleſię tuę. Re
quire in dominica precedēti.
Lectio epiſtolę beati Pauli
apoſtoli ad Roman. capitu-
Fratres, Nolite (lo. xij.
eſſe prudentes apud voſ
metipſos: nulli malũ ꝓ malo
reddētes: ꝓuidētes bona: nõ
tantũ corã deo: ſed etiã coram
oĩbus hoĩb9. Si fieri poteſt: qđ
ex vobis eſt: cũ oĩbus homini-
bus pacē habentes. Non voſ
metipſos defendētes charſſi
mi: ſed date locũ irę. Scriptũ
eſt enĩ. Mihi vindictã: ⁊ ego
retribuã, dicit dñs. Sed ſi eſu
rierit inimic9 tuus: ciba illum.
Si ſitit: potũ da illi. Hoc enĩ
faciens: carbones ignis cõge
res ſup caput ei9. Noli vinci à
malo: ſed vince in bono malũ.
ps. 101. Graduale. Timebunt gētes
nomen tuum domine: ⁊ õnes
reges terrę gloriam tuam. ℣.
Quoniam ędificauit domin9
ſyon: ⁊ videbitur in maieſtate
ps. 69. ſua. Alleluia. ℣. Dominus
regnauit, exultet terra: letent̄
inſulę multę. Sequentiã ſan-
cti euangelij ſecundùm Mat-
theum. capitulo. viij.
In illo tempore, Cum de
ſcendiſſet Jeſus de monte: ſe-
cutę ſunt eũ turbę multę. Et
ecce leproſus veniens, adora-
bat eum dicēs. Dñe ſi vis, po
tes me mũdare. Et extēdens
manũ Jeſus, tetigit eũ dicēs.
Volo, mũdare. Et ꝯfeſtĩ mun
data eſt lepra eius. Et ait il-
li Jeſus. Vide nemini dixeris:
ſed vade, ⁊ oſtende te ſacerdo
ti: ⁊ offer mun9 qđ p̄cepit mo
yſes in teſtimoniũ illis. Cũ au
tē introiſſet capharnaũ, acceſ
ſit ad eũ cēturio, rogans eum,
⁊ dicens. Domine, puer me9
iacet in domo paralyticus: ⁊
malè torquetur. Et ait illi Je-
ſus. Ego veniã: ⁊ curabo eũ.
Et reſpondens centurio, ait.
Dñe, nõ ſum dign9, vt intres
ſub tectũ meum: ſed tantũ dic
verbo, ⁊ ſanabitur puer me9.
Nã ⁊ ego homo ſũ ſub poteſta
te conſtitutus, habēs ſub me
milites: ⁊ dico huic, vade, ⁊ va
dit: ⁊ alio, veni, ⁊ venit: ⁊ ſeruo
meo, fac hoc, ⁊ facit. Audiens
autem Jeſus, miratus eſt: ⁊ ſe
quentibus ſe dixit. Amē dico
vobis: non inueni tantam fidē
in Iſraël. Dico autem vobis,
quod multi ab oriente ⁊ occi-
dente venient: ⁊ recumbent
cũ abrahã, Iſaac, ⁊ Jacob, in
regno cęlorũ, filij autē regni eij
ciētur in tenebras exteriores.
Ibi erit fletus ⁊ ſtridor denti-
um. Et dixit Jeſus cēturioni.
Vade: ⁊ ſicut credidiſti: fiat

tibi. Et ſanatus eſt puer in illa
ps. 117. hora. Offert. Dextera dñi fe-
cit virtutem: dextera dñi exal-
tauit me: non moriar ſed viuã:
⁊ narrabo opera domini. Sc.
HEc hoſtia, queſum⁹ dñe,
emũdet nr̃a delicta: ⁊ ad
ſacrificiũ celebrandũ, ſubdito
rum tibi corpora: mẽteſq; ſan-
ctificet. p. Pro. ſ. maria Secr.
MUneribꝰ nr̃is, queſum⁹
dñe, p̃cibuſq; ſuſcept̃: ⁊
celeſtib⁹ nos mũda myſteriis,
⁊ clemẽter exaudi. p papa. ſc.
OBlatis, q̃ſumus dñe, pla
care muneribꝰ: ⁊ famulũ
tuũ. N. quẽ paſtorẽ eccleſie tue
preeſſe voluiſti: aſſidua ꝓtecti
one guberna. Per dñm. Cõ.
Mirabãtur oẽs de his q̃ ꝓce-
debãt de ore dei. Poſt cõio.
QUos tãtis dñe largiris
vti myſterijs: q̃s, vt effe-
ctib⁹ nos eoꝝ ꝟacitet aptare
digner̃. p. p. ſ. maria poſt cõio
HEc nos cõio dñe purget
à crimine: ⁊ intercedẽte
btã dei genitrice maria: celeſt̃
remedij faciat eſſe cõſortes. p.
Pro papa Poſt communio.
HEc nos, q̃s dñe, diuini ſa
cramẽti ꝑceptio ꝓtegat
⁊ famulũ tuũ. N. quẽ paſtorẽ
eccleſie tue p̃eſſe voluiſti: vna
cum cõmiſſo ſibi grege ſaluet
ſemper, ⁊ muniat. Per domi.

¶ Dñica. iiij. poſt epiph. In.
ADorate deũ omnes ps. 96.
angeli ei⁹: audiuit,
⁊ letata eſt ſyon: ⁊
exultauerũt filie iu
de. ps. Dominus regnauit, e-
xultet terra: letẽtur inſule mul
te. ℣. Gloria patri ⁊ Oratio.
DEus qui nos in tãtis pe
riculis cõſtitutos, ꝓ hu-
mana ſcis fragilitate nõ poſſe
ſubſiſtere: da nob̃ ſalutẽ mẽt̃
⁊ corporis: vt ea q̃ ꝓ peccatis
nr̃is patimur: te adiuuãte vin-
cam⁹. p. p. ſ. Maria Oratio.
DEus q̃ ſalut̃ eterne, btẽ
marie ꝟginitate fecũda,
humano generi p̃mia p̃ſtitiſti:
tribue q̃s, vt ipſam pro nobis
intercedere ſentiam⁹: per quã
meruimus auctorem vite ſuſci
pere, Dominum noſtrũ. Con
tra pſecutores eccle. Oratio.
ECcleſie tue queſum⁹ do
mine, preces placat⁹ ad
mitte: vt deſtructis aduerſita-
tibus ⁊ erroribus vniueſis,
ſecura tibi ſeruiat libertate.
Per dominum noſtrum Jeſũ
Chriſtum filium tuum. Qui-
tecum vi. vel p papa. Deus o
mniũ fidelium. Require in do
minica precedenti. Lectio epi
ſtole btĩ pauli apl̃i. ad Roma.
FRatres, Ne (capite. xiij.
mini quicquam debea-

tis: niſi inuicem diligatis. Qui
enim diligit proximum: legem
impleuit. Nam non adultera-
bis: non occîdes: non furabe-
ris: nō falſum teſtimonium di
ces: non cōcupiſces rē ꝓximi
tui: ⁊ ſi qd̄ eſt aliud mādatū: in
hoc verbo inſtaurat̄: diliges
ꝓximum tuū ſicut te ipſū. Di-
lectio ꝓximi, malū nō operat̄.
ps. Plenitudo ergo leg̃, eſt dile-
101. ctio. Grad. Timebūt gentes
nomē tuū dn̄e: ⁊ oēs reges ter
re gl'iā tuā. ℣. Qm̄ edificauit
dn̄s ſyon: ⁊ videbit̄ in maieſta
ps. te ſua. A allĺ. ℣. Dn̄s regna-
96. uit, exultet terra: letent̄ inſule
multe. Sequentia ſ. euā. ſecū
dum Matthe. capitulo. viij.
In illo tp̄e, Aſcendēte Je
ſu in nauiculā, ſecuti ſunt
eū diſcipuli ei⁹. Et ecce mot⁹
magn⁹ fact⁹ eſt in mari: ita vt
nauicula operiret̄ fluctib⁹: i-
pſe verò dormiebat. Et acceſ
ſerūt diſcipuli ei⁹: ⁊ ſuſcitaue-
rūt eum dicētes. Dn̄e, ſalua
nos: perim⁹. Et dixit eis. Quid
timidi eſtis, modice fidei? Tūc
ſurgēs, iperauit vētis ⁊ mari: ⁊
facta eſt trāquillitas magna.
Porrò hoīes mirati ſunt, dicē
tes, q̄lis eſt hic: q2 vēti ⁊ mare
ps. obediunt ei? Offer. Dextera
117. dn̄i fecit virtutem: dextera dn̄i
exaltauit me: nō moriar, ſed vi-

uā: ⁊ narrabo opera dn̄i. Sc̄a.
Concede, q̄s omnipotēs
de⁹, vt hui⁹ ſacrificij mu-
n⁹ oblatū, fragilitatē nr̄am ab
omni malo purget ſemꝑ, ⁊ mu
niat. Per dn̄m. p. ſ. maria. Sc̄.
Muneribus nr̄is, queſum⁹
dn̄e, p̄cibuſq3 ſuſceptis: ⁊
celeſtib⁹ nos mūda myſterijs,
⁊ clemēter exaudi. Per. Con
tra perſecutores eccleſie. Sc̄.
Protege nos dn̄e tuis my
ſterijs fuentes: vt diuinis
reb⁹ inherētes: ⁊ corpore tibi
famulemur ⁊ mēte. Per. Cō.
Mirabant̄ oēs de his q̄ ꝓce-
debāt de ore dei. Poſt cōmu.
Munera tua nos de⁹ à de
lectatiōib⁹ terrenis expe
diāt: ⁊ celeſtib⁹ ſemꝑ inſtaurēt
alimētis. P. p. ſ. maria. poſt cō.
Hec nos cōio dn̄e purget
à crimine: ⁊ intercedēte
btā dei genitrice maria, celeſtis
remedij faciat eſſe ꝯſortes. P.
eū. Cōtra pſec. eccl'e. poſt cō.
Queſum⁹ dn̄e de⁹ noſter,
vt quos diuina tribuis par
ticipatione gaudere: humanis
non ſinas ſubiacere ꝑiculis. P.

¶ Dominica. v. poſt epipha-
niam. Introitus.

Adorate deum o- ps.
mnes angeli ei⁹: au 96.
diuit ⁊ letata eſt ſy-
on: ⁊ exultauerūt filie iude. Ps

Dñs regnauit exultet terra: lętentur inſulę multę. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Oratio:

Familiã tuã, queſumus domine, continua pietate cuſtodi: vt q̃ in ſola ſpe grẽ cęleſtis innititur: tua ſemp ꝓtectione muniat. p. p.i. maria.

Deus q̃ ſalutꝫ ęter- O ro. nę, beatę marię virginitate fecũda: hũano generi p̃mia pſtitiſti: tribue, q̃ſumus, vt ipſã ꝓ nobis intcedere ſentiam⁹: p q̃ꝫ meruim⁹ auctorẽ vite ſuſcipere, dñm nr̃m. Pro

Deus oĩum (papa O ro. fidelium paſtor ⁊ rector: famulũ tuum. N. quẽ paſtorẽ eccleſię tuę preeſſe voluiſti: ꝓpiti⁹ reſpice: da ei, queſumus, verbo ⁊ exẽplo q̃bus preeſt ꝓficere: vt ad vitã vna cũ grege ſibi credito, ꝑueniat ſempiternã. p. dñm. vel. Eccleſię tuę. Reqre in dñica pcedenti. Si autẽ hęc dñica venerit poſt feſtũ purificatiõis dicit̃. Secunda orõ. A d poſcẽda ſuffragia ſanctoꝝ. A cũctis nos q̃s Et tertia orõ ad libitũ ſacerdotꝫ. Lectio epiſtolę beati Pauli apl̃i ad Colloſſeñ. capit. iij.

Fratres. Induite vos: ſicut electi dei: ſancti: ⁊ dilecti viſcera miſericordię: benignitatẽ: humilitatẽ: modeſtiã: pacientiã ſupportãtes inuicẽ, ⁊ donãtes voſmetipſos, ſiq̃s aduerſus aliquẽ habet querelam. Sicut ⁊ dominus donauit vobis: ita ⁊ vos. Super omnia autẽ hęc: charitatẽ habentes: q̃d eſt vinculum perfectionis. Et pax Chriſti exultet in cordibus veſtris: in qua ⁊ vocati eſtis in vno corpore. Et grati eſtote. Verbũ xp̃i habitet ĩ vobꝫ abũdanter in omni ſapiẽtia: docẽtes, ⁊ cõmonẽtes voſmetipſos in pſalmis, ⁊ hymnis ⁊, canticis ſpiritualibus in gratia: cantantes in cordibus veſtris dño. Omne quodcumque facitis in verbo, aut in opere, omnia in nomine domini noſtri Jeſu Chriſti facite: gratias agentes deo, ⁊ patri, ꝑ Jeſuꝫ chriſtũ dñm nr̃m. Gra. Timebũt ps.
gẽtes nomẽ tuũ dñe: ⁊ oẽs re 101.
ges terre glĩã tuã. ℣. Qm̃ ędi ps.
ficauit dñs ſyõ: ⁊ videbitur in 96.
maieſtate ſua. Alla. ℣. Dñs regnauit, exultet terra: lętent̃ inſulę multę. Seq̃ntia. ſ. euãgelij ſecundũ matthę. ca. xiij.

In illo tp̃e, Dixit Jeſus diſcipulꝫ ſuꝫ parabolam hãc. Simile factũ eſt regnum celoꝝ hõi qui ſeminauit bonũ ſemẽ ĩ agro ſuo. Cũ aũt dormirent hões: venit inimic⁹ ei⁹, ⁊

ſuperſeminauit zizania in me-
dio tritici: ⁊ habijt. Cũ autem
creuiſſet herba, ⁊ fructũ feciſ-
ſet: tũc apparuerũt, ⁊ zizania.
Accedentes autẽ ſerui patriſfa
miliàs, dixerũt ei. Dñe, nõne
bonũ ſemen ſeminaſti in agro
tuo? Unde ergo habet zizania
Et ait illis. Inimicus homo
hoc fecit. Serui autẽ dixerũt
ei. Uis, imus: ⁊ colligim⁹ ea?
Et ait. Nõ: ne fortè colligẽtes
zizania, eradicetis cũ eis ſimul
⁊ triticũ. Sinite vtraq; creſce
re vſq; ad meſſem: ⁊ in tẽpore
meſſis dicã meſſorib⁹. Colligi
te primũ zizania: ⁊ alligate ea
in faſciculos ad cõburendum.
ps. Triticũ autẽ cõgregate in hor
117. reum meum. Offer. Dextera
dñi fecit virtutem: dextera dñi
exaltauit me, nõ moriar, ſed vi
uam: ⁊ narrabo opera domini.
Hoſtias tibi dñe pla- Sc.
catiõis offerim⁹: vt ⁊ deli
cta nr̃a miſeratus abſoluas: ⁊
nutãtia corda tu dirigas. Per
dominũ noſtrũ Jeſũ chriſtũ.
Pro ſancta Maria Secre.
Munerib⁹ nr̃is, queſum⁹
dñe, p̃cibuſq; ſuſceptꝭ: ⁊
cęleſtib⁹ nos mũda myſterijs
⁊ clemẽter exaudi. Per domi-
nũm. Pro Papa Secreta.
Oblatis, queſumus domi
ne, placare muneribus: ⁊

famulũ tuum. N. quem paſto-
rẽ eccleſię tuę pręeſſe voluiſti,
aſſidua ꝓtectione guberna. p.
Cõio. Mirabant oẽs de his
quę procedebant de ore dei.
Quęſu- Poſt communio.
mus omnipotens deus:
vt illius ſalutaris capiam⁹ ef-
fectum: cuius per hęc myſte-
ria pignus accepim⁹. p. dñm.
Pro. ſ. maria Poſt cõmunio.
Hec nos cõio dñe purget
à crimine: ⁊ intercedẽte
beata dei genitrice maria, cę
leſtis remedij faciat eſſe cõſor-
tes. Per eundem dominum.
Pro papa Poſt communio.
Hec nos, queſumus domi
ne, diuini ſacramenti per
ceptio protegat: ⁊ famulũ tu-
um. N. quem paſtorem eccle-
ſię tuę pręeſſe voluiſti: vna cũ
cõmiſſo ſibi grege: ſaluet ſem-
per: ⁊ muniat. Per dominum.
¶ Dñica. lxx. Statio ad ſan-
ctũ Laurẽ. extra muros. Int.
Circundederũt me
gemitus mortis: do
lores inferni circũ- ps. 17.
dederunt me: ⁊ in
tribulatione mea inuocaui do
minum: ⁊ exaudiuit de templo
ſancto ſuo vocem meam. ps.
Diligã te dñe fortitudo mea:
dñs firmamentũ meũ, ⁊ refu-
gũ meũ, ⁊ liberator meus. V.

Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
PReces populi tui, q̄s domine, clemēter exaudi: vt qui iuſtè ꝓ peccatis nr̄is affligimur: ꝓ tui nīs gloria misericorditer liberemur. Per dn̄m. Si dn̄ica ſeptuageſime venerit ante feſtū purificatiōn̄ʒ: dicātur oratiōes ſicut in ꝑma precedēti dn̄ica: ſi autē venerit poſt, dicatur ſecūda oratio ad poſcēda ſuffragia ſanctoꝝ. A cūctis nos, q̄s domine. Et tertia ad libitū ſacerdotis. Et ſimilimodo fiat in ſexageſima, ⁊ quinquageſima. Lc. eplē bea ti pauli apl̄i ad Corint. ca. ix.
FRatres, Neſcitis ꝙ hi q̄ in ſtadio currūt: oēs quidem currunt, ſed vnus accipit brauiū? Sic currite: vt comprehendatis. Omnis enim qui in agone cōtendit: ab omnibus ſe abſtinet. Et illi quidē, vt corruptibilē coronā accipiāt: nos autē incorruptā. Ego igit̄ ſic curro: nō q̄ſi in incertū: ſic pugno: nō quaſi aērē verberans: ſed caſtigo corpus meū: ⁊ in ſ̄uitutē redigo: ne forte cū alijs predicauerim: ipſe repbus efficiar. Nolo enī vos ignorare fratres: q̄m patres nr̄i omnes ſub nube fuerunt: ⁊ omnes mare tranſierunt: ⁊ omnes in moyſe baptizati ſunt, in nube, ⁊ in mari. Et oēs eandem eſcā ſpiritualem manducauerunt: ⁊ omnes eundē potū ſpiritualē biberunt. Bibebant autē de ſpirituali: cōſequenti eos petra. Petra autem erat Chriſtus.
Grad. Adiutor in oportunitatibus in tribulatione: ſperant in te qui nouerunt te. Quoniā non derelinquis querentes te dn̄e. ℣. Quoniam non in finē obliuio erit pauperis: patientia pauperū nō peribit in eternū: exurge dn̄e, nō pualeat hō. ps. 9.
Trac. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocē meam. ℣. Fiāt aures tue intēdētes in orationē ſerui tui. ℣. Si iniquitates obſeruaueriʒ dn̄e: domine q̄s ſuſtinebit. ℣. Qr apud te ꝓpitiatio eſt: ⁊ ꝓpter legē tuā ſuſtinuite domine.
Sequentia ſancti euangelij ſecundū Mattheum. capit. xx.
IN illo tempore, Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolā hāc. Simile eſt regnū celorū homini patri familiās, q̄ exijt primo manè cōducere operarios ī vineam ſuam. Conuētione autem facta cum operarijs ex denario diurno, miſit eos ī vineā ſuā. Et egreſſus circa horā tertiā, vidit alios ſtantes in foro ocioſos: ⁊ illis dixit. Ite ⁊ vos ī vineā meā: ⁊ qđ iu

ſtum fuerit dabo vobꝫ. Illi au
tem abierunt. Iterū autē exijt
circa ſextā ⁊ nonā horam: ⁊ fe
cit ſimiliter. Circa vndecimā
verò horā exijt: ⁊ inuenit ali-
os ſtantes: ⁊ dicit illis. Quid
hîc ſtatis tota die ocioſi? Di-
cunt ei. Qꝛ nemo nos cōduxit
Dicit illis. Ite ⁊ vos in vineā
meā. Cum ſerò autē factū eſ-
ſet: dicis dn̄s vineę ꝓcuratori
ſuo. Uoca operarios, ⁊ redde il
lis mercedē: incipiens à nouiſ
ſimis vſq; ad primos. Cum ve
niſſent ergo qui circa vndeci-
mam horam venerant: accepe
runt ſingulos denarios. Ueni
entes autem ⁊ primi: arbitrati
ſunt, quòd plus eſſent acce-
pturi. Acceperūt autem ⁊ ipſi
ſingulos denarios. Et accipi-
ētes, murmurabāt aduerſus
patrem familiàs dicentes. Hi
nouiſsimi vna hora fecerūt: ⁊
pares illos nobis feciſti, q̇ por
tauimus pondus diei ⁊ eſtus.
At ille reſpōdens, vni eorum
dixit. Amice, nō facio tibi iniu
riā. Nónne ex denario cōuen
ſti mecum? Tolle quod tuum
eſt: ⁊ vade. Uolo aūt ⁊ huic no
uiſſimo dare ſicut ⁊ tibi. Aut
non licet mihi quod volo face
re? An oculos tu⁹ nequā eſt,
qꝛ ego bon⁹ ſum? Sic erūt no
uiſsimi primi: ⁊ primi nouiſsi-
mi. Multi eni ſunt vocati: pa-
uci verò electi. Offertorium.
Bonum eſt confiteri domino: pſ.
⁊ pſallere nomini tuo altiſsime 91.
Muneribus nr̄is, (Secre.
quęſumus dn̄e, ꝓcibuſq;
ſuſceptis, ⁊ cęleſtibus nos mū
da myſterijs, ⁊ clemēter exau
di. Per dn̄m. Cōmunio. Illu pſ.
mina faciē tuam ſuper ſeruum 30.
tuū: ⁊ ſaluum me fac in tua mi-
ſericordia dn̄e: non cōfundar,
quoniā inuocaui te. Poſtcōio.
Fideles tui deus, ꝑ tua do
na firmentur: vt eadē ⁊ ꝑ
cipiendo requirāt, ⁊ querēdo
ſine fine ꝑcipiant. Per domi-
num. ¶ A ſeptuageſima vſq;
ad feriam quartam cinerū, nō
cantat̄ tractus, niſi in diebus
dominicis ⁊ feſtis. ¶ Domi-
nica in ſexageſima. Statio ad
ſanctum paulum. Introitus.
Exurge, q̄re obdor-
mis domine? exur-
ge, ⁊ ne repellas in
finem: quare faciē
tuam auertis? obliuiſceris tri-
bulationem noſtrā: adhęſit in
terra venter noſter: exurge do
mine, adiuua nos, ⁊ libera nos pſ.
pſ. De⁹ aurib⁹ nr̄s audiuim⁹ 43.
patres nr̄i annūciauerunt no-
bis. ℣. Gloria patri. Oratio.
Deus qui conſpicis, quia
ex nulla nr̄a actione cōfi

dimus: cõcede propitius, vt cõ
tra aduerſa oĩa, doctoris gẽti-
um protectione muniamur. p.

Lectio epiſtolę btĩ Pauli apl̃i
ad Corinthios. capite. xi.

Fratres, Libẽter ſuffer-
tis inſipientes, cùm ſitis
ipſi ſapientes. Suſtinetis eni
ſiquis vos in ſeruitutem redi-
git: ſiquis deuorat: ſiquis acci-
pit: ſiquis extollitur: ſiquis in
faciem vos cedit. Secundùm
ignobilitatẽ dico, quaſi nos in
firmi fuerim⁹ in hac parte. In
quo quis audet: in inſipientia
dico: audeo ⁊ ego. Hebręi ſunt
⁊ ego. Iſraëlitę ſũt: ⁊ ego. Se
men habraę ſunt: ⁊ ego. Mi
niſtri chriſti ſunt: ⁊ ego Vt mi
nus ſapiẽs dico: plus ego. In
laboribus plurimis: in carceri
bus abũdantiùs: in plagis ſu-
pra modũ: in mortibus frequẽ
ter. A iudęis quinquies q̃dra
genas vna min⁹ accepi. Ter
virgis ceſus ſum: ſemel lapida
tus ſum: ter naufragium feci:
nocte ⁊ die in profundum ma
ris fui. In itineribus ſępe: pe-
riculis fluminum: periculis la
tronum: periculis ex genere:
periculis ex gentibus: pericu-
lis in ciuitate: periculis in ſoli-
tudine: periculis in mari: peri
culis in falſis fratribus. In la
bore ⁊ erumna: in vigilijs mul
tis. In fame ⁊ ſiti: in ieiunijs
multijs: in frigore ⁊ nuditate,
pręter illa q̃ extrinſecus ſunt.
Inſtãtia mea quotidiana: ſoli
citudo omniũ eccleſiaꝝ. Quis
infirmatur: ⁊ ego nõ infirmor?
Quis ſcandalizatur: ⁊ ego nõ
vror? Si gloriari oportet: quę
infirmitatꝫ meę ſunt gloriabor
Deus ⁊ pater domini nr̃i Je-
ſu chriſti ſcit: qui eſt benedict⁹
in ſecula, quòd nõ mẽtior. Da
maſci prępoſitus gentis are-
thę regis: cuſtodiebat ciuita-
tem damaſcenorum, vt me cõ-
prehenderet: ⁊ per feneſtram
in ſporta dimiſſus ſum per mu
rum: ⁊ ſic effugi manus eius.
Si gl'iari oportet: nõ expedit
quidem: veniam autẽ ad viſi
ones ⁊ reuelationes dñi. Scio
hominẽ in chriſto ante annos
quattuordecim: ſiue in corpo-
re, ſiue extra corpus, neſcio, de
us ſcit: raptũ huiuſmodi vſq;
ad tertium cęlum. Et ſcio hu-
iuſmodi hominem, ſiue in cor-
pore, ſiue extra corpus neſcio,
deus ſcit: quoniam raptus eſt
in paradiſum: ⁊ audiuit archa
na verba, quę nõ licet homini
loqui. Pro huiuſmodi gloria-
bor: pro me autem nihil gloria
bor: niſi infirmitatibus meis.
Nam ⁊ ſi voluero gloriari, non
ero inſipiẽs: veritatem enim

dicam: parco autem, ne q̃s me
exiſtimet ſupꝛa id quod videt
in me, aut audit aliquid ex me.
Et ne magnitudo reuelatio-
num extollat me: datus eſt mi
hi ſtimulꝰ carnꝫ mee, ãgelꝰ ſa-
thãe q̃ me colaphizet. Propt̃
qđ ter dñm rogaui vt diſcede-
ret à me ⁊ dixit mihi. Sufficit
tibi gr̃a mea: nã virtꝰ in ĩfirmi
tate pficit̃. Libẽt̃ igit̃ gl̃aboꝛ
in infirmitatibꝰ meꝫ: vt ĩhabi
tet in me virtus Chꝛiſti. Gꝛa.
p̃s. Sciant gentes, quoniã nomẽ
96. tibi deus: tu ſolus altiſſimꝰ ſup
p̃s. omnem terram. ℣. Deus me-
82. us pone illos vt rotam: ⁊ ſicut
p̃s. ſtipulã ante faciẽ vẽti. Trac.
59. Cõmouiſti dñe terram: ⁊ con
turbaſti eam. ℣. Sana cõtriti
p̃s. ones eiꝰ: quia mota eſt. ℣. Ut
107 fugiant à facie arcus: vt libere
mur electi tui. Seq̃ntia. ſ. euã
gelij ſecũdum Lucam. ca. viij.
In illo tẽpoꝛe, Cũ turba
plurima cõuenirent, ⁊ de
ciuitatibus pꝛoperarent ad ie
ſum: dixit per ſimilitudinem.
Exijt qui ſeminat, ſeminare ſe
men ſuum. Et dum ſeminat: a
liud cecidit ſecus viã: ⁊ cõcul-
catũ eſt: ⁊ volucres celi come-
derunt illud. Et aliud cecidit
ſupꝛa petram: ⁊ natũ aruit: qꝛ
nõ habebat humoꝛẽ. Et aliud
cecidit inter ſpinas: ⁊ ſimul ex
oꝛte ſpine, ſuffocauerunt illud.
Et aliud cecidit in terrã bonã:
⁊ oꝛtum fecit fructũ centuplũ.
Hec dicẽs, clamabat. Qui ha
bet aures audiẽdi, audiat. In
terrogabant autẽ eum diſcipu
li eius, que eſſet hec parabola.
Quibus ipſe dixit. Uobis da-
tum eſt noſſe myſterium regni
dei: ceteris autem in parabo-
lis: vt videntes, nõ videant: ⁊
audientes non intelligãt. Eſt
autem hec parabola. Semen
eſt verbum dei. Quod autem
ſecus viam, hi ſunt q̃ audiunt:
deinde venit diabolus, ⁊ tollit
verbum de coꝛde eoꝛũ: ne cre-
dentes, ſalui fiant. Nam qđ ſu
pꝛa petram hi ſunt qui cũ au-
dierint, cum gaudio ſuſcipiũt
verbum: ⁊ hi radices non ha-
bent: quia ad tempus credũt:
⁊ in tempoꝛe tentationis rece
dunt. Quod autẽ in ſpinis ce-
cidit: hi ſunt qui audierunt: ⁊ à
ſolicitudinibus, ⁊ diuitijs, ⁊ vo
luptatibus vite euntes ſuffo-
cãtur: ⁊ nõ referunt fructum.
Quod autẽ in terrã bonã: hi
ſunt qui in coꝛde bono ⁊ opti-
mo, audiẽtes verbum retinẽt:
⁊ fructum afferunt in patien-
tia. Offer. Perfice greſſus me p̃s.
os in ſemitis tuis: vt nõ moue 19.
antur veſtigia mea: inclina au
rem tuã: ⁊ exaudi verba mea:

mirifica miſericordias tuas: q̄
ſaluos facis ſperantes inte do
Oblatū (mine Secreta.
tibi domine ſacrificium,
viuificet nos ſemper, ꝛ mūiat.
ps. Per dn̄m nr̄m. Cōio. Introi
44. bo ad altare dei: ad deū q̄ leti
ficat iuuētutem meā. Poſt cō.
Supplices te rogamꝰ, o
mnipotens deꝰ, vt quos
tuis reficis ſacramentis: tibi e
tiam placitis moribus dignā
ter deſeruire concedas. Per
dominū nr̄m Jeſum chriſtum.
¶ Dn̄ica in q̄nq̄geſima. Sta
tio ad ſanctū petrum. Introi.
ps. Eſto mihi in deum
30. ꝓtectorē: ꝛ i locū re
fugij, vt ſaluū me fa
cias: q̄m̄ firmamen
tū meū ꝛ refugiū meū es tu: ꝛ
ꝓpt nomē tuū dux mihi eris:
ibi. ꝛ enutries me. ps. In te dn̄e
ſperaui, nō cōfundar i eternū:
iuſtitia tua libera me. ℣. Glo
ria patri ꝛ filio ꝛc. Oratio.
Preces nr̄as, q̄ſumꝰ do
mine, clementer exaudi:
atq̧ a peccatorum noſtrorum
vinculis abſolutos, ab omni
nos aduerſitate cuſtodi. Per
dominum noſtrum. Ad poſcē
da ſuffragia ſanctoꝝ. Oratio.
A Cunctis nos, queſumꝰ
domine, mentis ꝛ corpo
ris defende periculis: ꝛ inter
cedēte glorioſa virgine dei ge
nitrice maria, cum beatis apo
ſtolis tuis petro ꝛ paulo, atq̧
beato. N. ꝛ omnibꝰ ſanctis, ſa
lutem nobis tribue benignus
ꝛ pacē: vt deſtructis aduerſita
tibus ꝛ erroribꝰ vniuerſis, ec
cleſia tua ſecura tibi ſeruiat li
bertate. Per eundē dominū.
Lectio epiſtolę bt̄i pauli ap̄li
ad Corinthios .j. capitulo .iij.
Fratres, Si linguis ho
minum loquar ꝛ angelo
rum: charitatē autē non habe
am: factꝰ ſum velut ęs ſonās,
aut cimbalū tiniens. Et ſi ha
buero prophetiam: ꝛ nouerim
myſteria omnia: ꝛ omnem ſci
entiam: ꝛ ſi habuero omnem
fidem: ita vt montes tranſfe
ram: charitatē autē non habu
ero, nihil ſum. Et ſi diſtribue
ro in cibos pauperū oēs facul
tates meas: ꝛ ſi tradidero cor
pus meum, ita vt ardeam: cha
ritatem autē non habuero, ni
hil mihi ꝓdeſt. Charitas pa
tiēs eſt, benigna eſt: charitas
nō emulatur: nō agit perperā:
nō inflatur: nō eſt ābitioſa: nō
querit q̄ ſua ſunt: nō irritatur:
non cogitat malū: nō gaudet
ſeper iniquitatem: congaudet
autē veritati, Omnia ſuffert:
omnia credit: omnia ſperat:
omnia ſuſtinet. Charitas nū

q̄ꝫ excidit. Siue prophetię e-
uacuabūtur: ſiue lingue ceſſa
bunt: ſiue ſcientia deſtruetur.
Ex parte enim cognoſcim⁹:
ꝛ ex parte prophetamus. Cū
autem venerit qđ perfectum
eſt: euacuabit qđ ex parte eſt.
Cum eſſem paruul⁹: loq̄bar
vt paruulus: ſapiebam vt par
uulus: cogitabā vt paruulus.
Quādo autem fact⁹ ſum vir:
euacuaui quę erant paruuli.
Uidem⁹ nunc per ſpeculū in
enigmate: tunc aūt facie ad fa
ciem. Nūc cognoſco ex parte:
tunc aūt cognoſcā, ſicut ꝛ co-
gnit⁹ ſum. Nunc autē manēt
fides, ſpes, charitas: tria hęc
Maior aūt horū ē charitas.
ps 71. Graduale. Tu es deus qui
facis mirabilia ſolus: notam
feciſti in gentibus virtutē tuā
℣. Liberaſti i brachio tuo po
pulum tuum: filios iſraël ꝛ Jo
p̄s 76. ſeph. Tract. Iubilate deo
omnis terra: ſeruite domino
in lętitia. ℣. Jntrate in cōſpe-
ctu eius in exultatione: ſcitote
p̄s 94. quod dn̄s ipſe eſt deus. ℣. J-
pſe fecit nos: ꝛ nō ipſi: nos aūt
populus eius: ꝛ oues paſcue
eius. Sequentia. ſ. euā. ſecū
dum Lucam cap. xviij.
In illo tempore, Aſſum-
pſit Jeſus duodecī diſcipulos
ſuos ſecretò: ꝛ ait illis. Ecce
aſcendim⁹ hieroſolymam: ꝛ
comſummabūtur omnia q̄ ſcri-
pta ſunt p pphetas đ filio ho
minis. Tradetur enim genti-
bus: ꝛ illudetur: flagellabit:
ꝛ conſpuetur. Et poſtq̄ꝫ fla-
gellauerit, occident eū: ꝛ die
tertia reſurget. Et ipſi nihil
horum intellexerunt: erat au-
tem verbum iſtud abſconditū
ab eis: ꝛ nō intelligebant quę
dicebātur. Factū eſt autē cū
appropinq̄ret hierico: cęcus
quidā ſedebat ſecus viam mē
dicans. Et cū audiret turbā
pretereuntē, iterrogabat q̄d
hoc eſſet. Dixerūt autē ei: q̄
Jeſus nazaren⁹ tranſiret. Et
clamauit dicens. Jeſu fili da-
uid: miſerere mei. Et q̄ p̄ibāt
icrepabāt eū, vt taceret. Jpſe
verò multo magis clamabat,
fili dauid miſerere mei. Stās
autem Jeſus iuſſit illū addu-
ci ad ſe. Et cū appropinq̄ſſet:
interrogauit illū dicēs. Quid
tibi vꝫ faciā? At ille dixit. Do
mine vt videā. Et dixit illi Je
ſus, reſpice: fides tua te ſaluū
fecit. Et confeſtim vidit: ꝛ ſe-
quebatur illum magnificans
deum. Et omnis plebs vt vi-
dit: dedit laudem deo. Offer.
Benedictus es dn̄e, doce me
iuſtificatiōes tuas: benedict⁹ p̄s. 118.
es dn̄e, doce me iuſtificatiōes

tuas:in labijs meȝ ꝓnunciaui
omnia iudicia oris tui. Sča.
HEc hoſtia, queſumus do
mine, emūdet nr̄a delicta
ꝛ ad ſacrificiū celebrandū, ſub
ditorū tibi corpora, mēteſqȝ ſā-
ctificet. Per dn̄m. Alia ſecre.
EXaudi nos deus ſaluta-
ris noſter: vt per hui⁹ ſa-
cramenti ỽtutem, a cūctis nos
mētis ꝛ corporis hoſtibus tue
aris, gratiā tribuens in p̄ſenti,
ꝛ gloriā in futuro. Per. Cōio.
Māducauerūt: ꝛ ſaturati ſunt
nimis: ꝛ deſideriū eorū attulit
eis dn̄s: nō ſunt fraudati a de-
ſiderio ſuo. Poſt communio.
QUeſumus omnipotens
deus, vt q̄ celeſtia alimē-
ta percepim⁹: per hec contra
oīa aduerſa muniamur. p. do-
minū noſtrum. Alia poſt cōio.
MUndet ꝛ muniat nos, que
ſumus dn̄e, diuini ſacra-
menti munus oblatū: ꝛ inter-
cedente beata virgine dei ge-
nitrice maria, cum beatis apo
ſtolis tuis, petro ꝛ paulo, atqȝ
beato. N. ꝛ omnibus ſanctȝ a
cunctis nos reddat, ꝛ peruer-
ſitatibus expiatos: ꝛ aduerſi-
tatibus expeditos. Per dn̄m.
¶ Feria q̄rta cinerū ante miſ-
ſam benedicunt cineres facti
de ramȝ benedictis p̄teriti āni
ſi habent: in medio chori: ante
altare hoc modo Primo cātat
EXaudi nos (Añā. ps. 68.
domine: qm̄ benig-
na eſt miſericordia
tua, ſecundum mul-
titudinem miſerationū tuarū
reſpice nos dn̄e. ps. Saluum
me fac deus: qm̄ intrauerunt
aque vſqȝ ad animā meā. Glo
ria. Et repetitur Antiphona
Exaudi nos domine. Deinde
dicitur Dominus vobiſcum.
℟. Et cum ſpiritu tuo Orõ.
OMnipotēs ſempit̄ne de
us: parce metuentibus:
ꝓpitiare ſupplicantib⁹: ꝛ mit
tere digneris ſanctum angelū
tuū de celis: q̄ bene ✠ dicat:
ꝛ ſanctificet ✠ hos Cineres:
vt ſint remediū ſalubre omni-
bus nomen ſanctum tuū humi
liter implorantibus: ac ſemeti-
pſos pro cōſciētia delictorū ſu-
orum accuſantibus: atqȝ ante
conſpectū diuine clemētie tue
facinora ſua deplorantib⁹: vel
ſereniſsimam maieſtatem tuā
ſuppliciter, obnixeqȝ flagitan-
tibus: ꝛ p̄ſta per inuocationē
ſanctiſsimi nominis tui: vt qui
cūqȝ eos ſuper ſe aſperſerint:
ꝓ redēptione peccatorȝ ſuorȝ,
corporȝ ſanitatē: ꝛ anime tute-
lā percipiāt. p. dn̄m. Orem⁹.
DEus qui non mortē, ſed
penitētiā deſideras pec-

catorum: fragilitatē conditionis humanę benigniſsime reſpice: ⁊ hos cineres, quos cauſa proferendę humilitatis: atq; promerēdę venię, capitib⁹ nr̄is īponi decernim⁹: bene✠dicere ꝓ tua pietate dignare: vt q̄ nos cinerem eſſe: ⁊ ob prauitatis noſtrę meritū, in puluerē reuerſuros cognoſcim⁹, peccatoꝝ omniū veniā ⁊ p̄mia penitētib⁹ repromiſſa, miſericorditer cōſequi mereamur. p. xp̄ꝫ. Oremus.

Deus q̄ humilia-tione flecteris: ⁊ ſatiſfactiōe placaris: aurē tuę pietatis inclina p̄cibus nr̄is: ⁊ capitibus ſeruorum tuorꝫ horum cinerum aſperſione attactꝫ, effunde ꝓpitius gratiā tuę bene✠dictionis: vt eos ⁊ ſpiritu compūctionis repleas: ⁊ quę iuſtè poſtulauerint, efficaciter tribuas: ⁊ conceſſa perpetua ſtabilitate, intactos manere decernas. Per. xp̄m. Orem⁹.

Omnipotēs ſempiterne de⁹, q̄ niniuitis in cinere ⁊ cilitio penitētibus, indulgētię tuę remedia pręſtitiſti: concede propitius: vt ſic eos imitemur habitu: quaten⁹ venię proſeq̄mur obtētu. Per dn̄m.

Completa benedictione, primò imponitur cinis ſacerdoti celebraturo miſſam, ab alio ſacerdote, ſi adeſt: alioquin ſacerdos iſpe, genibus flexis corā altari, ſibi ipſi cineres imponit ⁊ cātatur ſtatim à choro. An̄.

Immutemur habitu in cinere ⁊ cilitio: ieiunem⁹ ⁊ ploremus ante dn̄m: qꝛ multùm miſericors eſt: dimittere peccata nr̄a deus noſter. Alia antiphona. Iuxta veſtibulū Joel. 2.
⁊ altare plorabāt ſacerdotes ⁊ leuitę, miniſtri domini dicentes: parce dn̄e: parce populo tuo: ⁊ ne diſſipes ora canentiū ad te dn̄e. Sequitur. ℟. cum. ℣. ⁊ Gloria patri. ℟. Emēdemus in melius que ignoranter peccauim⁹: ne ſubitò prœoccupati die mortis, quęram⁹ ſpatium penitentię: ⁊ inuenire nō poſsimus. Attēde dn̄e, ⁊ miſerere: qꝛ peccauim⁹ tibi. ℣. Ad Ps. 78.
iuua nos deus ſalutarꝫ noſter: ⁊ propter honorem nominis tui dn̄e libera nos. Attende. ℣. Gloria patri ⁊. Attende.

Sacerdos verò, dum cātātur antiphonę ⁊ reſponſoriū, primò miniſtris ſtātibus genib⁹ flexis corā altari, imponit cinerem dicens, Memento homo quia puluis es: ⁊ in puluerem reuerteris. Poſtea veniūt fratres bini ⁊ bini: ⁊ genibus flexis ante altare, recipiunt cineres à ſacerdote: vt dictū eſt de

miniſtris. Completa cinerum
datione, dicitur. Dominus vo
biſcum. ℟. Et cum ſpritu tuo.
Concede Oremꝰ. Oro.
nobis dñe, pſidia militię
chriſtianę ſanctis inchoare ie
iunijs: vt cõtra ſpirituales ne-
quitias pugnaturi, cõtinentię
muniamur auxilijs. Per chri-
ſtum dñm noſtrum. ℟. Amen
¶ Deinde dicitur miſſa. Sta
tio ad ſanctã Sabinã. Intr.

Miſereris omnium
dñe: ⁊ nihil odiſti e-
orum quę feciſti: diſ
ſimulãs peccata ho
minum propter pęnitentiam:
⁊ parcens illis: quia tu es do-
minus deus noſter. ps. Miſe-
rere mei deꝰ, miſerere mei: quo
niam in te cõfidit anima mea.
℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ Oro.
Preſta domine fidelibus
tuis: vt ieiuniorum vene-
randa ſolennia, ⁊ congrua pie
tate ſuſcipiant, ⁊ ſecura deuo-
tione percurrant. Per domi-
num noſtrum. ¶ Ab hac die
vſq; ad dominicã de paſsione
poſt orationem diei dicuntur
ad poſcenda ſuffragia ſancto-
A Cunctis nos, (rũ. Oro.
quęſumus dñe, mentis ⁊
corporis defende periculis: ⁊
intercedente glorioſa virgine
dei genitrice maria, cũ beatis
apoſtolis, tuis petro ⁊ paulo,
atq; beato. N. ⁊ omnibꝰ ſan-
ctis, ſalutem nobis tribue be-
nignus ⁊ pacem: vt deſtructis
aduerſitatibus, ⁊ erroribus v-
niuerſis, eccleſia tua ſecura ti-
bi ſeruiat libertate. Per eun.
Et pro viuis ⁊ defunctis gene
Omnipotẽs (ralit. Oro.
ſempiterne deus, q̃ viuo
rum dominaris ſimul ⁊ mortu
orũ, omniumq; miſereris, quos
tuos fide ⁊ opere futuros eſſe
pręnoſcis: te ſupplices exora-
mus: vt pro quibus effundere
preces decreuimꝰ: quoſq; vel
pręſens ſeculũ adhuc in carne
retinet: vel futurũ iam exutos
corpore ſucepit: intercedenti-
bus omnibus ſanctis tuis, pie
tatis tuę clęmentia, omnium
delictorũ ſuorũ veniã cõſequã
tur. Per Chriſtum dominum
noſtrum. Amen. Lectio Ioe-
lis prophetę. capitulo. ij.
Hec dicit dominus, Con
uertimini ad me in toto corde
veſtro: in ieiunio ⁊ fletu ⁊ plan
ctu: ⁊ ſcindite corda vr̃a, ⁊ nõ
veſtimenta veſtra: ⁊ conuerti
mini ad dominum deũ veſtrũ:
quia benignꝰ ⁊ miſericors eſt:
patiens: ⁊ multę miſericordię:
⁊ pſtabilis ſup malitia. Quis
ſcit ſi cõuertat, ⁊ ignoſcat deꝰ:
⁊ relinquat poſt ſe benedictio-

nem? Sacrificium ⁊ libamen
domino deo noſtro. Canite tu
ba in ſyō: ſanctificate ieiuniū:
vocate cetum: congregate po-
pulum: ſanctificate eccleſiam:
coadunate ſenes: congregate
paruulos, ⁊ ſugentes vbera.
Egredietur ſponſus de cubili
ſuo: ⁊ ſponſa de thalamo ſuo.
Inter veſtibulum ⁊ altare plo
rabunt ſacerdotes, miniſtri do
mini, ⁊ dicēt. Parce domine,
parce populo tuo: ⁊ ne des he
reditatē tuā in opprobriū: vt
dominent eis nationes. Qua
re dicūt in populis: vbi eſt deꝰ
eorū? Zelatus eſt dominꝰ ter
ram ſuam: ⁊ pepercit populo
ſuo. Et reſpondit dn̄s: ⁊ dixit
populo ſuo. Ecce ego mittam
vobis frumentū, ⁊ vinū, ⁊ oleū
⁊ replebimini in eis: ⁊ non da
bo vos vltrà opprobriū in gen
tibus. Dicit dn̄s omnipotēs.
p̃s. 56. Graduale. Miſerere mei deꝰ,
miſerere mei: quoniā in te con
fidit anima mea. ℣. Miſit de
ibi. celo ⁊ liberauit me: dedit in op
probriū ꝯculcantes me. Tra.
Domine non ſecundū pecca-
ta noſtra que fecimꝰ nos: neqꝫ
ſm̄ iniquitates noſtras retri
buas nobꝫ. ℣. Domine ne me
mineris iniquitatū noſtrarum
antiquarū: citò anticipēt nos
miſericordie tue: quia paupe-
res facti ſumꝰ nimis. ℣. Adiu
ua nos deus ſalutaris noſter: p̃s. 78.
⁊ propter gloriā nominꝫ tui do
mine libera nos: ⁊ ꝓpitiꝰ eſto
peccatis noſtris, propter no-
men tuum. Suprà ſcriptꝰ tra-
ctus dicitur ab hac die. ij. ⁊. iiij.
⁊. vj. feria: vſqꝫ ad feriā quar-
tam maioris hebdomade: niſi
proprius aſſignetur: etiāſi plu
ra gradualia cantata fuerint.
Sequētia ſancti euāgelij ſecū
dū Mattheum. capitulo. vj.
In illo tēpore, Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis. Cū ie-
iunatis, nolite fieri ſicut hypo
crite triſtes. Exterminant e-
nim facies ſuas: vt appareant
hominibꝰ ieiunantes. Amen
dico vobis: receperunt merce
dem ſuam: Tu autē cùm ieiu-
nas: vnge caput tuum, ⁊ faciē
tuam laua, ne vedearis homi-
nibus ieiunās: ſed patri tuo q̄
eſt in abſcondito. Et pater tuꝰ
qui eſt in abſcondito: reddet ti
bi. Nolite theſaurizare vobis
theſauros in terra: vbi erugo,
⁊ tinea demolit̄: ⁊ vbi fures ef
fodiunt, ⁊ furantur. Theſauri
zate aūt vobis theſauros ī ce
lo: vbi neqꝫ erugo, neqꝫ tinea
demolitur: ⁊ vbi fures non effo
diunt, nec furātur. Vbi eſt em̄
theſaurꝰ tuus: ibi eſt ⁊ cor tuū.
Offertoriū. Exaltabo te dn̄e, p̃s. 29.

quoniam ſuſcepiſti me: nec de-
lectaſti inimicos meos ſup me
domine clamaui ad te, ⁊ ſana-
ſti me. Secret.
HAc nos qꝫ eſum⁹ dñe, his mune-
ribus offerendis couenienter
aptari: quib⁹ ipſius venerabi-
lis ſacramenti celebram⁹ exor-
dium. per domi. Alia ſecreta.
EXaudi nos de⁹ ſalutaris
noſter: vt ꝑ huius ſacra-
menti virtutem, à cunctis nos
mentis ⁊ corporis hoſtib⁹ tue-
aris: gratiā tribuēs in preſen-
ti, ⁊ gloriā i futuro. p. Alia ſē.
DEus cui ſoli cognit⁹ eſt
numerus electorū: in ſu-
perna felicitate locandus: tri-
bue queſumus: vt interceden-
tibus omnib⁹ ſanctis tuis, vni-
uerſorum quos in oratione cō-
mēdatos ſuſcepimus: ⁊ nomi-
na omnium fideliū beatę pre-
deſtinationꝫ liber aſcripta reti-
neat. p. Prefatio. Qui corpo-
rali ieiunio. ⁊ dicitur quotidie
vſqꝫ ad dñicam palmarū: niſi
in miſſa de feſto: ſi occurrerit.
Coīo. Qui meditabit in lege
dñi die ac nocte: dabit fructū
ſuū in tēpore ſuo. Poſt coīo.
PErcepta nobis dñe ꝑbe-
ant ſacramēta ſubſidiū:
vt tibi grata ſint nr̄a ieiunia: ⁊
nobis proficiāt ad medelam.
Per dominū. Alia Poſt. coīo
MUndet ⁊ muniat nos q̄-
ſum⁹ dñe, diuini ſacramē-
ti munus oblatū: ⁊ intercedē-
te btā v̄gine dei genitrice ma-
ria, cū beatis apoſtolis tuꝫ, pe-
tro ⁊ paulo, atq̄ʒ beato. ill. ⁊
omnib⁹ ſanctis: à cunctis nos
reddas ⁊ peruerſitatibus ex-
piatos, ⁊ aduerſitatib⁹ expia-
tos. Per. Alia Poſt coīo.
PUrificēt nos, que ſumus
omnipotēs ⁊ miſericors
deus, ſacramēta q̄ ſumpſim⁹:
⁊ intercedētibus omnib⁹ ſan-
ctis tuis, ꝑſta: vt hoc tuū ſacra-
mentū nō ſit nobis reatus ad
penā: ſed interceſſio ſalutaris
aduenia: ſit ablutio ſcelerū: ſit
fortitudo fragiliū: ſit cōtra o-
mnia mūdi pericula firmamē-
tū: ſit viuorū atqꝫ mortuorū fi-
deliū remiſsio omniū delictoꝝ.
Per dñm. Oratio prima pre-
cedens orōnē ſuper populum
finitur cū. Per oīa ſcl̄a ſcl̄oꝝ.
℞. Amen. Deinde ſacerdos
abſolutè dicit. Oremus. Po-
ſteà diacon⁹, ſi in officio diaco-
natus ſeruiat, dicit. Humilia-
te capita vr̄a deo. Alioquin
ipſe ſacerdos. Sequitur ora-
tio ſuper populuꝫ. Et hic mo-
dus ſeruatur tantummodo in
miſſa de feria vſquè ad quar-
tam feriam maioris hebdoma-
dę. Super populum. Oratio.

INclinãtes ſe dñe maieſta
ti tue ꝓpitiat⁹ intẽde: vt
q̃ diuino munere ſunt refecti:
celeſtib⁹ ſemper nutriant̃ au-
xilijs. p. ¶ Feria.v. Statio ad
ſanctũ Georgium. Introitus.
ps. 54. DUm clamarem ad
dñm, exaudiuit vo-
cẽ meã: ab his q̃ ap
propinquãt mihi: ⁊
humiliauit eos, q̃ eſt ãte ſecula,
⁊ manet in eternũ: iacta cogi-
tatum tuum in dño: ⁊ ipſe te e-
ibi. nutriet. ps. Exaudi de⁹ oratio
nem meã: ⁊ ne deſpexeris dep̃
cationẽ meam: intende mihi, ⁊
exaudi me. ℣. Gloria. Oratio.

DEus qui culpa ofende-
ris: penitentia placaris: p̃
ces populi tui ſupplicantis ꝓ
piti⁹ reſpice: ⁊ flagella tue ira
cũdie, q̃ pro peccatis nr̃s mere
mur, auerte. p. Orõnes alias
dicẽdas. Reqre in feria.iiij.p̃-
terita. Lectio Iſaie ꝓphe. cap.
IN diebus illis, (xxxviij.
Egrotauit ezechias vſ-
q3 ad mortem: ⁊ introiuit ad eũ
Iſaias, fili⁹ amos, ꝓpheta: ⁊
dixit ei. Hec dicit dñs. Diſpo
ne domui tue: quia morieris tu,
⁊ non viues. Et cõuertit eze-
chias faciem ſuã ad parientẽ:
⁊ orauit ad dñm: ⁊ dixit. Obſe-
cro domine: memento queſo,
quomodo ambulauerim corã

te in veritate, ⁊ in corde perfe
cto, ⁊ qd̃ bonum eſt in oculis
tuis fecerim. Et fleuit ezechi-
as fletu magno. Et factũ eſt
verbum domini ad Iſaiam, di
cẽs. Uade, ⁊ dic ezechie. Hec
dicit dñs de⁹ dauid patris tui.
Audiui orationem tuã: ⁊ vidi
lachrymas tuas. Ecce ego a-
dijciã ſuper dies tuos quinde
cim annos: ⁊ de manu regis aſ-
ſyriorum eruam te, ⁊ ciuitatẽ
iſtam: ⁊ protegam eã. Ait do-
minus omnipotens. Gradua.
Iacta cogitatum tuum in do- ps. 54.
mino: ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dũ
clamarem ad dominum, exau-
diuit vocem meam: ab his qui
appropinquant mihi. Sequẽ
tia ſancti euangelij ſecundum
Mattheum. capitulo. viij.
IN illo tempore, Cum in
troiſſet Jeſus capharna
um: acceſſit ad eum centurio,
rogans eum: ⁊ dicens. Domi
ne, puer me⁹ iacet in domo pa
ralyticus: ⁊ male torquet̃. Et
ait illi Jeſus. Ego veniã, ⁊ cu-
rabo eum. Et reſpondens cẽ-
turio, ait. Dñe nõ ſum dign⁹, vt
intres ſub tectũ meũ, ſed tantũ
dic verbo, ⁊ ſanabit̃ puer me⁹.
Nam ⁊ ego homo ſum ſub pote-
ſtate conſtitutus: habens ſub
me milites. Et dico huic, vade,
⁊ vadit: ⁊ alio, veni, ⁊ venit: ⁊ ſ-

uo meo fac hoc: ⁊ facit. Audi-
ens autē ieſus, mirat⁹ eſt: ⁊ ſe-
quentibus ſe dixit. Amē dico
vobis: nō inueni tantam fidē
in iſraël. Dico autem vob: q̄
multi ab oriente ⁊ occidente,
veniēt: ⁊ recūbent cū abrahā,
iſaac, ⁊ iacob: in regno celorū.
Filij autem regni: eijciētur in
tenebras exteriores. Ibi erit
fletus: ⁊ ſtridor dentiū. Et di-
xit Jeſus centurioni. Uade, ⁊
ſicut credidiſti, fiat tibi. Et ſa-
nat⁹ eſt puer in illa hora. Of-
ps. 24. fertorium. Ad te dn̄e leuaui
animam meā: de⁹ meus in te
confido non erubeſcam: neq̄
irrideant me inimici mei: etenī
vniuerſi qui te expectant, non
cōfundentur. Secreta.
Sacrificijs preſentib⁹ do
mine q̄s intende placatus: vt
deuotioni noſtre proficiant, ⁊
ſaluti. Per dn̄m noſtrum. Cō
ps. 50. munio. Acceptabis ſacrifici-
um iuſtitie: oblatiōes: ⁊ holo-
cauſta: ſuper altare tuum dn̄e.
Celeſtꝫ doni (Poſt coio.
benedictiōe pcepta: ſup
plices te deus oп̄s depcamur,
vt hoc idem nobis ⁊ ſacramē-
ti cauſa ſit ⁊ ſalutꝫ. Per domi-
nū. Super populū. Oratio.
Parce dn̄e parce populo
tuo: vt dignꝫ flagellatiōi-
bus caſtigatus: in tua miſera-
tione reſpiret. Per dominum
nr̄m. ¶ Feria. vj. Statio ad
ſctōs Joanē ⁊ Paulū. Intro.
Audiuit dn̄s: ⁊ miſ- ps. 29.
tus eſt mihi: dn̄s fa
ct⁹ eſt adiutor me⁹.
ps. Exaltabo te do ibi.
mine qm̄ ſuſcepiſti me: nec de-
lectaſti inimicos meos ſup me.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Inchoata ieiunia, q̄s dn̄e,
benigno fauore pſeq̄re:
vt obſeruātiam, q̄ corporalit̄
exhibem⁹, mentib⁹ etiā ſyncerꝫ
exerce valeam⁹. P. Orōnes a-
lias dicēdas. Req̄re i feria. iiij.
precedēti. Lcō iſaie pphete.
Hec dicit dn̄s (cap. lviij.
deus Clama, ne ceſſes:
q̄ſi tuba exalta vocē tuā: ⁊ annū
cia populo meo ſcelera eorū: ⁊
domui Jacob pcta eorꝫ. Me
etenī de die in diē querūt: ⁊ ſci
re vias meas volunt: q̄ſi gens
q̄ iuſticiā fecerit: ⁊ q̄ iudicium
dei ſui nō dereliq̄rit. Rogant
me iudicia iuſtitie: ⁊ appropin
quare deo volunt. Quare ieiu
nauim⁹, ⁊ nō aſpexiſti: humili-
auimus animas noſtras, ⁊ ne-
ſciſti? Ecce in die ieiunij veſtri
inuenitur voluntas veſtra: ⁊ o
mnes debitores veſtros repe
titꝫ. Ecce ad lites ⁊ cōtentio-
nes ieiunatꝫ: ⁊ pcutitis pugno
īpie. Nolite ieiunare ſicut vſq̄

ad hãc diẽ: vt audiat in excel-
ſo clamor veſter. Nũquid tale
eſt ieiuniũ qḋ elegi: p diẽ affli-
gere hoĩem aĩam ſuam? Nun-
quid ↄtorq̃re q̃ſi circulũ caput
ſuũ: ⁊ ſacũ, ⁊ cinerem ſternere?
Nunquid iſtud vocaui ieiuniũ,
⁊ diẽ acceptabilẽ dño? Nõne
hoc eſt magꝫ ieiuniũ qḋ elegi?
Diſſolue colligatiões ĩpietatꝫ
ſolue: faſciculos ꝺ̃pmẽtes. Di
mitte eos q̃ cõfracti ſunt libe-
ros: ⁊ oẽ onus dirũpe. Fran-
ge eſuriẽti panẽ tuũ: ⁊ egenos,
vagoſq̃ induc ĩ domũ tuã. Cũ
viderꝫ nudũ, operi eũ: ⁊ carnẽ
tuã ne deſpexerꝫ. Tũc erũpet
q̃ſi mane lumen tuũ: ⁊ ſanitas
tua citiꝰ orietᷣ. Et ꝓibit ãte fa-
ciẽ tuã iuſticia tua: ⁊ gloria dñi
colliget te. Tũc inuocabis: ⁊
dominus exaudiet: clamabꝫ: ⁊
dicet, ecce ad ſum. Qꝛ miſeri-
cors ſum dñs deus tuꝰ. Grad.
ps. Unã petij à dño: hãc req̃ram,
26. vt inhabitẽ in domo dñi. ℣. Ut
videã voluntatẽ dñi: ⁊ ꝓtegar
ps. à tẽplo ſcõ eius. Tractꝰ. Dñe
56. nõ ſm peccata nr̃a q̃ fecimus
nos: neq̃ ſm iniq̃tates nr̃as
retribuas nobꝫ. ℣. Dñe ne me
minerꝫ iniq̃tatũ nr̃arꝫ antiqua
rũ: cito anticipẽt nos miẽ tuę:
qꝛ pauperes facti ſumꝰ nimis.
ps. Adiuua nos deus ſalutarꝫ no
78. ſter: ⁊ ꝓpter gl̃iã nominis tui
dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto
peccatꝫ nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ.
Sequentia. ſ. euangelij ſecun-
dum Mattheum. capite. v.
In illo tp̃e, Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Audiſtꝫ,
qꝛ dictũ eſt antiquis. Diliges
ꝓximũ tuũ: ⁊ odio habebꝫ ini-
micũ tuũ. Ego aũt dico vobꝫ.
Diligite inimicos veſtros: ⁊
benefacite his qui oderũt vos:
⁊ orate ꝓ perſequentibꝰ, ⁊ ca-
lũniantibꝰ vos: vt ſitis filij pa-
trꝫ veſtri, q̃ in celis eſt: q̃ ſolem
ſuum oriri facit ſuper bonos ⁊
malos: ⁊ pluit ſuper iuſtos ⁊ in
iuſtos. Si enim diligitis eos q̃
vos diligũt: q̃ꝫ mercedẽ habe-
bitꝫ? Nõ ne ⁊ publicani hoc fa
ciunt? Et ſi ſalutaueritis fra-
tres veſtros tãtũm: quid ãpli-
ꝰs facietis? Nõ ne ⁊ ethnici
hoc faciũt? Eſtote ergo ⁊ vos
perfecti: ſicut ⁊ pater veſter cę
leſtis perfectꝰ eſt. Attendite,
ne iuſtitiam veſtrã faciatis co-
ram hominibus: vt videamini
ab eis. Alioquin mercedẽ nõ
habebitis apud patrẽ veſtrũ:
qui in cęlis eſt. Cũ ergo facis
eleemoſynam: noli tuba cane
re ãte te: ſicut hypocritę faci-
unt in ſynagogis, ⁊ in vicꝫ: vt
honorificẽtur ab hominibus.
Amen dico vobis: receperũt
mercedem ſuam. Te autẽ fa-

ciente elemoſynã, neſciat ſini-
ſtra tua quid faciat dextera tua
vt ſit elemoſyna tua in abſcon
dito. Et pater tu⁹ qui videt in
abſcõdito: reddet tibi. Offert.
ps. Domine viuifica me ſecundũ
18. eloquiũ tuum: vt faciã teſtimo
nia tua. Sc̃a. Sacrificiũ
dñe obſeruãtię paſcalis
offerim⁹: pręſta queſum⁹: vt ti
bi & mẽtes nr̃as reddat acce-
ptas: & cõtinẽtię promptioris
nobis tribuat facultatẽ. Per.
ps. Cõmunio. Seruite dño in ti-
moꝛe: & exultate ei cũ tremore:
appręhẽdite diſciplinã, ne pe
reatis de via iuſta. Poſt cõio.
Spiritũ nobꝫ dñe tuę cha
ritatis infunde: vt quos
vno pane celeſti ſaciaſti: tua fa
cias pietate cõcordes. p. dñm.
Super populũ. Oratio.
Tuere dñe populũ tuum:
& ab oĩbus peccatis clemẽter
emũda: q2 nulla ei nocebit ad-
uerſitas: ſi nulla ei dominet̃ ini
quitas. Per. Sabbato. Sta-
tio ad ſanctũ triphonẽ. Et re-
ſumitur officium heſternum. I.
ps. Audiuit dñs: & miſer-
29. tus eſt mihi: dñs fa-
ctus eſt adiutor me-
us. ps. Exaltabo te
bi. dñe quoniã ſuſcepiſti me: nec
delectaſti inimicos meos ſuper
me. ℣. Gloria patri &. Oratio.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̃is: & cõcede, vt hoc ſolenne ieiuniũ, qđ animis corporibuſq; curandis ſalubriter inſtitutũ eſt, deuoto ſeruitio celebrem⁹. Orõnes alias dicendas. Reqre in feria. iiij. precedẽti. Lc̃o eſaie pphe ca. lviij.

Hec dicit dñs deus. Si abſtulerꝫ de medio tui cathenã: & deſieris digitum tuum extendere: & loqui quod nõ prodeſt cũ effuderꝫ eſuriẽti animã tuã: & animã afflictã repleuerꝫ tũc orieẗ in tenebris lux tua: & tenebrę tuę erũt ſicut meridies. Et requiẽ dabit tibi dñs deus tu⁹ ſemp: & replebit ſplendoribus aĩam tuã: & oſſa tua liberabit. Et erꝫ q̃ſi hort⁹ irriguus: & ſicut fons aquarum: cui⁹ nõ deficiẽt aq̃. Et ędificabunt in te deſerta ſeculorum: fũdamẽta generatiõis & gñrationis ſuſcitabis. Et vocaberis ędificator ſepiũ: auertens ſemitas iniq̃tatũ. Si auerterꝫ à ſabbato pedẽ tuum: facere voluntatẽ tuã i die ſctõ meo: & vocauerꝫ ſabbatũ delicatũ: & ſanctũ dñi glorioſũ. Et glificaueris eũ: dũ nõ facis vias tuas: & non inuenit volũtas tua, vt loquaris ſermonem: tũc delectaberꝫ ſuper domino: & ſuſtollã te ſup altitudinẽ terrę & cibabo te hereditate iacob

patris tui. Os enim dñi locu-
ps. tum eſt. Gradua. Unam petij
26. à domino: hanc reqrã: vt inha
bitem in domo domini. ℣. Ut
videã voluntatem dñi: ⁊ prote
gat à tẽplo ſancto eius. Seqn
tia ſancti euangelij ſecundùm
Marcum. capitulo. vj.
In illo tempore, Cũ ſero
eſſet factũ: erat nauꝫ in medio
mari, ⁊ Jeſus ſolꝰ in terra. Et
vidit diſcipulos ſuos laboran-
tes in remigando: erat enĩ vẽ-
tꝰ cõtrariꝰ eis. Et circa quar-
tam vigiliã noctꝫ venit ad eos
ambulans ſupra mare: ⁊ vole
bat preterire eos. At illi vt vi-
derunt eum ambulantẽ ſupra
mare, putauerũt fãtaſma eſſe:
⁊ exclamauerũt. Oẽs enĩ eum
viderunt: ⁊ cõturbati ſunt. Et
ſtatim locutꝰ eſt cũ eis: ⁊ dixit
illis. Confidite, ego ſum: noli-
te timere. Et aſcendit ad illos
in nauim: ⁊ ceſſauit vẽtus. Et
plꝰ magis intra ſe ſtupebant:
non enim intellexerãt de pani
bus. Erat enim cor eorũ obce
catum. Et cũ tranſfretaſſent:
peruenerũt in terram geneſa-
reth, ⁊ applicuerunt. Cumqꝫ
egreſſi eſſent de naui: ꝯtinuò
cognouerũt eũ. Et pcurrẽtes
vniuerſam regionem illã: cepe
rũt in grabatis eos qui ſe ma-
le habebãt, circũferre: vbi au-
diebãt eũ eſſe. Et quocũqꝫ in
troibat i vicos, vel i villas, aut
in ciuitates, i plateis ponebãt
infirmos: ⁊ depcabantur eũ, vt
vel fimbriã veſtimenti eiꝰ tan-
geret. Et quotquot tangebãt
eum: ſalui fiebãt. Offert. Do ps. 118.
mine viuifica me ſecũdùm elo-
quiũ tuũ: vt faciam teſtimonia
tua. Secre.
Suſcipe dñe ſacrificiũ, cuius te voluiſti
dignãter in molatiõe placare:
pſta qs: vt huiꝰ operatiõe my
ſterij mũdati: beneplacitũ tibi
nr̃e mẽtis offeramꝰ affectum.
Per. Cõio. Seruite dño in ti ps. 2.
more: ⁊ exultate ei cũ tremore:
apphẽdite diſciplinã, ne perea
tis de via iuſta. Poſt cõmunio.
Celeſtis vite munere ve-
getat, qs dñe: vt qd eſt no
bis in pſenti vita myſteriũ: fiat
eternitatꝫ auxiliũ. p. Sup po-
pulum. Oratio.
Fideles tui deꝰ ppetua dona firmen
tur: vt eadẽ ⁊ percipiendo req
rant: ⁊ querendo ſine fine per
cipiãt. Per dominum noſtrũ.
Dñica pma in quadrageſi
ma. Statio ad ſanctum Joan ps. 90.
nẽ in laterano. Int.
Inuocabit me ⁊ ego
exaudiã eum: eripiã
eũ, ⁊ glorificabo eũ:
lõgitudine dierũ adimplebo eũ. ibi.
ps. Qui habitat i adiutorio al

tiſsimi: in protectione dei celi commorabitur. ℟. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſcto. Oratio.

Deus qui eccleſiā tuā annua quadrageſimali obſeruatione purificas: preſta familie tue, vt quod a te obtinere abſtinēdo nitit̃, hoc bonis operibus exeq̃tur. p. dñm. Ad poſcēda ſuffragia ſanctoꝝ. Oratio.

A Cunctis nos, queſumꝰ dñe, mētis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte glorioſa v̄gine dei genitrice maria, cū beatis apoſtolis tuis, petro ⁊ paulo, atq; beato. N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutē nobis tribue benignꝰ ⁊ pacē: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribꝰ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. p. eū. Et p viuis ⁊ defunctis generaliter. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deꝰ, q viuorū dominaris ſimul ⁊ mortuorū: omniūq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplices exoramus, vt p quibus effundere preces decreuimꝰ: quoſq; vel p̄ſens ſeculū adhuc in carne retinet: vel futurū iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibꝰ omnibꝰ ſanctis tuis, pietatis tue clementia, omniū delictoꝝ ſuoꝝ veniā conſequātur. p. d. Lectio epiſtole btī pauli apoſtoli ad Corin. ij. cap. vj.

FRatres, Hortamur vos ne in vacuū gratiā dei recipiatis. Ait enim. Tempore accepto exaudiui te: ⁊ in die ſalutis adiuui te. Ecce nūc tempus acceptabile: ecce nūc dies ſalutis. Nemini dātes vllā offenſionē: vt nō vituperetur miniſterium nr̄m. Sed in oībus exibeamus noſmetipſos ſicut dei miniſtros. In multa patiētia: in tribulationibus: in neceſſitatibꝰ: in āguſtijs: in plagis: in carceribꝰ: in ſeditionibꝰ: in laboribꝰ: in vigilijs: in ieiunijs: in caſtitate: in ſciētia: in longanimitate: in ſuauitate: in ſpiritu ſancto. In charitate non ficta: in v̄bo veritatis: in virtute dei. Per arma iuſticie a dextris ⁊ a ſiniſtris: p gloriā ⁊ ignobilitatem: per infamiā ⁊ bonam famā: vt ſeductores ⁊ veraces: ſicut qui ignoti ⁊ cogniti Quaſi morientes: ⁊ ecce viuimꝰ. Ut caſtigati: ⁊ non mortificati: q̄ſi triſtes, ſemper autē gaudētes. Sicut egentes multos autem locupletātes. Tanq̄ nihil habentes: ⁊ omnia poſsidentes. Ps. 90.

Grad. Angelis ſuis deus mādauit de te: vt cuſtodiant te in oībus vijs tuis. ℣. In manibꝰ portabūt te: ne vnq̄ offendas ad lapidē pedē tuū. Tractus.

ibi. Qui habitat in adiutorio altiſ
ſimi: in protectione dei celi cō-
morabitur. ℣. Dicet dño ſuſce
ptor meus es tu: ⁊ refugiū me-
um: deus meꝰ ſperabo in eum.
℣. Quoniam ipſe liberauit me
de laqueo venantiū: ⁊ à verbo
aſpero. ℣. Scapulis ſuis obū
brabit tibi: ⁊ ſub pēnis eiꝰ ſpe
rabis. ℣. Scuto circūdabit te
ueritas eius: non timebis à ti-
more nocturno. ℣. A ſagitta vo
lāte per diē: à negotio peram-
bulāte in tenebris: à ruina ⁊ dē
monio meridiano. ℣. Cadent
à latere tuo mille: ⁊ decem mi-
lia à dextris tuis: tibi autē nō ap
propinquabit. ℣. Quoniam
angelis ſuis mādauit de te: vt
cuſtodiāt te in oībus viis tuis.
℣. In manibus portabunt te:
ne vnq̄ offendas ad lapidē pe
dem tuum. ℣. Super aſpidē ⁊
baſiliſcū ambulabis: ⁊ concul
cabis leonem ⁊ draconem. ℣.
Quoniā in me ſperauit libera
bo eum: ꝓtegam eum, qm̄ co
gnouit nomē meū. ℣. Inuoca-
bit me: ⁊ ego exaudiā eum: cuꝫ
ipo ſum in tribulatione. ℣. Eri
piā eū: ⁊ glorificabo eū: lōgitu
dine dierū adimplebo eū: ⁊ oſtē-
dā illi ſalutare meū. Sequētia
ſcti euāgelij ſm Matth. c.iiij.
In illo tpe, Ductꝰ eſt Je
ſus in deſertū à ſpiritu: vt
tentaret à diabolo. Et cū ieiu
naſſet q̄draginta diebus, ⁊ q̄-
draginta noctibus: poſteà eſu
rijt. Et accedens tētator, dixit
ei. Si filius dei es: dic vt lapi-
des iſti panes fiāt. Qui reſpō-
dens, dixit. Scriptū eſt. Nō in
ſolo pane viuit homo: ſed in oī
verbo qđ procedit de ore dei.
Tunc aſſumpſit eum diabolꝰ
in ſanctam ciuitatem: ⁊ ſtatuit
eum ſupra pinaculū tēpli: ⁊ di
xit ei. Si filiꝰ dei es: mitte te dē-
orſum. Scriptum eſt enim: qꝛ
angelis ſuis mādauit dē te: ⁊ in
manibꝰ tollent te: ne forte offē
das ad lapidē pedē tuū. Ait
Jeſꝰ rurſū. Scriptū eſt. Nō tē
tabis dñm deum tuū. Iterum
aſſumpſit eum diabolꝰ in mon
tem excelſum valde: ⁊ oſtēdit
ei oīa regna mūdi, ⁊ gloriā eo-
rum: ⁊ dixit illi. Hęc oīa tibi da
bo: ſi cadens, adoraueris me.
Tunc dixit ei Jeſꝰ: vade ſatha
na: ſcriptū eſt enim. Dñm deū
tuū adorabis: ⁊ illi ſoli ſeruies.
Tunc reliquit eum diabolꝰ: ⁊
ecce angeli acceſſerūt, ⁊ mini-
ſtrabant ei. Offer. Scapulis Ps. 90.
ſuis obūbrabit tibi dñs: ⁊ ſub
pēnis eiꝰ ſperabis: ſcuto circū
dabit te veritas eiꝰ. Secreta.
Sacrificiū quadrageſima
lis initij ſolēniter immola
mꝰ, te dñe deprecātes: vt cum

epularũ reſtrictione carnaliũ, â noxijs quoqꝫ voluptatib⁹ tẽ peremur. Per. d. Alia ſecre.

Exaudi nos deus ſalutarꝫ noſter: vt per hui⁹ ſacramenti virtutẽ à cũctis nos mẽtis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis: gratiam tribuẽs in preſenti: ⁊ gl'iam in futuro. per. Alia. ſe.

Deus cui ſoli cognit⁹ eſt numerus electorũ, in ſuperna fęlicitate locandus: tribue q̃s, vt intercedẽtib⁹ omnibus ſanctis tuis, vniuerſorum quos in oratione cõmendatos ſuſcepim⁹: ⁊ no̅ia oı̄um fideliũ beatę p̄deſtinationꝫ liber aſcripta retineat. Per. Comunio.

Scapulis ſuis obũbrabit tibi domin⁹: ⁊ ſub pennis ei⁹ ſperabis: ſcuto circundabit te veritas eius. Poſt comunio.

Tui nos dñe ſacramẽti libatio ſancta reſtauret: ⁊ à vetuſtate purgatos, i myſterij ſalutaris faciat trãſire conſortium. Per. Alia poſtcomu.

Mundet, ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramẽti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte btã virgine dei genitrice maria, cũ beatis ap̄lis tuis, petro ⁊ paulo, atqꝫ btõ. N. ⁊ omnibus ſanctis, à cunctis nos reddas, ⁊ p̄uerſitatibus expiatos, ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. p̄ alia. poſt coĩo.

Purificent, nos q̃s (omnipotes ⁊ miſericors deus, ſacramẽta q̃ ſumpſim⁹: ⁊ intercedẽtib⁹ omnibus ſctis tuis, p̄ſta: vt hoc tuũ ſacramẽtum non ſit nobis reat⁹ ad penã: ſed interceſsio ſalutarꝫ ad ueniã: ſit ablutio ſcelerũ: ſit fortitudo fragiliũ: ſit cõtra omnia mundi p̄icula firmamẽtum: ſit viuorũ atqꝫ mortuorũ fideliũ remiſsio oı̄um delictorũ. Per.

¶ Feria .ij. Statio ad ſanctũ Petrũ ad vincula. Introitus

Sicut oculi ſeruorum in manib⁹ dñorũ ſu- ps. 122.
orũ: ita oculi noſtri ad dominum deum noſtrũ: donec miſereat̃ nobis: miſerere nobꝫ domine: miſerere nobis. ps. Ad te leuaui ocu- ibi.
los meos: qui habitas in cęlis. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Conuerte nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ vt nobis ieiunium q̃drageſimale proficiat: mentes noſtras cęleſtibus inſtrue diſciplinꝫ. Per. Orationes alias dicẽdas. Require in dñica pręcedẽti. Lectio Ezechielis p̄phete. capi. xxxiiij.

Hec dicit dñs deus. Ecce ego ipſe requiram oues meas: ⁊ viſitabo illas, ſicut viſitat paſtor gregẽ ſuũ in die, q̃do fuerit in medio ouium ſuaꝝ

diſſipatarū. Sic viſitabo oues
meas: ⁊ liberabo eas de omni
bus locis, in quib⁹ diſperſe fu-
erant in die nubis ⁊ caliginis.
Et educā eas de populis: ⁊ cō
gregabo eas de terris: ⁊ indu-
cā eas in terram ſuā: ⁊ paſcam
eas in montibus iſraël: in riuis
⁊ in cunctis ſedibus terrę. In
paſcuis vberrimis paſcā eas:
⁊ in montib⁹ excelſis iſraël e-
runt paſcua earum. Ibi requi
eſcent in herbis virentibus: ⁊
paſcuis pinguibus paſcentur
ſuper montes iſraël. Ego pa-
ſcā oues meas: ⁊ accubare eas
faciam: dicit dñs. Quod perie
rat, requirā: ⁊ quod abiectū fu
erat, reducā: ⁊ qd̄ confractum
fuerat, alligabo: ⁊ qd̄ infirmum
fuerat, conſolidabo: ⁊ qd̄ pin-
gue ⁊ forte, cuſtodiā. Et paſcā
illas in iudicio: ⁊ iuſtitia dicit
dominus omnipotēs. Gradu.
ps. Protector noſter aſpice deus
83. ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣.
ps. Domine deus virtutū exaudi
79. preces ſeruorum tuorū. Trac.
ps. Domine non ſecundùm pec-
56. cata noſtra, q̄ fecim⁹ nos: neq;
ps. ſecūdùm iniquitates noſtras
78. retribuas nobis. ℣. Dñe ne
memineris iniqtatū noſtrarū an
tiquarū, cito anticipēt nos mię
tuę: q꞉ pauperes facti ſum⁹ ni
mis. ℣. Adiuua nos d⁹ ſalutaris
nr̄: ⁊ propter gl'iā noīs tui dñe
libera nos ⁊ ꝓpitius eſto pec
catis noſtris: ꝑpter nomē tuū.

Sequentia ſancti euangelij ſe
cundùm Mattheum. ca. xxv.

In illo tempore, Dixit ie
ſus diſcipulis ſuis. Cùm
venerit filius hominis in maie
ſtate ſua: ⁊ omnes angeli eius
cum eo: tunc ſedebit ſuper ſe-
dem maieſtatis ſuę. Et cōgre
gabuntur ante eū omnes gen
tes. Et ſeparabit eas ab inui-
cē: ſicut paſtor ſegregat oues
ab hedis. Et ſtatuet oues qui
dem à dextris ſuis: hędos autē
à ſiniſtris. Tunc dicet rex his
qui à dextris eius erunt. Veni
te benedicti patris mei: poſſi-
dete paratum vobis regnum
à conſtitutione mundi. Eſuri-
ui enim: ⁊ dediſtis mihi mādu
care. Sitiui: ⁊ dediſtis mihi bi
bere. Hoſpes eram: ⁊ collegi-
ſtis me. Nudus eram: ⁊ co ope
ruiſtis me. Infirm⁹ eram: ⁊ vi
ſitaſtis me. In carcere eram: ⁊
veniſtis ad me. Tūc reſponde
bunt ei iuſti dicētes. Dñe quā
do te vidimus eſurientē ⁊ paui
mus te? ſitientē ⁊ dedim⁹ tibi
potū? Quando ãte te vidim⁹
hoſpitē: ⁊ collegimus te? Aut
nudū ⁊ cooperuimus te? Aut
quando te vidim⁹ infirmū: aut
in carcere: ⁊ venim⁹ ad te? Et

reſpondēs rex, dicet illꝫ. Amē
dico vobis: q̄ꝫdiu feciſtis vni d
his fratrib⁹ meꝫ minimis: mi-
hi feciſtꝫ. Tūc dicet ⁊ his qui
à ſiniſtris eius erunt. Diſcedi
te à me maledicti in ignē ęter-
num: q̄ parat⁹ eſt diabolo, ⁊ an
gelis eius. Eſuriui enim: ⁊ nō
dediſtis mihi mādúcare. Siti-
ui: ⁊ non dediſtis mihi potum.
Hoſpes erā: ⁊ non collegiſtis
me. Nudus: ⁊ nō cooperuiſtꝫ
me. Infirm⁹, ⁊ in carcere: ⁊ nō
viſitaſtis me. Tūc reſponde
bunt ei ⁊ ipſi, dicentes. Dn̄e,
quando te vidimus eſurientē,
aut ſitientē, aut hoſpitem, aut
nudum, aut infirmū, vel in car
cere: ⁊ nō miniſtrauimus tibi?
Tunc reſpōdebit illis, dicens.
Amē dico vobis: quandiu nō
feciſtis vni de minoribus his:
nec mihi feciſtis. Et ibunt hi
in ſuppliciū ęternū: iuſti autē
in vitā ęternā. Offertorium.
ps. Leuabo oculos meos: ⁊ con-
118. ſiderabo mirabilia tua domi-
ne: vt doceas me iuſtitias tuas
da mihi intellectū, vt diſcā mā
Munera (data tua. Sc̄a.
tibi dn̄e oblata ſanctifica
noſq̄ꝫ à peccatoꝝ noſtroꝝ ma-
culꝫ emūda. p. dominū. Cōio.
ma Amen dico vobꝫ: qd̄ vni ex mi
tth nimis meis feciſtꝫ: mihi feciſtꝫ:
25. venite bn̄dicti patrꝫ mei: poſ-
ſidete paratum vobꝫ regnum
ab initio ſeculi. Poſt cōmuni.
Salutaris tui dn̄e mune-
re ſatiati, ſupplices exo-
ramus: vt cui⁹ lętamur guſtu,
renouemur effectu. Sup po-
Abſolue, q̄s pulū. Orō.
dn̄e, nroꝝ vincula pecca
torum: ⁊ quicq̄d pro eis mere-
mur, propitiatus auerte. Per
dn̄m. ¶ Feria. iiij. Statio ad
ſanctam Anaſtaſiam. Intro.
Domine refugiū fa- ps.
ct⁹ es nobis à gene 89.
ratione ⁊ ꝓgenie: à
ſeculo ⁊ in ſeculum
tu es. ps. Priuſq̄ꝫ montes fie-
rent, aut formaretur terra ⁊ or ibi.
bis: à ſeculo ⁊ vſq̄ꝫ in ſeculum
tu es deus. ℣. Gloria. Oratio.
Reſpice dn̄e familiā tuā,
⁊ p̄ſta: vt apud te mēs no
ſtra tuo deſiderio fulgeat, quę
ſe carnis marceratiōe caſtigat
Per. Orationes alias dicen-
das. Require in dn̄ica p̄cedēti.
Lc̄o Eſaię ꝓphetę. capite. lv.
In diebus illis. Locutus
ē Eſaias ꝓpheta, dicēs.
Querite dn̄m, dū inueniri po-
teſt: inuocate eum, dum propè
eſt. Derelinquat impius vi
am ſuam: ⁊ vir iniquus cogita
tiones ſuas: ⁊ reuertat̄ ad do-
minum, ⁊ miſerebitur ei: ⁊ ad d
um nrm̄, quoniam mult⁹ eſt ad

ignoſcēdū. Nō enim cogitati=
ones meę, cogitationes veſtrę:
neqꝫ vię meę vię veſtrę dicit do=
minus. Qꝛ ſicut exaltant cęli à
terra: ſic exaltatę ſūt vię meę à
vijs veſtris: ⁊ cogitatiões meę
à cogitationibus vr̄is. Et quo
modo deſcēdit imber ⁊ nix de
celo: ⁊ illuc vltra nō reuertitur
ſed inebriat terrā: ⁊ infūdit eā:
⁊ germinare eā facit: ⁊ dat ſe=
mē ſerēti: ⁊ panē comedēti: ſi=
cerit ꝟbum meū qđ egrediet
de ore meo. Nō reuertet ad me
vacuū: ſed faciet q̄cūqꝫ volui:
⁊ proſperabit in his ad q̄ miſi
illud: ait dn̄s oīpotēs. Gradu.
ps. 150. Dirigat orō mea ſicut icēſum
ps. 140 in cōſpectu tuo dn̄e. ℣. Eleua
tio manuū mearum ſacrificiū
veſpertinum. Sequentia ſan=
cti euāgelij ſecūdum Matth.

In illo tp̄e, Cum (ca. xxi.
intraſſet ieſus hieroſoly=
mam: cōmota eſt vniuerſa ciui
tas, dicens. Quis eſt hic? Po
puli autē dicebant. Hic eſt ie=
ſus propheta à nazareth gali=
leę. Et intrauit ieſus in tēplū
dei: ⁊ eijciebat oēs vendentes
⁊ emētes in tēplo: ⁊ mēſas nū
mulariorꝫ ⁊ cathedras vēden
tium colūbas euertit. Et dixit
eis. Scriptū eſt. Domus mea
domꝰ orationꝫ vocabitur: vos
autem feciſtis illam ſpelūcam
latronū. Et acceſſerūt ad eū
cęci ⁊ claudi in templum: ⁊ ſa=
nauit eos. Videntes autē p̄n=
cipes ſacerdotū ⁊ ſcribę mira
bilia quę fecit: ⁊ pueros clamā
tes in templo: ⁊ dicentes. O ſā
na filio dauid: indignati ſunt: ⁊
dixerūt ei. Audis q̄d iſti dicūt?
Jeſus autem dixit eis. Vtiqꝫ.
Nunqꝫ legiſtis, qꝛ ex ore infan
tiū pfeciſti laudē? Et relictis
illis abijt foras extra ciuitatē
in bethaniā: ibiqꝫ docebat eos
de regno dei. Offertoriū. In
te ſperaui dn̄e dixi tu es dꝰ me
us: in manibus tuis tempora
(mea. Oblatis Secreta.
q̄s domine placare mūe
ribus: ⁊ à cunctis nos defende
periculꝫ. Per. Cōio. Cum in ps. 4.
uocarem te, exaudiſti me deus
iuſtitię meę: in tribulatiōe dila
taſti me: miſerere mihi dn̄e: ⁊
exaudi orationem meam. poſt
(coio. Preſta, quęſumus
omnipotens deus: vt illꝫ
ſalutaris capiamꝰ effectū: cu=
ius per hęc myſteria pignus
accepimꝰ. Per dominum no=
ſtrū. Super populum. Orō.
Aſcendant ad te domine
preces noſtrę: ⁊ ab eccle
ſia tua cunctam repelle neq=
tiam. Per. Feria. iiij. qua=
tuor temporū Statio ad ſan=
ctam mariā maiorē. Introitꝰ.

ps. Reminiſcere miſera
24. tionum tuaꝝ dñe: ⁊
miſericoꝛdie tue, q̃
à ſeculo ſunt:ne vn-
quã dominentur nobis inimi-
ci nr̃i: libera nos deus Iſraël
ex omnibus anguſtijs noſtris.
ps. ps. Ad te dñe leuaui aĩam me
24. am:de⁹ meus in te confido,nõ
erubeſcam. ℣. Gloꝛia. Oꝛem⁹
Flect.genua. ℞. Leua. Oꝛõ.

Preces nr̃as,queſumus
dñe,clement' exaudi:⁊ cõ
tra cuncta nobis aduerſantia
dexterã tue maieſtatis extẽde.
ꝑ. Lc̃o libꝛi exodi. cap.xxiiij.

In dieb⁹ illis, Dixit dñs
ad moyſen. Aſcende ad
me in mõtem:⁊ eſto ibi:daboq́ꝫ
tibi duas tabulas lapideas, ⁊
legem ac mandata,que ſcripſi
vt doceas filios iſraël. Surre-
xerunt autem Moyſes ⁊ Io-
ſue miniſter ei⁹. Aſcendenſq́ꝫ
moyſes in montẽ dei:ſenioꝛib⁹
ait. Expectate hic: donec re-
uertamur ad vos. Habetꝫ a-
aron ⁊ hur vobiſcum. Siquid
natum fuerit queſtionis: refe-
retis ad eos. Cumq́ꝫ aſcendiſ-
ſet moyſes,operuit nubes mõ
tem:⁊ habitauit gloꝛia domini
ſuper ſynai,tegẽs illum nube
ſex diebus. Septimo autẽ die
vocauit eum dominus de me-
dio caliginis. Erat autem ſpe
cies gloꝛie domini q̃ſi ignis ar
dens ſuper verticem montis
in cõſpectu filioꝝ Iſraël. In-
greſſuſq́ꝫ moyſes in mediũ ne-
bule,aſcẽdit in montẽ. Et fuit
ibi quadraginta diebus ⁊ qua
draginta noctibus. Gradua.
Tribulationes coꝛdis mei di- ps.
latate ſunt: de neceſſitatibus 24.
meis erue me dñe. ℣. Vide hu ps.
militatẽ meã, ⁊ laboꝛẽ meũ: ⁊ 24.
dimitte oĩa peccata mea. Hic
dicit. Dñs vobiſ. ſine. Flecta.

Deuotionẽ populi(Oꝛõ.
tui,queſumus dñe,beni-
gnus intende: vt qui ꝑ abſtinẽ
tiam macerantur in coꝛpoꝛe:ꝑ
fructum boni operis refician-
tur ĩ mẽte.ꝑ. Oꝛõnes alias di-
cẽdas. Requre in dñica ꝓcedẽ-
ti. Lc̃o libꝛi regũ. iij. cap.xix.

In dieb⁹ illis, Venit he-
lias ĩ berſabee iudá:⁊ di-
miſit ibi puerum ſuum,⁊ ꝑrexit
in deſertum, viam vnius diei.
Cumq́ꝫ veniſſet,⁊ ſederet ſub
ter vnam iuniperum, petiuit a
nime ſue,vt moꝛeret̃,⁊ ait. Suf
ficit mihi domine: tolle q̃ſo ani
mam meã. Neq́ꝫ enim melioꝛ
ſum q̃ꝫ patres mei. Pꝛoiecit-
q́ꝫ ſe:⁊ obdoꝛmiuit in vmbꝛa iu
niperi. Et ecce angelus domi
ni tetigit eũ:dixitq́ꝫ illi:ſurge,⁊
comede. Et reſpexit,⁊ ecce ad
caput ſuum ſubcineritius pa-

nis: ⁊ vas aquę. Comedit ergo, ⁊ bibit: ⁊ rurſum obdormiuit. Reuerſus eſt angelus dn̄i ſecūdò, ⁊ tetigit eū, dixitq́ʒ illi: ſurge comede: grādis enī tibi reſtat via. Qui cū ſurrexiſſet, comedit ⁊ bibit, ⁊ ābulauit in fortitudine cibi illius q̃dragin ta diebus, ⁊ q̃draginta noctibus: vſq́ʒ ad mōtem dei oreb.

ps. 24. Tractus. De neceſſitatibus meis eripe me dn̄e: vide humilitatē meā: ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte oīa peccata mea. ℣. Ad

ps. 24. te dn̄e leuaui aīam meam: deꝰ meꝰ in te cōfido, nō erubeſcā, neq́ʒ irrideant me inimici mei. ℣. Etenim vniuerſi q̄ te expectāt, non cōfundent: ↄfundantur oēs faciētes vana. Sequētia.ſ.euā.ſm. Matth. ca.xij.

In illo tp̄e, Acceſſerunt ad Jeſum ſcribę ⁊ phariſei dicētes. Magiſter volumꝰ à te ſignum videre. Qui reſpōdens, ait illꝫ. Generatio mala ⁊ adultera ſignū q̄rit: ⁊ ſignū non dabitur ei: niſi ſignū ionę prophetę. Sicut enim fuit ionas in ventre ceti tribꝰ diebꝰ, ⁊ tribꝰ noctibꝰ: ſic erit filiꝰ hominis in corde terrę: tribꝰ diebus, ⁊ tribus noctibꝰ. Uiri niniuitę ſurgēt in iudicio cum generatione iſta, ⁊ condēnabunt eā: q̄r pęnitentiā egerunt in p̄dicatiōe Jonę. Et ecce pluſq̄ȝ ionas hic. Regina auſtri ſurget in iudicio cum generatiōe iſta: ⁊ condēnabit eā: q̄r venit à finibus terrę audire ſapientiam ſalomonis. Et ecce plus q̄ȝ ſalomō hic. Cū autē immūdus ſp̄us exierit ab homine: ābulat per loca arida, querens requiē: ⁊ non inuenit. Tūc dicit. Reuertar in domū meam: vnde exiui. Et veniēs, inuenit eam vacantē, ſcopis mūdatā, ⁊ ornatā. Tūc vadit, ⁊ aſſumit ſecū ſeptē alios ſp̄us neq̄ores ſe: ⁊ intrantes habitāt ibi. Et fiunt nouiſsima hominꝫ illius peiora priorībꝰ. Sic erit ⁊ generatiōi huic peſsimę. Adhuc eo loquēte ad turbas, ecce mater eius, ⁊ fratres ſtabāt foris querētes loqui ei. Dixit autē ei quidam. Ecce mater tua, ⁊ fratres tui ſtant, querētes te. At ipſe reſpondens dicenti ſibi, ait. Quę eſt mater mea: ⁊ q̄ ſunt fratres mei? Et extēdēs manꝰ in diſcipulos ſuos: dixit. Ecce mat̄ mea ⁊ fratres mei. Quicūq́ʒ enim fecerit volūtatem patris mei qui in cęlis eſt, ipſe meꝰ frater, ⁊ ſoror, ⁊ mat̄ eſt. Offertorium. Meditabor in mandatis tuis q̄ dilexi valde: ⁊ leuabo manus meas ad mandata tua quę dilexi. Sc̄a. ps. 24.

Hostias tibi dñe placationis offerimus: vt ⁊ delicta nr̃a miseratus abſoluas: ⁊ nutãtia corda tu dirigas. Per Coĩo. Intellige clamorẽ meum: intẽde voci oratiõis mee, rex meus ⁊ deus me⁹: quoniã ad te orabo dñe. Post cõio. Qui dñe perceptiõe ſacramenti, ⁊ à noſtris mũdemur occultis: ⁊ ab hoſtiũ liberemur inſidijs. Sup populũ. Mentes nr̃as, q̃s (Orõ. dñe, lumine tue claritatꝫ illuſtra: vt videre poſſim⁹, que agenda ſunt: ⁊ q̃ recta ſunt agere valeam⁹. Per dñm nr̃m.

¶ Feria .v. Statio ad ſanctũ Lauren. in paliſperna. Intr. Confeſsio ⁊ pulchritudo ĩcõſpectu ei⁹: ſanctitas ⁊ magnificentia in ſanctificatione ei⁹. ps. Cãtate dño cãticum nouũ: cantate dño oĩs terra. ℣. Gloria patri. Oratio. Deuotionẽ populi tui, q̃s dñe, benignus intẽde: vt qui per abſtinẽtiã macerãtur in corpore: p fructũ boni operis reficiantur in mente. Per. Ad poſceda ſuffragia ſanctorum Orõ. A Cunctꝭ nos quesumus dñe, mentis ⁊ corporis defende pꝛiculis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgine dei genitrice maria, cũ beatꝭ apoſtolis tuis, petro ⁊ paulo, atqꝫ beato. N. ⁊ omnib⁹ ſanctis ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructꝭ aduerſitatibus ⁊ erroꝛib⁹ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſuiat libertate. Per eun. Et p viuis ⁊ defunctis generalit. Orõ. OMnipotẽs ſempiťne deus: qui viuoꝝ dominarꝭ ſimul ⁊ moꝛtuoꝝ: omniũqꝫ miſereris: quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe p̃noſcis: te ſupplices exoꝛam⁹: vt p quibus effundere pꝛeces decreuim⁹: quoſqꝫ vel preſens ſeculũ adhuc in carne retinet: vel futurũ iã exutos coꝛpoꝛe ſuſcepit: intercedentib⁹ omnib⁹ ſanctꝭ tuꝭ, pietatꝭ tue clemẽtia, oĩuꝫ delictoꝝ ſuoꝝ veniã cõſequãtur. Per dominum noſtrum.

Lc̃o. Ezechie. pphe. ca. xiiij. IN diebus illis, Factus eſt ſermo domini ad me, dicens. Quid eſt q intervos parabolam vertitis in pꝛuerbiũ iſtud: in terra iſraël dicẽs. Patres noſtri comederunt vuã acerbam: ⁊ dentes filioꝛuꝫ obſtupeſcunt? Viuo ego dicit dominus: ſi erit vobꝭ vltrà parabola hec in pꝛuerbiũ in Iſraël. Ecce omnes anime mee ſunt. Ut anima patrꝭ: ità ⁊ aiã

filij mea eſt. Anima que pecca
uerit: ipſa morietur. Et vir ſi fue
rit iuſtus: & fecerit iudiciũ & iu
ſtitiã: in mõtibus non comede
rit: & oculos ſuos nõ leuauerit
ad idola domus iſraël: & vxorẽ
proximi ſui nõ violauerit: & ad
mulierẽ menſtruatã nõ acceſſe-
rit: & hominẽ nõ cõtriſtauerit:
pign⁹ debitori ſuo reddiderit
per vim nihil rapuerit: panem
ſuũ eſurienti dederit: & nudum
cooperuerit veſtimento: ad v-
ſuram nõ cõmodauerit: & am-
pliùs non acceperit: ab iniq̃ta
te auerterit manũ ſuã: iudiciũ
verũ fecerit inter virũ & virum:
& in preceptis meis ãbulaue-
rit: & iudicia mea cuſtodierit vt
faciat veritatẽ: hic iuſt⁹ eſt: vi-
ta viuet: & nõ morietur: ait do-
minus omnipotens. Gradua.
ps. 16. Cuſtodi me dñe, vt pupillam
oculi: ſub vmbra alarũ tuarum
protege me. ℣. De vultu tuo
ibi. iudiciũ meũ prodeat: oculi tui
videant equitatẽ. Sequentia
ſancti euan. ſm matth. c. xv.
In illo tpe, Egreſſus Je
ſus receſſit in partes ty
ri & ſidonꝫ. Et ecce mulier cha
nanea, à finibus illis egreſſa
clamauit, dicens ei. Miſerere
mei dñe fili dauid: filia mea ma
lè à demonio vexatur. Qui nõ
reſpondit ei verbum. Et acce
dentes diſcipuli ei⁹, rogabant
eum, dicentes. Dimitte eã, q̃r
clamat poſt nos. Jpſe autem
reſpondens, ait. Non ſum miſ-
ſus niſi ad oues, q̃ perierunt do
mus iſraël. At illa venit: & ado
rauit eũ, dicens. Dñe, adiuua
me. Qui reſpondens, ait. Nõ
eſt bonum ſumere panẽ filiorũ:
& mittere canib⁹. At illa dixit.
Etiã dñe. Nam & catelli edũt
de micis, que cadunt de mẽſa
dominorũ ſuorũ. Tũc reſpon-
dens Jeſus, ait illi. O mulier,
magna eſt fides tua: fiat tibi ſi
cut vis. Et ſanata eſt filia ei⁹
ex illa hora. Offertoriũ. Im- ps. 33.
mittit angelus dñi in circuitu
timẽtiũ eum: et eripet eos: gu-
ſtate & videte: qm̃ ſuauꝫ eſt do
Sacrificia, (min⁹. Sec
domine q̃s, ꝓpitiùs iſta
nos ſaluent: q̃ medicinalibus
ſunt inſtituta ieiunijs. p. Cõ.
Panis quẽ ego dedero: caro
mea eſt pro ſeculi vita. poſt cõ.
Donorum nos dñe largita-
te donorum, & tpalibus
attolle pſidijs, & renoua ſempi
ternis. p. Sup populũ. Orõ.
Da, queſumus dñe, popu
lis chriſtianis: & q̃ pfitẽ-
tur agnoſcere: & celeſte mun⁹
diligere, qđ frequentant. Per
¶ Feria. vj. Statio ad ſãc-
tos. xij. apoſtolos. Introit⁹.

De neceſſitatibus meis eripe me dñe: vide humilitatē meam, ⁊ laborē meum: ⁊ dimitte oīa peccata mea. Ps. Ad te leuaui aīam meā: deus meꝰ in te cōfido, nō erubeſcā. ℣. Gloria patri. Oratio.

Eſto dñe propitius plebi tuę: ⁊ quaꝫ tibi facis eſſe deuotam: benigno refoue miſeratꝰ auxilio. Per. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mētis ⁊ corporis defende piculis: ⁊ intercedēte glorioſa v̄gine dei genitrice maria, cum beatꝫ apl'is tuꝫ Petro ⁊ paulo, atq; beato. N. ⁊ oībus ſanctis, ſalutē nobis tribue benignꝰ ⁊ pacem: vt deſtructꝫ aduerſitatibꝰ ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. p. Et pro viuis ⁊ defunctꝫ generaliter. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deꝰ, q̄ viuoꝝ dñaris ſimul ⁊ mortuoꝝ: oīumq; miſereris, quos tuos fide ⁊ ope futuros eſſe p̄noſcis: te ſupplices exoramꝰ, vt ꝓ quibꝰ effundere p̄ces decreuimꝰ: quoſq; vel pręſens ſęculū adhuc in carne retinet: vel futuꝝ iaꝫ exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus oībus ſanctꝫ tuꝫ, pietatis tuę clementia, omnium delictorū ſuorum veniam conſequātur. Per dominum noſtrū. Lectio. Ezechielis ꝓphetę. ca. xviij.

Hec dicit dñs deus. Anima quę peccauerit, ipſa morietur. Filius non portabit iniquitatē patris: ⁊ pater non portabit iniquitatem filij. Iuſticia iuſti ſuper eum erit: ⁊ impietatis impij erit ſuper eum. Si autem impius egerit penitentiam ab omnibus peccatꝫ ſuis, quę operatus eſt: ⁊ cuſtodierit vniuerſa precepta mea: fecerit iudicium, ⁊ iuſticiam: vita viuet, ⁊ nō morietur. Omnium iniquitatū eius, quas opatus eſt: nō recordabor. In iuſtitia ſua, q̄ꝫ opatus eſt: viuet. Nūq̄d volūtatꝫ meę eſt mors impij: dicit dñs deus: ⁊ non vt conuertatur à vijs ſuꝫ, ⁊ viuat. Si aūt auerterit ſe iuſtꝰ à iuſtitia ſua: ⁊ fecerit iniq̄tateꝫ ſ̄m oēs abominatiōes, quas opari ſolet impius: nūquid viuet? Omnes iuſtitię eiꝰ, quas fecerat: non recordabuntur. In p̄uaricatione ſua, qua p̄uaricatus eſt: ⁊ in peccato ſuo, quod peccauit: in ipſis morietꝰ. Et dixiſtis. Non eſt ęqua via domini. Audite ergo domus Iſrael. Nunquid via mea nō eſt ęqua: ⁊ non magis vię veſtrę

praue ſunt? Cum enim auerte
rit ſe iuſtus à iuſtitia ſua: ⁊ fece
rit iniquitatē: morietur in eis.
In iniuſtitia ſua, quā opat⁹ eſt
morieť. Et cū auerterit ſe im-
pi⁹ ab inpietate ſua, quā opa-
tus eſt: ⁊ fecerit iudiciū, ⁊ iuſti
tiā: ipſe aĩaʒ ſuam viuificabit.
Cōſiderās enim, ⁊ auertēs ſe
ab oĩbus iniquitatib⁹ ſuis, q̃s
opatus eſt: vita viuet, ⁊ nō mo
rietur ait dñs oĩps. Grad. Sal
p̄s. uum fac ſuū tuū: de⁹ me⁹ ſpe-
85. p̄s. rātē in te. ℣. Aurib⁹ percipe
16. orōnem meā. Tractus. Dñe
p̄s. nō ſecūdū pctā nr̃a que fecim⁹
65. nos: neqȝ ſm iniquitates no-
ſtras retribuas nobʒ. ℣. Dñe
p̄s. ne memineris iniq̃tatū nr̃arū
78. antiquarū: cito anticipēt nos
miſericordie tue: q̃ pauperes
ibi. facti ſumus nimis. ℣. Adiuua
nos de⁹ ſalutaris nr̃: ⁊ ꝓpt
gloriā nominis tui dñe libera
nos: ⁊ ꝓpitius eſto pctīs no-
ſtris ꝓpter nomē tuū. Sequē
tia ſcti euāgelij ſm Ioānē. c. v.

In illo tpe. Erat dies feſ
t⁹ iudeorū: ⁊ aſcēdit Ieſ⁹
Hieroſolymā. Eſt aūt Hiero
ſolymis ꝓbatica piſcina: que
cognominatur hebraice beth
ſaida: quinqȝ porticus habēs.
In his iacebat multitudo ma
gna languentium, cecorū, cla-
udorum, aridorum, expectan-
tium aque motum. Angel⁹ au
tem domini, ſecundùm tēp⁹,
deſcendebat in piſcinaʒ: ⁊ mo
uebatur aqua: ⁊ qui prior de-
ſcendiſſet in piſcinam poſt mō
tionem aque: ſanus fiebat àq-
cunquè detinebatur infirmita
te. Erat autem quidā homo
ibi triginta ⁊ octo annos ha-
bēs in infirmitate ſua. Hunc
ergo cùm vidiſſet Ieſus iacen
tem: ⁊ cognouiſſet, quia iā mul
tum tempus haberet: dixit ei.
Vis ſanus fieri? Reſpondit ei
languidus. Domine: hominē
nō habeo, vt cùm turbata fue-
rit aqua: mittat me in piſcinā.
Dum venio enim ego: alius ā
te me deſcēdit. Dixit ei Ieſ⁹.
Surge tolle grabatū tuū, ⁊ ā-
bula. Et ſtatī ſan⁹ fact⁹ eſt ho
mo: ⁊ ſuſtulit grabatū ſuū, ⁊ ā
bulabat. Erat aūt ſabbatū in
illa die. Dicebant ergo iudei
illi qui ſan⁹ fact⁹ fuerat. Sab
batū ē, nō licet tibi tollere gra
uatū tuū. Reſpondit eis. Qui
me ſanum fecit: ille mihi dixit.
Tolle grabatū tuuʒ, ⁊ ābula.
Interrogauerunt ergo eum.
Quis eſt ille hō: q̃ dixit tibi, tol
le grabatuʒ tuuʒ, ⁊ ābula? Is
aūt q̃ ſan⁹ fuerat effect⁹: neſci
ebat quis eſſet. Ieſus autem
declinauit à turba conſtituta
in loco. Poſtea inuenit eum

Jeſus in tẽplo: ⁊ dixit illi. Ec
ce ſanus factus es: iam no-
li peccare: ne deterius tibi ali-
quid contingat. Abijt ille ho-
mo: ⁊ nũciauit iudeis, quia Je
ſus eſſet qui fecit eum ſanum.
Ps. 102. Offertoriũ. Benedic anima
mea dño: ⁊ noli obliuiſci oẽs re
tributiones eius: ⁊ renouabit
ſicut aquila iuuẽtus tua. Sec.
SUſcipe, queſumꝰ dñe, mu
nera noſtris oblata ſui-
tijs: ⁊ tua propitius dona ſan-
Ps. 6. ctifica. p: dñz. Coio. Erube-
ſcant, ⁊ conturbẽtur oẽs inimi
ci mei: auertantur retrorſum,
⁊ erubeſcant valde velociter.
PEr huius (Poſt coio.
domine operationez my
ſterij, ⁊ vitia noſtra purgẽtur,
⁊ iuſta deſideria compleantur.
Per. Super populũ. Oratio.
EXaudi nos miſericors de
us: ⁊ mẽtibꝰ noſtris grẽ
tuę lumẽ oſtende. p. ¶ Sab-
bato. Statio ad. ſ. Petrũ. In.
INtret oratio mea
in conſpectu tuo: in
Ps. 87. clina aurẽ tuã ad p̃
cẽ meã domine. ps.
ibi. Dñe deus ſalutis meę: in die
clamaui ⁊ nocte corãm te. ℣.
Glia. Oremꝰ. Flec. ℟. Leua.
POpulũ tuum, q̃s. Orõ.
dñe, ꝓpitiꝰ reſpice: atq̃
ab eo flagella tuę iracũdię cle-
mẽter auerte. p. Lectio libri
Deuternomij. capitulo. xxvj.
IN diebus illis, Orauit
Moyſes ad dominũ, di-
cens. Reſpice domine de ſan-
tuario tuo: ⁊ de excelſo cęlorũ
tabernaculo. Et benedic po-
pulo tuo Jſraël: ⁊ terrę quam
dediſti nobis: ſicut iuraſti pa-
tribus noſtris, dare terram la
cte ⁊ melle manantem. Audi
Jſraël: hodie dominus deus
tuus p̃cepit tibi, vt facias man
data eiꝰ, atq̃ iudicia: ⁊ cuſto-
dias, ⁊ impleas, ex toto corde
tuo, ⁊ ex tota anima tua. Do-
minum elegiſti hodie, vt ſit ti-
bi deus: ⁊ ambules in vijs eiꝰ,
⁊ cuſtodias cerimonias illius:
⁊ mandata, atq̃ iudicia: ⁊ obe
dias eius imperio. Et dominꝰ
elegit te hodie, vt ſis ei popu-
lus peculiaris: ſicut locutꝰ eſt
tibi: ⁊ cuſtodias omnia prece-
pta eiꝰ: ⁊ faciat te excelſiorem
cunctis gentibus quas crea-
uit in laudem, ⁊ nomen, ⁊ glo-
riam ſuam: vt ſis populus ſan
ctus domini dei tui: ſicut locu-
tus eſt tibi. Grad. Propitius Ps. 78.
eſto dñe peccatꝫ nr̃is, ne q̃ndo
dicãt gẽtes: vbi eſt deꝰ eorꝫ. ℣. ibi.
Adiuua nos deꝰ ſalutaris nr̃:
⁊ ꝓpter honorẽ nois tui dñe li
bera nos. Oremus. Flecta-
mus. ge. ℟. Leuate. Oratio.

PRotector noſter aſpice deꝰ, vtq̄ malorū noſtrorū pōdere p̄mimur: pcepta mīa libera tibi mēte famulemur. p.

Lectio li. Deuteronomij.c.xi.

IN diebꝰ illis. Dixit moyſes filijs iſraël Si cuſtodieritis mādata, q̄ ego p̄cipio vobꝫ: ⁊ feceritis ea: vt diligatis dn̄m deū veſtrū: ⁊ ābuletis in omnibus vijs eius: adherētes ei: diſpdet dn̄s oēs gentes iſtas āte faciē veſtrā: ⁊ poſſidebitis eas, q̄ maiores ⁊ fortiores vobꝫ ſunt. Omis locꝰ, quē calcauerit pes veſter: veſt erit. A deſerto ⁊ libano, ⁊ flumine magno eufrate, vſqꝫ ad mare occidētale: erunt termini veſtri: nulluſqꝫ ſtabit cōtra vos. Terrorē vr̄ū, ⁊ formidinē dabit dn̄s deus veſter ſuper oēm terrā, quā calcaturi eſtis: ſicut locutus eſt vobis dn̄s deꝰ veſter.
ps. 83. Gradua. Protector noſter aſpice deꝰ: ⁊ reſpice ſuper ſeruos tuos. ℣. Dn̄e deus virtutum, exaudi preces ſeruorū tuorum. Oremus. Flectamꝰ genua. ℟. Leuate. Oratio.

ADeſto dn̄e ſupplicationibꝰ nr̄is: vt eſſe te largiente mereamur: ⁊ inter proſpera humiles: ⁊ inter aduerſa ſecuri. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuū qui tecum. Lectio libri Machabeorum.ij. capitulo primo.

IN diebus illis. Oratio nē faciebant ſacerdotes: dū offerrēt ſacrificiū p populo Iſraël. Jonatha inchoāte: ceteris reſpōdētibꝰ, ⁊ dicentibꝰ. Bene faciat vobis deus: ⁊ meminerit teſtamēti ſui: quod locutus eſt ad Abrahā: Iſaac: ⁊ Jacob ſeruos ſuos fideles. Et det vobis cor omnibus, vt colatis eum: ⁊ faciatis eius voluntatem. Adaperiat cor veſtrum in lege ſua: ⁊ in preceptꝫ ſuꝫ: ⁊ faciat pacē. Exaudiat orationes veſtras: ⁊ reconcilietur vobis: nec vos deſerat in tempore malo: dominus deus veſter. Graduale. Conuertere domine aliquantulum: ⁊ deprecare ſuper ſeruos tuos. ℣. Domine refugium factus es nobꝫ: à generatiōe ⁊ progenie. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

PReces populi tui, queſumꝰ domine, clementer exaudi: vt qui iuſtè pro peccatis noſtris affligimur: pro tui nominis gloria miſericorditer liberemur. Per dominū noſtrū.

Lectio libri ſapiētie ca.xxxvj.

MIſerere noſtri deus omniū, ⁊ reſpice nos: ⁊ oſtēde nobꝫ lucem miſerationum

tuarū. Immitte timorem tuū
ſuper gentes: que non exqſie-
runt te: ⁊ cognoſcāt, q2 non eſt
deus niſi tu, vt enarrēt magna
lia tua. Alleua manū tuā ſup
gentes alienas: vt videāt po-
tentiā tuā. Sicut enim in con-
ſpectu eoꝝ ſanctificat⁹ es i no
bis: ſic in ꝯſpectu nr̄o magnifi
caberis in illis: vt cognoſcant
te, ſicut ⁊ nos cognouim⁹: qm̄
non eſt deus p̄ter te dn̄e. In-
noua ſigna: ⁊ immuta mirabi-
lia. Glorifica magnū ⁊ brachiū
dexterū. Excita furorē: ⁊ effun
de irā. Extolle aduerſariuꝫ: ⁊
affige inimicū. Feſtina tēpus
⁊ memēto finis: vt enarrēt mi-
rabilia tua, dn̄s de⁹ nr̄. Grad.
Dirigat oꝛo mea ſicut incēſuꝫ
in cōſpectu tuo dn̄e. ℣. Eleua
tio manuū mearū ſacrificium
veſptinuꝫ. Orem⁹. Flectam⁹
genua. ℞. Leuate. Oratio.
Actiones noſtras, queſu-
mus domine, aſpirando
preueni: ⁊ adiuuando proſe-
quere: vt cuncta noſtra opera
tio à te ſemper incipiat: ⁊ p te
cepta finiatur. Per dn̄m nr̄m
Lectio. Danielis pphe. c. iij.
In diebus illis, Angelus
domini deſcendit cū aza-
ria ⁊ ſocijs eius in fornacem:
⁊ excuſſit flammam ignis de
fornace: ⁊ fecit medium forna
cis quaſi ventum roris flātem.
Flamma autem diffuſa eſt ſu-
per fornacem cubitis quadra
gintanouem: ⁊ incendit quos
reperit iuxta fornacem de chal
deis miniſtros regis: qui eam
incendebant. Illos autē omni
no nō tetigit ignis: neqꝫ cōtriſta
uit: nec quiſqꝫ moleſtie intulit.
Tunc hi tres quaſi ex vno ore
laudabant, ⁊ glorificabāt, ⁊ be
nedicebāt deum in fornace, di-
cētes. Hymnus. Benedict⁹
es domine deus patrū noſtro- Dani. 3
rū. ℞. Et laudabilis: ⁊ glorio-
ſus in ſecula. ℣. Et benedictū ibi.
nomē glorie tue qđ eſt ſctū. ℞.
Et laudabilis, ⁊ glorioſus in ſe
cula. ℣. Benedictus es in tem
plo Sancto glorie tue. ℞. Et
laudabilis, ⁊ glorioſus in ſecu- Dani. 3
la. ℣. Benedict⁹ es ſuper thro
nū ſanctū regni tui. ℞. Et lau
dabilis ⁊ glioſus in ſecula. ℣. ibi.
Benedict⁹ eſt ſup ſceptrū diui
nitatꝫ tue. ℞. Et laudabilis ⁊
glorioſus in ſcl'a. ℣. Benedict⁹
es q̄ ſedes ſuper cherubin in-
tuens abiſſos. ℞. Et laudabi-
lis, ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Be
nedictus es qui ambulas ſu- Ps. 103.
per pennas ventorum ⁊, ſuper
vndas maris. ℞. Et laudabi-
lis, ⁊ glorioſus i ſecula. ℣. Be
nedicant te omnes angeli, ⁊
ſancti tui. ℞. Et laudent te, ⁊

gloꝛificēt in ſecula. ℣. Bñdicāt
te celi, terra, ⁊ mare: ⁊ omnia
que in eis ſunt. ℟. Et laudent
te: ⁊ gloꝛificent in ſcl'a. ℣. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſctō.
℟. Et laudabili ⁊ gloꝛioſo in
ſecula. ℣. Sicut erat in pꝛinci-
pio ⁊ nunc ⁊ ſemper: ⁊ in ſecu-
la ſeculoꝛum amen. ℟. Et lau
dabili ⁊ gloꝛioſo in ſecula.
℣. Benedict⁹ es dñe deus pa
trum nr̃oꝝ. ℟. Et laudabilis
⁊ glioſus in ſcl'a. Hic dicit. ℣.
Dñs vobiſcū ſine. Flect. orō.

DEus q̄ tribus pueꝝ mi-
tigaſti flāmas ignīū: con
cede ꝓpitius: vt nos famulos
tuos nō exurat flāma vitioꝝ.
p. Ad poſcē. ſuffragia. ſctōꝝ

ACūctꝫ nos, q̄s dñe, Orō.
mētis ⁊ coꝛpoꝝ defende
piculis: ⁊ intercedēte gloꝛioſa
v̄gine dei genitrice maria, cū
beatꝫ apoſtolꝫ tuꝫ, Petro ⁊ pa
ulo, atq; beato. N. ⁊ oīb⁹ ſctis
ſalutē nobꝫ tribue benignus ⁊
pacē: vt deſtructꝫ aduerſitati-
bus ⁊ erroꝛib⁹ vniuerſis, eccle
ſia tua ſecura tibi ſeruiat liber-
tate. p. Et ꝓ viuꝫ ⁊ defunctis

OMnipo- generalit. orō.
tēs ſempiterne de⁹: q̄ vi-
uoꝝ dominarꝫ ſimul ⁊ moꝛtuo
rū: oīumq; miſererꝫ, quos tuos
fide ⁊ ope futuros eſſe p̄noſcis:
te ſupplices exoꝛam⁹: vt ꝓ qui
bus effundere p̄ces decreuim⁹:
quoſq; vel p̄ſens ſeculū adhuc
in carne retinet: vel futurū iaꝫ
exutos coꝛpoꝛe ſuſcepit: interce-
dētib⁹ oīb⁹ ſanctꝫ tuꝫ, pietatꝫ
tue clemētia, oīum delictoꝝ ſu
oꝛū veniā ꝯſequātur. p. Lco.
epiſtole bt̄i pauli apoſtoli ad.
Theſſalonicēſes. capitulo. v.

FRatres, rogam⁹ vos coꝛ
ripite inq̄etos ꝯſolamini
puſillanimes ſuſcipite īfirmos
paciētes eſtote ad oēs. Uide-
te neq̄s malū ꝓ malo alicui red
dat: ſed ſemꝑ qđ bonum eſt ſe-
ctamini inuicē: ⁊ i oēs. Sēper
gaudete: ſine intermiſſiōe oꝛa
te: in oībus grās agite. Hec
eſt enim volūtas dei: in chꝛiſto
Jeſu in oībus vobis. Spiritū
nolite extinguere: ꝓphetias
nolite ſpernere. Oīa autē pꝛo
bate: qđ bonū eſt tenete. Ab
oī ſpecie mali abſtinete vos: i-
pſe autem deus pacis ſanctifi
cet vos per omnia: vt integer
ſpirit⁹ veſter, ⁊ anima, ⁊ coꝛp⁹
ſine q̄rela in aduentu domini
noſtri Jeſu Chꝛiſti ſeruetur.

Tractus. Laudate dominū ps. 116.
omnes gētes: ⁊ collaudate eū
omnes populi. ℣. Quoniam
confirmata eſt ſuper nos miſe
ricoꝛdia eius: ⁊ veritas dñi ma
net in eternū. Sequētia ſancti
euangelij ſcḋm matth. cap. xvij.

IN illo tempore, Aſſum-
pſit Jeſus Petrū, ⁊ Ja-
cobum, ⁊ Joānē fratrē eius: ⁊
duxit illos in mōtem excelſum
ſeorſum: ⁊ transfiguratꝰ eſt an
te eos. Et reſplenduit facies
eius ſicut ſol: veſtimenta autē
eius facta ſunt alba ſicut nix.
Et ecce apparuerūt illꝫ Mo
yſes ⁊ Helias, cū eo loquētes.
Reſpōdens autē Petrus, di-
xit ad Jeſus. Dñe, bonum eſt
nos hîc eſſe. Si vis, faciamus
hic tria tabernacula: tibi vnū:
Moyſi vnū: ⁊ Helię vnū. Ad
huc eo loquēte, ecce nubes lu
cida obumbrauit eos. Et ecce
vox de nube dicens. Hic eſt fi
liꝰ meꝰ dilectꝰ, in quo mihi be-
ne cōplacui: ipſum audite. Et
audientes diſcipuli, ceciderūt
in faciē ſuā: ⁊ timuerūt valde.
Et acceſſit Jeſꝰ, ⁊ tetigit eos:
dixitq; eis. Surgite, ⁊ nolite ti
mere. Leuantes autē oculos
ſuos, neminem viderūt, niſi ſo
lum Jeſum. Et deſcendētibꝰ
illis de monte, p̄cepit eis Jeſꝰ,
dicens. Nemini dixeritis viſio
nē hāc: donec filius hominꝫ à
mortuis reſurgat. Offertoriū.
Ps. 87. Dñe deus ſalutis meę, in die
clamaui ⁊ nocte corā te: intret
orō mea in conſpectu tuo dñe.
PResentibꝰ ſacrifi- ſecre.
ciꝫ, q̄s domine, ieiūnia no
ſtra ſanctifica: vt qđ obſeruan
tiā nr̄a ꝑfitetur extrinſecꝰ: in- Ps.
teriꝰ operet̄. p. Coīo. Dñe de 7.
us in te ſperaui: libera me ab
oībus ꝑſequentibꝰ me: ⁊ eripe
me. poſt cō.
SAnctifica- tionibꝰ tuꝫ oīps deꝰ: ⁊ vi-
tia nr̄a curent̄: ⁊ remedia nobꝫ
eterna ꝓueniāt. p. Sup popū
lū orō.
FIdeles tuos deꝰ benedictio deſiderata cō
firmet: quę eos ⁊ à tua volūta
te nūq̄ꝫ faciat diſcrepare: ⁊ tuꝫ
ſemꝑ indulgeat bñficijs gratu
lari. p. ¶ Dñica. iij. in. xl. Sta-
tio ad ſanctā mariā maiorem.
REminiſcere miſera Ps. 24.
tionū tuarꝫ dñe: ⁊ mi
ſericordię tuę, q̄ à ſe
culo ſunt: ne vnq̄ꝫ do
minentur nobꝫ inimici nr̄i: libe
ra nos deus Iſraël ex omnibꝰ
āguſtijs nr̄is. Ps. Ad te domi- ibi.
ne leuaui animam meā: deus
meus in te confido, non erube
ſcā. Ṽ. Glīa. Orō.
DEus qui ꝯſpicis oī nos virtute
ōſtitui: interiꝰ exteriuſq; cuſto
di: vt ab oībus aduerſitatibus
muniamur in corpore: ⁊ à pra-
uis cogitatiōibus mundemur
in mēte. p. Ad poſcē. ſuffragia
ACūctis nos, ſctōꝝ. orō.
q̄s dñe, mentis ⁊ corporꝫ
defende ꝑiculis: ⁊ itercedente
glorioſa v̄gine di genitrice ma

ria, cū beatis apoſtolꝫ tuꝫ, Pe
tro ⁊ Paulo, atq; beato. N. ⁊
oībus ſanctis, ſalutē nobis tri
bue benign⁹ ⁊ pacē: vt deſtru
ctꝫ aduerſitatib⁹ ⁊ erroꝛibus
vniuerſis, eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. p. Et ꝓ vi
uis ⁊ ꝯfunctꝫ generalit̄. Oꝛo.

OMnipotēs ſempit̄ne de
us, q̄ viuoꝝ dominaris ſi
mul ⁊ moꝛtuoꝝ: oīumq; miſere
ris, quos tuos fide ⁊ opere fu-
turos eſſe pꝛęnoſcis: te ſuppli-
ces exoꝛamus: vt ꝓ quib⁹ effū
dere p̄ces decreuim⁹: quoſq;
vel p̄ſens ſeculū ad huc in car-
ne retinet: vel futurū iā exutos
coꝛpoꝛe ſuſcepit: intercedenti
bus oībus ſanctis tuꝫ, pietatꝫ
tuę clemētia oīum delictoꝛum
ſuoꝛū veniā cōſequātur. Per
dn̄m. Lc̄o epiſtolę btī. Pauli
apoſtoli ad. Theſſalo. i. ca. iiij.

FRatres, Rogamus vos
⁊ obſecramus in dn̄o Je
ſu: vt quēadmodum accepiſtꝫ
à nobis, quomodo vos opoꝛte
at ambulare, ⁊ placere deo: ſic
⁊ ambuletis: vt abūdetis ma-
gis. Scitis eni, quę pꝛecepta
dederim vobꝫ, per dn̄ꝫ Jeſuꝫ.
Hęc eſt eni volūtas dei: ſancti
ficatio vr̄a: vt abſtineatꝫ vos à
foꝛnicatiōe: vt ſciat vnuſquiſq;
veſtrū ſuum vas poſſidere: in
ſanctificatione: ⁊ honoꝛe non
in paſſiōe deſiderij: ſicut ⁊ gē-
tes que ignoꝛant deum. Et ne
quis ſupergrediatur, neq; cir
cunueniat in negotio fratrem
ſuum: quoniam vindex eſt do-
minus, de his omnibus: ſicut
pꝛędiximus vobis: ⁊ teſtificati
ſumus. Non enim vocauit nos
deus in immundiciam: ſed in
ſanctificationem. In Chꝛiſto
Jeſu domino noſtro. Gꝛadua-
le. Tribulationes coꝛdis mei ps. 24.
dilatatę ſunt: de neceſſitatib⁹
meis eripe me domine. ℣. Vi-
de humilitatem meam, ⁊ labo
rem meū: ⁊ dimitte omnia pec
cata mea. Tractus. Confite- ps. 105.
mini domino, quoniam bon⁹:
quoniam in ſeculum miſericoꝛ
dia eius. ℣. Quis loquetur po ps. 105
tentias domini: auditas faciet
omnes laudes eius. ℣. Beati ibi.
qui cuſtodiunt iudicium: ⁊ fa-
ciunt iuſticiam in omni tempo
re. ℣. Memento noſtri dn̄e in ibi.
beneplacito populi tui: viſita
nos in ſalutari tuo. Sequen-
tia. ſ. euāgelij ſc̄ꝫ. matth. c. xvij.

IN illo tempoꝛe. Aſſum-
pſit Jeſus Petrū: ⁊ Ja-
cobū, ⁊ Joannē fratrem eius:
⁊ duxit illos in mōteꝫ excelſuꝫ
ſe oꝛſuꝫ: ⁊ transfiguratus eſt ā
te eos. Et reſplenduit facies
eius ſicut ſol: veſtimenta autē
ei⁹ facta ſunt alba ſicut nix. Et

ecce apparuerūt illꝫ Moyses ⁊ Helias cum eo loq̄ntes. Respōdēs autē Petrus, dixit ad Jesuꝫ. Dn̄e, bonū est nos hic esse. Si vis, faciamus hic tria tabernacula: tibi vnū, Moysi vnū: ⁊ Helię vnū. Adhuc eo loq̄nte, ecce nubes lucida obūbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic ē filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. Et audientes discipuli, ceciderūt in faciē suā: ⁊ timuerunt valde. Et accessit Jesus, ⁊ tetigit eos: dixitq́ꝫ eꝫ. Surgite, ⁊ nolite timere. Leuātes aūt oculos, suos neminē viderūt nisi solū Jesū. Et descendētibus illis de mōte, p̄cepit eis Jesus, dicēs. Nemini dixeritis visionē hāc: donec fili⁹ hominis à mortuis resurgat. Offertorium. Meditabor in mādatis tuis quę dilexi valde: leuabo man⁹ meas ad mandata tua quę dilexi. Ps. 118. Sec.

Sacrificijs p̄sentibus dn̄e quesum⁹, intende placat⁹: vt ⁊ deuotioni nr̄ę p̄ficiāt, ⁊ saluti. Per dn̄m no. Alia sec.

Exaudi nos de⁹ salutaris noster: vt per hui⁹ sacramenti virtutē à cūctis nos mētis ⁊ corporis hostibus tuearis: gratiā tribuēs in presenti: ⁊ gloriam in futuro. Per dn̄m nostrū Jesuꝫ chri. Alia Sec.

Deus cui soli cognitus est numerus electorū, in superna felicitate locandus: tribue quesum⁹: vt intercedentibus omnib⁹ sanctis tuis, vniuersorū quos in oratione commēdatos suscepimus, ⁊ nomina omniū fideliū beatę prędestinationis liber ascripta retineat. per dn̄m no. Cōmunio.

Intellige clamorē meū: intende voci orationis meę, rex me⁹ ⁊ deus meus: quoniā ad te orabo domine. Ps. 5. Post communio.

Supplices te rogam⁹ oīpotens deus: vt quos tuis reficis sacramētis, tibi etiā placitis moribus dignāter deseruire cōcedas. Alia post cō.

Gaudet, ⁊ muniat nos, q̄ sumus domine, diuini sacramenti munus oblatū: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice Maria, cum beatis apostolis tuis, Petro ⁊ Paulo, atq́ꝫ beato. N. ⁊ omnibus sanctis, à cunctis nos reddas ⁊ peruersitatibus expiatos: ⁊ aduersitatib⁹ expeditos. p eūdē dn̄m. Alia post cōmunio.

Purificent nos, quesum⁹ omnipotēs ⁊ misericors deus, sacramēta q̄ sumpsim⁹: ⁊ intercedentibus oībus sanctis tuis, presta: vt hoc tuuꝫ sa

cramētum non ſit nobis reat⁹ ad penā: ſed interceſsio ſalutaris ad veniā: ſit ablutio ſcelerū: ſit fortitudo fragiliū: ſit cōtra omnia mundi pericula firmamentū: ſit viuorū atq; mortuorum fideliū remiſsio omnium delictorū. per dñm noſtrū.

¶ Feria ſecunda. Statio ad ſanctū clementem. Introit⁹.

ps. 25. Redime me domine, ⁊ miſerere mei: pes enim meus ſtetit in via recta: in eccleſiȝ benedicam dominū. ps. Judi
ibi. ca me dñe, quoniā ego in innocentia mea ingreſſus ſum: ⁊ in domino ſperans, non infirmabor. ℣. Gloria patri. Oratio.

Preſta, queſum⁹ omnipotens deus, vt familia tua que ſe affligendo carnē ab alimentis abſtinet: ſectando iuſtitiā, à culpa ieiunet. p. Ad poſcenda ſuffragia ſctōrū. Orō.

A Cunctis nos, queſumus dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte glorioſa virgine dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuȝ petro ⁊ paulo, atq; beō. N. ⁊ omnib⁹ ſanctis, ſalutē nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt ꝺſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. per eūdem. ¶ Et pro viuis ⁊ defunctis generaliter. Oratio.

Omnipotēs ſempitꝰne deus: qui viuorum dominaris ſimul ⁊ mortuorū: omniumq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſuplices exoramus: vt pro q̄bus effundere preces decreuimus: quoſq; vel preſens ſeculū adhuc i carne retinet: vel futurū iam exutos corpore ſuſcepit: intercedētibus omnibus ſctīs tuis, pietatis tue clementia, omniū delictorū ſuorū veniam conſequātur. Per dñm.

Lectio danielis pphe. ca. ix.

In dieb⁹ illis, Orauit daniel ad dñm dicēs. Domine deus noſter: qui eduxiſti populū tuū de terra egypti in manu forti: ⁊ feciſti tibi nomē ſecundū diē hanc: peccauim⁹: iniquitatē fecim⁹ dñe in omnē iuſtitiā tuā. Auertat̄ obſecro ira tua, ⁊ furor tuus à ciuitate tua hieruſalē: ⁊ à mōte ſancto tuo. Propt̄ peccata enim noſtra, ⁊ iniquitates patrum noſtrorū, hieruſalē ⁊ populus tuus in opprobriū ſunt omnib⁹ per circuitum noſtrū. Nūc ergo exaudi dñe deus noſter orationē ſerui tui, ⁊ preces eius: ⁊ oſtende faciē tuā ſuper ſanctuariū tuū, quod deſertū eſt.

Propter temetipſum inclina
deus meus aurē tuam, ⁊ audi:
aperi oculos tuos, ⁊ vide deſo
lationē noſtram, ⁊ ciuitatem ſu
per quam inuocatū eſt nomen
tuū. Neqȝ enim in iuſtificatio-
nibus noſtris proſternimꝰ pre
ces āte faciē tuā: ſed in miſatio
nibus tuis multis. Exaudi do
mine: placare dñe: attende ⁊
fac. Ne moreris propter teme
tipſum deus meus: qr nomen
tuū inuocatū eſt ſuper ciuitatē
hanc: ⁊ ſuper populū tuū: do-
mine deus noſter. Graduale.
Adiutor meꝰ ⁊ libtor meꝰ eſto:
ps. 39. dñe ne tardaueris. ℣. Cōfun-
dantur ⁊ reuereantur inimici
mei: qui querunt animā meā.
ps. 65. Tractꝰ. Dñe nō ſecūdū pec-
cata noſtra que fecimus nos:
neqȝ ſecundū iniquitates no-
ps. 68. ſtras retribuas nobȝ. ℣. Dñe
ne memineris niqtatū noſtra
rū antiquarū: cito anticipent
nos miſericordie tue: quia pau
peres facti ſumus nimis. ℣.
ibi. Adiuua nos deꝰ ſalutaris no-
ſter: ⁊ ppt gliā nominȝ tui dñe
libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto pec
catis noſtris propter nomen
tuū. Sequentia ſancti euage-
lij ſecundū Joannē. cap. viii.
In illo tpe, Dixit Jeſus
turbis iudeorū. Ego va
do ⁊ queritis me: ⁊ in peccato
veſtro moriemini. Et quo ego
vado: vos nō poteſtis venire.
Dicebāt ergo iudei. Nūquid
interficiet ſemetipſum: quia di
cit, quo ego vado: vos non po-
teſtis venire? Et dicebat eis.
Vos deorſum eſtis: ego de ſu-
pnis ſum. Vos ď mūdo hoc e-
ſtis: ego nō ſum de hoc mūdo.
Dixi ergo vobis, qr moriemi-
ni ī peccatis veſtrȝ. Si enīȝ nō
credideritis quia ego ſum: mo
riemini in pctō veſtro. Dice-
bāt ergo ei. tu quis es? Dixit
eis Jeſus. Principium, qui ⁊
loquor vobis. Multa habeo
de vobis loqui, ⁊ iudicare: ſed
qui miſit me verax eſt. Et que
audiui ab eo: hec loquor in
mundo. Et nō cognouerunt,
quia patrē eiꝰ dicebat deum.
Dixit ergo eis Jeſus. Cū ex-
altaueritis filiū hominis: tunc
cognoſcetis, quia ego ſum: ⁊ à
me ipſo facio nihil: ſȝ ſicut do-
cuit me pater, hec loquor. Et
qui me miſit, mecum eſt: ⁊ non
reliquit me ſolum: qr ego que
placita ſunt ei, facio ſemper.
Offer. Benedicā dñm qui tri ps. 15.
buit mihi intellectum: prouide
bam dñm in cōſpectu meo ſem
per: quoniam à dextris eſt mi-
hi: ne commouear. Secreta.
Hec hoſtia dñe placatio-
nis ⁊ laudis, tua nos ꝓ

tectione dignos efficiat. Per.
ps. 8. Coío. O ñe dñs noſter: q̃ ad=mirabile eſt nomẽ tuũ ĩ vniuer ſa terra. Poſt cõ.

HEc nos coío dñe purget à crimi=ne: ⁊ celeſtis remedij faciat eſ=ſe cõſortes. p. Sup populum. Oro.

ADeſto ſupplicatiõi. abus nr̃is oẽs dus: ⁊ q̃bus fiduciã ſperãdę pietatꝫ indul=ges: conſuetę mię tribue beni=gnus effectum. Per dominuꝫ noſtrum Jeſum. ¶ Feria.iij. Statio ad ſctã Sabinã. Int.

ps. 26. TIbi dixit cor meũ, q̃ſiui vultũ tuuꝫ: vul=tũ tuuꝫ dñe req̃raꝫ, ne auertas faciẽ tu=
ibi. am à me. ps. Dñs illuminatio mea, ⁊ ſalus mea: quẽ timebo. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

PErfice, queſumus domi=ne, benignus in nobis ob ſeruantię ſanctę ſubſidium: vt quę te auctore faciẽda cogno=uim⁹: te operãte impleamus. p. Ad poſcẽ. ſuffragia ſãctoꝝ. Oõ.

ACũctis nos, que= ſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice Maria, cum bea tis apoſtolis tuis, Petro ⁊ pa ulo, atq; beato. N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtru=ctis aduerſitatibus, ⁊ erroꝛib⁹ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eun dem dominũ. Et pro viuis ⁊ de functis generaliter. Oratio.

OMnipotens ſempiter=ne deus: qui viuoꝛum do minaris ſimul ⁊ moꝛtuoꝛum: o=mniumq; miſereꝛ, quos tuos fide ⁊ ope futuros eſſe p̃noſcis: te ſupplices exoꝛam⁹: vt, p qui bus effundere p̃ces d̃creuim⁹: quoſq; vel p̃ſens ſeculũ adhuc in carne retinet: vel futurũ iaꝫ exutos coꝛpoꝛe ſuſcepit: intce=dẽtib⁹ oĩb⁹ ſanctꝫ tuꝫ, pietatꝫ tuę clemẽtia, oĩum delictoꝝ ſu oꝝ veniã ↄſequãtur. p. Lco. libꝛi Regum.iij. capite.xvij.

IN diebus illis. Factus eſt ſermo domini ad He=liam theſbitem, dicẽs. Surge, ⁊ vade in ſareptã ſidonioꝛum: ⁊ manebis ibi: pꝛęcepi enim ibi mulieri viduę: vt paſcat te. Surrexit, ⁊ abijt in ſareptam. Cumq; veniſſet ad poꝛtam ci=uitatis: apparuit ei mulier vi=dua colligens ligna: ⁊ vocauit eam: dixitq; ei. Da mihi pau=lulum aquę in vaſe: vt bibam. Cumq; illa pergeret, vt affer ret: clamauit poſt tergum ei⁹, dicens. Affer mihi obſecro ⁊ bucellã panꝫ ĩ manu tua. Quę reſpondit. Viuit dominus de⁹,

tuus: q2 non habeo panē niſi quantū pugill⁹ capere poteſt farine in hydria: ⁊ paululum olei in lechito. En colligo duo ligna: vt igrediar, ⁊ faciā illud mihi ⁊ filio meo, vt comedam⁹, ⁊ moriamur. Ad quam Helias ait. Noli timere: ſed vade, ⁊ fac ſicut dixiſti. Verūtamē mihi primum fac dō ipſa farinula ſubcinericiū panē paruulū ⁊ affer ad me: tibi autē ⁊ filio tuo facies poſteà. Hec autē dicit dñs deus Iſraël. Hydria farine nō deficiet: nec lechit⁹ olei minuet: vſq3 in diē, i qua daturus eſt dñs pluuiā ſuper faciē terre. Que abijt, ⁊ fecit iuxta verbū Helie. Et comedit ipſe ⁊ illa: ⁊ domus ei⁹ tota. Et ex illa die, hydria farine nō defecit: ⁊ lechitus olei nō eſt imminut⁹, iuxta verbū dñi qd̄ locut⁹ fuerat i manu helie. Grad.

ps. 54. Iacta cogitatum tuū i domino: ⁊ ipſe te enutriet. ℣. Dum clamarē ad dñm: exaudiuit vocē meā: ab his qui appropinq̄nt mihi. Sequētia ſancti euāgeliū ſecūdū Matth. c. xxiij.

In illo tpe. Locutus eſt Jeſus ad t̄bas: ⁊ad diſcipulos ſuos, dicens. Super cathedrā Moyſi ſederunt ſcribe ⁊ phariſei. Omnia ergo q̄cunq3 dixerint vobis ſeruate ⁊ facite: ꝑm vero opa eorū nolite facere. Dicūt enim, ⁊ nō faciūt. Alligāt enim onera grauia, ⁊ inportabilia: ⁊ iponūt in humeros hominū: digito aūt ſuo nolūt ea mouere. Omnia vero opera ſua faciūt: vt videantur ab hominib⁹. Dilatāt enim philataria ſua: ⁊ magnificāt fibrias. Amant autē primos recubitus in cenis: ⁊ primas cathedras i ſynagogis: ⁊ ſalutationes in foro: ⁊ vocari ab hominibus rabbi. Vos autē nolite vocari rabbi. Vn⁹ eſt enim magiſter veſter. Omnes autē vos fratres eſtis. Et patrē nolite vocare vobis ſup terrā: vnus eſt enim pater veſter: qui eſt in celis. Nec vocemini magiſtri, q2 magiſter veſter vnus eſt Chr̄s. Qui maior eſt vrū: erit miniſter veſter. Qui autē ſe exaltauerit: hūiliabitur, ⁊ qui ſe humiliat, exaltabit. Offert. Miſerere mei dñe ps. 50. ſecundū magnam miaz tuam: dele dñe iniq̄tatē meā. Secre.

Sanctificationē tuā nob3 dñe his myſterijs operare placatus: que nos ⁊ à terrenis purget vitijs: ⁊ ad celeſtia dona perducat. Per dominuz noſtruz Jeſum. Communio.

Narrabo oīa mirabilia tua: le- ps. 9. tabor, ⁊ exultabo in te: pſallā

nomini tuo altiſsime. Poſt cō.

Ut ſacris dñe reddamur digni muneribꝰ: fac nos tuꝫ, queſumꝰ, ſemper obedire mādatis. p. Sup populū. orō.

Propiciare dñe ſupplicationibꝰ noſtris: ⁊ aīarum noſtrarū medere languoribꝰ: vt remiſsione ꝑcepta, in tua ſemꝑ bñdictione lętemur. per.

¶ Feria quarta. Statio ad ſanctā Ceciliam. Introitus.

ps. 37. Ne derelinquas me
dñe deꝰ: meꝰ ne diſ-
cedas à me: intende
ps. in adiutoriū meū do
6. mine, ṽtus ſalutꝫ meę. ps. Do
mine ne in furore tuo arguas
me, neqꝫ ī ira tua corripias me.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Populū tuū domine ꝓpitius reſpice: ⁊ quos ab eſcis carnalibꝰ ꝑcipis abſtinere: à noxijs quoqꝫ vitijs ceſſare concede. Per. Ad poſcen. ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cūctis nos, q̄s dñe, mentis ⁊ corporis defende piculis: ⁊ intercedente glorioſa ṽgine dei genitrice maria, cuꝫ beatis apoſtolꝫ tuis, Petro ⁊ Paulo, atqꝫ beato. N. ⁊ omnibus ſctis, ſaluteꝫ nobis tribue benignꝰ ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribꝰ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. p. Et ꝓ viuꝫ ⁊ defunctis generaliter. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deꝰ, q̄ viuoꝝ dominarꝫ ſimul ⁊ mortuoꝝ: oīumqꝫ miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe ꝓnoſcis: te ſupplices exoramꝰ, vt ꝓ quibꝰ effundere p̄ces decreuimꝰ: quoſqꝫ vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet: vel futurum iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibꝰ oībus ſanctis tuis, pietatis tuę clemētia, oīum delictoꝝ ſuoꝝ veniā cōſequant. Per. Lcō libri heſter. ca. xiij.

In diebꝰ illis. Orauit heſter ad dñm, dicens. Domine deus rex omnipotens, in dictione tua cuncta ſunt poſita: ⁊ non eſt qui poſſit tuę reſiſtere volūtati. Si decreueris ſaluare nos: continuo liberabimur. Tu enim dñe feciſti cęlū ⁊ terrā: ⁊ quicquid cęli ambitu continetur. Tu es dñs omnium: ⁊ nō eſt qui reſiſtat maieſtati tuę. Et nunc dñe rex regū deus Abraham: miſerere populo tuo: q2 volūt nos inimici noſtri perdere: ⁊ hereditatē tuā delere. Ne deſpicias partem tuā, quā redemiſti tibi: ſed exaudi deprecationē noſtram, ⁊ propitius eſto ſorti ⁊ funiculo hęreditatis tuę. Et cōuerte

luctū noſtrū in gaudiū: vt viuē
tes laudemus nomē tuū: ⁊ ne
ps. claudas ora canētiū te dn̄e de
7. us noſter. Gradua. Saluum
ibi. fac populū tuū dn̄e, ⁊ benedic
hereditati tue. ℣. Ad te domi
ne clamaui: deus meus ne ſile
as à me: ⁊ ero ſimilis deſcēdē-
tibus in lacū. Tractus. Dn̄e
non ſm peccata nr̄a que feci-
ps. mus nos: neq̄ ſm iniquitates
78. nr̄as retribuas nob̄. ℣. Dn̄e
ne memineris iniquitatū nr̄arū
antiq̄rū: cito anticipēt nos miſe
ricordie tue, q̄ pauperes facti
ibi. ſumus nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter: ⁊ pro-
pter gloriam nominis tui do-
mine libera nos: ⁊ propitius
eſto peccatis noſtris, propter
nomen tuū. Sequentia ſancti
euangelij ſm Matthe. ca. xx.
In illo tpe. Aſcendens ie
ſus Hieroſolymā: aſſum-
pſit duodeci diſcipulos ſuos ſe
cretò: ⁊ ait illis. Ecce aſcendi-
mꝰ Hieroſolymā: ⁊ filiꝰ hoīs
tradet principibꝰ ſacerdotū,
⁊ ſcribis: ⁊ cōdēnabūt eū mor
te. Et tradēt eū gētibꝰ, ad illu
dendū, ⁊ flagelādū, ⁊ crucifigē
dū: ⁊ die tertia reſurget. Tunc
acceſsit ad eū mater filiorum
zebedei cū filijs ſuis, adorans,
⁊ petēs aliquid ab eo. Qui di-
xit ei. Quid vis? Ait illi. dic vt

ſedeant hi duo filij mei, vnꝰ ad
dexterā tuā, ⁊ alius ad ſiniſtrā
in regno tuo. Reſpōdens aūt
Jeſus, dixit. Neſcitis quid pe-
tatis. Poteſtis bibere calicē
quē ego bibiturꝰ ſum? Dicūt
ei, poſſumus. Ait illis. Calicē
quidē meū bibetis: ſedere aūt
ad dexteram meā, vel ad ſini-
ſtrā: nō eſt meū dare vob̄: ſed
quibꝰ paratū eſt à patre meo.
Et audientes decē, indigna
ti ſunt de duobus fratribꝰ. Je
ſus autem vocauit eos ad ſe: ⁊
ait. Scitis, q̄ principes gētiū
dominantur eorū: ⁊ qui maio-
res ſunt, poteſtatē exercent in
eos? Nō ita erit iter vos. Sed
quicūq̄ voluerit inter vos ma
ior fieri, ſit veſter miniſter: ⁊ q̄
voluerit inter vos primꝰ eſſe,
erit veſter ſeruus. Sicut filiꝰ
hominis non venit miniſtrari,
ſed miniſtrare, ⁊ dare aīā ſuā ps.
redēptionē pro multis. Offer. 24.
Ad te dn̄e leuaui animā me
ā: deus meus in te cōfido, nō
erubeſcā: neq̄ irrideant me
inimici mei: etenim vniuerſi q̄ te
expectāt, nō cōfundent. Sec.
Hoſtias, queſumus dn̄e,
quas tibi offerimus, pro
pitius reſpice: ⁊ p̄ hec ſancta
cōmercia, vincula peccatorū
noſtrorū abſolue. per. Coio.
Juſtus dominꝰ, ⁊ iuſtitiā dile-

xit: eq̄tatem vidit vultus eius.
S Umptis Poſt cõmunio
domine ſacramentis, ad
redēptionis ęterne, queſumꝰ,
proficiamus augmentum. P.
Super populum. Oratio.
D Eus innocētie reſtitutor
⁊ amator, dirige ad te tu-
orū corda ſeruorum: vt ſpiritꝰ
tui feruore cōcepto, ⁊ in fide in-
ueniantur ſtabiles, ⁊ in opere
efficaces. Per dñz ¶ Feria. v.
Statio ad ſanctam Mariam
Tranſtyberim. Introitus.
Ps. 69. D Eus in adiutoriũ
meū intende: domi-
ne ad adiuuandum
me feſtina: cōfundā-
tur, ⁊ reuereātur omnes inimi-
Ps. 34. ci mei: q̄ quęrunt aīam meam.
Ps. Auertantur retrorſum, ⁊
erubeſcant, q̄ volunt mihi ma-
la. ℣. Gloria patri ⁊. Oratio.
P Reſta nobis, quęſumus
domine, auxilium gratię
tuę: vt ieiunijs ⁊ orationibꝰ cō-
uenienter intenti, liberemur ab
hoſtibus mentis ⁊ corporis. P.
Ad poſcē. ſuffragia ſanctorũ.
A Cūctis nos, quę (Orō.
ſumus domine, mentis ⁊
corporis defende periculis: ⁊
intercedente glorioſa virgine
dei genitrice Maria, cum bea-
tis apoſtolis tuz, Petro ⁊ pau-
lo, atq̄ beato. N. ⁊ omnibus
ſanctis, ſalutem nobis tribue
benignus ⁊ pacem: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus, ⁊ erroribꝰ
vniuerſis, eccleſia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eun-
dem dominū. Et pro viuz ⁊ de-
functis generaliter. Oratio.
O Mnipotens ſempiter-
ne deus, qui viuorum do-
minaris ſimul ⁊ mortuorum: o-
mniumq̄ miſererz, quos tuos
fide ⁊ ope futuros eſſe p̄noſcis:
te ſupplices exoramꝰ: vt, ꝓ qui-
bus effundere p̄ces decreuimꝰ:
quoſq̄ vel p̄ſens ſeculū adhuc
in carne retinet: vel futurū iaz
exutos corpore ſuſcepit: interce-
dētibꝰ oībꝰ ſanctz tuz, pietatz
tuę clemētia, oīum delictoꝝ ſu-
orū veniā ↄſequātur. P. Lco.
Hieremie ꝓphetę. capi. xvij.
H Ec dicit dñs deus. Ma-
ledictus homo, qui confi-
dit in homie: ⁊ ponit carnē bra-
chium ſuū: ⁊ à dño recedit cor
eius. Erit enim quaſi myrice
in deſerto: ⁊ non videbit, cū ve-
nerit bonū: ſed habitabit in ſic-
citate in deſerto in terra ſalſu-
ginis, ⁊ inhabitabili. Benedi-
ctꝰ vir, qui confidit in domino,
⁊ erit dominus fiducia eiꝰ. Et
erit quaſi lignum qđ plātatur
ſuper aquas, qđ ad humorem
mittit radices ſuas: ⁊ nō time-
bit cū venerit eſtꝰ. Et erit foli-

um ei⁹ viride: ⁊ in tempore ſiccitatis nõ erit ſollicitũ: nec aliquando deſinet facere fructũ. Prauum eſt cor hominis, ⁊ inſcrutabile: q̇s cognoſcet illud? Ego dñs ſcrutans corda, ⁊ ꝓbãs renes: qui do vnicuiqꜭ iuxta viã ſuaꝫ, ⁊ iuxta fructũ adinuẽtionũ ſuarũ. Dicit dñs oĩpotẽs. Grad. Propiti⁹ eſto pctis nr̃is dñe: neqñ dicãt gẽtes, vbi ẽ de⁹ eorũ. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̃: ⁊ ꝓpt̃ honorẽ noĩs tui dñe libera nos. Seq̃ntia. ſ. euãg. ſm Lucã. c. xvj.

In illo tp̃e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Homo q̇dã erat diues: ⁊ induebat̃ purpura ⁊ byſſo: ⁊ epulabat̃ quotidie ſplẽdidè. Et erat quidã mendic⁹ nomine Lazar⁹, qui iacebat ad ianuaꝫ eius, vlceribus plenus: cupiens ſaturari de micis quę cadebat de mẽſa diuitꝫ: ⁊ nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant, ⁊ lingebãt vlcera ei⁹. Factum eſt ãte vt moreretur mendicus, ⁊ portaretur ab angelis in ſinuꝫ Habraę. Mortuus eſt autẽ ⁊ diues: ⁊ ſepultus eſt in inferno. Eleuans ante oculos ſuos, cũ eſſet ĩ tormẽtis: vidit Habraã à longè: ⁊ Lazarũ in ſinu ei⁹. Et ipſe clamans, dixit. Pater Habraã miſerere mei, ⁊ mitte Lazaruꝫ, vt intingat extremũ digiti ſui in aquam: vt refrigeret linguã meaꝫ: quia crucior in hac flamma. Et dixit illi habraaꝫ. Fili recordare quia recepiſti bona in vita tua: ⁊ Lazar⁹ ſimiliter mala. Nunc autẽ hic conſolatur: tu verò cruciaris: ⁊ in his omnib⁹ ĩter nos ⁊ vos chaos magnum firmamẽtũ eſt: vt hi q̇ volũt hĩc trãſire ad vos, nõ poſsint, neqꜭ inde huc trãſmeare. Et ait. Rogo ergo te pr̃, vt mittas eũ in domũ pr̃is mei. Habeo enim quinqꜭ fr̃es: vt teſtetur illis, ne ⁊ ipi veniãt in hũc locũ tormẽtorũ. Et ait illi habraã. Habẽt moyſen ⁊ ꝓphetas, audiãt illos. At ille dixit. Nõ pr̃ habraã: ſed ſi q̇s ex mortuis ierit ad eos, pęnitẽtiã agẽt. Ait aũt illi. Si moyſen ⁊ ꝓphetas nõ audiunt: neqꜭ ſi q̇s ex mortuis reſurrexerit, credent. Offer.

Precat⁹ eſt moyſes ĩ ꝯſpectu dñi dei ſui, ⁊ dixit: p̃cat⁹ ẽ moyſes ĩ ꝯſpectu dñi dei ſui, ⁊ dixit: q̃re dñe iraſceris in pp̃lo tuo: parce irę aĩę tuę: memẽto abraã Jſaac ⁊ iacob: q̇b⁹ iuraſti dare terrã fluẽtẽ lac ⁊ mel, ⁊ placat⁹ fact⁹ eſt dñs de malignitate, q̃ꜭ dixit facere pp̃lo ſuo. Sec.

Preſẽti ſacrificio noĩ tuo nos dñe ieiũia dicata ſa-

ctificẽt:vt qđ obſuãtia nr̃a ꝓfi
teť exteriꝰ:interiꝰ opeť effectu.
per. Coïo. Qui mãducat car
Jo an. nem meam:⁊ bibit ſanguinem
6. meum: in me manet, ⁊ ego in
eo: dicit dominus. Poſt coïo.

GRatia tua nos, queſumꝰ dñe, nõ derelinquat: q̃ ⁊ ſacrę nos deditos faciat ſeruituti: ⁊ tuam nobis opẽ ſemper acquirat. Per dominu noſtrũ Jeſuz. Sup populũ. Oratio.

ADeſto dñe famulis tuis: ⁊ perpetuam benignitatem largire poſcẽtibus: vt his q̃ te auctore ⁊ gubernatore gloriantur: ⁊ congregata reſtaures: ⁊ reſtaurata conſerues. Per do. ¶ Feria.vi. Statio ad ſanctã Uitalem. Introitꝰ.

Ego aũt cum iuſtitia
ps. apparebo in cõſpe
19. ctu tuo, ſatiabor, dũ
manifeſtabitur glo-
ria tua. ps. Exaudi dñe iuſtiti
ibi. am meã: intende deprecatio-
nez meam. ℣. Gloria. Oratio.

DA, q̃ſumus omnipotens deus, vt ſacro nos purificãte ieiunio: ſynceris mentibꝰ ad ſancta ventura facias peruenire. Per Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, quęſumꝰ domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgine, dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis, Petro ⁊ Paulo, atq; beato. N. ⁊ omnibꝰ ſanctis, ſalutẽ nobis tribue benignꝰ ⁊ pacẽ: vt ďſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſuiat libertate. Per Et ꝓ viuis ⁊ defunctis generaliter. Oõ.

OMnipotens ſempiterne deꝰ: q̃ viuorũ dñarz ſimul ⁊ mortuorũ: oĩumq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe pręnoſcis: te ſupplices exoramus, vt pro quibus effundere preces decreuimꝰ: quoſq; vel pręſens ſęculũ adhuc in carne retinet: vel futurũ iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus oĩbus ſanctis tuis, pietatis tuę clemẽtia omnium delictorũ ſuorũ veniam cõſequãť.

Lcõ libri geneſis. .cap. xxxvii.

IN diebus illis. Dixit ioſeph fribꝰ ſuis. Audite ſomniũ meũ, qđ vidi. Putabã nos ligare manipulos in agro ⁊ q̃ſi cõſurgere manipulũ meũ, ⁊ ſtare: vroſq; mãipulos circũſtantes adorare manipuluz meũ. Rñderunt fratres eius. Nũquid rex nr̃ eris: aut ſubiiciemur ditioni tuę? Hęc ergo cauſa ſomniorũ atq; ſmonuz, inuidię ⁊ odii fomitem miniſtra-

uit. Aliud quoq; ſomniũ vidit:
qđ narrãs fratrib⁹,ait. Uidi p
ſomniũ,quaſi ſolẽ ⁊ lunã ⁊ ſtel-
las vndecim,adorare me. Qđ
cũ patri ſuo ⁊ fratribus retu-
liſſet: increpauit eũ pater,⁊ di-
xit. Quid ſibi vult hoc ſomni-
um,qđ vidiſti? Nũquid ego,⁊
mater tua,⁊ fratres tui adora
bimus te ſuper terrã? Inuide
bant igiť ei fratres ſui: pr̃ verò
rem tacitus conſiderabat. Cũ
q; fratres illi⁹ in paſcend; gre
gib⁹ patr; morarenť in ſichẽ,
dixit ad eũ Iſraël. Fratres tui
paſcunt oues in ſichimis: veni,
mittã te ad eos. Quo rñdẽte,
preſto ſum: ait. Uade,⁊ vide ſi
cuncta proſpera ſint erga fra-
tres tuos, ⁊ pecora: ⁊ renũcia
mihi, qđ agať. Miſſus de val-
le ebron, venit in ſichẽ. Inue
nitq; eum vir errantẽ in agro,
⁊ interrogauit, qđ q̃reret. At
ille rñdit. Fr̃es meos q̃ro: indi
ca mihi,vbi paſcũt gregẽ. Di-
xit ei vir. Receſſerunt de loco
iſto. Audiui aũt eos dicentes.
Eam⁹ in dothaim. Perrexit
ergo ioſeph poſt fratres ſuos:
⁊ inuenit eos in dothaim. Qui
cũ vidiſſent eũ procul: anteq;
accederet ad eos,cogitauerũt
illũ occidere: ⁊ mutuo loquebã
tur. Ecce ſõniator venit: veni-
te,occidam⁹ eũ: ⁊ mittam⁹ eũ
in ciſternã veterẽ: dicemuſq;.
Fera peſſima deuorauit eũ. Et
tũc apparebit,qđ illi ꝓſint ſo-
nia ſua. Audiẽs autẽ hęc ru-
ben: nitebatur liberare eũ de
manib⁹ eoꝝ,⁊ dicebat. Nõ in-
terficiam⁹ aĩaʒ eius, nec effun
dam⁹ ſanguinẽ: ſed ꝓijcite eũ
in ciſternã hãc quę eſt in ſolitu
dine: manuſq; vr̃as ſeruate in-
noxias, hęc aũt dicebat volẽs
eripere eũ de manib⁹ eorum,⁊
reddere pr̃i ſuo. Gra. Ad dñʒ ps. 119.
cũ tribularer,clamaui: ⁊ exau
diuit me. ℣. Dñe libera aĩam ps. 114.
meã a labijs iniq̃s: ⁊ a lingua
doloſa. Tract⁹. Dñe non ſm ps. 102.
peccata nr̃a quę fecimus nos:
neq; ſm iniq̃tates nr̃as retri-
buas nob;. ℣. Dñe ne memi- ps. 78.
neris iniq̃tatũ nr̃aꝝ antiquaꝝ:
citò anticipẽt nos mię tuę, q2
pauperes facti ſum⁹ nimis. ℣. ibi.
Adiuua nos de⁹ ſalutar; nr̃: ⁊
ꝓpter gl̃iaʒ nois tui dñe libe-
ra nos: ⁊ ꝓpitius eſto pc̃tis no
ſtris ꝓpter nomẽ tuũ. Sequẽ
tia ſancti euangelij ſecundum
Mattheum. capite.xxj.
In illo tpe, Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis,⁊ turbis Judę-
orum parabolã hãc. Homo q̃
dã erat paterfamilias, q̃ plan-
tauit vineam: ⁊ ſepem circun-
dedit ei: ⁊ fodit in ea torcular:
⁊ ędificauit turrim,⁊ locauit,

eā agricolis: ⁊ peregre ꝓfect⁹
eſt. Cū̄ȝ autē tēpus fructuum
appropinqſſet: miſit ſeruos ſu
os ad agricolas, vt acciperent
fructus eius. Et agricole, ap-
p̄hēſis ſeruis eius, aliū cecide-
rūt: aliū occiderūt, aliū verò la
pidauerunt. Iterū miſit alios
ſeruos plures prioribus, ⁊ fe-
cerūt illis ſimiliter. Nouiſsimè
autem miſit ad eos filium ſu-
um, dicēs. Verebūt filiū meū.
Agricole aūt vidētes filiū, di-
xerūt intra ſe. Hic eſt heres.
Venite occidamus eū: ⁊ habe
bim⁹ hereditatē eius. Et ap-
prehēſum eū, eiecerūt extra vi
neā: ⁊ occiderūt. Cū ergo ve-
nerit dñs vinee, qd faciet agri-
colis illis? Aiunt illi. Malos
malè perdet: ⁊ vineā ſuā loca-
bit alijs agricolis, qui reddāt
ei fructuȝ tēporib⁹ ſuis. Dicit
illis Jeſ⁹. Nūq̄ legiſtis in ſcri
pturis: lapidē quē reprobaue-
rūt edificātes: hic factus eſt in
caput anguli: à dño factum eſt
iſtud: ⁊ eſt mirabile in oculis
nr̄is? Ideo dico vobis: qꝛ aufe
ret à vobis regnū dei: ⁊ dabit
gēti faciēti fructus eius. Et q̇
ceciderit ſup lapidē iſtum, con
fringetur. Sup quē verò ceci-
derit ſcōteret eū. Et cū̄ȝ audi-
ent principes ſacerdotum ⁊
pharisei parabolas eius: cog-
nouerūt q̄ d̄ ipſis diceret. Et
querētes eū tenere, timuerunt
turbas: quoniā ſicut prophe- ps.
tā euȝ habebāt. Offer. Dñe 69
in auxiliū meuȝ reſpice: cōfun-
dātur, ⁊ reuereāt qui q̄rūt aīā
meā, vt auferāt: eā dñe in auxili
um meum reſpice. Secreta.
Hec in nobis ſacrificia de
us, ⁊ actione ꝑmaneant:
⁊ operatione firmentur. Per.
Comunio. Tu dñe ſeruabis ps.
nos: ⁊ cuſtodies nos à gene- 11.
ratiōe hac in eternū.
Hec nos, q̄s dñe, accepto
pignore ſalutꝭ eterne, ſic
tendere congruenter: vt ad eā
peruenire poſsimus. Per do-
minum. Sup populuȝ. Orō.
Da, q̄s dñe, pplo tuo ſalu
teȝ mentis ⁊ corporis: vt
bonis operibus inherēdo, tue
ſemper virtutis mereatur pro
tectione defendi. Per dñm.
¶ Sabb. Statio ad ſan. mar
cellinum ⁊ Petruȝ. Introit⁹.
Lex dñi irrep̄heſibi- ps.
lis cōuertēs animas: 18.
teſtimoniuȝ dñi fide
le, ſapiētiā p̄ſtās par
uulis. Ps. Celi enarrāt gl'iaȝ ibi.
dei: ⁊ opa manuuȝ eius annū-
ciat firmamētū. ℣. Gl'ia. Orō.
Da, q̄ſumus, domine, nr̄is
effectum ieiunijs ſaluta
rem: vt caſtigatio carnis aſſum

pta: ad noſtrarū vegetationē tranſeat animarum. Per do.

Ad poſcenda ſuffra. ſanctoꝝ.

A Cūctis nos, que (Oꝛo. ſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuꝫ, Petro ⁊ paulo, atqꝫ beato. N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroꝛibꝰ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dominū. Et ꝓ viuis ⁊ defunctis generaliter. Oꝛatio.

O Mnipotens ſempiterne deus, qui viuoꝛum dominaris ſimul ⁊ moꝛtuoꝛum: omniumqꝫ miſereꝛ, quos tuos fide ⁊ ope futuros eſſe pnoſcis: te ſupplices exoꝛamꝰ: vt ꝓ quibus effundere pces decreuimꝰ: quoſqꝫ vel pſens ſeculū adhuc in carne retinet: vel futurū iaꝫ exutos coꝛpoꝛe ſuſcepit: intercedētibꝰ oībꝰ ſanctꝫ tuꝫ, pietatꝫ tuę clemētia, oīum delictoꝝ ſuoꝝ veniā ꝯſequātur. p. Lco. libꝛi Geneſis. capitulo. xxvij.

I N diebꝰ illꝫ. Dixit rebecca filio ſuo Jacob. Audiui patrem tuū loquentē cuꝫ Eſau fratre tuo: ⁊ dicenteꝫ ei. Affer mihi de venatiōe tua: ⁊ fac cibos, vt comedam, ⁊ benedicā tibi coꝛā dño, anteqꝫ moriar. Nunc ergo fili mi acqeſce conſilijs meꝫ: ⁊ pergēs ad gregeꝫ, affer mihi duos hędos optimos: vt faciā ex eꝫ eſcas patri tuo, quibꝰ libēter veſcitur. Quas cum attulerꝫ, ⁊ comederit: bñdicat tibi priuſqꝫ moꝛiatur. Cui ille rñdit. Noſti qꝫ Eſau frater meus homo piloſus ſit: ⁊ ego lenis: ſi attrectauerit me pr̄ meus, ⁊ ſenſerit: timeo ne putet me voluiſſe ſibi illudere: ⁊ inducat ſuper me maledictionem pꝛo benedictiōe. Ad quem mater. In me ſit ait iſta maledictio fili mi: tantum audi vocem meam, ⁊ pergens: affer q̄ dixi. Abijt, ⁊ attulit: deditqꝫ matri ſuę. Parauit illa cibos, ſicut nouerat velle patrem illius ⁊ veſtibus Eſau valde bonis, q̄s apud ſe habebat domi, induit eū: pelliculaſqꝫ hędoꝝ circūdedit manibus ⁊ colli nuda ꝓtexit. Deditqꝫ pulmētuꝫ, ⁊ panes quos coxerat, tradidit. Quibꝰ illatꝫ, dixit. Pater mi. At ille reſpondit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitqꝫ Jacob. Ego ſum Eſau pꝛimogenitꝰ tuꝰ: feci ſicut pꝛecepiſti mihi. Surge: ſede, ⁊ comede de venatione mea: vt bñdicat mihi aīa tua. Rurſuꝫ Iſaac ad fi

liũ ſuũ: quomodo inqt tã cito i uenire potuiſti fili mi? Qui rñ= dit. Voluntas dei fuit: vt citò mihi occurreret quod volebã. Dixitq; Iſaac. Accede huc vt tãgã te fili mi: ꝛ ꝓbem vtrũ tu ſis filius me⁹ Eſau, an nõ. Acceſsit ille ad patrez: ꝛ pal= pato eo, dixit Iſaac. Vox qui= dẽ, vox Iacob eſt: ſed manus, manus ſunt Eſau. Et nõ cog nouit eũ: qꝛ piloſe manus ꝛ ſi= militudinẽ maioꝝ expreſſerat. Bñdicẽs ergo illi ait. Tu es fi lius me⁹ Eſau? Rñdit. Ego ſuz. At ille: affer inquit mihi ci bos, ꝺ venatione tua fili mi: vt benedicat tibi aĩa mea. Quos cũ oblatos comediſſet: obtulit ei etiã vinũ. Quo hauſto dixit ad euz. Accede ad me, ꝛ da mi hi oſculũ fili mi. Acceſsit: ꝛ o= ſculat⁹ eſt eũ. Statiq; vt ſenſit veſtimẽtoꝝ illi⁹ fragrantiã bñ dicẽs ait. Ecce odoꝛ fili mi, ſi= cut odoꝛ agri pleni, cui bñdixit dñs. Det tibi de⁹ de roꝛe celi: ꝛ de pinguedine terrę, abũdã= tiã frumenti vini ꝛ olei: ꝛ ſerui= ãt tibi ppl'i: ꝛ adoꝛẽt te trib⁹. Eſto dñs frm tuoꝝ: ꝛ incur= uẽtur ãte te, filij mr̃is tuę. Qui maledixerit tibi: ſit ille male= dictus: qui bñdixerit tibi: bene dictionib⁹ repleaẗ. Vix Iſaac ſermonẽ impleuerat: ꝛ egreſſo

Iacob foꝛas venit Eſau: co= ctoſq; de venatiõne cibos, itu= lit pr̃i dicens. Surge pr̃ mi: ꝛ comede de venatione filij tui: vt bñdicat mihi aĩa tua. Dixit q; illi Iſaac. Quis enim es tu? Qui rñdit. Ego ſum filius tu⁹ pꝛimogenit⁹ Eſau. Expauit Iſaac ſtupoꝛe vehemẽti: ꝛ vl= traq; credi põt admirans ait. Quis ergo ille eſt, qui dudũ ca ptã venatiõnẽ, attullit mihi: ꝛ comedi ex oĩb⁹ pꝛiuſq; tu veni res? Bñdixiq; ei ꝛ erit bñdit⁹ Auditis Eſau ſmonib⁹ pr̃is: irrugijt clamoꝛe magno: ꝛ cõ= ſternat⁹ ait. Bñdic eniz ꝛ mi= hi pr̃ mi. Qui ait. Venit ger= man⁹ tu⁹ fraudulenter ꝛ acce pit bñdictionẽ tuã. At ille ſub iũxit. Iuſte vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ Iacob. Supplãtauit eniz me en altera vice. Pꝛiogẽita mea ãtetulit: ꝛ nunc ſcd̃o ſurripuit benedictionem meam. Rur= ſumq; ad patrẽ. Nũquid nõ ſ= uaſti: ait ꝛ mihi benedictionẽ? Reſpondit Iſaac. Dominuz tuum cõſtitui: ꝛ oẽs fratres ſu= os ſuituti illi⁹ ſubiugaui. Fru mento ꝛ vino ꝛ oleo ſtabiliui eum: tibi poſt hęc, fili mi vltra quid faciam. Cui Eſau. Nuz vnam inquit tantum benedi= ctionẽ habens pr̃. Mihi quo= q;: obſecro vt bñdicas. Cũq;

eiulatu magno fleret, motus
Iſaac dixit ad eũ. In pingue-
dine terre: ⁊ in rore celi deſup
erit bñdictio tua. Graduale.
Ps. 91. Bonum eſt cõfiteri dño, ⁊ pſal
lere nomini tuo altiſsime. ℣.
Ad ãnunciandũ mane mĩaꝫ
tuã: ⁊ ỽitatẽ tuam per noctes.
Sequentia ſancti euangelij ſe
cũdum Lucam. capitulo. xv.

In illo tpe, Dixit Jeſus
diſcipulꝫ ſuis, parabolaꝫ
hãc. Homo qdam habuit du-
os filios: ⁊ dixit adoleſcẽtior ex
illꝫ prĩ. Pr̃, da mihi portioneꝫ
ſubſtãtie: q̃ me ɔtingit. Et di-
uiſit illꝫ ſubſtantiã. Et nõ poſt
multos dies: ɔgregatꝫ oĩbus:
adoleſcẽtior filiꝰ: peregre ꝓfe
ctꝰ eſt in regionẽ longinquaꝫ:
⁊ ibi diſſipauit ſubſtãtiaꝫ ſuã vi
uẽdo luxurioſe. Et poſtq̃ꝫ ɔſu
maſſet oĩa: facta eſt fames vali
da ĩ regiõe illa: ⁊ ipſe cepit ege
re. Et abijt ⁊ adheſit vni ciuiũ
regiõis illiꝰ: ⁊ miſit illũ in villã
ſuã vt paſceret porcos. Et cu-
piebat iplere vẽtrẽ ſuũ ꝺ ſiliqs
q̃s porci mãducabãt: ⁊ nemo
illi dabat. In ſe autẽ reuerſus
dixit. Quanti mercenarij in do
mo patris mei, abũdant pani-
bus: ego autẽ hic fame pereo.
Surgã ⁊ ibo ad prẽꝫ meũ: ⁊ di
cã ei. Pr̃ peccaui in celũ ⁊ co-
rã te: iaꝫ nõ ſuꝫ dignꝰ vocari fi-
liꝰ tuꝰ: fac me ſicut vnũ ex mer
cẽnarijs tuꝫ. Et ſurgẽs venit
ad patrẽ ſuũ. Cũ autẽ ad huc
lõge eſſet: vidit illuꝫ pr̃ ipſiꝰ: ⁊
mia motꝰ eſt. Et occurẽs ceci-
dit ſup collũ eius: ⁊ oſculatꝰ eſt
eũ. Dixitq̃ꝫ ei filiꝰ. Pr̃: pecca-
ui in celũ ⁊ corã te: iaꝫ nõ ſuꝫ di
gnꝰ vocari filiꝰ tuꝰ. Dixit aũt
pr̃ ad ſeruos ſuos. Cito ꝓfer
te ſtolã ꝑmaꝫ: ⁊ induite illuꝫ: ⁊
date ãnuluꝫ in manu eiꝰ: ⁊ cal-
ciamẽta in pedes eius. Et ad
ducite vitulũ ſaginatũ ⁊ occidi
te, vt mãducemꝰ, ⁊ epulemur:
qꝛ hic filiꝰ meꝰ mortuꝰ erat ⁊ re
uixit: pierat ⁊ iuẽtus eſt. Et ce-
perũt epulari. Erat aũt filius
eiꝰ ſenior ĩ agro. Et cũ veniret
⁊ appropinq̃ret domui: audi-
uit ſymphoniã ⁊ choꝝ. Et vo
cauit vnũ ꝺ ſeruꝫ: ⁊ interroga-
uit q̃ hec eſſent. Iſq̃ꝫ dixit illi.
Frat̃ tuꝰ venit: ⁊ occidit pr̃ tu
us vitulũ ſaginatũ: qꝛ ſaluũ il-
lũ recepit. Indignatꝰ eſt autẽ
⁊ nõlebat ĩtroire. Pr̃ ergo illiꝰ
egreſſus cepit rogare eũ. At il
le reſpõdens dixit prĩ ſuo. Ec-
ce tot ãnis ſuio tibi, ⁊ mãdatũ
tuũ nunq̃ꝫ ꝑteriui: ⁊ nũq̃ꝫ dedi
ſti mihi hedũ: vt cũ amicꝫ meꝫ
epularer. Sed poſtq̃ꝫ filiꝰ tuꝰ
hic: qui deuorauit ſubſtantiaꝫ
ſuaꝫ cum meretricibus: venit:
occidiſti vitulum ſaginatũ. At

ipſe dixit illi. Fili tu ſemp me-
cũ es: ⁊ oĩa mea tua ſunt. Epu
lari aũt, ⁊ gaudere oportebat:
qꝛ frater tuꝰ hic mortuus erat,
ps. ⁊ reuixit: perierat, ⁊ inuẽtꝰ eſt.
12. Offertorio. Illumina oculos
meos, ne vnq̃ꝫ obdormiam in
morte: ne quãdo dicat inimicꝰ
meꝰ, ꝓualui aduerſꝰ eũ. Sec.
HIs ſacrificijs dñe conce
de placatus: vt qui pro-
prijs oramus abſolui delictis:
non grauemur externis. Per
dominũ noſtrum. Cõmunio.
luc. Oportet te fili gaudere: qꝛ fra
15. t tuꝰ: mortꝰ fuerat, ⁊ reuixit pe
rierat, ⁊ inuẽtꝰ eſt. Poſt cõm.
SAcramẽti tui domine di-
uina libatio penetralia
nr̃i cordis infundat: ⁊ ſui nos
participes potenter efficiat. ꝑ
dñm. Super populũ. Oratio.
FAmiliã tuaꝫ, queſumus
dñe, continua pietate cu
ſtodi: vt que in ſola ſpe gratie
celeſtis innititur: celeſti etiam
ꝓtectione muniatur. Per do.
¶ Dñica.iij.in.xl. Statio ad
ſctĩ. Lau. extra muros. Intro.
ps. Oculi mei ſemp ad
24. dñm: quia ipſe euel
let ꝺ laqueo pedes
meos: reſpice in me,
⁊ miſerere mei: quoniã vnicus
⁊ pauper ſum ego. ps. Ad te
ibi. domine leuaui animam meaꝫ:

deus meus in te confido non
erubeſcam. ℣. Gloria. Oratio.
QUeſumus oĩps deus, vo-
ta humiliũ reſpice: atq̃ꝫ
ad defenſionẽ nr̃aꝫ, dexteram
tue maieſtatis extẽde. Per do
minum noſtrũ. Ad poſcenda
ſuffragia ſanctorum. Oratio.
ACunctis nos, queſumus
domine, mentis ⁊ corpo-
ris defende periculis: ⁊ inter-
cedẽte glorioſa virgine, dei ge
nitrice Maria, cum beatis a-
poſtolis tuis, Petro ⁊ Paulo,
atq̃ꝫ beato. N. ⁊ omnibꝰ ſan-
ctis, ſalutẽ nobis tribue beni-
gnꝰ ⁊ pacẽ: vt ꝺſtructis aduer
ſitatibus, ⁊ erroribus vniuer-
ſis: eccleſia tua ſecura tibi ſui
at libertate. Per eũ. Et ꝓ vi-
uis ⁊ defunctis gñaliter. Oro.
OMĩps ſempiterne deꝰ: q̃
viuorũ dñarꝫ ſimul ⁊ mor
tuorũ: oĩumq̃ꝫ miſereris, quos
tuos fide ⁊ opere futuros eſſe
pnoſcis: te ſupplices exora-
mus, vt pro quibus effundere
preces decreuimꝰ: quoſq̃ꝫ vel
preſens ſeculũ adhuc in carne
retinet: vel futurũ iam exutos
corpore ſuſcepit: interceden-
tibus omnibꝰ ſanctis tuis, pie
tatis tue clementia, omniũ de-
lictorũ ſuorũ veniã cõſequant̃.
ꝑ dñm. Lectio epiſtole beati
pauli apl̃i. ad Epheſios. ca. v.

Fratres. Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi: ꝛ ambulate in dilectione, ſicut Chriſtus dilexit nos: ꝛ tradidit ſemetipſũ ꝓ nobis oblationem ꝛ hoſtiam deo in odorẽ ſuauitatis. Fornicatio aũt: ꝛ omnis immundicia, aut auaritia: nec nominetur in vobis: ſicut decet ſanctos: aut turpitudo: aut ſtultiloquiũ: aut ſcurrilitas, que ad rem non pertinet: ſed magis gratiarũ actio. Hoc autẽ ſcitote, intelligẽtes, q᷑ oĩs fornicator, aut immundus: aut auarus: quod eſt idolorum ſeruitus: nõ habet hereditatem in regno Chr̃i ꝛ dei. Nemo vos ſeducat inanib⁹ verbis. Propter hec enim venit ira dei in filios diffidentie. Nolite ergo effici ꝑticipes eorum. Eratis enim aliquando tenebre: nunc autẽ lux in domino: vt filij lucis ambulate. Fruct⁹ enim lucis eſt in omni bonitate, ꝛ iuſtitia, ꝛ veritate. Grad. Exurge dñe, nõ preualeat homo: iudicẽtur gẽtes in cõſpectu tuo. ℣. In conuertẽdo inimicum meũ retrorſum: infirmabuntur, ꝛ peribunt à facie tua. Tract⁹. Ad te leuaui oculos meos, qui habitas in celis. ℣. Ecce ſicut oculi ſeruorũ in manibus dominorũ ſuorũ. ℣. Et ſicut oculi ancille in manibus dñe ſue: ita oculi nr̃i ad dñm deũ nr̃um, donec miſereat̃ nr̃i. ℣. Miſerere nobis dñe: miſerere nobis. Sequentia ſancti euangelij ſ᷑m Lucã. ca. xi.

In illo tempore. Erat ieſus eijciens demoniuz: ꝛ illud erat mutum. Et cùm eieciſſet demoniũ, locutus eſt mut⁹: ꝛ admirate ſunt t̃be. Quidam autem ex eis dixerũt. In beelzebub principe demoniorum eijcit demonia. Et alij tentantes, ſignum de celo q̃rebãt ab eo. Ipſe autẽ vt vidit cogitationes eorũ: dixit. Oẽ regnũ in ſe ipſum diuiſum, d̃ſolabitur: ꝛ domus ſupra domum cadet. Si autẽ ꝛ ſathanas in ſeipſuz diuiſus eſt: quomodo ſtabit regnum ipſius: q᷑ dicitis in beelzebub eijcere me d̃monia? Si autem ego in beelzebub eijcio demonia: filij veſtri in quo eijciunt? Ideo ipſi iudices vr̃i erũt. Porro ſi in digito dei eijcio demonia: ꝑfecto peruenit in vos regnũ dei. Cũ fortis armatus cuſtodit atrium ſuum: in pace ſunt oĩa q̃ poſſidet. Si autem fortior illo ſuperueniẽs, vicerit eum: vniuerſa arma eius auferet, in quibus cõfidebat: ꝛ ſpolia eius diſtribuet. Qui nõ eſt mecũ, aduerſum me eſt: ꝛ q̃ nõ

colligit mecũ diſperſit. Cũ im-
mũdus ſpiritus exierit ab ho-
mie: ãbulat p loca arida ⁊ ina-
quoſa: q̃rens requiẽ ⁊ nõ inue
niẽs dicit. Reuertar in domũ
meã vñ exiui. Et cũ venerit, in
ueniet eã vacãtẽ: ſcopis mũda
tã ⁊ ornatã. Et tũc vadit ⁊ aſſu
mit ſecũ, ſeptẽ alios ſpũs neq̃o
res ſe: ⁊ in greſsi habitant ibi.
Et fiũt nouiſsima hoĩs illius:
peiora priorib⁹. Factũ ẽ autẽ
cũ hec diceret: extollẽs vocẽ q̃
dã mulier ď turba dixit illi. Be
at⁹ vẽter q̃ te portauit: ⁊ vbe-
ra q̃ ſuxiſti. At ille dixit. Quĩ-
nimmo: bti q̃ audiũt vbũ dei:
⁊ cuſtodiũt illud. Offer. Iuſti
ps. 18. tie dñi recte letificãtes corda:
⁊ dulciora ſup mel ⁊ fauũ: nã ⁊
ſeruus tuus cuſtodit ea. Sec.

Hec hoſtia q̃s dñe, emun-
det nr̃a delicta: ⁊ ad ſacri
ficiũ celebrãdũ: ſubditorũ tibi
corpora, mẽteſq; ſanctificet. p.

Exaudi nos de⁹ (alia ſec.
ſalutaris nr̃ vt p huius ſa
cri virtutẽ a cũctis nos mẽtis
⁊ corpis hoſtibus tuearis: grã
tribuẽs i pñti: ⁊ gl̃iã i futuro p.

Deus cui ſoli (Alia ſec.
cognit⁹ eſt numer⁹ electo
rum: in ſupna felicitate locãd⁹:
tribue q̃s: vt intercedentib⁹ õ
nib⁹ ſctis tuis: vniũſorũ quos
in oõne cõmẽdatos ſuſcepim⁹
⁊ nomina oĩuz fidelium beate
pdeſtinatiõis liber aſcripta re
tineat. p. Cõio. Paſſer iuenit ps. 83.
ſibi domũ: ⁊ turtur nidũ vbi re
ponat pullos ſuos: altaria tua
dñe virtutũ rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹:
beati q̃ habitãt i domo tua, i ſe
culũ ſcl̃i laudabũt te poſt cõio.

A cũctis nos q̃s dñe, rea
tib⁹: piculis: ppitiat⁹ ab
ſolue: quos tanti myſterij tri-
buz eſſe pticipes. Per dominũ
noſtrum Jeſum. Alia poſt

Mundet ⁊ muniat (cõio.
q̃s dñe diuini ſacri mun⁹
oblatũ: ⁊ intercedẽte btã vir-
gine dei genitrice maria: cũ be
atis aplis tuis: petro ⁊ paulo:
atq; btõ. N. ⁊ õnib⁹ ſanctis: a
cũctis nos reddas: ⁊ pue ſita
tibus expiatos: ⁊ aduerſitab⁹
expeditos. Per dñum noſtruz
Jeſum. Alia poſt Cõmunio.

Purificent nos, q̃s oĩps ⁊
miſericors deus ſacramẽ
ta q̃ ſũpſimus: ⁊ intcedẽtibus
õnibus ſãctis tuis: pſta: vt hoc
tuũ ſacramẽtũ: nõ ſit nobis re
atus ad penã: ſ; interceſsio ſa
lutaris aduenĩã: ſit ablutio ſce
lerũ: ſit fortitudo fragiliuz: ſit
cõtra õĩa mũdi picula firma-
mẽtũ, ſit viuorũ atq; mortuorũ
fideliũ remiſsio omniũ delictõ
rũ. p. ¶ Feria ſcda. Statio ad
ſanctum Marcũ. Introitus.

In deo laudabo verbū: in dño laudabo ſmonez: in deo ſperabo: nō timebo qd faciat mihi homo. ps. Miſerere mei de⁹: quoniā cōculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. v. Gloria. Orati.

Cordibus nr̄is queſum⁹ dñe, grāz tuaz benignus infunde: vt ſicut ab eſcis carnalib⁹ abſtinemus, ita ſenſus quoq3 nr̄os a noxijs, retrahamus exceſſib⁹. Per dominū.

Ad poſcen. ſuffra. ſctōꝝ. orō.

A Cunctis nos, queſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedēte glorioſa virgine, dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis, Petro ⁊ Paulo, atq3 beato. N. ⁊ omnib⁹ ſanctis, ſalutē nobis tribue benign⁹ ⁊ pacē: vt dſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſuiat libertate. Per. Et ꝓ viuis ⁊ defunctis generaliter. Orō.

Omp̄s ſempiterne de⁹: q̄ viuoꝝ dñarz ſimul ⁊ mortuoꝝ: oīumq3 miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus, vt pro quibus effundere preces decreuim⁹: quoſq3 vel preſens ſeculū adhuc in carne retinet: vel futurū iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnib⁹ ſanctis tuis, pietatis tue clementia, omniū delictoꝝ ſuoꝝ veniā cōſequant̄. p.

Lectio libri. Reg. iiij. ca. v.

In diebus illis. Naaman prīceps militie regis ſyrie: erat vir magnus apud dñz ſuū ⁊ honoratus. Per illū enī dedit dñs ſalutē ſyrie. Erat autem vir fortis ⁊ diues: ſed leꝓſus. Porro de ſyria, egreſſi fuerant latrūculi: ⁊ captiuam duxerāt de terra Jſraël, puellā paruulā: que erat in obſequio vxoris naamā. Que ait ad dominā ſuā. Utinā fuiſſet dominus me⁹, ad ꝓphetā: qui eſt in ſamaria: ꝓfecto curaſſet eum a lepra quā habet. Ingreſſus eſt itaq3 naamā ad dñm ſuum ⁊ nunciauit ei dicēs. Sic ⁊ ſic locuta eſt puella de terra Jſraël. Dixitq3 ei rex ſyrie. Uade ⁊ mittam litteras ad regē Jſraël. Qui cū ꝓfect⁹ eſſet: ⁊ tuliſſet ſecū decē talenta argēti: ⁊ ſex milia aureos: ⁊ decē mutatoria veſtimētoꝝ: detulit litteras ad regē Jſraël in hec verba. Cūq3 acceperz epiſtolam hāc: ſcito q̄ miſerim ad te naamā ſeruū meū, vt cures eum a lepra ſua. Cūq3 legiſſet rex Jſraël litteras: ſcidit veſtimen

ta ſua: miſit ad eum, dicens.
Cur ſcidiſti veſtimẽta tua? Ve
niat ad me: ⁊ ſciat ꝓphetã eſſe
in Iſraël. Venit ergo Naamã
cũ equis, ⁊ curribus: ⁊ ſtetit ad
oſtiũ domus heliſei. Miſitq́ꝫ
ad eũ Heliſe⁹ nũciuꝫ, dicens.
Uade, ⁊ lauare ſepties in ior
dane: ⁊ recipiet ſanitatẽ caro
tua: atq́ꝫ mũdaberis. Iratus
Naamã: recedebat, dicẽs. Pu
tabaꝫ ꝙ egrederetur ad me: ⁊
ſtans inuocaret nomeꝫ dñi dei
ſui: ⁊ tangeret manu ſua locuꝫ
lepre: ⁊ curaret me. Nunq̃d nõ
meliores ſunt abana, ⁊ phar
far: fluuij damaſci, omnibus a
quis Iſraël: vt lauer in eis, ⁊
munder? Cum ergo vertiſſet
ſe: ⁊ abiret indignans: acceſ
ſerũt ad eũ ſerui ſui, ⁊ locuti ſunt
ei. Pr̃, ⁊ ſi rẽ grandẽ dixiſſet ti
bi ꝓpheta, certe facere debue
ras: quantomagiſ, q2 nũc dixit
tibi, lauare: ⁊ mũdaberis? De
ſcendit, ⁊ lauit in iordane ſe
pties, iuxta ſermonẽ viri dei: ⁊ re
ſtituta eſt caro eius, ſicut caro
pueri paruuli: ⁊ mũdatus eſt.
Reuerſuſq́ꝫ ad virũ dei, cũ vni
uerſo comitatu ſuo: venit, ⁊ ſte
tit coraꝫ eo: ⁊ ait. Vere ſcio, ꝙ
nõ ſit de⁹ alius in vniuerſa ter
ra: niſi tantũ dñs deus. Iſraël
ps. 55. Grad. Deus vitaꝫ meam nũ
ciaui tibi: poſuiſti lachrymas
meas in conſpectũ tuo. ℣. Mi
ſerere mei dñe, quoniaꝫ cõcul ps.
cauit me hõ: tota die bellans, 6.
tribulauit me. Tract⁹. Domi ps.
ne nõ ſecunduꝫ peccata nr̃a q̃ 16.
fecim⁹ nos: neq́ꝫ ſecunduꝫ ini ps.
q̃tates nr̃as retribuas nobꝫ. 65.
℣. Dñe ne memineris iniqui ps.
tatuꝫ nr̃aꝝ antiquaꝝ: cito an 78.
ticipẽt nos mĩe tue, q2 paupe
res facti ſum⁹ nimis. ℣. Adiu ibi.
ua nos de⁹ ſalutarꝫ nr̃ ⁊ ꝓpter
glĩaꝫ nĩs tui dñe libera nos: ⁊
ꝓpitius eſto pc̃tꝫ nr̃is, ꝓpter
nomẽ tuũ. Seq̃ntia ſ. euã. ſm
IN illo tp̃e. Di Luc. c. iiij.
xerũt phariſei ad ieſum.
Quanta audiuim⁹ facta in ca
pharnaũ: fac ⁊ hic ĩ patria tua.
Ait aũt. Amẽ dico vobꝫ, q2 ne
mo ꝓpheta accept⁹ ẽ ĩ patria
ſua. In veritate dico vobꝫ: mul
te vidue erãt in diebus Helie
in Iſraël: qñ clauſuꝫ eſt celum
annis tribus ⁊ menſib⁹ ſex: cũ
facta eſſet fames magna in oĩ
terra: ⁊ ad nullaꝫ illaruꝫ miſſ⁹
eſt Helias: niſi in sareptaꝫ ſy
donie, ad mulierẽ viduaꝫ. Et
multi leproſi erant in Iſraël ſub
heliſeo propheta: ⁊ nemo eoꝝ
mundat⁹ eſt, niſi Naaman ſy
rus. Et repleti ſunt oẽs in ſy
nagoga ira, hec audiẽtes. Et
ſurrexerunt: ⁊ eiecerũt euꝫ ex
tra ciuitatẽ: ⁊ duxerunt illum

vſq3 ad ſupercilium montis, ſu-
per quem ciuitas eorum erat
edificata: vt precipitarẽt eu3.
Ipſe autẽ tranſiẽs, per mediũ
illorum ibat. Offertorium.
Exaudi deus orationẽ mea3:
& ne deſpexeris deprecationẽ me
ã: itẽde in me: & exaudi me. Sec.
Munus quod tibi dñe no-
ſtre ſeruitutis offerimus,
tu ſalutare nobis perfice ſacra-
mẽtu3. Per dominu3. Cõio.
Quis dabit ex ſyon ſalutare iſ-
rael: cu3 auerterit dñs captiui
tate3 plebis ſue, exultabit Ja-
cob, & letabit iſrael. Poſt cõio.
Preſta q̃s omnipotens &
miſericors deus: vt quod
ore contingim9, puramẽte ca-
piam9. p. Super ppl'm. Orõ.
Subueniat nobis dñe mi
ſericordia tua: vt ab im-
minentibus peccatorũ noſtro
ru3 periculis, te mereamur pro-
tegente eripi: te liberante ſal-
uari. Per dominum noſtrum
Jeſũ. ¶ Feria tertia. Statio
ad ſctã potentianã. Introit9.
Ego clamaui, quoni
am exaudiſti me de9:
inclina aurem tuã &
exaudi verba mea:
cuſtodi me dñe vt pupillã ocu-
li: ſub vmbra alaru3 tuaru3 pro-
tege me. ps. Exaudi domine
iuſtitiã meã: intende deprecatio
nem meã. ℣. Gloria. Oratio.
Exaudi nos omnipotens
& miſericors deus: & con
tinentie ſalutaris propiti9 no-
bis dona concede. Per. Ad
poſcen. ſuffragia. ſctõ. Orõ.
A cunctis nos, q̃s dñe, mẽ
tis & corporis defende pi
culis: & intercedẽte glorioſa vir-
gine dei genitrice maria, cum
beatis apl'is tuis, Petro & pau-
lo, atq3 beato. N. & õnibus ſan
ctis, ſalutẽ nobis tribue beni-
gn9 & pacem: vt deſtructis ad-
uerſitatib9 & erroribus vniuer
ſis, eccleſia tua ſecura tibi ſerui-
at libertate. p. Et pro viuis &
defunctis generaliter. Oratio.
Omnipotens ſempiterne
de9, q̃ viuorum dñaris ſimul
& mortuorum: omniumq3 miſereris,
quos tuos fide & ope futuros
eſſe pnoſcis: te ſupplices exo-
ram9, vt pro quib9 effundere pre-
ces decreuim9: quoſq3 vel pre-
ſens ſeculũ adhuc in carne re-
tinet: vel futurum ia3 exutos cor-
pore ſuſcepit: intercedẽtibus
oibus ſanctis tuis, pietatis tue
clementia, omniu3 delictorum
ſuorum veniã conſequãtur. p.
Lectio libri regum. iiij. ca. iiij.
In diebus illis. Mulier
quedã clamabat ad heli
ſeu3 prophetam, dicẽs. Ser-
uus tu9 vir meus mortu9 eſt: &

tu noſti, q2 ſeruus tuus fuit timẽs deũ. Et ecce creditor venit: vt tollat duos filios meos, ad ſeruiendũ ſibi. Cui dixit heliſeus. Quid vis, vt faciã tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa rñdit. Nõ habeo ãcilla tua quicq̃ in domo mea: niſi parũ olei, quo vngar. Cui ait. Uade, ꝛ pete mutuò ab oĩbus vicinis tuis vaſa vacua non pauca: ꝛ ingredere, ꝛ claude oſtiũ tuũ. Et cũ intrinſecus fueris tu ꝛ filij tui: mitte ĩde in oĩa vaſa hec: ꝛ cũ plena fuerint, tolles. Fuit itaq̃ mulier: ꝛ clauſit oſtium ſuper ſe: ꝛ ſup filios ſuos. Illi offerebant vaſa: ꝛ illa infundebat. Cũq̃ plena fuiſſent vaſa: dixit ad filium ſuum. Affer mihi adhuc vas. Et ille rñdit. Nõ habeo. Stetitq̃ oleũ. Uenit aũt illa: ꝛ indicauit homini dei. Et ille. Uade, inquit, vẽde oleũ: ꝛ redde creditori tuo. Tu autẽ ꝛ fi-
ps. 18. lij tui, viuite de reliquo. Grad.
Ab occultis meis munda me dñe: ꝛ ab alienis parce ſeruo tuo. ℣. Si mei nõ fuerint dominati: tunc immaculatus ero: ꝛ emundabor à delicto maximo.

Sequẽtia ſ. euã. ſm. Matth.

In illo tempore, (ca. xviij. Reſpiciẽs Jeſus in diſcipulos ſuos, dixit Simoni Petro. Si peccauerit in te frater tuus: vade ꝛ corripe eũ inter te ꝛ ipſum ſolum. Si te audierit: lucratus eris fratrem ſuũ Si autem te nõ audierit: adhibe tecum adhuc vnum vel duos: vt in ore duoꝝ vel triũ ſtet omne verbum. Q̃ ſi nõ audierit eos: dic eccleſie. Si autem eccleſiam non audierit: ſit tibi ſicut ethnicus, ꝛ publicanus. Amen dico vobis: quecũq̃ alligaueritis ſuper terraꝫ: erunt ligata ꝛ in celo: ꝛ quecũq̃ ſolueritis ſuper terram: erunt ſoluta ꝛ in celo. Iteꝝ dico vobis, q2 ſi duo ex vobis cõſeſerint ſuper terram de omni re quãcũq̃ petierint, fiet illꝫ à pr̃e meo, q̃ in celis eſt. Ubi eni ſunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi ſuꝫ ĩ medio eoꝝ. Tũc accedens ad eũ Petrus, dixit. Domine, quoties peccabit in me frater meus: ꝛ dimittaꝫ ei. Uſq̃ ſepties? Dixit illi Jeſ9. Non dico tibi vſq̃ ſepties: ſed vſq̃ ſeptuagies ſepties. Offertorium. Dextera dñi fecit v- ps 117
tutem: dextera domini exaltauit me: nõ moriar, ſed viuam: ꝛ narrabo opera dñi. Secreta.

Per hec veniat, queſum9 domine, ſacramenta nr̃e redemptionis effect9: qui nos ꝛ ab humanis retrahat ſemp

exceſsibus: ⁊ ad ſalutaria do-
na perducat. Per do. Cōio.
8. Domine, quis habitabit in ta
4. bernaculo tuo: aut quis requi
eſcet in monte ſancto tuo: qui
ingreditur ſine macula, ⁊ ope-
ratur iuſtitiā. Poſt cōmunio.
Sacris dn̄e myſterijs ex-
piati, ⁊ veniā, q̄ſumus, cō
ſequamur, ⁊ gratiā. Per domi
nū. Sup populum. Oratio.
Tua nos dn̄e protectione
defende: ⁊ ab oī ſemp ini
q̄tate cuſtodi. P. ¶ Feria. iiii.
Statio ad ſctū Sixtꝰ. Introi.
Ego autē in dn̄o ſpe
rabo: exultabo, ⁊ le
tabor in tua miſeri-
cordia: q: reſpexiſti
humilitatē meā. ps. In te do
mine ſperaui, nō confundar in
ęternum: in iuſtitia tua libera
me, ⁊ eripe me. ℣. Glia. Orō.
Preſta nobis, q̄s dn̄e, vt
ſalutaribus ieiunijs eru-
diti: a noxijs quoq; vitijs abſti
nētes, propitiationē tuā facili-
us impetremus. Per. Ad po
ſcē. ſuffragia ſanctoꝝ. Oratio.
A Cunctis nos, q̄s dn̄e, mē
tis ⁊ corporis defende pe
riculis: ⁊ intercedente glorio-
ſa virgine, dei genitrice Ma-
ria, cum beatis apoſtolis tuis,
Petro ⁊ Paulo, atq; beato.
N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutē

nobis tribue benignus ⁊ pa-
cem: vt deſtructis aduerſitati-
bꝰ ⁊ erroribꝰ vniuerſis, eccle
ſia tua ſecura tibi ſeruiat liber
tate. Per eūdē. Et pro viuis
⁊ defunctis generaliter. Orō.
Omnipotēs ſempiterne deus,
qui viuorū dn̄aris ſimul
⁊ mortuorū: omniūq; miſere-
ris, quos tuos fide ⁊ opere fu-
turos eſſe pręnoſcis: te ſuppli-
ces exoramꝰ, vt pro quibꝰ effun
dere p̄ces decreuimꝰ: quoſq;
vel p̄ſens ſęculū adhuc in car-
ne retinet: vel futurū iam exu
tos corpore ſuſcepit: interce-
dentibus omnibus ſanctis tu
is, pietatis tuę clementia oīū
delictorum ſuorum veniā con-
ſequantur. Per dominū. Le-
ctio libri Exodi. Capitulo. xx.
Hec dicit dominus deus.
Honora patrē tuū, ⁊ ma
trē tuā: vt ſis longeuus ſuper
terrā: quā dn̄s deus tuus da-
bit tibi. Non occides. Nō me-
chaberis. Nō furtum facies.
Nō loqueris contra proximū
tuū falſum teſtimoniū. Nō cō-
cupiſces domū proximi tui: nec
deſiderabis vxorē eius: nō ſer-
uū: nō ancillā: nō bouē: nō aſi-
num: nec omnia q̄ illius ſunt.
Cūctus autē populus audie-
bat voces: ⁊ videbat lāpades:
⁊ ſonitum buccinę: montēq;

fumigantez. Et perterriti, ac pauore concuſſi: ſteterunt pro cul, dicentes Moyſi. Loque re tu nobis: ⁊ audiemus. Non loquat̃ nobis dñs: ne forte mo riamur. Et ait moyſes ad populuz. Nolite timere. Ut eniz probaret vos venit deus: ⁊ vt terror illi⁹ eſſet in vobis: ⁊ nõ peccaretis. Stetitq̃ʒ popul⁹ de longe: Moyſes autez acce ſsit ad caliginem: in qua erat deus. Dixitq̃ʒ p̃tereà domin⁹ ad Moyſen. Hec dices filijs Iſraël. Uos audiſtis q̈ de ce lo locutus ſum vobis. Nõ facietis deos argẽteos: nec deos aureos facietis vob̃. Altare de terra facietis mihi: ⁊ offeretis ſup̱ illud holocauſta, ⁊ pacifica veſtra: oues vr̃as: ⁊ boues in omni loco, in quo memoria fuerit noĩs mei. Grad.

Miſerere mei dñe, q̃m ĩfirm⁹ ſum: ſana me dñe. ℣. Conturbata ſũt omnia oſſa mea: ⁊ aĩa mea turbata eſt valde. Trac.

ps. 102 Dñe, nõ ſm peccata noſtra, q̃ fecim⁹ nos: neq̃ʒ ſm iniquitates nr̃as retribuas nobis. ℣.

p̃s. 87. Dñe ne memineris iniquitatũ noſtraꝝ antiquarũ: citò anticipent nos miſericordie tue: q2 paupes facti ſum⁹ nimis. Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̃: ⁊ propter gloriaʒ nominis tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpitius eſto pctis nr̃is, ꝓpter nomen tuũ.

Sequentia ſancti euãgelij ſecundũ Matth. capitulo. xv.

In illo tp̱e. Acceſſerunt ad Jeſum ab Hieroſolymis ſcribe ⁊ phariſei dicẽtes. Quare diſcipuli tui trãſgrediũtur traditiones ſeniorũ? Nõ enim lauãt manus ſuas: cũ panẽ mãducãt. Ipſe autẽ rñdẽs, ait illis. Quare ⁊ vos trãſgredimi mãdatũ dei: propter traditionẽ veſtrã? Nã deus dixit. Honora patrem tuũ: ⁊ matrẽ tuã: ⁊ qui maledixerit patri vł matri: morte moriat̃. Uos autem dicitis. Quicũq̃ʒ dixerit patri vel matri, mun⁹ quodcũq̃ʒ eſt ex me: tibi proderit: ⁊ nõ honorificabit patrẽ ſuum, aut matrẽ ſuã: ⁊ irritũ feciſtis mandatũ dei, ꝓpter traditionez veſtrã. Hypocrite, bene ꝓphetauit d̃ vobis Eſaias, dicens. Populus hic labijs me honorat: cor aũt eorũ longe eſt à me. Sine cauſa autẽ colũt me: docentes doctrinas, ⁊ mandata hominũ. Et conuocatis ad ſe turb̃: dixit eis. Audite, ⁊ intelligite. Non quod intrat in os, coinquinat hominẽ: ſed quod ꝓcedit ex ore, hoc coinq̃nat hominẽ. Tũc accedẽtes diſcipuli eius, dixerunt ei. Scis, quia

phariſei, audito hoc verbo: ſcã
dalizati ſunt? At ille reſpon-
dẽs ait. Omnis plãtatio: quã
non plantauit pater meus ce-
leſtis: eradicabit. Sinite illos.
Ceci ſunt: ⁊ duces cecorum.
Cecus autem ſi ceco ducatum
preſtat: ambo in foueã cadũt.
Rñdens autem Petrus: dixit
ei. Ediſſere nobis parabolam
iſtam. At ille dixit. Adhuc ⁊
vos ſine intellectu eſtis? Non
intelligitis: qꝛ omne qđ in os
intrat: in ventrem vadit: ⁊ in ſe
ceſſum emittitur? Que autem
procedunt de ore de corde exe
unt: ⁊ ea coinquinãt hominẽ.
De corde enim exeunt cogita
tiones male: homicidia: adulte
ria, fornicationes, furta, falſa
teſtimonia: blaſphemie. Hec
ſunt que coinquinãt hominẽ.
Non lotis autem manib⁹ mã-
ducare: non coinquinat homi-
nem. Offerto. Domine fac me
cum ſecundum miſericordiam
tuã: ꝑpt nomẽ tuũ: qꝛ ſuauis
eſt miſericordia tua. Secre.
Suſcipe queſumus domi
ne preces populi tui: cum
oblationibus hoſtiarum: ⁊ tua
myſteria celebrãtes: ab omni-
b⁹ nos defende ꝑiculis. Per
dominum noſtrum Jeſum Chri
ſtum filium tuum. Qui tecũ viuit
Cõmunio. Notas mihi feciſti

vias vite: adimplebis me letitia
cum vultu tuo dñe. Poſt cõio.
Sanctificet nos dñe qua
paſti ſumus menſa cele-
ſtis: a cunctis erroribus expia
tos: ſupnis ꝓmiſſionibus red
dat acceptos. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum fi-
liũ. Super populum. Oratio.
Concede qſumus omni-
potens deus: vt qui pro-
tectionis tue gratiã querim⁹:
liberati a malis omnib⁹: ſecu-
ra tibi mente ſeruiamus. Per
dominum noſtrũ Jeſum Chri-
ſtum filium tuum qui tecum vi.
¶ Feria v. Statio ad ſanctos
coſmã ⁊ damianũ. Introitus.
Salus populi ego ſum
dicit dominus: de
quacunque tribula
tiõe clamauerit ad
me exaudiam eos: ⁊ ero illo-
rum dominus in perpetuum.
Ps. Attendite popule meus le
gem meam: inclinate aurem
veſtram in verba oris mei. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Magnificet te dñe ſancto
rum tuorum coſme ⁊ damia
ni beata ſolennitas: qua ⁊ illis
gloriam ſempiternam: ⁊ opem
nobis ineffabili ꝓuidentia cõ
tuliſti. Per dominum noſtrũ
Jeſum chriſtum filium tuũ qui.
Ad poſcẽda ſuffragia ſancto-

A Cūctis nos, quęſumus domine mentis ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedente glorioſa virgine, dei genitrice Maria, cū beatis apoſtolis tuis, Petro ꝛ Paulo, atqꝫ beato .N. ꝛ omnib⁹ ſanctis, ſalutē nobis tribue benign⁹ ꝛ pacē: vt deſtructis aduerſitatib⁹ ꝛ errorib⁹ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſuiat libertate. Per dominum noſtrum Jeſū Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ. Et pro viuis: ꝛ defunctꝫ generaliter. Oratio.

O Mnipotens ſempiterne deus, qui viuorum dominaris ſimul ꝛ mortuorum: omniūmqꝫ misereris, quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus, vt pro quibus, effundere preces decreuimus: quoſqꝫ vel pſens ſeculum adhuc in carne retinet: vel futurū iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus oībus ſanctis tuis, pietatis tuę clemētia omnium delictorum ſuorum veniā cōſequātur. Per dominum noſtrum.

Lcō Hieremię pphe. ca. vij.

I N diebus illis, Factum eſt verbū domini ad me dicens. Sta in porta dom⁹ domini: ꝛ predica ibi verbū iſtud ꝛ dic. Audite verbum domini omnis iudā: qui ingredimini p portas has: vt adoretis dominum. Hęc dicit dominus exercituum: deus Iſraël. Bonas facite vias vr̄as: ꝛ ſtudia veſtra: ꝛ habitabo vobiſcū in loco iſto. Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes. Templum domini: templum domini: templum domini eſt. Quoniam ſi benedixeritis vias veſtras: ꝛ ſtudia veſtra: ſi feceritis iudicium inter virum ꝛ proximum eius: aduene: ꝛ pupillo, ꝛ viduę: non feceritꝫ calumniam: nec ſanguinem innocentem effunderitis: in loco iſto, ꝛ poſt deos alienos non ambulaueritis in malum vobiſmetipſis: habitabo vobiſcum in loco iſto in terra quam dedi patribus veſtris à ſeculo: ꝛ vſqꝫ in ſeculum. Ait domin⁹ omnipotens. Graduale. Oculi omniū in te ſperant domine: ꝛ tu das illis eſcam in tempore opportuno. ℣. Aperis tu manum tuam ꝛ imples omne animal benedictione. Sequentia ſancti euāgelij ſm̄. Lucam. capitulo. iiij. ps. 144 ps. 114.

I N illo tēpore Surgēs Jeſus de ſynagoga introiuit in domum Simonis. Socrus autem Simonis, tenebatur magnis febri-

bus. Et rogauerũt illum pro
ea. Et ſtans ſuper illam impe
rauit febri: ⁊ dimiſit illam. Et
continuo ſurgẽs: miniſtrabat
illis. Cum ſol autez occidiſſet:
omnes qui habebãt infirmos
varijs languoribus ducebant
illos ad Jeſum. At ille ſingu-
lis manus imponens: curabat
eos. Exibant autem demonia
a multis clamantia: ⁊ dicentia
quia tu es filius dei. Et incre-
pãns non ſinebat ea loqui: qꝛ
ſciebant ipſuz eſſe Chriſtum.
Facta autem die egreſſꝰ ibat
in deſertum locum: ⁊ turbe re-
quirebant eum. Et venerunt
vſqꝫ ad ipſum: ⁊ detinebãt illũ:
ne diſcederet ab eis. Quibus
ille ait. Quia ⁊ alijs ciuitatibꝰ
oportet me euãgelizare regnũ
dei: quia ad hoc miſſus ſuz. Et
erat predicãs ĩ ſynagogis ga-
ps. lilee. Offerto. Si ambulaue-
37. ro in medio tribulationis viui-
ficabis me domine: ⁊ ſuper irã
inimicorum meorum extendes
manum tuam: ⁊ ſaluum me
fecit dextera tua. Secreta.
IN tuorum domine preci-
oſa morte iuſtorum ſacri-
ficium illud offerimus: de quo
martyrij ſumpſit omne princi
pium. Per dominum noſtrum
ps. Jeſum Chriſtum. Cõmunio.
118. Tu mandaſti mãdata tua cu-
ſtodiri nimis: vtinam dirigan-
tur vię meę: ad cuſtodiendas
iuſtificatiões tuas. Poſt cõio.
SJt nobis domine ſacra-
menti tui certa ſaluatio:
que cum beatorum martyruz
tuorũ Coſme ⁊ Damiani me
ritis imploratur. Per dominũ
noſtrum Jeſum Chriſtum fi.
Super populum. Oratio.
SUbiectum tibi populuz
queſumus domine pro-
pitiatio cęleſtis amplificent ⁊
tuis ſemper faciat ſeruire mã-
datis. Per dominum noſtruz
Jeſum Chriſtum filium tuuz.
¶ Feria. vj. Statio ad ſanctũ
Laurentiũ in lucina. Introi.
FAc mecum domi- ps. 58.
ne ſignum in bonuz
vt videãt qui me o-
derunt: ⁊ cõfundã-
tur quoniam tu domine adiu-
uiſti me: ⁊ conſolatus es me.
Ps. Inclina dñe aurem tuam ibi.
ad me: ⁊ exaudi me: qm̃ inops
⁊ paup ſuz ego ℣. Gl'ia. Or̃o.
JEiunia nr̃a queſumꝰ do
mine benigno fauore p-
ſequere: vt ſicut ab alimentis
abſtinemus in corpore: ita a vi
tijs ieiunemus in mente. Per.
Ad poſcẽ. ſuffra. ſctoꝝ. Or̃o.
ACunctis nos, q̃s dñe, mẽ
tis ⁊ corporis defende pe-
riculis: ⁊ intercedente glorio-

ſa virgine, dei genitrice Ma-
ria, cum beatis apoſtolis tuis,
Petro ⁊ Paulo, atq; beato.
N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutez
nobis tribue benignus ⁊ pa-
cem: vt deſtructis aduerſitati-
b⁹ ⁊ erroꝛib⁹ vniuerſis, eccle-
ſia tua ſecura tibi ſeruiat liber-
tate. p. Et p viuz ⁊ defuntz ge
ne. oꝛo. O mps. req. in. Feria.
v. pcedēti. Lcō lib. Reg. c. xx.
IN diebus illis. Conue-
nerunt filij Iſraël ad mo
yſen ⁊ Aaron: ⁊ verſi in ſeditio
nem dixerunt. Date nobis a-
quam: vt bibam⁹. Ingreſſi q;
moyſes ⁊ Aaron: dimiſſa mul
titudine, ante tabernaculū fe-
deris: coꝛruerunt pꝛoni in ter-
ram, clamauerūtq; ad dñm at-
q; dixerunt. Dñe deus exaudi
clamoꝛem populi huius: ⁊ ape
ri eis theſaurū tuū: fontē aquę
viuę: vt ſaciati, ceſſet murmura
tio eoꝝ. Et apparuit gloꝛia m
domini ſuper eos. Locutuſq;
eſt domin⁹ ad Moyſen dicēs.
Tolle virgam: ⁊ congrega po
pulū tu, ⁊ aaron frater tuus: ⁊
loquimini ad petram, coꝛā eis:
⁊ illa dabit aq̄s. Cūmq; edux e
ris aquā de petra: bibet omnz
multitudo ⁊ iumenta eiu⁹. Tu
lit igitur Moyſes vergaz: qui
erat in conſpectu domini: ſicut
pꝛeceperat ei: cōgregata mul-
titudine ante petram: dixitq;
eis. Audite rebelles ⁊ incredu
li. Nū de petra hac vobz aquā
poterimus eijcere? Cūq; ele-
uaſſet Moyſes manū percu-
tiens virga bis ſilicem: egreſſe
ſunt aque largiſsime: ita vt po
pulus biberet ⁊ iumenta. Di-
xitq; dñs ad Moyſen ⁊ A-
aron. Quia non crediđiſtis mi
hi: vt ſanctificaretis me coꝛaz
filijs Iſraël: non introducetis
hos populos in terram: quam
dabo eis. Hęc eſt aqua cōtra-
dictionis: vbi iurgati ſunt filij
Iſraël contra dominum: ⁊ ſan
ctificatus eſt in eis. Graduale. ps. 27.
IN deo ſperauit coꝛ meum, ⁊
adiutus ſum: ⁊ refloꝛuit caro
mea: ⁊ ex voluntate mea confi
teboꝛ illi. V. Ad te dñe clama- ibi.
ui: deus meus ne ſileas: ne diſ-
cedas à me. Tract⁹. Domine
nō ſecundùm peccata nr̄a quę ps. 102.
fecimus nos neq; ſecundū ini-
q̄tates noſtras retribuas no-
bis. V. Dñe ne memineris ini
q̄tatū noſtraꝝ antiquarū citò ps. 78.
anticipēt nos miſericoꝛdię tuę
quia pauperes facti ſumus ni-
mis. V. Adiuua nos deus ſalu ibi.
taris noſter: ⁊ pꝛopter gloꝛiaz
nominz tui domine libera nos
⁊ pꝛopitius eſto peccatis no-
ſtris: pꝛopter nomen tuū. Se-
quentia ſancti euangelij ſecū-

dum Joannem. capitulo.iiij.

In illo tpe. Venit Jeſus in ciuitatē ſamarię: q̄ dicit̄ ſychar: iuxta prediū qd̄ dedit Jacob Joſeph filio ſuo. Erat autē ibi fons Jacob. Jeſus ergo fatigat⁹ ex itinere ſedebat ſic ſup fontē: hora erat quaſi ſexta. Venit mulier de ſamaria haurire aquā. Dicit ei Jeſus. Da mihi bibere. Diſcipuli aūt eius, abierant in ciuitatē vt cibos emerēt. Dixit ergo ei mulier illa ſamaritana. Quomodo tu iudęos cū ſis: bibere a me poſcis: q̄ ſum mulier ſamaritana? Nō enim cōtūtur iudęi ſamaritanis. Rn̄dit Jeſus: ⁊ dixit ei. Si ſcires donum dei: ⁊ quis eſt qui dicit tibi da mihi bibere: tu forſitā petiſſes ab eo: ⁊ dediſſet tibi aquā viuā. dicit ei mulier. Dñe neq̄ in quo haurias habes: ⁊ pute⁹ alt⁹ eſt vnde ergo habes aquā viuā? Nūquid tu maiores patre noſtro Jacob: qui dedit nobis puteuz iſtuz: ⁊ ipſe ex eo bibit ⁊ filij eius: ⁊ pecora eius? Rn̄dit Jeſ⁹ ⁊ dixit ei. Omnis qui biberit ex aqua hac: ſitiet iterū. Qui autez biberit ex aq̄ quaz ego dabo ei: non ſitiet in eternū. Sed aqua: quā ego dabo ei: fiet in eo fōs aquę ſaliētis in vtā eternā. Dicit ad eū mulier. Dñe: da mihi hāc aquaz vt nō ſitiā: neq̄ ei veniaz huc haurire. Dicit ei Jeſ⁹. Vade voca virū tuū: ⁊ veni huc. Rn̄dit mulier ⁊ dixit. Non habeo virū. Dixit ei Jeſ⁹. Bene dixiſti: qꝛ nō habeo viruz. Quinq̄ eniz viros habuiſti: ⁊ hūc quē habes non eſt tuus vir. Hoc verè dixiſti. Dicit ei mulier. Dñe: vt video ꝓpheta es tu. Patres nr̄i in monte hoc adorauerūt: ⁊ vos dicitis qꝛ hieroſolymis eſt locus vbi adorare oportet. Dicit ei Jeſus. Mulier crede mihi: qꝛ venit hora: qn̄ neq̄ ī mōte hoc: neq̄ hieroſolimis: adorabitz patrē. Vos adoratis quod neſcitis: nos adoramus qd̄ ſcimus: qꝛ ſalus ex iudęis eſt. Sed venit hora: ⁊ nūc eſt: qn̄ veri adoratores adorabūt patrē in ſpiritu ⁊ veritate. Nā ⁊ pater tales querit: qui adorēt eū. Spūs ē deus: ⁊ eos qui adorant eum: in ſpiritu ⁊ veritate oportet adorare. Dicit ei mulier. Scio qꝛ meſſias venit qui dicit̄ xp̄s. Cū ergo venerit ille anūciabit nobis oīa. Dicit ei Jeſus. Ego ſuz: q̄ loquor tecū. Et cōtinuo venerūt diſcipuli ei⁹ ⁊ mirabā t̄ qꝛ cū muliere loq̄bat̄. Nemo tn̄ dixit: quid q̄ris: aut quid loq̄ris cū ea. Relinq̄t ergo hy-

dria ſuã mulier: ⁊ abijt in ciui-
tatẽ: ⁊ dixit illis hoĩb⁹. Veni
te, ⁊ videte hoiem: qui dixit mi
hi omnia quęcũq3 feci. Nũqd
ipſe eſt Xp̃s? Exierũt ergo de
ciuitate: ⁊ veniebant ad eum.
Intereà rogabant eũ diſcipu-
li eius, dicentes. Rabbi, man-
duca. Ille autẽ dixit eis. Ego
cibum habeo mãducare, quẽ
vos neſcitis. Dicebãt ergo di
ſcipuli eius adinuicẽ? Nũqd
aliquis attulit ei manducare?
Dicit ei Jeſus. Meus cibus
eſt, vt faciã voluntatẽ eius q̃
miſit me: vt perficiã opus ei⁹.
Nõne vos dicitis, qꝛ adhuc q̃-
tuor mẽſes ſũt, ⁊ meſsis venit?
Ecce dico vobis, leuate ocu-
los veſtros, ⁊ videte regiões:
qꝛ albę ſunt iã ad meſſẽ. Et
qui metit, mercedẽ accepit, ⁊
congregat fructũ in vitã ęter
nã: vt ⁊ qui ſeminat, ſimul gau
deat, ⁊ qui metit. In hoc enim
eſt verbũ verũ: qꝛ ali⁹ eſt qui
ſeminat: ⁊ alius eſt qui metit.
Ego miſi vos metere, qđ vos
nõ laboraſtis. Alij aũt labora-
uerũt: ⁊ vos in labores eorũ in
troiſtis. Ex ciuitate ante illa ta
multi crediderũt in eũ ſamari-
tanoꝝ: ppt̃ ꝟbũ mulierẽ teſti-
moniũ phibentis: qꝛ dixit mihi
oĩa q̃cũq3 feci. Cum veniſſent
ergo ad illũ ſamaritani, roga

uerunt eũ, vt ibi maneret. Et
manſit ibi duos dies. Et mul-
to plures crediderũt propter
ſermones eius. Et mulieri di-
cebãt: qꝛ nõ iam propter tuã
loquelã credimus. Ipſi enim
audiuimus, ⁊ ſcim⁹: qꝛ hic eſt
verè ſaluator mundi. Offert. ps. 5.
Intende voci orõnis meę: rex
me⁹, ⁊ de⁹ me⁹: qm̃ ad te orabo
Reſpice dñe, p- (dñe. Sec.
ptí⁹ ad munera q̃ ſacra-
mus: vt ⁊ tibi grata ſint: ⁊ no-
bis ſalutaria ſemper exiſtant.
per. Cõio. Qui biberit aquã
quã ego dabo ei, dicit dñs: fi-
et in eo fons aquę ſaliẽtis in vi
tam ęternã. Poſt Cõmunio.
Huius nos dñe perceptio
ſacramenti mundet à cri
mine: ⁊ ad cęleſtia regna per-
ducat. Per dominũ noſtrum
Jeſum. Sup populũ. Oratio.
Preſta, quęſumus omni-
potens de⁹, vt qui in tua
protectione confidimus: cun-
cta nob̃ aduerſãtia, te adiuuã
te, vincamus. Per dominum
noſtrum Jeſum Chriſtum fi.
¶ Sabbatho. Statio ad ſan-
ctam Suſannam. Introitus. ps. 5.
Verba mea aurib⁹
percipe dñe: intelli
ge clamorẽ meũ: in
tẽde voci orationis
meę. ps. Rex me⁹, ⁊ de⁹ me⁹. ibi.

℣. Gloria patri ꝛ filio. Orõ.

Preſta, queſumus omnipotẽs deꝰ: vt q̃ ſe affligẽdo, carnem ab alimẽtis abſtinẽt: ſectãdo iuſtitiam, â culpa ieiunent. p. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctis nos, q̃ſ dñe, mẽtẽ ꝛ corporis defende periculis: ꝛ intercedente glorioſa virgine, dei genitrice Maria, cum beatis apoſtolis tuis, Petro ꝛ Paulo, atq; beato. N. ꝛ omnibus ſanctis, ſalutẽ nobis tribue benignus ꝛ pacem: vt deſtructis aduerſitatibꝰ ꝛ erroribꝰ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eũdẽ. Et pro viuiẽ ꝛ defunctẽ generaliter. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus, qui viuorũ dñaris ſimul ꝛ mortuorũ: omniũq; miſereris, quos tuos fide ꝛ opere futuros eſſe prẽnoſcis: te ſupplices exoramꝰ, vt ꝑ quibꝰ effundere p̃ces decreuimꝰ: quoſq; vel p̃ſens ſeculũ adhuc in carne retinet: vel futurũ iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pietatis tuẽ clementia oĩum delictorum ſuorum veniã conſequantur. p. Lectio Danielis prophetẽ. capitulo. xiij.

In diebus illis. Erat vir in Babilone: ꝛ nomẽ eius Joachim. Et accepit vxorem nomine ſuſannam: filiã Helchie: pulchrã nimis, ꝛ timentẽ deũ. Parentes enim illiꝰ, cùm eſſent iuſti: erudierũt filiam ſuã ſecundũ legem Moyſi. Erat autẽ Joachim diues valde: ꝛ erat ei pomariũ vicinũ domui ſuẽ. Et ad ipſum confluebant iudẽi: eò q̃ eſſet honorabilior omniũ. Et conſtituti ſunt duo ſenes iudices in anno illo: de quibus locutus eſt dominus, quia egreſſa eſt iniquitas de Babylone à ſenioribus iudicibus: qui videbantur regere populum. Iſti frequentabãt domum Joachim: ꝛ veniebãt ad eos omnes qui habebãt iudicia. Cùm autẽ populus reuertiſſet poſt meridiem: ingrediebatur ſuſanna, ꝛ deambulabat in pomario viri ſui. Et videbant eam ſenes quotidie ingredientem, ꝛ deambulantẽ: ꝛ exarſerunt in concupiſcẽtiã eiꝰ. Et auerterunt ſenſũ ſuũ: ꝛ declinauerũt oculos ſuos, vt nõ viderent cẽlũ, neq; recordarentur iudiciorum iuſtorũ. Factũ eſt, autẽ cùm obſeruarẽt diẽ aptum, quando eã poſſent inuenire ſolam: ingreſſa eſt aliquãdo ſicut heri ꝛ nudiuſtertius, cũ duabus ſolis puel-

lis: voluitq́ȝ lauari i pomario.
Eſtꝰ quippe erat. Et nõ erat
ibi quiſq́ȝ, ꝑter duos ſenes ab-
ſconditos, ⁊ cõtemplantes eã.
Dixit ergo puellꝫ, affertemihi
oleũ ⁊ ſmigmata: ⁊ oſtia poma
rij claudite, vt lauer. Cũ autẽ
egreſſę eſſent puellę: ſurrexe-
runt duo ſenes, ⁊ accurrerunt
ad eaȝ: ⁊ dixerunt. Ecce oſtia
pomarij clauſa ſunt: ⁊ nemo
nos videt, ⁊ i ꝯcupiſcẽtia tui ſu
mꝰ. Quãobꝛeȝ aſſentire nob:
⁊ commiſcere nobiſcuȝ. Qđ ſi
noluerꝫ, dicemꝰ teſtimoniũ cõ
tra te, q́ꝫ fuerit tecum iuuenis:
⁊ ob hãc cauſaȝ emiſeris puel-
las à te. Ingemuit ſuſanna, ⁊
ait. Anguſtię mihi ſunt vndi-
q́ȝ. Si enim hoc egero: moꝛs
mihi eſt. Si autẽ nõ egero: nõ
effugiaȝ manꝰ vr̃as. Sed meli
us eſt mihi abſq́ȝ opere incide
re in manus veſtras: q̃ȝ pecca
re in conſpectu domini. Et ex-
clamauit voce magna ſuſãna.
Exclamauerũt autem ⁊ ſenes
aduerſus eã. Et cucurrit vnꝰ,
⁊ aperuit oſtia pomarij. Cùm
autem audiſſent clamoꝛẽ in po
mario famuli domus: irruerũt
per poſticuȝ, vt viderent q̇d nã
eſſet. Poſtq́ȝ autẽ ſenes locuti
ſunt: erubuerũt ſerui vehemẽ-
ter, qꝛ nunq̃ȝ dictus fuerat ſer-
mo huiuſcemodi đ ſuſãna. Et
facta eſt dies craſtina. Cũq́ȝ
veniſſet populus ad virũ eius
Joachim: venerũt ⁊ duo pꝛeſ-
byteri pleni iniqua cogitatiõe
aduerſus ſuſannam, vt interfi-
cerent eam. Et dixerũt coꝛam
populo. Mittite ad ſuſannaȝ
filiaȝ Helchię, vxoꝛẽ Joachi.
Et ſtatim miſerunt. Et venit
cũ parentibꝰ, ⁊ filijs, ⁊ vniuer
ſis cognatis ſuꝫ. Flebant igit̃
ſui: ⁊ oẽs qui nouerant eam.
Cõſurgentes autẽ duo pſ̄by-
teri in medio populi, poſuerũt
manus ſuas ſuper caput eius.
Quę flens, ſuſpexit ad cęlum.
Erat enim coꝛ eius fiduciam
habens in dño. Et dixerũt pſ̄-
byteri. Cũ deambularemus
in pomario ſoli, igreſſa eſt hęc
cũ duabus ſolis puellis: ⁊ clau
ſit oſtia pomarij: ⁊ dimiſit à ſe
puellas: venitq́ȝ adoleſcẽs ad
eam, qui erat abſconditus: ⁊
concubuit cũ ea. Poꝛrò nos,
cùm eſſemus in angulo poma
rij: videntes iniquitatẽ cucur-
rimus ad eos: ⁊ vidimus eos
pariter commiſceri. Et illum
quidem nequiuimus compꝛę-
hendere, qꝛ foꝛtioꝛ nobꝫ erat:
⁊ aperto oſtio, exiliuit. Hanc
autem cùm appꝛęhendiſſemꝰ:
interrogauimus quiſnaȝ eſſet
adoleſcens: ⁊ noluit indicare
nobis. Huius rei teſtes ſumꝰ.

Credidit eis oĩs multitudo, q̃
ſi ſeniorib⁹ populi, ⁊ iudicib⁹:
⁊ condẽnauerũt eã ad mortẽ.
Exclamauit aũt voce magna
ſuſanna, ⁊ dixit. Deus ęterne,
qui abſconditoꝝ es cognitor,
qui noſti omnia anteq̃ꝫ fiant:
tu ſcis quoniam falſuꝫ teſtimo
nium tulerunt contra me: ⁊ ec
ce morior, cùm nihil horũ fece-
rim, quę iſti malitioſè cõpoſue-
runt aduerſuꝫ me. Exaudiuit
autem dominus vocẽ ei⁹. Cũ-
q̃ꝫ duceretur ad mortem: ſuſci-
tauit dominus ſpiritum pueri
iunioris, cui nomen Daniel: ⁊
clamauit voce magna, ⁊ dixit.
Mundus ego ſum à ſanguine
huius. Et cõuerſus omnꝫ po-
pulus ad eum, dixit. Quis eſt
ſermo iſte, queꝫ tu locutus es?
Qui cùm ſtaret in medio eoꝝ,
ait. Sic fatui filij Iſraël non
iudicantes: neq̃ꝫ quòd verum
eſt cognoſcentes: condẽnaſtis
filiam Iſraël. Reuertimini ad
iudicium: q꞉ falſum teſtimoniũ
locuti ſunt aduerſus eam. Re-
uerſus eſt ergo populus cũ fe-
ſtinatiõe. Et dixit ad eos Da
niel. Separate eos abinuiceꝫ
procul: ⁊ dijudicabo eos. Cũ
ergo diuiſi eſſent alter ab alte-
ro: vocauit vnum ex eis, ⁊ dixit
ad eum. Inueterate dierũ ma
lorũ, nũc venerũt peccata tua,
quę pri⁹ operabaris: iudicãs
iudicia iniuſta, innocentes op-
primens, ⁊ dimittens noxios:
dicente domino: innocentem ⁊
iuſtum non interficies. Nunc
ergo ſi vidiſti eam: dic ſub qua
arbore videris eos colloq̃ntes
ſibi? Qui ait. Sub cino. Dixit
autem Daniel. Rectè menti-
tus es in caput tuũ. Ecce eniꝫ
angelus domini accepta ſentẽ
tia ab eo ſcindet te mediũ. Et
amoto eo, iuſſit venire aliuꝫ, ⁊
dixit ei. Semen chanaã, ⁊ non
iuda: ſpecies decepit te: ⁊ con-
cupiſcentia ſubuertit cor tuuꝫ.
Sic faciebatꝫ filiabus Iſraël:
⁊ illę timentes, loquebãtur vo
bis. Sed non filia iuda ſuſtinu
it iniquitatem veſtram. Nunc
ergo ſi vidiſti eaꝫ: dic mihi ſub
qua arbore comprehenderis
eos loquentes ſibi? Qui ait.
Sub pino. Dixit autẽ ei Da-
niel. Rectè mentitus es ⁊ tu
in caput tuũ. Manet eniꝫ an-
gelus domini, gladiuꝫ habẽs:
vt ſecet te medium: ⁊ interfici-
at vos. Exclamauit itaq̃ꝫ o-
mnis cęt⁹ voce magna: ⁊ bene
dixerunt deum, qui ſaluat ſpe-
rantes in ſe. Et conſurrexerũt
aduerſus duos p̃ſbyteros: cõ-
uicerat enĩ eos Daniel ex ore
ſuo falſum dixiſſe teſtimoniuꝫ.
Fecerũtq̃ꝫ eis ſicuti malè ege

rant aduerſus primum: ⁊ in-
terfecerũt eos. Et ſaluat⁹ eſt
ſanguis innoxius in die illa.
Grad. Si ambulem in medio
ps. 22. vmbre mortis, non timebo ma
la: quoniã tu mecũ es dñe. ℣.
Uirga tua ⁊ baculus tu⁹: ipſa
ibi. me cõſolata ſunt. Sequẽtia.ſ.
euan. ſecundũ. Joannẽ. c. viij.

In illo tẽpore, Perrexit
Jeſus in monteʒ oliueti:
⁊ diluculo iterum venit in tem
pluʒ. Et omnʒ populus venit
ad euʒ: ⁊ ſedens, docebat eos.
Adducunt autẽ ſcribe ⁊ pha
riſei mulierem deprehenſaʒ in
adulterio: ⁊ ſtatuerunt eam in
medio: ⁊ dixerũt ei. Magiſter,
hec mulier modo deprehenſa
eſt in adulterio. In lege auteʒ
Moyſes mãdauit nobis, hu-
iuſmodi lapidare. Tu ergo q̃d
dicis? Hoc autẽ dicebant ten-
tantes eũ: vt poſſent accuſare
eum. Jeſus auteʒ inclinans ſe
deorſum, digito ſcribebat inter
ra. Cũm autẽ perſeuerarẽt in
terrogantes eum, erexit ſe: ⁊
dixit eis. Qui ſine peccato eſt
veſtrum: primus in illam lapi-
dem mittat. Et iterũ inclinãs
ſe, ſcribebat in terra. Audien-
tes aũt hec, vnus poſt vnũ exi
bant: incipiẽtes à ſenioribus.
Et remãſit Jeſus ſolus, ⁊ mu-
lier in medio ſtans. Erigens
autem ſe Jeſus, dixit ei. Mu-
lier, vbi ſunt qui te accuſabãt?
Nemo te condẽnauit? Que di
xit. Nemo dñe. Dixit autem
Jeſus. Nec ego te cõdẽnabo:
vade, ⁊ iam amplius noli pec-
care. Offerto. Greſſus meos ps. 118.
dirige ſecũdùm eloqum tuum:
vt nõ dñetur mei oĩs in iuſtitia

Oncede, quę ſ dñe. Sec.
Qſum⁹ omnipotẽs de⁹, vt
huius ſacrificij mun⁹ oblatũ,
fragilitatẽ nr̃aʒ ab omni malo
purget ſemp, ⁊ muniat. Per.
Coio. Nemo te cõdemnauit Joan. 8.
mulier: nemo dñe: nec ego te
condẽnabo: iam amplius noli
peccare. Post cõmunio.
Quęſumus ops deus: vt
inter eius mẽbra numeremur,
cuius corpori cõmunicamus ⁊
ſanguini. Qui tecum viuit ⁊c.
Super populum. Orõ.
Pretende dñe fidelibus
tuis dexterã celeſtis auxilij: vt
te toto corde perq̃rant: ⁊ que
dignè poſtulãt, conſeq̃ mereã-
tur. p. dñm nr̃m Jeſuʒ xp̃uʒ.

¶ Dñica.iiij.in.xl. Statio ad
ſctã Crucẽ i Hieruſalẽ. Int.

Letare hieruſalem,
⁊ cõuentũ facite oẽs
qui diligitʒ eaʒ: gau
dete cuʒ letitia q̃ in
triſtitia fuiſtʒ: vt exultetʒ, ⁊ ſati-
emini ab vberib⁹ cõſolatiõʒ ve

ſtrę. ps. Letatus ſum in his q̄
ps. dicta ſunt mihi: in domū domi-
121. ni ibimus. ℣. Gloria. Oratio.
Conce de, q̄s omnipotēs
deus, vt qui ex merito no
ſtrę actionꝫ affligimur: tuę gra
tię conſolatione reſpiremus.
Per dominum no. Ad poſcen
da ſuffra ſanctorum. Oratio.
A Cūctis nos, q̄s dn̄e, mē-
tis ꝛ corporis d̄fende pe
riculis: ꝛ intercedēte glorioſa
virgine, dei genitrice Maria,
cum beatis apoſtolis tuis, Pe-
tro ꝛ Paulo, atq; beato. N.
omnib⁹ ſanctis, ſalutēꝫ nobis
tribue benign⁹ ꝛ pacēꝫ: vt de-
ſtructis aduerſitatib⁹ ꝛ error
b⁹ vniuerſis, eccleſia tua ſecu
ra tibi ſeruiat libertate. p. Et p
viuis ꝛ d̄functis gn̄alit. Oro.
O Mnipotens ſempiterne de⁹: q̄
viuorū dn̄arꝫ ſimul ꝛ mor
tuorū: oīumq; miſereris, quos
tuos fide ꝛ opere futuros eſſe
prænoſcis: te ſupplices exora-
mus, vt pro quibus effundere
preces decreuim⁹: quoſq; vel
præſens ſeculū adhuc in carne
retinet: vel futurū iam exutos
corpore ſuſcepit: intercedenti-
bus oībus ſanctis tuis, pieta-
tis tuę clemētia omnium deli-
ctorū ſuorū veniā cōſequāt. p.
Lc̄o epiſtplę beati Pauli a-
poſtoli. ad Galathas cap. iiij.

F Ratres. Scriptum eſt
quoniãꝫ Abraã duos fi-
lios habuit: vnūꝫ de ancilla, ꝛ
vnum de libera. Sed qui de ã
cilla, ſecūdū carnē natus eſt: q̄
aūt de libera, per remiſsionē:
quę ſunt per allegoriãꝫ dicta.
Hęc enim ſunt duo teſtamēta.
Unum quidē in monte ſyna:
in ſeruitutēꝫ generās: quę eſt
agar. Syna enim mons eſt in
arabia: qui coniunctus eſt ei
quę nūc eſt Hieruſalē, ꝛ ſeruit
cuꝫ filijs ſuis. Illa aūt q̄ ſurſuꝫ
eſt Hyeruſalē: libera eſt: quę
eſt mater noſtra. Scriptum
eſt enim. Letare ſterilis q̄ nō
paris: erumpe, ꝛ clama q̄ non
parturis: qr multi filij deſertę,
magis quam eius quę habet
virū. Nos aūt fratres ſm Iſa
ac, pmiſsionis filij ſum⁹. Sed
quomodo tunc is: qui ſm car-
nē natus fuerat, perſequebat̄
eū qui ſm ſpirituꝫ: ita ꝛ nunc.
Sed quid dicit ſcriptura? Ei-
ce ancillãꝫ, ꝛ filiū ei⁹. Nō enim
erit heres filius ancillę cuꝫ fi-
lio liberę. Itaq; fratres, nō ſu
m⁹ ancillę filij, ſed liberę: qua
libertate Chr̄us nos libera-
uit. Graduale. Letat⁹ ſum in ps.
his q̄ dicta ſūt michi: in domuꝫ 121.
dn̄i ibimus. ℣. Fiat pax in vir
tute tua: ꝛ abundantia in tur- ibi.
ribus tuis. Tract. Qui confi-

ps. dunt in dño, ſicut mons ſyon:
121. nõ cõmouebitur in eternũ: qui
ibi. habitat in hieruſalẽ. ℟. Mon
tes in circuitu eius: et dominus
in circuitu popli ſui, ex hoc nũc
et vſqz in ſeculum. Sequentia
ſcti euã. ſecundũ. Joannẽ. c. vj
In illo tẽpore, Abijt Je-
ſus trãs mare galilee, qđ
eſt tyberiadz: et ſequebatur eũ
multitudo magna: qz videbãt
ſigna que faciebat ſuper his q
infirmabãtur. Subijt ergo in
montem Jeſus: et ibi ſedebat
cum diſcipulis ſuz. Erat autẽ
proximum paſcha dies feſtus
Judeorum. Cũm ſubleuaſſet
ergo oculos Jeſus: et vidiſſet,
quia multitudo maxima venit
ad eũ: dicit ad Philippũ. Un-
de ememus panes, vt mandu-
cent hi? Hoc autẽ dicebat, ten
tans eum. Ipſe eñi ſciebat qđ
eſſet factur⁹. Reſpõdit ei Phi
lippus. Ducẽtorũ denariorũ
panes, nõ ſufficiũt eis: vt vnuſ
quiſqz modicũ quid accipiat.
Dicit ei vn⁹ ex diſcipulis eius,
Andreas frat Simonis Pe-
tri. Eſt puer vn⁹ hîc: q habet
quinqz panis ordeaceos, et du
os piſces. Sed hec, quid ſunt
inter tantos? Dicit ergo Je-
ſus. Facite homines diſcũbe-
re. Erat autẽ fenum multũ in
loco. Diſcubuerunt ergo viri
numero q̃ſi quinqz milia. Ac-
cepit ergo Jeſus panes: et cuz
gracias egiſſet, diſtribuit diſcũ
bentibus. Similiter et ex piſci-
bus quantum volebãt. Ut au
tem impleti ſunt, dixit diſcipu-
lis ſuis. Colligite q ſupauerũt
fragmenta, ne pereant. Colle
gerũt ergo, et impleuerũt duo-
decim cophinos fragmentorz
ex quinqz panibus ordeaceis,
que ſuperfuerũt his q mãdu-
cauerant. Illi ergo homines,
cũm vidiſſent qđ fecerat Jeſ⁹
ſignum, dicebãt. Quia hic eſt
verè propheta, qui venturus
eſt in mundũ. Offerto. Lau- ps.
date dñm, quia benignus eſt: 134
pſallite nomini eius, quoniam
ſuauis eſt: oĩa quecũqz voluit
fecit, in celo et in terra. Secre.
Sacrificijs preſentib⁹ do
mine q̃s, intende placat⁹
vt et deuotioni noſtre proficiãt,
et ſaluti. Per dñz. Alia ſecre.
Exaudi nos de⁹ ſalutaris
noſter: vt per hui⁹ ſacra-
menti virtutem à cunctis nos
mentis et corporis hoſtib⁹ tue
aris, gratiã tribuẽs in preſen-
ti, et gliaz in futuro. p. Alia ſec.
Deus cui ſoli cognitus eſt
numer⁹ electorz, inſuper-
na felicitate locandus, tribue
queſumus: vt intercedentib⁹
omnibus ſanctis tuis, vniuer-

ſorū,quos in orõne cõmendatos ſuſcepim⁹: ⁊ nomina omnium fideliũ beatę p̄deſtinationis liber aſcripta retineat.p. Cõmunio. Hieruſalē que edificant vt ciuitas: cuius participatio eius indipſuz:illuc enim aſcenderunt tribus:tribus domini ad confitendum nomini tuo domine. Poſt communio.

Da nobis queſum⁹ miſericors de⁹: vt ſancta tua q̄bus inceſſanter explemur ſynceris tractemus obſequijs: ⁊ fideli ſemper mente ſumam⁹. Per do. Alia poſt communio.

Muniat ⁊ muniat nos q̄s dñe diuini ſacramēti munus oblatū:⁊ intercedēte glorioſa virgine dei genitrice maria:cum beatis apoſtolis tuis: Petro ⁊ Paulo: atq; beato. N. ⁊ oīb⁹ ſctis: a cũctis nos reddas ⁊ peruerſitatib⁹ expiatos: ⁊ aduerſitatibus expeditos.per. Alia poſtcomunio.

Purificēt nos queſumus o p̄s ⁊ miſericors deus,ſacramenta q̄ ſumpſim⁹: ⁊ intercedentibus oīb⁹ ſanctis p̄ſta: vt hoc tuuz ſacramētū non ſit nobis reat⁹ ad penam: ſed interceſſio ſalutaris ad veniam: ſit ablutio ſcelerū: ſit fortitudo fragiliuz: ſit contra omnia mūdi pericula firmamentū: ſit viuorum atq; mortuorū fideliuz remiſſio omniū delictorū.per.

¶ Feria.ij. Statio ad ſanctos q̄tuor Coronatos. Introi. p̄s. 53.

Deus in nomine tuo ſaluū me fac: ⁊ ī virtute tua libera me: deus exaudi orationē meā. p̄s. Auribus percipe ibi.
v̄ba oris mei. v̄. Gloria patri.

Preſta q̄s o p̄s de⁹: Orõ. vt obſeruationes ſacras annua deuotione recolētes: ⁊ corpore tibi placeamus ⁊ mēte. Per. dominum nr̄uz. Ad poſce.ſuffra.ſctõrū. Orõ.

A Cunctis nos: queſum⁹ dñe mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine: dei genitrice Maria cum beatis apoſtolis tuis: Petro ⁊ Paulo, atq; beato. N. ⁊ oībus ſanctis: ſalutē nobis tribue benign⁹ ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatitibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Et pro viuis ⁊ defunctis gñaliter. Oratio.

Omnipõs ſempiterne deus: qui viuoruz dominaris ſimul ⁊ mortuorū: omniūq; miſereris: quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreui

mus: quoſcꝫ vel preſens ſeçu
luz adhuc in carne retinet: vel
futuruz iam exutos corpore ſu
ſcepit: intercedentibus omni-
bus ſanctis tuis, pietatꝫ tuę
clementia, omniũ dlictorũ ſuo
ruz veniã conſequãtur. Per.
Lectio libri Regũ. iij. ca. iij.
IN diebus illis. Vene-
runt due mulieres mere-
trices ad regẽ ſalomonẽ: ſtete-
rũtcꝫ corã eo. Quarũ vna ait.
Obſecro mi dñe: ego ⁊ mulier
hec habitabamꝰ ĩ domo vna:
⁊ peperi apud eã in cubiculo:
tertia vero die poſtcꝫ ego pe-
peri: peperit ⁊ hec. Et eramꝰ
ſimul: nulluſcꝫ aliꝰ in domo no
biſcuz: exceptis nobꝫ duabus.
Mortuus eſt aũt filius mulie
ris huiꝰ nocte: dormies q̃ppe
oppreſsit euz: ⁊ conſurgẽs in
tempeſtatę noctis ſilentio: tu-
lit filiuz meuz de latere meo: ã
cillę tuę dormientis: ⁊ colloca
uit in ſinu ſuo. Suũ aũt filiũ: q̃
erat mortuꝰ: poſuit ĩ ſinu meo.
Cuz aũt ſurrexiſſem mane: vt
darem lac filio meo: apparuit
mortuus. Quẽ diligentius in-
tuens: clara luce deprehendi
non eſſe meuz, quez genuerã.
Rñditcꝫ altera mulier. Nõ ẽ
ita: vt dicis. Sed filiꝰ tuꝰ mor-
tuus eſt: meus aũt viuit. Ecõ-
trario illa dicebat. Mentiris.
Filius quippe meus viuit: ⁊ fi
lius tuus mortuꝰ eſt. Atcꝫ in
hunc moduz contendebãt co-
ram rege. Tunc rex ait. Hęc
dicit: filius meus viuit: ⁊ filius
tuus mortuus eſt: ⁊ iſta repon
dit, non: ſed filius tuus mortuꝰ
eſt: ⁊ filius meus viuit. Dixit
ergo rex. Afferte mihi gladi-
um. Cuzcꝫ attuliſſent gladiũ
coram rege: diuidite inquit in-
fantem viuuz in duas partes:
⁊ date dimidiam partem vni:
⁊ dimidiaz partez alteri. Di-
xit aũt mulier cuius filius erat
viuꝰ: ad regez. Cõmota ſunt
quippe viſcera eius ſuper filio
ſuo. Obſecro dñe, date illi ĩfan
tẽ viuũ: ⁊ nolite interficere eũ.
Econtrario illa dicebat. Nec
mihi nec tibi, ſed diuidat. Rñ-
dit rex, ⁊ ait. Date huic infan-
tem viuuz: ⁊ nõ occidatur: hęc
eſt enim mater eius. Audiuit
itacꝫ omnis Iſraël iudicium,
qd iudicaſſet rex: ⁊ timuerunt
regẽ: videntes ſapientiam dei
eſſe in eo: ad faciendũ iudiciũ.
Grad. Eſto mihi in deuz pro- ps 30
tectorem, ⁊ in locum refugij:
vt ſaluum me facias. V. Deus
in te ſperaui: dñe non confun-
dar in ęternuz. Tractꝰ. Dñe ps 10
non ſecũdũ peccata noſtra, q
fecimus nos: necꝫ ſecũdũ iniq
tates nr̃as retribuas nobis.

s. ℣. Dñe ne memineris iniqta-
8. tum noſtrarum antiquaꝝ:citò
anticipēt nos miſericordię tuę
qꝛ pauperes facti ſum⁹ nimis.
℣. Adiuua nos deus ſalutarꝫ
bi. noſter: ⁊ propter gl'iam nomi-
nis tui domine libera nos: ⁊ ꝓ
pitius eſto peccatꝫ noſtris ꝓ-
pter nomen tuū. Sequentia
ſancti euan. ſm. Joānē. ca.ij.

In illo tpe, Prope erat
paſca Judeorum: ⁊ aſcē
dit Jeſus hieroſolymam. Et
inuenit i tēplo vēdentes oues,
⁊ boues, ⁊ columbas: ⁊ num-
mularios ſedentes. Et cùm fe
ciſſet quaſi flagelluꝫ de funicu
lis: oēs eiecit de templo: oues
quoqꝫ ⁊ boues: ⁊ nummulari-
orum effudit ęs: ⁊ menſas ſub
uertit. Et his qui colūbas vē-
debāt, dixit. Auferte iſta hic:
⁊ nolite facere domum patris
mei domū negociationis. Re-
cordati verò ſunt diſcipuli ei⁹:
qꝛ ſcriptum eſt zelus dom⁹ tuę
comedit me. Reſponderūt er-
go iudęi, ⁊ dixerunt ei. Quod
ſignum oſtendis nobis: qꝛ hęc
facis? Reſpondit Jeſus, ⁊ di-
xit eis. Soluite templum hoc:
⁊ in tribus diebus excitabo il-
lud. Dixerūt ergo iudęi. Qua
draginta ⁊ ſex annis ędificatū
eſt templum hoc: ⁊ tu in trib⁹
diebus excitabꝫ illud? Ille au-
tem dicebat de templo corpo-
ris ſui. Cùm ergo ſurrexiſſet à
mortuis: recordati ſunt diſcipu
li ei⁹, quia hoc dicebant de cor
pore ſuo. Et crediderunt ſcri-
pturę, ⁊ ſermoni, quē dixit Je
ſus. Cùm autem eſſet Hiero-
ſolymis in paſcha in die feſto:
multi credidernut in nomine
eius: videntes eiu⁹ ſigna quę
faciebat. Ipſe autē Jeſus nō
credebat ſemetipſuꝫ eis: eò qꝫ
ipſe noſcet omnes: ⁊ qꝛ op⁹ ei
non erat vt quis teſtimonium
perhibèret de hoīe. Ipſe eniꝫ
ſciebat quid eſſet in hoīe. Of-
fertoriū. Iubilate deo oīs ter- ps.
ra: iubilate deo omnis terra: 08.
ſeruite dño in letitia: intrate in
cōſpectu ei⁹ in exultatione: qꝛ
dominus ipſe eſt deus. Secre.

Oblatum tibi domine ſa-
crificium viuificet nos ſē
per, ⁊ muniat. Per dominum.
Communio. Ab occultꝫ meꝫ
mūda me domine: ⁊ ab alienis ps.
parce ſeruo tuo. Poſt cōio. 18.

Sumptis domine ſaluta-
ribus ſacramentis: ad re
demptionis ęterne, queſum⁹,
proficiamus augmentū. Per.
Super populū. Oratio.

Deprecationem noſtraꝫ,
queſumus domine, benignus
exaudi: ⁊ quibus ſupplicandi
pręſtas effectum: tribueqꝫ ſen-

ſionis auxilium. Per dominũ.

¶ Feria .iij. Statio ad ſanctũ
ps. 15. Laurentiũ in damaſo. Intro.

EXaudi deus oratio-
nem meã: ⁊ ne deſpe-
xeris deprecatiõem
meã: intende in me,
ps. 54. ⁊ exaudi me. ps. Cõtriſtatus
ſum in exercitatione mea: ⁊ cõturbatus ſum à voce inimici, ⁊ à tribulatione peccatoris. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊. Oratio.

SAcre nobis, q̃s domine, obſeruationis ieiunia, ⁊ pię cõuerſationis augmentũ: ⁊ tuę propitiationis continuũ preſtent auxiliũ. Per. Ad poſtulã ſuffragia ſanctorũ. Orõ.

ACũctis nos, quęſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgine, dei genitrice Maria, cũ beatis apoſtolis tuis, Petro ⁊ Paulo, atq; beato. N. ⁊ oĩbus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructis aduerſitatibus, ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominũ. Et pro viuis ⁊ defunctis generaliter. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus, qui viuorũ dñaris ſimul ⁊ mortuorũ omniũq; miſereris, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus, vt pro quibus effundere preces decreuimus: quoſq; vel preſens ſeculũ adhuc in carne retinet: vel futurũ iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pietatis tuę clementia omniũ delictorum ſuorum veniã conſequantur. Per dñm. Lectio libri Exodi. capitulo. xxxij.

IN diebus illis, Locutus eſt dominus ad Moyſẽ, dicens. Deſcende de monte: quia peccauit populus tuus, quẽ eduxiſti de terra egypti. Receſſerunt citò de via, quã oſtendiſti eis. Feceruntq; ſibi vitulum conflatilem, ⁊ adorauerunt: atq; immolãtes ei hoſtias, dixerunt. Iſti ſunt dij tui Iſraël: qui te eduxerunt de terra egypti. Rurſumq; ait dominus ad Moyſen. Cerno, quòd populus iſte durę ceruicis ſit: dimitte me, vt iraſcatur furor meus contra eos, ⁊ deleã eos: faciamq; te in gentem magnã. Moyſes autem orabat ad dominum deum ſuũ, dicẽs. Cur domine iraſcitur furor tuus cõtra populum tuũ, quẽ eduxiſti de terra egypti, in fortitudine magna: ⁊ in manu robuſta? Ne, queſo, dicant egyptij callidè eduxit eos: vt interficeret in montibus: ⁊ deleret de ter-

terra. Quieſcat ira tua: ⁊ eſto placabilis ſuper nequitia populi tui. Recordare Abrahā Iſaac ⁊ Iſraël ſuoꝝ tuorum: quibꝰ iuraſti per temetipſuꝫ, dicens. Multiplicabo ſemen veſtruꝫ ſicut ſtellas cęli: ⁊ vniuerſam terraꝫ hanc de qua locutus ſum, dabo ſemini veſtro: ⁊ poſsidebitis eaꝫ ſemp. Placatuſqꝫ eſt dñs, ne faceret maluꝫ, qḋ locutus fuerat aduerſꝰ populuꝫ ſuuꝫ. Et miſertus eſt populo ſuo dñs deus noſter.

Grad. Exurge dñe, fer opem nobis: ⁊ libera nos propter nomen tuuꝫ. ℣. Deus auribus noſtris audiuimus: patres nr̄i annūciauerūt nobꝫ: opꝰ quod opatꝰ es in diebꝰ eoꝝ: ⁊ in diebꝰ antiqs.

Sequētia ſcti euangelij ſecūdùm Ioannē. ca. vij.

In illo tpe. Iaꝫ die feſto mediante, aſcēdit Ieſus in tēpluꝫ: ⁊ docebat. Et mirabātur iudęi, dicētes. Quomodo hic literas ſcit: cùm nō didicerit? Rñdit eis Ieſꝰ, ⁊ dixit. Mea doctrina non eſt mea, ſed eius qui miſit me. Si quis voluerit volūtatem eius facere: cognoſcet ḋ doctrina mea, vtrùm ex deo ſit: an ego à me ipſo loqr. Qui à ſemetipſo loquitur: gloriaꝫ propriā quęrit. Qui aūt qrit gl̄iaꝫ eius qui miſit illū: hic verax ē: ⁊ iniuſtitia ī illo nō eſt. Nōne moyſes dedit vobis legē: ⁊ nemo ex vobis facit legē? Quid me quęritis interficere? Rñdit turba, ⁊ dixit. Dęmoniū habes: quꝫ te q̄rit īterficere? Rñdit Ieſꝰ, ⁊ dixit eis. Vnū opꝰ feci: ⁊ oēs miramini. Propterea moyſes ḋdit vobꝫ circūciſionē: nō qꝛ ex moyſe ē: ſed ex prībꝰ. Et ī ſabbato circūciditꝫ hoīneꝫ. Si circūciſionē accepit homo in ſabbato, vt non ſoluatur lex moyſi: mihi indignamini, quia totū hoīem ſanum feci in ſabbato? Nolite iudicare ſm̄ facieꝫ: ſed iuſtū iudiciuꝫ iudicate. Dicebāt ergo quidā ex hieroſolymis. Nōne hic eſt, quē quęrūt iudęi interficere? Ecce palàꝫ loqtur: ⁊ nihil ei dicūt. Nūqd verè cognouerūt principes, qꝛ hic eſt xp̄s? Sed hūc ſcimꝰ vn̄ ſit: xp̄s aūt, cùꝫ venerit, nemo ſcit vn̄ ſit. Clamabat ergo docēs in tēplo Ieſus, ⁊ dicēs. Et me ſcitis, ⁊ vn̄ ſim ſcitis. Et à meipſo nō veni: ſed ē verꝰ, qui miſit me: quē vos neſcitꝫ. Ego ſcio eū: ⁊ ſi dixero, qꝛ neſcio eū: ero ſimilis vobis mēdax. Sed ſcio eū: qꝛ ab ipō ſuꝫ: ⁊ ipē me miſit. Quęrebāt ergo eū apphēdere: ⁊ nemo miſit in illū manꝰ: qꝛ nondū venerat hora eiꝰ.

Ps. De turba autẽ multi credide-
29. rũt in eum. Offer. Expectãs
expectaui dñm, ⁊ reſpexit me:
⁊ exaudiuit dep̃cationẽ meã: ⁊
immiſit ĩ os meũ cãticũ nouũ:
hymnuȝ deo noſtro. Secreta.
Hec hoſtia, q̃s dñe, emun
det nr̃a d'licta: ⁊ ad ſacri
ficiũ celebrãduȝ, ſubditoꝝ tibi
corpora, menteſq̃ ſctificet. p.
Ps. Cõio. Letabimur in ſalutari
26. tuo: ⁊ in nõie dei noſtri magni
ficabimur. Poſt communio.
Tuus nos dñe perceptio
ſacramẽti mũdet à crimi
ne: ⁊ ad celeſtia regna perdu-
cat. Per. Super pp'lm. Oõ.
Miſerere dñe populo tuo:
⁊ continuis tribulatiõib⁹
laborantez, propitiùs reſpira
re concede. Per dñm noſtruȝ.
¶ Feria.q̃rta. Statio ad ſan-
ctum Paulum. Introitus.
Cum ſanctificat⁹ fu
ero in vobis: cõgre-
gabo vos de vniuer
ſis terris: ⁊ effundã
ſup vos aquã mũdã, ⁊ mũdabi
mini ab oĩbus inq̃namẽtis ve
ſtris: ⁊ dabo vobis ſpiritũ no-
Ps. uum. Ps. Benedicã dñm in oĩ
33. tẽpore: ſemper la⁹ eius in ore
meo. ℣. Gloria. Oremus. Fle
ctamus genua. ℟. Leuate.
Deus qui ⁊ iuſtis (Oratio.
p̃mia meritoꝝ, ⁊ pctõri-
bus per ieiuniũ veniã prebes:
miſerere ſupplicibus tuis: vt
reatus nr̃i confeſsio indulgen
tiã valeat percipere delictoꝝ.
Per dominuȝ noſtrũ. Lectio
Ezechielis pphete. ca.xxxvj.
Hec dicit dñs deus. Sã
ctificabo nomẽ meũ ma-
gnum: vt ſciant gentes q̄ ego
dominus. Cùm ſanctificatus
fuero in vobis coram eis: tollã
quippe vos de gentibus: ⁊ cõ
gregabo vos de vniuerſis ter-
ris: ⁊ adducam vos in terram
veſtraȝ. Et effundam ſup vos
aquã mũdã: ⁊ mũdabimini ab
oĩb⁹ inq̃namẽtis veſtris: ⁊ ab
vniuerſis idolis veſtris mũda
bo vos. Et dabo vobis cor no
uum: ⁊ ſpiritum nouũ ponam
in medio veſtri. Et auferã cor
lapideum de carne veſtra: da
bo vobis cor carneum: ⁊ ſpiri-
tum meũ ponam in medio ve-
ſtri. Et faciam, vt in preceptis
meis ambuletȝ: ⁊ iudicia mea
cuſtodiatis, ⁊ operemini. Et
habitabitis in terra, quam de
di patribus veſtris: ⁊ eritis mi
hi in populum: ⁊ ego ero vo-
bis in deũ: dicit dominus oĩpo
tens. Grad. Venite filij audi-
te me: timorem domini doce-
bo vos. ℣. Accedite ad eum ⁊
illuminamini: ⁊ facies veſtre
nõ cõfundẽtur. Hic dr̃. Dñs

vobiſ.ſine. Flecta.genu. Oro

PReſta, q̃ſum⁹ oĩps de⁹, vt quos ieiunia votiua caſtigant: ipſa quoq; deuotio ſãcta letificet: vt terrenis affectibus mitigatis, faciliũs celeſtia capiamus. Per. Ad pocẽda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

ACũctis nos, queſumus dñe, mentis ⁊ corpoꝝ defende periculis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgine, dei genitrice Maria, cũ beatꝫ apoſtolꝫ tuꝫ, Petro ⁊ paulo, atq; beato. N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dñm noſt. Et pro viuꝫ ⁊ diſũctꝫ generaliter. Oratio.

OMnipotẽs ſempiterne deus, q̃ viuoꝝ dominaris ſimul ⁊ mortuorum: omniũq; miſererꝫ, quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe pnoſcꝫ: te ſupplices exoramus: vt pro quib⁹ effundere preces decreuim⁹: quoſq; vel pſens ſeculũ adhuc in carne retinet: vel futurũ iaꝫ exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus oĩbus ſanctis tuis pietatis tuę clementia, oĩuꝫ delictoꝝ ſuoꝝ veniã conſeq̃nt. p.

HLcõ Eſaię pphe. cap. j. Ec dicit dominus. Lauamini: mundi eſtote: auferte malum cogitatiuum veſtraruꝫ ab oculis meis. Quieſcite agere peruerſe: diſcite benefacere. Querite iudicium: ſubuenite oppreſſo: iudicate pupillo: defendite viduam: ⁊ venite, ⁊ arguite me, dicit dñs. Si fuerint peccata veſtra vt coccinuꝫ: q̃ſi nix dealbabũtur. Et ſi fuerint rubra quaſi vermiculus: velut lana alba erũt. Si volueritis, ⁊ audieritis me: bona terrę comedetis. Dicit dñs oĩpotẽs.

Gradu. Beata gẽs cuius dñs eſt deus eoruꝫ: popul⁹ quẽ elegit domin⁹ in hereditatẽ ſibi. ps. 32.
℣. Verbo dñi cęli firmati ſunt: ⁊ ſpiritu oris eius omnis virt⁹ eorum. Tractus. Domine nõ ps. 102.
ſecundũꝫ pctã nr̃a quę fecim⁹ nos, neq; ſꝫ iniq̃tates noſtras retribuas nobꝫ. ℣. Dñe ne meminerꝫ iniq̃tatũ nr̃aꝝ antiq̃rũ: ps. 78.
citõ anticipẽt nos mĩſicordię tuę: q2 paupes facti ſum⁹ nimꝫ.
℣. Adiuua nos de⁹ ſalutarꝫ noſter: ⁊ ppt gl̃iaꝫ noĩs tui dñe libera nos: ⁊ ppiti⁹ eſto peccatꝫ ibi.
noſtris, ppt nomẽ tuũ. Sequẽtia. ſ. euang. ſm Joãnẽ. ca. ix.

IN illo tpe. Preteriẽs Jeſ⁹, vidit hoĩeꝫ cęcũ ã natiuitate. Et iterrogauerũt eũ diſcipuli ei⁹. Rabbi. Quꝫ peccauit hic, aut parẽtes ei⁹, vt cęc⁹

naſceretur? Rñdit Jeſus. Ne
q3 hic peccauit: neq3 parētes
eius: ſed vt manifeſtētur ope-
ra dei ĩ illo. Me oportet opera
ri o pera eius qui miſit me: do
nec dies eſt. Venit nox: qñ ne
mo põt opari. Quãdiu in mun
do ſũ: lux ſum mũdi. Hęc cũ
dixiſſet: expuit in terrã: ⁊ fecit
lutũ ex ſputo: ⁊ liniuit lutũ ſup
oculos eius: ⁊ dixit ei. Uade, ⁊
lauare ĩ natatoria ſyloe: qđ in
terp̄tatur miſſus. Abijt ergo,
⁊ lauit: ⁊ venit vidēs. Jtaq3 vi
cini, ⁊ qui viderãt eũ prius, q2
mẽdicus erat: dicebãt. None
hic eſt qui ſedebat, ⁊ mẽdica-
bat? Alij dicebant, q2 hic eſt:
alij aũt, nequaquã: ſed ſimilis
ei⁹ eſt. Jlle verò dicebat, quia
ego ſũ. Dicebãt ergo ei. Quo
modo aperti ſunt tibi oculi?
Rñdit. Jlle homo qui dicitur
Jeſus, lutũ fecit: ⁊ vnxit ocu-
los meos: ⁊ dixit mihi. Uade
ad natatoria ſyloe: ⁊ laua. Et
abij, ⁊ laui: ⁊ vidi. Dixerũt er-
go ei. Ubi eſt ille? Ait. Ne-
ſcio. Adducunt eum ad phari
ſęos qui cęcus fuerat. Erat
aũt ſabbatũ, qñ lutũ fecit Je-
ſus: ⁊ aperuit oculos ei⁹. Jterũ
ergo interrogabãt eũ phari-
ſei, quomodo vidiſſet. Jlle aũt
dixit eis. Lutũ poſuit mihi ſup
oculos, ⁊ laui: ⁊ video. Dice-
bãt ergo ex phariſęis quidã.
Nõ eſt hic homo à deo: qui ſa-
bbatũ nõ cuſtodit. Alij aũt di
cebant. Quomõ põt hõ pecca
tor hęc ſigna facere? Et ſchi
ſma erat iter eos. Dicũt ergo
cęco iterũ. Tu quid dicis đ eo,
qui aperuit oculos tuos? Jlle
aũt dixit, q2 ꝓpheta eſt. Non
crediderũt ergo iudęi de illo,
q2 cęc⁹ fuiſſet, ⁊ vidiſſet: donec
vocauerũt parẽtes ei⁹, q̇ vide-
rat: ⁊ interrogauerũt eos dicē
tes. Hic eſt filius veſter: quē
vos dicitis, q2 cęcus nat⁹ eſt?
Quomodo nunc videt? Rñde
runt ergo parentes eius: ⁊ di-
xerunt. Scim⁹ q2 hic eſt filius
nr̃, ⁊ q2 cęc⁹ nat⁹ ē: quomõ aũt
nunc videat, neſcim⁹: aut quis
ei⁹ apuit oculos, nos neſcim⁹.
Jpſũ interrogate. Etatē ha
bet: ipſe đ ſe loq̄tur. Hęc dixe-
runt parẽtes ei⁹: q2 timebãt iu
dęos. Jã enĩ cõſpirauerãt iu
dęi, vt ſiquis eũ cõfiteret̃ xp̃m:
extra ſynagogam fieret. Pro-
pterea parẽtes ei⁹ dixerũt: q2
etatē habet, ipſũ iterrogate.
Uocauerũt ergo rurſũ hoiē,
qui fuerat cęc⁹: ⁊ dixerunt ei.
Da gl'ĩã deo. Nos ſcim⁹, quia
hic hõ pctõr ē. Dixit ergo ille.
Si peccator eſt, neſcio: vnum
ſcio: q2 cũ cęc⁹ eſſem, modo vi
deo. Dixerũt ergo illi. Qui fe

cit tibi? Quomõ aperuit tibi o
culos? Rñdit eis. Dixi vobis
iam, ⁊ audiſtis: quid iterũ vul-
tis audire? Nunq̃d ⁊ vos vul-
tis diſcipuli eiꝰ fieri? Maledi
xerunt ergo ei, ⁊ dixerunt. Tu
diſcipulꝰ eius ſis: nos aũt moy
ſi diſcipuli ſumꝰ. Nos ſcimus,
qꝛ moyſi locutꝰ eſt deus. Nũc
aũt neſcimus vnde ſit. Reſpõ
dit ille homo: ⁊ dixit eȝ. In hoc
enim mirabile eſt: qꝛ vos neſci
tis vñ ſit, ⁊ aperuit oculos me-
os. Scimus aũt, quia pctõres
deus nõ audit: ſꝫ ſi quis cultoꝛ
dei eſt, ⁊ volũtatem eius facit:
hũc exaudit. A ſeculo nõ eſt au
ditum: qꝛ aperuit q̃s oculos cę
ci nati. Niſi eſſet hic à deo, non
poterat facere quicq̃ȝ. Rñde-
runt, ⁊ dixerũt ei. In peccatis
natus es totꝰ: ⁊ tu doces nos?
Et eiecerũ eum foras. Audi-
uit aũt Jeſus, quia eiecerũt eũ
foras: ⁊ cùm inueniſſet eũ, di-
xit ei. Tu credis in filium dei?
Rñdit ille, ⁊ dixit. Quis ẽ dñe:
vt credaȝ in eũ? Dixit ei Jeſꝰ.
Et vidiſti eum: ⁊ q̃ loquit̃ tecũ,
ipe eſt. At ille ait. Credo dñe.
Et pcidẽs adorauit eũ. Offer.
s. Bñdicite gentes dñm deũ no
5. ſtrũ: ⁊ obaudite vocem laudis
eius: q̃ poſuit animã meã ad vi
tam: ⁊ non dedit cõmoueri pe-
des meos: bñdictus dñs: q̃ nõ

amouit deprecationẽ meam, ⁊
miſericordiã ſuã à me. Secre.
SUpplices te rogamus, o
mnipotes deus, vt his ſa
crificijs peccata nr̃a mũdẽtur:
quia tunc tribuis nobis verã ⁊
mentis ⁊ corporis ſanitatẽ. p. Jo
Coĩo. Lutũ fecit ex ſputo do an.
minus: ⁊ liniuit oculos meos: 9.
⁊ abij: ⁊ laui: ⁊ vidi: ⁊ credidi
SAcramẽ (deo. Poſtcoĩo.
ta q̃ſumpſimus, dñe deus
noſter, ⁊ ſpiritualibꝰ nos reple
ant alimẽtis: ⁊ corporalibꝰ tue
ant̃ auxiliȝ. p. Supppl̃ꝫ. O ĩo.
PAteãt aures miſ̃icordie
tuę dñe pręcibꝰ ſupplicã-
tium: ⁊ vt petẽtibus deſidera
ta concedas: fac eos, quę tibi
ſunt placita, poſtulare. Per.
¶ Feria quinta. Statio ad
ſanctum Silueſtrum. Introi.
LÆtetur coꝛ q̃rẽtiȝ ps.
dñm: q̃rite dñm, ⁊ ꝯ 104.
firmamini: q̃rite fa-
ciẽ eius ſemper. ps.
Cõfitemini dño, ⁊ inuocate no
men eiꝰ: annũciate int̃ gentes
opera eius. ℣. Gloria. Oratio.
PReſta, quęſumꝰ omnipo
tẽs deus, vt quos ieiunia
votiua caſtigant, ipſa quoq; de
uotio ſancta lętificet: vt terre-
nis affectibus mitigatis, faci-
liùs cęleſtia capiamus. Per.
dominũ noſtrũ Jeſum Chriſt.

Ad poſtcõ. ſuffra. ſctõꝝ. Oratio.

A Cunctis nos, queſumus domine, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine: dei genitrice Maria cum beatis apoſtolis tuis: Petro ⁊ Paulo, atqꝫ beato. N. ⁊ oĩbus ſanctis: ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Et pro viuis ⁊ defunctꝫ generaliter. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus: qui viuorũ dominaris ſimul ⁊ mortuorũ: omniũqꝫ miſereris: quos tuos fide ⁊ opere futuros eſſe prenoſcis: te ſupplices exoramus: vt pro quibus effundere preces decreuimus: quoſqꝫ vel preſens ſeculũ adhuc in carne retinet: vel futurũ iam exutos corpore ſuſcepit: intercedentibus omnibus ſanctis tuis, pietatꝫ tuę clemẽtia, omnium delictorum ſuorũ veniam conſequantur. Per.

Lectio libri Regũ. iiii. cap. iiij.

IN diebus illꝫ. Venit mulier ſunamitis ad Heliſęum in montem carmeli. Cũqꝫ vidiſſet eam vir dei de contra: ait ad giezi puerũ ſuũ. Ecce ſunamitis illa. Vade ergo in occurſũ eius: ⁊ dic ei. Rectè ne agitur circa te: ⁊ circa virũ tuũ: ⁊ circa filium tuũ? Que reſpõdit. Rectê. Cũqꝫ veniſſet ad virum dei in montem: apprehendit pedes eius: ⁊ acceſſit giezi, vt amoueret eã. Et ait homo dei. Dimitte illam: anima enim eius in amaritudine eſt: ⁊ dominus celauit à me: ⁊ non indicauit mihi. Que dixit illi. Nunquid petiui filium à domino meo? Nunquid nõ dixi tibi, ne illudas me? Et ille ait ad giezi. Accinge lumbos tuos: ⁊ tolle baculũ meũ in manu tua: ⁊ vade. Si occurrerit tibi homo, nõ ſalutes eũ: ⁊ ſi ſalutauerit te quiſpiaꝫ, non reſpõdeas illi. Et pones baculũ meũ ſuper faciem pueri. Porrò mater pueri ait. Viuit dñs: ⁊ viuit anima tua, non dimittã te. Surrexit ergo, ⁊ ſecutus eſt eã. Giezi autẽ preceſſerat ante eos: ⁊ poſuerat baculũ ſuper faciem pueri: ⁊ non erat vox neqꝫ ſenſus. Reuerſuſqꝫ eſt giezi in occurſum eius: ⁊ nunciauit ei, dicẽs. Nõ ſurrexit puer. Ingreſſus eſt ergo Heliſęus domũ. Et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius. Ingreſſuſqꝫ clauſit oſtium ſuper ſe, ⁊ ſuper puerum: ⁊ orauit ad dñm. Et aſcẽdit: ⁊ incubuit ſuper puerũ: poſuitqꝫ os ſuum ſuper os eius:

ꝛ manus ſuas ſup man⁹ eius:
ꝛ incuruauit ſe ſup eũ: ꝛ calefa
cta ē caro pueri. At ille reuer-
ſus deãbulauit in domo ſemel
huc atq; illuc: ꝛ aſcēdit, ꝛ incu
buit ſup eũ. Et oſcitauit puer
ſepties: apuitq; oculos ſuos.
At ille vocauit giezi: ꝛ dixit ei.
Uoca ſunamitē hãc. Que vo-
cata, igreſſa eſt ad eũ. Cui ait.
Tolle filiũ tuũ. Uenit aũt illa,
ꝛ corruit ad pedes ei⁹: ꝛ ado-
rauit ſup terrã. Tulitq; filium
ſuũ, ꝛ egreſſa eſt. Heliſe⁹ verò
reuerſus eſt in galgala. Grad.
Reſpice dñe i teſtamētũ tuũ: ꝛ
aïas pauperũ tuoꝝ ne obliuiſ
caris in finē. ℣. Exurge dñe, ꝛ
iudica cauſã meã: memor eſto
opprobrij ſuoꝝ tuoꝝ. Seqn
tia ſcti euãg. ſꝫ Lucã ca. vij.
In illo tpe. Ibat ieſus in
ciuitatē q̃ vocat naym: ꝛ
ibãt cũ illo diſcipuli ei⁹, ꝛ tba
copioſa. Cũ aũt appropiqret
portę ciuitatis: ecce dfũct⁹ effe
rebãt fili⁹ vnic⁹ mr̃is ſuę. Et
hęc vidua erat: ꝛ turba ciuita-
tꝫ mlta cũ illa. Quã cũ vidiſſet
dñs: mĩa mot⁹ ſup eã: dixit illi.
Noli flere. Et acceſsit, ꝛ teti-
git loculũ. Hi aũt q̃ portabãt,
ſteterũt. Et ait. Adoleſcēs: ti
bi dico, ſurge. Et reſedit qui
erat mortu⁹: ꝛ cepit loq̃. Et d
dit illũ mr̃i ſuę. Accepit autẽ
oẽs timor: ꝛ magnificabant de
uꝫ, dicētes. Quia ꝓpheta ma
gn⁹ ſurrexit in nob: ꝛ q̃r deus
viſitauit plebē. Offert. Dñe ps. 69.
ad adiuuãdũ me feſtina: cõfun
dãt oẽs aduerſũ me: q̃ cogitãt
ſeruis tuis mala. Secreta.
Purifica nos miſericors
deus: vt eccleſię tuę pces
q̃ tibi grate ſũt: pia munera de
ferētes, fiãt expiatis mētibus
gratiores. p Coio. Dñe me- ps. 60.
morabor iuſtitię tuę ſolius: de⁹
docuiſti me à iuuentute mea: ꝛ
vſq; in ſenectã ꝛ ſeniũ deus ne
derelinquas me. Poſt coio.
Celeſtia dona capienti-
b⁹, q̃s dñe, nõ ad iudiciũ
ꝑuenire patiaris: q̃ fidelibus
tuiꝫ ad remediũ ꝓuidiſti. Per
dominũ noſtrũ Ieſum xp̃m.
Super populum. Oratio.
Populi tui de⁹ inſtitutor
ꝛ rector, peccata quibus
impugnatur, expelle: vt ſemp
tibi placitus, ꝛ tuo munimine
ſit ſecurus. Per dominũ nr̃uꝫ
Ieſum Chriſtum filium tuuꝫ.
¶ Feria. vj. Statio ad ſan-
ctum Euſebium. Introitus.
Meditatio cordꝫ mei ps. 18.
i cõſpectu tuo ſemp:
dñe adiutor me⁹ ꝛ re
dēptor me⁹. ps. Ce
li enarrãt gl'ã dei: ꝛ opera ma ibi.
nuũ ei⁹ ãnũciauit firmamētũ.

℣. Gloria patri ⁊ fi. Oratio.
DEus qui ineffabilib⁹ mū-
dum renouas ſacramen-
tis, preſta q̄s, vt eccleſia tua
⁊ eternis proficiat inſtitutis,
⁊ temporalibus non deſtrua-
tur auxilijs. Per dominū. Ad
poſcē. ſuffra. ſanctoꝝ. Oratio.
A Cūctis nos, queſumus
dominementis ⁊ corpo-
ris defende periculis: ⁊ inter-
cedente glorioſa v̄gine dei ge
nitrice Maria, cū beatis apo-
ſtolis tuis, Petro ⁊ Paulo, at
q̃ beato. N. ⁊ omnib⁹ ſanctis,
ſalutē nobis tribue benign⁹ ⁊
paceꝫ: vt deſtructis aduerſita
tib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis, ec-
cleſia tua ſecura tibi ſeruiat li-
bertate. Per dominuꝫ nr̄um
Jeſum xp̄uꝫ. Et pro viuis ⁊ d̄
functis generaliter. Oratio.
OMnipotens ſempiter-
ne deus, qui viuorū domi
naris ſimul ⁊ mortuorū: omni-
umq̃ miſereris, quos tuos fi-
de ⁊ opere futuros eſſe preno
ſcis: te ſupplices exoramus,
vt pro quibus effundere pre-
ces decreuimus: quoſq̃ vel p̄-
ſens ſeculum adhuc in carne
retinet: vel futurū iam exutos
corpore ſuſcepit: intercedenti-
bus oībus ſanctis tuis, pieta-
tis tue clemētia omnium deli-
ctorum ſuorum veniā cōſequā-
tur. Per dominum noſtrum.
Lectio libri reguꝫ. iij ca. xvij.
IN diebus illis. Egrota-
uit filius mulieris matriſ
familias: ⁊ erat languor forti-
ſsimus: ita vt non remaneret
in eo halitus. Dixit ergo ad
Heliā. Quid mihi ⁊ tibi vir
dei? Ingreſſus es ad me vt re-
memorarent iniquitates mee:
⁊ interficeres filiū meuꝫ? Et
ait ad eaꝫ Helias. Da mihi fi
lium tuum. Tulitq̃ euꝫ d̄ ſinu
illius: ⁊ portauit in cenaculuꝫ,
vbi ipſe manebat: ⁊ poſuit ſu-
per lectulum ſuuꝫ: ⁊ clamauit
ad dn̄ꝫ, ⁊ dixit. Dn̄e deus me⁹,
etiaꝫ ne viduā apud quaꝫ ego
vtcunq̃ ſuſtentor, afflixiſti: vt
interficeres filium eius? Et ex
pandit ſe: atq̃ menſus eſt ſup
puerum tribus vicib⁹: clama-
uitq̃ ad dn̄m, ⁊ dixit. Dn̄e de-
us meus reuertat̄ obſecro ani
ma pueri huius in viſcera ei⁹.
Exaudiuit aūt dominus vocē
Helie: ⁊ reuerſa ē anima pue-
ri intra euꝫ: ⁊ reuixit. Tulitq̃
Helias puerū: ⁊ depoſuit euꝫ
de cenaculo in inferiorem do-
mum: ⁊ tradidit matri ſue. Et
ait illi. En viuit fili⁹ tu⁹. Dixit
q̃ mulier ad Heliā. Nunc in
iſto cognoui, quoniā vir dei es
tu: ⁊ verbum dn̄i in ore tuo ve-
rum eſt. Grad. Bonum eſt cō-

fidere in dño: q̃z cõfidere in ho
mine. ℣. Bonuz eſt ſperare in
domino q̃z ſperare in principi-
bꝰ. Tractus. Dñe non ſecun
dũ peccata noſtra que fecimꝰ
nos: neqꝫ ſecundũ iniquitates
nr̃as retribuas nobis ℣. Do-
mine ne memineris iniquitatũ
nr̃aꝝ antiquaꝝ: citò ãticipiẽt
nos miſericordię tuę: quia pau
peres facti ſumꝰ nimis ℣. Ad
iuua nos deꝰ ſalutaris noſter:
⁊ propter gloriaz nominis tui
dñe libera nos: ⁊ propitiꝰ eſto
peccatis nr̃is, ꝓpt nomẽ tuũ.

Sequentia ſancti euangelij ſe
cundũ Joannem. capitulo.xj.

In illo tẽpore. Erat qui-
dam lãguens Lazarus
a Bethaniã ḋ caſtello Marię
⁊ Marthę ſororum eiꝰ. Ma
ria autem erat que vnxit do-
minum vnguẽto: ⁊ extersit pe-
des eius capillis ſuis. Cuius
frater Lazarꝰ infirmabatur.
Miſerũt ergo ſorores eiusad
euz, dicentes. Dñe, ecce quez
amas infirmat̃. Audiens au-
tẽ Jeſus, dixit eis. Infirmitas
hęc enim eſt ad mortem: ſed ꝓ
gloria dei, vt glorificetur filius
dei per eam. Diligebat autez
Jeſus Marthã, ⁊ ſororẽ eius
Mariã, ⁊ Lazarum. Vt ergo
audiuit, q꞉ infirmabatur: tunc
quidez mãſit in eodẽ loco duo
bus diebus. Deinde poſt hęc
dixit diſcipulis ſuis. Eamꝰ in
Judęã iteruz. Dicunt ei diſci-
puli. Rabbi, nunc querebant
te Judęi lapidare: ⁊ iterũ va-
dis illuc? Rñdit Jeſus. Nõn
ne duodecim horę ſunt diei?
Si quis ambulauerit ĩ die, nõ
offendit: quia lucẽ huius mun
di videt. Si autẽ ambulauerit
in nocte, offendit: quia lux non
eſt in eo. Hęc ait: poſt hęc di-
cit eis. Lazarꝰ amicus noſter
dormit: ſed vado, vt à ſomno
excitem eum. Dixerunt ergo
diſcipuli eius. Dñe, ſi dormit,
ſaluus erit. Dixerat autẽ Je
ſus de morte eius: illi autẽ pu-
tauerũt, q꞉ de dormitione ſom
ni diceret. Tũc ergo dixit eis
Jeſus manifeſtè. Lazarꝰ mor
tuꝰ eſt: ⁊ gaudeo propter vos,
vt credatis: quoniã non eram
ibi. Sed eamus ad eũ. Dixit
ergo Thomas, qui dicitur di-
dymus, ad conſcipulos. Ea-
mus ⁊ nos: ⁊ moriamur cũ eo.
Venit itaqꝫ Jeſus, ⁊ inuenit
eũ q̃tuor dies iam in monumẽ
to habente. Erat aũt betha-
nia iuxta Hieroſolymã, quaſi
ſtadijs quindeciꝫ. Multi aũt
ex Judęis venerãt ad marthã
⁊ mariã, vt conſolarentur eas
de fratre ſuo. Martha ergo,
vt audiuit q꞉ Jeſus venit, oc-

currit illi: Maria autẽ domi ſe
debat: dixit ergo Martha ad
Jeſuz. Dñe, ſi fuiſſes hîc: fra-
ter meus non fuiſſet mortuꝰ:
ſed ⁊ nunc ſcio, quia quecunqꝫ
popoſceris à deo: dabit tibi de
us. Dicit illi Jeſꝰ. Reſurget
frat̃ tuꝰ: dicit ei martha. Scio,
quia reſurget in reſurrectio-
ne in nouiſsimo die. Dicit ei
Jeſus. Ego ſum reſurrectio ⁊
vita: qui credit in me, etiam
ſi mortuus fuerit, viuet: Et
omnis qui viuit, ⁊ credit in me,
nõ morietur in eternũ. Credis
hoc? Ait illi, vtiqꝫ dñe. Ego
credidi, qꝛ tu es xp̃s filius dei
viui, qui in hunc mundũ veni-
ſti. Et cùm hec dixiſſet, abijt: ⁊
vocauit mariã ſororẽ ſuaz ſilẽ-
tiò dicens, magiſter adeſt, ⁊ vo
cat te. Illa aũt vt audiuit: ſur-
rexit citò, ⁊ venit ad eum. Nõ
duz enim venerat Jeſus in ca-
ſtelluz: ſed erat adhuc in loco
illo, vbi occurrerat ei martha.
Judei ergo qui erãt cuz ea in
domo, ⁊ conſolabantur eaz: cũ
vidiſſent mariã, qꝛ citò ſurre-
xit, ⁊ exijt: ſecuti ſũt eã, dicẽtes.
Quia vadit ad monumentuz.
vt ploret ibi. Maria ergo, cùm
veniſſet vbi erat Jeſus: vidẽs
eum, cecidit ad pedes eius: ⁊
dixit ei. Dñe ſi fuiſſes hic, non
eſſet mortuus frater meꝰ. Je-
ſus ergo vt vidit eam plorãtẽ:
⁊ Judeos qui venerant cũ ea
plorantes: infremuit ſpiritu: ⁊
turbauit ſemetipſum: ⁊ dixit.
Ubi poſuiſtis euz? Dicunt ei.
Dñe veni, ⁊ vide. Et lachry-
matus eſt Jeſus. Dixerũt er-
go Judei. Ecce quomodo a-
mabat eum. Quidam autẽ ex
ipſis dixerunt. Nõ poterat hic
qui aperuit oculos ceci nati, fa
cere, vt ⁊ hic nõ moreret̃? Je-
ſus ergo rurſuz fremens in ſe-
metipſo, venit ad monumẽtũ.
Erat autẽ ſpelũca, ⁊ lapis ſu-
perpoſitꝰ erat ei. Ait Jeſus.
Tollite lapidez. Dicit ei mar
tha, ſoror eiꝰ qui mortuus fue-
rat. Dñe iaz fetet: q̃triduanꝰ
eniz eſt. Dicit ei Jeſꝰ. Nonne
dixi tibi, qm̃ ſi credideris, vide
bis gl'iã dei? Tulerũt ergo la-
pidẽ. Jeſus aũt eleuatis ocu-
lis ſurſuz, dixit. Pater, grãs a-
go tibi: qm̃ audiſti me. Ego
autẽ ſciebã, qꝛ ſemꝑ me audis
ſed propter pp'lm qui circun-
ſtat, dixi: vt credãt, quia tu me
miſiſti. Hec cùm dixiſſet: voce
magna clamauit. Lazare, ve-
ni foràs. Et ſtatim ꝓdijt q̃ fue
rat mortuus, ligatus manus ⁊
pedes inſtitis: ⁊ facies illiꝰ ſu-
dario erat ligata. Dicit eis Je
ſus. Soluite eũ: ⁊ ſinite abire.
Multi ergo ex Judeis, qui ve

nerāt ad mariā ⁊ marthā, ⁊ vi
derāt q̄ fecit Jeſ9: crediderūt
8. 7. in euꝫ. Offer. Populuꝫ humi
lē ſaluū facies dñe: ⁊ oculos ſu
perboꝝ humiliabis: qm̄ quis
deus preter te dñe. Secreta.

Munera nos dñe, q̄s, obla
ta purificent: ⁊ te nobis:
iugiter faciant eſſe placatū. p.
Jo. 11 Communio. Uidens domin9
flētes ſorores lazari ad monu-
mētū: lachrymatus eſt corā iu-
deis: ⁊ clamabat lazare, veni
foras: ⁊ ꝓdiijt ligatis manib9
⁊ pedibus, qui fuerat quatri-
duanus mortuus. Poſt cōio.

Hec nos, q̄s, dñe, partici-
patio ſacramēti, ⁊ à pro-
prijs reatibus indeſinēter ex-
pediat: ⁊ ab oībus tueatur ad
uerſis. p. Sup populū. Orō.

Da nobis, q̄s ōps de9, vt,
qui infirmitatꝫ nr̄e cōcij
ꝺ tua ꝟtute cōfidimus: ſub tua
ſemper pietate gaudeam9. p.
¶ Sabbatho Statio ad ſctū
Nicolaū in carcere. Introit9.

Sitientes venite ad
aquas dicit dñs: qui
non habetis preciū
venite, ⁊ bibite cum
letitia. Ps. Attendite popule
meus legē meaꝫ: inclinate au-
rem veſtraꝫ in verba oris mei.
ꝟ. Gloria patri ⁊c. Orō.

Fiat, q̄s domine, per gra
tiā tuam fructuoſus noſtre de
uotionis affect9: qꝛ tunc nobis
proderunt ſuſcepta ieiunia: ſi
tue ſint placita pietati. p. Ad
poſcē. ſuffra. ſanctoꝝ. Oratio.

A Cūctis nos, queſumus
dñe, mentis ⁊ corpoꝝ de
fende periculis: ⁊ intercedēte
glorioſa virgine, dei genitrice
Maria, cū beatꝫ apoſtolꝫ tuꝫ,
Petro ⁊ paulo, atqꝫ beato. N.
⁊ omnibus ſanctis, ſalutē no-
bis tribue benignus ⁊ pacem:
vt deſtructis aduerſitatibus ⁊
erroribus vniuerſis, eccleſia
tua ſecura tibi ſeruiat liberta-
te. Per dñm. Et pro viuꝫ ⁊ de
functis generaliter. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne
deus, q̄ viuoꝝ dominaris
ſimul ⁊ mortuorum: omniuꝫqꝫ
misererꝫ, quos tuos fide ⁊ ope
re futuros eſſe prenoſcꝫ: te ſup
plices exoramus: vt pro quib9
effundere preces decreuim9:
quoſqꝫ vel p̄ſens ſeculū adhuc
in carne retinet: vel futurū iaꝫ
exutos corpore ſuſcepit: inter-
cedentibus oībus ſanctis tuis
pietatis tue clementia, omniū
delictoꝝ ſuoꝝ veniam conſe
quātur. p. Lcō Eſaie pphe.

Hec dicit dñs, (capi. xlix.
In tēpore placito exau-
diui te: ⁊ in die ſalutis auxilia-
tus ſum tibi. Et ſeruaui te: ⁊ de-

di te in fędus populi: vt ſuſcita
res terram, ꝛ poſsideres hęre
ditates diſsipatas: vt diceres
his qui vincti ſunt, exite: ꝛ his
q̄ in tenebris ſunt, reuelamini.
Sup vias paſcent: ꝛ in omni-
bus planis paſcua eoꝝ. Non
eſurient, neqꝫ ſitient: ꝛ nō per-
cutiet eos eſtus ꝛ ſol: qꝛ miſera
toꝛ eoꝝ reget eos: ꝛ ad fontes
aquarum potabit eos. Et po-
nam omnes mōtes meos in vi
am: ꝛ ſemitę meę exaltabūtur.
Ecce iſti de longe veniēt: ꝛ ec-
ce illi ab aquilone ꝛ mari: iſti
de terra auſtrali. Laudate cę-
li: ꝛ exultet terra: iubilate mon
tes laudem: qꝛ conſolatus eſt
dñs populū ſuū: ꝛ pauperum
ſuoꝝ miſerebit. Et dixit ſyon.
Dereliquit me dominus: ꝛ do
minus oblit⁹ eſt mei. Nūquid
obliuiſci poteſt mulier infan-
tem ſuū: vt nō miſereatur filio
vteri ſui? Et ſi illa oblita fuerit
ego tamē nō obliuiſcar tui: di-
cit dñs oīpotens. Gradu. Ti-
ps. 70. bi dñe derelict⁹ eſt pauper: pu
pillo tu eris adiutoꝛ. ℣. Ut q̄d
ibi. dñe receſsiſti lōge: deſpicis in
opportunitatib⁹ in tribulatio-
ne: dum ſuperbit impi⁹, incen-
ditur pauper. Sequētia ſctī
euāgelij ſecūd. Joānez. c. viij.
In illo tpe. Dicebat Jeſ⁹
turbis iudęoꝝ. Ego ſum
lux mūdi. Qui ſequitur me no
ambulat in tenebris: ſed habe
bit lumē vitę. Dixerūt ergo ei
phariſei. Tu de teipſo teſtimo
niū perhibes: teſtimoniū tuuꝫ
non eſt veruꝫ. Rñdit Jeſus: ꝛ
dixit eis. Et ſi ego teſtimoniuꝫ
perhibeo de meipſo: veꝝ eſt te
ſtimoniū meuꝫ: qꝛ ſcio, vnde ve
ni: ꝛ quo vado. Uos autē neſci
tis, vnde venio: aut quo vado.
Uos ſm carnem iudicatꝭ: ego
nō iudico quenq̄. Et ſi ego iu
dico: iudiciū meum verū eſt: qꝛ
ſolus non ſuꝫ: ſed ego, ꝛ q̄ miſit
me pat̄. Et in lege veſtra ſcri-
ptum eſt: qꝛ duoꝝ hominuꝫ te
ſtimoniū veruꝫ eſt. Ego ſum q̄
teſtimonium perhibeo de me
ipſo: ꝛ teſtimoniū perhibet de
me q̄ miſit me pater. Dicebāt
ergo ei. Ubi eſt pat̄ tuus? Re
ſpondit Jeſus. Neqꝫ me ſcitꝭ:
neqꝫ patrē meū. Si me ſciretꝭ:
foꝛſitā ꝛ patreꝫ meuꝫ ſciretis.
Hęc verba locutus eſt Jeſus
in gazophilatio, docēs in tem-
plo. Et nemo appꝛehēdit eū:
quia nondū venerat hoꝛa ei⁹.
Offert. Fact⁹ eſt domin⁹ fir- ps. 9.
mamētuꝫ meū: ꝛ refugiū meū,
ꝛ liberatoꝛ me⁹: ſperabo in eū.
Oblationib⁹ noſtris, (ſec.
q̄s domine, placare ſuſce
ptis: ꝛ ad te noſtras etiā rebel
les cōpelle pꝛopitius volunta

tes. Per. Cõmunio. Dñs re
git me, ⁊ nihil mihi derit: in lo
co paſcue ibi me collocauit: ſu
p aquã refectiõis educauit me.
Ta nos, q̃s (Poſt cõio.
dñe, ſctã purificẽt: ⁊ ope
rationis ſuę remedio tibi faci
ãt eſſe placatos. Per dñm no
ſtruꝫ. Sup populuꝫ. Oꝛatio.
DEus qui ſperãtibꝰ in te
miſereri potiùs eligis q̃ꝫ
iraſci: da nobꝫ dignè flere ma
la q̃ fecimus: vt tuę cõſolatiõis
grãꝫ inuenire valeãmꝰ. Per.
¶ Dñica d paſsione. Statio
ad Sanctũ Petrũ. Introitꝰ.
IUdica me deus, ⁊
diſcerne cauſaꝫ me
aꝫ de gente nõ ſan
cta: ab hoĩe iniquo
⁊ doloſo eripe me: qꝛ tu es de
us meus, ⁊ foꝛtitudo mea. Ps.
Emitte luceꝫ tuaꝫ ⁊ veritatẽ
tuã: ipſa me deduxerunt, ⁊ ad
duxerunt in mõtẽ ſanctũ tuũ:
⁊ ĩ tabernacula tua. ℣. Gloꝛia.
Non dicitur ad introi. vſqꝫ ad
paſcha: niſi in miſſa de feſto ſi
occurrerit: ſed finito ſpſalmo,
abſolutè reincipitur introitꝰ.
QUęſumꝰ, oĩps deꝰ, (Oꝛõ.
familiã tuã ꝓpitiùs reſpi
ce: vt te largiente regatᷣ in coꝛ
poꝛe: ⁊ te ſeruãte cuſtodiatur
in mẽte. Per. Ab hac die vſqꝫ
ad feri. v. cenę dñi poſt oꝛõnẽ
dicitᷣ cõtra pſe. eccleſię. Oꝛõ.
ECcleſię tuę, quęſumus
dñe, pꝛeces placatus ad
mitte: vt deſtructis aduerſita
tibꝰ ⁊ erroꝛibꝰ vniuerſis, ſecu
ra tibi ſeruiat libertate. Per
dominuꝫ. Pꝛo papa. Oꝛatio.
DEus omnium fideliũ pa
ſtoꝛ ⁊ rectoꝛ: famulũ tuũ.
N. quẽ paſtoꝛẽ eccleſię tuę pꝛę
eſſe voluiſti, pꝛopitiùs reſpice:
da ei, quęſumus verbo, ⁊ exem
plo, quibꝰ pꝛęeſt pꝛoficere: vt
ad vitam, vnà cum grege ſibi
credito, ꝑueniat ſempiternam.
Per dominum noſtruꝫ Ieſuꝫ
Chꝛiſtum filium tuum. Qui.
Lectio epiſtolę beati Pauli a
poſtoli ad Hebꝛęos. Capi. ix.
FRatres. Chꝛiſtus aſsi
ſtẽs pontifex futuroꝛũ bo
noꝝ: per ampliùs ⁊ ꝑfectiꝰ ta
bernaculuꝫ nõ manu factum:
ideſt nõ huius creationis. Ne
qꝫ per ſanguinẽ hircoꝛuꝫ, aut
vituloꝝ: ſed per pꝛopꝛiuꝫ ſan
guinẽ introiuit ſemel ĩ ſancta:
ęterna redemptione inuenta.
Si enim ſanguis hircoꝛũ ⁊ tau
roꝛũ, ⁊ cinis vituloꝝ aſperſus,
inquinatos ſanctificat ad emũ
dationem carnis: quantò ma
gis ſanguis Chꝛiſti, q̃ per ſpi
ritum ſanctũ ſemetipſuꝫ obtu
lit immaculatũ deo: emũdabit
cõſciẽtiã noſtrã ab opibꝰ moꝛ

tuis, ad ſeruiēdum deo viuēti?
Et ideo noui teſtamēti media
tor eſt: vt morte intercedēte, in
redēptionē earū preuaricatio
nū, que erant ſub priori teſta-
mēto: repromiſsionē accipiāt,
qui vocati ſunt eterne heredi-
tatis. In xp̄o Jeſu dn̄o noſtro.
ps. 142. Grad. Eripe me dn̄e de inimi-
cis meis: doce me facere volū-
tatē tuā. ℣. Liberator meus
domine, de gentibꝰ iracūdis, ⁊
ab inſurgētibꝰ in me exaltabꝫ
me: à vero iniquo eripies me.
ps. 128. Tract. Sepe expugnauerūt
me à iuuentute mea. ℣. Dicat
nūc iſraël: ſepe expugnauerūt
ibi. me à iuuētute mea. ℣. Etenī
nō potuerūt mihi: ſupra dorſū
meū fabricauerūt peccatores.
℣. Prolongauerunt iniq̄tates
ſuas: dominꝰ cōcidet ceruicis
peccatorū. Sequētia ſc̄ti euā
gelii ſecundū Joānē. ca. viij.
In illo tp̄e. Dicebat Jeſꝰ
turbis iudeorū ⁊ principi
bus ſacerdotū. Quis ex vobꝫ
arguet me d̄ p̄cto? Si veritatē
dico vobis: q̄re non creditꝫ mi
hi? Qui ex deo eſt: verba d̄i au
dit. Propterà vos nō auditis:
q2 ex deo non eſtis. Rn̄derunt
igitur iudei, ⁊ dixerunt ei. Nòn
ne benedicimꝰ nos: quia ſama
ritanus es tu: ⁊ demonium ha-
bes? Rn̄dit Jeſus. Ego d̄mo
nium nō habeo: ſed honorifico
p̄rem meū: ⁊ vos inhonoraſtꝫ
me. Ego autē non quero gl̄ia
meā: eſt qui querat, ⁊ iudicet.
Amen amē dico vobis: ſi quis
ſermonē meū ſeruauerit: mor
tem non videbit in eternū. Di
xerūt ergo iudei. Nunc cogno
uimꝰ, q2 demonium habes. A-
brahā mortuꝰ eſt ⁊ pphete: ⁊
tu dicis, ſi quis ſmonē meum
ſeruauerit: mortē non guſtabit
in eternū. Nunq̄d tu maior es
p̄re noſtro Abrahā, q̄ mortꝰ
eſt? Et prophete mortui ſunt.
Quē teipm̄ facis? Rn̄dit Je
ſus. Si ego glorifico meipſū,
gloria mea nihil eſt. Eſt pater
meꝰ, qui gl̄ificat me: quem vos
dicitis, q2 deus veſter eſt: ⁊ nō
cognouiſtis eū. Ego autē no
ui eum. Et ſi dixero, q2 nō ſcio
eum: ero ſimilis vobis mēdax.
Sed ſcio eū: ⁊ ſermonē eius
ſeruo. Abrahā pat̄ veſter exul
tauit, vt videret diē meū: vidit,
⁊ gauiſus eſt. Dixerūt ergo iu
dei ad eū. Quinq̄ginta ānos
nondū habes: ⁊ Abrahā vidi
ſti? Dixit eis Jeſꝰ. Amē amē
dico vobis: anteq̄ꝫ Abraham
fieret, ego ſum. Tulerunt ergo
lapides: vt iacerent in eū. Je
ſus aūt abſcondit ſe: ⁊ exiuit d̄
templo. Offerto. Confitebor
tibi domine in toto corde meo:

retribue ſeruo tuo, vt viuam: ⁊ cuſtodiaꝫ ſermones tuos: viui fica me ſecūdùm verbuꝫ tuum. Secre. HEc munera, q̄s domine, ⁊ vincula noſtrę prauitatis abſoluāt: ⁊ tuę nob miſericordię dona cōcilient. p. alia ſec PRotege nos dñe tuis myſterijs ſeruiētes: vt diuinis reb⁹ inhęrētes, ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mēte. p. Cōio. Hoc corpus, qd̄ pro vobis tradetur: hic calix noui teſtamēti eſt in meo ſanguine, dicit dominus: hoc facite, quotieſcūq̄ ſumitis, in meā cōmemorationeꝫ. Poſt communio. ADeſto nobis dñe de⁹ noſter: ⁊ quos tuis myſterijs recreaſti ꝑpetuis defende ſub ſidijs. Per do. Alia poſt cōio. QUęſum⁹ dñe de⁹ noſter: vt quos diuina tribuꝫ participatione gaudere humanis non ſinas ſubiacere ꝑiculis. p.

¶ Feria ſecunda. Statio ad ſanctū Gryſogonū. Introit⁹. MIſerere mihi dñe: quoniaꝫ cōculcauit me hō: tota die bellās, tribulauit me. ps. Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniam multi bellātes aduerſuꝫ me. Oratio. SAnctifica, q̄s domine, noſtra ieiunia: ⁊ cunctarum nobꝫ indulgentia propiti⁹ largire culpaꝝ. p. ꝓ papa. Oro. DEus oīum fideliū paſtor ⁊ rector: famulū tuū. N. quem paſtorē eccleſię tuę p̄eſſe voluiſti, propiti⁹ reſpice: da ei, quęſum⁹, verbo ⁊ exēplo, q̄bus p̄eſt proficere: vt ad vitaꝫ vnà cuꝫ grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per do. Cōtra perſecu. eccleſię. Orō. ECcleſię tuę, q̄ſum⁹ dñe, preces placat⁹ admitte: vt d̄ſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribꝰ vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Lectio Jonę prophete. Capitulo .iij. IN dieb⁹ illis. Factū eſt verbuꝫ domini ad Jonā prophetā ſecūdò, dicens. Surge, ⁊ vade in niniuem ciuitatē magnaꝫ: ⁊ prędica in ea prędicationē quā ego loquar ad te. Et ſurrexit Jonas: ⁊ abijt niniuem iuxta verbuꝫ dñi. Et niniue erat ciuitas magna, itinere dierum trium. Et cępit Jonas introire in ciuitate itinere diei vni⁹. Et clamauit, ⁊ dixit. Adhuc q̄draginta dies: ⁊ niniue ſubuertet̄. Et crediderūt viri niniuite in dño: ⁊ prędicauerūt ieiuniū: ⁊ veſtiti ſunt ſaccis, à maiorē vſq̄ ad minorē. Et peruenit verbuꝫ ad regeꝫ niniue. Et ſurrexit de ſolio ſuo:

⁊ abiecit veſtimentū ſuuꝫ à ſe:
⁊ indutus eſt ſacco: ⁊ ſedit in ci
nere: ⁊ clamauit, ⁊ dixit in nini
ue ex ore regis ⁊ principū eiꝰ,
dicens. Homines, ⁊ iumenta,
⁊ boues, ⁊ pecora nō guſtēt q̄c
q̄ꝫ, nec paſcātur: ⁊ aquaꝫ nō bi
bant. Et operiātur ſaccis ho-
mines, ⁊ iumenta: ⁊ clamēt ad
dominū in fortitudine. Et con
uertatur vir à via ſua mala: ⁊
ab iniquitate, q̄ eſt in manibus
eorum. Quis ſcit ſi conuertatᷣ,
⁊ ignoſcat deus: ⁊ reuertatur
à furore irę ſuę: ⁊ nō peribimꝰ?
Et vidit deus opera eoruꝫ: q̄r
conuerſi ſunt de via ſua mala,
⁊ miſertus eſt populo ſuo dñs
ps. 53. deus noſter. Gradua. D eꝰ ex-
audi orationē meaꝫ: auribꝰ ꝑ-
cipe verba oris mei. ℣. Deꝰ in
nomine tuo ſaluū me fac: ⁊ ī vīu
ps. 102 te tua libera me. Tractꝰ. D o
mine nō ſecūdùm peccata no-
ſtra, quę fecimꝰ nos: neq̄ꝫ ſecū
dùm iniquitates noſtras retri
ps. 78. buas nobꝫ. ℣. Dñe, ne memi-
neris inniquitatuꝫ noſtrarum
antiq̄rū: citò anticipēt nos mi-
ſericordię tuę: q̄r pauperes fa-
ibi. cti ſumꝰ nimis. ℣. Adiuua nos
deus ſalutaris noſter: ⁊ proptᷣ
gloriaꝫ nominis tui dñe libera
nos: ⁊ propitius eſto peccatis
noſtris, propter nomen tuum.
Sequentia ſancti euãgelij ſe-
cundùm Joannem. capit. vij.
I N illo tempore. Miſerūt
principes ⁊ phariſei mini
ſtros, vt apprę hēderēt Jeſum.
Dixit ergo eis Jeſus. Ad huc
modicuꝫ tēpus vobiſcuꝫ ſum:
⁊ vado ad eū q̄ miſit me. Quę-
retis me, ⁊ non inuenietis: ⁊ v-
bi ſum ego, vos nō poteſtis ve-
nire. Dixerūt ergo iudęi ad ſe
metipſos. Quò hic iturus eſt
quia non inueniemꝰ eum? Nū
quid in diſperſionē gentiū itu-
rus eſt: ⁊ docturꝰ gētes? Quꝫ
eſt hic ſermo queꝫ dixit: q̄retis
me, ⁊ non inuenietis: ⁊ vbi ego
ſum, vos non poteſtis venire?
In nouiſsimo autē die magno
feſtiuitatis, ſtabat Jeſus: ⁊ cla
mabat, dicens. Si quis ſitit, ve
niat ad me, ⁊ bibat. Qui cre-
dit in me, ſicut dicit ſcriptura,
flumina de ventre eius fluent
aquę viuę. Hoc auteꝫ dixit de
ſpiritu quem accepturi erant,
credētes in eum. Offertoriuꝫ. ps.
D omine cōuerte, ⁊ eripe ani- 6.
mam meaꝫ: ſaluꝫ me fac proptᷣ
miſericordiaꝫ tuam. Secreta.
C O ncede nobis dñe deus
noſter: vt hęc hoſtia ſalu-
taris, ⁊ noſtrorum fiat purga-
tio delictorū: ⁊ tuę propiciatio
maieſtatis. Per. Alia ſecreta.
O Blatis, quęſumus domi-
ne, placare muneribus: ⁊

famulũ tuũ N. quẽ paſtorẽ eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: aſsidua ꝓtectione guberna. Per. Cõio. Dñs virtutum, ipſe eſt rex glorię. Poſt communio.

Sacramenti tui, quęſum⁹ domine, participatio ſalutaris: ⁊ purificationẽ nobis tribuat, ⁊ medelã. p. alia poſtc.

Hec nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti perceptio ꝓtegat: ⁊ famulũ tuũ. N. quez paſtorez eccleſię tuę pręeſſe voluiſti: vnà cum cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dñm. Super populũ. Oratio.

Da, quęſumus dñe, populo tuo ſalutẽ mẽtis ⁊ corporis: vt bonis operib⁹ inhęrendo tua ſemper mereatur ꝓtectione ďfendi. Per dominũ.

¶ Feria.iiij. Statio ad ſanctum Cyriacum. Introitus.

Expecta dñm, viriliter age: ⁊ confortetur cor tuum: ⁊ ſuſtine dñm. ps. Domin⁹ illuminatio mea, ⁊ ſal⁹ mea quem timebo? Oratio.

Noſtra tibi, q̃s dñe, ſint accepta ieiunia: quę nos ⁊ expiando gratia tua, dignos efficiant: ⁊ ad remedia perducãt ęterna. Per dominũ. Contra pſecutores eccleſię. Orõ.

Eccleſię tuę, q̃ſumus dñe, preces placatus admitte vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrũ. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fideliũ paſtor ⁊ rector: famulum tuum. N. quem paſtorez eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei quęſumus: verbo ⁊ exemplo, quibus pręeſt proficere: vt ad vitam, vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dominum nr̃m. Lectio Danielis ꝓphe. c. xiiij.

In diebus illis. Congregati ſunt Babilonij ad Regem, ⁊ dixerunt ei. Trade nobis Danielem: qui bel deſtruxit ⁊ draconem interfecit: alioquin interficiemus te, ⁊ domum tuam. Vidit ergo Rex: quòd irruerent in eum vehementer: ⁊ neceſsitate compulſus, tradidit eis Danielem Qui miſerunt eum in lacũ leonuz: ⁊ erat ibi ſex diebus. Porrò in lacu erant leones ſeptem ⁊ dabantur eis quotidie duo corpora, ⁊ duę oues. Et tunc non data ſunt eis vt deuorarẽt Danielẽ. Erat autẽ abachuc propheta in iudęa: ⁊ ipſe coxerat pulmentuz: ⁊ intriueat panes in alueolo: ⁊ ibat ĩ cãpũ vt ferret meſſorib⁹. Dixitq́; ãge

lus dn̄i ad abachuc. Fer ꝓrandiū quod habes danieli in babylonē: qui ē in lacu leonū. Et dixit abachuc. Dn̄e babylonē nō vidi: ⁊ lacū neſcio. Et apꝓhēdit eū āgelus dn̄i in vertice ei⁹: ⁊ portāuit eū capillo capitꝫ ſui. Poſuitq̄ eū ī babylonē ſuꝑ lacū ī īpetu ſpūs ſui. Et clamauit abachuc, dicēs. Daniel ſerue dei. Tolle prādiū, qđ miſit tibi de⁹. Et ait dāiel. Recordatus enī es mei dn̄e deus me⁹: ⁊ nō dereliq̄ſti diligētes te. Surgēſq̄ dāiel, comedit. Porrò āgel⁹ dn̄i reſtituit abachuc cōfeſtim ī locū ſuū. Venit ergo rex die ſeptimo, vt lugeret danielē: ⁊ venit ad locū: ⁊ introſpexit. Et ecce dāiel, ſedēs ī medio leonū. Et clamauit rex voce magna, dicēs. Magnus es dn̄e deus danielis. Et extraxit eū de lacu. Illos āt qui ꝑditionis eius cauſa fuerat: ītromiſſit in lacū: ⁊ deuorati ſunt ī momēte corā eo. Tūc rex ait. Paueāt oēs habitātes in vniuerſa terra deū danielis: q2 ipſe eſt ſaluator: faciēs ſigna ⁊ mirabilia in celo ⁊ in terra: q̄ liberauit danielē de lacu leonū. Gr. Diſcerne cauſā meā dn̄e: ab hoīe iniquo, ⁊ doloſo eripe me. ℣. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā: ipſa me deduxerunt, ⁊ adduxerūt ī mōtē ſctūꝫ tuū. Sequētia ſcti euāgelij ſcḋm Joānē ca. vij.

In illo tēpore. Ambulabat Jeſus in galileā. Nō enim volebat in iudeā ambulare: q2 querebant eū iudei īterficere. Erat enim in proximo dies feſt⁹ iudeorū ſcenophegia. Dixerūt autē ad eū fratres ei⁹. Tranſe hinc: ⁊ vade in iudeā: vt ⁊ diſcipuli tui videāt oꝑa tua q̄ facis. Nemo quippe in occulto quicq̄ facit: ⁊ querit ipſe in palā eſſe. Si hec facis: manifeſta teipſum mūdo. Neq̄ enim fratres eius credeāt in eū. Dixit ergo eis Jeſus. Tēpus meum nōdum aduenit: tēpus aūt veſtrū ſemꝑ eſt paratū. Nō poteſt mundus odiſſe vos: me āt odit: q2 ego teſtimoniū ꝑhibeo de illo: q2 opera ei⁹ mala ſunt. Vos aſcendite ad dieꝫ feſtum hunc: ego āt nō aſcendā ad diē feſtum iſtū: q2 tēpus meū nondū īpletuꝫ ē. Hec cū dixiſſet: ipſe māſit in galilea. Vt āt aſcēderunt fratres eius: tunc ⁊ ipſe aſcendit ad dieꝫ feſtū: nō manifeſte: ſed quaſi in occulto. Judei ergo q̄rebāt eum in die feſto: ⁊ dicebāt. Vbi eſt ille? Et murmur multus erat de eo in turba. Quidā enim dicebant: quia bonus eſt. Alij autem dicebāt, non: ſed ſeducit turbas.

Nemo tamẽ palã loq̄batur de illo,propt̃ metũ iudeorũ. Off.

Sperẽt ĩ te oẽs q̄ nouerũt nomẽ tuũ dñe:quoniã nõ derelinquis q̄rentes te,pſallite dño: q̄ habitat in ſyon:quoniã nõ ẽ oblitus orones pauperuꝫ. Secr.

Hoſtias tibi,dñe,deferim⁹ imolandas:que tẽporalẽ conſolationeꝫ ſignificent:vt ꝓmiſſa certius non deſperemus eterna. Per dominuꝫ nr̃m Ieſum chriſtum. Alia ſecreta.

Protege nos, domine tuꝫ myſterijs ſeruiẽtes: vt diuinis rebus inherẽtes,⁊ corpore tibi famulemur,⁊ mẽte. Per dominum. Coĩo. Redime me deus iſraël:ex omnibus anguſtijs meis. Poſt communio.

Da,q̄s oĩps de⁹,vt q̄ diuina ſunt iugiter exequẽtes donis mereamur celeſtib⁹ ꝓpiquare. Per. Alia poſt coĩo.

Queſumus, dñe deus noſter,vt quos diuina tribuis participatione gaudere:humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum nr̃um. Super populum. Oratio.

Da nobis,q̄s dñe,ꝑſeuerãtẽ in tua voluntate famulatũ: vt in dieb⁹ noſtris,⁊ merito ⁊ numero populus tibi ſeruiens augeat̃.p. Feria.iiij. Statio ad ſanctũ marcellũ. Intro.

Liberator meus de gentibus iracũdis: ab inſurgentibus in me exaltabis me : à viro iniquo eripies me domine Ps. Diligam te domine fortitudo mea:dominus firmamentũ meum,⁊ refugium meum,⁊ liberator meus. Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio de⁹,tuorum corda fideliũ miſerato illuſtra:⁊ quibus deuotionis preſtas affectũ:prebe ſupplicantibus pium benign⁹ auditum. Per dominum noſtruꝫ Ieſum. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fideliuꝫ paſtor ⁊ rector: famulum tuum N. quem paſtoreꝫ eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitius reſpice:da ei queſumus:verbo ⁊ exemplo,quibus preeſt proficere:vt ad vitam,vnà cum grege ſibi credito,perueniat ſempiternam. Per dominum nr̃m Ieſum chriſtum filium tuum. Uel contra ꝑſecutores eccl̃ie.

Eccleſie tue,q̄s dñe, Oro preces placatus admitte vt d̃ſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis,ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum. Lectio libri leuitici. capit.xix.

In diebus illis. Locutus eſt domin⁹ ad moyſen dicẽs. Loq̄re ad vniuerſuꝫ cetũ

filioꝛū iſraël:ꝛ dices ad eos.E
go dñs deus vr̄.Nō facietꝫ fur
tū:nō mētiemini: nec decipiat
vnuſquiſq̄ ꝓximū ſuū:nō per-
iurabis in noīe meo:nec pollu-
es nomē dei tui:ego dñs. Non
facies calūniā ꝓximo tuo: nec
vi opprimes eū.Nō moꝛabitur
op⁹ mercēnarij tui:apꝺ te vſq̄
mãe.Nō maledices ſurdo:nec
corã ceco pones offendiculuꝫ:
ſꝫ timebis dñm deū tuū:qꝛ ego
ſum dñs. Nō facies qꝺ iniquū
ē:nec iniuſtè iudicabis. Nō cō
ſideres pſonā paupis: nec ho-
noꝛes vultū potētis.Juſtè iudi
ca pꝛoximo tuo. Non eris cri-
minatoꝛ:nec ſuſurro ī populis.
Nō ſtabis cōtra ſanguinē pꝛo
ximi tui:ego dñs.Nō oderꝫ fra
trē tuū ī coꝛde tuo, ſed publice
argue euꝫ:nec habeas ſup illo
pctūm. Nō q̄res vltioneꝫ: nec
memoꝛ eris iniurię ciuiuꝫ tuo-
rū. Diliges amicū tuū ſicut te
ipm.Ego dñs:leges meas cu
ſtodite.Ego enī ſum dñs deus
vr̄.Gra.E xaltabo te dñe,qm̄
ſuſcepiſti me:nec ꝺlectaſti ini-
micos meos ſup me.℣.Dñe ꝺ
us me⁹ clamaui ad te,ꝛ ſanaſti
me: dñe abſtraxiſti ab inferis
aīam meā:ſaluaſti me à ꝺſcen-
dētib⁹ in lacū.Trac.D ñe nō
ſm pctā nr̄a,q̄ fecim⁹ nos: ne-
q̄ ſꝫ iniq̄tates nr̄as retribuas
nobis.℣. Dñe ne memineris
iniq̄tatū nr̄aꝝ antiquarū: cito
anticipēt nos mię tuę:qꝛ pau-
pes facti ſum⁹ nimis.℣.Adiu
ua nos de⁹ ſalutaris nr̄:ꝛ pꝛo-
pt̄ glīā noīs tui dñe libera nos
ꝛ ꝓpiti⁹ eſto pctīs nr̄is pꝛopt̄
nomē tuū.Sequētia ſancti euā
gelii ſecūdū Joannem. capi.x.
I N illo tēpoꝛe.Facta ſunt
encenia in hieroſolymis:
ꝛ hyems erat.Et ambulabat
Jeſ⁹ in tēplo,ī poꝛticu ſalomo-
nis. Circundederūt ergo euꝫ
iudęi:ꝛ dicebāt ei.Quouſq̄ a-
nimam noſtrā tollis? Si tu es
xp̄s,dic nobis palā. Reſpōdit
eis Jeſus.Loquoꝛ vobis,ꝛ nō
creditꝫ.Opera que ego facio
in nomine patris mei:hęc teſti
moniū perhibēt ꝺ me. Sꝫ vos
non crediditis:qꝛ nō eſtis ex o-
uibus meis:oues meę vocē me
aꝫ audiūt:ꝛ ego cognoſco eas,
ꝛ ſequūtur me:ꝛ ego vitā ęter-
nā do eis:ꝛ nō peribūt ī ęternū
ꝛ nō rapiet eas quiſq̄ ꝺ manu
mea.Pr̄ me⁹ qꝺ ꝺdit mihi:ma
ius oībus eſt.Et nemo poteſt
rapere ꝺ manu pr̄is mei. Ego
ꝛ pater vnuꝫ ſumus. Suſtule
rūt ergo lapides iudęi:vt lapi-
darēt eum.Reſpōdit eis Jeſ⁹
Multa bona opa oſtēdi vobꝫ
ex patre meo:pꝛopter qꝺ hoꝝ
op⁹ me lapidatis? Rn̄derūt

ei Judei. De bono opere non
lapidamus te: ſed de blaſphe-
mia: ⁊ q꜡ tu homo cũ ſis: facis
teipſũ deũ. Rñdit eis Jeſus.
Nõne ſcriptũ eſt ĩ lege vr̃a: q꜡
ego dixi, dij eſtis? Et ſi illos di-
xit deos, ad quos ſmo dei fa-
ctus eſt, ⁊ nõ põt ſolui ſcriptu-
ra: quẽ pr̃ ſctificauit, ⁊ miſit in
mũdũ: vos dicitis q꜡ blaſphe
mas: q꜡ dixi, filius dei ſũ? Si
non facio opa pr̃is mei: nolite
credere mihi. Si aũt facio: ⁊ ſi
mihi nõ vultis credere: opibꝰ
credite: vt cognoſcatis, ⁊ cre-
datis: q꜡ in me eſt pr̃, ⁊ ego in
pr̃e. Offer. Eripe me de inimi
cis meis deꝰ meꝰ: ⁊ ab inſurgẽ
tibꝰ in me libera me domine.
Annue nobis miſe(Sec.
ricors deꝰ: vt hoſtias pla
cationis ⁊ laudis, ſyncero tibi d
feramꝰ obſeq̃o. Per. alia ſec.
Oblatis, q̃s dñe, placare
muneribꝰ: ⁊ famulũ tuũ.
N. quẽ paſtorem eccleſię tuę
p̃eſſe voluiſti: aſsidua ꝓtectiõe
8. guberna. Per dñũ. Cõio. La
5. uabo inter innocẽtes manus
meas, ⁊ circũdabo altare tuũ
domine: vt audiã vocẽ laudis
tuę: ⁊ enarrem vniuerſa mira-
bilia tua. Poſt communio
Celeſtis doni bñdictione
ꝑcepta, ſupplices te deꝰ
ops d̃precamur: vt hoc idẽ no
bis ⁊ ſacramẽti cauſa ſit, ⁊ ſalu
tis. Per dñm. Alia poſt cõio.
Hec nos, q̃s dñe, diuini ſa
cramẽti ꝑceptio ꝓtegat:
⁊ famulũ tuũ. N. quẽ paſtorẽ
eccleſię tuę p̃eſſe voluiſti, vnà
cũ commiſſo ſibi grege, ſaluet
ſemꝑ ⁊ muniat. p. Sup ppłm.
Adeſto ſuplicatio(Orõ.
nibꝰ noſtris oĩpotẽs deꝰ:
⁊ quibꝰ fiduciã ſperãdę pieta-
tis indulges, cõſuetę miſericor
dię tribue benignus effectũ. p.
¶ Feria. v. Statio ad ſan-
ctũ appollinarem. Introitꝰ.
Omnia q̃ feciſti nob ps. 118.
dñe, in vero iudicio
feciſti: quia peccaui
mꝰ tibi, ⁊ mandatis
tuis nõ obediuimꝰ: ſed da glo-
riã nomini tuo: ⁊ fac nobiſcũ ſ꜡
multitudinẽ miſericordię tuę.
ps. Beati immaculati in via: q̃ vii.
ambulant in lege dñi. Oratio.
Preſta, q̃s ops deus, vt
dignitas cõditionis hu-
manę per immoderantiã ſau-
ciata, medicinalis parſimonię
ſtudio reformetur. Per dñm.
Cõtra perſecutores eccleſię.
Eccleſię tuę, q̃s (Oratio.
dñe, preces placatus ad
mitte: vt deſtructis aduerſita-
tibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſe
cura tibi ſuiat libertate. Per
dominũ. Pro papa. Oratio.

Deus oĩum fideliũ paſtoꝛ ⁊ rectoꝛ, famulũ tuũ. N. quẽ paſtoꝛẽ eccleſię tuę pͤeſſe voluiſti, ꝓpiti⁹ reſpice: da ei, q̃s, verbo ⁊ exemplo quibus pꝛęeſt ꝓficere: vt ad vitã, vnà cũ grege ſibi credito, perueniat ſempiternam. Per dñm.

Lectio danielis ꝓphetę. c.iij.

In dieb⁹ illis. Oꝛauit daniel dñm, dicens. Domine deus nr̃, ne deſpicias populũ tuũ, ꝓpter nomẽ tuũ: ⁊ ne diſſipes teſtamentũ tuum: neq̃ auferas miſericoꝛdiã tuã à nobis: pꝛopter Abꝛahã dilectũ tuũ: ⁊ Iſaac ſuũ tuũ: ⁊ Iſraël ſanctũ tuũ: quibus locut⁹ es, pollicens: ꝙ multiplicares ſemen eoꝝ ſicut ſtellas cęli: ⁊ ſicut arenã quę eſt in littoꝛe maris. Quia dñe imminuti ſum⁹ pluſq̃ oẽs gẽtes: ſumuſq̃ humiles in vniuerſa terra hodie, ꝓpter peccata nr̃a. Et nõ eſt in tẽpoꝛe hoc pꝛinceps, ⁊ pꝛopheta: ⁊ dux, neq̃ holocauſtũ: neq̃ ſacrifitiũ: neq̃ oblatio: neq̃ incenſũ: neq̃ locus pꝛimitiarũ coꝛã te: vt poſsimus inuenire miſericoꝛdiã, ſed in animo contrito ⁊ ſpiritu humilitatis ſuſcipiamur. Sicut in holocauſto arietũ ⁊ tauroꝝ: ⁊ ſicut in milibus agnoꝝ pinguiũ: ſic fiat ſacrificiũ nr̃um in conſpectu tuo hodie, vt placeat tibi: qm̃ nõ eſt confuſio confidentib⁹ in te. Et nunc ſequimur in toto coꝛde: ⁊ timemus te: ⁊ q̃rimus faciẽ tuã. Ne confundas nos: ſed fac nobiſcũ iuxta mãſuetudinẽ tuã: ⁊ ſecũdũ multitudinẽ miſericoꝛdię tuę. Erue nos in mirabilibus tuis: ⁊ da gloꝛiã nomini tuo dñe. Et confundãtur oẽs, qui oſtẽdũt ſeruꝫ tuꝫ mala. Cõfundãtur in oĩ potẽtia tua: ⁊ robur eoꝝ conteratur. Et ſciãt, ꝙ tu es dñs deus ſol⁹, ⁊ gloꝛioſus ſup̱ oẽm terrã: dñe deus nr̃. Grad. Tollite hoſtias, ⁊ introite in atria eius: adoꝛate dñm in aula ſancta eius. V. Reuelabit dñs cõdẽſa: ⁊ in tẽplo eius oẽs dicent gl̃iã. Ps. 28.

Sequẽtia ſancti euangelij ſecundùm Lucam. Ca.vij.

In illo tp̃e. Rogabat Ieſum quidam phariſę⁹, vt mãducaret cũ illo. Et ingreſſus domũ phariſei, diſcubuit. Et ecce mulier q̃ erat ĩ ciuitate peccatrix: vt cognouit, ꝙ ieſus accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrum vnguenti: ⁊ ſtãs retrò, ſecus pedes eius, lachꝛymis cępit rigare pedes eius: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabatur pedes eius: ⁊ vnguẽto vngebat. Uidens autem phariſęus qui

vocauerat eum: ait intra ſe, dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiq3, q̄ ⁊ qualis eſſet mulier que tāgit eum: q2 peccatrix eſt. Et rn̄dens Jeſus, dixit ad illu3. Symō, habeo tibi aliqd dicere. At ille ait. Magiſter dic. Et reſpōdēs Jeſus, dixit. Duo debitores erant cuidam feneratori: vnus debebat denarios quingētos: ⁊ alius q̄nquaginta. Non habētib9 illis vnde redderent, donauit vtriſq3. Quis ergo eu3 pl9 diligit? Reſpondēs ſimō, dixit. Eſtimo, q2 is cui pl9 donauit. At ille dixit ei. Recte iudicaſti. Et cōuerſus ad mulierem, dixit ſymoni. Vides hanc mulierē? Intraui in domū tuam: aquā pedib9 meis nō dediſti: hec aūt lachrymis regauit pedes meos: ⁊ capillis ſui3 terſit. Oſculu3 mihi nō dediſti: hec aūt ex quo intrauit, non ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū nō vnxiſti: hec aūt vnguēto vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi. Remittunt̄ ei peccata multa: q̄m dilexit multū3. Cui aūt min9 dimittitur: minus diligit. Dixit aūt Jeſus ad illam. Remittūtur tibi peccata tua. Et ceperunt q̄ ſimul diſcūbebāt: dicer intra ſe. Quis eſt hic, qui ēt peccata dimittit? Dixit au tē ad mulierē. Fides tua te ſaluā3 fecit: vade in pace. Offer. ps. 13.

Super flumina babylonis illic ſedim9, ⁊ fleuimus: dū recordaremur tui ſyon. Secreta.

Domine de9 noſter, qui in his potius creaturis, q̄s ad fragilitatis nr̄e ſubſidium cōdidiſti: tuo quoq3 nomini munera iuſſiſti dicanda conſtitui: tribue, que ſum9, vt ⁊ vite nob3 preſentis auxiliu3, ⁊ ētnitatis efficiā ſacramētū. p. Alia ſec.

Protege nos dn̄e tu3 myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherētes, ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. Per.

Coīo. Memento verbi tui ſeruo tuo domine, in quo mihi ſpē dediſti: hec me conſolata eſt in humilitate mea. Poſt comu. ps. 118.

Quod ore ſumpſim9 domine, pura mēte capiamus: ⁊ de munere tēporali fiat nob3 remediu3 ſempiternum. Per.

Q̄eſum9 (Alia poſt cō. dn̄e deus noſter vt quos diuina tribuis participatione gaudere, humana3 nō ſinas ſubiacere pīcul3. Sup ppl3. oīo.

Eſto, q̄s dn̄e, ꝓpiti9 plebi tue: vt que tibi non placent reſpuentes: tuorum potius repleantur delectationib9 mandato4. Per dominu3 no.

¶ Feria. vj. Statio ad ſct̄ū ſte

phanū in celio mōte. Introit⁹.

ps. 30. M Iſerere mihi domine, qm̄ tribulor: libera me, ⁊ eripe me de manib⁹ inimicorū meoꝝ, ⁊ à perſequentibus me: domine, nō cōfundar, qm̄ inuocaui te. ps. In te dn̄e ſperaui, nō confundar in eternū: in iuſtitia tua libera me. (ibi.) Oro.

C Ordibus nr̄is, q̄s dn̄e, grām tuā benign⁹ infunde: vt peccata nr̄a caſtigatione volūtaria cohibentes, tēporaliter potiùs maceremur: q̄ȝ ſupplicijs d̄putemur eternis. Per dn̄m. p papa. Oratio.

D Eus oīum fidelium paſtor ⁊ rector: famulū tuū. N. quē paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, q̄s, verbo ⁊ exēplo q̄bus preeſt, pficere: vt ad vitā, vna cū grege ſibi credito, perueniat ſempiternā. Per. Cōtra pſecutores eccleſie. Oro.

E Ccleſie tue, q̄s dn̄e, preces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per. Lectio Hieremie pphete. Ca. xvij.

I N dieb⁹ illis. Dixit hieremias. Dn̄e, omnes q̄ derelinquunt, confundētur: recedētes à te, in terra ſcribētur: quoniā dereliquerunt venam aquaruȝ viuentiū dn̄m. Sana me domine, ⁊ ſanabor: ſaluum me fac, ⁊ ſalu⁹ ero: quoniā ſal⁹ mea tu es. Ecce ipſi dicūt ad me. Ubi eſt vbū domini? Ueniat. Et ego non ſum turbat⁹, te paſtorē ſequens: ⁊ diē hominis non deſideraui, tu ſcis. Quod egreſſum eſt de labijs meis: rectuȝ in conſpectu tuo fuit. Non ſis mihi tu formidini: ſpes mea tu in die afflictionis. Confundāt qui me perſequūtur: ⁊ confundar ego: paueant illi: ⁊ non paueam ego. Induc ſuper eos diē afflictionis: ⁊ duplici contritione contere eos: domine deus noſter.

Graduale. Pacificè loquebātur mihi inimici mei: ⁊ i ira ps. 34 moleſti erant mihi. ps. 34 V. Uidiſti domine, ne ſileas: ne diſcedas à me. Tract⁹. Domine, nō ſecū ps. 10[2] dū peccata nr̄a, que fecimus nos: neq̄ȝ ſecundū iniquitates nr̄as retribuas nob̄. V. Domine, ps. 78 ne memineris iniquitatum nr̄arum antiquarum: citò anticipēt nos miſericordie tue: q2 pauperes facti ſumus nimis. V. Adiuua nos deus ſa ibi. lutaris nr̄: ⁊ propter gloriā nominis tui dn̄e libera nos: propitius eſto peccatis nr̄is, propter nomen tuū. Sequentia.

ſancti euãgelij ſꝫ Joãnẽ. c. xj.
In illo tẽpe. Collegerunt
põtifices ⁊ phariſei con-
ciliũ aduerſus Jeſ⁹: ⁊ dicebãt.
Quid facim⁹: quia hic homo
multa ſigna facit? Si dimitti-
m⁹ eũ ſic: oẽs credẽt in eũ. Et
veniẽt romani, ⁊ tollẽt noſtrũ
locũ ⁊ gentẽ. Un⁹ aũt ex ipſis
Cayphas nomine, cùm eſſet
pontifex anni illius: dixit eis.
Uos ne ſcitis quicquã: nec co
gitatis, qꝛ expedit vob, vt vn⁹
moriatur homo pro populo: ⁊
nõ tota gens pereat. Hoc aũt
à ſemeipſo nõ dixit: ſed cũ eſſet
põtifex anni illius, propheta-
uit, quia Jeſus moriturus erat
pro gente: ⁊ non tãtũ pro gen-
te: ſed vt filios dei, qui erant di
ſperſi, cõgregaret in vnũ. Ab
illo ergo die cogitauerũt: vt in
terficerent eũ. Jeſus ergo iã
nõ in palàm ambulabat apud
iudęos: ſed abijt iuxta dſertũ,
in ciuitatẽ q̃ dicit̃ ephrẽ: ⁊ ibi
morabat̃ cum diſcipulis ſuis.
ps. 118. Offer. Benedict⁹ es dñe: do
ce me iuſtificationes tuas: ⁊
non tradas calumniãtib⁹ me
ſuperbis: ⁊ rñdebo exprobran
tibus mihi verbum. Secreta.
Preſta nobis miſericors
de⁹: vt dignè tuis ſeruire
ſẽp altarib⁹ mereamur: ⁊ eoꝝ
perpetua participatione ſal-
uari. Per dominũ. Alia ſecre.
Oblatis, q̃s dñe, placare
muneribus: ⁊ famulum
tuum. N. quẽ paſtorẽ eccleſię
tuę preeſſe voluiſti, aſſidua pro
tectione guberna. Per dñm.
Cõmunio. Ne tradiderꝫ me ps. 26.
domine in animas perſequen
tiũ me: quoniã inſurrexerunt
in me teſtes iniqui: ⁊ mentita
eſt iniquitas ſibi. Poſt cõio.
Sumpti ſacramenti dñe
perpetua nos tuitio non
derelinquat: ⁊ noxia ſemper à
nobis cuncta depellat. Per.
dominũ. Alia poſt cõmunio.
Hec nos, q̃s dñe, diuini ſa
cramenti perceptio pro-
tegat: ⁊ famulum tuũ. N. quẽ
paſtorem eccleſię tuę preeſſe
voluiſti, vnà cum commiſſo ſibi
grege ſaluet ſemp, ⁊ muniat.
per. Super populũ. Oratio.
Concede, queſum⁹ omni
potens deus, vt qui pro-
tectionis tue gratiã querim⁹:
liberati à malis omnibus, ſe-
cura tibi mẽte ſeruiam⁹. Per.
¶ Sabbat ſtatio ad ſctũ Joã
nẽ ãte portã latinã. Reſumi-
t offm̃ heſternũ ſcꝫ. Introit⁹.
Miſerere mihi domi
ne quoniã tribulor: ps. 30.
libera me, ⁊ eripe
me de manib⁹ inimi
corũ meoꝝ: ⁊ à perſequẽtib⁹

me dñe non cõfundar, quoniã
inuocaui te. Ps. In te dñe ſpe-
raui, non cõfundar in eternũ:
in iuſtitia tua libera me. Orõ.

PRoficiat, q̃s dñe, plebs
tibi dicata, pie deuotio-
nis affectu: vt ſacris actionib⁹
erudita: quantò maieſtati tue
ſit gratior: tantò donis potio-
ribus augeatur. Per. Cõtra
perſecutores eccleſie. Orõ.

ECcleſie tue, q̃s dñe, pre
ces placat⁹ admitte: vt d
ſtructis aduerſitatibus ⁊ erro
ribus vniuerſis, ſecura tibi ſer
uiat libertate. P. Pro papa. orõ.

DEus oĩum fideliũ paſtor
⁊ rector, famulũ tuũ. N.
quẽ paſtorẽ eccleſie tue p̃eſſe
voluiſti, propitius reſpice: da
ei, q̃s, verbo ⁊ exemplo quib⁹
preeſt proficere: vt ad vitam,
vna cum grege ſibi credito, p
ueniat ſempiternã. Per. Lcõ
Hieremie prophete. ca. xviij.

IN diebus illis. Dixerũt
impij Iudei adinuicem.
Uenite, cogitemus contra iu-
ſtum cogitationes. Non enim
peribit lex à ſacerdote: nec cõ-
ſiliũ à ſapiẽte: nec ſermo à p-
pheta. Uenite, percutiam⁹ eũ
lingua, ⁊ non attendamus ad
vniuerſos ſermones eius. At
tende dñe ad me: ⁊ audi vocẽ
aduerſariorũ meorũ. Nunqd
redditur pro bono malũ: quia
foderũt foueã anime mee? Re
cordare, q ſteterim in conſpe-
ctu tuo: vt loquerer pro eis bo
num: ⁊ auerterem indignatio-
nẽ tuã ab eis. Propterea da
filios eorum in famem: ⁊ deduc
eos in manus gladij. Fiãt vxo
res eorũ abſq; liberis, ⁊ vidue:
⁊ viri earum interficiãtur mor
te. Iuuenes eorũ confodiãtur
gladio in prelio: audiatur cla-
mor de domibus eorũ. Addu-
ces enĩ ſuper eos latrones re
pente: q: foderunt foueam, vt
caperent me: ⁊ laqueos abſcõ
derũt pedibus meis. Tu aũt
dñe ſcis omne conſilium eorũ
aduerſũ me in mortẽ. Ne pro
pitieris iniquitati eorũ: ⁊ pec
catum eorum à facie tua nõ de
leatur. Fiant corruẽtes in con
ſpectu tuo in tempore furoris
tui: dñe de⁹ noſter. Grad. Pa- Ps 34
cifice loquebantur mihi inimi
ci mei: ⁊ in ira moleſti erant mi
hi. V. Uidiſti dñe, ne ſileas: ne Ps 34
diſcedas à me. Sequentia ſan
cti euangelij ſcd̃m Ioañẽ. ca. xij.

IN illo tpe. Cogitauerũt
principes ſacerdotũ, vt
⁊ Lazarũ interficerent: quia
multi propter illum abibãt ex
Iudeis, ⁊ credebãt in Ieſum.
In craſtinũ aũt turba multa
que cõuenerat ad diẽ feſtum

cum audiſſent quia venit Ieſ9 hieroſolymam, acceperunt ramos palmarum: ⁊ proceſſerũ obuiã ei: ⁊ clamabãt. O ſanna, bñdictus ꝙ venit ĩ noĩe dñi rex iſraël. Et inuenit Ieſ9 aſelluꝫ: ⁊ ſedit ſuper euꝫ, ſicut ſcriptuꝫ eſt. Noli timere filia ſyon: ecce rex tu9 venit, ſedẽs ſuper pulluꝫ aſinę. Hęc nõ cognouerũt diſcipuli ei9 primũ. Secũdùm qñ glorificat9 eſt Ieſus: tũc recordati ſunt, qꝛ hęc ſcripta erãt de eo: ⁊ hęc fecerunt ei. Teſtimoniuꝫ ergo perhibebat t̃ba quę erat cuꝫ eo: qñ lazaruꝫ vocauit de monumento: ⁊ ſuſcitauit euꝫ à mortuis. Propterea ⁊ obuiã venit ei turba: qꝛ audierunt eum feciſſe hoc ſignum. Phariſęi ergo dixerunt ad ſemetipſos. Videtꝫ, qꝛ nihil proficim9. Ecce mũdus tot9 poſt euꝫ abijt. Erãt aũt quidã gẽtiles ex his ꝙ aſcenderãt, vt adorarent in die feſto. Hi ergo acceſſerũt ad philipuꝫ, qui erat à bethſaida galilęę: ⁊ rogabant euꝫ, dicẽtes. Dñe, volum9 Ieſum videre. Venit philip9, ⁊ dicit andreę. Andreas rurſuꝫ ⁊ philipus dixerũt Ieſu. Ieſus aũt rñdit eis, dicẽs. Venit hora, vt clarificetur fili9 hominꝫ. Amẽ amẽ dico vobis: niſi granũ frumẽti cadẽs in terrã mortuum fuerit: ipm ſoluꝫ manet. Si aũt mortuũ fuerit: multum fructuꝫ affert. Qui amat aĩam ſuaꝫ, perdet eã. Et ꝙ odit aĩaꝫ ſuaꝫ in hoc mundo: in vitaꝫ ęternam cuſtodit eam. Si q̃s mihi miniſtrat: me ſeq̃tur. Et vbi ego ſuꝫ: illic ⁊ miniſter me9 erit. Si quꝫ mihi miniſtrauerit: honorificabit eũ pat̃ me9. Nũc anima mea t̃bata eſt. Et quid dicã? Pat̃, ſaluifica me ex hac hora. Sed ꝓpterea veni in horã hanc. Pat̃, clarifica nomen tuũ. Venit ergo vox de cęlo, dicens. Et clarificaui: ⁊ iterum clarificabo. Turba ergo ꝙ ſtabat, ⁊ audierat: dicebat tõnitruuꝫ factuꝫ eſſe. Alij dicebat, angel9 ei locutus eſt. Rñdit ieſus, ⁊ dixit. Nõ propt̃ me venit hęc vox ſed: propt̃ vos. Nũc iudiciũ eſt mũdi: nunc princeps hui9 mundi eijciet̃ foras. Et ego ſi exaltat9 fuero à terra: oĩa trahã ad me ipſuꝫ. Hoc auteꝫ dicebat, ſignificãs qua morte eſſet moritur9. Reſpõdit ei turba. Nos audiuimus ex lege, qꝛ xp̃s manet in ęternuꝫ. Et quõ tu dicꝫ, oportet exaltari filium hoĩs. Quꝫ eſt iſte filius hoĩs? Dixit ergo eis Ieſus. Adhuc modicum lumem in vobis eſt. Ambulate dum lucem habetis: vt nõ tenebrę vos cõprehẽ

dant. Et qui ambulat in tene
bꝛis: neſcit quo vadit. Dũ lu=
cẽ habetis, credite in lucẽ: vt fi
lij lucis ſitis. Hęc locutus eſt
Jeſus, ⁊ abijt: ⁊ abſcõdit ſe ab
ps. 118. eis. Offer. Benedictus es do
mine: doce me iuſtificationes
tuas: ⁊ non tradas calũnianti
bus me ſuperbis: ⁊ rñdebo ex
pꝛobꝛãtib⁹ mihi verbũ. Sec.
A Cũctis nos, q̃s, dñe rea=
tibus ⁊ periculis ꝓpitia
tus abſolue: quos tanti myſte
rij tribuis eſſe conſoꝛtes. Per
dominum nr̃uz. Alia ſecreta.
P Rotege dñe tuis myſte=
rijs ſeruiẽtes: vt diuinis
rebus inhęrentes, ⁊ coꝛpoꝛe
tibi famulemur ⁊ mẽte. Per.
ps. 26. Cõio. Ne tradideris me dñe
in animas ꝑſeq̃ntiũ me: qm̃ in
ſurrexerũt ĩ me teſtes iniqui, ⁊
mentita eſt iniq̃tas ſibi. Poſt
D Iuini muneris (Cõio.
largitate ſatiati, q̃s dñe
deus noſter, vt huius ſemper
participatione viuamus. Per
dominuz. Alia poſt cõmunio
Q Ueſum⁹ dñe deus nr̃, vt
quos diuina tribuis par
ticipatiõe gaudere: humanis
nõ ſinas ſubiacere periculis.
Per. Super populũ. Oratio.
T Ueatur, q̃s dñe, dextera
tua populũ depꝛecantẽ,
⁊ purificatũ dignãter erudiat:
vt conſolatione pręſenti ad fu
tura bona perficiat. Per do.

¶ In die palmarum comple=
ta tertia, ⁊ aſperſiõe aquę mo
re ſolito facta: ſacerdos pꝛoce=
dit indutus ſine caſula cuz mi=
niſtris indutis, ⁊ ramis in me=
dio ante altare poſitis, a cho=
ro cantatur aña. Oſanna filio
dauid: benedict⁹ qui venit in
nomine domini. O rex Iſraël,
oſanna in excelſis. Deinde di
cit ſacerdos. Dominus vo=
biſ. ℟. Et cum ſpiritu tuo. In
tono oꝛationis miſſę. Oratio.
D Eus quẽ diligere ⁊ ama
re iuſtitia ẽ: ineffabilꝫ gra
tię tuę in nobis dona multipli
ca: ⁊ q̃ feciſti nos ĩ moꝛte filij tui
ſperare quę credim⁹: fac nos
eodẽ reſurgẽte peruenire quo
tendim⁹. Qui te. Subſcripta
lectio legitur in tono epiſtolę.
Lectio libꝛi exodi. Cap. xv.
I N diebus illis. Uenerũt
filij Iſraël in helim, vbi
erãt duodecim fontes aquarũ,
⁊ ſeptuaginta palmę: ⁊ caſtra
metati ſunt iuxta aquas. Pꝛo
fectiq̃z ſunt de helim: ⁊ venit
oĩs multitudo filioꝛum Iſraël
in deſertum ſyn, quod eſt inter
helim ⁊ ſynai: q̃ntodecimo die
menſis ſecundi poſtq̃z egreſſi
ſunt de terra ęgypti. Et mur=
murauit omnis congregatio fi

liorũ iſraël cõtra moyſen ⁊ aarõ in ſolitudine. Dixerũtq; ad eos filij iſraël. Utinã mortui eſſemus p manũ dñi in terra egypti: quãdo ſedebam⁹ ſup ollas carniũ, ⁊ comedebamus panẽ i ſaturitate. Cur iduxiſtis nos in deſertũ iſtud: vt occidetis omnẽ multitudinẽ fame? Dixit aũt dñs ad moyſen. Ecce ego pluã vob; panẽ de celo. Egrediat̃ pplus, ⁊ colligat q̃ ſufficiũt p ſingulos dies: vt tẽptẽ eũ vtrũ ambulet i lege mea: an nõ. Die ãt ſexto parẽt qd̃ inferãt: ⁊ ſit duplũq; colligere ſolebãt p ſingulos dies. Dixeruntq; moyſes ⁊ aarõ ad oẽs filios iſraël. Ueſpe ſcietis, q: dñs eduxerit vos de terra egypti: ⁊ mane videbitis gloriã eius. Deinde cantatur pro graduali. ℞. Collegerũt põtifices ⁊ phariſei cõciliũ: ⁊ dixerũt, q̃d facim⁹ q: hic hõ multa ſigna facit: ſi dimittimus eũ ſic: oẽs credẽt i eũ. Ne forte veniãt romani: ⁊ tollãt nr̃z locũ ⁊ gẽtẽ. ℣. Un⁹ ãt ex illis cayphas noĩe, cũ eſſet põtifex anni illi⁹: pphetauit, dicẽs. Expedit vobis, vt vn⁹ moriat̃ pro populo: ⁊ nõ tota gẽs pereat. Ab illo ergo die cogitauerũt interficere eũ, dicẽtes. Ne. Uel aliud. ℞. pro gra. In mõte oliueti orauit ad p̃rem: p̃r, ſi fieri põt: trãſeat a me calix iſte. Spũs quidẽ prõpt⁹ ẽ: caro ãt ĩfirma: fiat volũtas tua. ℣. Uigilate ⁊ orate: vt nõ ĩtretis in tẽtationẽ. Spirit⁹. Poſtea legit̃ euãgeliũ. ¶ Seq̃ntia ſcti euãgelij ſecundũ matth. c. xxj.

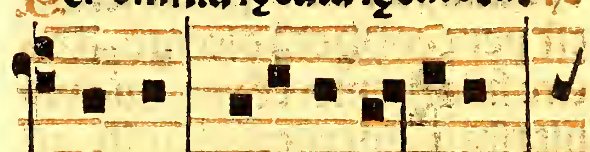
In illo tẽpore. Cũ appropiquaſſet Jeſus hieroſolymis: ⁊ veniſſet bethpage ad monte oliueti: tunc miſit duos diſcipulos ſuos, dicẽs eis. Ite in caſtellu; quod cõtra vos ẽ: ⁊ ſtatĩ inuenietis aſinã alligatã, ⁊ pullu; eu; ea. Soluite, ⁊ adducite mihi. Et ſiq̃s vobis aliquid dixerit: dicite, q: dñs his opus habet: ⁊ cõfeſtĩ dimittet vos. Hoc autẽ totu; factũ eſt: vt adimpleretur quod dictum eſt per prohhetã dicentẽ. Dicite filie ſyon: ecce rex tuus venit tibi mãſuetus: ſedẽs ſup aſinã ⁊ pullũ ſuu; ſubiugal;. Eũtes autez diſcipuli, fecerunt ſicut precepat illis Jeſus: ⁊ adduxerunt aſinam ⁊ pullum: et impoſuerunt ſupeos veſtimẽta ſua: ⁊ eu; d̃ſup ſedere fecerunt. Plurima ãt turba ſtrauerunt veſtimẽta ſua in via. Alij autẽ cedebãt ramos de arborib⁹: et ſternebãt in via. Turbe ãt q̃ p̃cedebãt in via, ⁊ q̃ ſequebãtur clamabant dicentes. O ſanna filio dauid: benedictus qui ve-

venit i noie dñi. Poſt hec bñdi
cũt rami: ⁊ tũc dicit ſacerdos.
Dñs vobiſ. ℟. Et cũ. Oratio

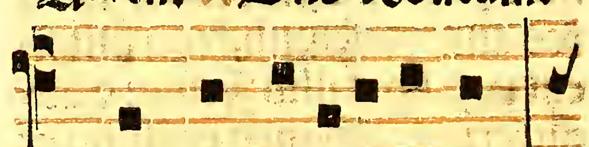
AUge fidez in te ſperãtiuz
deus: ⁊ ſupplicuz preces
clementer exaudi: ⁊ veniat ſu-
per nos multiplex miſericordia
tua: benedicantur ⁊ hi palmi-
tes oliuarũ: ⁊ ſicut in figura ec
cleſię multiplicaſti Noe egre-
dẽtẽ ð archa: ⁊ moyſen exeũtẽ
ð ęgypto cũ filijs iſraël: ita nos
portãtes palmas, ⁊ ramos oli
uarũ, bonis actib⁹ occurram⁹
obuiã xp̃o: ⁊ p ipſuz i gaudiũ in
troëamus ęternũ. Qui tecuz.

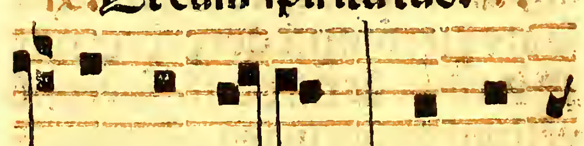
Per omnia ſęcula ſęculorũ. ℟.

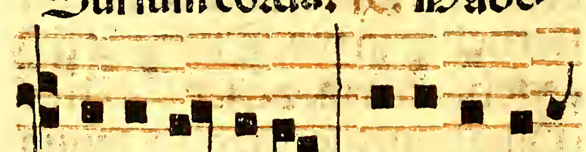
Amen. ℣. Dñs vobiſcum.

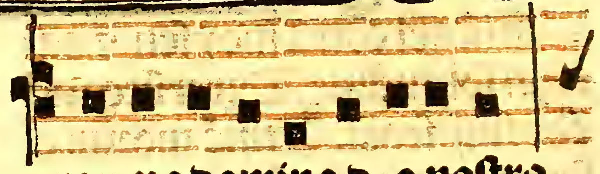
℟. Et cum ſpiritu tuo. ℣.

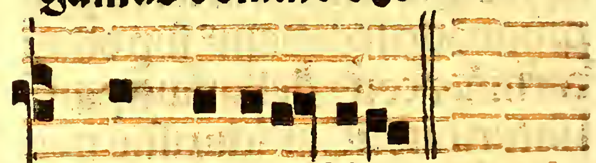
Surſum corda. ℟. Habe-

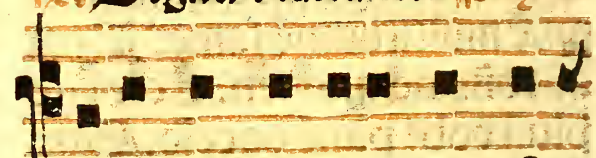
mus ad dñm. ℣. Gratias a

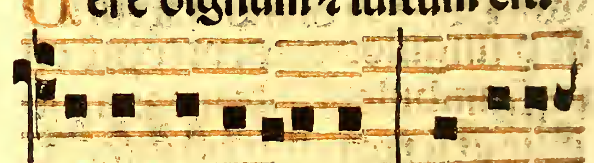
gamus domino deo noſtro.

℟. Dignũ ⁊ iuſtũ eſt. Prefa.

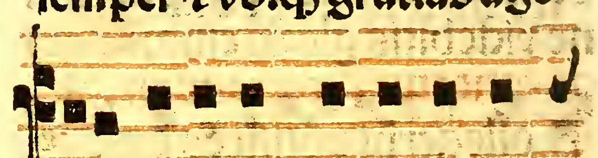
Uere dignum ⁊ iuſtum eſt:

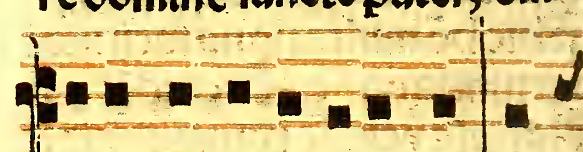
equuz ⁊ ſalutare. Nos tibi

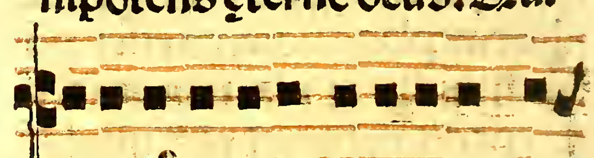
ſemper ⁊ vbiq; gratias age

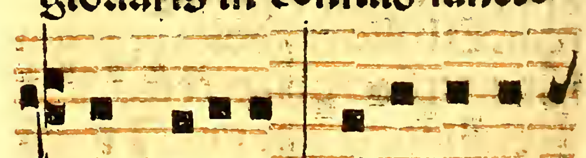
re domine ſancte pater, om

nipotens ęterne deus. Qui

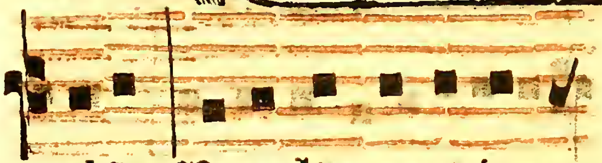

gloriaris in conſilio ſancto

rum tuorum, tibi enim

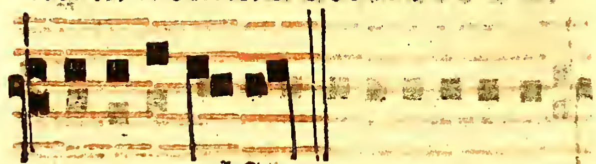

ſeruiunt creaturę tuę: quia te
ſolum auctorem ⁊ deum co-
gnoſcunt: ⁊ omnis factura
tua te collaudat: ⁊ bñdicũt
te ſancti tu i. Q: illud ma-
gnum vnigeniti tu i nomen:
coram regibus ⁊ poteſta ti-
bus huius ſe culi libera vo-
ce confitentur. Cui aſsiſtũt
angeli ⁊ archangeli: thro,
ni ⁊ dominationes: cumq;
omni militi a cęleſtis exerci
tus: hymnum glorię tuę cõ-
cinunt ſine fine dicentes.
Sanctus: ſanctus
Sanctus dominus deus ſa
baoth. Pleni ſunt celi ⁊ ter
ra gloria tua: o ſanna in ex

celſis. Benedictus qui ve-

nit in nomine domini: o ſan-

na in excelſis.

Sequitur. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

PEtimus, domine ſancte pater omnipotens eterne Deus: vt hanc creaturam oliuę: quam ex ligni materia prodire iuſsiſti: quamq; columba rediens ad archã proprio pertulit ore: bene✠dicere, & ſancti✠ficare digneris: vt quicũq; ex ea acceperint: accipiãt ſibi ad protectionem aię & corporis: fiatq; dñe, nrę ſalutis remediũ: tuęq; grę ſacramentũ: Per Chriſtum dominum noſtrum. ℟. Amen. Oremus.

DEus qui diſperſa congregas, & congregata conſeruas: qui populis obuiam Jeſu ramos portantibus benedixiſti: bene✠dic etiam & hos ramos oliuę: quos tui famuli ad honorẽ nominis tui fideliter ſuſcidiũt: vt in quẽcũq; locũ introducti fuerint: tuã benedictionem habitatores loci illius conſequantur: & omni aduerſitate effugata: dextera tua protegat: quos redemit Jeſus Chriſtus filius tuus dominus noſter. Qui tecum viuit, & regnat ĩ vnitate ſpũs ſcti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Reſponſor. Amen. Oremus.

DEus qui miro diſpoſitionis ordine: ex rebus etiã inſenſabilibus diſpenſationẽ noſtrę ſalutis oſtendere voluiſti: da queſumus: vt deuota tuorum turma fidelium: ſalubriter intelligat, quicquid myſticę deſignatur in facto: quę hodie cęleſti lumine afflata, redemptori obuiam procedens: palmarum atq; oliuarũ ramos veſtigijs eius ſubſtrauit. Palmarũ igitur rami de mortis principe triumphos expectant: ſurculi vero oliuarum ſpiritualem vnctionem aduenisse quodammodo clamant. Intellexit enim iã tunc illa beata hominum multitudo prefigurari: quia redẽptor noſter humanis condolens miſerijs, pro totius mundi vita cum mortis principe eſſet pugnaturus: ac moriendo triumphaturus. Et ideo talia obſequens, admi-

miniſtrauit: quę in illo ⁊ triumphos victorię ⁊ miſericordię pinguedinem declararent. Quod nos quoq; plena fide: ⁊ factũ ⁊ ſignificatum retinentes: te domine ſancte, pater omnipotens, ęterne deus: per eundem dominum noſtrũ Jeſum Chriſtum ſuppliciter exoramus: vt in ipſo atq; per ipſum, cuius nos mẽbra fieri voluiſti: de mortis imperio victoriam reportantes, ipſius glorioſę reſurrectionis participes eſſe mereamur. Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate ſpirit⁹ ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorũ. Reſponſoriũ. Amẽ. Oremus.

Deus qui per oliuę ramum, pacem terris colũbam nunciare iuſsiſti: preſta, quęſumus, vt hos oliuę cęterarũq; arborum ramos, cęleſti bene✠dictione ſanctifices: vt cuncto populo tuo proficiant ad ſalutem. Per Chriſtum dominum noſtrum. Reſponſorium. Amen. Oremus.

Bene✠dic, quęſumus domine, hos palmarum ſeu oliuarum ramos: ⁊ preſta, vt quod populus tuus tua veneratione hodierna die corporaliter agit: hoc ſpiritualit̃ ſumma deuotione perficiat, de hoſte victoriam reportando, ⁊ opus miſericordię ſummopere diligendo. Per dominuz. Reſponſorium. Amen. Hic rami aſperguntur aqua benedicta, dicendo antifonaz Aſperges me domine. ſine cantu ⁊ ſine pſalmo: ⁊ incenſantur oliuę. Deinde dicit ſacerdos. Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio. Oremus

Deus qui filium tuum dominum noſtrũ Jeſuz chriſtum, pro ſalute noſtra in hunc mundum miſiſti, vt ſe humiliaret ad nos, ⁊ nos reuocaret ad te: cui etiam dum hieruſalem veniret, vt adimpleret ſcripturas: credentium populorũ turba fideliſsima deuotione veſtimenta ſua cum ramis palmarum in via ſternebant: preſta, quęſumus, vt illi fidei viam preparemus, de qua, remoto lapide offenſionis ⁊ petra ſcandali: frondeãt apud te opera noſtra iuſtitię ramis: vt eius veſtigia ſequi mereamur. Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate. Poſteà duo fratres ramos diſtribuunt, fratribus in locis ſuis manentibus. Et interim à choro cãtãtur antiphonę. Pueri hebreorum portantes ramos oliuarum, obuiauerũt domino: clamantes, ⁊ dicentes, oſanna in excelſis. Alia antip.

Pueri hebreoꝝ veſtimenta ꝑ ſternebant in via: ⁊ clamabāt, dicētes, oſanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine dñi. Que ſi nō ſufficiāt repetāt, quouſq; ramorum diſtributio finiat. Deinde dicit ſacerdos verſus. Dñs vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oremus.

Omnipotens ſempiterne deus, q̄ dñm noſtrum Jeſum Chriſtum die azimorū, ſuper pulluz aſinę ſedere feciſti: ⁊ turbas populorum veſtimenta vel ramos arborum in via ſternere: ⁊ oſanna decantare in laudem ipſius docuiſti: da, quęſumus, vt illoꝛuz innocentia imitari poſsimus: ⁊ eorum meritum conſequi mereamur. Per eundem Chriſtum dñm. ℟. Amen. Poſteà fit proceſſio: ⁊ cantantur antiphonę. ſubſcritę: vel omnes: vel aliq̄: pro diſpoſitione cātorum. Antiphona. Cum appropinquaret domin⁹ hieroſolymaz: miſit duos ex diſcipulis ſuz, dicēs. Ite in caſtellū qđ ē cōtra vos: ⁊ inuenietꝫ pullū aſinę alligatū: ſuꝑ quē null⁹ hominū ſedit: ſoluite, ⁊ adducite mihi. Si q̄s vos interrogauerit, dicite, op⁹ dñi eſt: ſoluētes adduxerūt ad ieſuz, ⁊ impoſuerūt illi veſtimēta ſua: ⁊ ſedit ſuꝑ euz: alij expādebāt veſtimēta ſua in via: alij ramos de arboribus ſternebāt: ⁊ qui ſequebantur, clamabāt: oſanna benedictus qui venit in nomine domini: benedictuz regnum patris noſtri dauid: oſanna in excelſis: miſerere nobis fili dauid. Alia antiphona. Cùm audiſſet populus, quia Jeſus venit Hieroſolymam: ac ceperunt ramos palmarum, ⁊ exierunt ei obuiam: ⁊ clamabant pueri, dicentes. Hic eſt qui venturus eſt in ſalutem populi. Hic eſt ſal⁹ noſtra, ⁊ redēptio Iſraël. Quāt⁹ eſt iſte cui throni ⁊ dominationes occurunt. Noli timere filia ſyon: ecce rex tuus venit tibi, ſedens ſuper pullum aſinę, ſicut ſcriptum eſt. Salue rex fabricator mundi, qui veniſti redimere nos. Alia antiphona. Ante ſex dies ſolemnis paſchę: quando venit domin⁹ in ciuitatem Hieruſalem: occurrerunt ei pueri, ⁊ in manibus portabant ramos palmarum: ⁊ clamabant voce magna, dicentes: oſanna in excelſis: bñdict⁹ qui venit ī multitudine miſericordię tuę: oſanna in excelſis. Alia antiph. Occurrūt turbę cū floribus ⁊ palmis redēptori obuiā: ⁊ victori triumphanti digna dant obſe

quia. Filium dei ore gentes prędicant: ꝛ in laudem Chriſti voces tonant per nubila, oſanna in excelſis. Alia antiphona. Cum angelis ꝛ pueris fideles inueniamur: triumphatori mortis clamãtes, oſanna in excelſis. Alia antiphona. Turba multa que conuenerat ad diem feſtũ, clamabat domino: benedictus qui venit in nomine domini, oſanna in excelſis. In reuerſione proceſſionis ad eccleſiam, aliqui fratres intrãt, duo ad minus, vel quatuor ad plꝰ: ꝛ clauſo oſtio, ſtantes verſa facie ad proceſſionem, incipiunt verſus. Gloria laus. Et totum decantant vſq;. Iſraël tu rex. Sacerdos verò cum reliquis ſtantibꝰ extrà, repetit illud idem. Deinde ſtantes intus, cantant verſus ſequentes, vel omnes, vel partem, pro diſpoſitione cantoris. Et ſtantes extrà, reſpõdent ad quoſlibet duos verſꝰ. Gloria laꝰ. Sicut pricipio. ℟.

Gloria laus ꝛ honor tibi ſit rex chriſte redemptor. verſus. Cui puerile decus prõpſit oſanna pium. verſus. Iſraël es tu rex dauidis, ꝛ inclyta proles. verſus. Nomine qui in domini, rex benedicte venis. Reſponſorium. Gloria laus ꝛ honor tibi ſit rex chriſte redemptor. ℟. Cetꝰ in excelſis te laudat cęlitus omnis. verſus. Et mortalis homo cuncta creata ſimul. reſponſoriuꝫ. Gloria laꝰ ꝛ honor tibi ſit rex Chriſte redemptor. verſus. Plebs hebrea tibi cum palmis obuiam venit. verſꝰ. Cum prece, voto, hymnis adſumus ecce tibi. reſponſorium. Gloria laus ꝛ honor tibi ſit rex Chriſte redemptor. Verſus. Hi tibi paſſuro ſoluebãt munia laudis. verſus. Nos tibi regnanti pangimus ecce melos. reſponſoriuꝫ. Gloria laus ꝛ honor tibi ſit rex chriſte redemptor. verſus. Hi placuere tibi: placeat deuotio noſtra. verſꝰ. Rex bone, rex clemens: cui bona cuncta placẽt. reſponſorium. Gloria laus ꝛ honor tibi ſit rex Chriſte redẽptor. verſus. Fecerat hebręos hos gloria ſanguinis almi. verſus. Nos fecit hebręos tranſitus ecce pius. reſponſorium. Gloria laus ꝛ honor tibi ſit rex chriſte redemptor. verſꝰ. Sis pius aſſeſſor tu: ꝛ nos ſimus aſelꝰ. verſus. Te cũ nos capiat vrbs veneranda dei. reſponſorium. Gloria laus ꝛ honor tibi ſit rex Chriſte redẽptor. verſꝰ. Veſtis apoſtolicę rutilo fulgore tegamur. ℟. Te benè docta

vt eam noſtra caterua vehat.
℟. Gloria laus ⁊ honoꝛ tibi ſit
rex chꝛiſte redemptoꝛ. ℣. Te-
gmine ſic anime ſternam⁹ coꝛ-
poꝛa noſtra. ℣. Quo per nos
ſemper ſit via tuta tibi. ℟. Glo
ria la⁹ ⁊ honoꝛ tibi ſit rex chꝛi-
ſte redemptoꝛ. ℣. Sit pia pꝛo
palme nobis victoꝛia ramis ℣
Et tibi victrici ſoꝛte canamus
ita. ℟. Gloꝛia laus ⁊ honoꝛ ti-
bi ſit rex chꝛiſte redēptoꝛ. Po-
ſteà intrat ꝓceſsio eccleſiā cā
tando. ℟. Ingrediente domi-
no in ſanctam ciuitatē hebꝛe
oꝛum, pueri reſurrectionē vite
pꝛonunciātes: cum ramis pal
marum oſanna clamabant in
excelſis. ℣. Cū audiſſet popu
lus, ꝙ Jeſus veniret hieroſo-
lymam: exierūt obuiam ei cum
ramis. Et nō dicit. Glia pri.
¶ Dn̄ica i palmis. Statio ad
ſctū Joānē in latera. Introi.
Pſ. 21. Domine, ne longè fa
cias auxilium tuum
à me: ad defenſionē
meam aſpice: libera
me de oꝛe leonis: ⁊ a coꝛnibus
vnicoꝛnium humilitatē meā.
ibi. Pſ. Deus deus meus reſpice
in me: quare me dereliquiſti?
longè à ſalute mea verba deli-
ctoꝛum meoꝛum. Oꝛatio.
Omnipotens ſempiter-
ne deus, qui humano ge
neri ad imitandum humilita-
tis exemplum, ſaluatoꝛem no-
ſtrum carnem ſumere, ⁊ crucē
ſubire feciſti: cōcede pꝛopiti⁹,
vt ⁊ patiētie ipſius habere do
cumenta, ⁊ reſurrectionis con
ſoꝛtia mereamur. Per eundē
dominum noſtrū Jeſum chꝛi-
ſtum. Et hec oꝛatio tantum di
citur. Lectio epiſtole beati
Pauli apl'i. Ad philippē. c. ij.
Fratres. Hoc enim ſenti
te in vob, quod ⁊ in chꝛi
ſto Jeſu. Qui cū in foꝛma dei
eſſet: non rapinam arbitratus
eſt, eſſe ſe equalem deo. Sed
ſemetipſum exinaniuit: foꝛmā
ſerui accipiens, in ſimilitudinē
hominum factus: ⁊ habitu in-
uentus vt homo: humiliauit ſe
metipſum, factus obediens vſ
ꝙ ad moꝛtem: moꝛtem autem
crucis. Propter quod ⁊ deus
exaltauit illum: ⁊ donauit illi
nomē quod eſt ſuper omne no
men: vt in nomine Jeſu omne
genu flectatur: celeſtium, ter-
reſtriū, ⁊ infernoꝛum: ⁊ omnis
lingua confiteatur, quia domi-
nus Jeſus Chꝛiſtus in gloꝛia
eſt dei patris. Graduale. Te- Pſ. 72.
nuiſti manum dexteram meā:
⁊ in volūtate tua deduxiſti me:
⁊ cum gloꝛia aſſumpſiſti me.
℣. Quā bon⁹ Iſrael de⁹ rect
coꝛde: mei aūt pene moti ſunt

pedes: pene effuſi ſunt greſ-
ſus mei: quia zelaui in peccato
rib⁹, pacem peccatoꝛuȝ vidẽs.
Ps. 21. Tract⁹. Deus deus me⁹ re-
ſpice i me: q̃re me dereliquiſti.
℣. Lõgè à ſalute mea verba d
lictoꝛuȝ meoꝛuȝ. ℣. deus meus
clamabo per dieȝ, nec exaudi-
es: in nocte, ⁊ non ad inſipien-
tiaȝ mihi. ℣. Tu autẽ in ſancto
habitas, laus Iſraël. ℣. In te
ſperauerunt patres noſtri: ſpe
rauerunt, ⁊ liberaſti eos. ℣.
Ad te clamauerunt, ⁊ ſalui fa-
cti ſunt: in te ſperauerunt, ⁊ nõ
ſunt confuſi. ℣. Ego autẽ ſum
vermis, ⁊ nõ homo: oppꝛobꝛiũ
hominum, ⁊ abiectio plebis.
℣. Omnes qui videbant me,
aſpernabantur me: locuti ſunt
labijs, ⁊ mouerunt caput. ℣.
Sperauit in domino, eripiat
eum: ſaluum faciat eum: quo-
niam vult eum. ℣. Ipſi verò
conſiderauerunt, ⁊ conſpexe-
runt me: diuiſerũt ſibi veſtimẽ
ta mea: ⁊ ſuper veſtem meam
miſerũt ſoꝛtem. ℣. Libera me
de oꝛe leonis: ⁊ â coꝛnibus vni
coꝛnium humilitatem meã. ℣.
Qui timetis dominum, lauda-
te eum: vniuerſuȝ ſemẽ Jacob
magnificate eum. ℣. Annunci
abitur domino generatio ven-
tura: ⁊ annunciabunt cęli iuſti
tiam eius. ℣. Populo qui na-
ſcetur: quem fecit dominus.
Paſsio domini abſq; benedi-
ctione dicitur ⁊ ſine Dñs vo
biſcuȝ, ⁊ luminaribus, ⁊ incen
ſo: ſed abſolute incipitur, nec
reſpondetur. Gloꝛia tibi domi
ne. Peruento tamen ad par-
tem illam, quę in tono euange
lij legitur: benedictio petitur:
⁊ incenſum poꝛtatur ſecundũ
q̄ conſuetum eſt fieri ad euan
gelium. Similiter fit alijs die-
bus quando legitur paſsio.
Paſsio domini noſtri Jeſu xpi
ſm Mattheum. Cap. xxvj.
In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. ✠ Scitȝ,
q: poſt biduum paſcha fiet: ⁊
fili⁹ hominis tradetur, vt cru-
cifigatur? C. Tũc congregati
ſunt pꝛincipes ſacerdotum, ⁊
ſenioꝛes populi in atriũ pꝛinci
pȝ ſacerdotũ, qui dicebat̃ cay-
phas: ⁊ conſilium fecerunt,
vt Jeſum dolo tenerent, ⁊ occi
derent. Dicebant autem. S.
Non in die feſto. C. Ne foꝛtè
tumult⁹ fieret in populo. Cũȝ
autem eſſet Jeſus in Betha-
nia, in domo Simonis lepꝛoſi:
acceſsit ad eum mulier, habẽs
alabaſtrum vnguẽti pꝛecioſi:
⁊ effudit ſuper caput ipſius re
cumbentis. Videntes autem
diſcipuli idignati ſunt, dicẽtes.
S. Vt quid perditio hęc? Po

tuit enim vnguētū iſtud venū
dari multo: ⁊ dari pauperib⁹.
C Sciens autē ieſus ait illis.
✠ Quid moleſti eſtis huic mu
lieri? Opus enim bonū ope-
rata eſt in me. Nā ſemꝑ paupe
res habebitis vobiſcū: me aūt
nō ſemper habebitꝫ. Mittēs
enī hec vnguētū hoc in cor-
pus meū: ad ſepeliendū me
fecit. Amē dico vobis, vbicun
q predicatū fuerit hoc euan
geliū, in toto mundo dicetur: ⁊
q hec fecit in memoriā ei⁹. C
Tūc abijt vnus de duodecim:
qui dicitur iudas ſcarioth, ad
principes ſacerdotū: ⁊ ait illꝫ.
S Quid vultꝫ mihi dare: ⁊ ego
eū vob tradā? C At illi conſti
tuerūt ei triginta argenteos.
Et exinde qrebat opportuni-
tatem, vt eū traderet. Prima
aūt die azimoꝝ, acceſſerunt di
ſcipuli ad ieſū, dicētes. S Ubi
vis paremus tibi, comedere pa
ſcha? C At ieſus dixit. ✠ Ite
in ciuitatē ad quēdam: ⁊ dicite
ei. Magiſter dicit. Tempus
meū prope eſt: apud te facio
paſcha cū diſcipulis meis. C
Et fecerunt diſcipuli ſicut cō-
ſtituit illis ieſus: ⁊ parauerunt
paſcha. Veſpere aūt facto, di-
ſcūbebat cū duodecī diſcipu
lis ſuis. Et edētib⁹ illis dixit.
✠ Amen dico vobis: q: vnus
vr̄um me traditur⁹ eſt. C Et
cōtriſtati valde: ceperunt ſin-
guli dicere. S Nūqd ego ſum
dñe? C At ille rñdens ait. ✠
Qui intingit mecū manum in
parapſide: hic me tradet. Fili⁹
qdē hoīs vadit: ſicut ſcriptū ē
de illo. Ve aūt homini illi, per
quē fili⁹ hoīs tradetur? Bonū
erat ei: ſi nat⁹ nō fuiſſet homo
ille. C Rñdens aūt iudas, qui
tradidit eū: dixit. S Nūqd
ego ſum rabbi? C Ait illi. ✠
Tu dixiſti. C Cenantibus au
tē eis, accepit ieſus panem: ⁊
⁊ bñdixit, ac fregit: deditq; diſ-
cipulis ſuis: ⁊ ait. ✠ Accipite,
⁊ comedite. Hoc ē corp⁹ meū.
C Et accipiens calicē, grās
egit ⁊ dedit illis, dicēs. ✠ Bi-
bite ex hoc oēs. Hic eſt enim
ſanguinis me⁹, noui teſtamen
ti: q pro multis effundet in re-
miſſionē peccatoꝝ. Dico aūt
vobꝫ, nō bibā ammodo de hoc
genimine vitis, vſq; in diē illū,
cū illud bibā vobiſcū nouū
in regno pr̄is mei. C Et hym
no dicto, exierūt in mōte oliue-
ti. Tūc dicit illis ieſ⁹. ✠ Oēs
vos ſcādalū patiemini in me in
iſta nocte. Scriptū ē enī: ꝑcu-
tiā paſtorē: ⁊ diſpgent oues gre
gꝫ. Poſtq̄ āt reſurrexero: pce
dā vos in galileā. C Rñdens
aūt petrus, ait illi. S Et ſi oēs

ſcandalizati fuerint in te: ego nūq̃ ſcandalizabor. C Ait illi Jeſus. ✠ Amē dico tibi: q2 in hac nocte anteq̃ gall⁹ cātet, ter me negabis. C Ait illi petrus. S Etiā ſi oportuerit me mori tecū: nō te negabo. C Similiter ⁊ oēs diſcipuli dixerūt. Tunc venit ieſ⁹ cū illis in villā q̄ dr̄ gethſemani: ⁊ dixit diſcipulis ſuis. ✠ Sedete hîc, donec vadā illuc, ⁊ orē. C Et aſſumpto petro, ⁊ duobus filijs zebedei, cepit cōtriſtari, ⁊ meſtus eſſe. Tūc ait illis. ✠ Triſtis eſt aīa mea, vſq̃ ad mortē. Suſtinete hîc, ⁊ vigilate mecū. C Et ꝓgreſſus puſillū, ꝓcidit in faciē ſuā, orās, dicēs. ✠ Pr̄ mi, ſi poſibile eſt, trāſeat à me calix iſte. Verūtamē non ſicut ego volo: ſed ſicut tu. C Et venit ad diſcipulos ſuos, ⁊ inuenit eos dormiētes: ⁊ dixit petro. ✠ Sic? Non potuiſti vna hora vigilare mecū? Vigilate, ⁊ orate: vt nō intretis in tētationē. Spūs q̄dē ꝓmpt⁹ ē: caro autē infirma. C Iterū ſecundò abijt, ⁊ orauit, dicēs. ✠ Pr̄ mi, ſi nō pōt hic calix trāſire, niſi bibā illū: fiat voluntas tua. C Et venit iterū: ⁊ īuenit eos dormiētes. Erant aūt oculi eorū grauati. Et relictis illis, iterū abijt: ⁊ orauit tertiò eundē ſmonē dicēs. Tūc venit ad diſcipulos ſuos: ⁊ dixit illis. ✠ Dormite iā, ⁊ reqeſcite. Ecce appropinq̄bit hora: ⁊ filius hominis tradet̄ in man⁹ peccatorū. Surgite, eam⁹: ecce appropinq̄bit, qui me tradet. C Adhuc eo loquēte, ecce iudas, vn⁹ d̄ duodeci venit, ⁊ cū eo turba multa, cū gladijs ⁊ fuſtib⁹: miſſi à princib⁹ ſacerdotū ⁊ ſeniorib⁹ ppl'i. Qui aūt tradidit eū: dedit illis ſignū, dicēs. S Quēcūq̃ oſculat⁹ fuero: ipſe ē, tenete eū. C Et ꝯfeſtī accedēs ad ieſū, dixit. S Aue rabbi. C Et oſculat⁹ ē eū. Dixitq̃ illi ieſ⁹. ✠ Amice, ad q̄d veniſti? C Tūc acceſſerūt, ⁊ man⁹ iniecerūt in ieſū: ⁊ tenuerūt eū. Et ecce vn⁹ ex his q̄ erāt cū ieſu, extēdēs manū, exemit gladiū ſuū: ⁊ pcutiēs ſ̄uū principis ſacerdotū, āputauit auriculā eius. Tūc ait illi ieſus. ✠ Cōuerte gladiū tuū ī locū ſuū. Oēs eni q̄ acceperint gladiū: gladio peribūt. An putas, q2 nō poſſū rogare prēz meū: ⁊ exhibebit mihi modo plꝰ q̃ duodeci legiōes āgelorū? Quō ergo īplebūt ſcripture? Q2 ſic oportet fieri. C In illa hora dixit ieſ⁹ turbis. ✠ Tāq̃ ad latronē exiſtis cū gladijs ⁊ fuſtibus cōprehēdere me. Quotidie apd̄ vos ſe

debã, docẽs in tẽplo: ⁊ non me
tenuiſtis. C Hoc aũt totũ fa-
ctũ eſt: vt adimplerentur ſcri
pturę ꝓphetaꝝ. Tũc diſcipu
li oẽs, relicto eo, fugerũt. At
illi tenẽtes Ieſuꝫ, duxerũt eũ
ad cayphã principeꝫ ſacerdo-
tũ: vbi ſcribę ⁊ ſeniores conue
nerant. Petrus aũt ſequeba-
tur eum à longẽ, vſqꝫ in atriuꝫ
principꝫ ſacerdotũ. Et ingreſ
ſus intrò, ſedebat cũ miniſtris:
vt videret finẽ. Princeps aũt
ſacerdotũ, ⁊ omne conciliuꝫ, q̃
rebãt falſuꝫ teſtimoniuꝫ cõtra
Ieſuꝫ: vt euꝫ morti traderent.
Et nõ inuenerũt: cũ multi fal-
ſi teſtes acceſsiſſent. Nouiſsi
mè autẽ venerunt duo falſi te-
ſtes: ⁊ dixerunt. S Hic dixit.
Poſſum deſtruere tẽpluꝫ dei:
⁊ poſt triduũ reędificare illud.
C Et ſurgens princeps ſacer
dotum, ait illi. S Nihil rñdes
ad ea, quę iſti aduerſuꝫ te teſti
ficantur? C Ieſus auteꝫ tace
bat. Et princeps ſacerdotum
ait illi. S Adiuro te per deum
viuuꝫ: vt dicas nobis, ſi tu es
xp̃s filius dei. C Dixit illi Ie
ſ9. ✠ Tu dixiſti. Verũtamen
dico vobis. Ammodò videbi-
tis filiũ hominis ſedentẽ à dex
tris virtutis dei, ⁊ venientẽ in
nubib9 cęli. C Tũc princeps
ſacerdotũ ſcidit veſtimẽta ſua,
dicẽs. S Blaſphemauit: quid
adhuc egemus teſtib9? Ecce
nunc audiſtis blaſphemiã: q̃d
vobis, videtur? C At illi rñdẽ
tes dixerũt. S Reus eſt mor-
tis. C Tunc expuerunt in fa
ciem eius: ⁊ colaphis euꝫ ceci-
derunt. Alij aũt palmas in fa
ciem eius dederunt, dicentes.
S Prophetiza nobꝫ Chriſte.
Quis eſt q̃ te ꝑcuſsit. C Pe-
tr9 verò ſedebat foris in atrio.
Et acceſsit ad eũ vna ancilla,
dicens. S Et tu cum Ieſu ga
lilęo eras. C At ille negauit
corã omnibus, dicens. S Ne
ſcio quid dicis. C Exeũte aũt
illo ianuam, vidit eũ alia ancil-
la: ⁊ ait his qui erãt ibi. S Et
hic erat cum Ieſu nazareno.
C Et iterũ negauit cum iura-
mento: q2 nõ noui hominẽ. Et
poſt puſillũ acceſſerũt q̇ aſta-
bant: ⁊ dixerunt petro. S Ve
rè tu ex illis es: nam ⁊ loquela
tua manifeſtũ te facit. C Tũc
cępit deteſtari, ⁊ iurare: q2 nõ
nouiſſet homineꝫ. Et cõtinuo
gallus cantauit. Et recordat9
eſt petrus verbi ieſu, qđ dixe-
rat: priuſqꝫ gallus cantet, ter
me negabis. Et egreſſ9 foras,
fleuit amarè. Manè auteꝫ fa
cto, conſiliũ inierunt oẽs prin-
cipes ſacerdotũ ⁊ ſeniores po
puli, aduerſus ieſuꝫ: vt eũ mor

ti traderent. Et vinctum ad-
duxerunt eũ: ⁊ tradiderunt põ
tio pilato preſidi. Tũc videns
iudas, qui tradidit eũ, ꝙ dam-
natus eſſet: pñia ductus, retu
lit triginta argenteos principi
bus ſacerdotũ ⁊ ſenioribus, di
cens: S Peccaui, tradẽs ſan-
guinem iuſtum. C At illi dixe
runt. S Quid ad nos? Tu vi-
deris. C Et ꝓiectis argẽteis
in tẽplo, receſsit: ⁊ abiens, la-
queo ſe ſuſpendit. Principes
aũt ſacerdotuꝫ, acceptis argẽ
teis, dixerũt. S Non licet eos
mittere in corbonã: quia ꝑciũ
ſanguinis eſt. C Cõſilio autẽ
inito, emerunt ex illis agruꝫ fi-
guli in ſepulturã peregrinoꝝ.
Propter hoc vocat⁹ eſt ager
ille, acheldemach, hoc ẽ, ager
ſanguinꝭ, vſqꝫ in hodiernũ diẽ.
Tũc impletũ eſt qđ dictũ eſt ꝑ
hieremiã prophetã, dicenteꝫ.
Et acceperũt tringinta argẽ
teos, ꝑciũ appciati: quẽ app-
ciauerunt à filijs iſraël: ⁊ dede
runt eos in agruꝫ figuli: ſicut
conſtituit mihi dñs. Ieſus aũt
ſtetit ante preſidẽ. Et interro
gauit euꝫ preſes, dicẽs. S Tu
es rex iudeoꝝ? C Dicit ei ie-
ſus. ✠ Tu dicis. C Et cuꝫ ac
cuſaret à principibus ſacerdo
tum ⁊ ſenioribus: nihil rñdit.
Tunc dicit illi pilatus. S Nõ
audis quãta aduerſuꝫ te dicũt
teſtimonia. C Et non rñdit ei
ad vlluꝫ verbuꝫ, ita vt miraret
preſes vehemẽter. Per diem
aũt ſolẽnẽ conſueuerat ꝑſes di
mittere populo vnum vinctũ,
quẽ voluiſſent. Habebat aũt
tunc vnuꝫ vinctuꝫ inſignẽ, qui
dicebatur barrabas: qui pro-
pter homicidium miſſus fue-
rat in carcerem. Congrega-
tis autem illis dixit pilat⁹. S
Quem vultis dimittaꝫ vobis:
barrabaꝫ, an Ieſum, qui dicit
xp̃s? C Sciebat enim, ꝙ per
inuidiã tradidiſſent eũ. Sedẽ
te aũt illo pro tribunali, miſit
ad illũ vxor ei⁹, dicẽs. S Nihil
tibi ⁊ iuſto illi. Multa eniꝫ paſ
ſa ſuꝫ per viſuꝫ hodie propter
eũ. C Principes aũt ſacerdo
tũ ⁊ ſeniores perſuaſſerunt po
pulis, vt peterẽt barrabã. Ie-
ſuꝫ verò perderẽt. Rñdẽs aũt
preſes, ait. S Quẽ vultis vo-
bis de duobus dimitti? C At
illi dixerunt. S Barrabam.
C Dixit illis pilat⁹. S Quid
igit faciã đ Ieſu, qui dicit xp̃s?
C Dicunt oẽs. S Crucifiga
tur. C Ait illꝫ ꝑſes. S Quid
enim mali fecit? C At illꝫ ma
gis clamabãt, dicẽtes. S Cru
cifigatur. C Videns aũt pila
t⁹, quia nihil ꝓficeret: ſed magis
tumultus fieret, accepta aqua

lauit man⁹ corã populo, dicẽs,
S Innocẽs ego ſum a ſangui
ne iuſti hui⁹. Uos videritꝫ. C
Et reſpõdẽs vniuerſus ppl's,
dixit. S Sãguis ei⁹ ſup nos ꝛ
ſup filios nr̃os. C Tũc dimiſit
illꝫ barrabã. Jeſũ aũt flagella
tũ tradidit eis, vt crucifigeret.
Tũc milites p̃ſidis ſuſcipiẽtes
ieſũ i p̃torio: cõgregauerũt ad
euꝫ vniuerſaꝫ cohortẽ. Et exu
ẽtes eũ, clamydẽ coccineã cir-
cũdederunt ei. Et plectentes
coronã de ſpinis, impoſuerunt
ſuper caput eius: ꝛ arundineꝫ
in dextera eius. Et genuflexo
ante eũ, illudebãt ei, dicentes.
S Aue rex iudeorꝫ. C Et ex
puẽtes in euꝫ, acceperũt arun
dinem: ꝛ percutiebant caput
eius. Et poſtq̃ꝫ illuſerunt ei:
exuerunt eũ clamyde: ꝛ indue
runt euꝫ veſtimẽtis eius: ꝛ du-
xerunt eum, vt crucifigerent.
Exeuntes autẽ, inuenerũt ho
minẽ cyreneũ, venienteꝫ de vil
la obuiãꝫ ſibi, nomine ſimonẽ.
Hunc angariauerunt: vt tolle
ret crucẽ eius. Et venerunt in
locuꝫ, qui dicitur golgotha: qđ
eſt caluarie locus. Et dederũt
ei vinum bibere cum felle mix-
tuꝫ. Et cuꝫ guſtaſſet: noluit bi
bere. Poſtq̃ꝫ aũt crucifixerũt
euꝫ: diuiſerũt veſtimenta eius
ſorteꝫ mittentes: vt adimplere
tur qđ dictũ eſt per prophetã,
dicenteꝫ. Diuiſerunt ſibi veſti
menta mea: ꝛ ſuper veſtẽ meã
miſerunt ſortẽ. Et ſedẽtes ſer-
uabãt eũꝫ. Et impoſuerũt ſup
caput ei⁹ cauſaꝫ ipſi⁹ ſcriptaꝫ.
Hic eſt Jeſ⁹ nazaren⁹, rex iu-
deorũ. Tunc crucifixi ſunt cuꝫ
eo duo latrones: vn⁹ a dextris,
ꝛ vn⁹ a ſiniſtrꝫ. Pretereuntes
autẽ blaſphemabãt eũ: mouẽ
tes capita ſua, ꝛ dicentes. S
Uah, q̃ deſtruis tẽplũ dei, ꝛ in
triduo reedificas illud. Salua
temetipſũꝫ. Si fili⁹ dei es: de-
ſcẽde de cruce. C Similiter ꝛ
principes ſacerdotũ illudẽtes
cũ ſcribꝫ ꝛ ſenioribus, dicebãt.
S Alios ſaluos fecit: ſeipꝫ nõ
põt ſaluũ facere. Si rex iſrael
eſt, d̃ſcẽdat nũc de cruce: ꝛ cre
dim⁹ ei. Cõfidit in deo: liberet
euꝫ nũc ſi vult. Dixit eniꝫ: q: fi
lius dei ſuꝫ. C Idipꝫ aũt ꝛ la-
trones q̃ crucifixerãt cũ eo, in
pperabãt ei. A ſexta aũt hora
tenebre facte ſunt ſup vniuer-
ſaꝫ terrã, vſqꝫ ad horã nonaꝫ.
Et circa horã nonã clamauit
ieſ⁹ voce magna, dicẽs ✠ He
liheli, lamazabatani: Hoc eſt.
Deus m̃ e⁹ de⁹ me⁹, vt q̃d de-
reliq̃ſti me. C Quidã aũt illic
ſtantes, ꝛ audiẽtes: dicebant.
S Heliam vocat iſte. C Et
continuo currens vnus ex eis:

acceptā ſpongiā impleuit ace
to, ⁊ poſuit arūdini: ⁊ dabat ei
bibere. Ceteri verò dicebant.
S. Sine videamus, an veniat
Helias liberans eum. ¶ Je-
ſus aūt iterū clamās voce ma
gna, emiſit ſpiritū. Et ecce ve-
luꝫ templi ſciſſuꝫ eſt in duas p
tes à ſummo vſqꝫ deorſuꝫ. Et
terra mota ē: ⁊ petrę ſciſſę ſūt:
⁊ monumenta aperta ſunt: ⁊
multa corpora ſanctorum qui
dormierant, ſurrexerunt. Et
exeuntes de monumētis poſt
reſurrectioneꝫ eius, venerunt
in ſanctā ciuitateꝫ: ⁊ apparue
runt multis. Cēturio autem,
⁊ qui cuꝫ eo erant cuſtodiētes
ieſū, viſo terremotu, ⁊ his q̄ fie
bant: timuerunt valde, dicen-
tes. S. Verè filiꝰ dei erat iſte.
¶ Erāt aūt ibi mulieres mul
tę à lōgè: quę ſecutę erāt ieſuꝫ
à galilęa miniſtrātes ei: inter
quas erat Maria magdale-
nę, ⁊ Maria iacobi, ⁊ Joſeph
mater: ⁊ mater filioꝝ zebedęi.
Cū ſeró aūt factū eſſet: venit
quidā homo diues ab arima-
thia, nomine Joſeph: q̄ ⁊ ipſe
diſcipulus erat ieſu. Hic acceſ
ſit ad pilatuꝫ: ⁊ petijt corpus
ieſu. Tunc pilatus iuſſit reddi
corpꝰ. Et accepto corpore Jo
ſeph, inuoluit illud in ſyndone
munda: ⁊ poſuit illud in monu
mēto ſuo nouo, qđ exciderat in
petra. Et aduoluit ſaxum ma
gnum ad oſtiuꝫ monumenti: ⁊
abijt. Erant autē ibi Maria
magdalene, ⁊ altera Maria:
ſedentes contra ſepulchrum.

Hîc legitur in tono euangelij.

ALtera aūt die, q̄ eſt poſt
paraſceuē: conuenerunt
principes ſacerdotuꝫ ⁊ phari-
ſęi ad pilatū, dicētes. Dñe, re
cordati ſumꝰ, qꝛ ſeductor ille di
xit adhuc viuens: poſt tres di-
es reſurgaꝫ. Jube ergo cuſto-
diri ſepulchruꝫ vſqꝫ in diē ter-
tium: ne forte veniant diſcipu-
li eius, ⁊ furentur eū: ⁊ dicant
plebi, ſurrexit à mortuis: ⁊ erit
nouiſsimus error, peior priorē.
Ait illis pilatus. Habetis cu
ſtodiā: ite, cuſtodite ſicut ſcitꝭ.
Illi aūt abeuntes, munierunt
ſepulchruꝫ, ſignantes lapidē,
cuꝫ cuſtodibus. Offerto. In
properiuꝫ expectauit cor meū
⁊ miſeriam: ⁊ ſuſtinui qui ſimul
mecū contriſtaretur, ⁊ nō fuit:
cōſolātē me q̄ſiui, ⁊ nō inueni:
⁊ dederūt in eſcā meā fel: ⁊ in ſiti
mea potauerūt me aceto. Secr.
Concede, q̄s dñe, vt ocu-
lis tuę maieſtatis munꝰ
oblatum, ⁊ gratiā nobis deuo
tionis obtineat, ⁊ effectuꝫ bea
tę perēnitatis acquirat. Per.
Prefatio. Eterne deꝰ, qui ſa-

lutem humani gñis. fol. Et
dr̃ quotidie vſq; ad feriã ſextã:
niſi in miſſa de feſto, ſi occurre-
rit. Coĩo. Pater, ſi non poteſt
hic calix trãſire, niſi bibã illuz:
fiat voluntas tua. Poſt cõmu.
PEr huius dñe operatio-
nem myſterij, ⁊ vitia nr̃a
purgẽtur, ⁊ iuſta deſideria cõ-
pleãtur. Per dominũ noſtrũ.
¶ Feria .ij. maioris hebdõ. Sta
tio ad ſanctã praxedẽ. Introi.
ps. 34. IVdica dñe nocen-
tes me: expugna in
pugnãtes me: apprę-
hẽde arma ⁊ ſcutũ:
⁊ exurge in adiutoriuz meum,
ibi. domine virtꝰ ſalutis meę. ps.
Effunde frameam, ⁊ cõclude
aduerſus eos, q̃ perſequentur
me: dic animę meę, ſalꝰ tua ego
(ſum. Orõ.
DA, q̃s oĩps de-
us, vt q̃ in tot aduerſis ex
nr̃a infirmitate deficimꝰ: inter
cedẽte vnigeniti filij tui paſſio
ne reſpiremus. Per eundem.
Contra pſecuto. ecclię. Orõ.
ECclię tuę, q̃s dñe, pre-
ces placatus admitte: vt
deſtructis aduerſitatibꝰ ⁊ er-
roribus vniuerſis, ſecura tibi
ſeruiat libertate. Per. Vel p
(papa. Orõ.
DEus oĩuz fi-
delium paſtor ⁊ rector, fa-
mulũ tuũ. N. quẽ paſtorẽ eccle
ſię tuę preeſſe voluiſti, propitiꝰ
reſpice: da ei, q̃s, verbo ⁊ exem
plo quibus preeſt proficere: vt
ad vitam, vnà cum grege ſibi
credito, perueniat ſempiternaz.
Per dominum noſtrum. Le-
ctio Eſaię prophetę. Cap. l.
IN diebus illis. Dixit E
ſaias. Dominꝰ deus ape
ruit mihi aurem: ego autẽ non
contradico: retro ꝯſuz nõ abij.
Corpus meuz dedi percutien
tibus: ⁊ genas meas vellenti-
bus. Faciem meaz non auerti
ab increpantibus ⁊ conſpuen
tibus in me: dñs deus auxilia-
tor meus: ⁊ ideo non ſum con-
fuſus. Ideo poſui faciẽ meam
vt petraz duriſſimam: ⁊ ſcio,
q̃m non confundar. Iuxtà eſt
qui iuſtificat me: quis cõtradi-
cet mihi? Stemus ſimul: quis
eſt aduerſarius meus? Acce-
dat ad me. Ecce dñs deus au
xiliator meus: quis eſt qui con
dẽnet me? Ecce omnes, quaſi
veſtimentũ conterentur: tinea
comedet eos. Quis ex vobis
timens deum, audiens vocem
ſerui eius? Quis ambulauit in
tenebris: ⁊ non eſt lumen ei?
Speret in nomine dñi: ⁊ innitat
ſuper dñm deum ſuum. Grad. ps. 34.
Exurge dñe, ⁊ intẽde iudiciũ
meũ: deus meus, ⁊ dñs meus,
in cauſam meaz. V. Effunde ibi.
frameam: ⁊ conclude aduerſꝰ

eos, qui me pſequũtur. Trac.
ps. 102 Domine non ſecundũ peccata noſtra que fecim⁹ nos: neq̃ ſm iniquitates noſtras retribuas nob. ℣. Dñe, ne memineris
ps. 78. iniquitatu noſtraru antiquarũ: citò anticipent nos miſericordię tuę: quia pauperes
ibi. facti ſumus nimis. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris nr̄: et propter gloriaz nominis tui dñe libera nos: et propitius eſto peccat noſtris, ꝑpter nomẽ tuũ.
Sequentia ſancti Eeuãgelij ſecundũ Joannem. Cap. xij.

In illo tpe. Ante ſex dies paſchę venit Jeſus Bethaniaz, vbi Lazarus fuerat mortuus: quẽ ſuſcitauit Jeſ⁹. Fecerunt aũt cęnaz ibi: et martha miniſtrabat. Lazarus verò vnus erat ex diſcumbẽtib⁹ cum eo. Maria ergo accepit libram vnguẽti nardi piſtici p̃cioſi: et vnxit pedes Jeſu, et extersit capillis ſuis pedes eius: et domus impleta eſt ex odore vnguenti. Dicit ego vnus ex diſcipulis eius, iudas ſcariothis qui erat eum traditurus. Quare hoc vnguentũ non venijt trecẽtis denarijs: et datu eſt egenis? Dixit autẽ hoc: nõ ꝙ de egenis pertinebat ad eũ: ſed quia fur erat: et loculos habens, ea quę mittebantur, portabat. Dicit ergo Jeſus. Sinite illam, vt in die ſepulturę meę ſeruet illud. Pauperes enim ſemper habebitis vobiſcũ: me aũt nõ ſemper habebitis. Cognouit ergo turba multa ex iudęis, qꝛ illic eſſet: et venerũt nõ propter Jeſum tãtũ, ſed vt Lazarũ viderẽt: quẽ ſuſcitauit à mortuis. ps. 58. Offer. Eripe me d̃ inimicis meis: dñe, ad te confugi: doce me facere voluntatẽ tuã: qꝛ deus me⁹ es tu.

Hec ſacrificia nos (Sec. oꝑs deus, potenti virtute mundatos, ad ſuu faciant puriores venire principium. Per dominum. Alia ſecreta.

Oblatis, q̃s dñe, placare muneribus: et famulum tuum. N. quẽ paſtore eccleſię tuę preęſſe voluiſti, aſsidua ꝓtectione guberna. Per dñm.
Cõio. Erubeſcant, et reuereãtur ſimul qui gratulãtur malis meis: induãtur pudore et reuerẽtia, qui maligna loquũtur aduerſu me. ps. 6. Poſt comunio.

Prębeãt nobis domine diuinu tua ſancta feruorẽ: quo eoru pariter et actu delectemur et fructu. p. alia poſt co.

Hec nos, q̃s domine, diuini ſacri pceptio ꝓtegat: et famulu tuũ. N. quẽ paſtore eccleſię tuę pęſſe voluiſti, vnã

cum cõmiſſo ſibi grege, ſaluet
ſemper, ⁊ muniat. Per dñm
no. Super populum. Oratio.
ADiuua nos deus saluta
ris noſter: ⁊ ad beneficia
recolenda, quibus nos inſtau
rare dignatus es, tribue veni-
re gaudentes. Per dominum.
¶ Feria tertia. Statio ad ſan
ctam priſcam. Introitus.
NOs autem gloriari
oportet in cruce dñi
nr̃i Jeſu xp̃i, in quo
eſt ſal⁹, vita ⁊ reſur-
rrectio noſtra: per quẽ ſaluati
ps. 66. ⁊ liberati ſum⁹. ps. Deus mi-
ſereatur noſtri, ⁊ benedicat no
bis: illuminet vultum ſuum ſu-
per nos, ⁊ miſereat̃ nr̃i. Orõ.
OMnipotens ſempiter-
ne deus, da nobis ita dñi-
cę paſsionis ſacramenta per-
agere: vt indulgentiã percipe
re mereamur. Per eũdẽ. Cõ
tra pſecutores eccleſię. Orõ.
ECcleſię tuę, q̃s dñe, pre
ces placat⁹ admitte: vt d̃
ſtructis aduerſitatibus ⁊ errõ
ribus vniuerſis, ſecura tibi ſer
uiat libertate. Per dominum
noſtrum. Vel pro papa. Orõ.
DEus omniũ fideliũ pa-
ſtor ⁊ rector: famulũ tuũ.
N. quẽ paſtorẽ eccleſię tuę p̃eſ
ſe voluiſti, propiti⁹ reſpice: da
ei, q̃s, verbo ⁊ exemplo, quib⁹
preeſt proficere: vt ad vitam,
vnã cum grege ſibi credito p-
ueniat ſempiternã. Per. Le-
ctio Hieremie prophete. c. xj.
IN dieb⁹ illis. Dixit hie-
remias. Dñe, demõſtra-
ſti mihi, ⁊ cognoui: tu oſtẽdiſti
mihi ſtudia eoꝝ. Et ego quaſi
agnus manſuetus, qui porta-
tur ad victimã: ⁊ nõ cognoui:
quia cogitauerũt ſuper me cõ-
ſilia, dicẽtes. Venite, mittam⁹
lignũ in panẽ ei⁹: ⁊ eradam⁹
eũ de terra viuentiũ: ⁊ nomẽ
eius nõ memoretur amplius.
Tu aũt dñe ſabbaoth, qui iu-
dicas iuſtè, ⁊ probas renes ⁊
corda: videã vltionẽ tuã ex eis.
Tibi enĩ reuelaui cãm meã:
dñe deus meus. Grad. Ego
aũt dum mihi moleſti eſſent, in ps. 34.
duebã me cilicio: ⁊ humiliabã
in ieiunio animã meã: ⁊ oratio
mea in ſinu meo conuertetur.
℣. Judica dñe nocẽtes me: ex
pugna ĩpugnãtes me: app̃hẽ- ibi.
de arma ⁊ ſcutũ: ⁊ exurge in ad
iutorium mihi. Paſsio dñi nr̃i
ieſu xp̃i ſm̃ Marcũ. cap. xiiij.
IN illo tp̃e. Erat pa-
ſcha, ⁊ azima poſt biduũ.
Et querebant ſummi ſacerdo
tes ⁊ ſcribe, quomodo Jeſum
dolo tenerẽt, ⁊ occiderent. Di
cebant enim. Non in die fe
ſto. Ne forte tumultus fie-

reti ꝑlo. Et cū eēt ieſꝰ betha-
nie i domo ſymonis le ꝓſi, ⁊ re
cūberet: venit mulier, habēs a
labaſtrū vnguēti nardi ſpicati
ꝓcioſi. Et fracto alabaſtro effu
dit ſup caput eiꝰ. Erāt āt qdā
idigne ferētes itra ſemetipos:
⁊ dicētes. S Ut qd ꝑditio iſta
vnguēti facta ē? Poterat eni vn
guētū iſtud venūdari plꝰ q̄ȝ tre
cētȝ dnariȝ: ⁊ dari paupibꝰ. C
Et fremebāt i eā. Jeſꝰ āt dixit.
✠ Sinite eā. Quid illi moleſti
eſtȝ? Bonū opꝰ opata ē in me.
Sēper eniȝ pauperes habebi
tȝ vobiſcū: ⁊ cū volueritȝ pote-
ſtȝ illȝ bn̄facere: me aūt nō ſem
p habebitȝ. Quod habuit hec
fecit: ꝓuenit eniȝ vngere corpꝰ
meū i ſepulturā. Amē dico vo
bis: vbicūq̄ȝ ꝑdicatū fuerit euā
geliū iſtud in vniuerſo mūdo: ⁊
qd hec fecit, narrabit, i memo
riā eiꝰ. C Et iudas ſcarioth,
vnꝰ de duodeci abijt ad ſūmos
ſacerdotes: vt ꝓderet eū illȝ. q
audiētes, gauiſi ſūt: ⁊ ꝓmiſerūt
ei pecuniā ſe daturos. Et q̄re-
bat quomō illū opportune tra
deret. Et ꝑmo die azimoꝝ, qn̄
paſcha imolabāt: dicūt ei diſci-
puli. S Quo vis eamꝰ: ⁊ pare
mus tibi, vt māduces paſcha?
C Et mittit duos ex diſciplis
ſuiȝ: ⁊ dicit eis. ✠ Ite i ciuitatē:
⁊ occurret vob homo lagenā
aq̄ baiulās. Seqmini euȝ. Et
quocūq̄ȝ introierit: dicite dn̄o
domꝰ, qꝛ magiſter dicit. Ubi ē
refectio mea, vbi paſcha cū di-
ſciplis meȝ māducē? Et ip̄e vo
bis dmōſtrabit cenaculū grā
de ſtratū: ⁊ illic parate nobis.
C Et abierūt diſcipli eiꝰ: ⁊ ve
nerūt in ciuitatē: ⁊ iuenerūt ſi-
cut dixerat illis: ⁊ parauerunt
paſcha. Veſpe aūt facto, venit
cū duodeciȝ. Et diſcūbētibꝰ il
lis ⁊ māducātibꝰ, ait Jeſꝰ. ✠
Amē dico vobȝ, qꝛ vnꝰ ex vob
tradet me, q māducat mecum.
C At illi cepūt ꝯtriſtari: ⁊ di-
cere ei ſingillatiȝ. S Nū qd e-
go? C Qui ait illȝ. ✠ Unꝰ ex
duodeci q itingit mecū manū i
catino. Et filiꝰ qdē hoīs vadit
ſicut ſcriptū ē d eo. Ve aūt ho i
illi, ꝑ quē filiꝰ hoīs tradet. Bo
nū erat ei, ſi nō eſſet natꝰ hō il-
le. C Et māducātibꝰ illȝ, acce
pit ieſꝰ panē: ⁊ bn̄dicēs, fregit,
⁊ dedit eis: ⁊ ait. ✠ Sumite.
Hoc ē corpꝰ meū. C Et acce
pto calice, grās agēs, dedit eis.
Et biberūt ex illo oēs. Et ait
illis. ✠ Hic ē ſāguis meꝰ noui
teſtamēti, q pro multȝ effūdet.
Amē dico vobis, q iam nō bi
bam de hoc genimine vitis, vſ-
q̄ȝ i die illū, cū illud bibā nouū
i regno di. C Et hymno dcō:
exierūt i mōte oliuaꝝ. Et ait illȝ

Jeſus. ✠ Oēs vos ſcādaliza-
bimini in me nocte iſta: qr ſcri-
ptū eſt. Percutiaz paſtorez: ⁊
diſpergētur oues. Sed poſtq̃
reſurrexero: precedā vos in ga
lileaz. C Petrus autē ait illi.
S Et ſi oēs ſcandalizati fue-
rint: ſed non ego. C Et ait illi
Jeſus. ✠ Amē dico tibi: quia
tu hodie in nocte hac, priuſq̃
gallꝰ bis vocē dederit: ter me
es negaturus. C At ille am-
pliùs loquebať. S Et ſi opor
tuerit me ſimul cōmori tibi: nō
te negabo. C Similiter autē
⁊ oēs dicebant. Et veniunt in
prediuz, cui nomen gethſema-
ni: ⁊ ait diſcipulis ſuis. ✠ Se-
dete hîc: donec orem. C Et aſ
ſumpſit petruz ⁊ Jacobum, ⁊
⁊ Joannez ſecum: ⁊ cępit pa-
uere, ⁊ tedere. Et ait illis. ✠
Triſtis eſt anima mea vſq̃ ad
mortez. Suſtinete hîc, ⁊ vigila
te. C Et cuz proceſsiſſet pau
lulùz, procidit ſuper terram: ⁊
orabat vt ſi fieri poſſet, tranſi-
ret ab eo hora. Et dixit. ✠ Ab
ba pater, omnia tibi poſsibilia
ſunt: trāſfer calicē hunc á me.
Sed nō quod ego volo: ſed qđ
tu. C Et venit: ⁊ inuenit eos
dormientes. Et ait Petro. ✠
Simon dormis? Non potuiſti
vna hora vigilare mecuz? Vi-
gilate ⁊ orate, vt non intretis
intentationem. Spūs quidē
pmptꝰ ē: caro aūt infirma. C
Et iterū abiens, orauit, eūdē ſ
monē dicēs. Et reuerſꝰ dnuo:
inuenit eos dormientes. Erāt
enim oculi eoꝝ grauati: ⁊ igno
rabant quid rñderēt ei. Et ve
nit tertiò: ⁊ ait illis. ✠ Dormi-
te iam, ⁊ requieſcite. Sufficit.
Venit hora: ecce tradetur filiꝰ
hominis in manus peccatoꝝ.
Surgite eamus: ecce q̃ me tra
det ppè eſt. C Et adhuc eo lo
quente, venit iudas ſcarioth,
vnus de duodecim: ⁊ cum illo
turba multa cum gladijs, ⁊ li-
gnis: miſsi a ſummis ſacerdo-
tibus, ⁊ ſcribis ⁊, ſenioribꝰ po-
puli. Dederat autem traditor
eis ſignuz, dicens. S Quēcū-
q̃ oſculatus fuero: ipſe eſt, te-
nete eū, ⁊ ducite cautè. C Et
cùm veniſſet: ſtatim accedens
ad eum, ait. S Aue rabbi. C
Et oſculatꝰ eſt euz. At illi ma
nus iniecerunt in euz: ⁊ tenue-
runt. Unus aūt de circunſtan
tibus educens gladiū, percuſ-
ſit ſeruum ſummi ſacerdotis: ⁊
amputauit illi auriculam. Et
rñdens Jeſꝰ, ait illis. ✠ Tan-
q̃ ad latronē exiſtis: cum gla-
dijs ⁊ lignꝫ cōprehendere me.
Quotidie apud vos erā in tē-
plo docens: ⁊ nō me tenuiſtis.
Sed vt impleatur ſcriptura.

C Tũc diſcipulꝫ eiꝰ relinquẽ
tes eũ: oẽs fugerunt. Adole-
ſcẽs aũt q̇dã ſequebat̃ eũ ami
ctus ſyndone ſup nudo: ⁊ tenu
erũt eũ. At ille reiecta ſyndo-
ne: nudꝰ ꝓfùgit ab eis. Et ad
duxerũt ieſuꝫ ad ſummũ ſacer-
dotẽ. Et cõuenerũt oẽs ſacer
dotes: ⁊ ſcribe: ⁊ ſeniores. Pe
trꝰ aũt à longe ſecutus eſt euꝫ:
vſq; intro in atriũ ſummi ſacer
dotis: ⁊ ſedebat cũ miniſtrꝫ: ⁊
calefaciebat ſe ad ignẽ. Sũmi
verò ſacerdotes: ⁊ oẽ cõcilium
q̄rebãt adverſꝰ ieſum teſtimo
niũ: vt eũ morti traderent: nec
inueniebant. Multi enim te-
ſtimonium falſuꝫ dicebant ad-
uerſus eum: ⁊ conuenientia te
ſtimonia non erat. Et quidaꝫ
ſurgentes: falſum teſtimoniuꝫ
ferebant aduerſus eum dicen
tes. S Quoniam nos audiui
mus eum dicentem. Ego diſ-
ſoluam templum hoc manu fa
ctum: ⁊ poſt triduum aliud nõ
manu factum reedificabo. C
Et non erat conueniens teſti-
monium eoꝝ. Exurgẽs auteꝫ
ſummꝰ ſacerdos ĩ mediũ: inter
rogauit ieſuꝫ dicẽs. S No rñ-
des q̇cq̃ꝫ ad ea: q̃ tibi obijciun
tur ab his? C Ieſꝰ autẽ tace-
bat: ⁊ nihil rñdit. Rurſuꝫ ſum
mꝰ ſacerdos interrogabat eũ:
⁊ dixit ei. S Tu es xp̃s filꝰ di

bñdicti? C Ieſꝰ autẽ dixit illi.
✠ Ego ſuꝫ. Et videbitꝫ filiuꝫ
hominꝫ ſedentẽ à dextris vir-
tutis di. Et venientẽ cũ nubi-
bus celi. C Sũmus aũt ſacer
dos ſcindẽs veſtimẽta ſua: ait.
S Quid adhuc deſideramus
teſtes? Audiſtꝫ blaſphemiaꝫ.
Quid vobis videt̃? C Qui o-
mnes cõdemnauerũt eũ eſſet
reum mortꝫ. Et ceperũt q̇daꝫ
cõſpuere eũ: ⁊ velare faciẽ eiꝰ:
⁊ colaphꝫ euꝫ cedere: ⁊ dicere
ei. S Prophetiza. C Et mi-
niſtri alapꝫ eũ cedebãt. Et cũ
eſſet Petrꝰ in atrio deorſuꝫ: ve
nit vna ex ancillꝫ ſummi ſacer-
dotis: ⁊ cũ vidiſſet Petrũ cale
faciẽtem ſe: aſpiciens illuꝫ ait.
S Et tu cum Ieſu nazareno
eras. C At ille negauit dicẽs.
S Neq; ſcio neq; noui quid
dicas. C Et exijt foras ante
atriũ: ⁊ gallus cantauit. Rur-
ſus autem cũ vidiſſet illuꝫ alia
ãcilla: cepit dicere circunſtan-
tibus. S Quia hic ex illis eſt.
C At ille iterum negauit. Et
poſt puſillum: rurſus qui aſta-
bant dicebant Petro. S Ve
rè ex illis es: naꝫ ⁊ galileus es.
C Ille aũt cepit anathemati
zare ⁊ iurare: qꝛ neſcio hoĩem
iſtũ: quẽ dicitꝫ. Et ſtatĩ iteꝝ ga
llus cãtauit. Et recordatꝰ eſt
Petrꝰ verbi qđ dixerat ei Ie-

ſus: priuſq̄ʒ gall⁹ cātet bis: ter
me negabiʒ. Et cepit flere. Et
cōfeſtim mane cōciliū faciētes
ſūmi ſacerdotes: cū ſenioribus
⁊ ſcribis: ⁊ vniuerſo cōcilio: vi-
ciētes ieſuʒ duxerūt: ⁊ tradide
rūt pilato. Et interrogauit eū
pilat⁹. S Tu es rex iudeorū?
C. At ille reſpōdēs ait illi. ✠
Tu dicis. C Et accuſabāt eū
ſūmi ſacerdotes in multis. Pi
lat⁹ aūt rurſū interrogauit eū
dicēs. S Nō rn̄des quicquā?
Vide in quātʒ te accuſant. C
Jeſus āt ampli⁹ nihil rn̄dit ita
vt miraret̄ pilat⁹. Per diē au-
tē feſtū: ſolebat illis dimittere
vnū ex vinctʒ: quēcumq̄ʒ petiſ-
ſent. Erat aūt q̄ dicebat bara-
bas: q̄ cum ſeditioſis erat vin-
ct⁹: qui in ſeditione fecerat ho
micidiū. Et cū aſcendiſſet tur-
ba: cepit rogare ſicut ſemper
faciebat illʒ. Pilat⁹ āt rn̄dens
eis: dixit. S Vultis dimittam
vobis regē iudeorū? C Scie-
bat enī: q̄ per inuidiā tradidiſ
ſent eū ſummi ſacerdotes. Pō
tifices aūt cōcitauerūt turbā:
vt magʒ barabā dimitteret eʒ.
Pilat⁹ aūt iterū rn̄dēs: ait illʒ.
S Quid ergo vultʒ faciam re
gi iudeorū? C At illi iterū cla-
mauerūt. S Crucifige eum.
C Pilatus verò dicebat eis.
S Quid enī mali fecit? C At
illi magis clamabāt. S Cru-
cifige eū. C Pilat⁹ aūt volēs
populo ſatiſfacere: dimiſit illʒ
barabā, ⁊ tradidit Jeſū flagel
lis ceſum: vt crucifigeret̄. Mi
lites autē duxerūt euʒ intro in
atriū ꝑtorij: ⁊ cōuocant totam
cohortē. Et induūt eū purpu-
ra: ⁊ īponunt ei plectentes ſpi
neā coronā, ⁊ ceperūt ſalutare
eū. S Aue rex iudeorū. C Et
percutiebāt caput ei⁹ arūdine
⁊ cōſpuebāt eū: ⁊ ponētes ge-
nua, adorabāt eū. Et poſtq̄ʒ il
luſerūt ei: exuerunt illū purpu
ra: ⁊ induerunt euʒ veſtimētis
ſuis: ⁊ educūt illum, vt crucifi-
gerent eū. Et angariauerunt
ꝑtereuntē quempiā ſimonem
cyreneū venientē de villa, pa-
trem alexandri ⁊ ruffi: vt tolle
ret crucē ei⁹. Et ꝑducūt eū in
golgotha locū: q̄d eſt interpre
tatū caluarie loc⁹. Et dabant
ei bibere myrrhatū vinū. Et
nō accepit. Et crucifigētes eū
diuiſerunt veſtimēta ei⁹: mittē
tes ſortē ſup eis: vt q̄s quid tol
leret. Erat autem hora tertia:
⁊ crucifixerūt eū. Et erat titu-
lus cauſe ei⁹ inſcript⁹. Rex iu-
deorū. Et cuʒ eo crucifixerunt
duos latrones: vnuʒ à dextriʒ,
⁊ aliū à ſiniſtrʒ. Et adimpleta
eſt ſcriptura, q̄ dicit. Et cū ini-
quis reputatus eſt. Et prete-

reũtes blaſphemabãt eũ: mo-
uẽtes capita ſua: ⁊ dicẽtes. S.
Vah, q̃ deſtruis tẽpluʒ dei: ⁊
in trib⁹ dieb⁹ reedificas. Sal-
uũ fac temetipſuʒ, deſcendens
de cruce. C. Silr ⁊ ſummi ſa-
cerdotes illudentes ad alter-
utrũ cũ ſcribꝫ, dicebãt. S. Alii
os ſaluos fecit: ſeipſuʒ non po-
teſt ſaluũ facere Chriſtus rex
Iſraël, deſcẽdat nũc de cruce:
vt videamus, ⁊ credamus. C.
Et q̃ cũ eo crucifixi erant: con
uitiabantur ei. Et facta hora
ſexta, tenebre facte ſunt ſuper
oẽʒ terram, vſq; in horã nonã.
Et hora nona, exclamauit Je
ſus voce magna, dicẽs. ✠ He
loi heloi, lamaʒabatani? C.
Qđ eſt interpretatuʒ. ✠ De⁹
meus, deus me⁹: vt q̃d dereli-
quiſti me? C. Et quidã de cir
cunſtãtib⁹ audiẽtes, dicebãt.
S. Ecce heliã vocat. C. Cur-
rẽs autẽ vnus, ⁊ implẽs ſpon-
giaʒ aceto, circũponẽſq; cala-
mo: potũ dabat ei, dicens. S.
Sinite. Videam⁹, ſi veniat he
lias ad deponendũ eũ. C. Je-
ſus auteʒ emiſſa voce magna,
expirauit. Et velũ tẽpli ſciſſuʒ
eſt i duo: à ſummo vſq; deorſuʒ.
Videns aũt ceturio, q̃ ex aduer-
ſo ſtabat: q2 ſic clamãs, expiraſ
ſet: ait. S. Vere, hic homo fili⁹
dei erat. C. Erãt autẽ ibi muli
eres de loge aſpicientes: inter
quas erat maria Magdalẽa,
⁊ maria Jacobi minoris, ⁊ Jo
ſeph mr̃, ⁊ ſalome. Et cũ eſſet
in galilea ſeq̃bantur euʒ: ⁊ mi-
niſtrabãt ei. Et alie multe q̃ ſi
mul cum eo aſcẽderãt hieroſo
lymã. Hic legit̃ in tono euan.

ET cũ iaʒ ſero eſſet fcm̃, q2
erat paraſceue, qđ eſt an
te ſabbatũ: venit Joſeph ab a
rimathia, nobilis decurio: q̃ ⁊
ipſe erat expectãs regnuʒ dei.
Et audacter introiuit ad pila
tũ: ⁊ petijt corp⁹ Jeſu. Pilat⁹
aũt mirabat̃, ſi iaʒ obijſſet. Et
accerſito cẽturione, interroga
uit eũ, ſi iaʒ mortuus eſſet. Et
cuʒ cognouiſſet à centurione:
donauit corp⁹ ioſeph. Joſeph
autẽ mercatus eſt ſyndonẽ: ⁊
deponẽs eũ, inuoluit ſyndone:
⁊ poſuit euʒ in monumẽto, qđ
exciſum erat de petra. Et ad-
uoluit lapidem ad oſtiũ monu-
menti. Offertorium. Cuſtodi
me domine de manu peccato- ps. 139.
ris: ⁊ ab hominib⁹ iniq̃s eripe

SAcrificia me dñe. Scã.
nos, queſum⁹ dñe, ꝓpen
ſius iſta reſtaurẽt: q̃ medicina
libus ſunt inſtituta ieiunijs. p.

PRotege. Alia ſecreta.
domine tuʒ myſterijs ſer-
uientes: vt diuinis rebus inhe
rentes, ⁊ corpore tibi famule-

mur ⁊ mente. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Communio. Aduerſum me exercebantur qui ſedebant in porta: ⁊ in me pſallebant qui bibebãt vinū: ego verò orationem meã ad te domine tẽpus beneplaciti de⁹: in multitudine miſericordię tuę.

Poſt communio. Sanctificationibus tuis, omnipotens deus, ⁊ vitia noſtra curentur: ⁊ remedia nobis ſempiterna proueniant. Per dominum noſtrum. Alia poſt cõ.

Queſumus domine deus noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominum nr̃m.

Super populum. Oratio.

Tua nos miſericordia de⁹ ⁊ ab oĩ ſurreptione vetuſtatis expurget: ⁊ capaces ſanctę nouitatis efficiat. Per do.

¶ Feria quarta. Statio ad ſãctam mariam maiorem. Introi.

Phi lip. 2. In nomine domini, omne genu flectatur: cęleſtium, terreſtriū, ⁊ infernorum: quia dominus fact⁹ eſt obediẽs vſque ad mortẽ: mortẽ autẽ crucis ideo dominus Jeſ⁹ xp̃s in gloria eſt dei pr̃is. Ps. Dñs exaudi orõnem meam: ⁊ clamor me⁹ ad te veniat. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oro.

Preſta, queſumus omnipotens deus, vt qui noſtris exceſſibus inceſſanter affligimur: per vnigeniti tui paſſionem liberemur. Qui tecum viuit ⁊ regnat. Lectio Eſaię prophetę. capite. lxiij.

Hec dicit dominus deus. Dicite filię ſion. Ecce ſaluator tu⁹ venit. Ecce merces ei⁹ cum eo. Quis eſt iſte q̃ venit de edon: tinctis veſtib⁹ de boſra? Iſte formoſus in ſtola ſua: gradiens in multitudine fortitudinis ſuę. Ego qui loquor iuſtitiam: ⁊ propugnator ſum ad ſaluandum. Quare ergo rubrum eſt indumentū tuum: ⁊ veſtimẽta tua ſicut calcantium in torculari? Torcular calcaui ſolus: ⁊ de gentibus nõ eſt vir mecum. Calcaui eos in furore meo: ⁊ conculcaui eos in ira mea. Et aſperſus eſt ſanguis eorū ſuper veſtimenta mea: ⁊ omnia indumenta mea inquinaui. Dies enim vltionis in corde meo: annus retributionis meę venit. Circunſpexi: ⁊ non erat auxiliator: queſiui: ⁊ nõ fuit q̃ adiuuaret. Et ſaluauit mihi brachium meū: ⁊ indignatio mea, ipſa auxiliata eſt mihi Et cõculcaui populos ĩ furore meo: ⁊ in

ebriaui eos in idignatiōe mea: ⁊ detraxi in terram virtutem eorum. Miserationū dñi recordabor: laudē dñi ſuper omnib⁹ que reddidit nobis dñs deus noſter. Grad. Ne auertas faciē tuā à puero tuo: quoniā tribulor: velociter exaudi me. ℣. Saluū me fac deus: quoniā intrauerūt aque vſqz ad animā meā: infixus ſuz in limo profundi: ⁊ non eſt ſubſtantiam. Hic dicitur. Dñs vobiſcum. ſine. Flectamus genua. Oratio.

Deus qui pro nobis filiuz tuum crucis patibulū ſubire voluiſti, vt inimici à nobis expelleres poteſtatē: concede nobis famulis tuis: vt reſurrectionis gratiaz conſequamur. Per eundē. Pro papo. Orō.

Deus omniuz fideliū paſtor ⁊ rector, ⁊ famulum tuum. N. quē paſtorē eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitiùs reſpice: da ei, queſum⁹, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt proficere: vt ad vitam, vnà cum grege ſibi credito, perueniat ſempiternaz. Per. Contra perſecutores eccleſie. Oratio.

Eccleſie tue, q̄s domine, preces placat⁹ admitte: vt deſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dñm no.

Lectio Eſaie prophete c. liij.

In diebus illis. Dixit Eſaias. Dñe quis credidit auditui nr̄o: ⁊ brachiū dñi cui reuelatum eſt? Et aſcendet ſicut virgultū coram eo: ⁊ ſicut radix de terra ſitienti. Non eſt ſpecies ei, neqz decor. Et vidimus eū: ⁊ nō erat aſpectus: ⁊ deſiderauimus eū deſpectū: ⁊ nouiſsimū virorū dolorū, ⁊ ſciētē infirmitatē. Et quaſi abſcōdit⁹ vult⁹ eius, ⁊ deſpect⁹: vnde nec reputam⁹ eum. Verè languores nr̄os ipſe tulit: ⁊ dolores noſtros ipe portauit. Et nos putauimus eum quaſi leproſum: ⁊ percuſſum à deo ⁊ humiliatum. Ipſe autē vulneratus eſt propter iniquitates nr̄as: attrit⁹ eſt propter ſcelera noſtra. Diſciplicina pacis nr̄e ſuper eum: liuore ei⁹ ſanati ſum⁹. Oēs nos q̄ſi oues errauim⁹: vnuſq̄ſqz in viā ſuā declinauit: ⁊ dñs poſuit in eo iniquitatē oīum noſtrorū. Oblatus eſt, quia ipſe voluit, ⁊ nō aperuit os ſuuz. Sicut oues ad occiſionez ducetur: ⁊ q̄ſi agn⁹ coraz tondēte ſe obmuteſcet: ⁊ nō aperiet os ſuū. De āguſtia ⁊ de iudicio ſublat⁹ ē. Generationē ei⁹ q̄s enarrabit? Qr abſciſ⁹ ē de terra viuētiū. Propt ſcel⁹ p̄li mei pcuſsi eū: ⁊ dabit

impios pꝛo ſepultura: ⁊ diui-
tes pꝛo moꝛte ſua: eó ꝙ iniqui-
tatē nō fecerit: nec dolus inuē-
tus fuerit in oꝛe eius. Et dn̄s
voluit conterere euꝫ in infirmi
tate. Si poſuerit pꝛo peccato
animam ſuam: videbit ſemen
longeuum, ⁊ voluntas domini
in manu eius dirigetur, pꝛo eò
ꝙ tradidit in moꝛtem animam
ſuam: ⁊ cum ſceleratis reputa
tus eſt. Et ipſe peccata multo
toꝛum tulit: ⁊ pꝛo tranſgreſſoꝛi
bus oꝛauit, vt non perirent.
p̄s. 101. Tractꝰ. Domine exaudi oꝛa-
tionem meam: ⁊ clamoꝛ meus
ad te veniat. ℣. Ne auertas fa
ciem tuam à me: in quacunq̄
die tribuloꝛ, inclina ad me au-
rem tuaꝫ. ℣. In quacunq̄ die
inuocauero te: velociter exau-
di me. ℣. Quia defecerunt ſicut
fumus dies mei: ⁊ oſſa mea ſi-
p̄s. 30. cut in frixoꝛio confrixa ſunt. ℣.
Percuſſus ſum ſicut fenum: ⁊
aruit coꝛ meum: quia oblitus
ſuꝫ manducare panē meuꝫ. ℣.
ibi. Tu exurgēs dn̄e, miſereberis
ſyon: quia venit tempus miſe-
serēdi eius. Paſsio dn̄i nr̄i Je
ſu xp̄i ſm̄ Lucam. Cap. xxij.

IN illo tp̄e. C. Appꝛopi-
q̄bat aūt dies feſtus azi-
moꝝ, qui dicit̄ paſcha. Et q̄re
bāt pꝛincipes ſacerdotū ⁊ ſcri
bę, quomodo Jeſuꝫ interfice-
rēt. Timebāt verò plebē. In-
trauit autē ſathanas in iudaꝫ,
q̄ cognominabat̄ ſcarioth, vnꝰ
de duodeciꝫ: ⁊ abijt, ⁊ locutus
eſt cum pꝛincipibꝰ ſacerdotū
⁊ magiſtratibus, quemadmo-
dū illū traderet eis. Et gauiſi
ſunt: ⁊ pacti ſunt pecuniam illi
dare. Et ſpopondit. Et quęre
bat opoꝛtunitatem: vt trade-
ret illuꝫ ſine turbis. Venit au
tem dies azimoꝛum: in qua ne
ceſſe erat occidi paſcha. Et
miſit Petrū ⁊ Joannē, dicēs.
✠ Euntes parate nobis pa-
ſcha: vt manducemus. C. At
illi dixerunt. S. Vbi vis pare-
mꝰ? C. Et dixit ad eos. ✠ Ec
ce introeuntibus vobis in ciui
tatē, occurret vobis homo am
phoꝛaꝫ aquę poꝛtās. Sequi-
mini eū in domū in qua intrat:
⁊ dicetis p̄rifamilias domus.
Dicit tibi magiſter. Vbi eſt di
uerſoꝛiū: vbi paſcha cū diſcipu
lꝫ meꝫ mādIcē? Et ip̄e vobꝫ o-
ſtēdet cenaculū magnū ſtratū:
⁊ ibi parate. C. Eūtes aūt in-
uenerūt ſicut dixit illꝫ ieſꝰ. Et
pauerūt paſcha. Et cū facta
eſſet hoꝛa, diſcubuit: ⁊ duode-
ciꝫ ap̄li cum eo. Et ait illis. ✠
Deſiderio deſideraui, hoc pa
ſcha manducare vobiſcū ante
quam patiar. Dico enim vo-
bis, quia ex hoc non manduca

bo illud: donec impleat̃ in re-
gno dei. C. Et accepto calice,
gratias egit, ⁊ dixit. ✠ Accipi
te, ⁊ diuidite inter vos. Dico
enim vobꝫ: quia nõ bibã de ge
neratione vitis: donec regnuꝫ
dei veniat. C. Et accepto pa-
ne, gratias egit, ⁊ fregit: ⁊ de-
dit eis, dicens. ✠ Hoc eſt cor-
pꝰ meuꝫ: quod pro vobis dat̃.
Hoc facite in meam cõmemo
rationẽ. C. Similiter ⁊ calicẽ
poſtq̃ꝫ cenauit, dicens. ✠ Hic
calix nouũ teſtamẽtũ eſt in ſan
guine meo: qui pro vobꝫ effun
detur. Veruntamen, ecce ma-
nus tradentis me, mecũ eſt in
menſa. Et quidẽ filius homi-
nis, ſm qđ diffinitũ eſt, vadit.
Verũtamẽ, ve homini illi per
quẽ tradetur. C. Et ipſi cepe
rũt querere inter ſe, quis eſſet
ex eis qui hoc facturus eſſet.
Facta eſt autẽ ⁊ cõtẽtio inter
eos, quis eorũ videret̃ eſſe ma
ior. Dixit autẽ eis. ✠ Reges
gentiũ dominãtur eorũ: ⁊ q̃ po
teſtatẽ habẽt ſup eos, benefi-
ci vocãt̃. Vos aũt nõ ſic. Sed
qui maior eſt in vobꝫ: fiat ſicut
minor: ⁊ q̃ pceſſor ẽ: ſicut mini-
ſtrator. Nã q̃s maior ẽ: q̃ recũ-
bit: ã q̃ miniſtrat? Nõne q̃ recũ
bit? Ego aũt in medio veſtruꝫ
ſuꝫ, ſicut q̃ miniſtrat. Vos aũt
eſtꝫ q̃ p mãſiſtꝫ mecũ in tẽtatiõi
bꝰ meꝫ. Et ego diſpono vobꝫ.
ſicut diſpoſuit mihi pr̃ meꝰ re-
gnũ: vt edatis, ⁊ bibatis ſuper
mẽſam meã in regno meo: ⁊ ſe
deatis ſup thronos, iudicãtes
duodeciꝫ tribus iſraẽl. C. Ait
auteꝫ ſimoni. ✠ Simon, ecce
ſathanas expetiuit vos: vt cri-
braret ſicut triticũ. Ego auteꝫ
rogaui pro te, vt nõ deficiat fi-
des tua: ⁊ tu aliquãdo cõuer-
ſus, confirma fratres tuos. C.
Qui dixit ei. S. Dñe, tecum
paratus ſum, ⁊ in carcerẽ ⁊ in
mortem ire. C. Et ille dixit. ✠
Dico tibi petre, non cantabit
hodie gallus: donec te abne-
ges noſſe me. C. Et dixit eis.
✠ Quãdo miſi vos ſine ſaccu-
lo ⁊ pera ⁊ calcimẽtis: nũq̃d ali
quid defuit vobis? C. At illi
dixerunt. S. Nihil. C. Dixit
ergo eis. ✠ Sed nunc qui ha-
bet ſacculum, tollat ſimiliter ⁊
peram: ⁊ qui nõ habet, vẽdat
tunicam ſuam, ⁊ emat gladiũ.
Dico enim vobis, q̃m adhuc
hoc quod ſcriptum eſt oportet
impleri in me. Et cum iniquis
ꝺputatꝰ eſt. Etenim ea q̃ ſunt
de me, finẽ habẽt. C. At illi di
xerũt. S. Dñe, ecce gladij duo
hic. C. At ille dixit eis. ✠ Sa
tis eſt. C. Et egreſſus, ibat ſe-
cundum cõſuetudinem in mõ-
tẽ oliuarum. Secuti ſunt aũt

illuz ⁊ diſcip uli eius. Et cuz p
ueniſſet ad locuz: dixit illis. ✠
Orate, ne intretis intentatio-
nem. C. Et ipſe auulſꝰ eſt ab
eis, quãtuz iactus eſt lapidis.
Et poſitis genibus orabat, di
cens. ✠ Pater, ſi vis transfer
calicẽ iſtũ à me. Verũtamẽ nõ
mea voluntas: ſed tua fiat. C.
Apparuit aũt illi angelꝰ de cę
lo confortans euz. Et factus
in agonia, prolixiꝰ orabat. Et
factus eſt ſudor eius ſicut gut-
tę ſanguinis decurrẽtis in ter-
raz. Et cùm ſurrexiſſet ab ora
tione, ⁊ veniſſet ad diſcipulos
ſuos: inuenit eos dormientes
prę triſtitia: ⁊ ait illis. ✠ Quid
dormitis? Surgite, ⁊ orate: ne
intretis in tentationez. C. Ad
huc eo loquente, ecce turba, ⁊
qui vocabat iudas, vnꝰ de duo
decĩz antecedebat eos. Et ap
propinquauit Jeſu: vt oſcula-
retur euz. Jeſus aũt dixit illi.
✠ Juda, oſculo filiuz hominis
tradis? C. Videntes aũt hi q̃
circa ipſum erant, quod futu-
rum erat: dixerũt ei. S. Dñe,
ſi percutimꝰ in gladio? C. Et
percuſſit vnus ex illis ſeruum
principis ſacerdotũ: ⁊ ampu-
tauit auriculã eius dexteram.
Rñdẽs autẽ Jeſus ait. ✠ Si-
nite vſq; huc. C. Et cùm teti-
giſſet auriculam eius, ſanauit
eũ. Dixit aũt Jeſus ad eos q̃
venerãt ad ſe, principes ſacer-
dotuz ⁊ magiſtratus templi, ⁊
ſeniores. ✠ Quaſi ad latronẽ
exiſtis cum gladijs ⁊ fuſtibus,
cùm quotidie vobiſcuz fuerim
in templo, ⁊ nõ extendiſtis ma
nꝰ in me. Sed hęc eſt hora ve
ſtra: ⁊ poteſtas tenebrarũ. C.
Cõprehendẽtes aũt euz duxe
rũt ad domũ principis ſacer
dotum. Petrus verò ſequeba
tur eum à longè. Accenſo aũt
igne in medio atrij, ⁊ circunſe-
dentibus illis: erat Petrus in
medio eoruz. Quẽ cuz vidiſſet
ancilla quędã ſedẽtẽ ad lumẽ,
⁊ eum fuiſſet intuita: dixit. S.
Et hic cuz illo erat. C. At ille
negauit eũ, dicẽs. S. Mulier,
non noui illuz. C. Et poſt pu-
ſillum, alius videns eum, dixit.
S. Et tu ex illis es. C. Petrꝰ
verò ait. S. O homo, nõ ſum.
C. Et interuallo facto quaſi
horę vnius, alius quidam affir
mabat, dicens. S. Verè ⁊ hic
cum illo erat: naz ⁊ galilęꝰ eſt.
C. Et ait Petrus. S. Homo,
neſcio quid dicis. C. Et conti-
nuo adhuc illo loquente, can-
tauit gallus. Et conuerſus do
minus, reſpexit Petrũ. Et re
cordatus eſt Petrus verbi do
mini, ſicut dixerat: quia priuſq̃
gallꝰ cantet, ter me negabis.

Et egreſſꝰ foras Petrꝰ, fleuit
amarè. Et viri qui tenebãt Je
ſum, illudebãt ei, cedentes eũ.
Et velauerunt euz: ⁊ percutie
bant faciẽ eiꝰ: ⁊ interrogabãt
eum, dicentes. S Propheti-
za. Quis eſt qui te percuſſit?
C Et alia multa blaſphemã-
tes, dicebant in eum. Et vt fa-
ctus eſt dies, cõuenerũt ſenio-
res plebis: ⁊ principes ſacer-
dotum ⁊ ſcribę: ⁊ duxerũt illũ
in concilium ſuũ, dicentes. S
Si tu es Chriſtus: dic nobis.
C Et ait illis. ✠ Si vobis di-
xero, non credetis mihi: ſi autẽ
interrogauero, non rñdebitis
mihi: neq; dimittetis. Ex hoc
aũt erit filius hominis ſedens
à dextris virtutis dei. C Di-
xerunt ergo omnes. S Tu er
go es filius dei? C Qui ait. ✠
Vos dicitis, qꝛ ego ſuz. C At
illi dixerũt. S Quid adhuc de
ſideramus teſtimonium? Ip-
ſi eniz audiuimus d̄ ore eiꝰ. C
Et ſurgens omnis multitudo
eorũ, duxerunt illuz ad pilatũ.
Cęperunt autẽ accuſare illũ,
dicentes. S Hunc inuenimꝰ
ſubuertẽtez gentez nr̃az: ⁊ ꝓ-
hibẽtez tributa dari Ceſari: ⁊
dicẽtẽ ſe xp̄m regẽ eſſe. C Pi-
latꝰ aũt interrogauit eũ, dicẽs.
S Tu es rex iudęoruz? C At
ille rñdẽs, ait. ✠ Tu dicis. C

Ait aũt pilatꝰ ad principes ſa
cerdotũ ⁊ turbas. S Nihil in
uenio cauſę in hoc homine. C
At illi inualeſcebãt, dicentes,
S Cõmouit populũ: docens
per vniuerſam iudęã: incipiẽs
à galilęa vſq; huc. C Pilatus
aũt audiẽs galilęã, interroga-
uit ſi homo galilęꝰ eſſet. Et vt
cognouit, ꝙ de herodis pote-
ſtate eſſet: remiſit euz ad hero
dem: qui ⁊ ipſe hieroſolymis
erat illis diebus: Herodes au
tẽ viſo Jeſu, gauiſus eſt valde.
Erat enim cupiens ex multo
tp̄e videre illuz: eò ꝙ audierat
multa d̄ illo: ⁊ ſperabat ſignũ
aliquod videre ab eo fieri. In
terrogabat autẽ illũ multꝫ ſer
monibus. Et ipſe nihil illi rñ-
debat. Stabãt aũt principes
ſacerdotũ ⁊ ſcribę cõſtãter ac-
cuſantes euz. Spreuit aũt illũ
herodes cũ exercitu ſuo: ⁊ illu-
ſit indutũ veſte alba, ⁊ remiſit
ad pilatuz. Et facti ſunt amici
herodes ⁊ pilatus in ipſa die:
nam anteà inimici erant adin-
uicẽ. Pilatus aũt conuocatis
principibus ſacerdotũ ⁊ magi
ſtratibꝰ ⁊ plebe, dixit ad illos.
S Obtuliſti mihi hunc homi
nẽ, q̃ſi auertentẽ pplm̃: ⁊ ecce
ego coraz vobis interrogans,
nullã cauſam inuenio in homi-
ne iſto, ex his in quibus euz ac

cuſatis. Sed neq3 herodes.
Nā remiſit illū ad nos: ⁊ ecce
nihil dignū morte actū3 eſt ei.
Emēdatum ergo illū dimittā.
C. Neceſſe autem habebat
dimittere eis per diem feſtum,
vnum. Exclamauit aūt ſimul
vniuerſa turba, dicēs. S. Tol
le hunc: ⁊ dimitte nobis barra
bam. C. Qui erat propter ſe-
ditionē quandā factā in ciuita
te ⁊ homicidiū, miſſus in carce
rem. Iterū aūt pilatus locut⁹
eſt ad illos, volēs dimittere Je
ſum. At illi ſucclamabant, di
centes. S. Crucifige, cruci-
fige eum. C. Ille aūt tertiò di-
xit ad illos. S. Quid enim ma
li fecit iſte? Nullā cauſa3 mor-
tis inuenio in eo. Corripiā er-
go illū, ⁊ dimittā. C. At illi in-
ſtabāt vocib⁹ magnis, poſtulā
tes, vt crucifigeret̄. Et inuale-
ſcebāt voces eoꝝ. Et pilat⁹ ad
iudicauit fieri petitionem eoꝝ.
Dimiſit aūt illis eū q̄ propter
homicidiū ⁊ ſeditione3 miſſus
fuerat i carcerē: quē petebāt.
Jeſu3 verò tradidit voluntati
eorū. Et cū ducerēt eū, appre-
hēderūt ſimonē quēdā cyrenē
ſe3, veniētē de villa: ⁊ impoſue
rūt illi crucē portare poſt Je-
ſu3. Seq̄bat̄ aūt illū multa tur
ba populi ⁊ mulierū, q̄ plange
bāt, ⁊ lamētabātur eū. Cōuer
ſ⁹ aūt Jeſus ad illas, dixit. ✠
Filię hieruſalē, nolite flere ſu-
per me, ſed ſuper vos ipſas fle
te, ⁊ ſuper filios veſtros. Quo
niā ecce veniēt dies, in quibus
dicēt. Beatę ſteriles ⁊ vētres
qui nō genuerūt: ⁊ vbera quę
nō lactauerūt. Tūc incipiēt di
cere mōtib⁹, cadite ſuper nos:
⁊ collibus, operite nos. Qꝛ ſi
in viridi ligno hęc faciūt: in ari
do quid fiet? C. Ducebāt aūt
⁊ alij duo neq̄3 cum eo: vt inter
ficerentur. Et poſtq̄3 venerūt
in locum, qui dicitur caluarię:
ibi crucifixerūt eū, ⁊ latrones:
vnum à dextris ⁊ alterū à ſini-
ſtris. Jeſus autem dicebat. ✠
Pater, dimitte illis: non enim
ſciunt quid faciūt. C. Diuidē-
tes verò veſtimenta eius, miſe
rūt ſortes. Et ſtabat populus
expectās. Et deridebāt eum
principes cum eis, dicētes. S.
Alios ſaluos fecit: ſeipſum ſal
uu3 faciat, ſi hic eſt xp̄s dei ele
ctus. C. Illudebāt aūt ⁊ mili-
tes, accedentes, ⁊ acetum offe
rētes illi, ⁊ dicentes. S. Si tu
es rex iudęorū: ſaluū te fac. C.
Erat autē ⁊ ſuperſcriptio ſcri
pta ſuper illum lrīs gręcis lati
nis ⁊ hebraycis. Hic ē rex iu-
dęorū. Unus aūt de his qui pē
debant latronib⁹, blaphema-
bat eum, dicens. S. Si tu es

xp̃s: ſaluum fac temetipſuꝫ ⁊
nos. ℟ Rn̄dēs autē alter, in
crepabat euꝫ, dicēs. S Neqꝫ
tu times deum, qui in eadē dā
natione es. Et nos quidē iu-
ſtè, naꝫ digna factis recipim⁹:
hic verò nihil mali geſsit. ℟
Et dicebat ad Jeſuꝫ. S Dn̄e,
memento mei: cùm veneris in
regnuꝫ tuū. ℟ Et dixit illi Je
ſus. ✠ Amen dico tibi: hodie
mecū eris ī paradiſo. ℟ Erat
autē ferè hora ſexta: ⁊ tenebre
facte ſunt in vniuerſa terra, vſ-
qꝫ in horā nonaꝫ. Et obſcura
tus eſt ſol: ⁊ veluꝫ tēpli ſciſſuꝫ
eſt mediuꝫ. Et clamans Jeſ⁹
voce magna, ait. ✠ Pater, in
man⁹ tuas cōmēdo ſpū meuꝫ.
℟ Et hec dicens, expirauit.
Videns aūt centurio quod fa
ctuꝫ fuerat: glorificauit deum,
dicens. S Verè hic homo iu-
ſtus erat. ℟ Et omnis turba
eoꝝ qui ſimul aderant ad ſpe-
ctaculuꝫ iſtud, ⁊ videbāt q̄ fie-
bāt: percutientes pectora ſua,
reuertebantur. Stabant au-
tem omnes noti eius à longè:
⁊ mulieres que ſecute erant
eum à galilea, hec videntes.
Hic legitur in tono Euāgelij.

Et ecce vir noīe Joſeph,
qui erat decurio, vir bo-
nus ⁊ iuſtus: ⁊ hic non conſen
ſerat conſilio ⁊ actibus eorum,
ab arimathia ciuitate iudeę:
qui expectabat ⁊ ipſe regnum
dei. Hic acceſsit ad pilatuꝫ, ⁊
petijt corpus Jeſu. Et depoſi
tum inuoluit in ſyndone: ⁊ po-
ſuit eum in monumēto exciſo,
in quo nonduꝫ quiſq̄ꝫ poſitus
fuerat. Offerto. Dn̄e exau- ps.
di orationem meam: ⁊ clamor 142
meus ad te perueniat. Secre.

Purifica nos miſericors
deus: vt eccleſię tuę pre-
ces, quę tibi gratę ſunt, pia mu
nera offerētes, fiāt expiatꝫ mē-
tib⁹ gratiores. Per. Alia ſec.

Oblatis, queſumus dn̄e,
placare muneribus: ⁊ fa
mulum tuum. N. queꝫ paſtorē
eccleſię tuę p̄eſſē voluiſti, aſsi
dua ꝓtectiōe guberna. Per.
Cōio. Potū meum cum fletu ps.
tēperabā: qꝛ eleuans alliſiſti 51.
me: ⁊ ego ſicut fenū arui: tu aūt
dn̄e in ęternū ꝑmanes: tu exur
gēs, miſereberis ſyō: qꝛ venit
tēp⁹ miſerendi ei⁹. Poſt cōio.

Largire ſenſib⁹ noſtris,
oīps deus, vt per tempo-
rale filij tui mortē, quā myſte-
ria veneranda teſtātur, vitā te
nobis dediſſe perpetuā cōfida
mus. Per. Alia poſt cōmūio.

Hec nos, q̄ſūm⁹ dn̄e, diui
ni ſacramēti ꝑceptio ꝓte
gat: ⁊ famulū tuū. N. quē pa-
ſtorē eccleſię tuę eſſe voluiſti,

vnà cum cõmiſſo ſibi grege, ſaluet ſemper, ⁊ muniat. Per dominũ. Sup populuz. Oratio.

Reſpiſce, queſumus dñe, ſuper hãc familiã tuã: ꝓ qua dñs noſter Jeſus xp̃s nõ dubitauit manibꝰ tradi nocẽtiũ, ⁊ crucis ſubire tormentũ. Qui tecum viuit ⁊ regnat p.

Feria. v. in cena dñi. Statio ad ſctũ Joã. latera. Introi.

Nos aũt gl'iari oportet in cruce dñi nr̃i ieſu xp̃i, in quo eſt ſalꝰ, vita ⁊ reſurrectio
ps. 66. noſtra: per quem ſaluati, ⁊ liberati ſumus. ps. Deꝰ miſereatur nr̃i, ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultũ ſuũ ſup nos, ⁊ miſereat nr̃i. dicit. Gl'ia in excelſis.

Deus à quo ⁊ iu(Oratio. das proditor reatus ſui penã, ⁊ confeſsionis ſue latro premiũ ſumpſit: concede nobꝫ tue propiciationis effectũ: vt ſicut in paſsione ſua Jeſꝰ xp̃s dñs noſter diuerſa vtriſqꝫ intulit ſtipendia meritorũ: ita nob ablato vetuſtatis errore, reſurrectionis ſue gratiam largiat. Qui tecũ. Et hec oro tãtũ dr̃.

Lectio epl'e beati pauli apoſtoli ad Corinthios .i. Cap. xj.

Fratres. Cõuenietibus vobis in vnũ, iam non eſt dñicã cenam mãducare, Vnuſquiſqꝫ enim cenã ſuam preſumit ad manducandũ. Et aliꝰ quidem eſurit: aliꝰ autez ebriꝰ eſt. Nunquid domos nõ habebitis ad manducãdũ ⁊ bibendũ? Aut eccleſiã dei contemnitis: ⁊ cõfunditꝫ eos qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos. In hoc non laudo. Ego enim accepi à domino, quod ⁊ tradidi vobis: quoniã dñs Jeſꝰ, in qua nocte tradebatur, accepit panẽ, ⁊ grãs agẽs: fregit, ⁊ dixit. Accipite, ⁊ manducate. Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradetur. Hoc facite in meã cõmemoratione. Similiter ⁊ calicẽ poſtqꝫ cenauit, dicens. Hic calix nouuz teſtamẽtũ eſt in meo ſanguinẽ. Hoc facite, quotieſcunqꝫ bibetꝫ, in meã cõmemoratione. Quotienſcunqꝫ enim muducabitis panẽ hũc, ⁊ cacalicẽ bibetis: mortem dñi annunciabitꝫ, donec veniat. Ita qꝫ quicunqꝫ mãducauerit panem hunc, ⁊ biberit calicẽ dñi indignè: reus erit corporis ⁊ ſanguinꝫ domini. Probet aũt ſeipſũ hõ: ⁊ ſic d pane illo edat, ⁊ de calice bibat. Qui enim manducat, ⁊ bibit indignè: iudicium ſibi manducat, ⁊ bibit: non diiudicans corpus domini. Ideo inter vos multi infir-

mi ꝛ ĩbecilles: ꝛ dormiunt mul
ti. Quod ſi noſmetipſos dijudi
caremus: non vtiq; iudicare-
mur. Dum iudicamur autem,
à domino corripimur: vt non
ppi cum hoc mundo damnemur.
ip. Gradua. Chriſtus factus eſt
ꝑ nobis obediẽs vſq; ad mor
tem: mortem autem crucis. ℣.
Propter qđ ꝛ deus exaltauit
illum: ꝛ dedit illi nomen, quod
eſt ſuper omne nomen. Seqn-
tia ſancti euangelij ſecundùm
Joannem. capite. xiij.
Ante diem feſtũ paſche,
ſciens Jeſus, quia venit hora
eius, vt tranſeat ex hoc mũdo
ad patrem: cùm dilexiſſet ſuos
qui erant in mundo: in finẽ di-
lexit eos. Et cena facta, cum
diabolus iam miſiſſet in cor, vt
traderet eum Judas ſimonis
ſcariothis: ſciens, quia omnia
dedit ei pater in manus, ꝛ q̄a
à deo exiuit, ꝛ ad deum vadit:
ſurgit à cena, ꝛ ponit veſtimen
ta ſua. Et cum accepiſſet linte
um, precinxit ſe. Deinde miſit
aquam in peluim: ꝛ cepit laua
re pedes diſcipulorum ſuorũ,
ꝛ tergere linteo quo erat pre-
cinctus. Venit ergo ad Simo
nem Petrũ: ꝛ dicit ei Petrꝰ.
Dñe, tu mihi lauas pedes?
Reſpondit Jeſus: ꝛ dixit ei.
Quod ego facio, tu neſcis mo
dò: ſcies autem poſteà. Dicit
ei Petrus. Non lauabis mihi
pedes in eternũ. Reſpondit
ei Jeſus. Si nõ lauero te: non
habebis partem mecum. Di-
cit ei Simon Petrus. Domi-
ne, non tantum pedes meos,
ſed ꝛ manus ꝛ caput. Dicit ei
Jeſus. Qui lotus eſt: nõ indi-
get niſi vt pedes lauet: ſed eſt
mundus totus. Et vos mũdi
eſtis: ſed non oẽs. Sciebat enĩ
quiſnam eſſet qui traderet eũ:
propterea dixit, non eſtis mun
di oẽs. Poſtquam ergo lauit
pedes eorum: accepit veſtimẽ
ta ſua. Et cùm recubuiſſet ite-
rum: dixit eis. Scitꝫ quid fece-
rim vobꝫ? Vos vocatꝫ me ma
giſter ꝛ domine: ꝛ bene dicitꝫ.
Sum etenim. Si ergo ego la-
ui pedes veſtros dominꝰ ꝛ ma
giſter: ꝛ vos debetis alter alte
rius lauare pedes. Exemplũ
enĩ dedi vobis: vt quemadmo
dum ego feci vobꝫ, ita ꝛ vos fa
ciatis. Et dicitur. Credo. Of
fertorium. Dextera domini fe
cit virtutem: dextera dñi exal- ps.
tauit me, non moriar, ſed viuã: 117.
ꝛ narrabo opera dñi. Secre.
Ipſe tibi, queſumus dñe,
ſancte pater omnipotẽs,
eterne deus, ſacrificiũ noſtrũ
reddat acceptum: qui diſcipu-
lis ſuis in ſui commemoratiõe

hoc fieri hodierna traditione monſtrauit, Jeſus Chriſtus, filius tuus, dñs noſter. Qui.

Infra actionẽ.

Communicātes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes, quo dominus noſter Jeſus Chriſtus ꝓ nobis eſt traditus. Sed ⁊ memoriam.

Alia infra actionem.

Hanc igitur oblationẽ ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę, quaꝫ tibi offerimus ob diẽ, in qua dominꝰ noſter Jeſus Chriſtus tradidit diſcipulis ſuis corporis ⁊ ſanguinꝫ ſui myſteria celebrāda, quęſumus domine, vt placatꝰ accipias: dieſqꝫ noſtros ĩ tua.

Alia infra actiõ.

Qui pridie q̃ꝫ pro noſtra, omniũqꝫ ſalute pateretur, hoc eſt hodie, accepit panem in ſanctas ac venerabiles manus ſuas: ⁊ eleuatis oculis in cęlum ad te. Agnus dei. dicit: ſed pax non datur. Hodie reſeruat ſacerdos in loco honeſto ⁊ conuenienti vnam hoſtiaꝫ conſecratā, pro die ſequenti, in quo non cõficitur: vel etiam plures, ſi neceſſe fuerit ꝓ infirmis: languinem verò totum ſumit. Deinde fratres immediatè cõicant ⁊ poſteà completur miſſa. Cõmunio. Dominus Jeſus poſt q̃ꝫ cęnauit cum diſcipulis ſuis, lauit pedes eorum: ⁊ ait illis, ſcitis quid fecerim vobis ego dominus ⁊ magiſter: exemplũ dedi vobꝫ: vt ⁊ vos ita faciatꝫ.

Poſt cõmunio.

Refecti vitalibus alimentis, quęſumus domine deus noſter, vt qđ tempore noſtrę mortalitatis cultu exequimur: tuę imortalitatis munere conſeq̃mur. Per dominũ noſtrum Jeſum. Et dicitur. Jte miſſa eſt. Poſt refectionem ſacerdos cum accolito denudat altaria legendo antiphonam. Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſup veſtem meam miſerunt ſortem. Cum toto pſalmo. Deus deꝰ meus reſpice. Poſt nudatiõeꝫ altarum, hora competẽti, facto ſigno cum tabula: conueniunt fratres ad faciendum mādatum. Maiores abluant pedes minoribus: tergũt, ⁊ oſculātur. Et interim hęc ſub ſcripta cantantur, vel omnia, vel in parte, pro diſpoſitione cātoris. Añ. Mandatum nouũ do vobis: vt diligatis inuicem, ſicut dilexi vos, dicit dominus. Ps. Beati imaculati. Et repetitur immediatè. Añ. Mādatũ nouum. Et ſic alię añę quę habent pſalmos vel verſus repetuntur. Et nota, quòd de quolibet pſalmo nõ dicitur niſi

vnus verſus. Añ. Poſtq̃ ſur-
rexit dñs à cęna: miſit aquam
ī peluim: ⁊ cępit lauare pedes
diſcipuloꝝ ſuoꝝ: hoc exemplū
ps. 47. reliq̄t eis. ps. Magnus dñs ⁊
laudabilꝫ nimis: in ciuitate dei
noſtri, in mōte ſancto eiꝰ. Añ.
Dñs Jeſus poſtq̃ cęnauit cū
diſcipulꝫ ſuꝫ, lauit pedes eoꝝ:
⁊ ait illꝫ, ſcitis quid fecerim vo-
bis ego dñs ⁊ magiſter? exem-
plū dedi vobis: vt ⁊ vos ita fa-
ciatis. Añ. In diebus illꝫ, mu-
lier quę erat in ciuitate pecca-
trix: vt cognouit, q̄ Jeſus recu
buit in domo ſymonis lepꝛoſi:
attulit alabaſtrum vnguēti: ⁊
ſtans retro ſecus pedes domi-
ni Jeſu, lachꝛymis cępit riga-
re pedes eius: ⁊ capillꝫ capitꝫ
ſui tergebat: ⁊ oſculabatur pe
des eius: ⁊ vnguēto vngebat.
s. 4. ps. Benedixiſti dñe terrā tuā:
auertiſti captiuitatem Jacob.
Añ. Maria ergo vnxit pedes
Jeſu: ⁊ extersit capillis ſuis: ⁊
domꝰ impleta eſt ex odoꝛe vn-
guenti. ps. Domine, ne in fu-
roꝛe tuo arguas me: neq̄ ī ira
tua coꝛripias me. Añ. Vos vo
catis me magiſter ⁊ dñs: ⁊ be-
ne dicitis: ſum etenim: ſi ego la
ui pedes veſtros dominꝰ ⁊ ma
giſter: ⁊ vos debetis alter alte
riꝰ lauare pedes. ℣. Exēpluꝫ
enim dedi vobꝫ: vt ⁊ vos ita fa-
ciatis. Añ. Diligamus nos in
uicem: q2 charitas ex deo eſt: ⁊
qui diligit fratrem ſuū, ex deo
natꝰ eſt: ⁊ vidit deū. ps. Quā ps. 83.
dilecta tabernacula tua domi-
ne virtutum: concupiſcit, ⁊ de-
ficit anima mea in atria domi-
ni. Añ. Vbi charitas ⁊ dilectio
ibi ſanctoꝝ eſt cōgregatio: ibi
nec ira eſt, nec indignatio: ſed
firma charitas in perpetuum:
Chꝛiſtus deſcendit mundum
redimere: vt liberaret à moꝛte
hominem. Et exempluꝫ dedit
ſuis diſcipulis: vt ſibi inuicē pe
des abluerent. ps. Deus miſe ps. 66.
reatur noſtri, ⁊ benedicat no-
bis: illuminet vultuꝫ ſuū ſuper
nos: ⁊ miſereatur noſtri. Añ.
Congregauit nos Chꝛiſtus
ad gloꝛificandum ſeipſum: re-
ple domine animas nr̃as ſan-
cto ſpiritu. ℣. A ſolis oꝛtu ⁊
occaſu: ab aq̄lone ⁊ mari. Añ.
Mulier q̄ erat in ciuitate pec
catrix: attulit alabaſtrum vn-
guenti: ⁊ ſtans retro ſecus pe-
des domini Jeſu, lachꝛymꝫ cę
pit rigare pedes eius: ⁊ capil-
lis capitis ſui tergebat. ℣. Dū
eſſet rex in accubitu ſuo: nardꝰ
mea dedit odoꝛem ſuauitatis.
Aña. Domine tu mihi lauas
pedes? reſpōdit Jeſus: ⁊ dixit
ei: ſi non lauero tibi pedes: nō
habebis partem mecū. ℣. Ve

nit ergo ad Symonem petrū:
⁊ dixit ei Petrus. Et repetit.
Aña. Domine tu mihi lauas
pedes? reſpondit Jeſus: ⁊ di-
xit ei: ſi non lauero tibi pedes:
non habebis partem mecum.
℣. Q̄ð ego facio tu neſcis mo-
do: ſcies autē poſteà. Et repe-
titur antiphona. Dn̄e tu mihi
lauas pedes? reſpondit ieſus:
⁊ dixit ei: ſi non lauero tibi pe-
des: non habebis partem me-
cum. ℣. Nō tantum pedes me-
os: ſed ⁊ man⁹ ⁊ caput. Et re-
petitur antiphona. Domine
tu mihi lauas pedes? reſpon-
dit Jeſus: ⁊ dixit ei: ſi non laue
ro tibi pedes: non habebꝫ par
tem mecū. ℣. Si ego domin⁹
⁊ magiſter veſter laui vobꝫ pe
des: quanto magis debetis al
ter alterius lauare pedes. ps̄.
ps. 48. Audite hec omnes gētes: au-
ribus percipite qui habitatis
orbē. Aña. In hoc cognoſcēt
omnes: qꝛ mei eſtis diſcipuli: ſi
dilectionem habueritꝫ adinui-
cem. Aña. Maneant in vobꝫ
fides ſpes charitas tria hec:
maior autē horū eſt charitas.
℣. Nunc autē manent fides:
ſpes: charitas: tria hec. Aña.
Benedicta ſit ſancta trinitas
atqꝫ indiuiſa vnitas: confitebi
mur ei: quia fecit nobiſcum mi
ſericordiam ſuam. ℣. Benedica

mus patrem ⁊ filium cum ſan-
cto ſpiritu. Aña. Ubi charitas
⁊ amor: deus ibi eſt. ℣. Cōgre
gauit nos ī vnū Chriſti amor.
℣. Exultemus: ⁊ in ipſo iocun
demur. ℣. Timeamus ⁊ ame-
mus deū viuū. ℣. Et ex corde
diligamus nos ſyncero. Et re
petitur antiphona. Ubi chari
tas ⁊ amor deus ibi eſt. ℣. Qui
non habet charitatē: nihil ha
bet. ℣. Et in tenebris ⁊ vmbra
mortis manet. ℣. Nos alter
utrum amemus: ⁊ in die. ℣. Si
cut decet ambulemus lucis ꝓ
les. Et repetitur antiphona.
Ubi charitas ⁊ amor deus ibi
eſt. ℣. Clamat dn̄s: ⁊ dicit cla-
ra voce. ℣. Ubi fuerint in vnū
congregati. ℣. Meum ꝓpter
nomen ſimul tres vel duo. ℣.
Et in medio ego ero. Et repe
tit antiphona. Ubi charitas
⁊ amor deus ibi eſt. ℣. Sicut
ergo cum in vnum congrega-
mur. ℣. Ne nos mente diuida-
mur caueam⁹. ℣. Ceſſent iur-
gia maligna: ceſſent lites. ℣.
Et in medio noſtri ſit chriſtus
deus. Et repetitur āntiphona.
Ubi charitas ⁊ amor deus ibi
eſt. ℣. Charitas eſt ſummum
bonum: amplū donū. ℣. In q̄
pēdet totus ordo preceptoꝝ.
℣. Per quā vetus atqꝫ noua
lex impletur. ℣. Que ad celſa

celi mittit ſe repletos. Et repetitur. añā. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Nam vt charitas coniungit abſentes. ℣. Sic diſcordia diſiungit pſentes. ℣. Quia charitas pręceptis in duob⁹. ℣. Conſtat: quibus de⁹ atq; omnis homo. Et repetitur ātiphona. Ubi charitas ⁊ amor, deus ibi eſt. ℣. Et per coccum priſca lege figuratur. ℣. Qui colore tigi rubro bis iubetur. ℣. Uere memor dat fraternus amor vitā. ℣. Et perpetuā malign̄ dat penam. Et repetitur antiphona. Ubi charitas ⁊ amor, de⁹ ibi eſt. ℣. Unanimiter excelſū imploremus. ℣. Ut det pacem clemens noſtris in diebus. ℣. Iungat fidei ſpeiq; opus bonum. ℣. Et conſortium captemus ſupernorum. Et repetit̄. antiphona. Ubi charitas ⁊ amor, de⁹ ibi ē. ℣. Similes quoq; cum beatis videm⁹. ℣. Glorientur vultum tuum Chriſte deus. ℣. Gaudiū quod eſt immenſum atq; probum. ℣. Secula p infinita ſeculorū. Amē.

¶ Feria ſexta ī paraſceue hora ſexta fratres conuenientes ad eccleſiam, dicunt nonā. Et interim ſacerdotes ⁊ miniſtri induti miſſalibus indumentis, completa nona, ſine luminaribus ⁊ incenſo procedunt: ⁊ ante altare proſtrati, aliquā diù orent. Accoliti verò interim vnam tantùm tobaleā extendunt ſuper altare: ⁊ ſacerdos finita oratione ſua, deoſculatur altare: ⁊ in loco ſuo cum miniſtris ſedet. Un⁹ verò ſubdiaconus procedit ad legendum: ⁊ ſine titulo incipit prophetiam. ¶ Prophetia prima. Oſeę. Capitulo ſexto.

HEc dicit dominus. In tribulatiōe ſua manè ſurgent ad me. Uenite reuertamur ad dominum: quia ipſe cępit, ⁊ ſanabit nos: percutiet, ⁊ curabit nos. Uiuificabit nos poſt duos dies: ⁊ in die tertio ſuſcitabit nos: ⁊ viuemus in conſpectu eius: ſciemus, ſequemurquè: vt cognoſcamus dominum. Quaſi diluculum pręparatus eſt egreſſus eius: ⁊ veniet quaſi imber nobis temporaneus, ⁊ ſerotinus terrę. Quid faciam tibi effraim? Quid faciam tibi iuda? Miſericordia veſtra quaſi nubes matutina: ⁊ quaſi ros manè pertranſiens. Propter hoc dolui in prophetis: ⁊ occidi eos in verbis oris mei: ⁊ iudicia mea quaſi lux egredientur. Quia miſericordiam volui, ⁊ non ſacrificium: ⁊

ſcientiã dei pluſꝗ holocauſtũ. Tra. O ñe audiui auditũ tuũ ⁊ timui ꝯſideraui opa tua ⁊ expaui. ℣. Jnmedio duoꝝ animaliũ innoteſceris: dũ aduenerit tẽpus oſtẽderꝫ. ℣. Jn eo dum cõturbata fuerit aĩa mea: in ira miẽ memoreris. ℣. Deus à libano veniet: ⁊ ſanctꝰ de mõte vmbroſo ⁊ condẽſo. ℣. O peruit celos maieſtas eiꝰ: ⁊ laudis eiꝰ plena eſt terra. Finito tractu, dicit Sacerdos. Oremꝰ. Et diaconꝰ dicit. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

Deus à quo iudas proditor, reatus ſui penã, ⁊ cõfeſsionis ſuẽ latro p̃miuꝫ ſumpſit: cõcede nobꝫ tuẽ ꝓpitiationis effectũ, vt ſicut in paſsione ſua Jeſꝰ xp̃s dñs noſter diuerſa vtriſꝗ intulit ſtipendia meritorũ: ita nobꝫ, ablato vetuſtatis errore, reſurrectionis ſuẽ gratiam largiatur. Qui tecũ viuit, ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deꝰ per oĩa ſecula.

Prophetia. ij. ⁊ legitur ſine titulo Exodi. capite. xij.

In diebus illis. Dixit dominus ad Moyſen ⁊ Aaron in terra egypti. Mẽſis iſte vobis principiũ menſiũ, primus erit in mẽſibus anni. Loq̃mini ad vniuerſum cetũ filioꝝ Jſraẽl: ⁊ dicite ei. Decima die menſis huius tollat vnuſquiſꝗ agnũ per familias ⁊ domos ſuas. Sin aũt minor eſt numerus, vt ſufficere poſsit ad veſcẽdũ agnũ: aſſumat vicinũ ſuuꝫ, qui iunctus eſt domui ſuẽ, iuxta numeꝝ aĩarum, quẽ ſufficere poſsint ad eſum agni. Erit autẽ agnus abſꝗ macula maſculus anniculꝰ. Juxta quẽ ritum tolletis ⁊ hẽdũ: ⁊ ſeruabitis eũ vſꝗ ad quartãdecimaꝫ diẽ menſis huius. Jmmolabitꝗ eũ vniuerſa multitudo filiorũ Jſraẽl ad veſperã: ⁊ ſumẽt de ſanguine eiꝰ, ac ponent ſup vtrumꝗ poſtẽ: ⁊ in ſup liminaribus domorum, in quibus comedent illũ. Et edent carnes nocte illa aſſas igni: ⁊ azimos panes cum lactucꝫ agreſtibꝰ. Non comedetis ex eo cruduꝫ quid, nec coctum aqua: ſed aſſum tantũ igni. Caput cũ pedibꝰ eiꝰ ⁊ inteſtinis vorabitis: ⁊ os eiꝰ confringetꝫ: nec remanebit ex eo quicꝗ̃ vſꝗ manè. Si q̃d reſiduũ fuerit: igni comburetis. Sic autẽ comedetis illum. Renes veſtros accingetis: ⁊ calciamenta habebitꝫ in pedibus: tenentes baculos in manibus: ⁊ comedetis feſtinãter. Eſt eñi phaſe, ideſt trãſitꝰ dñi. Tractus. Eripe me dñe ps.
ab homĩe malo: à viro iniquo li 139

bera me. ℣. Qui cogitauerũt
malitias in corde: tota die con
ſtituebãt prelia. ℣. Acuerunt
linguas ſuas ſicut ſerpentes:
venenũ aſpidũ ſub labijs eoꝝ.
℣. Cuſtodi me dñe de manu
peccatoris: ⁊ ab hominibꝰ ini
quis libera me. ℣. Qui cogita
uerũt ſupplãtare greſſus me-
os: abſcõderunt ſuperbi laque
um mihi. ℣. Et funes extende
rũt in laqueum pedibus meꝫ:
iuxta iter ſcandalũ poſuerunt
mihi. ℣. Dixi dño, deus meus
es tu: exaudi dñe vocẽ oratiõis
meę. ℣. Dñe virtꝰ ſalutꝫ meę,
obumbraſti caput meuꝫ in die
belli. ℣. Ne tradas me à deſi-
derio meo peccatori: cogitaue
rũt aduerſuꝫ me, ne derelinq̃s
me, ne vnq̃ꝫ exaltẽtur. ℣. Ca-
put circuitꝰ eoꝝ: labor labioꝝ
ipſoꝝ operiet eos. ℣. Verũta-
men iuſti confitebũtur nomini
tuo: ⁊ habitabũt recti cũ vultu
tuo. ¶ Finito tractu paſsio ſu
per nudum pulpitum dicitur.
¶ Paſsio dñi nr̃i Jeſu xp̃i ſe-
cundũ Joanneꝫ, capite. xviij.

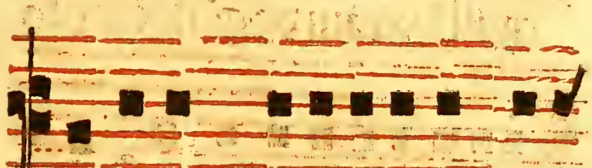
In illo tpe. Egreſſus
eſt Jeſus cum di
ſcipulꝫ ſuꝫ trans
torrentẽ cedron,
vbi erat hortus:
in queꝫ introiuit
ipſe ⁊ diſcipuli eiꝰ. Sciebat au
tem ⁊ Judas qui tradebat eũ
locum: quia frequenter Jeſus
conuenerat illuc cum diſcipu-
lis ſuis. Judas ergo cùm acce
piſſet cohortem, ⁊ à pontifici-
bus ⁊ phariſeis miniſtros: ve-
nit illuc cum lanternis ⁊ faci-
bus ⁊ armis. Jeſus itaqꝫ ſci-
ens omnia quę ventura erant
ſuper eum: proceſsit ⁊ dixit, eꝫ.
✠ Queꝫ queritis? C. Reſpõ
derũt ei. S. Jeſuꝫ nazarenuꝫ.
C. Dixit eis Jeſus ✠. Ego
ſum. C. Stabat autem ⁊ Ju-
das qui tradebat eum cum ip
ſis. Ut ergo dixit eis, ego ſum:
abierunt retrorſum: ⁊ cecide-
runt in terram. Iterum ergo
eos interrogauit. ✠ Quẽ que
ritis? C. Illi autẽ dixerũt. S.
Jeſum nazarenũ. C. Rñdit ie
ſus. ✠ Dixi vobis, quia ego
ſum. Si ergo me quęritis: ſini
te hos abire. C. Ut impleretur
ſermo, quem dixit: quia quos d
diſti mihi nõ perdidi ex eꝫ quẽ
q̃ꝫ. Symon ergo Petrus ha-
bens gladiũ, eduxit eũ: ⁊ per-
cuſsit ſeruũ pontificis: ⁊ abſci-
dit auriculã eiꝰ dexterã. Erat
aũt nomẽ ſeruo malchus. Di
xit ergo Jeſꝰ Petro. ✠ Mit-
te gladium tuum in vaginam.
Calicem quem dedit mihi pa
ter, nõ vis vt bibam illum? C.

Cohors ergo ⁊ tribun⁹ ⁊ mi-
niſtri iudeorum, comprehen-
derunt Jeſum: ⁊ ligauerunt:
⁊ adduxerunt eum ad annam
primum. Erat autem anna ſo
cer cayphę: qui erat pontifex
anni illius. Erat autem cay-
phas qui conſilium dederat iu
deis: quia expedit vnum ho-
minem mori pro populo. Se-
quebatur autem Jeſum ſymō
Petrus, ⁊ alius diſcipulus.
Diſcipulus autez ille erat no-
tus pontifici: ⁊ introiuit cum
Jeſu in atrium pontificis. Pe
trus autem ſtabat ad oſtium
foris. Exiuit ergo diſcipulus
alius, qui erat notus pontifi-
ci: ⁊ dixit oſtiarię: ⁊ introduxit
Petrum. Dixit ergo Petro
ancilla oſtiaria. S. Nunquid
⁊ tu ex diſcipulis es hominis
iſtus? C. Dixit ille. S. Non
ſum. C. Stabant autem ſerui
⁊ miniſtri ad prunas, quia fri-
gus erat: ⁊ calefaciebant ſe.
Erat autem cum eis ⁊ petrus
ſtans, ⁊ calefaciens ſe. Pon-
tifex ergo interrogauit Jeſum
de diſcipulis ſuis: ⁊ de doctri-
na eius. Reſpondit ei Jeſus.
✠ Ego palàm locutus ſum
mundo. Ego ſemper docui in
ſynagoga ⁊ in templo, quo o-
mnes iudei cōueniunt: ⁊ in oc-
culto locutus ſum nihil. Quid
me interrogas? Interroga eos
qui audierunt: quid locutus
ſum eis. Ecce hi ſciūt, q̄ dixeriꝫ
ego. C. Hęc autē cū dixiſſet: v-
nus aſſiſtēs miniſtroꝝ: dedit a
lapam Jeſu, dicens. S. Sic
reſpondes pontifici? C. Re-
ſpondit ei Jeſus. ✠ Si malè
locutus ſum: teſtimonium per
hibe de malo: ſi autem bene,
quid me cędis? C. Et miſit eū
annas ligatum ad caypham
pontificem. Erat autem ſy-
mō Petr⁹, ſtans, ⁊ calefaciēs
ſe. Dixerūt ergo ei. S. Nūqd
⁊ tu ex diſcipulꝫ ei⁹ es? C. Ne
gauit ille: ⁊ dixit. S. Nō ſū. C.
Dixit vn⁹ ex ſuis pōtificꝫ, co-
gnatus eius cuius abſcidit pe
trus auriculam. S. Nōne ego
vidi te in horto cum illo? C. J-
terum ergo negauit Petrus.
Et ſtatim gallus cātauit. Ad
ducunt ergo Jeſum à caypha
in prętorium. Erat autem ma
nè. Et ipſi non introierunt in
prętorium: vt non contamina-
rentur: ſed manducarent pa-
ſcha. Exiuit ergo Pilatus ad
eos foras, ⁊ dixit. S. Quaz ac
cuſationem affertis aduerſus
hominē hunc? C. Reſponde
rūt, ⁊ dixerūt ei. S. Si nō eſſet
hic malèfactor: nō tibi tradidi
ſſem⁹ eū. C. Dixit ergo eꝫ pila
tus. S. Accipite eū vos: ⁊ ſm

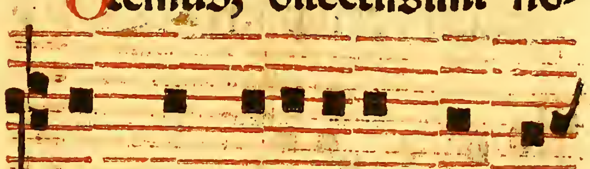
legem veſtrã iudicate euz. C.
Dixerũt ergo ei iudei. S. No-
bis nõ licet interficere quẽq̃.
C. Ut ſermo Jeſu impleretur,
quẽ dixit. Significans q̃ mor-
te eſſet moritur⁹. Introiuit er-
go iterũ Pilatus in pretoriuz,
⁊ vocauit Jeſuz: ⁊ dixit. S. Tu
es rex iudeorum? C. Rñdit ie-
ſus. ✠ A temetipſo hoc dicis:
an alij tibi dixerunt de me? C.
Rñdit Pilatus. S. Nunquid
ego iudeus ſum? Gens tua, ⁊
pontifices tui tradiderunt te
mihi. Quid feciſti? C. Rñdit
Jeſus. ✠ Regnuz meũ nõ eſt
de hoc mũdo. Si ex hoc mun-
do eſſet regnũ meum: miniſtri
mei vtiq; decertarent: vt non
traderer iudeis. Nũc autez re
gnũ meũ non eſt hĩc. C. Dixit
itaq; ei Pilat⁹. S. Ergo rex
es tu? C. Rñdit Jeſus. ✠ Tu
dicis, quia rex ſuz ego. Ego in
hoc natus ſum, ⁊ ad hoc veni i
mundũ: vt teſtimoniũ perhibe
am veritati. Omnis eni q̃ eſt
ex veritate: audit vocẽ meam.
C. Dicit ei pilatus. S. Quid
eſt veritas? C. Et cũ hoc dixiſ
ſet: iterum exiuit ad iudeos: ⁊
dicit eis. S. Ego nullã inuenio
in eo cãm. Eſt autẽ cõſuetudo
vobis: vt vnũ dimittã vobis in
paſcha. Uultis ergo dimittaz
vobis regem iudeoꝝ? C. Cla
mauerũt rurſuz oẽs, dicentes.
S. Non hũc: ſʒ barrabam. C.
Erat ãt barrabas latro. Tũc
ergo apphendit pilat⁹ ieſuz: ⁊
flagellauit. Et milites plectẽ-
tes coronã de ſpinis, impoſue-
rũt capiti ei⁹: ⁊ veſte purpurea
circũdederũt eũ. Et veniebãt
ad eũ: ⁊ dicebãt. S. Aue rex iu
deoꝝ. C. Et dabãt ei alapas.
Exiuit iteꝝ pilat⁹: ⁊ dicit eẽ. S.
Ecce adduco eũ vobis foras:
vt cognoſcatꝭ, qꝛ in eo nullam
cauſaz iuenio. C. Exiuit ergo
Jeſus, portãs ſpineã coronã,
⁊ purpureũ veſtimẽtũ. Et di-
cit eis pilat⁹. S. Ecce homo.
C. Cũ ergo vidiſſent eũ põti-
fices ⁊ miniſtri: clamabãt, dicẽ
tes. S. Crucifige, crucifige eũ
C. Dicit eis pilat⁹. S. Acci-
pite eũ vos: ⁊ crucifigite. Ego
eni nõ inuenio in eo cauſaz. C.
Rñderũt ei iudei. S. Nos le-
gẽ habem⁹: ⁊ ſm legez debet
mori: qꝛ filiũ dei ſe fecit. C. Cũ
ergo audiſſet pilat⁹ hũc ſmo-
nẽ: magꝭ timuit. Et ingreſſus
eſt ptoriũ iteꝝ: ⁊ dicit ad ieſuz.
S. Uñ es tu? C. Jeſ⁹ aũt rñ-
ſuz nõ dedit ei. Dicit ergo ei pi
lat⁹. S. Mihi non loqueris?
Neſcis, qꝛ ptãtem habeo cru-
cifigere te: ⁊ ptãtem habeo di
mittere te? C. Rñdit Jeſ⁹. ✠
Nõ haberes ptãtez aduerſuz

me vllã: niſi tibi datũ eſſet deſu
pèr. Propterea qui me tradi-
dit tibi, maius peccatũ habet.
C Et ex inde q̃rebat pilatus
dimittere eum. Judei aũt cla-
mabant, dicentes. S Si hunc
dimittꝭ: nõ es amic⁹ Ceſaris.
Omnis enĩ qui ſe regem facit:
cõtradicit ceſari. C Pilatus
aũt cũ audiſſet hos ſermones,
adduxit foras Jeſuȝ: ⁊ ſedit ꝓ
tribunali in loco qui dicitur li-
choſtratos, hebraicè autẽ ga-
batha. Erat auteȝ paraſceue
paſche: hora quaſi ſexta. Et di
cit iudeis. S Ecce rex veſter.
C Illi aũt clamabãt. S Tol
le tolle, crucifige eũ. C Dicit
illis pilatus. S Regeȝ veſtrũ
crucifigam? C Reſponderũt
põtifices. S Non habem⁹ re
gem niſi ceſarem. C Tunc er
go tradidit eis illum, vt crucifi
geretur. Suſceperunt autem
Jeſum: ⁊ eduxerunt. Et baiu-
lans ſibi crucem, exiuit in eum
qui dicit̃ caluarie locuȝ: hebra
ycè autẽ golgotha, vbi eũ cru-
cifixerunt: ⁊ cuȝ eo alios duos
hinc ⁊ hinc, mediũ auteȝ Je-
ſum. Scripſit aũt ⁊ titulũ pila
tus: ⁊ poſuit ſuper crucẽ. Erat
autẽ ſcriptũ. Jeſus nazaren⁹
rex iudeorum. Hũc ergo titu-
luȝ multi legerũt iudeoꝝ, quia
propè ciuitatẽ erat locus: vbi
crucifixus eſt Jeſus. Erat aũt
ſcriptũ hebrayce, grece, ⁊ lati
ne. Dicebãt ergo Pilato põ-
tifices iudeorum. S Noli ſcri-
bere, rex iudeoꝝ: ſed quia ip-
ſe dixit, rex ſum iudeorum. C
Reſpõdit pilatus. S Quod
ſcripſi, ſcripſi. C Milites er-
go cũ crucifixiſſent eũ, accepe-
rũt veſtimenta eius: ⁊ fecerũt
quattuor partes, vnicuiq; mi-
liti partem, ⁊ tunicam. Erat
autem tunica inconſultis, de ſu
per contexta per totum: dixe-
runt ergo ad inuicem. S Non
ſcindamus eam, ſed ſortiamur
de illa cuius ſit. C Ut ſcriptu-
ra impleretur, dicens. Partiti
ſunt veſtimẽta mea ſibi: ⁊ ſup
veſtem meam miſerunt ſorteȝ.
Et milites quidẽ hec fecerũt.
Stabant autem iuxta crucem
Jeſu mater eius: ⁊ ſoror matrꝭ
ei⁹, maria cleophe, ⁊ Maria
magdalene. Cũm vidiſſet er-
go Jeſus matrem ⁊ diſcipulũ
ſtantem, quem diligebat: dicit
matri ſue. ✠ Mulier. Ecce fi
lius tuus. C Deinde dicit diſci
pulo. ✠ Ecce mater tua. C
Et ex illa hora accepit eã diſci
pulus in ſuam. Poſteà ſciens
Jeſus, quia iam omnia cõſum-
mata ſunt: vt cõſummaret ſcri-
ptura, dicit. ✠ Sitio. C Uas
ergo poſitũ erat, aceto plenũ.

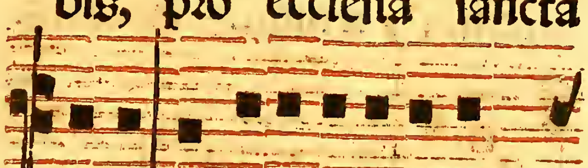
Illi autē ſpongiam plenā ace-
to hyſopo circumponētes, ob-
tulerunt ori eius. Cùm ergo
accepiſſet Jeſus acetum: dixit
✠ Conſumatum eſt. ¶ Et in
clinato capite tradidit ſpiritū.
Judei ergo quoniam paraſce-
ue erat: vt non remanerent in
cruce corpora ſabbato. Erat
enim magnus dies ille ſabba-
ti, rogauerunt Pilatuꝫ, vt frā
gerentur eorum crura: ⁊ tolle-
rentur. Venerūt ergo milites:
⁊ primi quidem fregerunt cru
ra, ⁊ alterius qui crucifixus eſt
cum eo. Ad Jeſum autem cuꝫ
veniſſent, vt viderunt eum iaꝫ
mortuum: non fregerunt eius
crura: ſed vnus militum lācea
latus eius aperuit: ⁊ continuo
exiuit ſanguis ⁊ aqua. Et qui
vidit teſtimonium, perhibuit:
⁊ verum eſt teſtimonium eius.
Et ille ſcit, quia vera dicit: vt
⁊ vos credatis. Facta ſunt e-
nim hęc: vt ſcriptura implere-
tur. Os non comminuetis ex
eo. Et iterum alia ſcriptura di
cit. Videbunt in quem transfi-
xerunt. Hic legitur in tono e-
P Oſt hęc auteꝫ (uangelij.
rogauit Pilatū Joſeph
ab Arimathia, eò quòd eſſet
diſcipul⁹ Jeſu: occultus autē
propter metum iudęorum: vt
tolleret corpus Jeſu. Et per-
miſit Pilatus. Venit ergo, ⁊
tulit corpus Jeſu. Venit au-
tem ⁊ Nicodemus: qui vene-
rat ad Jeſum nocte primum:
ferens mixturam myrrhę ⁊ a-
loes, quaſi libras centum. Ac-
ceperunt ergo corpus Jeſu: ⁊
ligauerunt eum linteis cum
aromatibus: ſicut mos eſt Ju-
deis ſepelire. Erat auteꝫ in lo
co vbi crucifixus eſt hortus: ⁊
in horto monumentum nouū,
in quo nondum quiſꝗ̃ poſitus
fuerat. Ibi ergo propter para
ſceuem Judęorum quia iuxta
erat monumentum: poſuerūt
Jeſum. Deinde ſacerdos di-
cit infraſcriptas ſolennes ora-
tiones, incipiens abſolute.

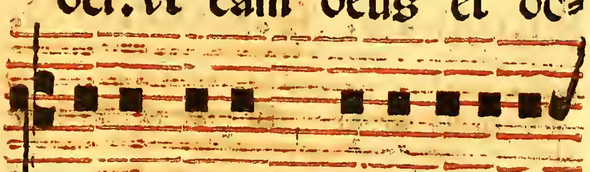
Oremus, dilectiſsimi no-

bis, pro eccleſia ſancta

dei: vt eam deus et do-

minus noſter pacificare,

adunare, et cuſtodire digne
tur toto orbe terrarũ ſubij
ciẽs ei principat⁹ ⁊ poteſta
tes: detq; nobis quietã ⁊ trã
quillã vitam de gẽtibus glo
rificare deũ patrẽ omnip o
tentẽ. Oremus. Diaconus.
Flectamus. ℟. Leua. Oro.
Omnipotens ſempiterne de
us, qui gloriã tuã omnibus
in Chriſto gẽtib⁹ reuelaſti,
cuſtodi opera miſericordię tuę
vt eccleſia tua toto orbe diffu
ſa, ſtabili fide in confeſsione
tui nominis perſeueret. Per
eundẽ dominũ. ℟. Amen.

Oremus ⁊ pro beatiſsimo Papa noſtro. N. vt deus ⁊ dominus noſter qui elegit eũ in ordine epiſcopatus: ſaluum, atq; incolumẽ cuſtodiat eccleſię ſuę ſanctę, ad regẽdũ populum ſanctum dei. Oremus

Flectamus genua. ℟. Leua.
OMnipotēs ſem- (Orō.
piterne deꝰ, cuiꝰ iudicio
vniuerſa fundātur, reſpice pro
pitiꝰ ad preces noſtras: ⁊ ele-
ctū nobꝫ antiſtitē tua pietate
cōſerua, vt chriſtiana plebs, q̄
tali gubernatᷣ auctore: ſub tan
to pontifice credulitatꝫ ſue me
ritis augeatur. Per dominuꝫ
noſtrum Jeſum xp̄ꝫ. ℟. Amē.
OReműs ⁊ ꝓ omnibꝰ epi-
ſcopꝫ ⁊ preſbiterꝫ, diaco
nibꝰ ⁊ ſubdiaconibꝰ, acolitis,
exorciſtis, lectoribꝰ, oſtiariis,
confeſſoribus, virginibus, vi-
duis: ⁊ ꝓ omni populo ſancto
dei. Oremus. Flectamus ge-
nua. ℟. Leuate. Oratio.
OMnipotēs ſempiterne
deꝰ, cuiꝰ ſpiritu totū cor
pus eccleſie ſanctificatᷣ ⁊ regi
tur, exaudi nos ꝓ vniuerſis or
dinibus ſupplicantes: vt gra-
tie tue munere ab omnibus ti
bi gradibus fideliter ſeruiatᷣ.
Per dominum noſtrū Jeſum
Chriſtum filium. ℟. Amen.
OReműs ⁊ ꝓ chriſtianiſſi-
mo imperatore nr̄o. ℣. vt
deus ⁊ dn̄s noſter ſubditas il
li faciat oēs barbaras natiōes
ad nr̄aꝫ ꝑpetuā pacē. Oremꝰ
Flecta. gen. ℟. Leua. Orō.
OMps ſempiterne deus,
in cuiꝰ manu ſunt omniū
poteſtates, ⁊ oium iura regno
rum: reſpice ad romanū beni-
gnus imperiū, vt gētes que in
ſua feritate cōfidūt, potentie
tue dextera cōprimātur. Per
dominum noſtrum. ℟. Amē.
OReműs ⁊ ꝓ cathecumi
nis noſtris, vt deꝰ ⁊ dn̄s
noſter adapiat aures precor-
diorꝫ ipſorū, ianuāqꝫ miſericor
die ſue, vt per lauacrum rege-
nerationis, accepta remiſſiōe
omniū peccatorꝫ, ⁊ ipſi inueni-
antur in chriſto Jeſu dn̄o no-
ſtro. Oremus. Flectamus ge-
nua. ℟. Leuate. Orō.
OMps ſempiterne deus,
qui eccleſiaꝫ tuā noua ſemper
prole fecundas, auge fidē ⁊ in
tellectū cathecuminꝫ nr̄is: vt
renati fonte baptiſmatis, ado-
ptionis tue filiis aggregētur.
Per eundē dominū. ℟. Amē.
OReműs dilectiſſimi nobꝫ
deū patrem omnipoten-
tem: vt cunctis mundū purget
erroribus: morbos auferat: fa
mē depellat: aperiat carceres:
vincula diſſoluat: peregrinan-
tibus reditum: infirmantibus
ſanitatem: nauigantibus por-
tum ſalutis indulgeat. Ore-
mus. Flectamus genua. ℟.
OMni (Leuate. Oratio.
potens ſempiterne deꝰ,
meſtorum conſolatio: laboran

tium fortitudo, perueniant ad te
p̄ces de quacūq; tribulatione
clamātium, vt oēs ſibi in neceſ
ſitatibꝰ ſuis, miſericordiā tuaʒ
gaudeāt affuiſſe. Per dominū
noſtrū Jeſum xp̄m. ℟. Amē.

Oremus ⁊ pro hęreticis
⁊ ſciſmaticis, vt deꝰ ⁊ do
minus noſter eruat eos ab er-
roribus vniuerſis: ⁊ ad ſanctā
matrem eccleſiam catholicaʒ,
atq; apoſtolicaʒ reuocare di-
gnetur. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus,
qui ſaluas oēs, ⁊ neminē
vis perire: reſpice ad animas
diabolica fraude deceptas, vt
omni hęretica prauitate depo-
ſita, errātium corda reſipiſcāt,
⁊ ad veritatis tuę redeant vni
tatem. Per dominū. ℟. Amē.

Oremus ⁊ pro perfidis iu-
dęis, vt ⁊ dominꝰ noſter
auferat velamen de cordibus
eorum, vt ⁊ ipſi agnoſcant Je-
ſum Chriſtum dominum no-
ſtrum. Et non reſpondetur.
Amen. Nec dicitur Flecta-
mus genua. Oratio.

Omnipotens ſempiterne
deus, qui etiam iudaicam per-
fidiam à tua miſericordia non
repellis: exaudi preces noſtras
quas pro illis populi obceca-
tione deferimꝰ, vt agnita veri-
tatis tuę luce, quę Chriſtus eſt,
à ſuis tenebris eruantur. Per
eundem dominum. ℟. Amē.

Oremꝰ ⁊ pro paganis, vt
deus omnipotens aufe-
rat iniquitatem à cordibus eo
rum, vt relictis idolis ſuis, con
uertantur ad deum viuum ⁊
verum ⁊ vnicum filiū eius Je-
ſum Chriſtum, deum ⁊ domi-
num noſtrum, cum quo viuit
⁊ regnat cum ſpiritu ſancto de
us. Per omnia ſęcula ſęculo-
rum. Et non reſpondetur.
Amen. Oremus. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.

Omnipotens ſempiterne
deus, qui non mortē pec-
catorum, ſed vitam ſemper in-
quiris: ſuſcipe propitius orati-
onem noſtram: ⁊ libera eos ab
idolorum cultura: ⁊ aggrega
eccleſię tuę ſanctę, ad laudem
⁊ gloriam nominis tui. Per
dominū noſtrum Jeſum Chri
ſtum filium tuum. ℟. Amen.

Completis orationibus, ſacer
dos depoſita tantum caſula,
procedit ad poſterius cornu
altaris dextrum: ⁊ ibi accipit
crucem à miniſtris ſibi prepa
ratam, quā verſa facie ad cho
rum à ſummitate parum diſco
operit: incipiēs ſolus antipho
nam. Ecce lignum crucis.
Ab illo loco in antea nudat in

cantu à miniſtris vſq3. Venite adoremus. Choro vero cantante. Venite adoremus. Omnes ſe proſternũt. Poſteà ꝓcedit ſacerdos ad reliquũ dextrum cornu altaris, ⁊ diſcooperiens amplius crucem: eleuãs eam pauliſper altiùs q̃ primò incipit. Ecce lignũ. Alijs cantantibus, ⁊ adorantibus vt ſupra. Deinde ſacerdos procedit ad medium altarꝫ: ⁊ diſcooperiẽs crucẽ totalit̃, ac eleuãdo eã tertiò altiùs, incipit Ecce lignum crucis. Alijs cantãtibꝰ, ⁊ adorãtibꝰ: vt ſuprà. Poſteà ſacerdos depõit crucẽ ĩ loco ad hoc ꝑparato ãte altare.

¶ Deinde deponit calciamẽta: ⁊ accedit ad adorãdũ, ter genua flectẽs ãte deoſculationẽ crucis. Hoc facto, reuertit̃ ad ſedẽ ſuã: ⁊ recipit depoſita calciamẽta ⁊ caſulã. Poſtmodũ miniſtri altarꝫ, deinde alij, ter genibus flexis, vt dictũ eſt: crucẽ adorãt. Et interim cantantur improperia, ⁊ alia quę ſequuntur totaliter vel in parte, prout multitudo adorantium, vel paucitas requirit, hoc modo: duo fratres ex parte hebdomadarij cantant in medio chori. ℣. Popule meus. vſq3. Agyos, otheos. ℣. Popule meus quid feci tibi? aut in quo contriſtaui te, reſponde mihi. ℣. Quia eduxi te de terra ęgypti, paraſti crucẽ ſaluatori tuo. Chorus ex parte hebdomadarij cantat. Agyos, otheos. Alius chorus reſpondet. Sãctus deꝰ. Primus chorus. Agyos iſchiros. Secũdus chorus. Sanctus fortis. Primus chorus. Agyos athanatos eleyſon imas. Secundus chorus. Sanctus ⁊ immortalꝫ miſerere nobꝫ. Poſtea duo fratres de ſecundo choro cantant. ℣. Quia eduxi te per deſertũ quadraginta annis: ⁊ mãna cibaui te: ⁊ introduxi te in terrã ſatis optimam. Et chori reſpondet alternati. Agyos otheos. ⁊c. Sanctꝰ ⁊ ĩmortalꝫ. ⁊c. Ita tamen quod primꝰ chorꝰ ſemper reincipit. Agyos. Deinde duo fratres de primo choro cantant. ℣. Quid vltrà debui

facere tibi: ⁊ nō feci? Ego q̃dē plātaui te vineā meã ſpecioſiſſimā: ⁊ tu facta es mihi nimis amara: aceto nãq; ſiti meā potaſti: ⁊ lācea pforaſti lat⁹ ſaluatori tuo. Itē chori alternati reſpōdēt. Agyos otheos. Sanctus. Ut dictū eſt. Uerſus ſequētis improperij à binis fratrib⁹ alternati cantant: vtroquē choro ſimul repetēte poſt quēlibet verſuz. Populus me⁹: vſq; Qr eduxi te de terra egypti. Incipiunt improperia. Duo de ſcdo choro cantāt. ℣. Ego propter te flagellaui egyptuz cū pmogenitis ſuis: ⁊ tu me flagellatū tradidiſti. Chor⁹ repetit. Populus me⁹. Duo d̃ pmo choro. ℣. Eduxi te de egypto, demerſo pharaone in mare rubrū: ⁊ tu me tradidiſti principibus ſacerdotū. Chor⁹. Populus me⁹. Duo de ſcdo choro. ℣. Ego ante te aperui mare: ⁊ tu apuiſti lācea lat⁹ meū. Chorus. Populus me⁹. Duo de primo choro. ℣. Ego ante te p̃iui in colūna nubis: ⁊ tu me duxiſti ad p̃torium pilati. Chorus. Populus me⁹. Duo de ſecundo choro. ℣. Ego te paui manna p deſ͛tū: ⁊ tu me cecidiſti alapis ⁊ flagellis. Chor⁹. Populus me⁹. Duo de pmo choro. ℣. Ego te potaui aqua ſalutꝫ de petra: ⁊ tu me potaſti felle ⁊ aceto. Chor⁹. Populus meus. Duo de ſcdo choro. ℣. Ego ꝑ p̃t te chāaneoꝝ reges pcuſſi: ⁊ tu pcuſiſti ārūdine caput meū. Chor⁹. Populus me⁹. Duo d̃ pmo cho. ℣. Ego dedi tibi ſceptrū regale: ⁊ tu dediſti capiti meo ſpineā coronā. Chorus. Populus me⁹. Duo de ſecundo cho. ℣. Ego te exaltaui magna virtute: ⁊ tu me ſuſpendiſti in patibulo crucis. Chor⁹. Pp̃le me⁹. Sec. añ. Crucem tuā ado. Cū pſalmo. De⁹ miſereatur noſtri. Cātatur communiter: ⁊ repetitur immediatē aña. Poſt. ℣. aña. Crucem tuā adoram⁹ dñe, ⁊ ſctā reſurrectionē tuā laudam⁹ ⁊ glorificam⁹: ecce eni ꝓpter lignū venit gaudiū in vniuerſo mūdo. Ps. Deus miſereatur nr̃i, ⁊ benedicat nobꝫ: illuminet vultuꝫ ſuū ſup nos, ⁊ miſereat̃ nr̃i. Deinde hymnus. Crux fidelis. Cū verſibus hymnoꝝ ſequētiū. Pange lingua. Luſtrꝫ ſex q̃. Et cū repetitionib⁹ ſm̃ qḋ inferi⁹ determinatū eſt, cōmuniter cātatur: vel ſicut cantor diſpoſuerit. Hymn⁹. Crux fidelis inter oēs, arbor vna nobilis: nulla ſilua talē profert frōde, flore, germine: dulce lignū, dulces clauos, dulce pondus

ſuſtinet. Hymnꝰ. Pange lingua glorioſi plium certaminꝫ: ⁊ ſuper crucꝫ tropheū, dic triūphum nobilē: qualit̄ redēptor orbis īmalatꝰ vicerit. Repetitur. Crux fidelis. vſqꝫ. Dulce lignū. Et ſic fit quotiēs repetitur. Crux fidelis. ℣. De parētis prothoplaſti fraude facta condolens: qn̄ pomi noxialis morte morſu corruit: ipſe lignū tūc notauit, dāna ligni vt ſolueret. Repetit̄. Dulce lignū. ℣. Hoc opꝰ noſtrę ſalutꝫ ordo depopoſcerat: multiformis proditoris ars vt artēꝫ falleret: ⁊ medelā ferret inde, hoſtꝫ vnde leſerat. Repetirur. Crux fide ℣. Quādo venit ergo ſacri plenitudo tēporꝫ: miſſus eſt ab arce patris natꝰ orbis conditor: atqꝫ ventre virginali caro factus prodijt. Repetitur. Dulce lignū. ℣. Uagit infans int̄ arcta cōditus pręſepia: mēbra panis īuoluta virgo mater alligat: ⁊ manus pedeſqꝫ crura ſtricta cingit faſcia. Repetit̄. Crux fide. Alius hymnus. Luſtrꝫ ſex q̇ iaꝫ pactis, tēpus īplens corporis: ſe volente natus ad hoc paſsioni deditus: agnus in cruce leuatur immolandus ſtipite. Repetit̄. Dulce lignum. ℣. Hīc acetuꝫ, fel, arūdo, ſputa, claui lancea, mite corpus perforatur: ſanguis vnda profluit: terra pontus aſtra mundus quo lauantur flumine. Repetit̄. Crux fidelis. ℣. Flecte ramos arbor alta, tēſa laxa viſcera: ⁊ rigor lenteſcat ille, quem dedit natiuitas: vt ſuperni membra regis miti tendas ſtipite. Repetit̄. Dulce lignum. ℣. Queſumus ſalua damnatos, agmina lugentium: te prophetę cecinerunt redemptorem omniū: trophe umqꝫ mortis guſtans, dans vexillum omnibus. Repetitur. Crux fidelis. ℣. Quem totus mundus non capit: vno ſaxo clauditur, atqꝫ morte iam peremptа inferni clauſtra abigit ſic Xp̄s deus ⁊ homo die ſurgit tertia. Repetitur. Dulce lignum. ℣. Gloriam deo canamus hymnicꝫ concentibꝰ, quē ſimul magna nobis cum tota mundi machina voce cōſona celebret in ſempiterna ſecula.

¶ Dū ſupradicta cātant̄: palla ſup tobaleā extēditur: ⁊ corporale à diacono ſuper pallāꝫ ponit̄. Sacerdos verò corpꝰ domini, qd̄ pridie fuerat reſeruatū ī loco cōueniēti, reuerent̄ ponit ſup patenam: ⁊ corporali paruo plicato cooperuit. Finita auteꝫ crucis adoratione, ſacriſta vel alius ad hoc aſsi-

gnatus: reponit crucē in loco ſuo ſup altare: ⁊ accendit luminaria circa altare. Poſteà omiſſa confeſsione cōſueta: ſacerdos cū miniſtris ad altare accedit. Deinde diaconus abiēs cū miniſtrꝫ ad locū dominici corporis: ibidē preparat calicē cū vino puro: cui taliter preparato patenā cū corpore domini: cooperto diligēter ſup ponit. Tunc ad altare hoc ordine ꝓceditur. Primo ꝓcedit vnus cū thuribulo fumigāte: quē ſequuntur duo portantes luminaria: deinde ſubdiacon⁹ portans ampullā aque. Poſt hos venit diaconus deferens calicē cū corpore dñi. Cū autem ad altare ventum fuerit: diaconus tradit calicē ſubdiacono: accipienſ ꝙ patenā cum corpore dñi: offert ſacerdoti: q ipſū nihil dicēdo collocat ſup corporale. Cū ꝙ diaconus reſumpſerit calicē: ſacerdos accepta ampulla demanu ſubdiaconi: aquā vino puro commiſcet in calice: nihil dicēs. Deinde diaconus calicē collocat in altari ⁊ corporali cooperuit: neutro eoꝝ aliqd dicēte. Quo cōpleto: more cōſueto fit incēſatio à ſacerdote dicēte. Incēſū iſtud. Poſteà lotis manib⁹ īclinat ſe ante altare dicēs: In ſpiritu humilitatꝫ ⁊ ī animo cōtrito ſuſcipiamur dñe à te: ⁊ ſic fiat ſacrificiū nr̄m in cōſpectu tuo hodie, vt placeat tibi dñe deus. Deinde erect⁹ vertit ſe ad populū dicēs. Orate fratres. Cōſequent̄ dicit in nota conſueta abſolute. Orō.

Oremus, preceptis ſalutaribus moniti, ⁊ diuina inſtitutione formati: audemus dicere. Pat̄ noſter. quo finito chor⁹ rñdet. Sed libera nos. Sacerdos verò ſub ſilentio dicto. Amē. In eadē voce qua dixit. Pr̄ nr̄. Abſolute ſine. Orem⁹. In tono orōnꝫ miſſe dicit.

Libera nos, q̄s domine, ab oībus malꝫ, preteritꝫ, preſentibus ⁊ futuris, intercedente beata ⁊ glorioſa ſemper virgine dei genitrice Maria, ⁊ beatꝫ apoſtolis tuꝫ Petro ⁊ Paulo atqꝫ Andrea ⁊ omnibus ſanctꝫ, da ꝓpitius pacem in dieb⁹ nr̄is: vt ope miſericordie tue adiuti, ⁊ à peccato ſim⁹ ſemꝑ liberi, ⁊ ab oī pert̄batione ſecuri. ꝑ eundē. Et reſpo ſo à choro Amē. Frangit hoſtiam more cōſueto in tres partes. Pax dñi. Nō dicit̄ Agn⁹ dei. Non cantatur, neqꝫ pacis oſculū dat̄: ſed īmediatè poſt fractionem: vnā partē hoſtie mittit in calicē nihil dicēs. Po

ſtmodū verò anteq̄ reliquas duas partes recipiat: dicit omnia que dicere ē dieb⁹ alijs cōſueuit, preter miſſa orone. Domine Jeſu Chriſte fili dei viui, qui ex voluntate patr̄. Nec facit de ſanguine mentionem. Quibus receptis, ⁊ omiſſis omnib⁹ que dici ſolent āte ſumptionē calicis: immediatè particulā hoſtie cū vino ⁊ aqua de calice recipit reuerenter. Facta communione, vt dictuȝ eſt, poſtcōmunio nō dicitur: ſed ſacerdos more ſolito ablutis manibus, reuertitur ad medium altaris, ⁊ corā ipſo inclinatus, dicit. Quod ore ſumpſimus dn̄e, pura mēte capiam⁹. P̄termiſſis Corpus tuū dn̄e. ⁊ Placeat tibi ſancta. Ac deinde, ipſo cum miniſtris in veſtiariuȝ reuertētibus, dicūtur veſpere ſine cantu. Poſteà crux deponitur: ⁊ denudantur altaria.

¶ Sabbato ſancto hora competenti cooperiunt̄ altari: dicta verò ſexta, ignis excutitur de lapide: ⁊ accenditur in clauſtro: poſteà fratres in eccleſia dicunt nonaȝ: ⁊ interim ſacerdos indutus ſine caſula dicta nona, ſtat in medio ante altare: ⁊ aſtantibus ſibi miniſtris cuȝ cruce ⁊ aqua benedicta ⁊ incenſo, carbonibuſq̄ accenſis, igne excuſſo d̄ lapide in aliquo vaſe, à sacriſta eiſdem preparato: bn̄dicit nouū ignem dicēdo Dominus vobiſcum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Oratio.

Deus qui per filiū tuum angularē ſcilicet lapidem, claritatis tue fidelibus ignē cōtuliſti productū ex ſilice: noſtris profutuȝ vſibus nouum hunc ignem ſan✠ctifica: ⁊ concede nob̄, ita per hec feſta paſchalia celeſtibus deſiderijs inflāmari: vt ad perpetue claritat̄ puris mentib⁹ valeam⁹ feſta pertingere. Per eundem dominum nr̄m. ℟. Amen. Orō.

Domine de⁹, pater omnipotens, lumē indeficiēs, ⁊ ſancte conditor omniū luminum: bene✠dic hoc lumē, qđ à te ſanctificatuȝ atq̄ benedictum eſt, qui illuminaſti omnē mundū: vt ab eo lumine accendamur atq̄ illuminemur igne claritatis tue, vt ſicut illuminaſti moyſen exeūteȝ de egypto: ita illumines corda ⁊ ſenſus noſtros, vt ad vitam eternā mereamur peruenire. Per Chriſtum dominū. ℟. Amē. Orō.

Domine ſancte, pat̄ omnipotens, eterne deus, benedicentibus nobis hunc ignem in nomine tuo, ⁊ vnigeniti filij tui, dei ac dn̄i noſtri Jeſu

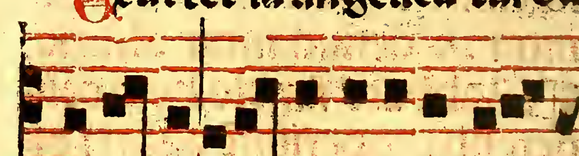
Chriſti, ⁊ ſpūs ſancti cooperare dignerꝫ: ⁊ adiuua nos. Qui viuis, ⁊ regnas cū eodem vnigenito tuo ⁊ ſpiritu ſancto, deus. Per omnia ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen. Deinde benedicit incenſum, ponendum in cereo abſolutè dicēs hanc orationeꝫ

Veniat, quęſumus (O ro. omnipotens deus, ſuper hoc incenſum larga tuę bñ ✠ dictionis infuſio: ⁊ hūc nocturnū ſplendorē, inuiſibilis regenerator, accende: vt non ſolum ſacrificiū, qđ hac nocte litatuꝫ eſt, archana luminꝫ tui admixtione refulgeat: ſed in quocumqꝫ loco ex huius ſanctificationis myſterio fuerit deportatū: expulſa diabolicę fraudis nequitia, virtus tuę maieſtatꝫ aſſiſtat. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum. ℟. Amen.

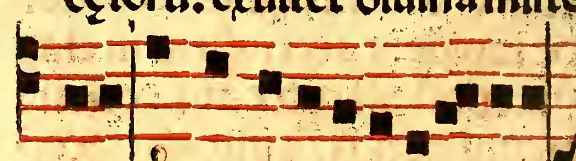
¶ Et dū benedicit incenſū, acolitus aſſumens de carbonibus predictis, ponit in thurribulo. Finita verò benedictione incenſi, ſacerdos ignem benedictum aſpergit aqua benedicta: ⁊ poſito incenſo in thuribulo, inde adolet dictū ignē. Interim omnia luminaria eccleſię extinguuntur, vt de igne benedicto, poſtmodū accēdantur. Deinde diaconus dalmatica indutus: recepta benedictione à ſacerdote cum ſubdiacono portante in arundine vel bacculo trium cubitorum ⁊ dimidij triplicem candelam, nouo igne illuminatam: vnà cum quinqꝫ granis incenſi benedicti: vadit ad ornatum pulpitū: ⁊ incenſato libro, abſolutè incipiat. Exultet iam ange. aſtante ad dexteram eius dicto ſubdiacono. Peruento auteꝫ ad. In huius igitur noctis gracia Quinqꝫ grana incenſi benedicti à diacono infigantur in cereo ī modū crucꝫ. In loco aūt. Qui licèt ſit diuiſꝰ ī ꝑtes. Accēdit cereꝰ à ꝑdicto ſubdiacono. Et cum dicitur. O verè beata nox. Accenduntur lampades. Incipit benedictio cerei.

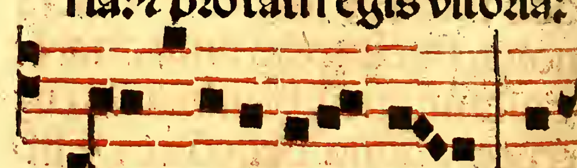
Exul tet iā angelica turba

cęlorū: exultēt diuina miſte

ria: ⁊ pro tāti regis vitoria:

tuba ītonet ſaluta ris. Sau

deat tellus, tantis irradi
ata fulgoribus: et ęterni re=
gis ſplẽdore illuſtrata toti⁹
orbꝫ ſe ſentiat amiſiſſe cali=
ginẽ. Letet̃ ⁊ mater eccleſia
tãti luminꝫ adornata fulgo=
rib⁹, et magnꝫ populoꝝ voci
b⁹ hęc aula reſultet. Qua ꝓ
pter aſtãtib⁹ vobꝫ frẽs cha=
riſsimi: ad tã mirã hui⁹ ſan=
cti luminꝫ claritatẽ, vnà me
cũ queſo dei oĩpotentis miſe
ricordiã inuocate. Ut q̃ me
nõ meꝫ meritꝫ intra leuitaꝝ
numeꝝ dignat⁹ eſt aggrega
re luminꝫ ſui claritatẽ infun
dẽs: cerei hui⁹ laudẽ imple=
re ꝑficiat. Per dñm nr̃m ie=

ſuz xp̄m filiũ ſuuz:cũ quo vi
uit ⁊ regnat in vnitate ſpiri
tus ſc̄ti deus. Per oĩa ſecu
la ſeculoꝝ. ℞. Amē. ℣. Do
min⁹ vobiſcũ. ℞. Et cũ ſpi
ritu tuo. ℣. Surſum corda.
℞. Habem⁹ ad dominũ. ℣.
Gratias agamus dn̄o deo
nr̄o ℞. Dignuz ⁊ iuſtũ eſt.
Uere q꞉ dignuz ⁊ iuſtũ eſt:
inuiſibilē deũ patrez oĩpotē
tem: filiũq꞉ eius vnigenituz
Jeſuz xp̄m dn̄z noſtrũ: toto
cordis ac mentis affectu: et
vocis miniſterio perſonare.
Qui p̄ nobis eterno pr̄i a
de debitũ ſoluit: ⁊ veterz pia
culicautionē: pio cruore det

ſit. Hec ſunt enim feſta paſ
chalia: in quib⁹ verus ille a-
gnus occiditur: cuius ſangui
ne poſtes fideliũ cõſecrant.
Hec nox eſt: in qua primuʒ
patres noſtros filios iſraël
eductos de egypto: ma re
rubrũ ſicco veſtigio tranſire
feciſti. Hec igitur nox eſt, q̃
pctõꝝ tẽebras colũne illu
minatione purgauit. Hec
nox eſt: que hodie ꝑ vniuer
ſum mundũ in chriſto credẽ
tes: a vitijs ſeculi: ⁊ caligine
peccatoꝝ ſeggregatos: red
dit gratie: ſociat ſanctitati.
Hec nox eſt: in qua dſtructꝭ
vinculis mortis chriſtus ab

inferis victor aſcendit. Ni
hil enim nobꝫ naſci profuit,
niſi redimi profuiſſet. O mi
ra circa nos tuę pietatis di-
gnatio. O ineſtimabilis di-
lectio charitatis: vt ſeruum
redimeres, filiuꝫ tradidiſti.
O certè neceſſarium adę
peccatum, quod Chriſti
morte deletum eſt. O felix
culpa: quę talem ac tantum
meruit habere redempto-
rem. O vere bea ta nox:
quę ſola meruit ſcire tempꝰ
et horam, in qua Chriſtus
ab inferis reſurrexit. Hec
nox eſt, de qua ſcriptum eſt:
⁊ nox ſicut dies illuminabi-

Hic infiguntur quinq;
grana incenſi ꝑdicto cereo:
a diacono: in moduz crucz.

Hic ce-reus ac-cenditur
dei rutilans ignis
accendit. Qui licet ſit diui-
ſus in partes mutuati ta-
men luminis detrimenta
non nouit. Alitur enim li-
quantibus cęris: quas in
ſubſtantiam pꝛecioſe huiꝰ
lampadis, apꝫ mat eduxit.
Hic accenditur lampades.
O vere beata nox:
quę expoliauit ęgyptios:
ditauit hebꝛeos. Nox in
qua terrenꝫ cęleſtia: huma
nis diuina iunguntur. Ora
mus ergo te domine: vt ce-
reus iſte in honorem tui no-
minis conſecratus, ad no-
ctis huius caliginem deſtru
endam indeficiens perſeue

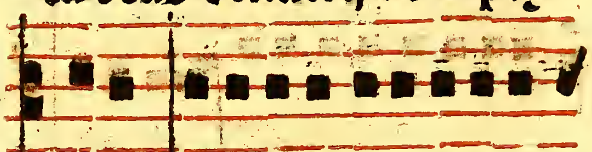

ret. Et in odore ſuauitatis
acceptus: ſupernis lumina-
ribus miſceatur. Flāmas
eius lucifer matutinꝫ inueni-
at. Ille inqꝫ lucifer: q̄ neſcit
occaſū. Ille q̄ regreſſꝰ ab in
feris: humano generi ſere-
nus illuxit. Precamur ergo
te domine: vt nos famulos
tuos: omnemq̄ꝫ cleruz ⁊ de
uotiſſimū populum: vna cū
beatiſſimo papa nr̄o. N.
quiete temporum conceſſa:
in his paſchalibus gau-
dijs: aſſidua protectione re
gere: gubernare: ⁊ con-
ſeruare digneris. Reſpi-
ce etiam ad deuotiſſimuz

imperatorē noſtrū. ℟. cui⁹

tū deus deſiderij vota pre-

noſcens, ineffabili pietatis

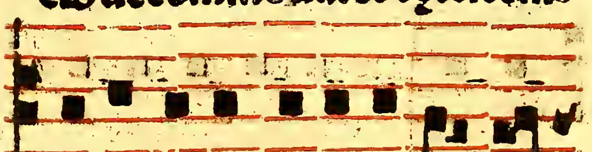
⁊ miſericordię tuę munere

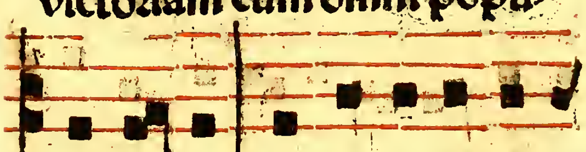
tranquillum perpetuę pa-

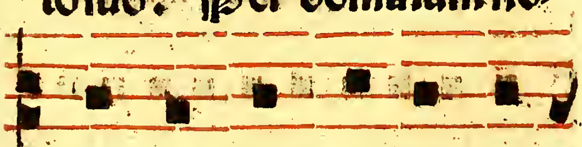
cis accommoda: et cęleſtem

victoriam cum omni popu-

lo ſuo. Per dominum no-

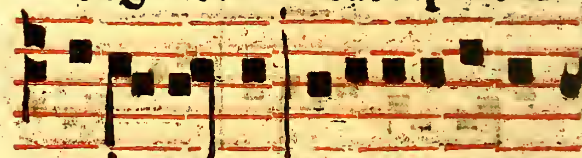
ſtrum Jeſum Chriſtum fi-

lium tuum: qui tecum viuit

⁊ regnat in vnitate ſpiritus

ſancti deus: per omnia ſecu-

la ſeculorum. Amen.

¶ Completa benedictiōe cerei: ſacerdos ⁊ miniſtri induti: more ſolito: āte altare ꝓcedūt: facta reuerētia: in locis ſuis ſedet. Poſtea legūtur ꝓphetię ſine titulo: ⁊ in fine ꝓphetię dicūt orōne modo ſubſcripto.

Prophetia .j. Geneſis. ca p. j.

IN principio creauit deus cęlum ⁊ terram. Terra autem erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebrę erant ſuper faciem abyſſi: ⁊ ſpiritus domini ferebatur ſuper aquas. Dixitq; de⁹. Fiat lux. Et facta eſt lux. Et vidit deus lucē q̄ eſſet bona: ⁊ diuiſit lucē a tenebr. Appellauitq; lucē diē: ⁊ tenebras noctē. Factūq; eſt veſpere: ⁊

mane dies vn⁹. Dixit quoque
deus. Fiat firmamētuȝ in me-
dio aquaȝ: ⁊ diuidat aq̄s ab a-
quis. Et fecit deus firmamen
tū: diuiſitq̄ aq̄s que erant ſub
firmamento, ab his q̄ erant ſu
per firmamētū. Et factuȝ eſt
ita. Vocauitq̄ deus firmamē-
tū cęlum. Et factū eſt veſpere
⁊ mane dies ſecund⁹. Dixit ve
rò deus. Congregētur aquę:
quę ſub cęlo ſunt, in locū vnuȝ:
⁊ appareat arida. Factumq̄
eſt ita. Et vocauit deus aridā
terram. Congregationeſquè
aquarū appellauit maria. Et
vidit deus quod eſſet bonū: ⁊
ait. Germinet terra herbā vi-
rentē, ⁊ facientem ſemen: ⁊ li-
gnum pomiferū faciēs fructū
iuxta genus ſuum: cuius ſemē
in ſemetipſo ſit ſuper terram.
Et factum eſt ita. Et protulit
terra herbam virentem, ⁊ affe
rentem ſemē iuxta genus ſuū,
lignumq̄ faciens fructum, ⁊
habens vnumqđq̄ ſementem
iuxta ſpēm ſuam. Et vidit de-
us quòd eſſet bonum. Factū-
q̄ eſt veſpere ⁊ mane dies ter-
tius. Dixit autem deus. Fiat
luminaria in firmamento cęli:
⁊ diuidant diem ac noctem: ⁊
ſint in ſigna ⁊ tēpora ⁊ dies ⁊
annos: vt luceant in firmamē-
to cęli, ⁊ illuminent terraȝ. Et
factuȝ eſt ita. Fecitq̄ de⁹ duo
luminaria magna: luminare
maius, vt pręeſſet diei: lumina
re min⁹, vt pręeſſet nocti: ⁊ ſtel
las. Et poſuit eas in firmamē
to cęli: vt lucērent ſuper terrā:
⁊ pręeſſent diei ac nocti: ⁊ diui
derent lucem ac tenebras. Et
vidit deus quòd eſſet bonum.
Et factum eſt veſpere ⁊ mane
dies quartus. Dixit etiam de-
us. Producant aquę reptile
animę viuentis: ⁊ volatile ſu-
per terram: ſub firmamento
cęli. Creauitq̄ deus cęte grā
dia: ⁊ omnem animam viuen-
tem atquè motabilem: quam
produxerant aquę in ſpecies
ſuas: ⁊ omne volatile ſecundū
gen⁹ ſuum. Et vidit deus qđ
eſſet bonū: bñdixitq̄ eȝ, dicēs.
Creſcite: ⁊ multiplicamini: ⁊
replete aquas maris: aueſquè
multiplicent̄ ſup terraȝ. Et fa
ctum eſt veſpere ⁊ mane dies
quint⁹. Dixit quoq̄ de⁹. Pro
ducat terra aīaȝ viuentē in ge-
nere ſuo: iumenta ⁊ reptilia ⁊
beſtias terrę ſecundùm ſpeci-
es ſuas. Factūq̄ eſt ita. Et fe
cit de⁹ beſtias terrę iuxta ſpe-
cies ſuas: ⁊ iumenta ⁊ omne
reptile in genere ſuo. Et vidit
deus quòd eſſet bonum: ⁊ ait.
Faciamus hominem ad ima-
ginem ⁊ ſimilitudinem noſtrā:

⁊ preſit piſcibus maris: ⁊ vola
tilib⁹ celi: ⁊ beſtiȩ vniuerſe ter
re omniq́ȝ reptili qd mouetur
in terra. Et creauit de⁹ homi-
nē ad imaginē ⁊ ſimilitudinē
ſuam. Ad imaginē dei creauit
illum maſculū ⁊ feminā crea-
uit eos. Benedixitq́ȝ illis deus: ⁊
ait. Creſcite ⁊ multiplicamini
⁊ replete terrā: ⁊ ſubijcite eā: ⁊
dominamini piſcibus maris: ⁊
volatilibus celi: ⁊ vniuerſis a-
nimantibus: que mouētur ſu-
per terrā. Dixitq́ȝ de⁹. Ecce
dedi vobis omnem herbā af-
ferentem ſemen ſuper terram:
⁊ vniuerſa ligna: que habent
in ſemetipſis ſementem gene-
rationis ſui: vt ſint vobis in eſ-
cam: ⁊ cunctis animantib⁹ ter
re: omniq́ȝ volucri celi: ⁊ vni-
uerſis que mouentur in terra:
in quibus eſt anima viuens: vt
habeant ad veſcēdū. Et fa-
ctū eſt ita. Viditq́ȝ deus cūcta
que fecerat: ⁊ erant valde bo-
na. Et factū eſt veſpere ⁊ ma
ne dies ſextus. Igitur perfecti
ſunt celi ⁊ terra: ⁊ omnis orna
tus eorum. Compleuitq́ȝ de-
us die ſeptimo opus ſuum: qd
fecerat: ⁊ requieuit die ſepti-
mo ab vniuerſo opere: quod
patrarat. Qua cōpleta ſacer-
dos dicat. Oremus. ⁊ diaco-
nus. Flectā. ge. ℟. Le. Orō.

Deus q̄ mirabiliter creaſti
hoīem: ⁊ mirabilius rede-
miſti: da nobis q̄s contra oble-
ctamēta peccati: mētis ratiōe
pſiſtere: vt mereamur ad eter-
na gaudia puenire. Per. Pro
phetia. ij. Geneſis. ca. v. ⁊ vj.
Noe vero cū quingentorū
eſſet annorū: genuit ſem:
chā: ⁊ iaphet. Cūq́ȝ cepiſſent
homines multiplicari ſup ter-
ram: ⁊ filias procreaſſent: vi-
dentes filij dei filias hominū
q̄ eſſent pulchre: acceperunt
ſibi vxores ex omnibus quas
elegerant. Dixit quoque de-
us. Non permanebit ſpiritus
meus in homine in eternum:
quia caro eſt. Eruntq́ȝ dies il-
lius centum viginti annorum.
Gigantes autem erant ſuper
terram in diebus illis. Poſt-
quam autem ingreſſi ſunt filij
dei ad filias hominum: illeque
genuerunt: iſti ſunt potentes
a ſeculo viri famoſi. Videns
autem deus: quod multa mali
tia hoīum eſſet in terra: ⁊ cun-
cta cogitatio cordis humāi intē
ta eſſet ad malū omni tpe: pe
nituit eum qd hominē feciſſet in
terra. Et precauens in futurū
⁊ tactus dolore cordis intrinſe-
cus. Delebo inquit hoīem quē
creaui a facie terre: ab homine
vſq́ȝ ad aīantia: a reptili vſq́ȝ

ad volucres celi. Penitet enĩ
me feciſſe eos. Dixitq́ꝫ deꝰ ad
noe. Finis vniuerſe carnis ve-
nit coram me: repleta eſt terra
iniquitate à facie eoꝝ: ⁊ ego di
ſperdã eos cũ terra. Fac tibi
archã de lignis leuigatis: ma-
ſiũculas in archa facies: ⁊ bi-
tumine linies intrinſecus ⁊ ex
trinſecꝰ: ⁊ ſic facies eã. Trecẽ
toꝝ cubitoꝝ erit longitudo ar-
che: quinq̃ginta cubitoꝝ alti-
tudo eius. Feneſtrã in archa
facies: ⁊ in cubito cõſummabis ſũ
mitatẽ eius. Hoſtiũ autẽ ar-
che pones ex latere deorſum.
Cenacula ⁊ triſtega facies in
ea. Ecce ego adducam diluuij
aquas ſup terrã: vt interficiam
oẽm carnem, in qua ſpiritꝰ vi-
te eſt ſubter celũ: ⁊ vniuerſa q̃
in terra ſunt, conſumẽtur. Po-
nãq́ꝫ fedus meũ tecũ: ⁊ ingre-
dieris archã tu ⁊ filij tui, vxor
tua: ⁊ vxores filioꝝ tuorũ tecũ.
Et ex cunctis animantibꝰ vni-
uerſe carnis, bina ⁊ bina indu
ces in archã, vt viuãt tecũ: ma
ſculini ſexꝰ ⁊ feminini. De vo
lucribus iuxta genus ſuũ: ⁊ de
iumentis in genere ſuo: ⁊ ex oĩ
reptili terre ſm genus ſuũ, bi
na de omnibꝰ ingredient, tecũ
vt poſſint viuere. Tolles igit̃
tecum ex oĩbus eſcis, que man
di poſſunt: ⁊ cõportabis apud
te: ⁊ erunt tam tibi q̃ illis in ci
bũ. Fecit ergo noe oĩa que p̃-
cepat illi deus. Eratq́ꝫ ſexcen
torum annoꝝ, quando diluuij
aque inundauerunt ſup terrã.
Rupti ſunt autẽ oẽs fontes a-
byſſi magne: ⁊ cataracte ce-
li aperte ſunt: ⁊ facta eſt plu-
uia ſuper terrã quadraginta die
bus, ⁊ quadraginta noctibus.
In articulo diei illius ingreſſꝰ
eſt noe, ſem, cham ⁊ iaphet, fi-
lij eius, vxor illius ⁊ vxores fili-
orũ eius cũ eo in archam: ⁊ i-
pſi ⁊ oẽ animal ſm genus ſuũ,
vniuerſaq́ꝫ iumenta in genere
ſuo: ⁊ omne qđ mouetur ſuper
terram in genere ſuo: cunctũq́ꝫ
volatile ſm genus ſuũ. Por
ro archa ferebatur ſuper aq̃s:
⁊ aque preualuerunt nimis ſup
terram. Opertiq́ꝫ ſunt omnes
montes excelſi ſub vniuerſo ce
lo. Quindeci cubitis altior fuit
aq̃ ſuper mõtes: quos operue-
rat. Cõſumptaq́ꝫ eſt oĩs caro,
q̃ mouebat̃ ſup terrã, volucrũ,
aĩantium, beſtiaꝝ, oĩumq́ꝫ re-
ptiliũ: q̃ reptãt ſup terrã. Re-
mãſit aũt ſolꝰ noe: ⁊ q̃ cũ eo e-
rãt ĩ archa. Obtinuerũtq́ꝫ aq̃
terrã centũ q̃draginta diebꝰ.
Recordatꝰ aũt dñs noe, cũcto
rũq́ꝫ aĩantiũ, ⁊ oĩũ iumẽtoꝝ
q̃ erãt cũ eo in archa: adduxit
ſpũm ſup terrã: ⁊ imminute ſunt

aq̃: ⁊ clauſi ſunt fõtes abyſſi ⁊ cataracte celi: ⁊ ꝓhibite ſunt pluuie d̃ celo. Reuerſeq̨ ſunt aq̃ de terra eũtes redeuntes: ⁊ ceperũt minui poſt cẽtũ q̃dragita dies. Cũq̨ trãſiſſent quadragita dies: aperiẽs noe feneſtram arche, q̨ fecerat: dimiſit coruũ. Qui egrediebat̃: ⁊ non reuertebat̃: donec ſiccarẽt̃ aq̃ ſup terrã. Emiſit quoq̨ colũbã poſt eũ: vt videret ſi iã ceſſaſſent aq̃ ſuper faciẽ terre. Que cũ nõ iueniret vbi requeſceret pes ei⁹: reuerſa eſt ad eũ in archã. Aque eni erãt ſuper vniuerſã terrã. Extẽditq̨ manũ, ⁊ apprehenſaz itulit in archã. Expectatz aũt vltra ſeptẽ dieb⁹ alijs, rurſuz dimiſit colũbaz ex archa. At illa venit ad eum ad veſperã: portans ramũ oliue viretib⁹ folijs in ore ſuo. Intellexit ergo noe, q̨ ceſſaſſent aq̃ ſuper terrã. Expectauitq̨ nihilomin⁹ ſeptẽ diebus alijs: ⁊ emiſit colũbaz, que nõ eſt vltra reuerſa ad eũ. Locut⁹ eſt aũt dñs ad noe, dicẽs. Egredere d̃ archa tu ⁊ vxor tua filij tui, ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecũ. Cũcta aĩantia q̃ ſunt apud te, ex oĩ carne, taz in volatilib⁹, q̨ in beſtijs ⁊ vniuerſis reptilibus, que reptant ſuper terrã, educ tecũ: ⁊ ingrediemini ſuper terram. Creſcite, ⁊ multiplicamini ſuper eã. Egreſſus eſt ergo noe ⁊ filij eius: vxor illi⁹ ⁊ vxores filioꝝ eius cum eo. Sed ⁊ omnia animãtia: iumenta, ⁊ reptilia, q̃ reptant ſuper terram ſecundũ gen⁹ ſuũ, de archa egreſſa ſunt. Edificauit autez noe altare dño: ⁊ tollẽs de cunctis pecorib⁹ ⁊ volucrib⁹ mundis, obtulit holocauſta ſup altare dño. Odoratuſq̨ eſt dñs odorẽ ſuauitatz. Oremus. Flectamus ge. ℟. Leua. Oratio.

Deus incõmutabilis virt⁹, ⁊ lumẽ eternũ: reſpice ꝓpitius ad toti⁹ eccleſie tue mirabile ſacramẽtũ: ⁊ op⁹ ſalutz humane ꝑpetue diſpoſitionis effectu tranq̃lli⁹ opare, totuſq̨ mund⁹ experiat̃, ⁊ videat: deiecta erigi, inueterata renouari: ⁊ ꝑ ipſum redire omnia in integrũ, a quo ſumpſere principium. Per dominum noſtrũ Jeſum Chriſtum filium tuum.

Prophe. iij. Geneſis. ca. xxij.

In diebus illis. Tentauit deus abraham: ⁊ dixit ad eum. Abrahaz abrahã. Et ille reſpondit. Adſuz. At ille. Tolle filium tuum vnigenitum quem diligis Jſaac: ⁊ vade in terram viſionis: ⁊ offeres eũ ibi i holocauſtũ ſup vnũ mõtium, quẽ mõſtrauero tibi.

Igitur abraham de nocte con
ſurgens, ſtrauit aſinuȝ ſuũ: du-
cens ſecuȝ duos iuuenes ⁊ iſa-
ac filiuȝ ſuum. Cumq́ꝫ concidiſ
ſet ligna in holocauſtum: abijt
ad locuȝ quem preceperat ei d
us. Die autem tertio, eleuatis
oculis, vidit locum procul. Di
xitq́ꝫ ad pueros ſuos. Expe-
ctate hîc cuȝ aſino: ego ⁊ puer
illuc vſq́ꝫ properantes, poſtq̃ꝫ
adorauerimus: reuertemur ad
vos. Tulit quoq́ꝫ ligna holo-
cauſti: ⁊ impoſuit ſuper iſaac fi
lium ſuuȝ. Ipſe verò portabat
in manibus ſuis ignê ⁊ gladiũ.
Cumq́ꝫ duo pergerent ſimul:
dixit. Iſaac patri ſuo. Pat mi.
At ille reſpondit. Quid vis fi-
li? Ecce, inquit, ignis ⁊ ligna:
vbi eſt victima holocauſti? Di
xit Abraham. Deus prouide
bit ſibi victimaȝ holocauſti fili
mi. Pergebant ergo pariter:
veneruntq́ꝫ ad locum quẽ oſtẽ
derat ei deus: in quo edificauit
altare, ⁊ deſuper ligna compo
ſuit. Cumq́ꝫ colligaſſet iſaac fi-
lium ſuum poſuit, eum in altari
ſuper ſtruem lignoruȝ. Exten
ditq́ꝫ manũ: ⁊ arripuit gladiũ,
vt immolaret filiuȝ ſuuȝ. Et ec
ce angelus domini de celo cla-
mauit, dicens. Abrahaȝ abra
ham. Qui Reſpõdit. Adſuȝ.
Dixitq́ꝫ. Ne extendas manuȝ
tuaȝ ſuper pueruȝ: neq́ꝫ facias
illi quicq̃ꝫ. Nunc cognoui q̄ ti-
meas deuȝ: ⁊ non pepercisti fi
lio tuo vnigẽito ꝓpter me. Le
uauit Abrahã oculos: viditq́ꝫ
poſt tergum arietem inter ve-
pres gerenteȝ cornibus. Quẽ
aſſumens, obtulit holocauſtũ
pro filio. Appellauitq́ꝫ nomeȝ
loci illius. Dominꝰ videt. Vñ
vſq́ꝫ hodie dicitur. In monte,
dòminus videbit. Vocauit aũt
angelus dñi abrahaȝ ſecundò
de celo, dicens. Per me meti-
pſuȝ iuraui, dicit dñs: quia feci
ſti rem hanc, ⁊ nõ pepercisti v-
nigenito filio tuo ꝓpter me: be
nedicens benedicã tibi, ⁊ mul
tiplicabo ſemẽ tuũ ſicut ſtellas
celi: ⁊ velut arenam que eſt in
littore maris. Poſſidebit ſemẽ
tuum portas inimicoruȝ ſuorũ:
⁊ benedicẽtur in ſemine tuo o-
mnes gentes terre: quia obediſti
voci mee. Reuerſuſq́ꝫ eſt abra
haȝ ad pueros ſuos, abierũtq́ꝫ
berſabee ſimul, ⁊ habitauit i-
bi. Oremꝰ. Flec. R. Le. Oro

DEus fideliũ pat̃ ſumme, q̃ in toto orbe terrarum, pro
miſſioniȝ tue filios, diffuſa ado
ptioniȝ gr̃a multiplicas: ⁊ ꝑ paſ
chale ſacramẽtũ abrahã pueꝝ
tuũ vniuerſarũ, ſicut iuraſti, gẽ
tiũ efficis patrẽ: da populiȝ tuiȝ:
digne ad graȝ tue vocationiȝ in

ti ture. Per dñz noſtrũ Jeſuz.

Prophetia .iiij. Exod. ca. xiiij.

In diebus illis. Factũ eſt in vigilia matutina: ⁊ ecce reſpiciẽs dñs ſuper caſtra egyptiorũ per columnã ignis ⁊ nubis: interfecit exercitũ eorũ: ⁊ ſubuertit rotas curruũ, ferebãtur q̃ in pfundũ. Dixerunt ergo egyptij. Fugiamus iſraëlem: dñs enim pugnat pro ei⁹ cõtra nos. Et ait dñs ad moyſen. Extende manũ tuã ſuper mare, vt reuertãtur aque ad egyptios ſuper curr⁹ ⁊ equites eorum. Cũq; extendiſſet moyſes manũ contra mare: reuerſum eſt primo diluculo ad priorem locuz. Fugientibuſq; egyptijs occurrerũt aque: ⁊ inuoluit eos dominus in medijs fluctibus. Reuerſeq; ſunt aque: ⁊ cooperuerunt currus ⁊ equites cuncti exercit⁹ pharaonis: qui ſequentes ingreſſi fuerãt mare: nec vnus quidem ſuperfuit ex eis. Filij autẽ iſraël perrexerunt per medium ſicci maris: ⁊ aquis eis erant quaſi pro muro: à dextrȝ ⁊ à ſiniſtris. Liberauitq; domin⁹ in die illo iſraël de manu egyptiorum. Et viderũt egyptios mortuos ſuper littus maris: ⁊ manum magnam, quam exercuerat dominus contra eos. Timuitq; populos dominum: ⁊ crediderũt domino, ⁊ Moyſi ſeruo eius. Tunc cecinit Moyſes, ⁊ filij Iſraël carmen hoc domino: ⁊ dixerunt. Tractus. Cantemus domino: glorioſe enim honorificatus eſt: equum ⁊ aſcenſorem proiecit in mare: adiutor ⁊ protector factus eſt michi in ſalutem. ℣. Hic deus meus: ⁊ honorificabo eũ: deus patris mei: ⁊ exaltabo eum. ℣. Dominus conterẽs bella: dominus eſt nomen illi. Oremus. Flectam⁹ genua. ℟. Leua. Oẽo.

Deus cuius ãtiqua mirabilia etiã nr̃is ſeculis coruſcare ſentimus: dũ quod vni populo, à perſecutione egyptiaca liberando, dextere tue potentia contuliſti: id in ſalutẽ gentium per aquam regenerationis operaris: preſta, vt in abrahe filios, ⁊ in iſraëlyticam dignitatem, totius mundi trãſeat plenitudo. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtũ filiũ.

Prophetia .v. Eſaie. cap. liiij.

Hec eſt hereditas ſeruorum domini: ⁊ iuſtitia eorum apud me: dicit dominus. Omnes ſitientes, venite ad aquas: ⁊ qui non habetis argẽtum, properate: emite, ⁊ comedite. Uenite, emite abſq; argẽto, ⁊ abſq; vlla commutatione

vinum ⁊ lac. Quare appendi
tis argentum non in panibus:
⁊ laborem veſtrum non in ſatu
ritate? Audite audientes me:
comedite bonum: ⁊ delectabi-
tur in craſſitudine aīa veſtra.
Inclinate aurem veſtraꝫ, ⁊ ve
nite ad me: audite, ⁊ viuet ani-
ma veſtra. Et feriam vobiſcū
pactum ſempiternum: miſeri-
cordias Dauid fidelis. Ecce
teſtem populis dedi euꝫ: ducē
ac pręceptorem gentibus. Ec
ce gentes quas neſciebas vo-
cabis: ⁊ gentes quę nō cogno-
uerunt te, ad te current: ꝓpter
dominum deum tuum ⁊ ſanctū
Iſraël qui glorificauit te. Quę
rite dn̄m, dū inueniri poteſt: in
uocate eum, duꝫ ꝓpe eſt. De-
relinquat impius viam ſuaꝫ: ⁊
vir iniquus cogitationes ſuas:
⁊ reuertatur ad dominuꝫ: ⁊ mi
ſerebitur eius: ad deuꝫ noſtrū,
quoniam mult⁹ eſt ad ignoſcē
dum. Non enim cogitationes
meę cogitationes veſtrę: neqꝫ
vię meę vię veſtrę, dicit dn̄s.
Quia ſicut exaltātur cęli à ter
ra: ſic exaltatę ſunt vię meę à
vijs veſtris: ⁊ cogitatiōes meę
à cogitationibus veſtris. Et
quomodo deſcendit hymber
⁊ nix de cęlo, ⁊ illuc vltra non
reuertitur: ſed inebriat terraꝫ,
⁊ infundit eaꝫ, ⁊ germinare eā
facit: ⁊ dat ſemen ſerenti: ⁊ pa-
nem comedenti: ſic erit verbū
meum quod egredietur de ore
meo: dicit domin⁹ omnipotēs.
Oremus. Flectamus genua.
Omni- ℟. Leuate. Oro.
potens ſempiterne deus,
multiplica in honorem nomi-
nis tui quod patrum fidei ſpo-
pondiſti: ⁊ promiſſionis filios
ſacra adoptione dilata: vt q̄d
priores ſancti nō dubitauerūt
futuruꝫ, eccleſia tua iaꝫ ex par
te cognoſcat impletum. Per
dominum noſtrū Jeſum Chri
ſtum filium tuum, qui tecum
viuit, ⁊ regnat in vnitate. Pro
phetia. vj. Baruch. capite. iij.
Audi Iſraël mandata vi-
tę: auribus percipe, vt ſci
as prudentiam. Quid eſt Iſ-
raël, quòd in terra inimicoruꝫ
es? Inueteraſti in terra aliena
coinquinatus es cuꝫ mortuis:
deputatus es cuꝫ his qui ſunt
in inferno. Dereliquiſti fon-
tem ſapientię. Nam ſi in via
dei ambulaſſes: habitaſſes vti
què in pace ſuper terram. Di-
ſce vbi ſit ſapientia: vbi ſit vir-
tus: vbi ſit prudentia: vbi ſit in
tellectus: vt ſcias ſimul, vbi ſit
longiturnitas vitę ⁊ victus:
vbi ſit lumen oculorum, ⁊ pax.
Quis inuenit locum eius? Et
q̄s introiuit in theſauros ei⁹?

Ubi ſunt principes gentiuꝫ: ⁊
qui dominantur ſuper beſti-
as, quę ſunt ſuper terrā? Qui
in auibus cęli ludunt: qui ar-
gentum theſaurizant: ⁊ auruꝫ
in quo confidunt homines: ⁊
non eſt finis poſſeſsionis eoꝝ?
Qui argentum fabricāt: ⁊ ſolli
citi ſunt: nec eſt inuentio operū
illorum? Et tamen extermina
ti ſunt: ⁊ ad inferos deſcende-
runt: ⁊ alij in locum eorum ſur-
rexerunt. Juuenes viderūt lu
men: ⁊ habitauerūt ſuper ter-
ram. Uiam autē diſciplinę ne-
ſcierunt: neqꝫ intellexerunt ſe-
mitas eius: neqꝫ ſuſceperunt
eam filij eorum. A facie eoruꝫ
longè facta eſt. Non eſt audi-
ta in chanaam: neqꝫ viſa eſt in
themā. Filij quoquè agar, qui
exquiſierunt prudentiam, quę
de terra eſt: negociatores ter-
rę: ⁊ themā: ⁊ confabulatores
⁊ exquiſitores prudentię ⁊ in
telligentię: viam autē ſapien-
tię neſcierūt: neqꝫ meminerūt
ſemitaꝝ eius. O Jſraël q̄ꝫ ma
gna eſt domus dei, ⁊ ingens lo
cus poſſeſsionis ei⁹. Magn⁹,
⁊ non habet conſumationem:
excelſus ⁊ immenſus. Jbi fue-
runt gigantes nominati: illi q̄
ab initio fuerunt ſtatura ma-
gna, ſcientes bellum. Nō hos
elegit dominus: neqꝫ viam di-
ſciplinę inuenerūt: propterea
perierūt. Et quoniam non ha
buerūt ſapientiam: interierūt
propter ſuā inſipientiā. Quis
aſcendit in cęlum: ⁊ accepit eā
⁊ deduxit eā de nubib⁹? Quis
tranſfretauit mare: ⁊ inuenit
eam: ⁊ attulit eam ſuper aurū
electum? Non eſt qui ſciat viā
ei⁹ neqꝫ qui excogitet ſemitas
eius. Sed qui ſcit vniuerſa, no
uit illam: ⁊ adinuenit eam pru
dentia ſua. Qui perfecit terrā
in ſempiterno tēpore: ⁊ adim-
pleuit eam pecudibus. Uoca
uitqꝫ eam: ⁊ obaudiuit eum in
timore. Stellę autē dederunt
lumen in cuſtodijs ſuis: ⁊ lęta-
tę ſunt. Uocatę ſunt: ⁊ dixerūt
adſumus. Et luxerunt ei cum
iucunditate: q̄ fecit illas. Hic
eſt deus noſter: ⁊ non extima-
bitur alius ad eū. Hic adinue
nit omnem viam diſciplinę: ⁊
dedit illam Jacob puero ſuo,
⁊ Jſraël dilecto ſuo. Poſt hęc
ſuper terram viſus eſt: ⁊ cum
hominibus conuerſatus eſt.

Oremus. Flectamus genua.

DEus (℟ Leua. Orati.
qui eccleſiam tuam ſem
per gentium vocatione multi-
plicas: concede propitius: vt
quos aqua baptiſmatꝫ abluꝫ,
continua protectione tuearis.
Per dominum noſtrū Jeſum.

Prophetia.vij. Ezechie cap. xxxvij.

IN diebꝰ illꝫ. Facta eſt ſuper me manibꝰ dñi:⁊ eduxit me in ſpiritu dñi:⁊ dimiſit me in medio campi: qui erat plenus oſſibus:⁊ circunduxit me per ea in gyrũ. Erãt autem multa valde ſuper faciem campi, ſiccaq́ʒ vehemẽter. Et dixit ad me. Fili hominis: putaſne viuent oſſa iſta? Et dixi. Domine deus tu noſti. Et dixit ad me. Vaticinare de oſſibus iſtꝫ:⁊ dices eis. Oſſa arida audite verbũ dñi. Hec dicit dñs deus oſſibus his. Ecce ego ĩtromittã in vos ſpiritũ, ⁊ viuetꝫ:⁊ dabo ſup vos neruos:⁊ ſuccreſcere faciaꝫ ſuper vos carnẽ:⁊ ſuper extendam in vobis cutẽ:⁊ dabo vobis ſpiritũ, ⁊ viuetis:⁊ ſcietis quia ego dominus. Et prophetaui ſicut preceperat mihi. Factus eſt autem ſonitus prophetante me:⁊ ecce commotio. Et acceſſerunt oſſa ad oſſa: vnumquodque ad iuncturã ſuam. Et vidi:⁊ ecce ſup ea nerui ⁊ carnes aſcenderunt:⁊ extẽſa eſt in eis cutis deſuper:⁊ ſpiritum non habebãt. Et dixit ad me. Vaticinare ad ſpiritũ: vaticinare fili hominis:⁊ dices ad ſpiritũ. Hec dicit dominus deꝰ. A quatuor ventis veni ſpiritus:⁊ inſufla ſuper interfectos iſtos:⁊ reuiuiſcant. Et prophetaui ſicut preceperat mihi. Et ingreſſus eſt in ea ſpiritus ⁊ reuixerunt:⁊ ſteterunt ſuper pedes ſuos: exercitus grandis nimis valde. Et dixit ad me. Fili hominis: oſſa hec vniuerſa domꝰ Iſraël ipſi dicunt. Aruerunt oſſa noſtra: perijt ſpes noſtra:⁊ abſciſſi ſumꝰ: propterea vaticinare:⁊ dices ad eos. Hec dicit dominus deus. Ecce ego aperiam tumulos veſtros:⁊ educã vos de ſepulchris veſtrꝫ, populus meus:⁊ inducã vos in terram Iſraël. Et ſcietꝫ, qꝛ ego dñs: cum aperuero ſepulchra veſtra:⁊ eduxero vos de tumulis veſtris, populꝰ meus:⁊ dedero ſpiritum meuꝫ in vobis:⁊ vixeritꝫ:⁊ requieſcere vos faciam ſuper humũ veſtrã: dicit dominꝰ omnipotens. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

DEus qui nos ad celebrandũ paſchale ſacramentum, vtriuſq́ʒ teſtamenti paginis inſtruiꝫ: da nobis intelligere miſericordiam tuam: vt ex perceptione p̄ſentium munerum firma ſit expectatio futurorum. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum.

Prophetia.viij. Eſaie ca.iiij.

Apprehendēt ſeptē mulie-
res virum vnū in die illa:
dicentes. Panem nr̄m come-
demus: ⁊ veſtimentis noſtris
operiemur tantummodo inuo
cetur nomē tuū ſup nos aufer
obprobriū noſtrum. In die il-
la erit germen dn̄i in magnifi-
centia ⁊ gloria: ⁊ fruct⁹ terrę
ſublimꝫ: ⁊ exultatio his qui ſal
uati fuerint de Iſraël. Et erit
omnis q̇ relictus fuerit in ſyon
⁊ reſiduus in Hieruſalēꝫ: ſan-
ctus vocabitur oīs qui ſcript⁹
eſt in vita in Hieruſalem. Si
abluerit dominus ſordes filia-
rum ſyon: ⁊ ſanguineꝫ Hieru-
ſalem lauerit de medio eius: in
ſpiritu iudicij: ⁊ ſpiritu ardorꝫ.
Et creabit domin⁹ de⁹ ſuper
oēm locum montꝫ ſyon: ⁊ vbi
inuocat⁹ eſt: nubē per diē: ⁊ fu
mū ⁊ ſplendorē ignis flāman-
tis in nocte. Sup oēm eni glo-
riā protectio: tabernaculū diei
ab eſtu: ⁊ in ſecuritatē ⁊ abſcō
ſionem à turbine ⁊ à pluuia.

Tractus Vinea facta eſt di-
lecto meo: in cornu in loco vbe
ri. ℣. Et maceriā circūdedit, ⁊
circunfodit: ⁊ plantauit vineā
ſoreth: ⁊ edificauit turrī in me-
dio eius. ℣. Et torcular fodit ī
ea: vinea eniꝫ domini ſabaoth
dom⁹ Iſraël eſt. Orem⁹. Fle-
tam⁹ gen. ℟. Leua. Oratio.

Deus q̇ in oībus eccleſię
tuę filijs ſanctoꝝ ꝓphe-
taꝝ voce manifeſtaſti in omni
loco dominationꝫ tuę: ſatorem
te bonorū ſeminū: ⁊ electorum
palmitū eſſe cultorē: tribue q̄s
populꝫ tuis, q̇ ⁊ vineaꝝ apud
te nomine cenſent ⁊ ſegentum
vt ſpinarū ⁊ tribulorum ſq̄llo-
re reſecato, digna efficiant fru
ge fecundi. Per dominum no-
ſtrū Ieſum xp̄m. Prophetia.

Ix. Exodi. capitulo. xij.
In dieb⁹ illꝫ. Dixit domi
n⁹ ad Moyſen ⁊ Aaron ī ter
ra ęgypti. Mēſis iſte vobꝫ p̄n
cipiū mēſium: prim⁹ erit in mē
ſibus āni. Loq̇mini ad vniuer
ſuꝫ cętū filioꝝ Iſraël: ⁊ dicite
eis. Decima die mēſis huius
tollat vnuſquiſq; agnum per
familias ⁊ domos ſuas. Sin
autem minor eſt numerus: vt
ſufficere poſsit ad veſcendum
agnum: aſſumat vicinum ſuū,
qui iunctus eſt domui ſuę: iux-
ta numerū animarum, ſuffice-
re poſsint ad eſum agni. Erit
āt agnus abſquè macula: ma-
ſculus: anniculus. Iuxta queꝫ
ritum tolletis ⁊ hędum: ⁊ ſer-
uabitis eum vſquè ad quartā-
decimam diem menſis huius.
Immolabitque eum vniuerſa
multitudo filiorum Iſraël ad
veſperam: ⁊ ſument de ſangui-

ne eius: ac ponēt ſuper vtrūq̄ʒ
poſtē: ⁊ in ſupliminaribus do-
morū: in q̄bus comedēt illum.
Et edent carnes nocte illa aſ-
ſas igni: ⁊ azimos panes: cum
lactucis agreſtib⁹. Non come
detis ex eo crudū q̄d: nec co-
ctū aqua: ſed aſſū tantū igni.
Caput cum pedibus eius ⁊ in
teſtinis voꝛabitis: ⁊ os ei⁹ non
cōfringetis: nec remanebit ex
eo q̄cq̄ʒ vſq̄ʒ manè. Si quid re
ſiduum fuerit: igni cōburetis.
Sic aūt comedetꝫ illū. Renes
veſtros accingetis: ⁊ calciamē
ta habebitis in pedib⁹: tenen-
tes baculos in manibus: ⁊ co-
medetis feſtinanter. Eſt eniꝫ
phaſe: ideſt trāſitus dn̄i. Oꝛe-
mus. Flecta. ge. ℞. Le. Oꝛo.

O Mnipotēs ſempiterne
deus, qui in omniuꝫ ope-
rum tuoꝛū diſpenſatione mira
bilis es: intelligant redempti
tui nō fuiſſe excellentius quòd
initio fact⁹ eſt mūdus q̄ʒ, quòd
in fine ſeculoꝛū: paſcha noſtrū
immolatus eſt Chꝛiſtus. Qui
tecum viuit ⁊ regnat in. Pro-
phetia. x. Jone ꝓphe. cap. iij.

I N diebus illis. Factum
eſt verbū domini ad Jo-
nam pꝛophetam ſecundò di-
cens. Surge: ⁊ vade in niniuē
ciuitatem magnaꝫ: ⁊ p̄dica in
ea pꝛędicationem: quam ego
loquar ad te. Et ſurrexit Jo-
nas, ⁊ abijt in niniuē iuxta ver
bū domini. Et niniue erat ciui
tas magna itinere dierū triū.
Et cępit Jonas introire in ci-
uitatem itinere diei vnius. Et
clamauit: ⁊ dixit. Adhuc qua-
draginta dies, niniue ſubuer-
tetur. Et crediderūt viri nini-
uite in dn̄o: ⁊ p̄dicauerūt ieiu-
nium: ⁊ veſtiti ſunt ſaccis, à ma
ioꝛe vſq̄ʒ ad minoꝛē. Et perue
nit verbum ad regem niniue.
Et ſurrexit de ſolio ſuo, ⁊ abie-
cit veſtimētū ſuū à ſe: ⁊ idutus
eſt ſacco: ⁊ ſedit i cinere: ⁊ cla-
mauit, ⁊ dixit. In niue ex oꝛere
gꝫ ⁊ principū ei⁹ dicēs. Hoīes
⁊ iumēta ⁊ boues ⁊ pecoꝛa nō
guſtent quicq̄ʒ, nec paſcant: ⁊
aq̄ʒ nō bibāt. Et operiant ſaccꝫ
hoīes ⁊ iumēta clamē ad domi
nū in foꝛtitudine. Et cōuertat
vir à via ſua mala: ⁊ ab iniq̄ta-
te q̄ eſt in manibus eoꝛū. Quiꝫ
ſcit ſi conuertatur: ⁊ ignoſcat
deus: ⁊ reuertatur à furoꝛe irę
ſuę: ⁊ non peribimus? Et vi-
dit deus opera eoꝛum quia cō-
uerſi ſunt de via ſua mala: ⁊ mi
ſertus eſt populo ſuo domin⁹
deus noſter. Oꝛemus. Fle-
ctamus genua. ℞. Leuate.

Oꝛo.
D Eus q̄ diuerſita-
tē gētiū i confeſsione tui
nominꝫ adūaſti: da nobꝫ ⁊ velle

ꝛ poſſe quę precipis: vt popu-
lo ad eternitatē vocato vna fi-
des ſit mētium ꝛ pietas actio-
nū. Per. Prophetia .xi. deute.

IN diebus illis. (ca. xxxi.
Scripſit Moyſes cāti-
cū: ꝛ docuit filios Iſraël. Prę-
cepitq; dn̄s Ioſue filio Nun:
ꝛ ait. Confortare, ꝛ eſto rubu
ſtus. Tu enim introduces fili-
os Iſraël in terrā, q̄ pollicit⁹
ſuꝫ eis: ꝛ ego ero tecū. Poſtq̄
ergo ſcripſit Moyſes verba
legis hui⁹ in volumine, atq;
cōpleuit: p̄cepit leuitꝫ, q porta
bant archā federꝫ dn̄i, dicens.
Tollite librū iſtū: ꝛ ponite illū
in latere archę federis dn̄i dei
nr̄i: vt ſit tibi contra te in teſti-
monium. Ego enī ſcio cōtenti-
onē tuā: ꝛ ceruicē tuā duriſſi-
mā. Adhuc viuēte me, ꝛ ingre
diente vobiſcū, ſemp̄ cōtentio-
ſè egiſtis contra dn̄m: quantò
magis cū mortu⁹ fuero? Con
gregate ad me omēs maiores
natu, per trib⁹ veſtras atq; do
ctores: ꝛ loq̄r audientibus illꝫ
ſermones iſtos: ꝛ inuocabo cō
tra eos cęlū ꝛ terrā. Noui enī
q̄ poſt mortē meā iniquè age-
tis: ꝛ declinabitis citò de via
quā pręcepi vobis. Et occur-
rēt vobꝫ mala in extremo tem-
pore, quando feceritis malum
in conſpectu domini, vt irritetꝫ
eum per opera manuū veſtra-
rum. Locutus eſt ergo Moy-
ſes, audiente vniuerſo cetu fili
orum Iſraël, verba carminis
huius: ꝛ ad finēꝫ vſq; cōpleuit

Tractus. Attende cęlum: ꝛ
loquar: ꝛ audiat terra verba
ex ore meo. ℣. Expectetᷣ ſicut
pluuia eloquiū meū: ꝛ deſcen-
dant ſicut ros verba mea. ℣.
Sicut hymber ſuper gramē:
ꝛ ſicut nix ſuper fęnum: quia
nomē dn̄i inuocabo. ℣. Date
magnitudinem deo noſtro: de-
us verax: opera eius, ꝛ omnes
vię eius iudicia. ℣. Deus fide-
lis: in quo non eſt iniquitas: iu-
ſtus ꝛ ſanctus dominus. Ore-
mus. Flectamus genua. ℟. Leuate. Oratio.

DEus celſitudo humiliū, ꝛ for-
titudo rectorum: qui per ſan-
ctum Moyſen puerum tuum
ita erudire populum tuum ſa-
cri carminis tui decantatione
voluiſti: vt illa legis iteratio fi-
eret etiam noſtra directio: exci
ta in omnem iuſtificatarum gē
tium plenitudinem potentiaꝫ
tuam: ꝛ da lętitiam mitigādo
terrorem: vt omnium peccatis
tua remiſsione deletis: quod
denunciatum eſt in vltionem:
tranſeat in ſalutem. Per do-
minum noſtrum Ieſum Chri
ſtum filium tuum. Qui tecum.

Prophetia .xi. Danielis ca .iij.

In dieb⁹ illis. Nabucho-
doneſoꝛ rex fecit ſtatuaz
auream, altitudine cubitoꝛum
ſexaginta, latitudine cubitoꝛū
ſex. Et ſtatuit eaz in cāpo du-
ran: ꝓuincie Babylonis. Ita
què Nabuchodoneſoꝛ rex mi-
ſit ad congregādos ſatrapas:
magiſtratus ⁊ iudices: duces
⁊ tyrānos ⁊ pꝛefectos, omneſ
què pꝛincipes regionuz: vt cō-
uenirēt ad dedicationē ſtatue
quā erexerat Nabuchodono-
ſoꝛ rex. Tunc congregati ſunt
ſatrape: magiſtrat⁹ ⁊ iudices:
duces ⁊ tyranni, ⁊ optimates
q̇ erant in poteſtatibus conſti
tuti, ⁊ vniuerſi pꝛīcipes regio-
num: vt conuenirēt ad dedica-
tionē ſtatue, q̄ꝫ erexerat Nabu
chodonoſoꝛ rex. Stabant in
cōſpectu ſtatue quaz poſuerat
Nabuchodonoſoꝛ rex: ⁊ pꝛeco
clamabat valenter. Uobis di-
citur populis: tribubus ⁊ lin-
guis. In hoꝛa qua audieritis
ſonituz tube ⁊ fiſtule ⁊ cytha-
re ⁊ ſambuce ⁊ pſalterij ⁊ ſym
phonie, ⁊ vniuerſi generꝫ mu-
ſicoꝛum: cadentes adoꝛate ſta
tuam aureaz q̄ꝫ conſtituit Na-
buchodonoſoꝛ rex. Siq̇s autē
non ꝓſtratus adoꝛauerit: ea-
dem hoꝛa mittetur in foꝛnacē
ignis ardentis. Poſt hec igi-
tur ſtatim vt audierunt oēs po
puli ſonitū tube fiſtule ⁊ cytha
re, ſambuce ⁊ pſalterij ⁊ ſym-
phonie, ⁊ oīs generis muſico-
rum: cadentes omnes populi:
tribus ⁊ lingue: adorauerunt
ſtatuā aureaz, q̄ꝫ conſtituerat
Nabuchodonoſor rex. Stati-
què in ipſo tp̄e accedētes viri
chaldei, accuſauerūt iudeos,
dixerūtq̄ꝫ nabuchodonoſoꝛ re
gi. Rex, in eternum viue. Tu
rex poſuiſti decretū: vt oīs ho-
mo q̇ audierit ſonitū tube: fiſtu
le ⁊ cythare: ſambuce ⁊ pſal-
terij, ⁊ ſymphonie ⁊ oīs gene
ris muſicoꝛum: ꝓſternat ſe: ⁊ a
doꝛet ſtatuam aureā. Siquis
autē nō pꝛocidēs adoꝛauerit:
mittat̄ in foꝛnacē ignꝫ ardentꝫ
Sūt ergo viri iudei, quos ꝯſti-
tui ſuꝑ opera regiōis babylo-
nꝫ: ſydrac: miſach: ⁊ abdēago.
Uiri iſti ꝯtēpſerūt, rex, d̄cretū
tuū. Deos tuos nō colūt: ⁊ ſta
tuā aureā q̄ꝫ erexiſti, nō adoꝛāt
Tūc nabuchodonoſoꝛ ī furoꝛe
⁊ ī ira p̄cepit: vt adducerētur
ſydrach: miſach: ⁊ abdenago.
Qui cōfeſtim adducti ſunt in-
cōſpectu regis. Pronunciāſq̄ꝫ
Nabuchodonoſoꝛ rex, ait eis.
Uerè ne, ſydrach: miſach: ⁊
Abdenago deus meos nō co-
litis: ⁊ ſtatuam auream quam
conſtitui, non adoꝛatis? Nunc

ergo ſi eſtis parati, quacunqꝫ hora audieritis ſonitū tubę fiſtulę, ⁊ cytharę ſābucę, ⁊ pſalterij ⁊ ſymphonię, oīſqꝫ generꝫ muſicoꝝ: ꝓſternite vos: ⁊ adorate ſtatuam quā feci. Quod ſi nō adorauerit3: eade3 hora mittemini in fornacem ignꝫ ardentis. Et ꝗs eſt deus qui eripiat vos de manu mea? Reſpondentes ſydrach: miſach: ⁊ abdenago: dixerunt nabuchodonoſor regi. Non oportet nos de hac re reſpondere tibi. Ecce enim deꝰ noſter quē colimꝰ, poteſt nos eripere de camino ignis ardentis: ⁊ de manibꝰ tuꝫ, ô rex, liberare. Quòd ſi noluerit: notū ſit tibi rex: qꝛ deos tuos non colimꝰ: ⁊ ſtatuam aureā ꝙꝫ erexiſti, non adoramꝰ. Tūc nabuchodonoſor repletus eſt furore: ⁊ aſpectus faciei illius immutatꝰ eſt ſuper ſydrach: miſach: ⁊ abdenago: ⁊ pręcepit, vt ſuccenderet fornax ſeptuplū ꝙꝫ ſuccēdi conſueuerat. Et viris fortiſsimis de exercitu ſuo iuſſit: vt ligatis pedibus ⁊ manibus ſydrach: miſach: ⁊ abdenago, mitterēt eos in fornacē ignis ardentis. Et confeſtim viri illi vincti cū brachijs ſuis ⁊ thiaris: ⁊ calciamētis ⁊ veſtibus miſsi ſunt in medium fornacis ignis ardentis. Nā iuſsio regis vrgebat. Fornax autē ſuccenſa erat nimis. Porrò viros illos qui miſerāt ſydrach: miſach: ⁊ abdenago, interfecit flamma ignis. Viri autē hi tres: ideſt ſydrach: miſach: ⁊ abdenago, ceciderunt in medio camini ignis ardētis colligati. Et ambulabant in medio flammę, laudantes deū ⁊ benedicentes dn̄o. Hîc non dicit̄. Flectamꝰ genua. Orō.

Omnipotēs ſempiterne deus, ſpes vnica mundi: q̄ prophetaꝝ tuoꝝ p̄conio, pręſentiu3 tempoꝝ declaraſti myſteria: auge populi tui vota placatꝰ: qꝛ in nullo fideliū: niſi ex tua inſpiratione proueniūt q̄rūlibet icremēta virtutū. Per.

His finit3 deſcēdendo ad fontes, cātatur tractꝰ. Sicut ceruꝰ deſiderat ad fontes aquarū ita deſiderat aīa mea ad te deꝰ. ℣. Sitiuit aīa mea ad te deum fontē viuū: qn̄ veniaꝫ ⁊ apparebo āte faciem dei mei. ℣. Fuerūt mihi lachrymę meę pāes die ac nocte: dū dicitur mihi p ſingulos dies vbi eſt deꝰ tuos.

Deinde ſacerdos anteqꝫ itret ad bn̄dictionē fōtiū, dicat hāc orationē ibi iuxta fontes. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpū. Oremꝰ.

Omnīpōs ſempit̄ne deus, reſpice ꝓpitius

ad deuotionē populi tui renaſcentis: q̄ ſicut ceruus aquarū expetit fontem: ⁊ concede propitius: vt fidei ipſius ſitis, baptiſmatꝫ miniſterio animā, corpuſq̄ꝫ ſanctificet. Per dn̄m. ℟. Amen. Poſteà ꝓceditur ad bn̄dictionē fontiū dicendo. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū. Orõ.

Omnipotēs ſempiterne deus, adeſto magnis pietatis tue myſterijs: adeſto ſacramētis: ⁊ ad creādos nouos populos, quos tibi fons baptiſmatis parturit: ſpiritum adoptionis emitte: vt qđ noſtre humilitatis gerēdū eſt miniſterio tue virtutis impleatur effectu. Per dominum. Hic exaltet vocem in modum p̄fationis.

Per omnia ſecula ſeculo

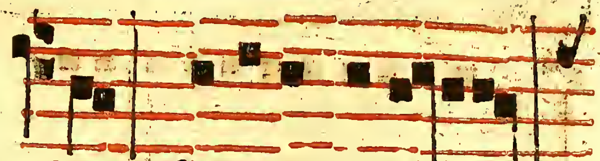
rum. ℟. Amen. ℣. Dn̄s

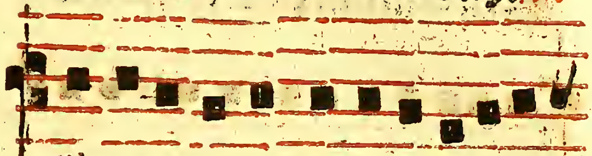
vobiſcum. ℟. Et cum

ſpiritu tuo. ℣. Surſum cor

da. ℟. Habemꝰ ad dn̄m. ℣.

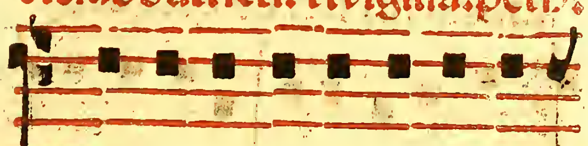

Gratias agamus dn̄o deo

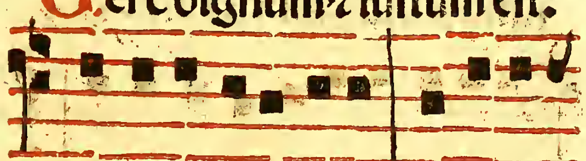

nr̄o. ℟. Dignum ⁊ iuſtū eſt.

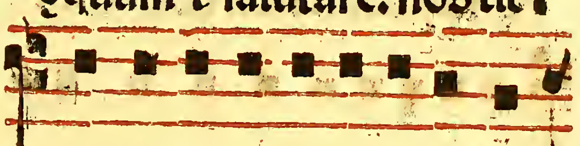
Sequēs p̄fatio cū ſuo cātu dicitur ab bn̄dictiōe fontium die ſabbati ſctī: ⁊ vigilia. pēth.

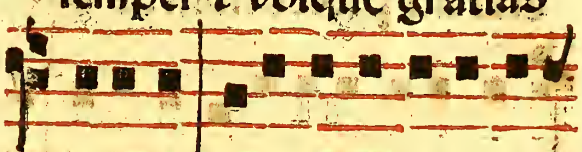
Uerè dignum ⁊ iuſtum eſt:

equum ⁊ ſalutare: nos tibi

ſemper ⁊ vbiquē gratias

agere: domine ſancte, pater

omnipotens: eterne deus.

Qui inuiſibili potētia: ſacra-
mētoꝝ tuoꝝ mirabilit̄ ope-
raris effectuꝫ. Et licèt nos
tantis myſterijs exequēdꝫ
ſimus indigni: tu tamē gra
tię tuę dona non deſerens:
etiā ad preces noſtras au-
res tuę pietatis inclina.
Deus cuius ſpiritus ſuper
aquas inter ipſa mundi pri
mordia ferebatur: vt iam
tunc virtutem ſanctificatio
nis àquarum, natura con-
cipet. Deus qui nocentis
mundi crimina per aquas
abluens: regenerationis
ſpeciem, in ipſa diluuij effu
ſione ſignaſti: vt vnius eiuſ-

demq̃ʒ elementi myſterio:
⁊ finis eſſet vitiꝫ: ⁊ oꝛigo vir
tutibus. Reſpice dñe in fa-
ciem eccleſię tuę: ⁊ multi-
plica in ea regenerationes
tuas: qui gratię tuę affluen
tis impetu lętificas ciuitatē
tuam: fontemque baptiſma
tis aperis toto oꝛbe terrarū
gentibus innouandis: vt
tuę maieſtatis imperio: ſu-
mat vnigeniti tui gratiā de
ſpiritu ſancto.
Hic manu tāgat ⁊ diui- dat aq̄ in mo- dū crucis.
Qui hanc aquam regene-
randis hominibus pꝛępa-
ratam: archana ſui numinꝫ
admixtione fęcundet: vt ſan
ctificatione concepta, ab im

maculato diuini fontis vte-
ro: in nouã renatamq; crea
turã ꝓgenies celeſtis emer
gat. Et quos aut ſexus in
corpore: aut etas diſcernit
in tpe: omnes in vnã pariat
gratia mater infantiã. Pro
cul ergo hic, iubẽte te dñe,
omnis ſpiritus immundus
abſcedat: ꝓcul tota nequi
tia diabolice fraudis abſi
ſtat. Nihil hic loci hẽat cõ-
trarie vtutꝫ admixtio: nõ in
ſidiando circumuolet: non
latendo ſurrepat: non infi-
ciendo corrumpat.
Hic aq; manu tã gat.
Sit hec ✠ ſancta ⁊ innocens
creatura: liberaq; ab oi im-

pugnatoꝛis ingreſſu: ꝛ toti
us nequitię purgata diſceſ
ſu. Sit fons ✠ viuus: aqua
✠ regenerans: vnda purifi
cãs: vt oẽs hoc lauacro ſalu
tifero diluẽdi: opante in eis
ſpiritu ſancto: perfectę pur
gatiõis idulgentiã cõſequã
tur. Unde.
Hic faciat cru
cem ſupra fon
tem dicendo.

Bñ ✠ dico te creatura aq
per deũ ✠ viuum: pdeū ✠
verum: per deum ✠ ſanctũ:
per deum q̃ te in pꝛincipio
verbo ſeparauit ab arida
cuius ſpiritus ſuper te fe
rebatur.
Hic diuidat, ꝛ
effundat aquã
in q̃ttuoꝛ par
tes.
Qui te de paradiſi fonte
manare fecit: et in quattuoꝛ

fluminibus diuidens: totã
terrã rigare p̃cepit. Qui te
etiam in deserto amarã, ſua
virtute inclyta fecit eſſe po-
tabilem: ⁊ ſitienti populo d̃
petra produxit. Bene✠di-
co te: ⁊ p̃ Jeſum Chriſtum
filiũ eius vnicũ dominum
noſtrũ: q̃ te in chana galileę
ſigno admirabili, ſua poten
tia conuertit in vinũ. Qui
pedib⁹ ſuis ſuper te ambu-
lauit: ⁊ à Joãne in iordane
in te baptizatus eſt. Qui te
vnà cum ſanguine de latere
ſuo produxit: ⁊ diſcipulꝫ ſuꝫ
iuſsit: vt credentes baptiza
rẽtur in te, dicens. Ite: doce

te oēs gētes: baptizantes- eos in nomine patris, ⁊ filij,

Hîc mutat vocem quaſi lectionem legens.

⁊ ſpiritꝰ ſancti.

Hec nobꝫ p̄cepta ſuantibꝰ tu, deꝰ oīpotēs clemēs adeſto: tu benignus aſpira: tu has ſimplices aq̄s tuo oꝛe bñdicito: tu p̄ter naturalē emūdationē quā lauādꝫ pſſunt adhibere coꝛpoꝛibus, ſint ⁊ purificandis mentibus efficaces.

Hîc ponat cereum in aq̄: ⁊ in tono pfationꝫ ter eleuādo vocē dicat.

Deſcēdat in hāc plenitudinē fontis virtus ſpūs ſancti: totāq; huiꝰ aque ſubſtantiam regenerandi fecundet effectum.

Hic tolatur cereus de aqua.

Hîc oīuꝫ peccatoꝛū maculę deleāt: hîc natura ad imaginē tuā cōdita, ⁊ ad honoꝛem ſui refoꝛmata principij, cūctis vetuſtatis ſqualoꝛibus emundetur: vt omnis homo ſacramentum hoc regenerationꝫ ingreſſꝰ

verè innocentię noua in-

fantia renaſcatur.

Per dominum noſtruz Jeſuz Chriſtum filium tuum: q̄ venturus eſt iudicare viuos: ⁊ mortuos: ⁊ ſęculum per ignem.

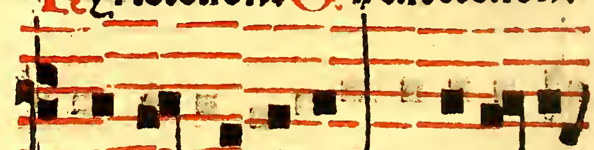
¶ Hic aſpergatur de ipſa aq̄ benedicta ſuper populum: ⁊ interim quiſpiaz clericus hauriat de aqua illa benedicta ex fonte, ad aſpergenduz domos, ⁊ quęlibet alia loca. Poſtea infundat chriſma in modum crucis in fonte ſuper ipſam aquam, dicens legendo. Sanctificetur, ⁊ fecundetur fons iſte hoc ſalutifero chriſmate. In nomine patris ✠ ⁊ filij ✠ ⁊ ſpiritus ſancti. ✠ Amen. Tunc miſceat chriſma antedictum cum eadē aqua: ⁊ aſpergat cum manu per totū fontē.

¶ Completa fontis benedictione, redeūtibus oībus clericis à duobus eorū letanię cātant.

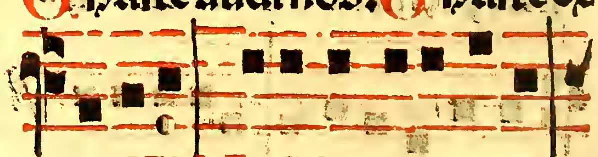
¶ Ubi verò nō fuerit fontes: tractus. Sicut ceruus deſiderat ad fontes aquarum: ita. Et oratio immediate ſequens tractum: ⁊ fontium benedictio prętermittuntur. Sed finita oratione. Omnipotens ſempiterne deus ſpes vnica mundi: qui prophetarum tuorum pręconio: pręſentium tēporuz. Sacerdos caſula depoſita, cū miniſtris ante altare pręcumbit: ⁊ alij fratres ſtant erecti: ⁊ cātātur letanię in medio chori à duob⁹ fratribus vtroq; choro idē ſimul reſpondēte. Peruento autē ad. Peccatores: te rogam⁹ audi nos. Sacerdos ⁊ miniſtri ad veſtiarium reuertentes: ſolenniter induuntur: ⁊ luminaria accēdūtur circa altare: d igne bñdicto: ⁊ puento ad. Kyrieleiſon. In fine letaniarū. Kyrieleiſon. Pro miſſa ſolenniter à cantoribus incipit.

Kyrieleiſon. Chriſteleiſon.

Chriſte audi nos. Chriſte ex

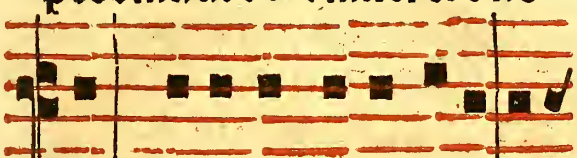
audi nos. Pater d̄ cęlis deus,

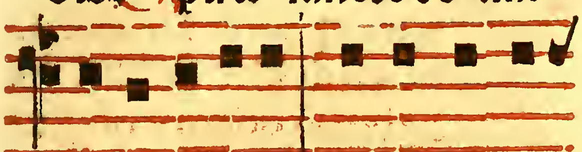
miſerere nobꝫ. Fili redem-

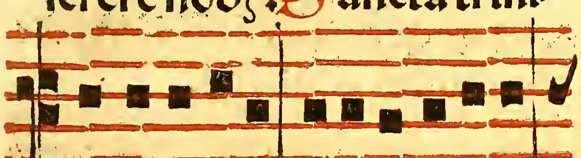
ptoꝛ mūdi deꝰ: miſerere no-

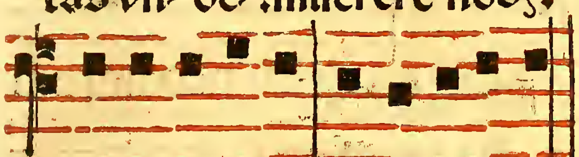
bis. Spiritꝰ ſancte deꝰ: mi-

ſerere nobꝫ. Sancta trini-

tas vnꝰ deꝰ: miſerere nobꝫ.

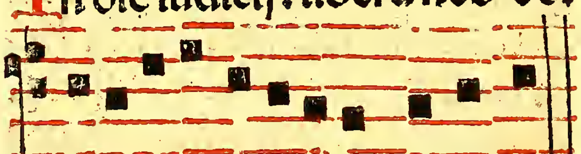

Sancta maria: oꝛa pꝛo nobꝫ.
Sancta dei genitrix. oꝝ.
Sancta virgo virginuꝫ. oꝝ.
Sancte michael. oꝝ.
Sancte gabꝛiel. oꝝ.
Sancte raphael. oꝝ.
Omnes ſancti beatoꝝ ſpirituū oꝛdines: oꝛate ꝓ nobis.
Sācte Joānes baptiſta. oꝝ.
Omnes ſancti patriarche ⁊ ꝓphete: oꝛate pꝛo nobis.
Sancte Petre. oꝝ.
Sancte paule. oꝝ.
Sancte andrea. oꝝ.
Sancte Joannes. oꝝ.
Sancte iacobe. oꝝ.
Sancte thoma. oꝝ.
Sancte luca. oꝝ.
Sancte marce. oꝝ.
Oēs ſcti apl'i ⁊ euāgeliſte. oꝛat
Sancte ſtephane. oꝝ.
Sancte laurenti. oꝝ.
Sancte vincenti. oꝝ.
Sancte fabiane. oꝝ.
Sancte ſebaſtiane. oꝝ.
Oēs ſancti martyꝛes. oꝛate.
Sancte ſilueſter. oꝝ.
Sancte gregoꝛi. oꝝ.
Sancte martine. oꝝ.
Sancte auguſtine. oꝛa.
Sancte hyeronime. oꝛa.
Sancte ambꝛoſi. oꝛa.
Omnes ſancti pōtifices ⁊ cōfeſſoꝛes. oꝛate pꝛo nobis.
Sancte benedicte. oꝛa.
Sancte franciſce. oꝛa.
Sancte Antoni. oꝛa.
Sancte dominice. oꝛa.
Omnes ſancti monachi ⁊ heremite: oꝛate pꝛo nobꝫ.
Sācta maria magdalena. oꝛa
Sancta agnes. oꝛa.
Sancta agatha. oꝛa.
Sancta monica. oꝛa.
Sancta clara. oꝛa.
Omnes ſancte virgines ⁊ vidue. oꝛate pꝛo nobis.
Omnes ſancti ⁊ ſancte dei: intercedite pꝛo nobis.

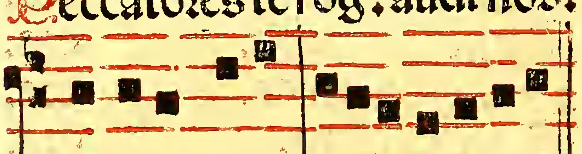

Pꝛopitiꝰ eſto: ꝑce nobis dn̄e.

Propiciꝰ eſto: exaudi nos dñe.
Ab oĩ malo: libera nos dñe.
Ab oĩ peccato libera nos dñe
A morte ꝑpetua: libera n. dñe
Per myſterium ſanctę incar-
nationis tuę: libera nos dñe.
Per aduẽtuꝫ tuũ: libera. dñe.
Per natiuitatẽ tuã: libera. do.
Per baptiſmũ ⁊ ſanctũ ieiuni-
um tuum: libera nos domine.
Per crucẽ ⁊ paſſionem tuaꝫ:
libera nos domine.
Per mortem ⁊ ſepulturã tuã:
libera nos domine.
Per ſanctam reſurrectionem
tuã: libera nos domine.
Per admirabilem aſcenſionẽ
tuam: libera nos domine.
Per aduentũ ſancti ſpiritus
paracliti: libera nos domine.
In die iudicij: libera nos do.

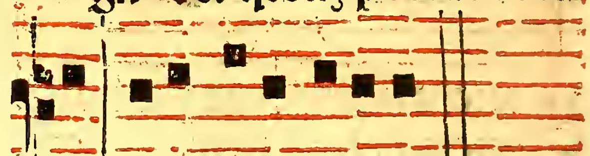
Peccatores te rog. audi nos.

Ut nobꝫ ꝑcas. te roga. audi.
Ut nobis indulgeas: te roga-
mus: audi nos.
Ut eccleſiã tuã ſctã regere ⁊
conſuarẽ digneꝛꝫ: te ro. audi.
Ut domnũ apoſtolicũ ⁊ oẽs ec-
cleſiaſticos ordines in ſancta
religione conſeruare digneꝛꝫ.
te rogamus audi nos.
Ut noſmetipſos ĩ tuo ſctõ ſer-
uitio ꝯfortare ⁊ cõſeruare di-
gneꝛꝫ: te rogamus audi nos.
Ut oĩbꝰ benefactoribus no-
ſtrꝫ ſempitña bõa retribuas:
te rogamus audi nos.
Ut fructus terrę dare ⁊ ꝯſer-
uare digneꝛꝫ: te ro. audi nos.
Ut oĩbus fidelibꝰ defunctis
requiẽ ęternã donare digne-
ris: te rogamꝰ audi nos.
Ut nos exaudire digneris: te
rogamus audi nos.

Agnꝰ dei q̃ tollꝫ peccata mũ-

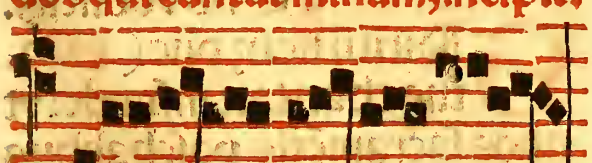

di: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccta
mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollꝫ peccata
mundi: miſerere nobis.
Chriſte audi nos. Chriſte
exaudi nos. Kyrieleiſon.
Chriſteleiſon. Kyrieleiſon.
¶ Quo incepto ſacerdos de
veſtiario cum miniſtris rediẽs
facit confeſſionem debitam in
loco conſueto: ⁊ aſcendẽs poſt
modum ad altare finito. Ky-
rieleiſon. Sacerdos incipit ſo-
lemniter. Gloria in excelſis. Et

cāpana pulſatur finito Gloria in excelſis. dicitur. Dominus vobiſcū ℞ Et cuz ſpiritu (tuo. Oratio.

Deus qui hanc ſacratiſsimam noctem gloria dominicę reſurrectionis illuſtras: conſerua in noua familię tuę ꝓgenie adoptionis ſpiritum quem dediſti: vt corpore ⁊ mente renouati: puram tibi exhibeant ſeruitutem. Per eundem dominum noſtrum Jeſum chriſtum filiū tuum. Qui tecum viuit, ⁊ regnat in vnitate eiuſdem. Hęc oratio tantum dicitur. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad. Coloſſeñ. capitulum. iij.

Fratres. Si conſurrexiſtis cum chriſto: quę ſurſum ſunt querite: vbi chriſtus eſt in dextera dei ſedens: quę ſurſuz ſunt ſapite: non q̄ ſuper terraz. Mortui eniz eſtis: ⁊ vita veſtra abſcondita eſt cum chriſto in deo. Cum enim chriſt⁹ apparuerit, vita veſtra: tūc ⁊ vos apparebitis cum ipſo in gloria. Finita epiſtola ſacerdos qui cantat miſſam, incipit.

Alle lu ia.

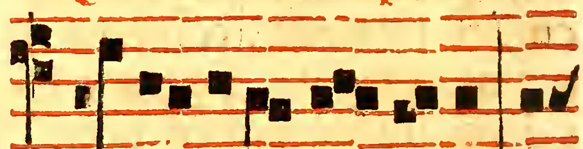
Et totum decantat ter, exaltādo vocem gradatiz: ⁊ chorus poſt quamlibet vicem: in eadē voce repetit illud idē. Poſteà verſus. Confitemini domino quoniam bonus: quoniam in ſeculum miſericordia eius. Cātatur communiter: vel ſicut cātor diſpoſuerit: deinde tractus

Laudate dominū omnes gētes: ⁊ collaudate eum omnes populi. ℣. Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: ⁊ veritas domini manet in ęternum. Ad euangelium non portantur luminaria: ſed incenſum tantùm. Sequētia ſancti euangeli ſecundùm Mattheum. capite. xxviij.

Veſpere autē ſabbati que luceſcit in prima ſabbati, venit Maria magdalene ⁊ altera Maria videre ſepulchrū Et ecce terremotus fact⁹ eſt magnus. Angelus enim domini deſcendit de cęlo: ⁊ accedens, reuoluit lapidem: ⁊ ſedebat ſuper eum. Erat autem aſpectus eius ſicut fulgur: ⁊ veſtimentum eius ſicut nix. Prę timore autē eius exterriti ſunt cuſtodes ⁊ facti ſunt velut mortui. Reſpondēs autem angelus, dixit mulieribus. Nolite timere. Scio eniz, ꝙ Jeſum crucifixum queritis. Surrexit nō eſt hîc: ſicut dixit. Venite: ⁊ videte locuz, vbi poſitus fuerat.

Et citò eũtes, dicite diſcipulꝫ eius, q2 ſurrexit: ꝛ ꝑcedet vos in galileã. Ibi eũ videbitꝫ, ecce predixi vobꝫ. Finito euãgelio, dicit ſacerdos. Dñs vobiſcuꝫ. ꝛ Oremꝰ. Et nõ dicitur. Credo nec offertoꝛium. Secreta.

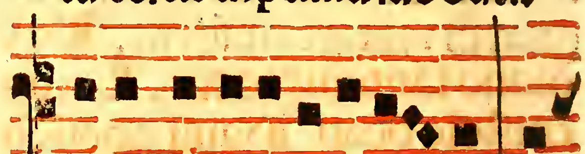
Suſcipe, dñe queſumꝰ, ꝑces populi tui, cũ oblationibꝰ hoſtiaꝝ: vt paſchalibꝰ initiata myſteriis, ad eternitatis nobꝫ medelã, te operãte, ꝓficiant. Per. Prefatio. Et quũ ꝛ ſalutare, te q̃deꝫ dñe oĩ tẽpoꝛe. Et dr̃ quottidie vſq; ad aſcenſionẽ, niſi alia aſsignet̃: in hac tñ miſſa tãtũ dr̃ nocte. Et poſt octauã nõ dicitur die ſed in hoc potiſſimũ glorioſius ꝑdicare. Infra actionẽ. Cõmunicantes, ꝛ noctẽ ſacratiſsimaꝫ celebrãtes reſurrectiõis dñi noſtri Ieſu xp̃i. Sicut in paſcha: ſed dicitur hodie tantuꝫ. noctem. Aliis autẽ diebꝰ dr̃ diem. Alia infra actionẽ. Hanc igit̃ oblationẽ ſeruitutꝫ nr̃e. Et dicuntur tãtuꝫ vſq; ad ſabbatũ iclusiuè. Pax dñi. dicit̃. Agnꝰ dei. nõ dicit̃ pacis oſculũ non dat̃: nec poſt cõmunio cãtatur ſed ſumpto ſacramẽto à ſacerdote: ſtatim ꝓ veſperꝫ incipitur à choro. Aña. Alleluia, alleluia, alleluia. Qua cãtata, cãtat̃ pſalmus. Laudate dñm oẽs gentes: ꝛ collaudate eũ oẽs populi. totuꝫ com. Gloria patri. Sicut erat. Et iteratur antiphona. Alleluia. Capitulũ: hymnus ꝛ ℣. non dicuntur. Ad magnificat. Antiphona.

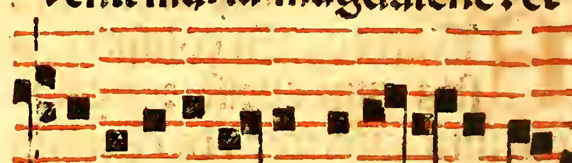
Veſpere autẽ ſabbati: q̃

luceſcit in pꝛima ſabbati:

venit maria magdalene: et

altera maria videre ſepul-

chꝛum: alleluia.

ps. Magnificat. cum Gloria patri. ꝛ. Sicut erat. Et repetitur. aña. veſper aũt. Poſt hec ſacerdos dicit. Dñs vobiſcuꝫ. Oꝛo.

Spiritũ nobꝫ dñe tue charitatꝫ infunde: vt quos ſacramẽtis paſchalibus ſatiaſti: tua facias pietate concoꝛdes. Per. Deinde. Dñs vobiſcũ. Poſteà diaconus dicit.

I te miſſa eſt: alleluia: al-

le lu ia. ℟. Deo grãs.

Cũ duplici Allĩa. Et ſic dicit̃ vſq; ad ſabbatũ in albis incluſiue. Sed nullo alio tẽpore iũgit̃ Alleluia. cũ Jte miſſa eſt.

ADuent⁹ dñi celebratur vbicũq; dñicus dies venerit inter quintũ calẽdas decẽbris, ⁊ tertiũ nonas eiuſdẽ mẽſis. Notãdũ eſt, q̄ feria q̃rta ꝑrima poſt diẽ ſãcte Lucię, cinerũ diei pẽthecoſtes, ⁊ exaltationis ſcte Crucꝫ: ſemꝑ q̃ttuor tẽpora celebrãtur. Quãdocũq; ꝓ feſto de eſt aliq̃d ꝓpriũ: ꝑ illo recurratur ad cõmune ſanctorũ. Si feſtũ habẽs vigiliã veniat die lunę officiũ vigilię fiat ſabbato pręcedenti. Jn vigilijs, in quibus ieiunium celebramus: miſſa fit de vigilia. Et ſi feſtum ſit: fit commemoratio de feſto: niſi eſſet feſtum ſolenne: tunc enim dicitur prima miſſa de feſto: ſecunda de vigilia. Notandum, quòd quandocũquè in matutinis fit de aliquo feſto aliqua commemoratio ſpecialis: de eodem fit commemoratio in miſſa: niſi pro ipſo ſpecialis miſſa celebretur.

¶ Quandocunquè Te deum lauda. Dicitur in matutinis. Gloria in excelſis deo. et Jte miſſa eſt. dicuntur ad miſſam illius officij tantùm vnde facte ſunt matutinę: ⁊ non aliàs: niſi in cęna domini: ⁊ ſabbato ſancto. Tres orationes tantùm dicuntur in miſſa conuentuali: niſi aliqua die occurrerent plures neceſſariò dicendę. Jn duplici verò feſto dicitur vna oratio tantum: niſi vbi vitari non poteſt: quando occurrunt proprię dicendę. Oratio. A cunctis nos, quęſumus domine mentis ⁊ corporis.

Dicitur in miſſa conuentuali: tam in ferialibus diebus quaꝫ dominicis ⁊ feſtiuis: à feſto purificationis vſquè ad dominicam de paſsione: ⁊ ab octaua penthecoſten vſque aduentũ: exceptis feſtis duplicibus: in quibus non dicitur: nec per aliquas octauas: nec in vigilijs quę ieiunantur: nec in diebus in quibus ſufficiunt proprię commemorationes: nec in feſtis beati Petri apoſtoli: nec in miſſis beatę Marię virginis.

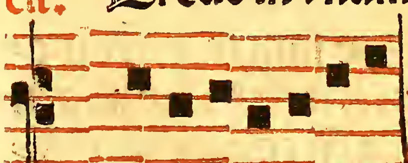
¶ Alleluia. Non dicitur ad miſſaꝫ: à ſetuageſi. vſq; ad ſabbatũ ſctũm: nec in viglijs: pret

vigilias paſche ⁊ pēthe: ⁊ nati
uitatis dñi: ſi venerit in dñica.
Nec cātatur ī feſto inocētuȝ: ni
ſi venerit ī dñica: nec in qttuoꝛ
tꝑibus aduētus ⁊ mēſis ſeptē
bꝛꝫ. Illijs aūt tꝑibus ſemper
cātatur. **alleluia. Credo ī vnū
deū.** dr̄ oībus diebus dñicis to
tius āni: etiā ſi de feſto fiat miſ-
ſa. Ad primaȝ miſſaȝ de nocte
natiuitatis dñi: ⁊ ad oēs alias
miſſas illiꝰ diei: ⁊ deinceps per
totā octauā. Et in octaua bea
ti Joannꝫ euāgeliſtę. In epi-
phania: ⁊ ꝑ totā octauā. In cō
uerſione ſancti pauli. In puri-
ficatione beatę Marię. In ā-
nūciatiōe eiuſdē. In cathedra
ſancti petri. Feria qnta in cę-
na dñi. In reſurrectiōe dñi: ⁊ ꝑ
octa. In feſto aſcēſionis: ⁊ per
octauā. In feſto penthe. ⁊ per
octa. In feſto corporis xp̄i: ⁊ ꝑ
octa. In feſto ſcti Joānis ante
portā latinā: in feſto apl'oꝝ pe
tri ⁊ pauli: ⁊ ꝑ octa. In octaua
beati Joānis baptiſtę ꝓ eo ꝙ
eſt infra octauā apl'oꝝ. In fe-
ſto viſitatiōis beatę marię: ⁊ ꝑ
octa. In feſto ſancti petri ad vi
cula. In aſumptione beate vir
ginis ⁊ ꝑ octa. In octa. ſancti
laurētij: ꝓ eo ꝙ venit infra oc-
ta. beate virginꝫ. In feſtiuitati
bꝰ ſctē Crucꝫ. In feſtiuitatibꝰ
angeloꝝ. In feſto oīuȝ ſantoꝝ

In oībꝰ ſolennitatibus duode
cim apoſtoloꝝ ⁊ euāgeliſtaruȝ
Sancti barnabe. Et qttuoꝛ
doctoꝝ. In oībus cōſecratio-
nibꝰ eccleſiaꝝ ⁊ altariū. Et in
feſto illius ſancti vel ſanctę cui
ſpecialiter dicata eſt eccleſia
communiter dici conſueuit.

P Aratꝰ ſacerdos cum in-
trat ad altare dicat. ꝟ.
Intrcibo ad altar̄ dei. ℟. Ad
deū qui lętificat iuuētutē meā.
p̄s. Judica me deꝰ totum cuȝ.
Gloria pr̄i: ⁊ Sicut erat Dei-
de reperitur. ꝟ. Introibo ad
altar̄ dei. ℟. Ad deū qui lętifi-
cat iuuētutē. ꝟ. Adiutoriū nr̄ȝ
in nomine domini. ℟. Qui fe-
cit cęlum ⁊ terram. Deinde fa
cit cōfeſsionē ⁊ abſolutionem.
Ex hic dicit ꝟ. Deus tu con-
uerſus viui. ℟. Et plebs tua
lętabitur in te. ꝟ. Oſtende no
bis dñe miſericordiam. ℟. Et
ſalutare tuum. ꝟ. Domine ex-
audi orationē meā. ℟. Et cla-
mor meus ad te veniat. ꝟ. Do
minus vobiſcū. ℟. Et cum ſpi
ritu tuo. Dum aſcendit ad al-
tare: dicit hanc orationē.
A Ufera à nobis, quęſumus
dñe, cunctas iniqtates nr̄as:
vt ad ſctā ſantoꝝ: puruȝ merea-
mur mētibus ītroire. Per xp̄ȝ
dñm. ℟. Amē. Poſtea īclina-
tus: dicit ſecreto hanc orōnēȝ

ORam⁹ te dñe p̄ merita ſã
ctoꝝ tuoꝝ,quoꝝ reliquię
hic ſunt,⁊ oĩuz ſanctoꝝ:vt indul-
gere digneꝛ oĩa peccata mea.
Amē. Qua cõpleta,aſcēdit ad
altare:⁊ deoſculãs illud,accipi
ensq̄ʒ thuribulũ à diacono,icen
ſat altare:⁊ reddito thuribulo
diacono,plegit itroitũ cũ mini-
ſtris:deide dicit. Kyrieł. ⁊ po-
ſteà dicit Gloria i excelſis. ſi di
Gloria in ex(cendũ eſt.
celſis deo. Et iterra pax
hoib⁹ bonę volũtatꝫ. Lauda-
m⁹ te. Benedicim⁹ te. Adora-
m⁹ te. Glorificam⁹ te. Grãs a-
gim⁹ tibi ꝓpter magnã gliam
tuã. Dñe de⁹ rex celeſtꝫ deus
pr̄ oĩpotens. Dñe fili vnigeni
te Jeſu xp̄e. Spirit⁹ ⁊ alme or
phanoꝝ paraclite. Dñe deus
agn⁹ dei, fili⁹ patrꝫ. Primoge
nit⁹ marie vginꝫ matris. Qui
tollꝫ peccata mundi, miſerere
nobꝫ. Qui tollꝫ peccata mũdi,
ſuſcipe depcationē nr̃aꝫ. Ad
marię gliaꝫ. Qui ſedes ad dex
terã pris,miſerere nobꝫ. Qm̄
tu ſol⁹ ſanct⁹. Mariã ſanctin-
cãs. Tu ſol⁹ dñs. Mariã gu-
bernans. Tu ſolus altiſsimus.
Mariam coronans. In feſto
verò cõceptionꝫ virginꝫ. Ma
rię dicitur. Qm̄ tu ſol⁹ ſanct⁹.
Mariã pſeruani. Tu ſolus
dñs. Mariã fabricain. Tu ſo
lus altiſsimus. Mariã ſubli
maſti. Jeſu xp̄e,cũ ſancto ſpiri
tu in glĩa dei pr̃is. Amē. Quo
finito ãteq̄ʒ dicat. Dñs vobiſ.
Oſculať altare in medio. In
fine gradualis,aut Alła aut
tract⁹,inclinat ſe diacon⁹ ante
altare:⁊ dicit hãc orationem.
Munda cor meuz ac labia
mea oĩpotens deus:q̃ la-
bia Eſaię ꝓphetę calculo mũ
daſti ignito:ita me tua grata
miſeratione dignare mũdare:
vt ſanctũ euãgelium tuum di-
gne valeã nunciare. Per xp̃ꝫ.
Dicta oratione ⁊ accepto tex-
tu euangelij, inclinat ſe ſacer-
doti celebraturo:⁊ petit bene-
dictionem dicendo. Jube dom
ne benedicere. Tunc dicit ſa-
Dominus ſit in (cerdos.
corde tuo ⁊ in labijs tuis
vt digne ⁊ conpetenter annũ-
cies euangelium ſuum. Com
pleto euangelio. ſacerdos di
cit. Credo in vnum deum.

Si dicen
dum eſt.
Credo i vnũ deũ.
patrem omnipotentem:
factorem celi ⁊ terrę:viſibiliũ
omnium:⁊ inuiſibilium. Et in
vnũ dominuꝫ Jeſum chriſtum
filiũ dei vnigenitum. Et ex pa
tre natũ ante oĩa ſecula. Deũ

de deo: lumē de lumine: deū ve
rū de deo vero. Genitū non fa
ctū ꝯſubſtātialē patri: ꝑ quem
oīa facta ſunt. Qui ꝓpter nos
hoīes: ⁊ ꝓpter nr̄az ſalutē deſ
cēdit de celꝫ. Et īcarnatꝰ eſt d̄
ſpiritu ſctō ex maria virgine: ⁊
hō factꝰ eſt. Crucifixꝰ etiā ꝓ
nobꝫ ſub pōtio pilato: paſſꝰ: ⁊
ſepultꝰ eſt. Et reſurrexit tertia
die ſm̄ ſcripturas. Et aſcēdit ī
celū: ſedet ad dexteram patrꝫ.
Et iterū vēturꝰ eſt cū gl̄ia iudi
care viuos ⁊ mortuos: cuiꝰ re-
gni nō erit finꝫ. Et ī ſpm̄ ſctūꝫ
dn̄ꝫ ⁊ viuificantē: q̇ ex patre fi-
lioq̄ꝫ ꝓcedit. Qui cū pr̄e ⁊ filio
ſimul adorat̄: ⁊ cōglorificat̄: q̇
locutꝰ eſt ꝑ ꝓphetas. Et vnā
ſanctā catholicā ⁊ apl̄icā eccle
ſiā. Cōfiteor vnū baptiſma in
remiſsionē peccatoꝝ. Et expe
cto reſurrectionē mortuorum.
Et vitaꝫ vēturi ſeculi. Amen.
Quādo ſacerdos offert hoſtiā
ſuper altare: dicat hāc oꝛonēꝫ.

S Uſcipe ſancte pat̄ oīpo-
tēs eterne deꝰ hāc imacu
latā hoſtiaꝫ q̄ꝫ ego indignꝰ fa-
mulus tuꝰ offero tibi deo meo
viuo, ⁊ vero: ꝓ innumerabilis
peccatꝫ ⁊ offenſionibꝰ ⁊ negli
gētijs meꝫ: ⁊ ꝓ oībus circūſtā
tibꝰ: ſed ⁊ ꝓ oībus fidelibꝰ xpi
anis viuꝫ atq̄ꝫ defunctꝫ: vt mi-
hi ⁊ illꝫ ꝓficiat ad ſalutē in vi-
tā eternā. Amē. Quādo mit-
tit aq̄ꝫ ī calicē dicit hāc oꝛonēꝫ.

D Eus q̇ humane ſubſtan
tie dignitatē mirabiliter
cōdidiſti: ⁊ mirabiliꝰ reforma-
ſti: da nobꝫ: ꝑ huiꝰ aque ⁊ vini
myſteriū: eiꝰ diuinitatꝫ eſſe cō-
ſortes: q̇ humanitatꝫ noſtre fie
ri dignatꝰ eſt particeps. Jeſꝰ
Chriſtꝰ filius tuꝰ dn̄s noſter.
Qui tecum viuit ⁊ regnat in
vnitate ſpiritus ſancti deus: ꝑ
oīa ſecula. Quādo offert cali-
cē ſuꝑ altare dicit hāc oꝛonēꝫ.

O Fferimꝰ tibi dn̄e calicēꝫ
ſalutaris: tuā deprecan-
tes clemētiam: vt in cōſpectu
diuine maieſtatꝫ tue: pro nr̄a ⁊
totius mūdi ſalute cū odore ſu
auitatꝫ aſcēdat. Deinde dicit
(oꝛonēꝫ.

I N ſpiritu humi-
litatꝫ: ⁊ in animo cōtrito
ſuſcipiamur à te dn̄e: ⁊ ſic fiat ſa
crificiū noſtruꝫ in cōſpectu tuo
hodie: vt placeat tibi domine
deus. Sequitur oratio ſuper
hoſtiā ⁊ calicē cū ſigno crucꝫ.

V Eni ſanctificator omni-
potens eterne deus: be-
ne✠dic hoc ſacrificium: tuo
ſancto nomini preparatum.
Cum ponit incenſum in thuri
bulum dicit hanc orationem.

P Er interceſsionem bea-
ti Michaelis archange
li ſtantis à dextris altaris incē

ſi: ⁊ omnium electorum ſuoꝝ incenſum iſtud dignetur dominus bene✠dicere: ⁊ in odorē ſuauitatis accipere. Per chriſtum dominum noſtrū. Amē. Cum incenſat oblata dicit.

Incenſum iſtud a te bene✠dictū, aſcendat ad te domine: ⁊ deſcendat ſup nos miſericordia tua. Cum incenſat altare dicit orationē.

Dirigatur domine oratio mea ſicut incenſū in cōſpectu tuo: eleuatio manū meaꝝ ſacrificiū veſpertinū. Pone domine cuſtodiā ori meo: ⁊ oſtium circunſtantię labijs meis: vt nō declinet os meū in verba malitię: ad excuſandas excuſatiões in peccatis. Quādo reddit thuribulū diacono dicit orationē.

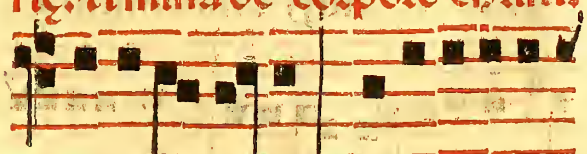
Accēdat in nobis dominus ignem ſui amoris: ⁊ flammā ęternę charitatis. Amen. Deinde ſacerdos lauet manus dicens. Lauabo inter innocētes manus meas. vſqꝫ in finem. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ ſemper ⁊ in ſęcula ſęculorum. Tunc inclinat ſe ante altare: ⁊ dicit hāc orōnē.

Suſcipe ſctā trinitas hāc oblationē, quā tibi offerimus ob memoriā paſſionis ⁊ reſurrectionis ⁊ aſcēſionis Jeſu Chriſti dñi nři: ⁊ in honore beatę Marię ſemper virginis: ⁊ beati Joannis baptiſtę: ⁊ ſanctorū apoſtolorū, Petri ⁊ pauli ⁊ iſtorū. N. ⁊ oīum ſanctorum: vt illis proficiat ad honorē, nobis autem ad ſalutem: ⁊ illi p nobis intercedere dignentur in cęlis, quorum memoriam facimus in terris. Per Chriſtū dominum noſtrum. Amē. Et erigēs ſe deoſculatur altare: vertenſque ſe ad populū dicat.

Orate fratres, vt meum ac veſtrum ſacrificium acceptabile fiat apud deum patrem omnipotentem. Circunſtantes vero reſpōdeāt.

Suſcipiat dominus ſacrificiū, de manibus tuis ad laudem ⁊ gloriam nominis ſui: ad vtilitatem quoque noſtram, totiuſqꝫ eccleſię ſuę ſctę. Amē.

¶ Sequens prefatio cum ſuo cantu dicitur quotidie a vigilia. Natiuitatis dñi vſqꝫ ad epiphaniā. Et in purificatiōe marię: ⁊ in miſſa de corpore chriſti.

Sanctus. Infra canonem.

Communicantes ⁊ diẽ ſacratiſſimum celebrãtes: quo beatę marię intemerata virginitas huic mundo edidit ſaluatorẽ. Sed ⁊ memoriam venerantes. In primis eiuſdẽ glorioſe ſemperq; virginis marię: genitricis eiuſdem. Dei: ⁊ domini noſtri ieſu xp̄i. Sed ⁊ beatorũ apoſtolorũ Petri: ⁊ pauli. Sequẽs pfatio cũ ſuo cantu: dicitur in Epiphania domini: ⁊ per totam octauam.

Infra canonem.

Communicantes: ⁊ diem ſacratiſsimum celebrantes: quo vnigenitus tuus ĩ tua tecũ gloria coeternus: in veritate carnis noſtre viſibilit̃ corporalis apparuit. Sed ⁊ memoriam venerantes: in primis glorioſe ſemperqꝫ virginis marie genitricis eiuſdẽ dei: ⁊ dñi noſtri Jeſu chriſti: ſed ⁊ beatorum apoſtolorũ Petri. ⁊ pauli. ¶ Sequens prefatio cum ſuo cantu dicitur à dominica ꝑma in quadrageſima vſquè ad dominicam in ramꝫ palmarũ.

¶ Sequens prefatio cum ſuo cantu: dicitur quotidie à vigilia paſche vſqꝫ ad octauam: ⁊ in ſolennibus feſtis: ⁊ per dominicas vſqꝫ ad aſcenſionem: vbi non aſsignatur alia prefatio.

Prefatio in die aſcenſio.

Infra canonem.

Communicantes, ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes reſurrectionis dñi noſtri ieſu Chriſti ſecundùm carnem. Sed ⁊ memoriam venerãtes. In primis glorioſę ſemperqꝫ.

Infra canonem.

Hanc igit̃ oblationẽ ſeruitutis noſtrę: ſed ⁊ cunctę familię tuę, quã tibi offerim⁹, ꝓ his quoqꝫ quos regenere dignat⁹ es ex aqua ⁊ ſpiritu ſancto, tribuens eis remiſſionem omnium peccatorum: queſumus domine, vt placatus accipias: dieſquè noſtros in. Sequens prefatio cum ſuo cantu dr̃ in die aſcẽſionis: ⁊ deinceps vſqꝫ ad vigiliam pentecoſtes.

Infra canonem.

Communicantes ⁊ diem ſacratiſſimum celebrantes; quo dominus noſter vnigenitus filius tuus vnitam ſibi fragilitatis noſtrę ſubſtantiam: in glorię tuę dextera collocauit. Sed ⁊ memoriam

venerãtes. In primis glorioſe ſemperq̃ꝫ. Sequens prefatio cum ſuo cantu dicitur a vigilia penthecoſtes vſqꝫ ad octauã.

Per chriſtum dominum noſtrum. Qui aſcendens ſup omnes celos: ſedenſqꝫ ad dexterã tuam ꝓmiſſum ſpiritũ ſanctum hodierna die i filios adoptionis effudit. Quapropter ꝓfuſis gaudiꝫ totus in orbe terrarum mũdus exultat. Sed ⁊ ſuperne vtutes atq̃ꝫ ãgelice poteſtates: hymnũ glie tue cõcinũt ſine fine dicentes. Sanctus.

Infra canonem.

Communicantes ⁊ diẽ ſacratiſsimũ pẽthecoſtes: celebrantes: quo ſpiritus ſanctus apoſtolis innumeris linguis apparuit: ſed ⁊ memoriã.

Infra canonem.

Hanc igitur oblationem ſeruitutis noſtre: ſed ⁊ cũcte familie tue: quam tibi offerimus: pro his quoq̃ꝫ quos regenerare dignatus es: ex aq̃ ⁊ ſpiritu ſancto tribuens eis remiſsionem omnium peccatoꝝ queſumus domine: vt placatꝰ accipias. (Et nõ dicuntur vſque ad ſaba. incluſiue. Sequens prefatio cum ſuo cantu dicitur in omnibus feſtis apoſtolorum ⁊ euangeliſtarum: ⁊

per octauas eorum: ⁊ ſi de a-
lio feſto ĩfra illas octauas aga
t': ⁊ hoc vbi alia nõ aſsignant.

Equū ⁊ ſalutare. Te do
mine ſuppliciter exorare: vt
gregem tuū paſtor ęternę
non deſeras: ſed ꝑ beatos
apoſtolos tuos continua ꝓ
tectione cuſtodias: vt iiſdẽ
rectoribus gubernet: quos
operis tui vicarios eidem
contuliſti pręeſſe paſto-
res. Et ideo cum.

¶ Sequẽs prefatio cũ ſuo cã-
tu dicitur in oĩbus ſolennitati-
bꝰ beatę marię: ⁊ ĩfra octauas
eorum. Excepto ĩ feſto purifi-
catiõis: etiã ſi ð alic feſto infra
octauas agat: mutãdo cõme-
moratione ĩ cõceptione: vel aſ-
ſumptione: vel natiuitatis.

Eterne deus. Et te in cõ
memoratiõe beatę marię
ſemper virginis collauda
re: benedicere, ⁊ prędicare.
Quę ⁊ vnigenitum tuum

ſancti ſpiritus obūbꝛatione
cōcepit: ⁊ virginitatis glo-
ria ꝑmanente, lumē ęternū
mūdo effudit Jeſum, chꝛiſtū
dominuꝫ noſtrū. Per queꝫ.

Sequēs pꝛefatio: cum ſuo cantu dicitur in ſolēnitatibus ſancte Crucis.

Eterne deus. Qui ſalu-
tem humani generis in li
gno crucis conſtituiſti: vt
vnde moꝛs oꝛiebatur, inde
vita reſurgeret. Et qui in li
gno vincebat: in ligno quo-
qꝫ vinceretur: ꝑ chꝛiſtum do-
minū noſtrū. Per quem.

Sequēs pꝛefatio dicitur in natiuitate ſancti Joānis Baptiſte.

Equum ⁊ ſalutare. Et
hunc diem pꝛęcurſoꝛis et
pꝛophetę cum gaudio ce-

lebrare. Ipſe eſt enim: qui
annunciauit pęnitenciam.
Et viaz ſalutis vniuerſę ter
rę prędixit. Ipſe eſt quem
ſacra tuba cecinit ſaluato-
ris, quia non ſurrexit quiſ-
quàm inter natos mulierũ
maior Joãne baptiſta. O
quàm beata mater: quę ta-
lem genuit filium de cęlo ꝑ
miſſum: agnoſcimꝰ natũ ex
verbo, pręconē qui prędica
uit omnium ſaluatorem. O
quàm duę in ciuitate virtu-
tes. Ubi duę matres ſterilꝫ
⁊ virgo. O quàm mirum mi
ſterium. Ubi vtreqꝫ ſunt ho
noratę de cęlo. Unà prę miſ

¶ Prefatio in feſto ſanctę trinitatis: ⁊ in miſsis votiuis eiuſdem.

Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicitur in omnibꝰ feſtiuitatibꝰ beati Frāciſci: ꝛ per octauam eius.

terius: ſigno crucifixi Jeſu
xpi domini noſtri. Per quē.

¶ Sequēs prefatio cum ſuo cantu dicitur in feſtis duplicibus ⁊ per octauas eorū: etiam ſi de alio feſto infra illos agitur. Et in oībus ſemiduplicibꝰ ⁊ dñicis niſi ꝓpria aſſignent.

Per omnia ſecula ſeculoꝝ.
℟. Amē. ℣. Dominꝰ vobiſcū.
℟. Et cū ſpiritu tuo. ℣. Sur-
ſum corda: ℟. Habemus ad
dominū. ℣. Gratias agamꝰ
domino deo noſtro. ℟. Di-
gnum ⁊ iuſtum eſt. Vere di-
gnum ⁊ iuſtum eſt: equū ⁊
ſalutare: nos tibi ſem-
per ⁊ vbiquē gratias age-
re domine ſancte pat̄ omni-
potens eterne deus per
chriſtum dominū noſtrū.
Per quem maieſtatem

¶ Sequens pꝛefatio cum ſuo cantu dicit͂ in feſtis ſimplicibus ⁊ diebus ferialibꝰ: niſi pꝛopꝛia aſsignetur.

iuſtũ eſt: equum ⁊ ſalutare:
nos tibi ſemꝑ ⁊ vbiq̄ gra
tias agere: dñe ſancte pater
omnipotẽs eťne deus: per
Chriſtum dominum no-
ſtrum. Per quem maie-
ſtatem tuam laudant an-
geli: adorant dominatio-
nes: tremunt poteſtates.
Celi celorumq̄ virtutes
ac beata ſeraphin: ſocia e-
xultatione cõcelebrãt. Cũ
quibus ⁊ nr̃as voces vt ad-
mitti iubeas deꝑcamur: ſup
plici cõfeſsione dicentes.

¶ Sequens prefatio cum ſuo cantu dicitur in dieb⁹ feria. a feria. iiij. cinerum vſq̄ ad dominicam in ramis palmarum.

Eterne de⁹. Qui corpora-
li ieiunio vitia comprimis:

Prefatio in diebus ferialibus.

menteꝫ eleuas: virtutē lar-
giris ⁊ premia. Per chriſtū
dominum noſtrum. Per quē

¶ Sequens prefatio cū ſuo cantu dicitur in dieb⁹ ferialibus: ⁊ feſtꝫ ſimplicib⁹: ab octaua paſche: vſqꝫ ad aſcēſio.

Te quidē domine oī tē-
pore: ſed i hoc potiſſimū glo-
rioſi⁹ predicare: cū paſcha
noſtrū imolatus eſt chriſt⁹
Ipſe enim ver⁹ eſt agn⁹: q̄
abſtulit peccata mūdi. Qui
mortem noſtram moriendo
deſtruxit: ⁊ vitam reſurgen-
do reparauit. Et ideo.

¶ Sequens prefatio cum ſuo cātu dicitur in miſſis votiuis de ſpiritu ſancto.

Vere dignū ⁊ iuſtū eſt equū
⁊ ſalutare: nos tibi ſemꝑ ⁊
vbique gratias agere: dñe
ſancte pater oīpotens: eter-

ne deus: p xp̄m dominū nr̄z
Qui aſcendēs ſup oēs cęlos:
ſedēſq ad dexterā tuā: pꝛo
miſſum ſpiritū ſctū̄ i filios
adoptionis effudit. Qua p
pter pꝛofuſis gaudijs: totꝰ
in oꝛbe terrarum mundus
exultat. Sed ⁊ ſupernę vir-
tutes atq angelicę poteſta
tes hymnum gloꝛię tuę
concinunt ſine fine dicētes.

¶ Sequens pꝛęfatio cum ſuo cantu dicitur in miſsis votiuis de beata virgine.

Et te in veneratione bea-
tę marię ſemper virginis col-
laudare: benedicere ⁊ pꝛę-
dicare. Quę ⁊ vnigenitum
tuum ſancti ſpiritus obūbꝛa-
tione concepit: ⁊ virgini-

tat⁊ glīa ꝑmanēte lumē ęternū
mūdo effudit Jeſū xp̄z dn̄z

Sequens prefatio cuz ſuo cātu dicitur in miſsis voti- cantu [de c]ruce ⁊ feria.ij.⁊.iiij' bus ſan[cte h]ebdomade.

Qui ſalutez humani gene- ris in ligno crucis cōſtituiſti vt vnde mors oriebat̄: inde vita reſurgeret. Et q̄ in ligno vincebat: in ligno quoq; vin- ceret: p xp̄m dn̄z noſtrū. Per

quem maieſtatem tuam lau- dant angeli: adorant domi- nationes.

Sequens prefatio cuz ſuo cantu dicitur in feſtiuitati- bus ſancti Auguſtini.

Eterne de9. Qui vas electio- nis tuę: ⁊ lux doctorū melliflu9 auguſtin9 toto terrarz orbe radio miro claritatz infulſit ⁊ eccleſiā ſcāz fidi orthodoxę: ve augu9ſt

luſtrauit: deſtruxit hereſes: erro
res repulit: hereticoſq; proſtra-
uit: ac ſtat⁹ fideliũ vniuerſe xp̃ia
ne vite: auguſtin⁹ morib⁹ deco-
rauit: clericos docuit: laicos
monuit: deuios in viã veritatis re
duxit: cũctorũq; conditionib⁹ ſa-
lubrit prouidẽdo tuã in hoc mari
naviculã auguſtin⁹ prouide gub
nauit. Et ideo.
In feſtis maioribus duplicibus.
Gloria i excelſis deo. Ite
miſſa eſt.
In minoribus duplicibus.
Gloria in excelſis de o.
Ite miſſa ẽ.
In maioribus ſemiduplicibus.
Gloria in excelſis deo.
Ite miſ ſa eſt.
In minorib⁹ ſemiduplicib⁹
Gloria in excelſis deo.

Ite miſ ſa eſt.

¶ In feſtis ſimplicibus ſolennibus.

Gloria in excelſis deo.

Ite miſ ſa eſt.

¶ In feſtiuitatibus beatę Marię virginis.

Gloria in excelſis deo.

Ite miſſa eſt.

¶ In dominicis diebus infra annum.

Ite miſſa eſt.

¶ In diebus dominicꝭ aduentus ⁊ quadrageſimę.

Benedicam⸗ do mi no.

In feſtiuitatibus ſimplicibus minoribus.

Gloria in excelſis deo.

I te miſſa eſt.

In diebus ferialibus.

Benedicamus domino.

Benedicamus domino.

Pro ſancto Rocho p̄fatio.

Eterne deus. Qui immi

nentem niniuitis interitum:

ſola miſericordia tua reuo⸗

caſti. Quibus etiam propi⸗

¶ Sequens prefatio cum ſuo cãtu dicitur in feſtiuitate ſancti Hieronymi.

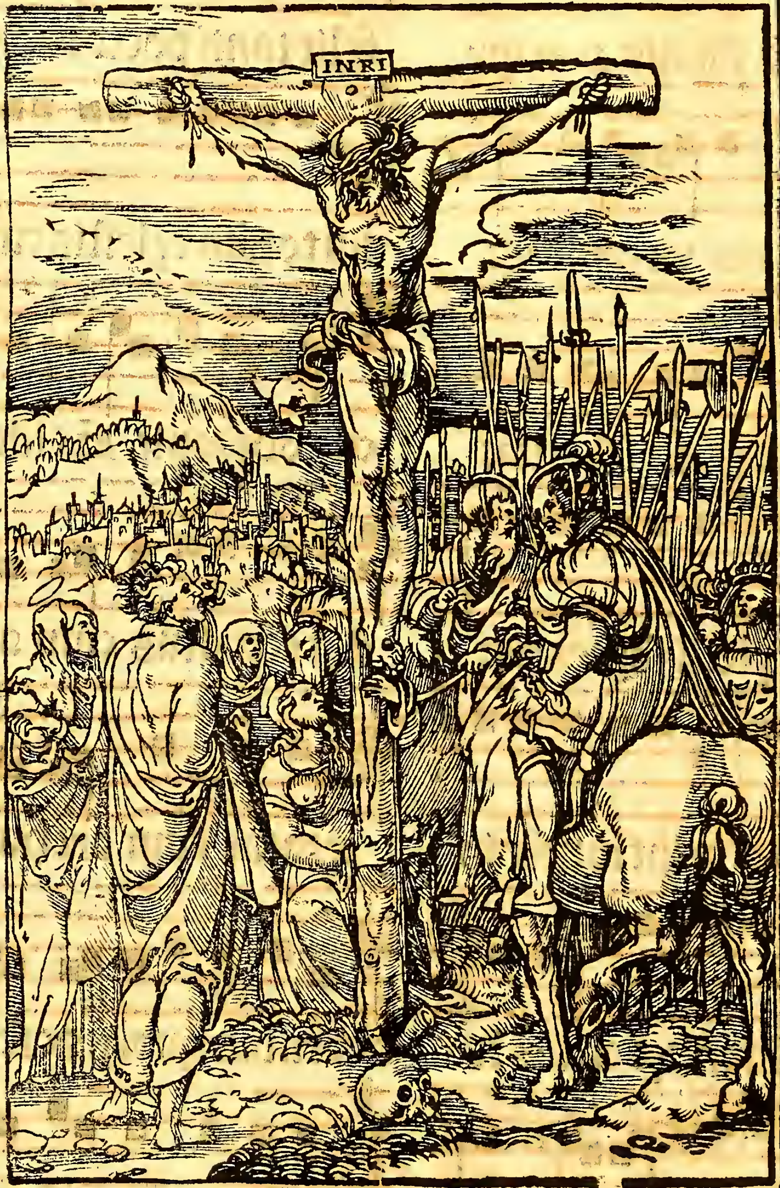
Prefatio ſancti hieronymi.

ſanctitas: o ſimilis precur-
ſoris Joannis virginitas:
qui ſua profunda ſcientia:
qui eius cęleſti ſapientia:
⁊ doctrina: velut lucifer in
tenebris: inter hęreticos lu-
cens: ⁊ columna immobilis
eccleſiam ſanctam catholi-
cam ſuſtentauit ⁊ rexit. O
felix tanti doctoris tranſitus
cui totius cęleſtis curię exer
citꝰ obuiauit. Et ideo gau-
det eleuatus cum angelis:
lętatur cum archangelis
cherubin quoqꝫ ac ſeraphi
qui nõ ceſſant quotidie vna
voce clamare dicẽtes. Sctũs.

Sanctus. Sanctus. Sanctus domi-
nus deꝰ ſabbaoth. Pleni ſunt celi ꝛ ter
ra gloꝛia tua oſanna in excelſis. Bñ di-
ctꝰ q̇ venit in noīe dñi oſanna in excelſis.

Inclinatus ſacerdos coram altari iunctis manibus, ſequentem dicit canonem.

Te igitur clemen=tiſſime pr̃ ꝑ Jeſuz xp̄z filiũ tuũ dñm nr̃m ſupplices te rogamus ac petimus *Hic oſculet̃ altare ⁊ deinde erectis manibus dicit.* vt accepta habeas ⁊ bñdicas *Hic ter ſignet taz ſup hoſtiã q̃z ſuper calicez.* Hec ✠ dona: hec ✠ mũera: hec ſãcta ✠ ſacrificia illibata. In p̄=mis q̃ tibi offerimus ꝑ eccleſia tua ſctã catho

lica: quā pacificare: cuſtodire: adu
nare: ⁊ regere digneris toto oꝛbe
terrarum: vna cum famulo tuo pa
pa noſtro. N. ⁊ antiſtite noſtro. N.
⁊ oībus oꝛthodoxis atqꝫ catholice
⁊ apoſtolice fidei cultoꝛibus. Cōme. ꝓ viuis.

MEmento domine famuloꝛuꝫ
famularumqꝫ tuarum. N. ⁊
omnium circunſtantium: quoꝛum
tibi fides cognita eſt: ⁊ nota deuo=
tio: pꝛo quibus tibi offerimus: vel
qui tibi offerunt hoc ſacrificiuꝫ lau
dis pꝛo ſe ſuiſqꝫ oībus: ꝓ redēptio
ne animaꝝ ſuarū: pꝛo ſpe ſalutis ⁊
incolumitatis ſue tibiqꝫ reddūt vo
ta ſua eterno Deo viuo ⁊ vero. Actio.

COmmunicantes ⁊ memoriaꝫ
venerātes. In pꝛimis glorio

ſe ſemperqȝ virginis Marie: geni-
tricis Dei ⁊ domini noſtri Jeſu chri
ſti. Sed ⁊ beatorum apoſtolorum
ac Martyꝝ tuorū Petri: ⁊ Pauli:
Andree: Jacobi: Joānis: Thome
Jacobi: Philippi: Bartholomei:
Matthei: Symōis ⁊ Thadei: Lini
Cleti: Clementis: Sixti: Cornelij:
Cypriani Laurētij: Griſogoni: Jo
ānis ⁊ Pauli: Coſme ⁊ Damiani ⁊
omniuȝ ſanctorum tuorum: quorū
meritis precibuſqȝ concedas: vt in
omnibus protectionis tue munia-
mur auxilio. Per eundem chriſtum
dominum noſtrum. Amen.

Infra actionem.

Hanc igitur oblationem ſerui-
tutis nr̄e: ſed ⁊ cuncte familie
tue: q̄s dn̄e vt placatus accipias di

eſqʒ nr̄os in tua pace diſponas: at=
qʒ ab eterna dānatiōe nos eripi: ⁊
in electoꝝ tuoruʒ iubeas grege nu=
merari. ꝑ chriſtū dn̄ʒ nr̄ʒ. amē. Oratio.

Quā oblationē tu deus i oībus
qs̄ [Hic ſignet ter tam ſuper hoſtiam: qȝ ſuper calicez dicēs.] bn̄ ✠ dictā
aſcri ✠ ptā ra ✠ taʒ: rationabilē
acceptabilemqʒ facere digneris vt
nobis [Hic ſup hoſtiam ſemel ſignet: ⁊ ſup calicem ſemel dicens.] Cor ✠ pus
⁊ ſan ✠ guis fiat dilectiſſimi filij tui
dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i. [Hic accipit hoſtiā in manib⁹: ⁊ eleuatꝫ ſurſū oculis bn̄dicit eā dicens.]

Qui pridie quā patereť accepit
panē in ſctās ac venerabiles
manus ſuas: ⁊ eleuatis oculis in ce
lū ad te deū pr̄eʒ ſuū oīpotentē: tibi
gratias agens bene ✠ dixit: fregit
deditqʒ diſcipulis ſuis dicēs. Acci
pite ⁊ manducate ex hoc omnes.

Hoc eſt enim corpus meum.

Hic corpus chriſti leuat: adeo, vt à circunſtantibus poſsit videri et depoſita hoſtia calicẽ manibus accipiens gr̃as agẽs bñdicit dicẽs.

Simili modo poſtquã cenatũ eſt accipiens ⁊ hunc p̃clarum calicẽ in ſctãs ac venerabiles manus ſuas. Itẽ tibi gr̃as agens bene ✠ dixit deditq; diſcipulis ſuis dicẽs. Accipite ⁊ bibite ex eo omnes.

Hic eſt enĩ calix ſanguinis mei noui ⁊ eterni teſtamenti myſterium fidei: qui pro vobis ⁊ pro multis effundetur in remiſsionẽ peccatoꝝ.

Hec quotiẽſcunq; feceritis: in mei memoriam facietis. Hic deponit calicem, deinde dicit.

Unde ⁊ memores dñe nos ſerui tui: ſed ⁊ plebs tua ſctã chriſti filij tui dñi nr̃i tam beate paſsionis: necnõ ⁊ ab inferis reſurrectio-

nis: ſed ꝛ in celos glorioſe aſcenſio
nis offerimus p̄clare maieſtati tue:
de tuis donis ac datis. Hic ter ſignet ſup cor
pus ꝛ ſanguinē: ꝛ dein
de ſuper corpus ſemel ꝛ iti
dē ſuper ſanguinē dicens. Hoſtiam ✠ puraʒ:
hoſtiam ✠ ſanctam: hoſtiam ✠
īmaculatā: panem ✠ ſanctuʒ ✠ vi
te eterne ꝛ calicē ✠ ſalutis ꝑpetue.

Supra que propitio ac ſereno
vultu reſpicere digneris ꝛ ac=
cepta habere: ſicuti accepta habe=
re dignatus es munera pueri tui iu
ſti abel: ꝛ ſacrificiuʒ patriarche nr̄i
abrahe: ꝛ quod tibi obtulit ſūmus
ſacerdos tuus Melchiſedech ſctūʒ
ſacrificiū imaculatā hoſtiā. Hic inclinet
ſe ꝛ dicit.

Supplices te rogamus omni
potens Deus: iube hec per=
ferri per manus ſancti angeli tui:

in ſublime altare tuum in conſpe=
ctu diuine maieſtatis tue. Hic eri=
git ſe : z oſculato altare dicit. Ut
quotquot ex hac altaris participa
tione ſacroſanctum filij tui. Hic ſu
per hoſtiam z deinde ſuper calicez
ſignet dicens. Cor ✠ pus z ſangui
✠ nem ſumpſerimus. Hic ſeipſuz
ſignet dicens. Omni bene ✠ dic=
tione celeſti z gratia repleamur.
Per eundem Chriſtum Dominuz
noſtrum. Amen.

Commemoratio pro defunctis.

MEmento etiam Domine fa=
mulorum famularumqz tua
rum. N. qui nos preceſſerunt cum ſi
gno fidei: z dormiunt in ſomno pa
cis ipſis Domine z omnibus in

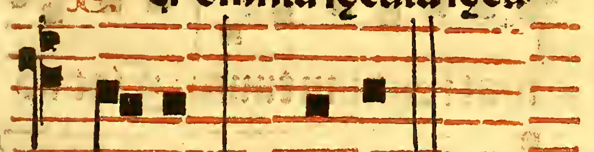
chriſto quieſcentibus locum refri-
gerij lucis ⁊ pacis: vt indulgeas de
precamur. Per eundem Chriſtum
dominũ noſtrũ. Amen. Hĩc pcutiat pectꝰ ſuũ aliq̃ntulũ altꝰ dicẽs.

Nobiſquoqꝫ peccatoribus fa
mulis tuis de multitudine mi
ſerationuꝫ tuarũ ſperantibus par
tem aliquam: ⁊ ſocietatem donare
digneris cum tuis ſanctis apoſto-
lis ⁊ martyribus: cuꝫ Joanne: Ste
phano: Mathia: Barnaba: Ygna
tio: Alexandro: Marcellino: Pe-
tro: Felicitate: Perpetua: Agatha
Lucia: Agnete: Cecilia: Anaſta-
ſia: ⁊ oĩbus ſanctis tuis: intra quo-
rum nos conſortium nõ eſtimator
meriti: ſꝫ venie queſumus largitor
admitte. Per Chriſtum dñꝫ nr̃um.

Per quem hęc omnia domine ſemper bona creas. Hic ſignet ter tam ſuper hoſtiam quàm ſuper calicem dicens. ſancti✠ficas: viui✠ficas: bene✠dicis: ⁊ pręſtas nobis. Hîc diſcooperiat calicem: ⁊ accepta hoſtia ter cum ea ſignet ſuper ſanguinem dicens. Per ip✠ſum: ⁊ cum ip✠ſo: ⁊ in ip✠ſo. Hîc cum ipſa hoſtia bis inter ſe ⁊ calicem ſignet dicens. Eſt tibi deo patri✠omnipotenti: in vnitate ſpiritus✠ſancti omnis honor ⁊ gloria. Hîc cum dextera manu hoſtiã tenẽs calicẽ deinde erigat cũ vtraq; manu: dicens.

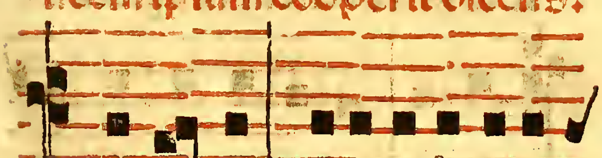

Per omnia ſęcula ſęcu-

lorum. ℟. Amen.

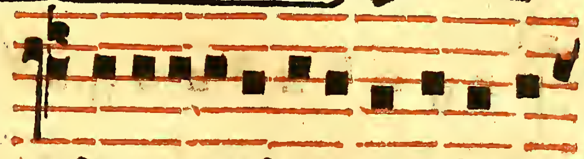
¶ Hîc reponit hoſtiam: ⁊ calicem ipſum cooperit dicens.

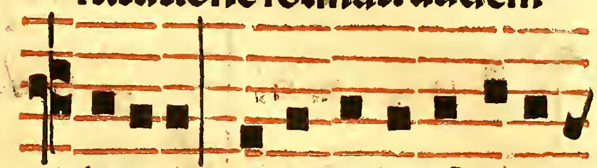
Oremꝰ. Preceptis ſaluta-

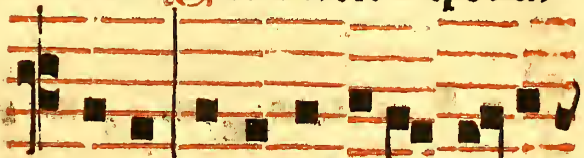
ribus moniti: ⁊ diuina in-

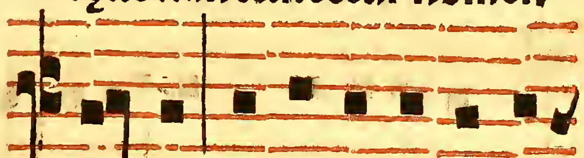
ſtitutione formati audemꝰ

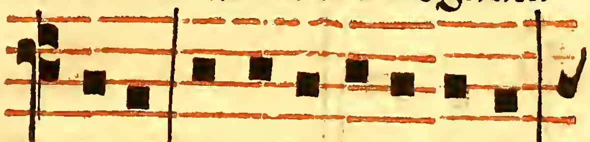
dicere. Pater noſter q̃ es in

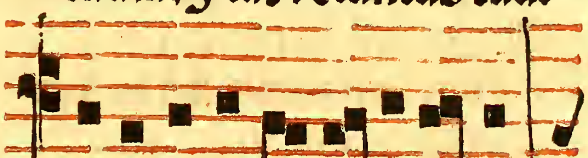
cęlis: ſanctificetur nomen

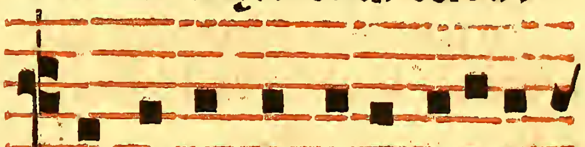
tuum. Adueniat regnum

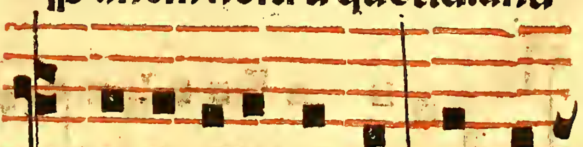
tuum. Fiat voluntas tua:

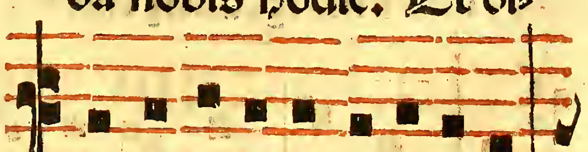
ſicut in cęlo et in terra.

Panem noſtrũ quotidianũ

da nobis hodie. Et di-

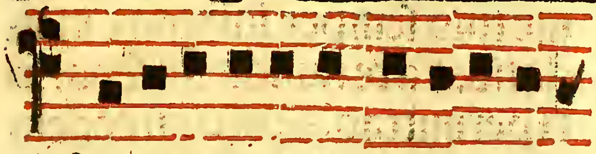
mitte nobis debita noſtra:

ſicut ⁊ nos dimittimus debi
toribus noſtris. Et ne nos
inducas in tentationem.
Sed libera nos à malo.
Amen.

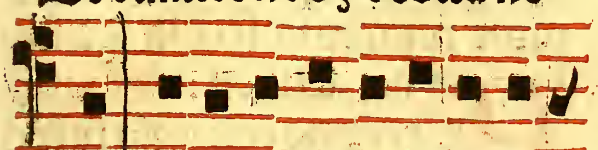
¶ Supradictus cantus di
citur in feſtis duplicibus et
in octauis ſuis in ſemidupli-
cibus ⁊ dominicis diebus.
In ferialib⁹ verò diebus ⁊
feſtis ſimplicibus ſequens
cantus dicitur.

Per omnia ſęcula ſęculo-
rum. ℟. Amen. Oremus.

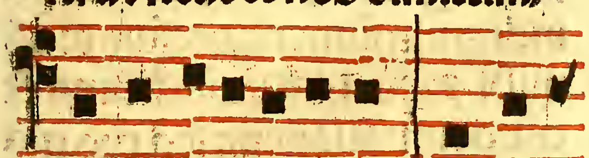
Preceptis ſalutaribus mo-
niti, ⁊ diuina inſtitutiõe for-
mati, audem⁹ dicere. Pa-
ter noſter q̃ es in cęlis: ſan-
ctificetur nomẽ tuũ. Adue-
niat regnum tuum. Fiat vo
luntas tua: ſicut in cęlo ⁊ in
terra. Panez noſtrũ quotti
dianum da nobis hodie.

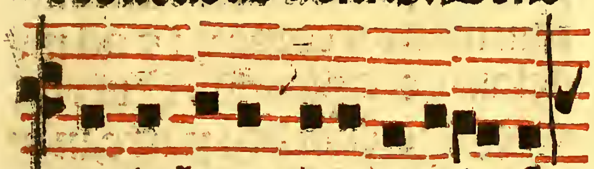
Et dimitte nobꝫ debita no

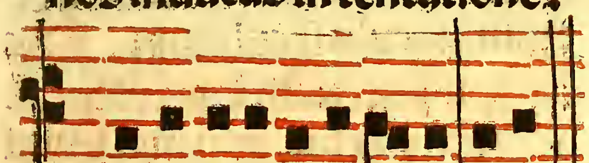
ſtra: ſicut et nos dimittim⁹

debitoribus noſtris. Et ne

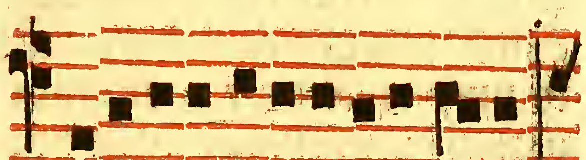
nos inducas in tentationẽ.

℟. Sed libera nos à malo, amẽ.

Sub ſilentio dicitur.

Libera nos queſumus domine ab omnibus malis prȩteritis: prȩſentibus: ⁊ futuris: ⁊ intercedente beata ⁊ glorioſa ſemper virgine dei genitrice Maria: ⁊ beatis apoſtolis tuis Petro: ⁊ Paulo: atq Andrea: ⁊ omnibus ſanctis: da propitius pacem in diebus noſtris: vt ope miſericordię tuę adiuti ⁊ a peccato ſimus ſemper liberi: ⁊ ab omni perturbatione ſecuri. Hîc accipit patenam dextera manu: ⁊ cũ ea ſeſignat: ⁊ eãdẽ ſubmittens hoſtię: ponit hoſtiã in patena: ⁊ diſcooperto calice reuerenter hoſtiam per medium ſup calicẽ frangit dicens. Per eũdem dñm noſtrũ Jeſum chriſtũ filium tuũ. Et mediam partẽ q̃ dextera tenet: deponit in patena. Et de illa quam tenet in ſiniſtra: frangit particulã ⁊ medię parti que eſt in patena adiungit dicens. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Reliq̃ verò partem: dextera ſuper calicem tenẽs ſacerdos calice deinde parum eleuato dicit.

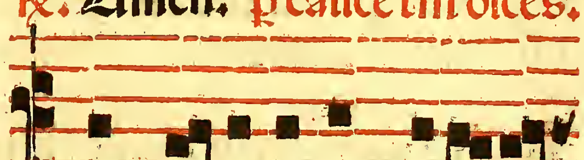

Per omnia ſecula ſeculoꝝ.

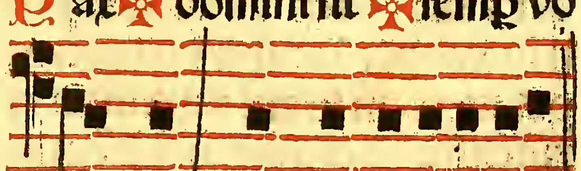

℟. Amen.

Hîc calice depoſito ter cũ particula illa ſignat ſup calicẽ tm̃ dicẽs.

Pax ✠ domini ſit ✠ ſemp vo

biſ ✠ cũ. ℟. Et cũ ſpiritu tuo.

¶ Hîc ponit particulam hoſtię in ſanguinem dicens.

Fiat cōmixtio ⁊ conſecratio corporis ⁊ ſanguinis domini noſtri Jeſu chriſti, accipientibus nobis ſalus in vitã eternam. Amen. Agnus dei qui tollis peccata mundi: miſereri nobis. Et ter dicitur: ſed tertio additur. dona nobis pacẽ. In miſſis vero pro defunctis bis dicitur. dona eis requiem. Tertio autem additur. ſempiternam. Hic inclinat ſe ante corpus domini, dicens.

Domine Jeſu chriſte, qui dixiſti apoſtolis tuis: pacem meam do vobis: pacem relinquo vobis: ne reſpicias peccata mea: ſed fidem eccleſie tue: eamq; ſecundum voluntatem tuam pacificare ⁊ coadunare dignare: qui viuis ⁊ regnas deus: per omnia ſecula ſeculorũ. Amẽ. Hic erectus ſacerdos, oſculatur altare: ⁊ dãs pacem miniſtro, dicit. Pax tecum. ℟. Et cum ſpiritu tuo. Deinde inclinatus, ſacerdos iterum dicit has Orationes.

Domine Jeſu chriſte fili dei viui: qui ex voluntate patris cooperãte ſpiritu ſancto, per mortem tuam mundum viuificaſti: libera me per hoc ſacrum corpus ⁊ ſanguinem tuum ab omnib⁹ iniquitatibus meis: ⁊ vniuerſis malis: ⁊ fac me tuis ſemper inherere mandatis: ⁊ a te nunquam ſeparari permittas. Qui cum eodem deo patre ⁊ ſpiritu ſancto viuis ⁊ regnas in ſecula ſeculorum. Amen. Oratio.

Perceptio corporis tui domine Jeſu chriſte, quam ego indignus ſumere preſumo: nõ mihi preueniat in iudicium et condemnationem: ſed pro tua pietate proſit mihi ad tutamẽtum mẽtis ⁊ corporꝫ: ⁊ ad medelam percipiendã. Qui viuꝫ ⁊ regnas cum deo patre, in vnitate ſpirit⁹ ſancti deus: per omnia ſecula ſeculorum. Hic accipit patenam cum corpore Chriſti: et cum maxima humilitate ⁊ reuerentia dicit.

Panem celeſtem accipiã: ⁊ nomen domini inuocabo. Hic percutiat pectus ſuum, Domine nõ (ter dicens. ſum dignus vt intres ſub tectum meum: ſed tantum dic verbo, ⁊ ſanabitur anima mea. Hic ſumat corpus reuerẽter, ſignans ſe illo, dicens.

Corpus domini noſtri Jeſu chriſti cuſtodiat animã meam in vitam eternam. Amen. Hic poſtea ſi quid remanſerit in patena cum digito reponit in calicem: ⁊ cũ reuerentia deinde accipit calicem ipſum di-

Quid retribuā dño (ces.
pro omnibus que retri-
buit mihi? Calicem ſalutaris
accipiam: ꝛ nomen domini in-
uocabo. Laudans inuocabo
dominū: et ab inimicis meꝫ ſal-
uus ero. Hic ſumit ſanguineꝫ:
ſignans ſe ipſo dicens.
Sanguis domini noſtri ie
ſu Chriſti cuſtodiat animam
meam in vitam eternā. Amē.
Sumpto ſanguine poſtea di-
gitos perfundit dicens.
Quod ore ſumpſimus do-
mine pura mēte capiam⁹: ꝛ de
munere temporali fiat nobis
remedium ſempiternuꝫ. Alia
(oratio.
Corpus tuum do
mine quod ſumpſi, ꝛ ſan-
guis quem potaui: adhereat
viſceribus meis: ꝛ preſta: vt in
me non remaneat ſceleruꝫ ma
cula: quem pura ꝛ ſancta refe
cerunt ſacramenta. Qui viuis
ꝛ regnas in ſecula ſeculorum.
Amen. Hic antequam dicat.
Dominus vobiſcum. Oſcula
tur altare: ꝛ iunctis manibus
vertit ſe ad populum dicens.
Dominus vobiſcuꝫ. Deinde
verſus ad altare dicit. Ore-
mus. Cantato. Ite miſſa eſt
vel. Benedicamus domino. ꝛ
reſponſo. Deo gratias. Po-
ſtea ſacerdos inclinat ſe ante
medium altaris ꝛ dicit.

Placeat tibi ſancta trini-
tas obſequꝫ ſuitutꝫ mee
ꝛ preſta: vt ſacrificium quod
oculis tue maieſtatis indign⁹
obtuli: tibi ſit acceptabile: mi-
hique ꝛ omnibus, pro quibus
illud obtuli: ſit te miſerante ꝓ-
pitiabile. Per Chriſtum do-
minum noſtrum. Amen. De-
inde ſacerdos benedicit popu
lum dicens, In vnitate ſancti
ſpiritus, benedicat vos pater
ꝛ filius. Reſponſio. Amen.
¶ In miſſa pro defunctis dici-
tur. Requieſcant in pace. ℟.
Amen. deinde benedicit po-
pulum dicens. Deus vitā vi-
uorum ꝛ reſurrectio mortuorū
benedicat vos in ſecula ſeculo
rum. Reſponſorio. Amen.
¶ Reuerſus in ſacrariū ſa-
cerdos exuens ſe veſtibus ſa-
cerdotalibus dicit hanc anti-
phonam. Trium puerorum
cantemus hymnum: quem cā
tabant in camino ignis bene-
dicentes dominū. ps. Bene-
dicite omnia opera domini do-
mino: laudate ꝛ ſuper exaltate
eum in ſecula. Totū dicitur cū
pſalmo. Laudate dominum in
ſanctis eius: laudate eum in fir
mamento virtutis eius ꝛc.
¶ Et nota quod quando fit of
ficium duplex hec antiphona
duplicatur in pricipio vt ſolet

fieri in duplici officio. Deinde reperitur antiphona. Trium puerorum cantemus hymnū. Kyrieleiſon. Chriſteleiſō. Kyrieleiſon. Pater noſter qui es in celis. verſ. Et ne nos inducas in tentationē. Reſponſoriū. Sed libera nos a malo. verſus. Confiteantur tibi domine omnia opa tua. Reſponſoriū. Et ſancti tui benedicant tibi. verſus. Exultabunt ſancti in gloria. Reſponſorium. Letabuntur in cubilibꝰ ſuis. verſus. Non nobis domine nō nobis. Reſponſorium. Sed nomini tuo da gloriam. verſus. Domine exaudi orationem meā. Reſponſorium. Et clamor meꝰ ad te veniat. verſus. Dominꝰ vobiſcum. Reſponſorium. Et cum ſpiritu tuo. Oremꝰ. Oratio.

Deus qui tribus pueris mittigaſti flammas ignium, concede propitius: vt nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum: per chriſtum dominum noſtrum. Amen. Alia Oratio.

Actiones noſtras queſumus domine, aſpirando preueni, et adiuuando proſequere: vt cuncta noſtra oratio et operatio a te ſemper incipiat: et per te cepta, finiat. Per Chriſtum dominum noſtrum. Amen. Alia oratio.

Da nobis queſumus domine, vitiorum noſtrorū flammas extinguere: qui beato Laurentio martyri tuo tribuiſti tormētorum ſuorum incendia ſuperare. Per Chriſtum dominū noſtrum. Amē.

Dominica reſurrectionis domini.
Statio ad ſancta mariā maiorē.

Introitus.

REſurrexi ⁊ adhuc tecum ſuꝫ al-
leluia: poſuiſti ſuper me manum
tuā alleluia: mirabilis facta ē ſci-
entia tua. Alleluia. alleluia. ps.
Dñe ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognoui
ſti ſeſſionē meā ⁊ reſurrectionem meam. ℣.
Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſctō. Oratio
DEus qui hodierna die: ꝑ vnigenitum
tuū: ęternitatis nobis adituꝫ deuicta
morte reſeraſti: vota noſtra: quę pręuenien
do aſpiras: etiā adiuuādo ꝓſequere. Per
eundem dominum noſtrum. Lectio epiſto
lę beati pauli apoſtoli ad Corinthios. j. c. v.
FRatres. Expurgate vetus fermen-
tum: vt ſitis noua conſperſio: ſicut e-
ſtis azimi. Etenim paſcha noſtrum immo-
latus eſt chriſtus. Itaqꝫ epulemur: non in
fermento veteri: neqꝫ in fermento malitię
⁊ nequitię. Sed in azimis ſynceritatis ⁊ ve
ritatis. Graduale. Hęc dies quam fecit do
minus: exultemus ⁊ lętemur in ea. ℣. Con
fitemini domino quoniam bonus: quoniaꝫ
in ſęculum miſericordia eius. Alleluia. ℣.
Paſcha noſtrum imolatus eſt Xp̄s.
VIctimę paſchali: laudes Seq̄ntia.

immolent chriſtiani. Agnus
redemit oues chriſtus innocēs
patri reconciliauit peccatores
Mors ⁊ vita duello conflixere
mirando: dux vitę mortuus: re
gnat viuus. Dic nobis maria
quid vidiſti ĩ via? Sepulchrū
chriſti viuentis: ⁊ gloriā vidi re
ſurgētis. Dic nobis maria q̃d
vidiſti ĩ via? Angelicos teſtes
ſudarium ⁊ veſtes. Dic nobis
maria quid vidiſti ĩ via? Sur
rexit chriſtus ſpes mea: p̄cedet
vos in galilęā. Credendum ē
magis ſoli marię veraci: ꝗ̃ iu-
deorū turbę fallaci. Scimus
chriſtū ſurrexiſſe à mortuis ve-
re: tu nobis victor rex miſerere
Amen. Sequentia ſancti euā
gelij ſecundū Marcū. ca.xvj.

In illo tempore. Maria
magdalenę: ⁊ maria iaco
bi ⁊ ſalome: emerunt aromata
vt venientes vngerēt Jeſum.
Et valdè mane vna ſabbatorū
veniunt ad monumentum: or-
to iam ſole. Et dicebāt ad inui
cem. Quis reuoluet nobis la-
pidem ab oſtio monumenti? ⁊
reſpicientes: viderunt reuolu-
tum lapidē. Erat quippè ma-
gnus valdè. Et introëuntes ĩ
monumentum viderunt iuue-
nem in dextris ſedentem, coop
tum ſtola candida: ⁊ obſtupue
runt. Qui dixit illis. Nolite ex-
pauēſcere. Jeſum quęritis na
zarenum crucifixum: ſurrexit
non eſt hic. Ecce locus vbi po
ſuerunt eum. Sed ite dicite di
ſcipulis eius, ⁊ petro: q̃r pręce
det vos in galilęam. Ibi eum
videbitis ſicut dixit vobis. Of
ferto. Terra tremuit ⁊ quie-
uit dum reſurgeret ĩ iudicio de-
us. Alleluia. Secreta.

Suſcipe, quęſumus domi
ne, preces populi tui: cum obla
tionibus hoſtiarum: vt paſcha
libus initiata myſterijs: ad ę-
ternitatis nobis medelam: te
operante: proficiant. Per do-
minum noſtrum. Communio.
Paſcha noſtrum immolatus
eſt chriſtus. alleluia. itaq; epu-
lemur in azimis ſynceritatis ⁊
veritatis alleluia: alleluia: alle
luia. Poſt communio.

Spiritum nobis, domine,
tuę charitatis ĩfunde: vt quos
ſacramētis paſchalibus ſatia-
ſti: tua facias pietate cōcordes
Per, in vnitate eiuſdē ſpiritus
¶ Infra octa. paſchę non fit d̃
aliquo alio feſto: ſed poſt octa.
celebrantur. ¶ Feria. iij. Sta-
tio ad ſanctū petrū. Introitus

Introduxit vos do-
minus in terrā fluen
tem lac ⁊ mel. allā. ⁊
vt lex domini ſemp
ſit in ore veſtro. allā. allā. ps.

Confitemini domino ⁊ inuoca
te nomen eius: annunciate in-
ter gentes opera eius. ℣. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui. Oro.
Deus qui ſolẽnitate paſ-
chali mundo remedia cõ
tuliſti: populum tuum, quęſu-
mus cęleſti dono proſequere:
vt ⁊ perfectam libertatem con
ſequi mereatur: ⁊ ad vitã profi
ciat ſempiternam. Per domi-
num noſtrum Jeſum chriſtum
filium tuum. Qui tecum viuit
⁊ regnat in vnitate ſpiritus. ⁊c
Lectio actuũ apoſtoloꝝ. ca.x.
In diebus illis. Stãs pe-
trus in medio plebis di-
xit. Uiri fratres: vos ſcitis qđ
factũ eſt verbũ per vniuerſam
iudęam. Incipiens enim à ga
lilęa poſt baptiſmum quod p̄-
dicauit Joãnes Jeſum à naza
reth: quomodo vnxit eum deꝰ
ſpiritu ſancto ⁊ virtute: qui p-
tranſiuit benefaciendo: ⁊ ſanã
do omnes opprędos à diabolo
quoniã deus erat cum illo. Et
nos teſtes ſumus omniũ: quę
fecit in regione iudęorum ⁊ hie
ruſalem: quem occiderunt ſuſ-
pendentes in ligno. Hunc de-
us ſuſcitauit tertia die: ⁊ dedit
eum manifeſtum fieri: non om-
ni populo ſed teſtibus pręordi
natis à deo: nobis qui mandu-
cauimus ⁊ bibimus cum illo:
poſtq̃ ſurrexit a mortuis. Et
pręcepit nobis prędicare po-
pulo: ⁊ teſtificari: quia ipſe eſt
qui conſtitutus eſt à deo iudex
viuorum ⁊ mortuorum. Huic
omnes prophetę teſtimonium
perhibent: remiſſionem pec-
catorum accipere per nomen
eius omnes qui credunt in eũ.
Graduale. Hęc dies quam fe-
cit dominus exultemus ⁊ lęte-
mur in ea. ℣. Dicat nunc iſra-
ël quoniam bonus: quoniam ĩ
ſęculũ miſericordia eius. Al-
leluia. ℣. Angelus domini de-
ſcendit de cęlo: ⁊ accedens re-
uoluit lapidem ⁊ ſedebat ſuper
eum. Sequentia ſancti euan-
gelij ſecundũ Lucã. ca.xxiiij
In illo tempore. Duo ex
diſcipulis Jeſu ibant ip
ſa die in caſtellum: quod erat ĩ
ſpacio ſtadiorum ſexaginta ab
hieruſalem: nomine Emaus.
Et ipſi loquebantur ad inui-
cem de his omnibus quę acci-
derant. Et factum eſt dum fa-
bularentur: ⁊ ſecum quęrerẽt:
⁊ ipſe Jeſus appropinquans
ibat cum illis. Oculi autem eo
rum tenebantur: ne eum agno
ſcerent. Et ait ad illos. Qui
ſunt hi ſermones: quos confer
tis ad inuicem ambulantes: et
eſtis triſtes? Et reſpõdẽs vnꝰ
cui nomen cleophas: ⁊ dixit ei.

Tu ſol⁹ peregrin⁹ es in hieru
ſalē:ꝛ nō cognouiſti quę facta
ſunt in illa his diebus? Quib⁹
ille dixit. Que? Et dixerunt.
De Jeſu nazareno: q̄ fuit vir
propheta potēs in opere:ꝛ ſer
mone, corā deo, ꝛ omni popu-
lo. Et quomodo tradiderūt eū
ſummi ſacerdotes:ꝛ principes
noſtri in dānationem mortis:ꝛ
crucifixerunt eū. Nos autē ſpe
rabamus: qꝛ ipſe eſſet redem-
pturus iſraël. Et nūc ſup hęc
omnia tertia dies eſt hodie: q
hęc facta ſūt. Sed ꝛ mulieres
quędam ex noſtris terruerunt
nos: quę ante lucē fuerunt ad
monumētū:ꝛ non inuento cor-
pore eius:venerunt dicētes: ſe
etiā viſionē angelorū vidiſſe:
qui dicūt eum viuere. Et abie
runt quidam ex noſtris ad mo
numentū: ꝛ ita inuenerunt ſi-
cut mulieres dixerūt:ipſum ve
rò non inuenerunt. Et ipſe di-
xit ad eos. O ſtulti ꝛ tardi cor-
de ad credēdum in oībus quę
locuti ſunt prophetę. Nonne
hęc oportuit pati chriſtū: ꝛ ita
intrare in gloriā ſuā? Et inci-
piens à moyſe ꝛ omnibus pro
phetis: interpretabatur illis ī
omnibus ſcripturis quę de ip-
ſo erant. Et appropinquaue-
runt caſtello quo ibant. Et ip-
ſe finxit ſe longius ire. Et coē-
runt illum dicētes. Mane no-
biſcum: quoniam adueſperaſ-
cit:ꝛ inclinata eſt iam dies. Et
intrauit cū illis. Et factum eſt
dū recūberet cum illis: accepit
panē ꝛ benedixit: ac fregit: et
porrigebat illis. Et ſtatim ap
ti ſunt oculi eorum:ꝛ cognoue-
runt eū. Et ipſe euanuit ab o-
culis eorum. Et dixerunt ad in
uicem. Nōne cor noſtrū ardēs
erat in nobis: dum loqueretur
in via:ꝛ aperiret nobis ſcriptu
ras? Et ſurgentes eadem ho-
ra: regreſsi ſunt in hieruſalē:
ꝛ inuenerunt congregatos vn
decim:ꝛ eos qui cū ipſis erant
dicentes. Quia ſurrexit domi-
nus verè: ꝛ apparuit ſymoni.
Et ipſi narrabāt quę geſta e-
rant in via:ꝛ quomodo cogno-
uerunt eū in fractione panis.
Offer. Angelus dn̄i deſcēdit
de cęlo:ꝛ dixit mulieribus: quē
q̄ritis ſurrexit ſicut dixit. alla.

Sec. Suſcipe, q̄s dn̄e, pre
ces ppl'i tui cū oblatiōib⁹
hoſtiarū: vt paſchalibus initia
ta myſterijs ad ęternitatis no
bis medelā: te opante ꝑficiāt:
Per dn̄m. Cō. Surrexit do-
minus ꝛ apparuit petro. alle-
luia. Poſt communio.
Spiritum nobis, dn̄e, tuę
charitatē īfunde: vt quos ſacra
mētis paſchalib⁹ ſatiaſti: tua

facias pietate cōcordes. Per dn̄m noſtrū Jeſum xp̄m filium tuum. Qui tecū viuit ꝛ regnat in vnitate eiuſdē ſpirit⁹ ſancti.

¶ Feria tertia. Statio ad ſanctum Paulum. Introitus.

Ec cle. 15. AQua ſapiētię potauit eos. Alla: firmabitur in illis ꝛ non flectetur. Alleluia: ꝛ exaltauit eos in ęternū. alla

ps. 104 alla. ps. Confitemini dn̄o, ꝛ inuocate nomen eius: annunciate inter gētes opa ei⁹. ℣. Glia.

DEus qui eccleſiā Oro. tuā nouo ſemp fętu multiplicas: cōcede famulis tuis: vt ſacramentū viuēdo teneāt: qđ fide perceperunt. Per do.

Lectio actuū apoſtoloꝝ. c. xiij.

IN diebus illis. Surgēs paulus, ꝛ manu ſilentiū indicens, ait. Uiri fratres, filij generis Abrahā, ꝛ qui in vobis timent deū: vobis verbum ſalutis huius miſſum eſt. Qui enim habitant hieruſalem, ꝛ principes eius: ignorantes Jeſum, ꝛ voces prophetarū: quę per omne ſabbatū legūtur: iudicātes impleuerūt. Et nullā cauſam mortis inuenientes in eo: petierūt à pilato, vt interficerent eum. Cumqꝫ conſumaſſent omnia, quę de eo ſcripta erant: deponētes eū de ligno, poſuerūt eum in monumento. Deus verò ſuſcitauit eū à mortuis tertia die. Qui viſus eſt ꝑ dies multos, his qui aſcenderant ſimul cū eo, de galilęa in hieruſalem: qui vſqꝫ nunc ſunt teſtes ei⁹ ad plebē. Et nos vobis annunciam⁹ eam, quę ad patres noſtros repromiſſio facta eſt: quoniam hanc deus adimpleuit filijs veſtris: reſuſcitans Jeſum xp̄m dn̄m noſtrū.

Graduale. Hęc dies quam fecit dominus: exultemus ꝛ lętemur in ea. ps. 117. ℣. Dicant nunc qui redempti ſunt à domino: quos redemit đ manu inimici: ꝛ đ regionib⁹ cōgregauit eos. Alla. ℣. Surrexit dominus de ſepulchro, qui pro nobis pependit in ligno.

Sequētia ſancti euāgelij ſecundùm Lucā. cap. ij.

IN illo tēpore. Stetit Jeſus in medio diſcipuloꝝ ſuorum: ꝛ dixit eis. Pax vobis: Ego ſum. Nolite timere. Cōturbati verò, ꝛ conterriti: exiſtimabant ſe ſpiritum videre. Et dixit eis. Quid turbati eſtis: ꝛ cogitationes aſcendunt in corda veſtra? Uidete man⁹ meas ꝛ pedes meos: quia ego ipſe ſu. Palpate: ꝛ videte: qꝛ ſpūs carnē ꝛ oſſa nō habet, ſicut me videtꝭ habere. Et cū hoc dixiſſet: oſtēdit eis man⁹ ꝛ pedes.

Adhuc autem illis non credē
tibus, ⁊ mirātibus pre gaudio
dixit. Habetis hic aliquid q̄
māducetur? At illi obtulerūt
ei partem piſcis aſſi, ⁊ fauum
mellis. Et cum māducaſſet co
ram eis: ſumens reliquias, de
dit eis: ⁊ dixit ad eos. Hec ſunt
verba q̄ locutꝰ ſum ad vos: cū
adhuc eſſem vobiſcū: quoniā
neceſſe eſt impleri omnia que
ſcripta ſunt in lege moyſi, ⁊ p
phetis, ⁊ pſalmis de me. Tūc
aperuit illis ſenſum, vt intelli-
gerēt ſcripturas. Et dixit eis.
Quoniā ſic ſcriptū eſt. Et ſic
oportebat pati xp̄m: ⁊ reſurge
re a mortuis die tertia: ⁊ predi-
cari in nomine eius penitētiā,
in remiſſionē peccatorū in oēs
ps. 17. gētes. Offerto. Intonuit de
celo dn̄s: ⁊ altiſſimus dedit vo
cem ſuam: ⁊ apparuerunt fon
tes aquarū. Alleluia. Secre.
Suſcipe dn̄e fideliū p̄ces
cū oblationibꝰ hoſtiarū:
vt per hec pie deuotionis officia,
ad celeſtem gl'iam tranſeamꝰ.
col. 3. Per. Cōmunio. Si cōſurrexi
ſtis cū xp̄o: q̄ ſurſum ſunt q̄rite.
all'a: vbi xp̄s eſt in dextera dei
ſedēs: q̄ ſurſum ſunt ſapite. all'a.
Concede, q̄ſu- Poſt cōio.
mus oīps deus vt paſcha
lis perceptio ſacramēti, conti-
nua in noſtris mentibꝰ perſe-
ueret. Per dn̄m noſtrū Jeſum.

¶ Feria.iiij. Statio ad ſanctū
laurētiū extra muros. Introi.
Venite benedicti pa math.
tris mei, p̄cipite re- 25.
gnum. alleluia. qđ
vobis paratū eſt ab
origine mūdi. All'a. all'a. all'a.
Ps. Cātate dn̄o canticū nouū:
cātate dn̄o oīs terra. V. Gl'ia. ps. 95.
Deus qui nos (Oratio.
reſurrectionis dn̄ice an-
nua ſolēnitate letificas, cōcede
p̄pitius vt per tēporalia feſta
q̄ agimꝰ: peruenire ad gaudia
eterna mereamur. Per. Ab
hac die vſq̄ ad octauam: poſt
orationē diei dicitur. Cōtra p-
ſecutores eccleſie. Oratio.
Eccleſie tue, queſumꝰ do
mine, preces placatꝰ ad
mitte: vt deſtructis aduerſita-
tibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſe
cura tibi ſeruiat libertate. P.
dominum. Pro papa. Oratio.
Deus omnium fideliū pa-
ſtor ⁊ rector, famulū tuū.
N. quē paſtorē eccleſie tue p̄
eſſe voluiſti, p̄pitiꝰ reſpice: da
ei, q̄ſumꝰ, v̄bo ⁊ exēplo quibus
p̄eſt, pficere: vt ad vitā, vnā cū
grege ſibi credito perueniat ſem
piternā. Per. Lectio actuum
apoſtolorum. Capitulum. iij.
In diebꝰ illis. Ap̄iēs petrꝰ
os ſuū, dixit. Viri iſraeli-

te: ⁊ qui timetis deum, audite.
Deus abꝛahaꝫ ⁊ deus Iſaac
⁊ deus Jacob: deus patrũ no-
ſtroꝝ gloꝛificauit filiũ ſuũ Je-
ſum: quem vos quidem tradi-
diſtis: ⁊ negaſtis ante faciẽ pi-
lati: iudicãte illo dimitti. Uos
autẽ ſanctum ⁊ iuſtũ negaſtis:
⁊ petiſtis virum homicidã do-
nari vobꝫ: auctoꝛem verò vite
interfeciſtis. Quem deus ſuſci
tauit à moꝛtuis. Cuius nos te
ſtes ſumus. Et nunc fratres:
ſcio quia per ignoꝛãtiam feci-
ſtis, ⁊ ſicut ⁊ pꝛincipes veſtri.
Deus aũt qui pꝛenunciauit p
os omniũ ꝓphetarũ pati xp̄m
ſuũ: impleuit ſic. Penitemini
igitur, ⁊ conuertimini: vt deleã
tur veſtra peccata. Graduale.
Hec dies quã fecit dominus:
exultemus, ⁊ letemur in ea. ℣.
Dextera dñi fecit virtutẽ: dex-
tera dñi exaltauit me. Alleluia
℣. Surrexit dominus verè: ⁊
apperuit Petro. Sequentia
ſancti euangelij ſecundũ
Joannem. Capitu. xxj.

In illo tempoꝛe. Manife
ſtauit ſe iterũ Jeſus diſci-
pulis ſuis ad mare tyberiadꝭ.
Manifeſtauit aũt ſic. Erant
aũt ſimul ſymon petrus ⁊ tho
mas, qui dicitur didymꝰ: ⁊ na-
thanael, qui erat à chana gali-
lee: ⁊ filij zebedei: ⁊ alij ex diſci
pulis eiꝰ duo. Dicit eis ſymõ
petrus. Uado piſcari. Dicũt
ei. Uenimus ⁊ nos tecum. Et
exierũt: ⁊ aſcenderũt in nauiꝫ:
⁊ illa nocte nihil pꝛehendide-
runt. Mane autẽ facto, ſtetit
Jeſus in littoꝛe: non tamen co
gnouerũt diſcipuli, quia Jeſꝰ
eſt. Dicit ergo eis Jeſꝰ. Pue-
ri, nunquid pulmentarium ha
betis? Rñderunt ei. Non. Et
dixit eis. Mittite in dexteram
nauigij rethe: ⁊ inuenietꝫ. Mi
ſerũt ergo: ⁊ iam nõ valebant
illud trahere pꝛe multitudi-
ne piſcium. Dicit ergo diſcipu
lus ille quem diligebat Jeſus,
Petro. Dominus eſt. Symõ
ergo Petrus cum audiſſet qꝛ
dominus eſt: tunicam ſuccixit
ſe. Erat enim nudus: ⁊ miſit ſe
in mare. Alij autẽ diſcipuli, na
uigio venerunt. Nõ enim lon-
gè erãt à terra, ſed quaſi cubi-
tis ducentis: trahentes rethe
piſcium. Ut ergo deſcẽderũt
in terram: viderunt pꝛunas po
ſitas: ⁊ piſcem ſuper poſituꝫ: ⁊
paneꝫ. Dixit eis Jeſus. Affer
te de piſcibus quos pꝛehẽdidi
ſtis nunc. Aſcendit autem ſy-
mon Petrus ⁊ traxit rethe in
terram, plenum magnis piſci-
bus, cẽtuꝫ quinq̃ginta tribus.
Et cũ tãti eſſent: nõ eſt ſciſſuꝫ
rethe. Dixit, eis Jeſus. Ueni

te prādete. Et nemo audebat diſcumbētium interrogare eū: tu quis es: sciēs quia dñs eſt. Et venit ieſus ⁊ accepit panē: ⁊ dedit eis: ⁊ piſcem ſimiliter. Hoc iam tertio manifeſtatus eſt Jeſus diſcipulis ſuis: reſurrexiſſet à mortuis. Offer. Portas celi apuit dñs: ⁊ pluit illis māna vt ederent: panem celi dedit eis: panem angelorꝝ manducauit homo. Alleluia.

Sacrificia dñe(Secreta. paſchalibus gaudijs immolamus: quibus eccleſia tua mirabiliter paſcitur ⁊ nutritur. Per dominum. Alia ſecreta.

Protege nos dñe tuꝫ myſterijs ſeruientes: vt diuinis rebus inherentes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mēte. Per.

1.corin. 15. Communio. Chriſtus reſurgens ex mortuis: iam nō moritur: alleluia: mors illi vltra nō dominabitur. alleluia alleluia.

Ab omni nos(Poſt cōio. qs domine vetuſtate purgatos: ſacramēti tui veneranda perceptio in nouā trāſferat creaturā. Qui viuis. Alia poſt

Vesum⁹ dñe deus cōio. noſter: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis non ſinas ſubiacere periculis. Per dominū noſt.

¶ Feria.v. Statio ad ſanctos. xij. Apoſtolos. Introitus.

Victricem manū tuam domine laudauerunt pariter. alleluia. qꝛ ſapientia aperuit os mutum: ⁊ linguas īfantium fecit diſertas. alleluia. alleluia. ps. Cantate dño canticum nouum: qꝛ mirabilia fecit. ps 79.

℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊. Orō.

Deus qui diuerſitatē gentiū in confeſsione tui nominis adunaſti: da vt renatis fonte baptiſmatꝫ vna ſit fides mentium: ⁊ pietas actionum. Per dñꝫ. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector: famulum tuum. N. quem paſtorem eccleſie tue preeſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei queſumus verbo ⁊ exemplo quib⁹ preeſt ꝓficere: vt ad vitam: vna cū grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per. Vel contra pſecutores eccleſie. Oratio.

Eccleſie tue qs dñe pces placat⁹ admitte: vt dēſtructꝫ aduerſitatib⁹: ⁊ erroꝛib⁹ vniuerſis: ſecura tibi ſuiat libertate. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum filium. Lectio actuū apoſtolorū. viij.

In dieb⁹ illis. Angelus dñi locut⁹ eſt ad Philippum dicēs. Surge ⁊ vade con

tra meridianum: ad viam quę
deſcendit ab hieruſalem in ga
zã: hęc eſt deſerta. Et ſurgẽs,
abijt. Et ecce vir ethiops eu-
nuchus potens candacis regi
nę ethiopũ, qui erat ſuper oẽs
gazas ei9, venerat adorare in
herusalem: ⁊ reuertebatur, ſe
dẽs ſuper currum ſuũ, legẽſq;
Eſaiaz prophetã: dixit autem
ſpũs philippo. Accede: ⁊ ad
iũge te ad currũ iſtum. Accur
rens autẽ Philippus, audiuit
illũ legentẽ Iſaiã ꝓphetã. Et
dixit. Putaſne intelligis quę le
gis? Qui ait? Et quomodo poſ
ſum, ſi non aliquis oſtenderit
mihi? Rogauitq; philippum
vt aſcenderet: ⁊ ſederet ſecum.
Locus autem ſcripturę quam
legebat, hic erat. Tanq̃ ouis
ad occiſionem ductus eſt, ⁊ ſi-
cut agnus coram tõdente ſe ſi-
ne voce: ſic nõ aperuit os ſuũ.
In humilitate iudiciũ eius ſub
latũ eſt. Generationẽ ei9 quis
enarrabit? Quoniã tolletur d̃
terra vita eius. Rñdẽs aũt eu
nuchus philippo, dixit. O bſe-
cro te, d̃ quo ꝓpheta dicit hoc:
de ſe, an de alio aliquo? Ape-
riẽs aũt philippus os ſuũ, ⁊ ici
piẽs à ſcriptura iſta, euãgeliza
uit illi Ieſuz. Et dũ irẽt ꝑ viã:
venerũt ad quãdã aquam. Et
ait eunuchus. Ecce aqua: q̃s
prohibet me baptizari? Dixit
aũt philippus. Si credis ex to
to corde: licet. Et rñdens, ait.
Credo filiũ dei eſſe Ieſuz chri-
ſtũ. Et iuſsit ſtare currũ: ⁊ de-
ſcẽderũt vterq; in aquã, philip
pus ⁊ eunuchus: ⁊ baptizauit
euz. Cum aũt aſcendiſſent de
aqua: ſpiritus domini rapuit
philippum: ⁊ amplius non vi-
dit eum eunchus. Ibat autez
per viam ſuã gaudẽs. Philip-
pus autem inuentus eſt in azo
to. Et pertranſiens, euangeli
zabat ciuitatibus cunctis: do-
nec veniret cęſaream: nomen
domini Ieſu Chriſti. Gradu.
Hęc dies quam fecit domin9:
exultemus, ⁊ lętemur in ea. ℣.
Lapidẽ quez reprobauerunt
ędificantes: hic factus eſt ica-
put anguli: à domino factum
eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in ocu-
lꝫ nr̃is. Allã. ℣. Surrexit xp̃s
q̃ creauit oĩa: ⁊ miſertus eſt hu
mano gñi. Seq̃ntia ſancti euã
geliĩ ſm Ioannem. capite. xx.

In illo tẽpore. Maria ſta
bat ad monumẽtum fo-
ris, plorãs. Dum ergo fleret,
inclinauit ſe: ⁊ proſpexit in mo
numentum. Et vidit duos an-
gelos in albis ſedẽtes: vnũ ad
caput, ⁊ vnũ ad pedes: vbi po
ſitũ fuerat corp9 Ieſu. Dicũt
ei illi. Mulier, q̃d ploras? Di-

cit eis: Quia tulerũt dominuȝ
meũ: ⁊ neſcio vbi poſuerũt eũ.
Hęc cũ dixiſſet: cõuerſa eſt re-
trorſuȝ: ⁊ vidit Jeſuȝ ſtantem:
⁊ neſciebat quia Jeſus eſt. Di
cit ei Jeſus. Mulier quid plo
ras? Quē q̃ris? Illa ęſtimãs
qꝛ hortulan⁹ eſſet, dicit ei. Do
mine: ſi tu ſuſtuliſti eum: dicito
mihi vbi poſuiſti euȝ: ⁊ ego euȝ
tollã. Dicit ei Jeſus. Maria?
Conuerſa illa dicit ei. Rabbo
ni, qđ dicit̃ magiſter. Dicit ei
Jeſus. Noli me tangere. Non
duȝ enim aſcẽdi ad patreȝ me
uȝ. Uade aũt ad fratres meos
⁊ dic eis. Aſcendo ad pr̃eȝ me
um ⁊ patrẽ veſtrũ: deuȝ meum
⁊ deuȝ veſtrũ. Uenit ergo ma-
ria magdalene annũciãs diſci
pulis, quia vidi dñm: ⁊ hęc di-
Le uiti. 20. xit mihi. Offertorio. In die ſo
lẽnitatis veſtrę, dicit dñs: indu
cam vos in terrã fluentẽ lac ⁊
mel. Alla. Sec.
S Uſcipe quęſum⁹ dñe munera po-
pulor̄ tuor̄ ꝓpiti⁹: vt cõfeſsio
ne tui nominis ⁊ baptiſmate re
nouati: ſempiternã beatitudi-
neȝ cõſequantur. Per dñm.
Alia ſec.
O Blatis q̃s dñe placare muneribus: ⁊ fa-
mulũ tuuȝ. N. queȝ paſtorē ec-
cleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſsi-
dua ꝓtectione guberna. Per.
Communio. Populus acqui
ſitionȝ annũciate, virtutes ei⁹
Alleluia. qui vos de tenebris
vocauit in admirabile lumẽ ſu-
um. Alleluia. Poſt cõmunio.
E Xaudi domine preces no
ſtras, vt redẽptionis no-
ſtrę ſacroſancta cõmercia, ⁊ vi
te nobis cõferant pręſentis au
xiliuȝ: ⁊ gaudia ſempiterna cõ
cilient. Per d. Alia poſt coĩo.
H Ec nos quęſumus domi
ne, diuini ſacramenti per
ceptio ꝓtegat: ⁊ famulũ tuuȝ.
N. quē paſtoreȝ eccleſię tuę eſ-
ſe voluiſti vnà cum cõmiſſo ſibi
grege ſaluet ſemꝑ ⁊ muniat. P.
¶ Feria. vj. Statio ad ſanctã
Mariam rotu. Introitus.
D Uxit eos domin⁹ ps. 77
in ſpe. alla. ⁊ inimi-
cos eorum operuit
mare. alla. alleluia.
alleluia. ps. Attẽdite popule
meus legẽ meam: inclinate au
rem veſtraȝ in verba oris mei.
℣. Glori patri ⁊ filio ⁊. Orati.
O Mnipotens ſempiterne
deus: qui paſchale ſacra-
mentuȝ in reconciliationis hu
manę fędere cõtuliſti: da men-
tibus noſtris: vt qđ profeſsio-
ne celebramus: imitemur effe-
ctu. Per. Cõtra pſecu. eccl'ię.
E Ccleſię tuę q̃s domine, preces placatus ad Orõ.
mitte: vt deſtructis aduerſita-

tibus ⁊ erroribus vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. per. Uel pro Papa. Deus oīum fidelium. Reqre in feria qnta precedenti. Lectio epiſtole beati Petri apoſtoli. j. cap. iij.

Charisſimi. Chriſtus ſemel ꝓ peccatis nr̄is mortuus eſt: iuſtus pro iniuſtis: vt nos offerret deo: mortificatos quidē carne viuificatos autem ſpiritu. In quo ⁊ his q̄ in carcere erant ſpiritualiter veniēs p̄dicauit: q̄ increduli fuerāt aliquādo: quādo expectabāt dei patientiam: in diebus noe, cum fabricaret archa. In qua pauci: id eſt octo anime ſalue facte ſunt per aquam. Quod ⁊ vos nūc ſimilis forme ſaluos facit baptiſma: nō carnis depoſitio ſordiū: ſed ⁊ conſciētie bone interrogatio in deum: per reſurrectionem Jeſu xp̄i domini noſtri, qui eſt in dextera dei. Graduale. Hec dies quam fecit dominus: exultemus ⁊ letemur in ea. ℣. Benedictus qui venit in nomine dn̄i: deus dn̄s ⁊ illuxit nobis. Alleluia. ℣. Dicite in gentib⁹: quia dn̄s regnauit à ligno. Sequentia ſancti euangelij ſecundùm Matth. ca. vlti.

In illo tēpore. Undecim diſcipuli abierūt in galileam, in montē vbi cōſtituerat illis Jeſus. Et videntes eū adorauerūt: quidam aūtē dubitauerunt. Et accedēs Jeſus locutus eſt eis, dicens. Data eſt mihi omnis poteſtas in celo ⁊ in terra. Euntes ergo docete omnes gētes: baptizātes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti: docētes eos ſeruare omnia quecūq; mādaui vob. Et ecce ego vobiſcum ſum omnibus diebus: vſq; ad cōſummationē ſeculi. Offerto. Erit vobis hec dies memorialis alleluia: ⁊ diem feſtum celebrabitis ſolennem domino in progenies veſtras: legitimum ſempiternū diem. Alleluia. alla. alleluia. Secret.

Hoſtias quesumus domine, placatus aſſume: quas ꝓ renatorum expiatione peccati deferimus: ⁊ ꝓ acceleratione celeſtis auxilij. Per dn̄m. Alia ſecreta.

Protege nos dn̄e tuis myſterijs ſeruiētes: vt diuinis rebus iherētes, ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. p. Cōio.

Data eſt mihi oīs poteſtas in celo ⁊ in terra. alla. euntes docete oēs gētes: baptizātes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſancti. Alla. Poſt cōio. math. 28.

Reſpice, quesumus domine, populū tuū: ⁊ quē eternis dignatus es renouare my

ſterijs: à temporalibus culpis dignanter abſolue. Per dñm noſtrum. Alia poſt cōmunio.

Q Ueſumus dñe deus noſter: vt quos diuina tribuis ꝑticipatiōe gaudere: hūanis nō ſinas ſubiacêre ꝑiculis.

¶ Sabbato ī albꝫ. Statio ad ſanctū Joānē ī latera. Introi.

ps. 77. E Duxit dñs populū ſuū in exultatione. alla. ⁊ electos ſuos in letitia. Alleluia.
ibi. alleluia. ps. Confitemini domino, ⁊ inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius. ℣. Gloria. Oratio.

C Oncede, queſumus oſs deus: vt qui feſta paſchalia venerando egim⁹: per hęc contingere ad gaudia ęterna mereamur. Per dominum noſtrū Jeſum. Pro papa. Orō.

D Eꝰ omniū fideliū paſtor ⁊ rector: famulū tuū. N. quē paſtorē eccleſię tuę p̄eſſe voluiſti, propitiꝰ reſpice: da ei, queſumꝰ, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt proficere: vt ad vitā, vnà cum grege ſibi credito perueniat ſempiternam. Per dominum noſtrū Jeſum chriſtum filium tuum. Uel contra ꝑſecutores eccleſię. Oratio.

E Ccleſię tuę, q̄s dñe, p̄ces placatus admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribꝰ vniuerſis, ſecura tibi ſeruiat libertate. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum filiū tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat in vnitate ſpūs ſancti. Lectio. epiſtolę beati petri apli. j. c. ij.

C Hariſsimi. Deponētes omnem malitiam: ⁊ oēm dolum ⁊ ſimulationes ⁊ inuidias: ⁊ omnes detractiones: ſicut modo geniti infantes, rationabiles ſine dolo: lac concupiſcite: vt in eo creſcatꝫ in ſalutem: ſi tamen guſtatꝫ quoniā dulcis eſt dñs. Ad quē accedētes lapidē viuū: ab hominibꝰ quidē reprobatū: à deo aūt electum ⁊ honorificatū: ⁊ ipſi tanq̄ lapides viui ſuper ędificamini domos ſpirituales: ſacerdotiū ſanctū offerre ſpirituales hoſtias acceptabiles deo per Jeſum chriſtum. Propter quod continet ſcriptura. Ecce ponam in Syon lapidem ſummū angularem, electum, precioſum: ⁊ omnis qui crediderit in illum: non cōfundetur. Uobis igitur honor credentibus: non credentibus autem lapis quem reprobauerūt ędificantes: hic factꝰ eſt in caput āguli: ⁊ lapis offenſionis: ⁊ petra ſcādali: his qui offendūt ℣bo: nec credūt ī quo ⁊ poſiti ſunt. Uos

eitis aũt genus electũ: regale
ſacerdotium: gens ſancta po-
pulus acquiſitionis: vt virtu
tes eius annũcietis, q̃ de tene
bris vos vocauit in admirabi-
le lumẽ ſuum. Qui aliquando
nõ populus: nũc autẽ popul⁹
dei. Qui nõ cõſecuti miaꝫ: nũc
auteꝫ miſericordiam cõſecuti.
¶ Ab hac die vſqꝫ ad octaua
penthe. dicũtur quottidie duo
Alleluia in miſſa: preterq̃ꝫ in
vigilia penthe. ꝛ in officio leta
niarũ: in quibus nõ dicitur niſi
vnuꝫ All'a Et preterq̃ꝫ ĩ ſab-
bato infra octauã pẽtheco. in
quo dicũtur q̃nqꝫ. ¶ Alijs ve
rò tẽporibus qñ dicit All'a in
miſſa dicitur vnum tantũ. Al
ps. leluia. ℣. Hec dies quam fecit
117. domin⁹: exultemus ꝛ letemur
ps. in ea. Alleluia. ℣. Laudate
112. pueri dominuꝫ: laudate nomẽ
dñi. Sequẽtia ſancti euãgelij
ſecundũ Joannem. capite. xx.

In illo tpe. Una ſabbati
Maria magdalene ve-
nit manè, cũ adhuc tenebre eſ-
ſent ad monumẽtũ: ꝛ vidit la-
pidem ſublatũ à monumento.
Cucurrit ergo: ꝛ venit ad ſy-
monẽ petrum: ꝛ ad aliuꝫ diſci-
pulum quem diligebat Jeſus:
ꝛ dicit eis. Tulerũt dominum
de monumento: ꝛ neſcim⁹ vbi
poſuerũt eũ. Exijt ergo petr⁹
ꝛ ille alius diſcipulus, ꝛ vene-
rũt ad monumẽtũ. Currebãt
autem duo ſimul: ꝛ ille alius di
ſcipulus precucurrit citi⁹ Pe-
tro: ꝛ venit prim⁹ ad monumẽ
tum. Et cũ ſe inclinaſſet: vidit
lintheamina poſita: non tamẽ
introiuit. Uenit ergo ſymon
petrus ſequens eũ: ꝛ introiuit
in monumẽtum. Et vidit lin-
theamina poſita: ꝛ ſudarium
qđ fuerat ſuper caput ei⁹, non
cũ lintheaminibus poſitũ: ſed
ſeparatim inuolutũ in vnũ lo-
cum. Tunc ergo introiuit ꝛ il-
le diſcipul⁹ qui venerat prim⁹
ad monumentum: ꝛ vidit, ꝛ cre
didit. Nondũ enim ſciebat ſcri
pturas: q2 oportebat eũ à mor
tuis reſurgere. Offerto. Be- ps.
nedictus qui venit in noĩe do- 117.
mini: benediximus vobis đ do
mo dñi: deus domin⁹ ꝛ illuxit
nobis. alleluia. all'a. Secreta.

Concede, queſum⁹ domi-
ne, ſemꝑ nos per hec ſa-
cra myſteria paſchalia gratu-
lari: vt cõtinua noſtre repara-
tionis operatio: perpetue no-
bꝫ fiat cauſa letitie. p. Alia ſc.

Oblatꝫ, q̃s domine, placa
re muneribus: ꝛ famulũ
tuum. N. quem paſtorẽ eccle-
ſie tue preeſſe voluiſti: aſſidua
protectiõe guberna. Per do.
Communio. Omnes qui in gal. 3.

ga. 3. chriſto baptizati eſtis: chriſtũ induiſtꝫ. Allꝫa. Poſt cõmunio.

REdẽptionis noſtre munere vegetati queſumꝰ: vt hoc ꝑpetue ſalutis auxilio fides ſemꝑ vera ꝓficiat. Per dominũ. Alia poſt cõmunio.

HEc nos, q̃ſumus dñe, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulũ tuum. N. quem paſtorem eccleſie tue voluiſti, vnà cum cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominũ noſtrum Jeſum chriſtum filium tuũ. Qui tecu.

Dñica in octaua paſc. Statio ad ſãctũ pãcratiũ. Introi.

QUaſi modo geniti infantes. allꝫa rationabiles ſine dolo lac concupiſcite. Allꝫa. ps. 80. alleluia. ps. Exultate deo adiutori nr̃o: iubilate deo Jacob. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oꝛõ.

PReſta, queſumus omnipotens deus, vt qui paſchalia feſta peregimus: hec te largiente moribus ⁊ vita teneamꝰ. Per dñm. Ab hac die vſq; ad aſcenſione poſt oratione diei dicũt oratiões de beata vgine.

COncede nos famulos tuos, q̃s dñe deꝰ, perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beate marie ſemper virginis interceſsione à preſenti liberari triſtitia: ⁊ eterna perfrui letitia. Per dominũ. Pro papa. Oꝛõ.

DEus omnium fideliũ paſtor ⁊ rector, famulũ tuũ. N. quem paſtorẽ eccleſie tue preeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, q̃ſumus, verbo ⁊ exemplo quibus preeſt proficere: vt ad vitam, vnà cum grege ſibi credito perueniat ſempiternã. Per dominum noſtrũ Jeſum chriſtum filium. Lectio epiſtole beati Joãnis apoſtoli. j. ca. v.

CHariſsimi. Omne quod natum eſt ex deo: vincit mundum. Et hec eſt victoria que vincit mundum: fides noſtra. Quis eſt autem qui vincit mundum: niſi qui credit: quoniam Jeſus eſt filius dei? Hic eſt qui venit per aquam ⁊ ſanguinem: Jeſus Chriſtus. Nõ in aqua ſolũ: ſed in aqua ⁊ ſanguine. Et ſpiritus eſt qui teſtificatur: quoniam chriſtus eſt veritas. Quoniã tres ſunt qui teſtimonium dant in celo, pater, verbum, ⁊ ſpiritus ſanctꝰ: ⁊ hi tres vnum ſunt. Et tres ſunt qui teſtimonium dant in terra, ſpiritꝰ, aqua, ⁊ ſanguis. Si teſtimonium hominum accipimus: teſtimoniũ dei maius eſt. Quoniam hoc eſt teſtimoniũ dei quod maiꝰ eſt: quia teſtificatꝰ

eſt de filio ſuo. Qui credit in fi-
lium dei: habet teſtimonium
ma th. 26. dei in ſe. Alleluia. ℣. In die
reſurrectionis meę dicit domi-
ma. rci. 24. nus: pręcedā vos in galileaꝫ.
Alla. ℣. Poſt dies octo ianuꝫ
clauſis ſtetit Jeſ⁹ in medio di-
Jo an. 20. ſcipulorꝫ ſuorum, ꝛ dixit: pax
vobis. Sequētia ſancti euāge
lii ſecundum Joannē. cap. xx.

In illo tpe. Cum eſſet ſe-
ro die illa vna ſabbatorꝫ,
ꝛ fores eſſent clauſę, vbi erant
diſcipuli cōgregati, ꝑpter me-
tū iudeorꝫ: venit Jeſus, ꝛ ſtetit
in medio eorꝫ: ꝛ dixit eis. Pax
vobis. Et cū hoc dixiſſet: oſtē-
dit eꝫ man⁹ ꝛ lat⁹. Gauiſi ſunt
ergo diſcipuli, viſo dño. Dixit
ergo eis iterū. Pax vobꝫ. Si-
cut miſit me pat: ꝛ ego mitto
vos. Hęc cū dixiſſet: īſufflauit,
ꝛ dixit eis. Accipite ſpiritum
ſanctū: quorū remiſeritꝫ pecca
ta: remittunt eis: ꝛ quorū reti-
nueritꝫ: retēta ſunt. Thomas
aūt vnus de duodecim: q̄ dicit
didim⁹: nō erat cū eis quando
venit Jeſus. Dixerūt ergo ei
alij diſcipuli. Vidim⁹ dñꝫ. Ille
aūt dixit eis. Niſi videro in ma
nibus ei⁹ fixurā clauorū: ꝛ mit
tā digitū meū in locū clauorꝫ:
ꝛ mittā manū meā in lat⁹ ei⁹,
nō credā. Et poſt dies octo:
iterū erant diſcipuli ei⁹ intus,
ꝛ thomas cū eis. Venit Jeſus
ianuꝫ clauſis: ꝛ ſtetit in medio,
ꝛ dixit eꝫ. Pax vobꝫ. Deinde
dicit thomę. Infer digitū tuuꝫ
huc: ꝛ vide manus meas: ꝛ af-
fer manum tuā: ꝛ mitte in lat⁹
meū: ꝛ noli eſſe incredul⁹: ſed
fidelis. Rñdit thomas, ꝛ dixit
ei. Dominus me⁹: ꝛ de⁹ me⁹.
Dixit ei Jeſus. Qꝛ vidiſti me
thoma credidiſti: beati q̄ nō vi
derūt, ꝛ crediderūt. Multa q̄-
dem ꝛ alia ſigna fecit Jeſus in
conſpectu diſcipulorū ſuorum:
quę nō ſunt ſcripta ī libro hoc.
Hęc autē ſcripta ſunt: vt cre-
datis: qꝛ Jeſus chriſtus eſt fili
us dei. Et vt credētes: vitam
habeatis in nomine eius. Of- ma tth. 28.
ferto. Angelus dñi deſcendit
de cęlo: ꝛ dixit mulierib⁹: quē
queritꝫ, ſurrexit ſicut dixit. Al
leluia.

Suſcipe munera, quęſumus domine,
exultantꝫ eccleſię: ꝛ cui cauſā
tāti gaudij pręſtitiſti, perpetu
ū fructū concede letitię. Per
dominū noſtrū. Alia ſecreta.

Tua domine propitiatio-
ne, ꝛ beatę Marię ſem-
per virginis interceſsione ad
perpetuam atquē pręſentem
hęc oblatio nobis proficiat ꝑ-
ſperitatem ꝛ pacem. Per do.

Alia ſecreta.
Oblatis quęſum⁹ domine, placa-

re muneribꝰ: ⁊ famulū tuum. N. quē paſtorē eccl'ę tuę p̄eſſe voluiſti aſsidua ꝓtectione guberna. Per. **Cōio.** Mitte manum tuam: ⁊ cognoſce loca clauoꝝ. all'a ⁊ noli eſſe incredulꝰ, ſed fidelis. Alleluia alleluia.

Poſt coio. Quęſumꝰ dn̄e deꝰ noſter: vt ſacroſancta myſteria q̄ ꝓ reparationꝫ nr̄ę munimine cōtuliſti: ⁊ pręſens nobis remedium eſſe facias, ⁊ futurum. Per.

Alia poſt cōio. Sumptis dn̄e ſalutis noſtre ſubſidijs: da, q̄s, beatę marię ſemper virginꝫ patrocinijs nos vbiqꝫ ꝓtegi: in cuiꝰ veneratione hęc tuę obtulimꝰ maieſtati. Per.

Alia poſt cōi. Hec nos, q̄s dn̄e, diuini ſacramenti perceptio protegat: ⁊ famulum tuū. N. quē paſtorē eccleſię tuę eſſe voluiſti, vnà cum cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per.

p̄s. 302. **Dn̄ica. iij. poſt paſc. Introi.**

Miſericordia dn̄i plena ē terra. Alleluia. verbo dn̄i cęli firmati ſunt. alleluia
ibi. alleluia. p̄s. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ỽ. Gloria patri ⁊.

Oratio. Deus qui in filij tui humilitate iacētē mūdum erexiſti: fidelibus tuis perpetuam concede lętitiam: vt quos perpetuę mortis eripuiſti caſibꝰ: gaudijs facias ſempiternis pfrui. Per eun.

De beata virgine. Oratio. Concede nos famulos tuos, q̄s dn̄e deus, perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glo'ioſa btę marię ſemper virginis interceſſione à p̄ſenti liberari triſtitia, ⁊ eterna pfrui lętitia. Per dominum noſtrum.

Pro papa. Oratio. Deus omnium fidelium paſtor ⁊ rector, famulum tuum. N. quem paſtorem eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, propitius reſpice: da ei, quęſumꝰ, verbo ⁊ exemplo quibꝰ p̄eſt proficere: vt ad vitā: vnà cū grege ſibi credito pueniat ſempiternā. per.

Lectio epiſtole beati Petri apoſtoli. j. ca. ij. Chariſsimi. Xp̄us paſſꝰ ē p nobis: vobis relinq̄ns exēplū: vt ſeq̄mini veſtigia eiꝰ. Qui peccatū nō fecit: nec inuētꝰ eſt dolꝰ in ore eiꝰ. Qui cùm malediceret: nō maledicebat. Cū pateret: nō cōminabatur. Tractabat aūt iudicāti ſe iniuſtè: qui peccata nr̄a ipſe ptulit in corpe ſuo ſup lignū: vt peccatis mortui iuſtitię viuamꝰ, cuiꝰ liuore ſanati ſumus. Eratis enim ſicut oues errātes: ſed cōuerſi eſtis nūc ad paſtorē ⁊ epi

ſcopũ animarũ vr̃aruȝ. Alľa.
℣. Cognouerũt diſcipuli dñȝ
Jeſuȝ ĩ fractiõe panȝ. Alľa.
℣. Ego ſum paſtoꝛ bonꝰ: ⁊ co-
gnoſco oues meas: ⁊ cogno-
ſcunt me meę. Sequentia ſan
cti euangelii ſecundũ Joannẽ.
In illo tpe. Dixit (ca. x.
Jeſꝰ diſcipulȝ ſuis. Ego
ſum paſtoꝛ bonꝰ. Bonꝰ paſtoꝛ
aĩaȝ ſuã dat ꝓ ouibꝰ ſuȝ. Mer
cennariꝰ aũt, ⁊ q̃ nõ eſt paſtoꝛ,
cuiꝰ nõ ſunt oues ꝓprię: videt
lupum venienteȝ: ⁊ dimittit o-
ues, ⁊ fugit: ⁊ lupus rapit ⁊ di-
ſpergit oues. Mercennarius
aũt fugit: qꝛ mercẽnarius eſt: ⁊
nõ pertinet ad eum de ouibꝰ.
Ego ſuȝ paſtoꝛ bonꝰ: ⁊ cogno
ſco oues meas: ⁊ cognoſcunt
me meę. Sicut nouit me pat
⁊ ego agnoſco patrẽ: ⁊ animã
meam pono pro ouibus meis.
Et alias oues habeo, quę nõ
ſunt ex hoc ouili: ⁊ illas opoꝛ-
tet me adducere: ⁊ vocẽ meaȝ
audient. Et fiet vnum ouile: ⁊
vnus paſtoꝛ. Offer. Deus de-
us meꝰ ad te de luce vigilo: ⁊ i
nomine tuo leuabo manꝰ me-
Benedi (as. alľa. Secre.
ctionẽ nobȝ dñe cõferat
ſalutarẽ ſacra ſemp oblatio: vt
qđ agit myſterio ṽtute pficiat
Per dñm. Alia ſecreta.
Ga dñe ꝓpitiatione ⁊ be
atę Marię ſemp virginȝ i ter-
ceſſione ad ꝑpetuã atq; pſen-
tẽ hęc oblatio nobȝ ꝓficiat ꝓ-
ſperitatẽ ⁊ pacẽ. Per dominũ
noſtrum Jeſuȝ. Alia ſecreta.
Oblatis, q̃s dñe, placare
muneribꝰ: ⁊ famulũ tuũ.
N. quẽ paſtoꝛẽ eccleſię tuę p̃-
eſſe voluiſti, aſſidua ꝓtectiõe
guberna. p. Coio. Ego ſum Jo
paſtoꝛ bonꝰ. Alľa. ⁊ cognoſco an.
oues meas: ⁊ cognoſcunt me 10.
meę. alľa. alľa. Poſt. cõio.
Preſta nobis, quęſumus
omnipotens deus, vt vi-
uificationis tuę gratiam cõſe-
quentes: in tuo ſemper mune-
re gloꝛiemur. p. Alia poſt cõi.
Sumptis domine ſalutis
noſtrę ſubſidijs: da quę-
ſumus beatę Marię ſemper
virginȝ patrocinijs nos vbiq;
protegi, in cuius veneratione
hęc tuę obtulimꝰ maieſtati. p.
Hęc nos (Alia poſt cõio.
dñe diuini ſacramẽti per-
ceptio protegat: ⁊ famulũ tuũ.
N. quẽ paſtoꝛem eccleſię tue
eſſe voluiſti, vnà cuȝ comiſſo ſi
bi grege ſaluet ſemper ⁊ muni
at. Per dominũ noſtrũ Jeſuȝ.
¶ Dñica. iiij. poſt paſ. Introi.
Jubilate deo: oĩs ps.
terra. alľa. pſalmuȝ 65.
dicite noĩ eius. alľa.
date glĩaȝ laudi eiꝰ.

alleluia.alleluia.pſalm⁹.Dici
ps. 65. te deo, q̄ȝ terribilia ſunt opera
tua dñe: in multitudine virtutȝ
tuę mentiētur tibi inimici tui.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
DEus qui errantibus, vt
in viam poſsint redire iu
ſtitię, veritatis tuę lumen oſtē-
dis: da cunctis, qui chriſtiana
profeſsione cēſentur: ⁊ illa re-
ſpuere, quę huic inimica ſunt
nomini: ⁊ ea quę ſunt apta ſe-
ctari. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filiū tuum.
De ſancta Maria. Oratio.
COncede nos famulos
tuos, q̄s dñe de⁹, ꝑpetua
mētis ⁊ corporis ſanitate gau
dere: ⁊ gl'ioſa beatę marię ſem
per virginis, interceſsione à p̄
ſēti liberari triſtitia: ⁊ eterna p̄
frui lętitia. Per do. Pro papa
DEus oīuȝ fideliū pa- Oro.
ſtor ⁊ rector, famulū tuū.
N. quē paſtorē eccleſię tuę p̄-
eſſe voluiſti, propitiùs reſpice:
da ei, q̄s, verbo ⁊ exemplo, qui
b⁹ preeſt, proficere: vt ad vitā:
vnà cum grege ſibi credito p̄-
ueniat ſempit'nā. Per. Lco
epl'ę beati Petri apti. i. ca. ij.
CHariſsimi. Obſecro vos
tanq̄ȝ aduenas ⁊ peregri
nos, abſtinere vos à carnalib⁹
deſiderijs: quę militant aduer
ſus animā. Conuerſationem
veſtram inter gentes habētes
bonā: vt in eo quod detractāt
de vobis: tanq̄ȝ de malefactori
bus, ex bonis operibus vos cō
ſiderantes: glorificēt deum in
die viſitationis. Subiecti eſto
te omni humanę creaturę: pro
pter deū. Siue regi quaſi pręe-
cellenti: ſiue ducibus tanq̄ȝ ab
eo miſsis: ad vīdictam malefa
ctorum: laudē verò bonorum.
Quia ſic eſt voluntas dei: vt
bn̄faciētes obmuteſcere facia-
tis inprudentiū hominū igno-
rantiam. Quaſi liberi: ⁊ non
quaſi velamen habentes mali
tię libertatem: ſed ſicut ſerui
ui dei. Omnes honorate: fra-
ternitatē diligite. Deum time
te: regem honorificate. Serui
ſubditi eſtote ī omni timore do
minis: nō tantùm bonis ⁊ mo-
deſtis: ſed etiā diſcipulȝ. Hęc
eſt enim gratia: in chriſto Jeſu
dño nr̄o. Alla. ℣. Redēptio-
neȝ miſit dn̄s pp'lo ſuo. Alla.
℣. Oportebat pati chriſtum: ⁊
reſurgere à mortuȝ: ⁊ ita ītrare
in gloriā ſuam. Sequētia ſan-
cti euangelij ſm̄ Joañē c. xvj.
IN illo tp̄e. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Modicū
⁊ iā nō videbitȝ me: ⁊ iterū mo
dicum ⁊ videbitis me: q2 vado
ad prēȝ. Dixerūt ergo ex diſci-
pulȝ ei⁹ ad inuicē. Quid ē hoc

qđ dicit nobis: modicum ⁊ non
videbitis me: ⁊ iterum modicū
⁊ videbitꝫ me: ⁊ qꝛ vado ad pa
trem? Dicebant ergo. Quid
eſt hoc quod dicit nobis, modi
cum? Neſcimꝰ quid loquitur.
Cognouit autem Jeſus quia
volebant eū interrogare: ⁊ di
xit eis. De hoc q̄ritis īter vos:
quia dixi, modicū ⁊ nō videbitꝫ
me: ⁊ iteꝝ modicū ⁊ videbitꝫ
me. Amē amen dico vobis: qꝛ
plorabitis ⁊ flebitis vos: mun
dus autem gaudebit. Vos ve
rò cōtriſtabimini: ſed triſtitia
veſtra conuertet̄ in gaudium.
Mulier cū parit triſtitiā ha
bet: qꝛ venit hora eius. Cū au
tem peperit puerū: iam nō me
minit preſure ꝓpter gaudiuꝫ:
qꝛ natus eſt homo in mūdum.
Et vos igitur, nunc q̄dē triſti
tiam habetis. Iteꝝ autē vide
bo vos: ⁊ gaudebit coꝛ veſtrū:
⁊ gaudium veſtrū nemo tollet
ps. à vobis. Offerto. Lauda ani
45. ma mea dn̄ꝫ: laudabo dominū
in vita mea: pſallam deo meo
quandiu ero. Allꝛa. Secreta.
His nobis domine myſte
rijs conferatur: quo ter
rena deſideria mittigantes, di
ſcamus amare celeſtia. Per
dominū noſtruꝫ. Alia ſecreta.
Tua domine propitiatio
ne: ⁊ beatę Marię ſemꝑ
virginis interceſsione: ad ꝑpe
tuam atq; preſentem hęc obla
tio nobis proficiat proſperita
tem ⁊ pacem. p. Alia ſecreta.
Oblatꝫ, q̄s domine, placa
re muneribus: ⁊ famulū
tuū. N. quē paſtorem eccleſię
tuę preeſſe voluiſti, aſsidua ꝓ
tectiōe guberna. Per. Cōio.
Modicum ⁊ nō videbitis me. Jo
Allꝛa. iterum modicū ⁊ videbi an.
tis me: qꝛ vado ad patrem Al 16.
leluia alleluia. Poſt cōmunio.
Sacramenta quę ſumpſi
mus, q̄s domine, ⁊ ſpiritu
alibus nos inſtruant alimētis,
⁊ corporalibus tueant̄ auxiliꝫ.
Per dominū. Alia poſt cōio.
Sumptis dn̄e ſalutis no
ſtrę ſubſidijs: da, queſu
mus, beatę Marię ſemper v
ginis, patrocinijs nos vbique
protegi: in cuius veneratione
hęc tuę obtulimus maieſtati.
Per. Alia poſt communio.
Hec nos, q̄s dn̄e, diuini ſa
cramēti ꝑceptio ꝓtegat:
⁊ famulū tuū. N. q̄ꝫ paſtorē ec
cleſię tuę eſſe voluiſti, vnà cum
cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemꝑ
⁊ muniat. Per dominū nr̄um.
¶ Dn̄ica. iiij. poſt paſ. Jntro.
Cantate dn̄o canti ps.
cū nouuꝫ. allꝛa. quia 97.
mirabilia fecit dn̄s.
allꝛa. ante cōſpectū

gentium reuelauit iuſtitiã ſuã. Alleluia.alleluia.alleluia. ps.
ps. 97. Saluauit ſibi dextera eius: ⁊ brachiũ ſanctũ ei⁹. ℣. Gloria.

Oro. Deus qui fideliũ mẽtes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare qđ precipis: id deſiderare qđ promittis: vt inter mundanas varietates: ibi noſtra fixa ſint corda: vbi vera ſunt gaudia. Per do. De beata virgine.

Oro. Concede nos famulos tuos, q̃s dñe de⁹, perpetua mentis ⁊ corporis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa beatę marię ſemper virginis interceſsione à preſenti liberari triſtitia: ⁊ ęterna perfrui lętitia. Per. Pro papa. Oratio.

Deus omnium fideliũ paſtor ⁊ rector, famulũ tuũ. N. quẽ paſtorẽ eccleſię tuę preeſſe voluiſti, propitiùs reſpice: da ei, q̃s, verbo ⁊ exemplo quib⁹ preeſt proficere, vt ad vitã, vnà cũ grege ſibi credito perueniat ſempiternã. Per. Lectio epiſtole beati Jacobi apl'i. c. j

Chariſsimi. Omne datũ optimũ: ⁊ omne donũ perfectum de ſurſum eſt: deſcẽdẽs à patre luminum: apud quem non eſt tranſmutatio: nec viciſſitudinis obumbratio. Volũtariè enim genuit nos verbo veritatis: vt ſimus initium aliquod creaturę eius. Scitis fratres mei dilectiſsimi. Sit autẽ omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendũ: ⁊ tardus ad irã. Ira enim viri: iuſtitiã dei non operatur. Propter qđ abijcientes oẽm immundiciã: ⁊ abundantiam malitię: in manſuetudine ſuſcipite inſitum verbum: quod poteſt ſaluare animas veſtras. Alleluia. ℣. Dextera domini fecit virtutem: dextera domini exaltauit me. Alleluia. ℣. xp̃s roma 6.
reſurgens ex mortuis, iam non moritur: mors illi vltra non dominabitur. Sequentia ſancti euãgelij ſm Joannẽ. Ca. xvj.

In illo tẽpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuꝫ. Vado ad eum qui miſit me: ⁊ nemo ex vobꝫ interrogat me quo vadꝫ. Sed quia hęc locutus ſum vobꝫ: triſtitia impleuit cor veſtrũ. Sed ego veritatẽ dico vobis: expedit vobis: vt ego vadam. Si enim nõ abiero: paraclet⁹ non veniet ad vos. Si autem abiero: mittã eum ad vos. Et cùm venerit ille, arguet mũdũ de peccato, ⁊ de iuſtitia, ⁊ de iudicio. De peccato quidem: qꝛ non crediderunt in me. De iuſtitia verò: quia ad patrẽ vado: ⁊ iam nõ videbitis me. De iu-

dicio autē: quia principes huiꝰ
mūdi iā iudicatus eſt. Adhuc
habeo multa vobis dicere: ſed
nō poteſtꝫ portare modo. Cū
autē venerit ille ſpiritꝰ verita-
tis, docebit vos oēm veritatē.
Non enim loquetur à ſemeti-
pſo: ſed quecū ꝙ audiet loque-
tur: ⁊ que ventura ſunt annun
ciabit vobis. Ille me clarifica-
bit: qꝛ de meo accipiet: ⁊ annū
p̄s. 97. ciabit vobꝫ. Offerto. Iubila-
te deo vniuerſa terra iubilate
deo vniuerſa terra: pſalmū di-
cite nōi eius: venite ⁊ audite: ⁊
narrabo vobꝫ oēs qui timetis
deū: quanta fecit dn̄s aīe mee.
Deus q (Alla. Secreta.
nos ꝑ huiꝰ ſacrificij vene
randa cōmercia vnius ſumme
què diuinitatꝫ participes eſſe
feciſti: preſta queſumꝰ: vt ſicut
tuā cognouimꝰ veritatē: ſic eā
dignis moribꝰ aſſequamur. p.
Tua dn̄e ꝓ- Alia ſecreta.
pitiatione ⁊ beate Ma-
rie ſemꝑ vginꝫ interceſſione ad
ꝑpetuā atqꝫ p̄ſentē hec obla-
tio nobꝫ ꝓficiat ꝓſperitatē ⁊
pacē. Per. Alia ſecreta.
Oblatꝫ q̄s dn̄e placaremu
neribꝰ ⁊ famulū tuū. N. quē
paſtorē eccleſie tue p̄eſſe volu-
iſti: aſſidua ꝓtectione gubna.
Io an. 15. Per. Cōmunio. Cum vene-
rit paraclitꝰ ſpiritꝰ veritatis:
ille arguet mūduꝫ de peccato:
⁊ de iuſtitia: ⁊ de iudicio. allelu
ia. alleluia. Poſt communio.
Adeſto nobis domine de
us noſter: vt per hec fide
liter ſumpſimus: ⁊ purgemur
à vitijs: ⁊ à periculis omnibus
eruamur. per. Alia poſt cōio.
Sumptis domine ſalutis
noſtre ſubſidijs: da que-
ſumus beate Marie ſemper
virginis patrocinijs nos vbi-
què protegi: in cuius venera-
tione hec tue obtulimus maie
ſtati. Per. Alia poſt cōmunio.
Hec nos queſumus domi
ne diuini ſacramenti ꝑce
ptio ꝓtegat: ⁊ famulū tuū. N.
quē paſtorem eccleſie tue eſſe
voluiſti: vnà cum cōmiſſo ſibi
grege ſaluet ſemper ⁊ muniat.
Per dominum noſtruꝫ Ieſuꝫ
chriſtum filium tuum. Qui te.

¶ Dn̄ica. v. poſt paſ. Introi.

Vocem iocunditatꝫ
annunciate: ⁊ audi-
atur. alla. nunciate
vſqꝫ ad extremū ter
re: liberauit dominus populū
ſuum. alleluia. alleluia. ps. Iu p̄s. 65.
bilate deo omnꝫ terra pſalmū
dicite nomini eius: date glori-
am laudi eius. ℣. Gloria patri
Deus à (⁊ filio. Oratio
quo bona cuncta proce-
dunt: largire ſupplicibus tuis

vt cogitemus te inſpirāte quę
recta ſunt: ⁊ te gubernante, ea
dem faciamus. Per dominū
noſtrum. De beata virgine.
CO ncede nos famu(Orō.
los tuos, q̄ſum⁹ dn̄e de⁹,
perpetua mentis ⁊ corporis ſa
nitate gaudere: ⁊ glorioſa bea
tę marię ſemper virginꝫ: inter
ceſsione à preſenti liberari tri
ſtitia: ⁊ ęterna perfrui lętitia.
Per dn̄m. Pro papa. Oratio.
DEus oīm fideliū paſtor ⁊
rector: famulū tuuꝫ. N.
quē paſtorē eccleſię tuę p̄eſſe
voluiſti, propiti⁹ reſpice: da ei
q̄s dn̄e verbo ⁊ exēplo, quibus
preeſt proficere: vt ad vitā, vnà
cum grege ſibi credito perue=
niat ſempit'nā. Per Lc̄o epi=
ſtole beati Jacobi apoſtoli. c. j.
CHariſsimi. Eſtote facto
res verbi: ⁊ non audito=
res tantùm: fallentes voſmeti
pſos: quia ſi q̄s auditor eſt ver=
bi ⁊ non factor: hic cōparabi=
tur viro conſideranti vultū na
tiuitatꝫ ſuę in ſpeculo. Cōſide
rauit enim ſe, ⁊ abijt: ⁊ ſtatim
oblitus eſt qualis fuerit. Qui
autē perſpexerit in lege perfe=
ctę libertatꝫ: ⁊ pmanſerit in ea:
nō auditor obliuioſ⁹ fact⁹: ſed
factor operis: hic beatus in fa
cto ſuo erit. Siquꝫ aūt putat ſe
religioſum eſſe: non refrenans
linguā ſuā: ſed ſeducēs cor ſuū:
hui⁹ vana eſt religio. Religio
munda ⁊ imaculata apud deū
⁊ patrem hęc eſt: viſitare pupil
los ⁊ viduas in tribulatione eo
rum: ⁊ imaculatum ſe cuſtodi=
re ab hoc ſeculo. Alleluia. ℣.
Surrexit chriſtus, ⁊ illuxit no=
bꝫ, quos redemit ſanguine ſuo.
Alleluia. ℣. Exiui à patre: ⁊ Joan.
veni in mundū: iterū relinquo 16.
mūdū: ⁊ vado ad patrem. Se=
quentia ſancti euangelij ſecun
dùm Joannē. Capitulū. xvj.
IN illo tēpore. Dixit Je=
ſus diſcipulis ſuis. Amē
amen dico vobis: ſi quid petie=
ritꝫ patrem in nomine meo, da
bit vobis. Vſq; modo non pe=
tiſtis q̄cq̄ in nomine meo. Pe
tite, ⁊ accipietis: vt gaudium
veſtrum ſit plenum. Hęc in p
uerbijs locut⁹ ſum vobis. Ve=
nit hora cùm iam non in puer
bijs loquar vobis: ſed palā de
patre meo annūciabo vobis.
Jllo die ī noīe meo petetis. Et
non dico vobis, quia ego roga
bo patrē de vobis. Jpſe enim
pater amat vos: quia vos me
amaſtis, ⁊ credidiſtis: quia à
deo exiui. Exiui à patre, ⁊ veni
in mundū: iterū relinquo mun=
dum: ⁊ vado ad patrem dicūt
ei. Diſcipuli ei⁹. Ecce nūc pa
làm loquerꝫ: ⁊ pverbiū nullū

dicis. Nũc ſcimus, q2 ſcis oīa: ꝛ nõ eſt opus tibi: vt quis te interroget. In hoc credim⁹: q2 à deo exiſti. Offerto. Benedicite gentes dñm deũ noſtrũ: ꝛ obaudite voceꝫ laudis eius: qui poſuit aīam meã ad vitaꝫ: ꝛ nõ dedit cõmoueri pedes meos: benedict⁹ dñs q̃ non amouit depcationem meã: ꝛ miſericordiã ſuam à me. Alľa. Sec.

Ps. 65.

Suſcipe dñe fideliũ pces cũ oblatiõibus hoſtiarũ: vt p hec pie deuotiõis officia, ad celeſtẽ gľiaꝫ tranſeam⁹. p. Alia. ſec.

Tua dñe ppi Ciatiõe, ꝛ btẽ marie ſemp virginis interceſsione ad ppetuã atq3 pſentẽ hec oblatio nobꝫ pficiat pſperitatẽ ꝛ pacẽ. Per Alia ſecreta.

Oblatis, q̃s dñe, placare muneribus: ꝛ famulũ tuũ. N. quem paſtorẽ eccleſie tue pẽſſe voluiſti, aſsidua ptectiõe guberna. Per dñm. Cõio. Cantate domino alľa: cãtate dño ꝛ bñdicite nomini ei⁹: bñ nũciate de die in diẽ ſalutare eius. Alleluia.

Ps. 95.

Tribue alľa. Poſt cõio. nobis dñe, celeſtis mẽſe virtute ſatiatis, ꝛ deſiderare q̃ recta ſunt: ꝛ deſiderata pcipere. Per dñm. Alia poſt cõio.

Sumptis dñe ſalutꝫ nr̃e ſubſidijs: da q̃s btẽ Marie ſemp virginis patrociniis nos vbique ptegi: in cui⁹ veneratione hec tue obtulimus maieſtati. Per. Alia poſt cõi.

Hec nos, q̃s dñe, diuini ſacramenti perceptio ptegat: ꝛ famulũ tuũ. N. quem paſtoreꝫ eccleſie tue eſſe voluiſti, vnà cum cõmiſſo ſibi grege ſaluet ſemp ꝛ muniat. Per dñm.

¶ In letanijs maiorib⁹. Statio ad ſctũ Petrũ. Introitus.

Exaudiuit de templo ſancto ſuo vocẽ meam. Alleluia. ꝛ clamor meus in conſpectu ei⁹ introiuit ĩ aures ei⁹. Alleluia. alleluia. ps. Diligã te domine fortitudo mea: dominus firmamẽtuꝫ meũ ꝛ refugium meũ ꝛ liberator meus. ℣. Gloria patri. In hoc officio non dicitur. Gloria in excelſis deo. neq3 credo. Oratio

Ps. 17.

Preſta, queſumus omnipotẽs deus, vt qui in afflictione noſtra de tua pietate confidimus: contra aduerſa omnia tua ſemper protectione muniamur. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtũ filium tuũ. De beata vgine. Orõ.

Concede nos famulos tuos, queſumus domine deus, perpetua mẽtis ꝛ corpoꝝ ſanitate gaudere: ꝛ gľioſa beate marie

ſemp v̾ginis interceſsione a p̄-
ſenti liberari triſtitia: ⁊ e̾tna
ꝑfrui letitia. Per. Pro papa.
D Eus oīm fideliū (Oꝛo.
paſtoꝛ ⁊ rectoꝛ: famulum
tuum. N. quē paſtoꝛem eccle-
ſie tue p̄eeſſe voluiſti, ꝓpiti⁹
reſpice: da ei, queſumus, verbo
⁊ exēplo quibus p̄eeſt ꝓfi-
cere: vt ad vitam, vna cum gre
ge ſibi credito perueniat ſem-
piternam. Per dominum no-
ſtrum Jeſum xp̄m. Lectio epi
ſtole beati Jacobi apl̄i. c. vlti.
C Hariſsimi. Cōfitemini
alterutrū peccata veſtra:
⁊ oꝛate pro inuicē: vt ſaluemi-
ni. Multū eniȝ valet dep̄catio
iuſti aſsidua. Helias homo
erat ſimilis nobȝ paſsibilis, ⁊
oꝛatione oꝛauit, vt non plueret
ſuper terrā: ⁊ nō pluit annos
tres ⁊ menſes ſex. Et ſurſum
orauit: ⁊ celum dedit pluuiā: ⁊
terra dedit fructum ſuum. Si-
quis autē ex vobis errauerit à
veritate: ⁊ cōuerterit quis eū:
ſcire debet, quoniā qui conuer
ti fecerit peccatoꝛem ab erro-
re vie ſue ſaluabit animā ei⁹ à
moꝛte: ⁊ operit multitudinem
peccatoꝛum. Alleluia. ℣. Cō
ps. 117. fitemini domino quoniā bon⁹:
quoniam in ſeculum miſericoꝛ-
dia eius. Sequētia ſancti euā-
gelij ſecundū Lucā. Cap. xj.
I N illo tp̄e. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Quis ve-
ſtrum habebit amicum: ⁊ ibit
ad illū media nocte, ⁊ dicet illi.
Amice, accōmoda mihi tres
panes: quoniā amicus meus
venit de via ad me: ⁊ non ha-
beo quod ponā āte illum. Et
ille de intus rn̄dens dicat: noli
mihi moleſtus eſſe: iam oſtium
meū clauſuȝ eſt: ⁊ pueri mei me
cum ſunt in cubiculi: non poſ-
ſum ſurgere, ⁊ dare tibi. Et ſi
ille ꝑſeuerauerit pulſans: dico
vobis: ⁊ ſi nō dabit illi ſurgēs
eo ꝙ amicus eius ſit: propter
improbitatem tamen eius ſur-
get, ⁊ dabit illi quotquot ha-
bet neceſſarios. Et ego dico
vobis. Petite, ⁊ dabitur vobȝ:
querite, ⁊ inuenietis: pulſate, ⁊
aperietur vobis. Oīs enim q̄
petit, accipit: ⁊ qui querit, inue
nit: ⁊ pulſanti aperiet. Quis
autem ex vobis patrem petit
panem: nunquid lapidē dabit
illi? Aut piſcem: nunquid pro
piſce ſerpentē dabit illi? Aut
ſi petierit ouum: nunquid poꝛ-
riget ei ſcoꝛpionem? Si ergo
vos, cúm ſitis mali, noſtȝ bona
data dare filij veſtris: quantó
magis pater veſter de celo da-
bit ſpiritum bonū petentibus
ſe? Offer. Confitebor domi ps. 108.
no nimȝ: in oꝛe meo: ⁊ in medio

multoꝝ laudabo eū qui aſsi-
ſtit à dextris pauperꝫ: vt ſaluā
faceret à perſequētibꝰ animā
meā. alleluia. Secreta.
Hec mūera, q̄s domine, ⁊
vincula noſtrę prauitatꝫ abſol
uant: ⁊ tuę nobis miſericordię
dona concilient. p. Alia ſecre.
Tua dn̄e propiciatione, ⁊
beatę Marię ſemꝑ vir-
ginis interceſsione: ad perpe-
tuam atq; pręſentem hęc obla
tio nobis proficiat ꝓſperitatē
⁊ pacem. Per. Alia ſecreta.
Oblatis, quęſumus domi-
ne, placare muneribus: ⁊
famulū tuū. N. quē paſtorem
eccleſię tuę pręeſſe voluiſti, aſ-
ſidua protectione guberna.
na Per dn̄m. Cōio. Petite, ⁊
h. accipietꝫ: quęrite, ⁊ inuenietꝫ:
7. uc. pulſate, ⁊ aperietur vobis: o-
1. mnis enim qui petit, accipit: ⁊
qui quęrit, inuenit: ⁊ pulſanti
aperiet. allā. Poſt cōmunio.
Vota nr̄a, q̄s dn̄e, pio fa-
uore ꝓſeq̄re: vt dū dona
tua in tribulatiōe ꝑcipimꝰ: de
cōſolatiōe nr̄a ī tuo amore cre-
ſcamus. Per. Alia poſt cōio.
Sumptis dn̄e ſalutis no-
ſtrę ſubſidijs: da, quęſu-
mꝰ, beatę Marię ſemper vir
ginis patrocinijs nos vbique
protegi: in cuius veneratione
hęc tuę obtulimus maieſtati.

Per dominū noſtrum Jeſum
chriſtum filiū. Alia poſt cōio.
Hec nos, quęſumus domi
ne, diuini ſacramenti per
ceptio ꝓtegat: ⁊ famulum tu-
um. N. quem paſtorem eccle-
ſię tuę eſſe voluiſti, vnà cū com
miſſo ſibi grege ſaluet ſemper
⁊ muniat. Per dominū noſtrū.
¶ In vigilia aſcenſionis offi-
cium miſſę ⁊ orationes dicunt
de dn̄ica pręterita. Introitus.
Vocem iucunditatꝫ
annunciate: ⁊ audi-
atur. alleluia. nūcia
te vſq; ad extremū
terrę: liberauit dominus popu
lum ſuū. alleluia. alleluia. ps.
Jubilate deo omnꝫ terra: pſal ps.
mum dicite nomini eius: date 65.
gloriam laudi eius. ℣. Gloria
patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto.
Deus à quo bo (Oratio.
na cuncta procedunt: lar
gire ſupplicibus tuis, vt cogi-
temus te inſpirante, quę recta
ſunt: ⁊ te gubernante, eadem
faciamus. Per dominum no-
ſtrum Jeſum chriſtum filium.
De beata virgine. Oratio.
Concede nos famulos tu
os, q̄s domine deꝰ, ꝑpe-
tua mētis ⁊ corporis ſanitate
gaudere: ⁊ glorioſa beatę marię
ſemꝑ virginꝫ interceſsione à p̄
ſenti liberari triſtitia, ⁊ ęterna

pfrui letitia. Per. Pro papa.

Deus oiū fideliū pa (oro. ſtor ⁊ rector, famulū tuū. N. quem paſtorē eccleſię tuę prę eſſe voluiſti, propitius reſpi ce: da ei, queſum⁹, verbo ⁊ exē plo quibus pręeſt proficere: vt ad vitam, vnā cum grege ſi bi credito perueniat ſempiter nā. Per. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Epheſios.

Fratres. Unicuiq; ve ſtrum data eſt gratia ſe cundum menſurā donationis Chriſti. Propter quod dicit. Aſcendēs in altum captiuam duxit captiuitatē: dedit dona hominibus. Quod aūt aſcen dit, quid eſt: niſi quia ⁊ deſcen dit, primum in inferiores par tes terre? Qui deſcendit: ipſe eſt ⁊ qui aſcendit ſuper omnes celos: vt adimpleret oia. Et ipſe dedit quoſdā quidē apoſto los: quoſdā aūt prophetas: alios verò euangeliſtas: alios aūt paſtores, ⁊ doctores: ad cō ſumationē ſanctorū: in op⁹ mi niſterij: i edificationē corporis chriſti: donec occurramus oēs in vnitatem fidei ⁊ agnitionis fidei dei: in virum perfectū in mēſuram etatis plenitudinis chriſti. Alleluia. ℣. Surrexit Xps: ⁊ illuxit nob: quos rede mit ſāguine ſuo. Alleluia. ℣.

Exiui à patre: ⁊ veni in mun dum. Iterum relinquo mūdū: ⁊ vado ad prēz. Seqūtia ſan cti euāgelij ſm Ioānē. ca. xvj.

In illo tempore. Suble uatis Jeſus oculis in ce lum, dixit. Pater venit hora: clarifica filium tuum: vt filius tuus clarificet te. Sicut dedi ſti ei poteſtatē omnis carnis: vt omne quod dediſti ei det, eis vitam ęternam. Hęc eſt aūt vi ta eterna vt cognoſcant te ſo lum deū verū: ⁊ quē miſiſti Je ſum chriſtum. Ego te clarifica ui ſuper terrā: opus conſuma ui quod dediſti mihi, vt faciam. Et nūc clarifica me tu pater a pud temetpſuz: claritate quā habui, priuſq; mundus eſſet a pud te. Manifeſtaui nomē ho minibus: quos dediſti mihi de mūdo. Tui erant: ⁊ mihi eos d diſti: ⁊ ſmonē tuū ſeruauerūt. Et nunc cognouerunt: quia oīa q̄ dediſti mihi: abs te ſunt: quia verba quę dediſti mihi i de di eis. Et ipſi acceperunt, ⁊ co gnouerunt verè quia a te exi ui: ⁊ crediderūt q: tu me miſiſti Ego pro eis rogo: non ꝓ mun do: ſed ꝓ his quos dediſti mihi, quia tui ſunt: ⁊ mea omnia tua ſunt: ⁊ tua mea ſunt: ⁊ clarifi catus ſum in eis. Et iam non ſum in mūdo. Et hi in mundo

ſunt. Et ego ad te venio. Offerto.
ps. 65. Benedicite gentes dominū deū nr̄m: ⁊ obaudite vocem laudis ei⁹: qui poſuit aīaȝ meam ad vitam: ⁊ nō dedit cō moueri pedes meos: bn̄dictus dn̄s qui non amouit depꝛecationem meā: ⁊ miſericoꝛdiam ſuam à me. alleluia. Secreta.

Suſcipe dn̄e fidelium pꝛeces cum oblationib⁹ hoſtiarum: vt per hec pie deuotionis officia, ad celeſtē gloꝛiam tranſeam⁹. Per. Alia ſecreta.

Tua dn̄e pꝛopitiatione, ⁊ beate. Marie ſemꝑ virginis interceſſiōe: ad ꝑpetuaȝ atqȝ pꝛeſentē hec oblatio nobis pꝛoficiat ꝓſperitatē ⁊ pacem. Per dominū. Alia ſecre.

Oblatis, queſumus dn̄e, placare munerib⁹: ⁊ famulū tuū. N. quem paſtoꝛem eccleſie tue ꝑeſſe voluiſti: aſſidua pꝛotectione guberna. p.
ps. 95. Cōio. Cantate dn̄o alleluia: cantate domino, ⁊ bn̄dicite nomini eius: benenunciate de die in diem ſalutare eius. alleluia. alleluia. Poſt communio.

Tribue nobȝ dn̄e celeſtȝ mēſe virtute ſatiatis, ⁊ deſiderare que recta ſunt: ⁊ deſiderata percipere. Per dominū nr̄m. Alia poſt cōio.

Sumptis dn̄e ſalutis noſtre ſubſidijs: da, queſum⁹, beate Marie ſemꝑ virginis: patrocinijs nos vbiqȝ pꝛotegi: in cuius veneratione hec tue obtulim⁹ maieſtati. p. Alia poſt cōmun.

Hec nos, q̄s domine, diuini ſacramenti perceptio ꝓtegat: ⁊ famulum tuum. N. quē paſtoꝛem eccleſie tue eſſe voluiſti: vna cū commiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per dominū nr̄m.

¶ Si verò in dicta vigilia fuerit aliquod feſtum ſimplex: fit de ipſo feſto tantùm cōmemoratio in miſſa. Quòd ſi fuerit feſtum ſolēne: dr̄ de feſto, cum cōmemoratiōe vigilie. Si aūt fuerit feſtū duplex: d̄ eo fit miſſa: ⁊ nulla cōmemo. de vigilia.

¶ In die aſcenſionis. Statio ad ſanctum Petrum. Introi.

Viri galilei, quid admiramini aſpicientes in celum. Allā. quemadmodum vidiſtis eum aſcendentem in celum: ita veniet. alleluia allelu- ac- tuū.
ia alleluia. ps. Cumqȝ intuerentur in celum euntem illum: ecce duo viri aſtiterunt iuxta illos in veſtibus albis: qui ⁊ dixerunt. V. Gloꝛia patri ⁊ filio. 1. ps. omnes gentes plaudite etc.

Concede ⁊ ſpiritui. Orō. queſumus omnipotens deus: vt qui hodierna die vni-

genitum tuū redemptorē no-
ſtrum ad celos aſcendiſſe cre-
dimus: ipſi quoq; mente in ce-
leſtibꝰ habitemꝰ. Per eundē
dominum noſtrū Jeſum xp̄m.

Lectio actuū apoſtolor. ca. j.

PRimum quidem ſermo-
nē feci de omnibus o the-
ophile: que cepit Jeſus face-
re ⁊ docere: vſq; in diem qua
precipiens apoſtolis per ſpiri-
tum ſanctum quos elegit aſſū-
ptus eſt. Quibus ⁊ prebuit ſe-
ipſum viuum: poſt paſſionem
ſuam in multis argumentis:
per dies quadraginta, appa-
rens eis: ⁊ loquens de regno
dei. Et conueſcens precepit
eis ab hieroſolymis ne diſcede-
rent: ſed expectarent promi-
ſsionem patris: quam audiſtis
inquit per os meū. Quia Joā-
nes quidem baptizauit aqua:
vos autem baptizabimini ſpi-
ritu ſancto: non poſt multos
hos dies. Igitur qui conuene-
rant interrogabant eum dicē-
tes. Domine ſi ī tempore hoc:
reſtitues regnū Iſraël? Di-
xit autem eis. Non eſt veſtrum
noſſe tempora vel momenta:
que pater poſuit in ſua poteſta-
te: ſed accipietis virtutē ſup-
uenientis ſpiritꝰ ſancti in vos:
⁊ eritis mihi teſtes in hieruſa-
lem: ⁊ in omni Judea ⁊ ſama-
ria: ⁊ vſque ad vltimum terre.
Et cum hoc dixiſſet: videnti-
bus illis eleuatus eſt: ⁊ nubes
ſuſcepit eum ab oculis eorum.
Cumq; intuerentur in celum
euntem illum ecce duo viri aſti-
terunt iuxta illos in veſtibus
albis: qui ⁊ dixerunt. Viri ga-
lilei quid ſtatis aſpicientes in
celum? Hic Jeſus qui aſſum-
ptus eſt à vobis in celum: ſic
veniet quemadmodum vidiſtis
eum euntem in celum. Alle-
luia. ℣. Aſcēdit deꝰ ī iubilatio-
ne: ⁊ dn̄s in voce tube. Alle-
luia. ℣. Dn̄s in ſyna in ſancto:
aſcendens in altum captiuam
duxit captiuitatē. Sequentia
ſancti euāge. ſm̄ Mar. ca. vlt.

IN illo tēpore. Recumbē-
tibꝰ vndecim diſcipulis:
apparuit illis Jeſus: ⁊ exprobra-
uit īcredulitatē eor: ⁊ duritiā
cordis: q2 his qui viderant eū
reſurrexiſſe à mortuis non cre-
diderant. Et dixit eis. Eūtes
in mundū vniuerſum: predica-
te euangelium omni creature.
Qui crediderit ⁊ baptizatus
fuerit: ſalu9 erit. Qui verò nō
crediderit cōdēnabit. Signa
aūt eos q̄ crediderit hec ſeq̄n-
tur. In noīe meo demonia eij-
ciēt: linguis lo q̄ntur nouis: ſer-
pētes tollēt: ⁊ ſi mortiferū q̄d
biberint: nō eis nocebit. Sup

egros manus imponent, ⁊ bene habebũt. Et dñs quidẽ Jeſus, poſtq̃ꝫ locutꝰ eſt eꝫ: aſſumptꝰ eſt in celũ: ⁊ ſedet à dextrꝫ dei. Illi aũt ꝑfecti, predicauerũt, vbiqꝫ dño cooperante: ⁊ ſmonẽ cõfirmante: ſequẽtibus ſignis. Offerto. Uiri galilei quid admiramini, aſpicientes in celũ: hic Jeſꝰ qui aſſumptꝰ eſt à vobis in celuꝫ: ſic veniet: quemadmodũ vidiſtis eũ aſcẽdentẽ in celũ. Alla. Secreta.

Suſcipe dñe munera: que pro filij tui glioſa aſcẽſione deferimꝰ: ⁊ cõcede ꝓpitiꝰ, vt à p̃ſentibus periculꝫ liberemur: ⁊ ad vitam perueniamꝰ eternã. Per. Prefatio. Per chriſtũ dñm noſtruꝫ. Qui poſt reſurrectionẽ ſuaꝫ. Et dr̃ vſqꝫ ad vigilia penthe. excluſiue. fol. ¶ Infra actionem.

Cõmunicãtes, ⁊ diẽ ſacratiſſimũ celebrãtes. Et dr̃ p octatãtum. Cõio. Pſallite dño qui
ps. 47. aſcendit ſuper celos celoꝝ ad orientem. alla. Poſt cõmũnio.

Preſta nobis, queſumus omnipotẽs ⁊ miſericors deus: vt que viſibilibꝰ myſterijs ſumẽda percepimus: inuiſibili conſeqmur effectu. Per dominum noſtrũ Jeſum chriſtum. ¶ Dominica infra octauam aſcenſionis. Introitꝰ.

Exaudi dñe vocem meã, q̃ clamaui ad te. alla. tibi dixit cor meũ, q̃ſiui vultũ tuũ: ps. 26. vultum tuũ dñe requirã: ne auertas faciẽ tuã à me. Alla. alleluia. ps. Dñs illuminatio ibi. mea ⁊ ſalus mea: quẽ timebo. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Omnipotẽs ſempiterne deus: fac nos tibi ſemper ⁊ deuotam gerere volũtatem: ⁊ maieſtati tue ſyncero corde ſeruire. Per. Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. j. capi. iiij.

Chariſsimi. Eſtote prudentes: ⁊ vigilate in orationibus: ante omnia autẽ mutuã in vobiſmetipſis charitatem continuam habentes: qr charitas operit multitudinem peccatorũ. Hoſpitales inuicẽ ſine murmuratione. Unuſquiſque ſicut accepit grãꝫ in alterutrũ, illã adminiſtrantes: ſicut boni diſpẽſatores multiformis gratie dei. Si quis loqtur, q̃ſi ſermones dei. Siqs miniſtrat, tanq̃ꝫ ex virtute: quaꝫ adminiſtrat deus: vt in omnibꝰ honorificetur deus. Per Jeſuꝫ chriſtum dñm noſtrum. Alleluia. ℣. Regnauit dñs ſuper oẽs gẽtes: deus ſedet ſuper ſedẽ ſanctam ſuam. Alla. ℣. Nõ vos relinquam orphanos: vado, ⁊ Jo. an. 14. ibi.

venio ad vos: ⁊ gaudebit cor veſtrum. Sequētia ſancti euā gelii ſecundū Joannē. cap. xv.
In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cùm venerit paraclytus: quē ego mittam vobis à patre, ſpiritum veritatis: qui à patre ꝓcedit: ille teſtimoniū perhibebit de me. Et vos teſtimonium ꝑhibebitis: quia ab initio mecum eſtis Hęc locutus ſum vobis: vt nō ſcādalizemini. Abſqꝫ ſynagogis facient vos. Sed venit hora: vt omnis qui interficit vos: arbitretur obſequium ſe pręſtare deo. Et hęc faciēt vobis: qr non nouerunt patrē neqꝫ me. Sed hęc locutus ſum vobis: vt cùm venerit hora eorū, reminiſcamini, quia ego dixi vobis.
ps. 46. Offertoriū. Aſcendit deus in iubilatione: ⁊ dominꝰ in voce tubę. Alleluia. Secreta.
Sacrificia nos dñe immaculata purificent: ⁊ mentibꝰ nřis supernę gratię dēt vigorem. Per dominū nřum. Cōmunio. Pater, cū eſſem cū eis: ego ſeruabam eos quos ḋ diſti mihi. alleluia. nūc autem ad te venio: non rogo vt tollas eos de mūdo, ſed vt ſerues eos à malo. Alla. alla. Poſt cōio.
Repleti domine muneribus ſacri, da, quęſumus: vt in gratiarū ſemper actione maneamus. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum filiū tuū. Qui viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdē ſpiritꝰ ſancti deus.
¶ Die veneris poſt octauam aſcenſionis, ſi feſtum nō fuerit: miſſa dicitur de dominica pręterita. ¶ In vigilia pentheco ſtes: poſt tertiam, hora competenti fratres conuenientes ad eccleſiam dicunt ſextam. Qua finita: ſacerdos ⁊ miniſtri induti more ſolicito, facta reuerentia ante altare: in locis ſuis ſedēt: poſteà leguntur prophetię ſine titulo. In fine prophetarum dicuntur orationes ſine. Flectamus genua. Prophetia .j. geneſis. Cap. xxij.
In diebus illꝫ. Tentauit deus Abrahā: ⁊ dixit ad eum. Abraham abrahan. Et ille reſpondit. Adſum. At ille Tolle filium tuum vnigenitū, quem diligis Iſaac: ⁊ vade in terram viſionis: ⁊ offeres eum ibi in holocauſtū ſuper vnum montium, quem monſtrauero tibi. Igitur abraham de nocte conſurgēs, ſtrauit aſinū ſuū: ducēs ſecū duos iuuenes: ⁊ iſaac filiū ſuū. Cūqꝫ cōcidiſſet ligna i holocauſtū: abijt ad locū quē ꝓceperat ei deꝰ. Die autē tertio, eleuatis oculis: vidit lo-

cum ꝑcul. Dixitq́ʒ ad pueros
ſuos. Expectate hîc cũ aſino:
ego ⁊ puer illuc vſqʒ ꝑperan-
tes poſtq̃ʒ adorauerimꝰ: reuer
temur ad vos. Tulit quoqʒ li-
gna holocauſti: ⁊ impoſuit ſup
Iſaac filiũ ſuũ. Ipſe vero por-
tabat in manibꝰ ſuis ignem ⁊
gladium. Cũq́ʒ duo pergerẽt
ſimul: dixit Iſaac patri ſuo.
Pat᷑ mi? At ille rñdit. Quid
vis fili? Ecce inquit ignis ⁊ li-
gna: vbi eſt victima holocau-
ſti. Dixit abrahã. Deꝰ ꝓuide
bit ſibi victima holocaſti, fili
mi. Pergebant ergo pariter:
veneruntq́ʒ ad locũ quẽ oſten-
derat ei deꝰ, in quo ędificauit
altare: ⁊ deſup ligna cõpoſuit.
Cũq́ʒ colligaſſet Iſaac filium
ſuum: poſuit eũ in altari ſuper
ſtruem lignorum. Extenditq́ʒ
manũ: ⁊ arripuit gladiũ, vt im
molaret filiũ ſuũ. Et ecce ãge-
lus dñi d̃ cęlo clamauit, dicẽs.
Abrahã abrahã. Qui rñdit.
Adſum. Dixitq́ʒ. Ne extẽdas
manũ tuã ſup puerũ: neqʒ faci-
as illi q̇cq̃ʒ. Nũc cognoui q̇ ti-
meas deum: ⁊ nõ pepciſti filio
tuo vnigenito ꝓpter me. Le-
uauit abraham oculꝰ: viditq́ʒ
poſt tergũ arietẽ iter veꝑs he
rentẽ cornibꝰ. Quẽ aſſumẽs,
obtulit holocauſtum pro filio.
Appelauitq́ʒ nomẽ loci illiꝰ,
Dñs videt. Unde vſqʒ hodie
dr̃, In mõte dñs videbit. Uo-
cauit aũt angelus dñi abrahã
ſcđo de cęlo, dicẽs. Per meme
tipſum iuraui dicit dñs: q2 feci-
ſti rem hãc: ⁊ non pepciſti vni-
genito filio tuo ꝓpter me: be-
nedicẽs bñdicã tibi: ⁊ multipli
cabo ſemen tuũ ſicut ſtellas cę
li: ⁊ velut arenã q̃ eſt in littore
maris. Poſſidebit ſemẽ tuum
portas inimicorũ ſuorũ: ⁊ bene
dicẽtur in ſemine tuo oẽs gen-
tes terrę: q2 obediſti voci meę.
Reuerſuſq́ʒ eſt abrahã ad pue
ros ſuos: abierũtq́ʒ berſabeę
ſimul: ⁊ habitauit ibi. quaſim-
ta. Sacerdos dicit. Oremus.

DEus q̇ in abrahę famuli
tui opere, humano gene-
ri obedientię exẽpla ꝑdicaſti:
cõcede nobꝫ: ⁊ noſtrę volũtatꝫ
prauitatẽ frãgere: ⁊ tuorũ ꝑce
ptorũ rectitudinẽ in oĩbus ad-
implere. p. Prophe. ij. Exodi.

IN diebꝰ illis. (cap. xiiij.
Factũ eſt in vigilia matu
tina: ⁊ ecce reſpiciens dñs ſup
caſtra ęgyptiorũ, per colũnaʒ
ignis ⁊ nubis interfecit exer-
citum eorum: ⁊ ſubuertit rotas
curruum: ferebanturq́ʒ in pro
fundum. Dixerunt ergo ęgy-
ptij. Fugiamus Iſraël: domi-
nus enim pugnat pro eis con-
tra nos. Et ait dominus ad

moyſen. Extende manum tuã
ſuper mare: vt reuertant̃ aquę
ad egyptios: ſuper currus ⁊
equites eorum. Cumq́ꝫ exten
diſſet moyſes manũ cõtra ma-
re: reuerſum eſt primo diluculo
ad priorẽ locum. Fugientibus
qꝫ egyptijs occurrerũt aquę:
⁊ inuoluit eos dñs in medijs
fluctibus. Reuerſęqꝫ ſunt aq̃,
⁊ cooperuerunt currus, ⁊ equi
tes cũcti exercit⁹ pharaonis:
qui ſequentes ingreſsi fuerãt
mare: nec vn⁹ quidẽ ſuperfuit
ex eis. Filij aũt Iſraël perrexe
runt per medium ſicci maris:
⁊ aquę eis erant quaſi pro mu
ro: à dextris ⁊ à ſiniſtrꝫ. Libe-
rauitq́ꝫ dñs in die illo Iſraël d
manu egyptiorꝫ. Et viderunt
egyptios mortuos ſuper litt⁹
maris: ⁊ manũ magnã quam
exercuerat dñs contra eos. Ti
muitq́ꝫ populus dñm: ⁊ credi-
derũt dño, ⁊ moyſi ſeruo eius.
exodi. 15. Tũc cecinit moyſes: ⁊ filij Iſ
raël: carmẽ hoc dño: ⁊ dixerũt.
Tractus. Cantem⁹ dño: glo-
rioſe enim honorificatus eſt:
equum ⁊ aſcenſorẽ proiecit in
mare: adiutor ⁊ protector fa-
ctus eſt mihi in ſalutẽ. ℣. Hic
iudi. 16. deus meus, ⁊ honorificabo eũ:
de⁹ patris mei, ⁊ exaltabo eũ.
℣. Dñs conterens bella: do-
minus nomen eſt illi. Orem⁹.

Deus qui in primis tẽpib⁹
impleta miracula noui te
ſtamẽti luce reſerati: vt ⁊ mare
rubrum forma ſacri fontis exi-
ſteret: ⁊ liberata plebs ab egy
ptiaca ſeruitute: chriſtiani po-
puli ſacramenta proferret: da
vt oẽs gentes Iſraëlis priuile
giũ merito fidei cõſecutę, ſpũs
tui perceptione regenerẽtur.
Per. in vnitate eiuſdem. Pro
phetia. iij. Deutero. cap. xxxj.
In diebus illis. Scripſit
moyſes canticũ: ⁊ docuit
filios iſraël. Pręcepitq́ꝫ dñs
Ioſue filio Nũ: ⁊ ait. Cõforta
re: ⁊ eſto robuſtus. Tu enim
introduces filios Iſraël in ter
ram, quam pollicitus ſum eis:
⁊ ego ero tecum. Poſtq̃ꝫ ergo
ſcripſit Moyſes verba legis
huius in volumine, atqꝫ com-
pleuit: pręcepit leuitis, qui
portabant archam federis do
mini, dicens. Tollite librum
iſtum: ⁊ ponite illum in latere
archę federꝫ domini dei noſtri:
vt ſit contra te in teſtimonium.
Ego enim ſcio contentionem
tuam: ⁊ ceruicem tuam duriſsi
mam. Adhuc viuente me, ⁊
ingrediente vobiſcum: ſemp cõ
tẽtioſe egiſtis contra dñm: q̃n-
to magꝫ cũ mortuos fuero? Cõ
gregate ad me oẽs maiores na
tu per tribus veſtras: atqꝫ do-

ctores: ⁊ loq̄r audiētibus illis
ſmones iſtos: ⁊ īuocabo cōtra
eos celum ⁊ terrā. Noui enim
ꝙ poſt mortē meā iniquè age-
tis: ⁊ declinabitꝫ citò de via q̄ꝫ
ꝑcepi vobꝫ. Et occurrēt vobꝫ
mala in extremo tp̄e: quādo fe
ceritis malū in cōſpectu dn̄i: vt
irritetis eū per op̄a manuū ve-
ſtrarū. Locutus eſt ergo moy-
ſes: audiēte vniuerſo cetu filio
rum Iſraël verba carminꝫ hu
ius: ⁊ ad finē vſq; compleuit.
Deu 32. Tractus. Attende celum, ⁊
loquar: ⁊ audiat terra v̄ba ex
ore meo. ℣. Expectatur ſicut
pluuia eloquiū meū: ⁊ deſcen-
dant ſicut ros v̄ba mea. ℣. Si
cut imber ſup gramē: ⁊ ſicut nix
ſuper fenū q2 nomē dn̄i inuoca
bo. ℣. Date magnitudinē deo
nr̄o: deus verax: op̄a eius ⁊ o-
mnes vie ei9 iudicia. ℣. Deus
fidelis in quo nō eſt iniquitas:
iuſtus ⁊ ſanctus dn̄s. Oratio.
DEus glorificatio fideliū,
⁊ vita iuſtoꝝ. Qui ꝑ moy-
ſen famulū tuū, nos quoq; mo
dulatione ſacri carminꝫ erudi-
ſti: vniuerſis gētibus miſericor
die tue munus operare: tribu-
endo beatitudinē: auferendo
terrorem: vt qđ pronūciatū eſt
ad ſuppliciū: in remediū tranſ-
feratur eternū. Per dominū.
capit. iiij.

APphendēt ſeptē mulie-
res viꝝ vnū in die illa, di
cētes. Panē nr̄m comedem9:
⁊ veſtimentis nr̄is operiemur:
tantummodò īuocetur nomen
tuuꝫ ſup nos: aufer opprobriū
nr̄m. In die illa erit germē do
mini in magnificentia ⁊ gloria:
⁊ fructus terre ſublimꝫ: ⁊ exul
tatio his q̄ ſaluati fuerīt de Iſ-
raël. Et erit oīs qui relict9 fu-
erit in ſyon: ⁊ reſidu9 in hieru-
ſalē: ſanctus vocabitur omnis
qui ſcriptus eſt in vita in hieru
ſalem. Si abluerit dn̄s ſordes
filiarum ſyon: ⁊ ſanguinē hie-
ruſalem lauerit de medio eius
in ſpiritu iudicij, ⁊ ſpiritu ardo
ris. Et creauit dn̄s de9 ſuper
omnem locuꝫ mōtis ſyō, ⁊ vbi
inuocatus eſt, nubem per dieꝫ
⁊ fumum: ⁊ ſplendorē ignꝫ flā-
mantis in nocte. Super omnē
enī gloriā ꝓtectio: ⁊ taberna-
culū erit in vmbraculū diei ab
eſtu: ⁊ in ſecuritatē ⁊ abſconſi
onem à turbine ⁊ pluuia. Tra
ctus. Vinea facta eſt dilecto Eſa. 5.
meo in cornu in loco vberi. ℣.
Et maceriā circūdedit: ⁊ cir-
cunfodit: ⁊ plantauit vineam
ſoreth: ⁊ edificauit turrī in me-
dio eius. ℣. Et torcular fodit
in ea: vinea enim domini ſab-
baoth: dom9 Iſraël eſt. Ore-
m9. Flec. gen. ℟. Leua. Oratio.

OMnipotēs ſempiterne
deus:qui per vnicum fi=
lium tuum: eccleſię tuę demon
ſtraſti te eſſe cultorē:vt omnez
palmitē:fructū in eodē chriſto
tuo:qui vera vitis eſt : afferētē:
clemēter excolens: fructus af=
ferat ampliores: fidelibꝰ tuis:
quos velut vineam ex egypto:
per fontem baptiſmi tranſtuli
ſti nulle peccatorū ſpine preua
leant:vt ſpūs tui ſanctificatio=
ne muniti:perpetua fruge ditē
tur. Per . in vnitate eiuſdem.

Prophetia.v.Baruch. ca . iij.

AUdi Iſraël mandata vi=
tę: auribus ꝑcipe vt ſcias
prudentiā. Quid eſt Iſraël:ꝙ
in terra inimicorū es? Inuete
raſti in terra aliena:coinquina
tus es cum mortuis: deputatꝰ
es cū his:ꝗ ſunt ī inferno. De
reliq̄ſti fōtē ſapiētię. Nā ſi ī via
dei ambulaſſes:habitaſſes vti
q̄ in pace:ſuper terrā . Diſce
vbi ſit ſapientia: vbi ſit virtus:
vbi ſit prudentia:vbi ſit intelle
ctus:vt ſcias ſimul:vbi ſit lōgi
turnitas vitę:⁊ victꝰ: vbi ſit lu
men oculorum ⁊ pax . Quis
inuenit locum eius ? Et quis
introiuit ī theſauros eiꝰ ? Ubi
ſunt principes gētiū:⁊ qui do=
minantur ſuper beſtias:ꝗ ſunt
ſuper terrā? Qui in auibus cę
li ludunt qui argentū theſauri
zant ⁊ aurū in quo confidunt
homines: ⁊ non eſt finis poſſe
ſsionis eorū . Qui argentū fa=
bricant:⁊ ſoliciti ſunt nec eſt in
uētio operū illoꝝ? Et tn̄ exter
minati ſunt:⁊ ad inferos deſcē
derūt : ⁊ alij in locū eorū ſurre
xerūt. Iuuenes viderūt lumē
⁊ habitauerūt ſuper terram.
Uiā autē diſciplinę neſcierūt:
neq̄ intellexerunt ſemitas eiꝰ
neq̄ ſuſceperūt eā filij eorum.
A facie eorū longê facta eſt.
Nō eſt audita in chanaā:neq̄
viſa eſt in theman . Filij quoq̄
agar:qui exquiſierunt pruden
tiā:quę de terra eſt: negociato
res terrę:⁊ theman:⁊ cōfabu=
latores ⁊ exquiſitores pruden
tię :⁊ intelligētię viā autē ſapi
entię neſcierunt:neq̄ memine
runt ſemitaꝝ eius . O Iſraël
quam magna eſt domus dei: ⁊
ingens locus poſſeſsionis eiꝰ.
Magnus ⁊ nō habet cōſum=
mationem:excelſus ⁊ immen=
ſus. Ibi fuerūt gigātes nomi=
nati :illi qui abinitio fuerunt:
ſtatura magna:ſcientes bellū.
Nō hos elegit dn̄s neq̄: viam
diſciplinę inuenerūt : ꝓpterea
perierūt. Et qm̄ nō habuerūt
ſapientiā interierūt ꝓpter ſuā
inſipiētiā. Quis aſcendit in cę
lū ⁊ accepit eā: ⁊ eduxit eā de
nubibꝰ? Quis trāſfretauit ma

re ⁊ inuenit eā: ⁊ attulit eā ſuper aurum electum? Non eſt qui ſciat viam eius: neq̨ qui excogitet ſemitas ei⁹. Sed qui fecit vniuerſa nouit illaꝫ: ⁊ adinuenit eam prudentia ſua. Qui perfecit terram in ſempiterno tempore: ⁊ adimpleuit eā pecudibus. Vocauitq̨ eā: ⁊ obaudiuit eū in tremore. Stelle autem dederūt lumē cuſtodijs ſuis: ⁊ letate ſunt. Vocate ſunt ⁊ dixerūt. Adſum⁹. Et luxerūt ei cū iocūditate qui fecit illas. Hic eſt deus noſter: ⁊ nō extimabitur ali⁹ ad eū. Hic adinuenit oēm viam diſcipline: ⁊ ddit illā Jacob puero ſuo: ⁊ Iſraël dilecto ſuo. Poſt hec ſup terrā viſus eſt ⁊ cū hoībus cōuerſatus eſt. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leua. Oratio.

Deus qui nobꝫ ꝑ prophetarum ora: precepiſti temporalia relinq̄re: atq̨ ad eterna feſtinare: da famulꝫ tuis: vt que à te iuſſa cognouimus: implere celeſti inſpiratiōe valeamus. Per dominū. Prophetia. vj. Ezechielis. cap. xxxvij.

In diebus illis. Facta eſt ſuper me manus dn̄i: ⁊ eduxit me in ſpū domini: ⁊ dimiſit me in medio campi qui erat plenus oſſibus: ⁊ circunduxit me per ea in gyrū. Erant aūt multa valde: ſup faciem cāpi. Siccaque vehemēter. Et dixit ad me. Fili hominis: putaſnè viuēt oſſa iſta? Et dixi. Domine de⁹ tu noſti. Et dixit ad me. Vaticinare de oſſib⁹ iſtis ⁊ dices eis. Oſſa arida audite verbū domini. Hec dicit dominus deus oſſibus his. Ecce ego intromittam in vos ſpiritum ⁊ viuetis: ⁊ dabo ſup vos neruos: ⁊ ſuccreſcere faciā ſuper vos carnem: ⁊ ſuper extendam in vobis cutem: ⁊ dabo vobis ſpiritum ⁊ viuetis: ⁊ ſcietis qꝛ ego domin⁹. Et prophetaui ſicut preceperat mihi. Fact⁹ eſt aūt ſonit⁹ ꝓphetāte me ⁊ ecce commotio. Et acceſſeruntoſſa ad oſſa: vnumquodq̨ ad iuncturam ſuaꝫ. Et vidi: ⁊ ecce ſup ea nerui ⁊ carnes aſcēderunt: ⁊ extenſa eſt in eis cutis de ſuper: ⁊ ſpiritum nō habebant. Et dixit ad me. Vaticinare ad ſpiritum: vaticinare fili hominis: ⁊ dices ad ſpiritū. Hec dicit dominus deus. A quattuor ventis veni ſpiritus: ⁊ inſuffla ſuper: interfectos iſtos: ⁊ reuiuiſcāt. Et prophetaui ſicut preceperat mihi. Et ingreſſus eſt in ea ſpirit⁹: ⁊ reuixerunt: ⁊ ſteterunt ſuper pedes ſuos: exercitus grandꝫ nimis valde. Et dixit ad me. Fi-

li hominꝫ: oſſa hęc vniuerſa do-
mus Iſraël eſt. Ipſi dicunt.
Aruerũt oſſa nr̃a, periſt ſpes
noſtra: ⁊ abſciſi ſumus: ꝓpte
reà vaticinare, ⁊ dices ad eos.
Hęc dicit dñs deꝰ. Ecce ego
aperiã tumulos veſtros: ⁊ edu
cam vos de ſepulchꝛis veſtris:
populus meꝰ: ⁊ inducã vos in
terraꝫ Iſraël. Et ſcietꝫ: qꝛ ego
dñs cum apperuero ſepulchꝛa
veſtra, ⁊ eduxero vos de tumu
lis veſtris, populus meus: ⁊ de
dero ſpiritum meum in vobis:
⁊ vixeritis: ⁊ requieſcere vos
faciã ſuper humum veſtrum:
dicit dñs omnipotẽs. Oremꝰ.
Flectamꝰ genua. ℟. Leuate.
Domine deꝰ vtutũ: (oꝛo.
q̃ collapſa reparas: ⁊ re-
parata cõſeruas: auge pp̃los,
in tui nominis ſanctificatione
renouandos: vt omnes qui ſa-
cro baptiſmate diluũt̃ tua ſem
per inſpiratione dirigãt̃. Per.
Ps. 41. His finitis deſcẽdẽdo ad fon
tes, cãtat̃. Trac. Sicut ceruꝰ
deſiderat ad fontes aquarum:
ita deſiderat anima mea ad te
deus. ℣. Sitiuit anima mea ad
te deum viuum: quãdo veniã,
⁊ apparebo ãte faciẽ dei mei.
℣. Fuerũt mihi lachꝛymę meę
panes de ac nocte: dum dicit
mihi per ſingulos dies: vbi eſt
deus tuus. Deinde ad fontes
anteq̃ʒ ſacerdos itret ad bñdic
tiõeꝫ fontiũ dicit. Dñs vobiſcũ.
Concede, q̃s oꝑs deꝰ (oꝛo.
vt q̃ ſolẽnitatẽ doni ſp̃us
ſancti colimus: cęleſtibus deſi
derijs accenſi: fontẽ vitę ſitia-
mꝰ. Per dñm. in vnitate. De-
inde proceditur ad bñdictionẽ
fontium: quã require ſupra in
ſabbato ſancto. ¶ Ubi verò
non fuerit fontes. Tractꝰ. Si
cut ceruus. Et oꝛo ſequẽs tra
ctum: ⁊ fontium bñdictio pꝛę-
termittuntur: ſed finita oꝛone.
Dñe deus virtutum. Sacer-
dos caſula depoſita: cum mi-
niſtris ante altare pꝛocũbit:
⁊ fratres alij ſtant erecti: ⁊ can
tantur letanię à duobus fratri
bus ĩ medio choꝛi: vtroq̃ꝫ cho
ro idem ſimul rñdente. Peruẽ
to autẽ ad. Peccatores: te ro
gamus audi. Sacerdos ⁊ mini
ſtri ad veſtuariũ reuertentes:
ſolẽnit̃ induũtur: ⁊ accendũtur
luminaria circa altare. ¶ Per
uento autẽ ad kyrieleiſon. Le
tamarum kyrieleyſon. Pro mi
ſa à cantoꝛibꝰ ſolenniter inci-
pit. Quo incepto, ſacerdos de
veſtiario cũ miniſtris rediens:
facit cõfeſſionem debitam, in
loco cõſueto: ⁊ aſcendẽs poſt-
modũ ad altare. Finito. kyrie
leiſon. Incipit ſolẽniter. Glia
in excel. Et cãpanę pulſant.

PReſta, queſu (Oratio.
mus omnipotens deus:
vt claritatꝫ tuę ſuper nos ſplē-
doꝛ effulgeat: ⁊ lux tuę lucis
coꝛda eoꝛum, qui per gratiam
tuam renati ſunt: ſancti ſpiri-
tus illuſtratione confirmet.
Per dominum noſtrum Je-
ſum chꝛiſtum filium tuū. Qui
tecum viuit ⁊ regnat in vnita-
te eiuſdem ſpiritus ſancti deus
per omnia ſecula ſeculoꝛum.

Lectio actuū apoſtoloꝝ. c. xix.

IN diebus illis. Factum
eſt autem cū apollo eſſet
coꝛinthi: vt Paulus peragra-
tis ſuperioꝛibus partibꝰ, veni-
ret epheſuꝫ: ⁊ inueniret quoſdā
de diſcipulꝫ: dixitq̄ꝫ ad eos. Si
ſpiritum ſanctū accepiſtis cre
dētes? At illi dixerunt ad euꝫ.
Sed neqꝫ ſi ſpiritus ſanctus
eſt: audiuimus. Ille verò ait.
In quo ergo baptizati eſtis?
Qui dixerūt. In Joannis ba-
ptiſmate. Dixit aūt Paulus.
Joannes quidem baptizauit
baptiſmo pęnitētię populū: di
cēs in eum qui venturus eſſet
poſt ipſum vt crederēt: hoc eſt
Jeſum. His auditis: baptiza-
ti ſunt in nomine domini Jeſu.
Et cùm impoſuiſſet illis manꝰ
paulus: venit ſpiritus ſanctus
ſuper eos: ⁊ loquebātur liguꝫ,
⁊ pꝛophetabāt. Erant aūt o-
mnes viri ferè duodecim. In-
trogreſſus aūt paulꝰ in ſyna-
gogā, cū fiducia loquebatur p
tres menſes: diſputans ⁊ ſua-
dens de regno dei. Deinde à
duobus fratribꝰ dr̄. Alleluia.
Et choꝛus repetit. Allła. Po
ſteà ſequitur. ℣. Confitemini Ps. 117.
domino, quoniam bonus: quo
niam in ſeculum miſericoꝛdia
eius. Quo à pꝛędictis duobus
fratribꝰ decātato: nō repetit̄.
Alleluia. Sed immediate ſe-
quitur. Tractus. Laudate Ps. 116.
dominum omnes gentes: ⁊ co
laudate eum omnes populi.
℣. Quoniam cōfirmata eſt ſu- ibi.
per nos miſericoꝛdia eiꝰ: ⁊ ve-
ritas domini manet in ęternū.
Ad euangelium non poꝛtan-
tur luminaria: ſed incēſuꝫ tan-
tum. Sequentia ſancti euan-
gelij ſm Joannem. capit. xiiij.

IN illo tempoꝛe. Dixit
Jeſus diſcipulis ſuis. Si
diligitis me: mandata mea ſer
uate: ⁊ ergo rogabo patrem, ⁊
alium paraclytum dabit vo-
bis: vt maneat vobiſcum in ę-
ternum: ſpiritum veritatis, q̄ꝫ
mundus non poteſt accipere:
quia non videt eum: nec ſcit
eum. Vos autem cognoſcetis
eum: quia apud vos manebit:
⁊ in vobꝫ erit. Nō relinqꝫ vos
oꝛphanos: veniaꝫ ad vos. Ad

huc modicū, ⁊ mundus me iam
non videt. Vos autē videbitis
me: qꝛ ego viuo, ⁊ vos viuetis.
In illo die vos cognoſcetis: qꝛ
ego in patre meo: ⁊ vos in me:
⁊ ego in vobis. Qui habet mā
data mea, ⁊ ſeruat ea: ille eſt q̄
diligit me. Qui autem diligit
me: diligetur à patre meo. Et
ego diligam eum: ⁊ manifeſta-
ps. bo ei meipſum. Offertorium.
103. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ crea
būtur: ⁊ renouabꝫ faciē terrę:
ſit gloria dn̄i in ſęcula. Allā.
Munera, quęſu(Secreta.
mus domine, oblata ſan-
ctifica: ⁊ corda nr̄a ſancti ſpi-
ritꝰ illuſtratione emūda. Per
dominū noſtrū Jeſum chriſtū
filium tuum qui tecum viuit ⁊
regnat in vnitate eiuſdem ſpiri
tus ſancti deꝰ. Prefatio. Per
chriſtum dominū noſtrū. Qui
aſcendēs ſuper omnes cęlos.
Infra actionem. Communi-
cantes: ⁊ diem ſacratiſſimum
celebrantes. Alia infra actio-
nem. Hanc igitur oblationem
ſeruitutis noſtrę. Et dicuntur
vſqꝫ ad ſequens ſabbatum in-
cluſiue. Communio. Ultimo
feſtiuitatis die dicebat Jeſus:
Jo an. 7. qui in me credit, flumina de vē
tre eius fluent aquę viuę: hoc
autē dixit de ſpiritu, quem ac-
cepturi erant credentes in eū.

Alleluia. alleluia. Poſt cōio.
Sancti ſpiritꝰ dn̄e cor
da noſtra mūdet infuſio,
⁊ ſui roris intima aſperſione fe
cundet. Per dominum noſtrū
Jeſum chriſtum filium tuū qui
tecum viuit ⁊ regnat in vnita-
te eiuſdem ſpiritus ſancti deꝰ.
Et dicitur nona poſt miſſam.
¶ In die ſctō pēthecoſt. Sta-
tio ad ſanctū Petrū. Introitꝰ. ſa. 1.
Spiritus domini re-
pleuit orbem terra-
rū. Alleluia. ⁊ hoc
qđ cōtinet oīa, ſcien
tiā habet vocis. Alleluia. allā
alleluia. ps. Omniū eſt enim
artifex: omnem habens virtu-
tē: oīa proſpiciens. ℣. Gloria.
Deus qui hodierna(Orō.
die corda fideliū ſancti ſpi
ritus illuſtratione docuiſti: da
nobꝫ in eodem ſpiritu recta ſa
pere: ⁊ de eius ſemper conſola
tione gaudere. Per dominum
noſtrum Jeſum chriſtum filiū
tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat
in vnitate eiuſdem ſpiritus ſan
cti deus ꝑ omnia ſęcula ſęculo.
Lectio actuū apoſtoꝝ. Cap. ij.
In diebus illis. Dum cō
plerentur dies penthe-
coſtes: erant omnes diſcipuli
pariter in eodem loco. Et fa-
ctꝰ eſt repēte de celo ſonus tā-
q̄ꝫ aduenientis ſpiritus vehe-

mentis: ⁊ repleuit totam domum vbi erant ſedentes. Et apparuerunt illꝫ diſpartitę linguę tanquam ignis: ſeditquè ſupra ſingulos eorum. Et repleti ſunt omnes ſpiritu ſancto: ⁊ cęperunt loqui varijs linguis: prout ſpiritus ſanctꝰ dabat eloqui illis. Erant autem in hieruſalem: habitantes iudęi viri religioſi ex omni natione, quę ſub cęlo eſt. Facta autem hac voce: conuenit multitudo: ⁊ mente confuſa eſt: quoniam audiebat vnuſquiſquè lĩgua ſua illos loquentes. Stupebant autem omnes, ⁊ mirabantur dicentes. Nonne ecce omnes iſti qui loquuntur galilęi ſunt? Et quomodo nos audiuimus vnuſquiſquè linguaꝫ noſtrā, in qua nati ſumꝰ? Parthi ⁊ medi ⁊ elamite, ⁊ qui habitant meſopotamiam, iudęaꝫ ⁊ capadociam: pontum ⁊ aſiā, phrygiam ⁊ pamphiliaꝫ: ęgyptum ⁊ partes libyę: quę eſt circa cirenem: ⁊ aduenę Romani: iudęi quoquè ⁊ proſelliti, cretes ⁊ arabes audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia dei. Alleluia. ℣. Emitte ſpiritum tuum, ⁊ creabuntur: ⁊ renouabis faciem terrę. Alleluia. ℣. Veni ſancte ſpiritꝰ, reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignem accende. Sequentia.

Sancti ſpiritus adſit nobis gratia. Quę corda noſtra ſibi faciat habitacula. Expulſis inde cunctis vitijs ſpiritualibus. Spiritus alme illuſtrator omnium. Horridas noſtrę mentꝫ purga tenebras. Amator ſancte ſenſatorum ſemper cogitatuum. Infunde vnctionem tuam clemens noſtris ſenſibus. Tu purificator omnium flagitiorum ſpiritus. Purifica noſtri oculum interioris hominis. Vt videri ſupremꝰ genitor poſsit à nobis. Mundi cordis quem ſoli cernere poſſunt oculi. Prophetas tu inſpiraſti: vt pręconia Chriſti pręcinuiſſent inclyta. Apoſtolos confortaſti: vti tropheum Chriſti per totum mundum veherent. Quādo machinam per verbū ſuuꝫ fecit deus cęli terrę marium. Tu ſuper aquas foturus eas numen tuum expandiſti ſpiritus. Tu animabus viuificandis aquas fęcundas. Tu aſpirando das ſpirituales eſſe homines. Tu diuiſum per linguas mundū ⁊ ritus adunaſti dn̄e. Idolatras ad cultū dĩ reuocas magiſtrorꝫ optime. Ergo nos ſupplicātes tibi exaudi

pꝛopitius ſancte ſpiritus. Sine quo preces oēs caſſe credūtur: ⁊ indigne dei aurib⁹. Tu q̄ omnium ſeculorum ſanctos. Qui nomini docuiſti inſtinctu amplectendo ſpūs. Ipſe hodie apoſtolos chriſti. Donās munere inſolito: ⁊ cuncti inaudito ſeculis. Hunc diem glorioſum feciſti. Amen. Sequentia ſancti euā. ſm Joānē. ca. xiiij.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Siquis diligit me, ſermonē meum ſeruabit. Et pater meus diliget eum: ⁊ ad eum veniem⁹: ⁊ māſionē apud eum faciem⁹. Qui nō diligit me: ſermones meos nō ſeruat. Et ſermonē quē audiſtis, non eſt meus: ſed eius q̄ miſit me patris. Hec locutus ſum vob: apud vos manens. Paraclytus autē ſpiritus ſanctus, quē mittet pater in nomine meo: ille vos docebit oīa: ⁊ ſuggeret vob omnia quecūq; dixero vobis. Pacē relinquo vobis: pacē meā do vobis. Nō quomodò mūd⁹ dat, ego do vobis. Nō turbet cor veſtrū, neq; formidet. Audiſtis q2 ego dixi vob: vado ⁊ veniā ad vos. Si diligeretis me, gauderetis vtiq;, q2 vado ad patrē: q2 pater maior me eſt. Et nunc dixi vobis priuſq; fiat: vt cùm ſanctū fuerit, credatis. Jam nō multa loquar vobiſcum. Uenit enim princeps mundi hui⁹, ⁊ in me nō habet quicq;: ſed vt cognoſcat mund⁹ quia diligo patrē: ⁊ ſicut mandatum dedit mihi pater, ſic facio. Offer. Confirma hoc deus quod operat⁹ es in nobis: à tēplo tuo quod eſt in hieruſalem: tibi offerent reges munera. alleluia. Secre.

Munera, queſumus dñe, oblata ſanctifica: ⁊ corda noſtra ſancti ſpiritus illuſtratione emunda. Per dominum. Cōmunio. Factus eſt repēte de celo ſonus aduenientis ſpiritus vehementis: vbi erant ſedētes. Alleluia. ⁊ repleti ſunt omnes ſpritu ſancto, loquētes magnalia dei. Alleluia. allꝫa. ac. tū.

Sancti ſpūs dñe (poſt cō. corda noſtra mūdet infuſio: ⁊ ſui roris intima aſperſione fecundet. Per dominū. in vnitate eiuſdē. In fra octaua penthe. nō fit de aliquo alio feſto: ſed poſt octaua celebratur.

¶ Feria. ij. Statio ad ſanctū Petrū ad vincula. Introitus. ps. 80

Cibauit eos ex adipe frumēti. alleluia. ⁊ de petra melle ſaturauit eos. alleluia allꝫa. allꝫa. ps. Exultate deo adiutori nr̄o: iubilate deo iacob. ibi.

℟. Gloria patri. ⁊c. Oratio.

Deus qui apl'is tuis ſctū dediſti ſpm̄, cōcede plebi tuę pię petitiōis effectū: vt q̄b⁹ dediſti fidē: largiar̄ ⁊ pacē. p.

Lectio actuū apoſtolorū. c. x.

In diebus illis. Aperiēs Petr⁹ os ſuū dixit. Viri fratres: ⁊ patres nobis precepit dn̄s predicare populo: ⁊ teſtificari: q2 ipſe eſt qui conſtitutus eſt à deo: iudex viuorum ⁊ mortuorū. Huic oēs prophete teſtimonium perhibent: remiſsionem peccatoꝝ accipere per nomē eius: oēs qui credūt in eū. Adhuc loq̄nte Petro verba hec: cecidit ſpūs ſanct⁹ ſuper oēs: q̄ audiebāt verbū. Et obſtupuerūt ex circūciſione fideles: qui venerant cū petro: quia ⁊ in nationes gr̄a ſpiritus ſancti effuſa eſt. Audiebāt enim illos loquentes linguꝫ: ⁊ magnificātes deū. Tūc rn̄dit petrus. Nūc quid aq̄ā quis prohibere pōt: vt non baptizētur hi: qui ſpiritū ſanctū acceperūt: ſicut ⁊ nos? Et iuſſit eos baptizari in noīe dn̄i nr̄i Jeſu xp̄i. Al'a. ℣. Loq̄bātur varijs linguis apl'i magnalia dei. ℣. Al'a. ℣. Veni ſancte ſpiritus reple tuoꝝ corda fideliū: ⁊ tui amoris in eis ignē accēde. Ji. fra octa. dicit̄ quotidie ſeq̄ntia Sancti ſpiritus. Vel Veni ſcē ſpūs. Seq̄ntia.

Veni ſancte ſpūs: ⁊ emitte celit⁹: lucis tuę radiū. Veni pater pauperum: veni dator munerum: veni lumē cordiū. Cōſolator optime: dulcis hoſpes aīe: dulce refrigerium. In labore req̄es in eſtu tēperies: in fleto ſolatiū. O lux beatiſsima: reple cordis intima: tuorū fideliū. Sine tuo numine: nihil eſt in hoīe: nihil eſt innoxiū. Laua q̄d eſt ſordidū: riga q̄ ē aridū: ſana q̄ ē ſauciū. Flecte q̄ ē rigidū: foue q̄d ē frigidū: rege q̄d ē deuiū. Da tuis fidelib⁹ in te cōfidētib⁹: ſacrū ſeptenariū. Da virtutꝫ meritū: da ſalutꝫ exitū: da perēne gaudiū. Amen. Seq̄uētia ſancti euange. ſm̄ Joannē. cap. iij.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Sic de⁹ dilexit mūdū: vt filiū ſuū vnigenitū daret: vt oīs q̄ credit in ip̄m nō peat: ſꝫ habeat vitā ęternā. Nō enim miſit de⁹ filiū ſuū in mūdū: vt iudicet mūdū: ſꝫ vt ſaluet' mūd⁹ p ip̄m. Qui credit ī eū: nō iudicat'. Qui aūt nō credit iā iudicat⁹ ē: q2 nō credit in noīe vnigeniti filij dei. Hoc eſt aūt iudicium: quia lux venit in mundum: ⁊ dilexerunt homines magꝫ tenebras q̄ꝫ lucem.

Erant enim eorũ mala opera. Omnis enim qui malè agit, odit lucem: ⁊ non venit ad lucem: vt non arguantur opera eius. Qui aũt facit veritatem, vẽit ad lucẽ: vt magnifeſtẽtur opera, eius quia in deo ſunt facta. Offer. Intonuit de celo
ps. 17. dominus: ⁊ altiſsimus dedit vocẽ ſuam: ⁊ apparuerũt fontes aquarũ. Alleluia. Secre.

Propitiùs, dñe queſum⁹, hec dona ſanctifica: ⁊ hoſtie ſpiritualis oblatione ſuſcepta: noſmetipſos tibi perfice mun⁹ eternum. Per dominũ noſtrum Jeſum chriſtum filiũ. Cõmunio. Spiritus ſanctus
Jo an. 14. docebit vos. alleluia. quecũq͂ dixero vobis. alleluia. alleluia.

Adeſto, que (Poſt cõio. ſumus dñe, populo tuo: ⁊ quez myſterijs celeſtibus imbuiſti: ab hoſtium furore defende. Per dominũ noſtrũ Jeſuz.

¶ Feria. iij. Statio ad ſanctam Anaſtaſ. Introitus

Accipite iocunditatẽ gl'ie veſtre. Alleluia. gratias agentes deo. allẽa. q̃ vos ad celeſtia regna vocauit. allẽa.
ps. 77. alleluia. allẽa. ps. Attẽdite popule meus legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei. ℣. Gloria. Oratio.

Adſit nobis, q̃s dñe, virtus ſpiritus ſancti: que ⁊ corda noſtra clementer expurget: ⁊ ab omnibus tueatur aduerſis. Per. in vnitate eiuſdẽ. Lectio actuum Apoſtolorũ.

In diebus illis. (cap. viij. Cũ audiſſent apoſtoli, q̃ erant hieroſolymis: quia recepiſſet ſamaria verbum dei: miſerunt ad eos petrum ⁊ ioanẽ. Qui cùm veniſſent, orauerunt pro ipſis: vt acciperent ſpiritũ ſanctũ. Nondũ enim in quenq͂ illorum venerat: ſed baptizati tantùm erãt in nomine dñi Jeſu. Tunc imponebant man⁹ ſuper illos: ⁊ accipiebant ſpiritum ſanctũ. Alleluia. ℣. Spiritus ſanctus docebit vos que Jo an. 14.
cunq͂ dixero vobis. Alleluia. ℣. Veni ſancte ſpiritus: reple tuorum corda fidelium: ⁊ tui amoris in eis ignẽ accẽde. Sequentia ſancti euãg. ſm Joanẽ. c. x.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuz. Amẽ amẽ dico vobis: qui non intrat per oſtium in ouile ouium, ſed aſcẽdit aliunde: ille fur eſt ⁊ latro. Qui autẽ intrat per oſtiũ: paſtor eſt ouium. Huic oſtiarius aperuit: ⁊ oues vocem eius audiunt. Et proprias oues vocat nominatim: ⁊ educit eas. Et cùm proprias oues emiſerit: ã

te eas vadit: ⁊ oues illũ ſequũ-
tur: q2 ſciunt vocem eius. Alie
nũ autem nõ ſequũtur: ſed fu-
giũt ab eo: q2 nõ nouerũt vocẽ
alienoꝝ. Hoc ꝓuerbiũ dixit
eis Jeſus. Illi aũt non cogno-
uerũt qđ loqretur eis. Dixit er
go eis iterum Jeſus. Amẽ a-
mẽ dico vobis: q2 ego ſum oſti-
um ouium. Omnes quotquot
ante me venerunt: fures fue-
rũt ⁊ latrones: ſed non audie-
runt eos oues. Ego ſum oſtiũ:
per me ſiquis introierit, ſalua-
bit̃, ⁊ ingredietur, ⁊ egrediet̃,
⁊ paſcua inueniet. Fur nõ ve-
nit niſi vt furetur: ⁊ mactet: ⁊
perdat. Ego veni vt vitam ha
beãt: ⁊ abũdantius habeant.
Offerto. Portas celi aperuit
Ps. 77. dñs: ⁊ pluit illis mãna: vt ede-
rent: panẽ celi dedit eis: panẽ
angeloꝝ mãducabit homo.
Vri (alleluia. Secreta.
Pficet nos q̃s dñe munerꝫ
pñtis oblatio: ⁊ dignos ſacra
participatione efficiat. Per
dominum noſtrũ Jeſum xp̃m.
Cõio. Spiritus qui a patre
Jo an. 15. procedit. alleluia. ille me clari-
ficabit. alleluia alleluia. Poſt
cõio. Mentes nr̃as, que ſumꝰ dñe, ſpiritus ſanctꝰ
diuinis reparet ſacris, q2 ipſe
eſt remiſſio omniũ peccatoꝝ.
p. eiuſ. ¶ Feria iiij. Statio ad

ſctã Mariã maiorẽ. Introi.
Deus dũ egredere-
ris corã populo tuo
alleluia iter faciens
eis. alleluia. habitãs Ps. 67.
in illis alleluia all'a. ps. Exur-
gat deus ⁊ diſſipentur inimi-
ci eius: ⁊ fugiant q̃ oderũt eũ
a facie eius. ℣. Gl'ia Oremus.
Et nõ dr̃. Flecta. genu. Oro.
Mentes noſtras, queſumꝰ
domine, paraclytus q̃ a
te procedit illuminet: ⁊ inducat
in omnem: ſicut tuus promiſit
filius: veritatem. Qui. Lectio
actuum apoſtoloꝝ cap. ij.
In diebus illis. Stans
petrus cũ vndecim: leua
uit vocem ſuam: ⁊ locutꝰ eſt eis.
Viri iudei: ⁊ qui habitatis hie-
ruſalem vniuerſi: hoc vobis no
tum ſit: ⁊ auribus ꝑcipite ver-
ba mea. Non eni ſicut vos exi-
ſtimatis hi ebrij ſunt: cũ ſit ho-
ra diei tertia. Sed hoc eſt qđ
dictum eſt per ꝓphetã Johel.
Et erit in nouiſſimis diebꝰ di
cit dominꝰ: effundã de ſpiritu
meo ſuper omnem carnem: ⁊
prophetabũt filij veſtri: ⁊ filie
veſtre. Juuenes vr̃i viſiones
videbũt: ⁊ ſeniores vr̃i ſõnia
ſomniabũt. Et qdẽ ſuper ſer-
uos meos: ⁊ ſuper ancillas me
as: in diebus illis: effundã de
ſpiritu meo: ⁊ ꝓphetabũt. Et

dabo prodigia ī celo ſurſum: ⁊
ſigna in terra deorſum: ⁊ ſan-
guinē ⁊ ignem, ⁊ vaporē fumi.
Sol cõuertetur in tenebras: ⁊
luna in ſanguinē: ãteq̃ʒ veniat
dies dñi magn⁹ ⁊ manifeſtus.
Et omnis quicū q̃ʒ inuocaue-
rit nomen dñi, ſaluus erit. Al
ps. leluia. ℣. Verbo dñi celi firma
32. ti ſunt: ⁊ ſpũ oris eius oīs virt⁹
eorū. Hic dr̄. Gloria in excel.
Poſtea dicitur. Dñs vobiſcū.
PReſta, q̄s oīs ⁊ (Oro.
miſericors deus, vt ſpũs
tu⁹ adueniens, tēplū nos glo-
rie ſue dignanter inhabitando
perficiat. Per. ī vnita. eiuſdē.
Ab hac die vſq̃ʒ ad dominicā
ſequentē: poſt orationē die dr̄
contra perſecutores eccleſie.
ECcleſie tue, q̄s (Oro.
dñe, p̄ces placat⁹ admit-
te: vt deſtructꝫ aduerſitatibus
⁊ erroribus vniuerſis, ſecura ti
bi ſeruiat libertate. Per domi
num noſtrum Jeſum Chriſtū
filium tuū. Qui tecum viuit ⁊
regnat in vnitate ſpirit⁹ ſanti.
Vel pro papa. Deus omniuʒ
fideliū. Lc̄o actuū aploꝝ. c. v.
IN diebus illis. Per ma-
nus autē aploꝝ fiebãt ſi
gna ⁊ prodigia multa in plebe.
Et erãt vnanimiter oēs in por
ticu ſalomonꝫ. Ceteroꝝ autē
nemo audebat ſe cõiūgere illꝫ:
ſʒ magnificabat eos populus.
Magis autē augebatur cre-
dentium in domino multitudo
viroꝝ ac mulierū: ita vt in pla-
teis eiicerent infirmos: ⁊ pone
rent in lectulis ⁊ grabatis: vt
veniente petro, ſaltem vmbra
illi⁹ obumbraret quēq̃ʒ illoꝝ:
⁊ liberarētur ab infirmitatib⁹
ſuis. Concurrebat autē ⁊ mul
titudo vicinarū ciuitatum hie-
ruſalem: afferētes egros: ⁊ ve-
xatos à ſpiritibus īmundis: q̄
curabantur oēs. Alleluia. ℣.
Veni ſancte ſpirit⁹: reple tuo-
rū corda fideliū: ⁊ tui amoris in
eis ignē accēde. Seq̄ntia ſan-
cti euangelij ſm̄ Joãnē. ca. vj.
IN illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Nemo po
teſt venire ad me niſi pater qui
miſit me: traxerit eum. Et ego
reſuſcitabo eum in nouiſſimo
die. Et ſcriptum in prophetꝫ.
Et erūt omnes docibiles dei.
Omnis q̄ audiuit à patre, ⁊ di
dicit, venit ad me. Nõ quia pa
trem vidit quiſq̃ʒ: niſi is q̄ eſt à
deo, hic vidit patrē. Amē amē
dico vobꝫ: q̄ credit ī me, habet
vitā eternā. Ego ſuʒ panꝫ vite
Patres veſtri manducauerūt
mãna in d̄ſerto: ⁊ mortui ſunt.
Hic eſt panis de celo deſcen-
dens vt ſi quꝫ ex ipſo mãduca-
uerit: nõ moriat̄. Ego ſum pa-

nis viuus qui de celo deſcendi.
Si quis manducauerit ex hoc
pane: viuet in eternu3. Et pa-
nis quem ego dabo: caro mea
ps. 118. eſt pro mūdi vita. Offert. Me
ditabor in mādatis tu3: q̄ dile-
xi valde: ⁊ leuabo man⁹ meas
ad mādata tua q̄ dilexi. Alla.
A Ccipe, queſum⁹ (Sec.
dn̄e, munus oblatū: ⁊ di-
gnāter operare: vt qđ myſterijs
agimus: piis effectib⁹ celebre
mus. Per dn̄m. Alia ſecreta
P Rotege nos dn̄e tu3 my-
ſterijs ſeruientes: vt diui
ni3 rebus inherētes, ⁊ corpore
tibi famulemur ⁊ mēte. Per.
Jo. 14. Cōio. Pacem mea3 do vob3,
alla. pacē relinquo vob3. alla al
S Umētes (leluia. poſt cō.
dn̄e celeſtia ſacramenta:
queſum⁹, clementiā tuā: vt qđ
tēporaliter gerim⁹: etern3 gau
dijs cōſequamur. Per. Alia
Q Ueſum⁹ dn̄e (poſt cōio.
deus noſter, vt quos diui
na tribuis participatione gau
dere, humānis nō ſinas ſubia
cere periculis. Per dominu3.
¶ Feria quinta Statio ad
ſanctū Laurentiū. Introit⁹.
Sap. 1. S Piritus dn̄i reple
uit orbē terrarū. Al
leluia: ⁊ hoc quod
continet oīa: ſcienti-
am habet vocis. Alla. alla al-
leluia. ps. Omnium eſt enī3 arti-
fex: oēm habens virtutem: oia
pſpiciēs. ℣. Glia patri. Orō.
D Eus q̄ hodierna die cor
da fideliū ſancti ſpirit⁹ il
luſtratione docuiſti: da nobis,
in eodem ſpiritu recta ſapere:
⁊ de ei⁹ ſemp conſolatiōe gau-
dere. Per. in vnitate eiuſdem.
D Eus Pro papa. Orō.
oīum fideliū paſtor ⁊ re-
ctor: famulū tuū. N. quem pa-
ſtorē eccleſie tue preeſſe volui-
ſti, ꝓpitius reſpice: da ei, que-
ſumus, verbo ⁊ exemplo quib⁹
preeſt, ꝓficere: vt ad vita3, vnà
cu3 grege ſibi credito perueniat
ſempiternā. Per. Uel contra
perſecutores eccleſie. Oratio.
Eccleſie tue. Require in feria.
iii. precedenti. Lcō actuū apo-
T ſtolorum. capitulū. viii.
In diebus ill3. Philipp⁹
deſcendens in ciuitatē Sama
rie: predicabat illis chriſtum.
Intendebant aūt turbe: his
que dicebantur à Phillippo:
vnanimiter audientes: ⁊ vidē
tes ſigna que faciebat. Mul-
ti enim eorū. Qui habebāt ſpi
ritus immūdus: clamātes vo-
ce magna exhibāt. Multi aūt
paralytici ⁊ claudi curati ſunt.
Factum eſt ergo gaudiu3 ma-
gnum in illa ciuitate. Alle- ps. 103.
luia. ℣. Emitte ſpiritum tuum

ꝛ creabuntur: ꝛ renouabis fa-
ciē terre. Allā. ℣. Ueni ſan-
cte ſpūs, reple tuoꝝ corda fide
lium: ꝛ tui amoris in eis ignem
accende. Sequētia ſancti euā
gelii ſecundum Lucam. ca. ix.
In illo tpe. Conuocatis
Jeſ⁹ duodecim apl'is, de
dit ill' virtutē ꝛ poteſtatem ſu
per oīa demonia: ꝛ vt languo-
res curarēt. Et miſit illos p̄di
care regnū dei: ꝛ ſanare infir-
mos. Et ait ad illos. Nihil tu-
leritis in via: neqꝫ virgā, neqꝫ
perā: neqꝫ panē, neqꝫ pecu
niā: neqꝫ duas tunicas habea-
tis. Et in quācūqꝫ domū intra
ueritꝫ: ibi manete: ꝛ īde ne exea
tis. Et q̇cūqꝫ non receperint
vos: exeuntes de ciuitate illa,
etiā puluerē pedū veſtroꝝ ex-
cutite: ī teſtimoniū ſupra illos.
Egreſsi aūt, circuibāt per ca-
ſtella: euāgelizātes, ꝛ curātes
vbiqꝫ. Offerto. Cōfirma hoc
p̄s. 67. de⁹, quod operat⁹ es in nobis:
à tēplo tuo, quod eſt in hieruſa
lē: tibi offerent reges munera.
Munera, q̄s (Allā. ſecre.
dn̄e, oblata ſctifica: ꝛ cor-
da nr̄a ſancti ſpūs illuſtratiōe
emūda. Per. in vni. eiuſ. Alia
Oblatꝫ, q̄s domi (ſecreta.
ne, placare muneribus: ꝛ
famulū tuū. N. quē paſtorem
eccleſię tuę p̄eſſe voluiſti, aſsi-
dua ꝓtectiōe guberna. Per.
cōio. Fact⁹ eſt repēte de celo
ſonus adueniētꝫ ſpūs veheme̅
tis: vbi erāt ſedētes. allā. ꝛ re-
pleti ſunt oēs ſpū ſctō loq̄ntes
magnalia dei. alleluia. alleluia.
Sancti ſpūs (Poſt cōio.
dn̄e corda nr̄a mūdet in-
fuſio: ꝛ ſui roris intima aſpſiōe
fecundet. Per. Alia poſt cōi.
Hec nos, q̄s dn̄e, diuini ſa
cramēti pceptio ꝓtegat:
ꝛ famulū tuū. N. quē paſtorē
eccleſię tuę eſſe voluiſti, vnà cū
cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemꝑ
ꝛ muniat. Per dominū noſtrū.
¶ Feria ſexta Statio ad ſan-
ctos duodecim apl'os. Introi.
Repleatur os meum
laude tua. alleluia.
vt poſsim cantare. p̄s. 64.
Alleluia. gaudebūt
labia mea dū cantauero tibi.
alleluia. alleluia. p̄s. In te dn̄e
ſperaui, nō confundar in ęter-
num: in iuſtitia tua libera me: p̄s. 30.
ꝛ eripe me. ℣. Gloria. Oratio.
Da, queſum⁹, eccleſię tuę
miſericors deus: vt ſpiri-
tu ſancto congregata: hoſtili
nullatenus incurſione turbe-
tur. P. Cōtra pſecutores eccle
Eccleſię tuę, (ſię. Oratio.
queſum⁹ domine, preces
placatus admite: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus ꝛ erroꝛib⁹

vniuerſis ſecura tibi ſeruiat li-
bertate. Per. Vel pro papa.
Deus omniū fideliū. Requi-
re feria quinta p̄cedenti. Le
ctio Joelis prophetę. Cap. ij.
HEc dicit dn̄s deus. Exul
tate filię ſyon ꝛ lętamini
in dn̄o deo veſtro: qꝛ dedit vobꝫ
doctorē iuſtitię: ꝛ deſcēdere fa
ciet ad vos imbrē matutinū, ꝛ
ſerotinū, ſicut à principio. Et
implebūtur horrea veſtra fru-
mento: ꝛ redundabūt torcula-
ria vino ꝛ oleo. Et comedetis
veſcētes: ꝛ ſaturabimini: ꝛ lau
dabitis nomē dei veſtri: qui fe-
cit vobiſcum mirabilia. Et nō
confundetur populus meꝰ in
ſempiternū: ꝛ ſcietis qꝛ in me-
dio iſraël ego ſum. Ego domi-
nus deus veſter: ꝛ nō eſt am-
pliùs. Et nō confundetur po-
pulus meus in ęternū. Ait do
minꝰ ops̄. Alleluia. ℣. O q̄
bonꝰ ꝛ ſuauꝫ ē dn̄e ſpūs tuꝰ in
nobis. Alleluia. ℣. Ueni ſan-
cte ſpiritus, reple tuorū corda
fidelium. ꝛc. Sequentia ſancti
euangelij ſm̄ Lucam. cap. v.
IN illo tp̄e. Factum eſt in
vna dierum: ꝛ Jeſus ſe-
debat docens. Et erant pha-
riſęi ſedentes ꝛ legiſdoctores:
qui venerant ex omni caſtello
galilęę ꝛ iudęę ꝛ hieruſalem:
ꝛ virtus dn̄i erat ad ſanandū
eos. Et ecce viri portantes in
lecto hominē, qui erat paralyti
cus: ꝛ quęrebant eum inferre:
ꝛ ponere ante illum. Et nō in
uenientes, qua parte illum in-
ferrent: prę turba: aſcenderūt
ſupra tectū: ꝛ per tegulas ſub
miſerunt illū, cum lecto, in me-
diū, ante Jeſum. Quorū fidē
vt vidit, dixit. Homo, remittū-
tur tibi peccata tua. Et cępe-
rūt cogitare ſcribę ꝛ phariſęi,
dicentes. Quis eſt hic qui loq̄
tur blaſphemias? Quis po-
teſt dimittere peccata: niſi ſo-
lus deus? Ut cognouit autem
Jeſꝰ cogitatiōes eoꝝ: rn̄dēs,
dixit ad illos. Quid cogitatꝫ
mala in cordibus vr̄is? Quid
eſt faciliùs dicere: remittūtur
tibi peccata tua: an dicere, ſur-
ge ꝛ ambula? Ut aūt ſciatis:
qꝛ filius hoīs habet poteſtatē
in terra dimittēdi peccata: ait
paralytico. Tibi dico ſurge:
tolle lectū tuū: ꝛ vade in domū
tuā. Et cōfeſtim ſurgens corā
illis: tulit lectū in quo iacebat:
ꝛ abijt ī domū ſuā magnificās
deū. Et ſtupor apphēdit oēs:
ꝛ magnificabāt deum. Et re
pleti ſunt timore dicētes: qꝛ vi
dimꝰ mirabilia hodie. Offer.
Lauda aīa mea dn̄m: lauda ps.
bo dn̄ꝫ in vita mea: pſallā deo 145.
meo q̄diu ero. Allīa. Secre.

SAcrificia dñe tuis obla-
ta conſpectibus ignꝫ ille
diuinus aſſumat: q̇ diſcipuloꝝ
xp̄i filij tui p ſpūꝫ ſanctū corda
ſuccēdit.p.eū.in vni. alia ſecre.
PRotege nos dñe tuꝫ my-
ſterijs ſeruientes: vt di-
uinis reb⁹ inherētes:ꝛ corpo-
re tibi famulemur ꝛ mente.p.
Cōio. Nō vos relinquā orpha
nos:veniā ad vos iterū.allꝰa.ꝛ
gaudebit cor vr̄ū.allꝰa. poſt cō.
SVmpſimus dñe ſacri do
na myſterij humiliter de-
p̄cantes: vt q̄ in tui cōmemora
tiōe nos facere p̄cepiſti: in nr̄e
ꝓficiāt infirmitatis auxilium.
Qui viuis ꝛ. Alia poſt cōio.
QVeſumus dñe deus no-
ſter: vt quos diuina tri-
buis participatione gaudere:
humanis non ſinas ſubiacere
piculis. Per dominū noſtrū
Jeſum chriſtum filium tuum.
¶ Sabbato poſt pēthe. Sta-
tio ad ſanctū petrū. Introit⁹.
CHaritas dei diffuſa
eſt in cordib⁹ veſtrꝫ.
allꝰa.p ihabitātē ſpi
ritū ei⁹ i vobis.allꝰa.
ps. 102 allꝰa. ps. Bn̄dic aīa mea dño: ꝛ
oīa q̄ intra me ſunt nomini ſan
cto ei⁹. ℣. Glia. Orōnes. ſub
ſcripte dicūt ſine. Flectam⁹ ge
MEntibus nr̄is (Orem⁹.
q̄s dñe, ſpiritū ſanctū be-
nign⁹ infunde: cui⁹ ꝛ ſapiētia
cōditi ſum⁹:ꝛ ꝓuidētia guber-
namur. per. in vni. eiuſ. Pro-
phetia.j. Lcō ioelꝫ ꝓphe.c.ij.
HEc dicit dn̄s de⁹. Effun-
dā d ſpū meo ſup oēm car
nē:ꝛ ꝓphetabūt filij veſtri ꝛ fi
liȩ vr̄ȩ. Senes vr̄i ſōnia ſōnia-
būt:ꝛ iuuenes vr̄i viſiōes vide
būt. Sed ꝛ ſup ſeruos meos
ꝛ ancillas meas: in dieb⁹ illis:
effundā de ſpū meo:ꝛ prophe-
tabūt:ꝛ dabo ꝓdigia i cȩlo ſur
ſum:ꝛ ſigna in terra deorſum:
ſanguinem ꝛ ignem ꝛ vapo-
rem fumi. Sol conuertetur in
tenebras: ꝛ luna in ſanguinē:
anteq̄ꝫ veniat dies domini ma-
gnus ꝛ horribilis. Et erit.
Omnis quicunq̄ꝫ inuocauerit
nomen domini, ſaluus erit. Al
leluia. ℣. Spiritus eſt qui viui
ficat: caro autem non prodeſt
ILlo nos (quicq̄ꝫ. Orō.
igne, quȩſumus dñe, ſpi-
ritus ſanct⁹ inflāmet: quē dn̄s
noſter Jeſ⁹ xp̄s miſit in terra:
ꝛ voluit vehementer accendi.
Qui tecum. in vnitate eiuſdē.
Prophetia ſecunda. Lectio
libri leuitici. Capitulum. xxiij.
IN diebus illis. Locutus
eſt domin⁹ ad Moyſen,
dicēs. Loquere filijs Iſraël:
ꝛ dices ad eos. Cū igreſſi fue
ritꝫ terrā: quā ego dabo vobꝫ,

⁊ meſſueritis ſegetē: feretis manipulos ſpicarū pꝛimitias meſſis vr̃e ad ſacerdotē: q̇ eleuabit faſciculū coꝛā dño: vt acceptabile ſit ꝓ vobꝫ altero die ſabbati: ⁊ ſanctificabit illum. Numerabitis ergo ab ipſo die ſabbati: in quo obtuliſtꝫ manipulos pꝛimitiarum: ſeptē hebdomadas plenas: vſqꝫ ad alterā diem expletionis hebdomade ſeptime. Et ſic offeretis ſacrificium nouū dño: ex omnib⁹ habitaculis veſtris. Panes pꝛimitiarū duos de duab⁹ decimꝫ ſimile: quos eleuabit ſacerdos coꝛam dño. Cūqꝫ eleuauerit eos ſacerdos cū panib⁹ pꝛimitiarū coꝛā dño cedēt in viſuꝫ ei⁹. Et vocabitis hūc diē celeberrimū atqꝫ ſanctiſsimū. Omne opus ſeruile facietis in eo. Legittimuꝫ ſempiternū erit ī cūctis habitaculis ⁊ generationibus vr̃is dicit dñs omnipotēs. Alla. ℣. Spirit⁹ ei⁹ oꝛnauit

Deus q̇ ad(celos. Orō. Deus qui animarū medelaꝫ ieiunij deuotione caſtigari coꝛpoꝛa pꝛecepiſti: concede nobꝫ ꝓpitius: ⁊ mēte ⁊ coꝛpoꝛe ſemꝑ tibi eſſe deuotos. Per. Pꝛophetia. iij. Lectio libꝛi Deute. c. xxvj.

In dieb⁹ illꝫ. Dixit moyſes filijs Iſraël. Audi Iſraël que ego pꝛecipio tibi hodie. Cū intraueris terrā: queꝫ dñs deus tuus daturus eſt tibi poſsidendā: ⁊ obtinueris eaꝫ: atqꝫ habitaueris ī ea: tolles d̄ cūctis frugib⁹ tuis pꝛimitias: ⁊ pones in cartallo: ꝑgeſqꝫ ad locū: quē dñs deus tuus elegerit: vt ibi inuocetur nomē eius. Acceꝺeſqꝫ ad ſacerdotem qui fuerit in dieb⁹ illis: ⁊ dices ad illuꝫ. Pꝛofiteoꝛ hodie coꝛā domino deo tuo: q̄ ex audiuit nos: ⁊ reſpexit humilitateꝫ noſtraꝫ: ⁊ laboꝛem adque anguſtias: ⁊ eduxit nos de egypto: in manu foꝛti: ⁊ bꝛachio extento: in ingenti pauoꝛe: ⁊ in ſignis atque poꝛtentis: ⁊ introduxit ad locum iſtum, ⁊ tradidit nobis terram lacte ⁊ melle manantem. Et inccirco nunc offero pꝛimitias frugum terre, quam dominus deus dedit mihi. Et dimittes eas: in conſpectu domini dei tui. Et adoꝛabo domino deo tuo: epulaberis in omnibus bonis: q̄ dñs deus tu⁹ dederit tibi. Alla. ℣. Dum complerentur dies pēthecoſtes erant oēs pariter dicētes. Orō.

Pꝛeſta, queſumus omnipotēs deus, vt ſalutarib⁹ ieiunijs eruditi: ab omnibus eſſet vitijs abſtinentes: pꝛopitiationē tuā facilius īpetrem⁹. ꝑ. Pꝛoph. iiij. lc̄o. li. leui. ca. xxvj.

IN diebus illis. Dixit do-
minus ad moyſen. Loq̄
re filijs Iſraël: ⁊ dices ad eos.
Si in preceptis meꝫ ambula-
ueritis: ⁊ mandata mea cuſto-
dieritis: ⁊ feceritis ea: dabo vo
bis pluuias temporibus ſuis:
et terra gignet germen ſuum:
⁊ pomis arbores replebūtur.
Apprehendet menſium tritu-
ra vindemiam: ⁊ vindemia oc-
cupabit ſemētem. Et comede
tis panem veſtrum in ſaturita
te: ⁊ abſq̄ pauore habitabitis
in terra veſtra. Dabo pacē in
finibus veſtris. Dormietis, ⁊
non erit q̄ exterreat. Auferam
malas beſtias à vobis: ⁊ gladi
us nō trāſibit terminos vr̄os.
Perſequimini inimicos vr̄os:
⁊ corruent corā vobis. Perſe-
quentur quinq̄ de veſtris cen-
tum alienos: ⁊ centum ex vobꝫ
decē milia. Cadent inimici ve
ſtri iconſpectu veſtro, gladio.
Reſpiciam vos: ⁊ creſcere faci
am. Multiplicabimini ⁊ firma
bo pactum meū vobiſcum. Et
comedetis vetuſtiſsimā vete-
rū: ⁊ nouis ſuperuenientibus
vetera ꝓijcietis. Ponā taber
naculū meū in medio veſtri; ⁊
nō abijciet vos vltra aīa mea.
Ambulabo īter vos: ⁊ ero ve-
ſter deus: voſq̄ eritis popul⁹
meus. Dicit dn̄s omnipotēs.

Alla. ℣. Ueni ſancte ſpirit⁹,
reple tuoꝝ corda fideliūꝫ: ⁊ tui
amoꝝ in eꝫ ignē accēde. Ore.
PReſta, q̄s oīpotēs (Orō.
de⁹: ſic nos ab epulꝫ car
nalibus abſtinere: vt à vitijs ir
ruentib⁹ pariter ieiunem⁹. P.
Lectio Danielꝫ ꝓphe. ca.iij.
IN diebus illis. Angelus
domini deſcendit cū aza-
ria ⁊ ſocijs ei⁹ in fornacē: ⁊ ex-
cuſsit flāmā ignis de fornace:
⁊ fecit medium fornacis quaſi
vētum roris flātem. Flamma
aūt diffuſa eſt ſuper fornacem
cubitis q̄draginta nouē: ⁊ in-
cendit quos reperit iuxta for-
nacem de chaldeis miniſtros
regis: q̄ eā incendebant. Illos
aūt omnino nō tetigit ignꝫ, ne
q̄ contriſtauit: nec q̄cq̄ mole-
ſtie intulit. Tūc hi tres q̄ſi ex
vno ore laudabāt, ⁊ glorifica-
bant, ⁊ bn̄dicebant deū in for-
nace: dicentes. Alla. ℣. Be-
nedictus es dn̄e de⁹ patrū no-
ſtrorum, ⁊ laudabilis in ſecula.
Finito verſu dr̄. Gloria in ex-
celſis. Seq̄tur. Dn̄s vo. Orō.
DEus qui tribus pueris
mitigaſti flāmas igniūꝫ:
cōcede ꝓpitius: vt nos famu-
los tuos nō exurat flāma vitio
rum. Per. Pro papa. Orō.
DEus omnium fideliū pa
ſtor ⁊ rector, famulū tuū.

N.quē paſtorem eccleſię tuę
pręeſſe voluiſti,ꝓpitius reſpi-
ce:da ei,queſumus,verbo ⁊ exē
plo quibꝰ pręeſt ꝓficere:vt ad
vitam,vnā cū grege ſibi credi-
to ꝑueniat ſempiternaꝫ. Per.
Cōtra pſecut. eccleſię. O ro.
ECcleſię tuę,q̄s domine,ꝓ
ces placatꝰ admitte vt d
ſtructis aduerſitatibꝰ:⁊ erro
bus vniuerſis ſecura tibi ſerui
uiat libertate.p. Lcō epiſtole
bti pauli apli ad Roma.ca.v.
FRatres. Juſtificati igit̄
ex fide,paceꝫ habeamus
ad deum ꝑ Jeſum chriſtū dn̄ꝫ
noſtrum. Per quē ⁊ acceſſum
habemꝰ per fidem in gratiam
iſtam in qua ſtamus,⁊ gloria-
mur in ſpe glorię filiorum dei.
Nō ſolum aūt:ſed ⁊ gloriamur
in tribulationibus:ſcientes qꝛ
tribulatio patientiam operat̄:
patiētia aūt probationē:ꝓba
tio,verò ſpem. Spes aūt non
cōfundit:qꝛ charitas dei diffu
ſa eſt in cordibus noſtris,per
ſpiritū ſanctum qui datus eſt
ps. 112. nobis. Tractꝰ. Laudate do-
minum oēs gentes:⁊ collauda
te eū oēs populi. ℣. Q̄m con-
firmata eſt ſuper nos miſericor
dia eius:⁊ veritas dn̄i manet ī
ęternum. Poſtea dicitur ſeq̄n
tia. Sancti ſpiritus. Require
ſupra in die penthecoſtes. Se

quentia ſancti euāgelij ſecun
dum Lucam. capitulum.iiij.
IN illo tpe. Surgēs Jeſꝰ
de ſynagoga,introiuit in
domum ſymonis. Socrus aūt
ſymonis:tenebatur magis fe-
bribus. Et rogauerunt illum
pro ea. Et ſtans ſuper illā,im-
perauit febri:⁊ dimiſit illā. Et
continuo ſurgens,miniſtrabat
illis. Cū ſol autem occidiſſet:
oēs qui habebant īfirmos va
rijs languoribꝰ:ducebāt illos
ad Jeſum. At ille ſingulis ma
nus īponēs:curabat eos. Exi
bant autem demonia à multis:
clamantia,⁊ dicētia:qꝛ tu es
filius dei. Et increpans:nō ſi-
nebat ea loqui:qꝛ ſciebāt ipſuꝫ
eſſe chriſtum. Facta aūt die,e
greſſus ibat in deſertum locuꝫ:
⁊ turbę requirebant eum. Et
venerunt vſq; ad ipſum:⁊ de-
tinebant illū,ne diſcederet ab
eis. Quibus ille ait. Quia ⁊ a-
lijs ciuitatibꝰ oportet me euā-
gelizare regnuꝫ dei:qꝛ ad hoc
miſſus ſum. Et erat prędicās
in ſynagogis galilęę. Offerto ps.
rium. Domine deus ſalutis 87.
męę:in die clamaui ⁊ nocte co-
ram te:intret oratio mea in con
ſpectu tuo dn̄e.allā. Secreta.
VT accepta tibi ſint domi
ne noſtra ieiunia:prędſta
nobis,queſumus,huius mune

re ſacramēti purificatum tibi
pectꝰ offerre. Per dñm. Alia
O Blatis, q̄ſumus (ſecret.
dñe, placare muneribus:
⁊ famulum tuum. N. quē pa-
ſtorē eccleſię tuę preeſſe volui-
ſti: aſsidua protectione guber
Jo an. 3 na. Per dñm. Cōio. Spiritꝰ
vbi vult ſpirat: ⁊ vocem eius
audis. Alleluia. alla. ſed neſcꝫ
vnde veniat: aut quo vadat.
Alleluia. alla. alla. Poſt cōio.
P Rebeant nobis dñe diui
num tua ſancta feruorē:
quo eorum pariter ⁊ actu dele
ctemur ⁊ guſtu. Per dominū
noſtrum. Alia poſt cōmunio.
H Ec nos, q̄s dñe, diuini ſa
cramenti perceptio pro-
tegat ⁊ famulum tuū. N. quē
paſtorem eccleſię tuę eſſe vo-
luiſti vnà cum cōmiſſo ſibi gre-
ge ſaluet ſemp ⁊ muniat. Per.
¶ In feſto trinitatis. Introi.
B Enedicta ſit ſancta
trinitas atq; indiui
ſa vnitas: confitebi-
mur ei: quia fecit no
biſcum miſericordiam ſuā. ps.
Benedicamus patrem ⁊ filiū
cum ſctō ſpiritu. ꝟ. Glia. Oro.
O Mnipotens ſempiterne deus:
qui dediſti famulis tuis
in confeſsione verę fidei: ęter-
ne trinitatis gloriam agnoſce
re: ⁊ īpotentia maieſtatis ado
rare vnitatem, q̄s, vt eiuſdem
fidei firmitate: ab omnibꝰ ſem
per muniamur aduerſis. Per
dñm. Lectio epiſtolę btī pauli
apli ad. Corinth. ij. cap. xiij.
F Ratres. Gaudete: perfe
cti eſtote: ⁊ exortamini:
idem ſapite: pacem habete: ⁊
deus pacis erit vobiſcū. Gra
dñi noſtri Jeſu chriſti ⁊ chari-
tas dei: ⁊ cōmunicatio ſancti
ſpiritus ſit cum omnibꝰ vobis
amen. Gradale. Benedictus
es dñe qui intueris abyſſos ⁊
ſedes ſuper cherubin. ꝟ. Be- Da
nedictus es domine in firma- ni.
mento cęli: ⁊ laudabilis in ſę- 3
cula. Alleluia. ꝟ. Benedictꝰ
es dñe deꝰ patrum noſtrorū: ⁊
laudabilis in ſęcula. Seq̄ntia.
ſancti euāg. ſm Joānē. ca. xv.
I N illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Cum ve-
nerit paraclytus quē ego mit
tam vobꝫ à patre: ſpiritum ve
ritatis: qui à patre ꝓcedit: ille
teſtimoniū perhibebit de me.
Et vos teſtimonium perhibe
bitis: qꝛ ab initio mecum eſtis.
Hęc locutus ſum vobis: vt nō
ſcandalizemini. Abſq; ſyna-
gogis facient vos. Sed venit
hora: vt omnis qui interfecit
abitretur obſequium ſe preſta
re deo. Et hęc facient vobis:
quia non nouerunt patrē neq;

me. Sed hec locutus ſum vobis: vt cũ venerit hora eorũ, reminiſcamini q2 ego dixi vobis. Offert. Benedictus ſit deus pater: vnigenituſq3 dei filius: ſanctus quoque ſpiritus, q2 fecit nobiſcum miam ſuam. Secreta.

Sanctifica, queſumus dñe deus nr̃, per tui ſancti nominis inuocationez, huius oblationis hoſtiã: & per eã noſmetipſos tibi pfice munus eternum. Per. Prefatio. Quicũ vnigenito. Cõio. Benedicimus deuz celi: & corã omnibus viuentibus cõfitebimur ei: q2 fecit nobiſcũ miam ſuam. Poſt communio.

Proficiat nobis ad ſalutẽ corporũ & anime, dñe deus noſter, huius ſacramenti ſuſceptio, & ſempiterne ſancte trinitatis, eiuſdẽq3 indiuidue vnitatis cõfeſsio. Per dominum noſtrũ. ¶ Dominica prima: poſt Penthecoſtes. Introitus.

Domine in tua mia ſpaui: exultauit cor meũ in ſalutari tuo: cãtabo dño qui bõa

Ps. 12. tribuit mihi. ps. Uſq3 quo dñe obliuiſcerz me in finẽ: vſq3 quo auertz faciẽ tuã à me. ℣. Glia.

Deus i te ſpantiũ forti Oõ. titudo adeſto ppitius inuocatiõib9 nr̃is: & q2 ſine te nihil põt mortalz infirmitas: preſta auxiliũ gratie tue, vt in exequẽdis mãdatis tuis & volũtate tibi & actione placeamus. Per. Ad poſcẽ ſuffra. ſanctorũ. oõ.

Cũctis nos, q̃s dñe, mentis & corporũ defende periculz: & intercedẽte glioſa virgine dei genitrice maria, cum beatis aplis tuz, petro & paulo: atq3 beato. N. & oĩbus ſanctis: ſalutem nobz tribue benignus & pacẽ: vt deſtructis aduerſitatib9 & erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſuiat libertate. Per dominũ noſtrum Jeſuz xp̃m. Tertia oõ dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtole beati Joannz apoſtoli. j. capitulum. iiij.

Chariſsimi. Deus charitas eſt. In hoc apparuit charitas dei in nobis, q̃m filium ſuũ vnigenitum miſit deus in mundũ: vt viuamus p eũ. In hoc eſt enim charitas: nõ q2 nos dilexerimus deuz: ſed quoniã ipſe prior dilexit nos: & miſit filium ſuum propitiationem pro peccatis noſtris. Chariſsimi, ſi ſic deus dilexit nos: & nos debemus inuicem diligere. Deum nemo vidit vnquàm. Si diligamus inuicem: deus in nobis manet: & charitas eius in nobis perfecta eſt. In hoc intelligimus: quoniã in eo mane

mus: ⁊ ipſe in nobis: quoniam
de ſpiritu ſuo dedit nobis. Et
nos vidim⁹, ⁊ teſtificamur: quo
niam pater miſit filium ſuũ ſal-
uatorem mundi. Quiſquis cõ-
feſſ⁹ fuerit: quoniã Jeſus eſt fi
li⁹ dei: de⁹ in eo manet: ⁊ ipſe
ĩ deo. Et nos cognouimus, ⁊
credimus charitati quam ha-
bet deus in nobis. Deus cha
ritas eſt. Et qui manet in cha
ritate: in deo manet: ⁊ deus in
eo. Jn hoc perfecta eſt chari-
tas dei nobiſcum: vt fiduciam
habeamus in die iudicij: quia
ſicut ille eſt: ⁊ nos ſum⁹ in hoc
mundo. Timor non eſt in cha-
ritate: ſed pfecta charitas fo-
ras mittit timorẽ: quoniã timor
penã habet. Qui autẽ timet,
nõ eſt perfectus in charitate.
Nos ergo diligamus deũ: quo
niã deus prior dilexit nos. Si
quis dixerit: qm̃ diligo deũ: ⁊
fratrem ſuum oderit: mendax
eſt. Qui enim nõ diligit fratrẽ
ſuum quẽ videt: deum quẽ nõ
videt quomodo põt diligere?
Et hoc mandatum habeam⁹
à deo: vt qui diligit deum: dili-
gat ⁊ fratrem ſuum. Gradua.
ps 40. Ego dixi, dñe miſerere mei ſa-
na animam meã: quia peccaui
ibi. tibi. ℣. Beatus vir qui intelli-
git ſuper egenum ⁊ pauperẽ:
in die mala liberauit eum domi
ps. 5. nus. Alleluia. ℣. Verba mea
auribus percipe dñe: intellige
clamorẽ meũ. Sequẽtia ſancti
euange. ſm̃ Lucam. Cap. vj.

In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulꝫ ſuis. Eſtote mi-
ſericordes: ſicut ⁊ pater veſter
miſericors eſt. Nolite iudicare:
⁊ non iudicabimini. Nolite cõ
demnare: ⁊ nõ cõdẽnabimini.
Dimittite: ⁊ dimittemini. Da
te: ⁊ dabitur vobis. Menſurã
bonã ⁊ confertaꝫ ⁊ coagitatã
⁊ ſuper effluentẽ dabũt in ſinũ
veſtrum. Eadem quippe men
ſura qua menſi fueritis: reme-
tietur vobꝫ. Dicebat autẽ illꝫ
hãc ſimilitudinẽ. Nũquid põt
cęcus cęcũ ducere? Nõne am-
bo in foueam cadunt? Non eſt
diſcipul⁹ ſupra magiſtrũ. Per
fect⁹ autẽ omnꝫ erit: ſi ſit ſicut
magiſter ei⁹. Quid autẽ vides
feſtucã in oculo fratris tui: tra
bẽ autẽ quę in oculo tuo eſt: nõ
cõſideras? Aut quomodo po-
teris dicere fratri tuo: frater, ſi
ne eijciaꝫ feſtucã de oculo tuo:
ipſe trabẽ in oculo tuo non vi-
dẽs? Hypocrita: eijce primũ
trabẽ de oculo tuo: ⁊ tunc per-
ſpicies vt educas feſtucam de
oculo fratris tui. Offerto. In ps. 5.
tende voci orationis meę: rex
meus ⁊ deus meus: quoniam
ad te orabo domine. Secreta.

Hoſtias nr̃as, q̃s dñe, tibi
dicatas placat⁹ aſſume:

⁊ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝑue
nire ſubſidiū. Per. Alia ſec.

Exaudi nos deꝰ ſalutaris
nr̄: vt ꝑ huiꝰ ſacramēti v
tutē à cūctis nos mētis ⁊ corpo
rū hoſtibꝰ tuearꝭ: grāꝫ tribuēs
in ꝑſenti: ⁊ gl'iaꝫ ī futuro. per.
ps. 9. Coio. Narrabo oīa mirabi-
lia tua: letabor, ⁊ exultabo ī te:
pſallam nomini tuo altiſsime.
Sanctꝫ dn̄e reple (poſt cō.
timūeribꝰ, ꝑſta, q̄s: vt ⁊ ſa
lutaria dōa capiamus: ⁊ à tua
laude nūq̄ʒ ceſſemꝰ. per. Alia
Mundet ⁊ muniꝫ poſt cō.
at nos, q̄s dn̄e, diuini ſa-
cramēti munꝰ oblatū: ⁊ īterce
dente beata v̄gine dei genitri
ce Maria: cū beatis apl'is tuꝫ,
petro ⁊ paulo: atq̄ʒ beato. N. ⁊
oībus ſanctꝫ, à cūctis nos red-
das ⁊ ꝑuerſitatibꝰ expiatos: ⁊
a duerſitatibꝰ expeditos. Per
dn̄ʒ. ¶ In ſolennitate ſacratiſ
ſimi corporꝭ chriſti. Introitꝰ.

ps. 80. Cibauit eos ex adi-
pe frumēti. all'a: ⁊ d̄
petra melle ſatura-
uit eos. All'a. all'a.
all'a. ps. Exultate deo adiuto-
ri nr̄o: iubilate d̄o iacob. V. Glo
Deꝰ q̄ nobꝫ ſub (Orō.
ſacrā mirabili paſsionis
tuę memoriā reliquiſti: tribue,
q̄s, ita nos corporꝭ ⁊ ſanguinꝭ
tui ſacra myſteria venerari: vt
redēptionꝭ tuę fructū in nobis
iugit' ſentiamꝰ. Qui. Lco epl'e
bti pauli apl'i ad Corinth. j.

Fratres. Ego (cap. ij.
enī accepi à dn̄o, qd̄ ⁊ tra
didi vobꝫ: qm̄ dominꝰ Ieſus ī
qua nocte tradebatur: accepit
panē, ⁊ grās agens, fregit ⁊ di
xit. Accipite ⁊ mādūcate. Hoc
eſt corpꝰ meū, qd̄ ꝓ vobis tra-
det'. Hoc facite ī meā cōmemo
ratione. Similit' ⁊ calicē: poſt-
q̄ʒ cenauit, dicēs. Hic calix no
uū teſtamētuꝫ eſt, ī meo ſangui
ne. Hoc facite quotiēſcūq̄ʒ ſu-
mitꝭ: ī meā cōmemorationem.
Quotiēſcūq̄ʒ enī mādūcabitꝭ
panē hūc, ⁊ calicē bibetꝭ: mor-
tē dn̄i annūciabitꝭ donec veni-
at. Itaq̄ʒ quicunq̄ʒ mādūcaue
rit panē, vel biberit calicē dn̄i īdi
gnè: reꝰ erit corporꝭ ⁊ ſanguinꝭ
dn̄i. Probet aūt ſeipm̄ homo:
⁊ ſic d̄ pane illo edat, ⁊ de cali-
ce bibat. Qui enī mādūcat, ⁊ bi
bit īdignè: iudiciū ſibi mandu-
cat, ⁊ bibit: nō diiudicās corpꝰ
dn̄i. Gradu. Oculi oīuꝫ ī te ſpe
rant dn̄e: ⁊ tu das illꝭ eſcam in
tēpore opportuno. V. Aperis
tu manum tuam: ⁊ imples o-
mne animal benedictiōe. Al
leluia. V. Caro mea verè eſt ci Joan. 6.
bus: ⁊ ſanguis meus verè eſt
potus: qui manducat meā car
nē, ⁊ bibit meū ſanguinē: in me

manet ⁊ ego in eo. Sequētia.

Lauda ſyon ſaluatorem: lauda ducē ⁊ paſtorem: ī hymnis ⁊ canticis. Quātum potes tantū aude: quia maior omni laude: nec laudare ſuffi-cis. Laudis thema ſpiritua-lis: panis viuus ⁊ vitalis: ho-die proponitur. Quē in ſacre menſa cene turbe fratrū duo dene: datū nō ambigitur. Sit laus plena ſit ſonora: ſit iocun-da ſit decora: mentꝫ iubilatio. Dies enim ſolennis agitur: in qua menſe prima recolit: hui⁹ inſtitutio. In hac menſa noui regis: nouum paſcha noue le-gis: phaſe vet⁹ terminat. Ve-tuſtatē nouitas: vmbrā fugat veritas: noctem lux eliminat. Quod in cena xp̄s geſsit: faciē-dū hoc expreſsit: in ſui memo-riam. Docti ſacris inſtitutꝫ: pa-nem vinum in ſalutis: conſecra-mus hoſtiam. Dogma datur chriſtianis: ꝙ in carnem tran-ſit panis: ⁊ vinum in ſanguinē. Quod non capis, q̄d nō vides: animoſa firmat fides: preter re-rum ordinem. Sub diuerſis ſpeciebus: ſignis tantū ⁊ non rebus latent res eximie. Ca-ro cibus ſanguis potus manet tamen xp̄s totus: ſub vtraqꝫ ſpecie. A ſumente non conci-ſus: non confractus non diui-ſus: integer accipitur. Sumit vnus ſumunt mille: quantum iſti tantū ille: nec ſumptus con-ſumit. Sumunt boni: ſumūt mali: ſorte tamen in equali: vi-te vel interitus. Mors eſt ma-lis: vita bonis: vide paris ſum-ptionis: quàm ſit diſpar exit⁹. Fracto demum ſacramēto: ne vacilles ſed memento: tantum eſſe ſub fragmento: quātum to-to tegitur. Nulla rei fit ſciſſu-ra: ſigni tantū fit fractura: qua nec ſtatus nec ſtatura: ſignati minuitur. Ecce panis angelo-rum: factus cib⁹ viatorum: ve-rè panis filiorum non mitten-dus canibus. In figuris pre-ſignatur cum Iſaac imolatur agnus paſce deputatur: datur māna patribus. Bone paſtor panis vere Jeſu noſtri miſere-re: tu nos paſce nos tuere: tu nos bona fac videre: in terra viuentium. Tu qui cuncta ſcis ⁊ vales, qui nos paſcis hîc mortales tuos ibi comēſales: coheredes ⁊ ſodales: fac ſan-ctorum ciuium. Amen. Se-cundum Joannem. cap. vj.

In illo tp̄e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis, ⁊ turbis iudeorum. Caro mea verè eſt cibus: ⁊ ſanguis meus verè eſt potus. Qui manducat meam carnem: ⁊ bibit meū ſanguinē:

in me, manet, ⁊ ego ĩ illo. Sicut miſit me viuẽs pat̃: ⁊ ego viuo ꝓpt̃ prẽ. Et q̃ mãducat me: ⁊ ipſe viuet ꝓpt̃ me. Hic ẽ panꝫ q̃ de celo deſcẽdit. Nõ ſicut mã ducauerũt patres vr̃i mãna: ⁊ mortui ſũt. Qui mãducat hunc panẽ: viuet ĩ eternũ. Offert. Sacerdotes dñi incẽſum ⁊ panes offerunt deo: ideo ſancti erunt deo ſuo: ⁊ non polluent nomen eius, alleluia. Secre. Ecleſie tue, q̃s dñe, vnitatis ⁊ pacis propitiꝰ dona cõcede: q̃ ſub oblatis muneribus myſticè deſignantur. Per dñm. Prefatio. Quia p incarnati. ℣. Et dr̃ per totam octa. Cõio. Quotienſcũqꝫ mãducabitis panem hunc: ⁊ calicem bibetis: mortẽ dñi annunciabitis donec veniat: ita ꝙ q̃ cunqꝫ manducauerit panẽ, vel biberit calicẽ dñi indignè: reꝰ erit corporis ⁊ ſanguinis dñi. Ac nos, q̃s (Allra. Poſt. dñe, diuinitatis tue ſempiterna fruitiõe repleri: quã p̃ cie ſi corpis ⁊ ſanguinꝫ tui tpo ralis pceptio p̃figurat. Qui.

¶ Dñica. ij. poſt. pẽth. Intro

Actus eſt dñs protector meus: ⁊ eduxit me ĩ latitudinem: ſaluum me fecit, qm̃ voluit me. ps. Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamẽtũ meũ ⁊ refugiũ meum, ⁊ liberator meus. ℣. Gloria. Oratio. Sancti noĩs tui dñe timorem pariter ⁊ amorẽ fac nos habere perpetuum: quia nunq̃ꝫ tua gubernatione deſtituis: quos in ſoliditate tue dilectionis inſtituis. Per dñm. Ad poſcenda ſufragia ſctõꝝ. A Cunctis nos, (Oratio. q̃s dñe, mentis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedẽte glorioſa virgine dei genitrice maria, cum beatis apoſtolis tuis, petro ⁊ paulo, atqꝫ beato. N. ⁊ oĩbus ſanctis: ſalutẽ nobis tribue benignꝰ ⁊ pacẽ: vt deſtructꝫ aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ. Tertia orõ dicat̃ ad libitũ ſacerdotis. Lco eple beati Joãnꝫ apli. j. ca. iij.

Chariſsimi. Nolite mirari ſi odit vos mũdus. Nos ſcimꝰ qm̃ trãſlati ſumꝰ d̃ morte ad vitã: qm̃ diligimꝰ f̃res. Qui nõ diligit, manet in morte. O is q̃ odit f̃rẽ ſuũ, homicida ẽ. Et ſcitis: q̃ m̃oĩs homicida nõ hꝫ vitã et̃nã ĩ ſe manẽtẽ. In hoc cognouimꝰ charitatẽ dei: qm̃ ille ꝓ nobꝫ aĩaꝫ ſuã poſuit. Et nos d̃ bemꝰ ꝓ f̃ribus nr̃is animas ponere. Qui habuerit ſubſtantiã

huius mundi: ⁊ viderit fratrẽ
ſuũ neceſsitatẽ habere: ⁊ clau
ſerit viſcera ſua ab eo. Quomo
do charitas dei manet in eo?
Filioli mei non diligam⁹ ver-
bo: neq; lingua ſed opere ⁊ ve
ps. ritate. Gradu. Ad dñm cum
119. tribularer clamaui: ⁊ exaudi-
uit me. ℣. Dñe libera animã
meam à labijs iniquis: ⁊ à lin-
gua doloſa. Alleluia. ℣. Dñe
ps. deus meus in te ſperaui: ſaluũ
7. me fac ex omnibus perſequen
tib⁹ me: ⁊ libera me. Seq̃ntia
ſancti euãg. ſm Lucã. ca. xiiij.
In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis parabolã
hanc. Homo quidã fecit cęnã
magnã: ⁊ vocauit multos. Et
miſit ſeruum ſuũ hora cęne di-
cere inuitatis vt venirẽt: quia
iam parata ſunt omnia. Et cę
perũt cẽs ſimul excuſare. Pri
mus dixit ei. Villã emi: ⁊ neceſ
ſe habeo exire: ⁊ videre illam.
Rogo te habe me excuſatum.
Et alter dixit Juga boum emi
quinq;: ⁊ illa probare volo ro-
go te habe me excuſatum. Et
ali⁹ dixit. Vxorem duxi ⁊ ideo
non poſſum venire. Et reuer-
ſus ſeruus: nunciauit hęc dño
ſuo tunc iratus paterfamilias
dixit ſeruo ſuo. Exi citò in pla-
teas ⁊ vicos ciuitat;: ⁊ paupe-
res ac debiles: ⁊ cecos: ⁊ clau-
dos introduc huc. Et ait ſer-
uus. Dñe factum eſt vt impe-
raſti: adhuc locus eſt. Et ait
dñs ſeruo. Exi cito in vias ⁊ ſe
pes: ⁊ cõpelle ĩtrare vt implea
tur domus mea. Dico aũt vo-
bis ꝙ nemo virorũ illorum qui
vocati ſunt guſtabit cęnã meã.
Offerto. Domine conuertere ps.
⁊ eripe animã meã ſaluum me 6
fac propter miſericordiã tuã.
Oblatio nos, (Secreta.
q̃s dñe, tuo nomini dicã-
da purificet: ⁊ de die in diẽ ad
cęleſtis vite trãſferat actionẽ.
Per dominum. Alia ſecreta.
Exaudi nos deus ſaluta-
ris noſter: vt per hui⁹ ſa-
cramenti virtutem à cunctis
nos mentis ⁊ corporis hoſtib⁹
tuearis: gratiã tribuens in pre
ſenti: ⁊ gloriã in futuro. Per.
Cõio. Cãtabo dño qui bona
tribuit mihi: ⁊ pſallam nomini
domini altiſsimi. Poſt cõio.
Sumptis muneribus ſa-
cris, q̃s dñe, vt cũ frequẽ
tatione myſterij creſcat noſtrę
ſalutis effectus. Per. Alia
Mundet ⁊ mu (poſt cõio.
niat nos, quę ſumus dñe,
diuini ſacramenti mun⁹ obla-
tum: ⁊ intercedente beata vir-
gine dei genitrice maria: cum
beatis apoſtolis tuis: petro ⁊
paulo: atq; beato. N. ⁊ oibus

ſanctis a cũctis nos reddas ⁊
puerſitatib⁹ expiatos: ⁊ aduer
ſitatibus expeditos. Per eun
dem. ¶ Dominica tertia poſt
ps. Penthecoſtem. Introitus.
85. Reſpice ĩ me, ⁊ miſe
rere mei dñe: quoni
am vnic⁹ ⁊ paup ſuȝ
ego: vide humilita-
tẽ meã ⁊ laborẽ meũ: ⁊ dimitte
oĩa peccata mea deus meus.
ps. ps. Ad te dñe leuaui aĩaȝ meã
24. deus meus in te cõfido, nõ eru
beſcã. ℣. Gloria patri ⁊. O ro.
Protector in te ſperantiũ
de⁹, ſine quo nihil eſt va-
lidum, nihil ſanctũ: multiplica
ſup nos miſericordiã tuã: vt te
rectore, te duce, ſic trãſeamus
per bona tpalia: vt nõ amitta-
m⁹ ęterna. Per dominũ nr̃m
Jeſum chriſtum filium tuum.
Qui tecuȝ viuit ⁊ regnat. Ad
p̄ceſſẽda ſuffragia ſctõꝝ. O ro.
A Cunctis nos, q̃s dñe, mẽ
tis ⁊ corporis d̃fende pe-
riculis: ⁊ intercedẽte g̃lioſa vir
gine dei genitrice maria, cum
beatȝ ap̃lis tuis, petro ⁊ pau-
lo: atq; beato. N. ⁊ oĩbus ſan-
ctis, ſalutẽ nobis tribue beni-
gn⁹ ⁊ pacẽ: vt d̃ſtructis aduer
ſitatib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis,
eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat
libertate. p eun. Tertia oro di
caĩ ad librũ ſacerdotȝ. Lectio
ep̃lę beati petri ap̃li. i ca. vlti.
Chariſsimi. Humiliami-
ni ſub potenti manu dei:
vt vos exaltet i tempore viſita-
tionis. O ẽm ſolicitudinẽ vr̃aȝ
proijcientes in eum: quoniam
ipſi cura eſt de vobis. Sobrij
eſtote, ⁊ vigilate: quia aduerſa
rius veſter diabolus, tanq̃ȝ leo
rugiẽs, circuit querens quem
deuoret: cui reſiſtite fortes in fi
de: ſcientes, eãdem paſsioneȝ
ei quę in mundo eſt veſtrę fra-
ternitati fieri. Deus autem o-
mnis gratię qui vocabit nos
in ęternam ſuaȝ gloriã in chri-
ſto Jeſu modicum paſſos: ipſe
perficiet: confirmabit: ſolida-
bitque. Ipſi gloria ⁊ imperiuȝ
in ſęcula ſęculorum. Amen.
Graduale. Iacta cogitatum ps.
tuum in domino: ⁊ ipſe te enu- 54.
triet. ℣. Duȝ clamarem ad do
minum, exaudiuit vocem meã,
ab his qui appropinquant mi
hi. Alleluia. ℣. De⁹ iudex iu
ſtus, fortis ⁊ patiens: nunquid
iraſcetur per ſingulos dies.
Sequentia ſancti euãgelij ſe-
cundum Lucam. capite. xv.
In illo tempore. Erant
appropinquãtes ad Je-
ſum publicani ⁊ peccatores: vt
audirent illum. Et murmura-
bant phariſei ⁊ ſcribę, dicen-
tes. Quia hic peccatores reci-

pit ⁊ manducat cũ illis. Et ait
ad illos parabolã iſtã: dicens.
Quis ex vobis homo qui ha-
bet centũ oues ⁊ ſi perdiderit
vnã ex illis: nõne dimittit nona
gintanouem ĩ deſerto: ⁊ vadit
ad illam q̃ perierat donec inue
niat illã? Et cũ inuenerit eam:
imponit in humeros ſuos gau
dens: ⁊ veniẽs domũ: cõuocat
amicos ⁊ vicinos dicens illis.
Cõgratulamini mihi: q2 inue-
ni ouẽ meã q̃ pierat. Dico vo-
bꝫ: q2 ita gaudiũ erit in celo ſup
vno peccatore penitẽtiã agen
te: q̃ꝫ ſupra nonagintanouẽ iu-
ſtis qui nõ indigẽt penitentia.
Aut que mulier hñs dragmas
decẽ: ⁊ ſi perdiderit dragmam
vnã: nõ ne accendit lucernã: ⁊
euertit domũ: ⁊ querit diligen-
ter donec inueniat eã? Et cũ
inuenerit: conuocat amicos: ⁊
vicinas dicẽs. Cõgratulamini
mihi: q2 inueni dragmã quã p-
diderã. Ita dico vobꝫ: gaudiũ
erit in celo corã angelꝫ dei ſup
vno peccatore penitẽtiã agen
ps. te. Offert. Sperẽt in te oẽs q̃
9. nouerũt nomẽ tuũ dñe: qm̃ nõ
derelinquas q̃rẽtes te: pſallite
dño q̃ habitat in ſyon: qm̃ non
eſt oblit9 oꝛonẽ pauperũ. ſec.
Reſpice, q̃s dñe munera
ſupplicãtis eccl'ie: ⁊ ſalu-
ti credentiũ ꝑpetua ſanctifica
tiõe ſumẽda cõcede. p alia ſec.
Exaudi nos deus ſalutarꝫ
noſter: vt per hui9 ſacra-
menti virtutem à cunctis nos
mentis ⁊ coꝛpoꝛis hoſtibus tu
earis, gratiam tribuens in pre
ſenti, ⁊ gloꝛiã in futuro. Per
dominum noſtrũ Jeſum xp̃m. luc
Cõio. Dico vobis: gaudium 15.
eſt angelis dei ſup vno pctõꝛe
penitentiã agente. Poſt cõio.
Sancta tua dñe nos ſum-
pta viuificent: miſericoꝛ-
die ſempiterne ꝑparẽt expia-
tos. Per dñm. Alia poſt cõio.
Gaudet ⁊ muniat nos, q̃s
dñe, diuini ſacramẽti mu-
nus oblatum: ⁊ intercedente
beata vgine dei genitrice ma-
ria, cum beatis apl'is tuis, pe-
tro ⁊ paulo: atq3 beato. N. ⁊
omnibus ſanctis, à cunctꝫ nos
reddas ⁊ ꝑuerſitatibus expia
tos, ⁊ aduerſitatib9 expeditos.
Per eundem dominũ. ¶ Do
minica. iiij. poſt pẽthe. Intro.
Dominꝰ illuminatio ps.
mea: ⁊ ſal9 mea: quẽ 2
timebo? dñs defẽſoꝛ
vite mee: à quo trepi
dabo? q̃ tribulãt me inimici mei:
ipi ĩfirmati ſunt ⁊ ceciderũt. ps.
Si cõſiſtãt aduerſuꝫ me caſtra ib
nõ timebit coꝛ meũ. V. Gl'ia. oꝛo.
Da nobꝫ, q̃s dñe, vt ⁊ mũ-
di curſ9 pacifice nobꝫ tuo

ordine dirigatur: ⁊ eccleſia tua tranqlla deuotiõe letet̃. per.
Ad poſcē.ſuffra.ſctõꝝ. O 20.
A Cunctis nos, q̄s dñe, mē tis ⁊ corporis defende pi culis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria: cū beatis apoſtolis tuis, petro ⁊ paulo: atq; beato. N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. per.
Tertia oratio dicat̃ ad libitum ſacerdotis. Lc̄o epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Ro. ca. viij.
FRatres. Exiſtimo enim q̄ nō ſunt condignę paſſiones hui⁹ tp̄is ad futurā gloriā, q̄ reuelabitur in nob;. Naꝫ expectatio creaturę: reuelationem filioꝝ dei expectat. Uanitati enim creatura ſubiecta eſt nō volēs: ſ; propter eū qui ſubiecit eam in ſpe. Q2 ⁊ ipſa creatura liberabit̃ à ſeruitute corruptionis: in libertatē glorię filioꝝ dei. Scimus enim, q̄ oīs creatura ingemiſcit, ⁊ parturit vſq; adhuc: non ſolū aūt illa: ſ; ⁊ nos ipſi primitias ſp̄us habē tes: ⁊ ipſi intra nos gemimus adoptionē filioꝝ dei: expectantes redemptionem corpoꝝ noſtri in xp̄o Jeſu domino noſtro.

Grad. Propitius eſto domine peccatis noſtris: ne q̄n dicant gentes, vbi eſt de⁹ eorū. ℣. Ad iuua nos deus ſalutar; noſter: ⁊ propter honorē nominis tui dñe libera nos. Alla. ℣. De⁹ qui ſedes ſuper thronū, ⁊ iudicas ęq̄tatem: eſto refugiū pauperū in tribulatione. Ps. 78.
Sequentia ſancti euā. ſm. Lucā. ca. v.
IN illo tempore. Cū; turbę irruerent in Jeſum, vt audirēt verbum dei: ⁊ ipſe ſtabat ſecus ſtagnu; geneſareth. Et vidit duas naues ſtantes ſecus ſtagnū. Piſcatores autē deſcenderāt: ⁊ lauabāt rhetia. Aſcendens autem in vnā nauim, quę erat ſymonis: rogauit eum vt à terra educeret puſillum. Et ſedens, docebat de nauicula turbas. Ut aūt ceſſauit loqui: dixit ad ſymonem. Duc in altu;: ⁊ laxate rhetia veſtra in capturam. Et reſpondens ſymon, dixit illi. Pręceptor, p totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rhete. Et cùm hoc feciſſent: concluſerunt piſcium multitudinem copioſa;. Rumpebantur autem rhete eorum, ⁊ annuerunt ſocijs, qui erant in alia naui: vt venirent, ⁊ adiuuarent eos. Et venerunt: ⁊ impleuerunt ambas nauiculas:

ita vt penè mergerentur. Quod
cũ videret ſymõ petrus: proci
dit ad genua Jeſu, dicẽs. Exi
à me: quia homo peccator ſum do
mine. Stupor enim circũdede
rat eũ: et omnes qui cũ illo erãt
in captura piſciũ, quã ceperãt.
Similiter aũt et iacobũ et ioan
nẽ, filios zebedei: qui erant ſo-
cij ſymonis. Et ait ad ſymonẽ
Jeſus. Noli timere: ex hoc enim
iam eris homines capiẽs. Et
ſubductis ad terrã nauibus: re-
lictis omnibus, ſecuti ſunt eum.
Offertoriũ. Illumina oculos
ps. meos: ne vnq̃ obdormiam in
12. morte, nequando dicat inimi-
cus meus, p̃ualui aduerſus eũ.
Oblationibus nr̃is, q̃s (ſecr.
dñe, placare ſuſceptis: et
ad te nr̃as etiã rebelles cõpelle
propitius volũtates. p. alia ſec.
Exaudi nos deus ſaluta-
ris noſter: vt per huius ſacra
mẽti virtutẽ, à cunctis nos mẽ
tis et corporis hoſtibus tuearis:
gratiam tribuens in preſenti,
et gloriã in futuro. Per. Cõio.
ps. Dominus firmamẽtũ meũ, et re
70. fugiũ meũ: liberator meus: deus
meus adiutor meus. poſt cõio.
Myſteria nos, dñe q̃s, ſum
pta purificent: et ſuo mu-
nere tueãt. Per. alia poſt cõi.
Tueatur et muniat nos, q̃-
ſumus dñe, diuini ſacramẽ-
ti munus oblatũ: et interceden
te beata virgine dei genitrice
maria, cũ beatis ap̃lis tuis, pe
tro et paulo: atq; btõ. N. et omni
bus ſanctis, à cunctis nos red
das, et peruerſitatibus expiatos
et aduerſitatibus expeditos. per
eundem dominum nr̃m Jeſum.
¶ Dñica. v. poſt pẽth. Intro.
Exaudi domine vocẽ ps.
meã q̃ clamaui ad te: 26.
adiutor meus eſto: ne
derelinq̃s me, neq;
deſpicias me, deus ſalutaris meus.
ps. Dñs illuminatio mea et ſa ibi.
lus mea q̃ timebo. v. Gl̃ia. oõ.
Deus qui diligentibus te
bona inuiſibilia prepara
ſti: infunde cordibus nr̃is tui
amoris affectũ: vt te in omnibus
et ſuper oĩa diligentes, promiſ
ſiones tuas, que omne deſide-
riũ ſuperat, cõſeq̃mur. per. Ad
poſcẽda ſuffragia ſctõr. Oõ.
A cũctis nos, q̃s dñe, mẽtis
et corporis defende periculis:
et intercedẽte gl̃ioſa v̄gine dei
genitrice maria, cũ btis ap̃lis
tuis, petro et paulo: atq; btõ.
N. et oĩbus ſanctis, ſalutẽ nobis
tribue benignus et pacẽ: vt de-
ſtructis aduerſitatibus et errori
bus vniuerſis, eccl̃ia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eun-
dem. Tertia oratio dicatur ad
libitum ſacerdotis. Lectio

Epiſtole bti petri apli.j. ca.iij.
Chariſsimi. Omnes vnani-
mes in oratiõe eſtote: cõ-
patientes: fraternitatis ama-
tores: miſericordes: modeſti:
humiles: nulli malum ꝓ malo
reddentes: vel maledictũ pro-
maledicto: ſed ecõtrario bñdi-
cẽtes. Q2 in hoc vocati eſtꝭ: vt
benedictionẽ hereditate poſ-
ſideatis. Qui enĩ vult vitã dili
gere, ⁊ videre dies bonos: coẽr
ceat linguã ſuã à malo, ⁊ labia
ei9 ne loqntur dolũ. Declinet
aũt à malo, ⁊ faciat bonũ: inq-
rat pacem, ⁊ ſequatur eã. Q2
oculi dñi ſuper iuſtos: ⁊ aures
eius in p̃ces eoꝝ. Vult9 autẽ
dñi ſuper faciẽtes mala. Et qs
eſt q̃ vobis noceat: ſi boni emu
latores fueritis? Sed ⁊ ſi quid
patimini propter iuſtitiã, beati
Timorẽ autem eorũ ne timue-
ritis, vt nõ conturbemini. Do
minum autem Jeſum chriſtuꝫ
ſanctificate in cordibus veſtrꝭ.
ps. 83. Gradu. Protector nr̃ aſpice d
us: ⁊ reſpice ſuper ſuos tuos.
V. Dñe de9 virtutũ exaudi pre
ces ſeruorũ tuorum. Alla. V.
ps. 20. Dñe in virtute tua letabit rex:
⁊ ſuper ſalutare tuũ exultabit
vehemẽter. Sequentia ſancti
euangelij ſm Matthe. ca. v.
In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulꝭ ſuꝭ. Amen dico
vobis niſi abũdauerit iuſtitia
veſtra pluſq̃ ſcribarũ ⁊ phari
ſeorũ: nõ intrabitis in regnuꝫ
celorũ. Audiſtis q2 dictũ eſt ã
tiquis. Non occides. Qui aũt
occiderit: re9 erit iudicio. Ego
autem dico vobis: q2 omnis q̃
iraſcitur fatri ſuo: re9 erit iudi-
cio. Qui autẽ dixerit fratri ſuo,
racha: reus erit concilio. Qui
aũt dixerit, fatue: reus erit ge-
hẽne ignꝭ. Si ergo offers mu-
n9 tuũ ad altare: ⁊ ibi recorda-
tus fueris q2 frater tu9 hꝫ ali-
quid aduerſuꝫ te: relinq̃ ibi mu
nus tuũ ãte altare: ⁊ vade pri-
us reconciliari fratri tuo. Et
tũc veniens offeres mun9 tuũ.
Offerto. Bñdicã dominũ qui ps. 15.
tribuit mihi intelectũ: prouide
bã deũ in cõſpectu meo ſemp:
qm̃ à dextris eſt mihi, ne com-
Propitia (mouear. Sec.
re dñe ſupplicationibus
nr̃is: ⁊ has oblationes famulo
rum famularumq; tuarũ beni-
gnus aſſume: vt qđ ſinguli ob-
tulerũt ad honorẽ nominꝭ tui:
cũctis ꝓficiat ad ſalutẽ. Per
dominum noſtrum Jeſuꝫ chri
ſtum filium tuum. Alia ſecre.
Exaudi nos deus ſaluta-
ris noſter: vt p hui9 ſacri
virtutẽ, à cunctis nos mẽtis
⁊ corporꝭ hoſtib9 tuearꝭ, gra-
tiam tribuẽs in preſenti, ⁊ glo-

riã in futuro. Per. Cõmunio.
Ps. 26. Unam petij a dño, hanc requi ram vt inhabitem in domo dñi oĩb⁹ dieb⁹ vitę meę. Poſt cõio.
Vos dñe celeſti dona ſa tiaſti: pſta, q̃s, vt à noſtris mundemur occultis: ⁊ ab ho ſtium liberemur inſidijs. Per dominum. Alia poſt cõmonio.
Tuedet ⁊ muniat nos q̃s, dñe, diuini ſacramẽti mu nus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine dei genitrice ma ria, cum beatis apoſtolis tuis, petro ⁊ paulo: atq₃ beato. N. ⁊ omnib⁹ ſanctis, à cunct₃ nos reddas, ⁊ peruerſitatibus ex piatos, ⁊ aduerſitatibus expe ditos. p. eũ. ¶ Dominica. vj. poſt penthecoſtes. Introit⁹.

Ps. 27. Dominus fortitudo plebis ſuę: ⁊ prote ctor ſalutarium xpi ſui eſt: ſaluũ fac po pulũ tuũ dñe, ⁊ benedic here ditati tuę: ⁊ rege eos vſq₃ in ſe culum. Ps. Ad te clamabo de⁹
ibi. meus, ne ſileas à me, nequãdo taceas à me: ⁊ aſsimilabor de ſcendentibus in lacũ. ℣. Glia.
Deus virtutũ cui⁹ (Orõ. eſt totum qḋ eſt optimũ: inſere pectoribus nr̃is amorẽ tui nominis: ⁊ preſta in nobis religionis augmentum: vt quę ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio quę ſunt nutrita cuſto dias. Per dominũ. Ad poſcẽ da ſuffragia ſanctorum. Orõ.
A cunctis nos, q̃s dñe, mẽ tis ⁊ corporis defende pi culis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria: cũ beatis apoſtolis tuis: petro ⁊ paulo: atq₃ beato. N. ⁊ omni bus ſanctis, ſalutem nobis tri bue benignus ⁊ pacem: vt de ſtructis aduerſitatibus ⁊ erro ribus vniuerſis, eccleſia tua ſe cura tibi ſeruiat libertate. per eun. Tertia orõ dicatur ad libi tũ ſacerd. Lectio epiſtolę bea ti pauli apoſtoli ad Rom. c. vj.
Fratres. Quicunq₃ ba ptizati ſum⁹ in xp̃o Jeſu: in morte ipſi⁹ baptizati ſum⁹. Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmũ in mortẽ: vt quõ ſurrexit xp̃s à mortuis p gloriam pr̃is: ita ⁊ nos in noui tate vitę ambulem⁹. Si enim cõplantati facti ſumus ſimili tudini mortis eius: ſimul ⁊ re ſurrectionis erimus. Hoc ſcie tes, quia vetus homo noſter ſi mul crucifixus eſt: vt deſtruatᷣ corp⁹ peccati, vt vltra non ſer uiam⁹ peccato. Qui enim mor tu⁹ eſt: iuſtificatus ẽ à peccato. Si autem mortui ſumus cum Chriſto: credim⁹ q₂ ſimul etiã viuemus cum illo. Sciẽtes q₂

chriſtus reſurgẽs ex mortuꝫ:iã
non moritur:mors illi vltra nõ
dñabitur. Quod enim mortuũ
eſt peccato:mortuuꝫ eſt ſemel.
Qđ autẽ viuit:viuit deo. Ita ⁊
vos exiſtimate,vos mortuos q̃
dem eſſe peccato,viuẽtes autẽ
deo. In chriſto Jeſu dño nr̃o.
Grad. Cõuertere dñe aliq̃n-
tulũ:⁊ depcare ſup ſuos tuos.
ps. 89. ℣. Dñe refugiũ fact⁹ es nobꝫ:
à gñatione ⁊ pgenie. Alla. ℣.
ps. 30. In te dñe ſperaui,nõ ꝯfundar
in eternũ:in iuſtitia tua libera
me,⁊ eripe me:iclina ad me au
rẽ tuã: accelera,vt eripias me.
Sequẽtia ſcti euã. ſm. Mar.
In illo tpe. Cũ m(ca.viij.
turba multa eſſet cũ Je-
ſu,nec haberẽt qđ mãducarẽt,
cõuocatis diſcipulꝫ ſuꝫ, ait illꝫ.
Miſereor ſuper turbã:qꝛ ecce
iam triduo ſuſtinet me,nec ha-
bẽt qđ mãducent. Et ſi dimiſe
ro eos ieiunos i domũ ſuã:de fi
ciẽt in via. Quidã eni ex eis de
lõge venerũt. Et rñderunt ei
diſcipuli ſui. Unde iſtos pote-
rit quiꝫ hîc ſaturare panib⁹ i ſo
litudine? Et iterrogauit eos.
Quot panes habetꝫ? Qui di-
xerũt. Septẽ. Et precepit tur
be diſcũbere ſup terrã. Et ac-
cipiẽs ſeptẽ panes:grãs agẽs
fregit:⁊ dabat diſcipulꝫ ſuꝫ: vt
apponerent. Et appoſuerunt
turbe. Et habebat piſciculos
paucos:⁊ ipſos bñdixit ⁊ iuſſit
apponi. Et manducauerũt:⁊
ſaturati ſunt. Et ſuſtulerũt qđ
ſup fuerat de fragmẽtꝫ, ſepteꝫ
ſportas. Erãt autẽ q̃ mãduca
uerãt q̃ſi q̃ttuor milia: ⁊ dimi-
ſit eos. Offerto. Perfice greſ- ps. 16.
ſus meos i ſemitis tuis:vt non
moueantur veſtigia mea:incli-
na aurẽ tuã,⁊ exaudi ℣ba mea
mirifica miſericordias tuas q̃
ſaluos facꝫ ſperãtes in te dñe.
Propitiare domi(Secr.
ne ſupplicationibus no-
ſtris:⁊ has populi tui oblatio-
nes benign⁹ aſſume: ⁊ vt nulli
us ſit irritũ votũ, nulli⁹ vacua
poſtulatio:pſta,queſumus: vt
qđ fideliter petimus,efficacit
conſequamur. Per. Alia ſec.
Exaudi nos de⁹ ſalutaris
noſter:vt per huius ſacri
virtutem,à cũctis nos mentis
⁊ corporis hoſtib⁹ tuearꝫ, gra
tiam tribuẽs in preſenti, ⁊ glo
riam in futuro. Per dominum
noſtruꝫ. Communio. Circui- ps. 26.
bo, ⁊ immolabo i tabernaculo
ei⁹ hoſtiã iubilationꝫ: cãtabo,
⁊ pſalmũ dicaꝫ domino. Poſt
Repleti do(communio.
mine muneribus tuis:tri
bue,queſumus,vt eorum mun
demur effectu:⁊ muniamur au-
xilio. Per dominum noſtrum

Jeſum. Alia poſt communio.
Mundet ⁊ muniat nos, quę
ſumꝰ dñe, diuini ſacramẽ
ti munꝰ oblatum: ⁊ interceden
te beata virgine dei genitrice
maria, cũ beatis apoſtolis tuꝫ,
petro ⁊ paulo: atqꝫ beato. N.
⁊ omnibꝰ ſanctis, à cũctis nos
reddas, ⁊ peruerſitatibus ex-
piatos, ⁊ aduerſitatibꝰ expedi
tos. p. eum. ¶ Dominica. vij.
poſt penthecoſtes. Introitus.
ps. 46. Omnes gẽtes plau
dite manibus: iubi-
late deo ĩ voce exul-
ibi. tationis. ps. Quo-
niã dñs excelſus terribilis: rex
magnꝰ ſup oẽm terrã. ℣. Gl'ia.
Deus cuius proui (Oro.
dentia in ſui diſpoſitione
non fallitur, te ſupplices exora
mus: vt noxia cuncta ſubmo-
ueas: ⁊ omnia nobis profutu-
ra concedas. Per. Ad poſcen
da ſuffragia ſanctorum. Oro.
A Cunctꝫ nos, q̃s dñe, mẽ-
tis ⁊ corporis ꝺfende pe
riculis: ⁊ intercedente glorioſa
virgine, dei genitrice maria cũ
beatis apoſtolis tuis, petro ⁊
paulo: atqꝫ btõ. N. ⁊ omnibus
ſanctis, ſalutem nobis tribue
benignus ⁊ pacem: vt deſtru-
ctis aduerſitatibus ⁊ erroribꝰ
vniuerſis, eccleſia tua ſecura ti
bi ſeruiat libertate. Per eũdẽ.
Tertia oro dicatur ad libitum
ſacerdotis. Lectio ep̃le beati
pauli apoſtoli ad Rom. ca. vj.
Fratres. Humanum di-
co, propter infirmitatem
carnꝫ veſtrę. Sicut enim exhi
buiſtis mẽbra veſtra ſeruire in
mũdicię ⁊ iniquitati ad iniqui-
tatẽ: ita ⁊ nunc exhibete mem-
bra vr̃a ſeruire iuſtitię in ſancti
ficationẽ. Cùm enim ſerui eſſe
tis peccati: liberi fuiſtis iuſti-
tię. Quem ergo fructum ha-
buiſtis tunc in illis, in quibus
nunc erubeſcitis? Nã finis illo
rum mors eſt. Nunc verò libe-
rati à peccato: ſerui autẽ facti
deo: habetis fructũ veſtrorum
in ſanctificationem: finẽ verò
vitã ęternã. Stipendia enim
peccati mors: gratia autẽ dei
vita ęterna. In xp̃o Jeſu dño
nr̃o. Gradu. Venite filij, audite ps. 33.
me: timorẽ dñi docebo vos. ℣.
Accedite ad eum: ⁊ illumina-
mini: ⁊ facies veſtrę non cõfun
dentur. Alleluia. ℣. Omnes, ps. 46.
gentes plaudite manibꝰ: iubi-
late deo in voce exultationis.
Sequentia ſancti euangelij ſe
cundum Mattheum. ca. vij.
In illo tempore. Dixit
Jeſus diſcipulis ſuis. At
tendite à falſis prophetis: qui

veniunt ad vos in veſtimentis
ouium: in trinſecus, autē ſunt
lupi rapaces. A fructibus eo
rum cognoſcetis eos. Nun=
quid colligunt de ſpinis vuas:
aut de tribulis ficus? Sic o=
mnis arbor bona, bonos fru=
ctus facit. Mala autez arbor,
malos fructus facit. Non pōt
arbor bona malos fructꝰ face
re: neq; arbor mala fructꝰ bo=
nos facere. Omnis arbor quę
nō facit fructū bonum, excide=
tur, ⁊ in ignē mittetur. Igitur
ex fructibus eoꝝ cognoſcetis
eos. Non omnis qui dicit mihi
dñe dñe: intrabit in regnū cęlo
rum: ſed qui facit voluntatem
patris mei, qui in cęlis eſt: ipſe
intrabit i regnū cęloꝝ. Offer=
to. Sicut in holocauſtis arie=
tum ⁊ taurorum: ⁊ ſicut in mili
bus agnorum pinguiū: ſic fiat
ſacrificium noſtrum in conſpe
ctu tuo hodie, vt placeat tibi:
qꝛ non eſt confuſio confidenti
bus in te domine. Secreta.
DEus q̊ legalium diferen
tiam hoſtiarū vnius ſa
crificij perfectione ſanxiſti: ac
cipe ſacrificium à deuotis tuis
famulis: ⁊ pari bñdictione ſi=
cut munera abel ſanctifica: vt
quod ſinguli obtulerūt ad ma=
ieſtatis tuę honorem: cunctis
ꝓficiat ad ſalutē. p. Alia ſec.
EXaudi nos deꝰ ſalutaris
noſter: vt per huius ſacri
virtutem, à cūctis nos mentis
⁊ corporis hoſtibꝰ tuearꝫ, gra
tiam tribuēs in pręſenti, ⁊ glo
riā in futuro. Per. Cōio. In= ps. 85.
clina aurem tuam: accelera, vt
eruas me. Poſt communio.
TUa nos dñe medicinalis
operatio, ⁊ à nr̄is pũerſi
tatibus clementer expediat: ⁊
ad ea quę ſunt recta perducat.
Per dñz. Alia poſt comunio.
MUndet ⁊ muniat nos, q̄s
domine, diuini ſacramen=
ti munus oblatū: ⁊ interceden
te beata virgine dei genitrice
Maria, cū beatis apl̄is tuis,
Petro ⁊ paulo: atq; beato. N.
⁊ oĩbus ſanctis, à cunctis nos
reddas, ⁊ peruerſitatibꝰ expi=
atos, ⁊ aduerſitatibus expedi
tos. Per eundē dominū nr̄m.

¶ Dominica octaua poſt.
Penthecoſtes. Introitus.

SUſcepimꝰ deꝰ mi= ps.
ſericordiam tuaꝫ in 47.
medio templi tui: ſe 65.
cundùm nomē tuuꝫ 144
deus ita ⁊ laus tua in fines ter
rę: iuſtitia plena ē dextera tua.
ps. Magnus dominus, ⁊ lau
dabilꝫ: nimis in ciuitate dei no
ſtri, in monte ſancto eius. ℟.
LArgire no Gloria Orō.
bis, q̄ſumus domine, ſem

per ſpiritũ cogitãdi que recta
ſunt propitiꝰ ⁊ agẽdi: vt qui
ſine te eſſe nõ poſſumꝰ: ẜm te
viuere valeamꝰ. Per dominũ
noſtrum Ieſum xp̃m. Ad po
ſcenda ſuffragia ſanctorũ. oẛo.
A Cunctis nos, q̃s dñe, mẽ
tis ⁊ corporis d̃fende pe-
riculis, ⁊ intercedẽte glioſa vir
gine dei genitrice maria, cum
beatꝫ apl̃is tuis, petro ⁊ pau-
lo: atq; beato. N. ⁊ oĩbus ſan-
ctis: ſalutẽ nobis tribue beni-
gnꝰ ⁊ pacẽ: vt d̃ſtructis aduer
ſitatibꝰ ⁊ erroribus vniuerſis,
eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat
libertate. P eun. Tertia oẛo di
cat ad libitũ ſacerd. Lc̃o ep̃le
bti pauli apl̃i. ad Rom. ca. viij.
F Ratres. Debitores ſu-
mus non carni: vt ẜm car
nẽ viuamꝰ. Si enim ẜm carnẽ
vixeritis: moriemini. Si aũt ſpi
ritu facta carnis mortificaue-
ritis: viuetꝫ. Quicũq; enim ſpi
ritu dei agũtur: hi filij dei ſunt.
Nõ enim accepiſtis ſpiritũ ſer
uitutis iterũ in timore: ſed acce
piſtꝫ ſpiritũ adoptionis filiorꝫ:
in quo clamamꝰ: abba pater.
Ipſe enĩꝫ ſpũs teſtimoniũ red
didit ſpiritui nr̃o: q; ſumus fi-
lij dei. Si aũt filij, ⁊ hr̃des. Hr̃
ps. des q̃dẽ dei: cohr̃des aũt xp̃i.
30. Gra. E ſto mihi in deũ ꝓtecto
rẽ: ⁊ in locũ refugij vt ſaluũ me

facias. V. Deꝰ ĩ te ſperaui: dñe ps.
nõ cõfundar in eternũ. Alla. 30.
V. Magnus dñs ⁊ laudabilis ps.
valde: in ciuitate dei nr̃i, in mõ 47.
te ſctõ eius. Seq̃ntia ſcti euan
gelij ſecũdum Lucã. Ca. xvj.
I N illo tpe. Dixit Ieſus
diſcipulis ſuis parabolã
hãc. Homo q̃dã erat diues: q̃
habebat villicum: ⁊ hic diffa-
matꝰ eſt apud illũ: q̃ſi diſsipaſ
ſet bona illiꝰ. Et vocauit illũ:
⁊ ait illi. Quid hoc audio de te?
Redde rõnẽ villicationis tue.
Iã enĩ nõ poterꝫ villicare. Ait
aũt villicꝰ intra ſe. Quid faciã:
q: dñs meꝰ aufert à me villica
tionẽ? Fodere nõ valeo: mẽdi-
care erubeſco. Scio q̃d faciã:
vt cũ amotꝰ fuero à villicatiõe:
recipiãt me ĩ domos ſuas. Cõ
uocãtꝫ itaq; ſingulꝫ d̃bitoribꝰ
dñi ſui: dicebat primo. Quãtũ
debes dño meo? At ille dixit.
Cẽtũ cados olei. Dixitq; illi
Accipe cautionẽ tuã, ⁊ ſede ci
tò: ⁊ ſcribe q̃nq̃ginta. Deinde
alio dixit. Tu verò q̃ntũ d̃bes?
Qui ait. Centũ choros tritici.
Ait illi. Accipe litteras tuas:
⁊ ſcribe octoginta. Et lauda-
uit dñs villicũ iniquitatis: quia
prudenter feciſſet: q: filij huiꝰ
ſeculi: prudẽtiores filijs lucis
in generatiõe ſua ſunt. Et ego
dico vobis. Facite vobꝫ ami-

cos de mãmona iniquitatis: vt
cũ defeceritis recipiant vos in
eterna tabnacula. Offer. Pu
pulũ humilem ſaluũ facias do
mine: ⁊ oculos ſuperboꝝ hu-
miliabis: quoniam non eſt de⁹
p̄ter te domine. Secreta.
Suſcipe, queſumus domi
ne, munera: q̃ tibi de tua
largitate deferimus: vt hec ſa-
croſcã myſteria, grẽ tue opan-
te virtute, ⁊ preſentis vite nos
ꝯuerſatiõe ſanctificẽt, ⁊ ad gau
dia ſempiterna perducãt. per.
Exaudi nos de(Alia ſec.
us ſalutaris noſter: vt p
huius ſacri virtutez, a cunctis
nos mẽtis ⁊ corpoꝝ hoſtibus
tu earis, gratiam tribuẽs in p̄-
ſenti, ⁊ gloriam in futuro. per.
ps. 33. Cõio. Guſtate, ⁊ videte, quo-
niam ſuauis eſt dñs: beat⁹ vir
qui ſperat in eo. Poſt cõmun.
Sit nobis dñe reparatio
mentis ⁊ corpoꝝ celeſte
myſteriũ: vt cuius exequimur
actionem, ſentiamus effectuz.
Per dominũ. Alia poſt cõio.
Mundet ⁊ muniat nos, q̃s
domine, diuini ſacri mu-
nus oblatũ: ⁊ intercedẽte bea
ta virgine dei genitrice maria,
cũ beatis apoſtolis tuis, petro
⁊ paulo: atq̧ beato. N. ⁊ omni
b⁹ ſanctꝫ, a cũctꝫ nos reddas,
⁊ peruerſitatibus expiatos, ⁊
aduerſitatib⁹ expeditos. Per
eundez dominũ noſtrũ Ieſuz.
¶ Dñica .ix. poſt pẽth. Intro.
Ecce de⁹ adiuuat ps. 53.
me: ⁊ dñs ſuſceptor
eſt anime mee: auer
te mala inimicꝫ meꝫ,
⁊ in veritate tua diſperde illos,
ꝓtector meus dñe. ps. Deus ibi.
in nomine tuo ſaluuz me fac: ⁊
in ṽtute tua libera me. ℣. Glo
Pateãt aures (ria. Orõ.
miſericordie tue dñe p̃ci-
bus ſupplicantium: ⁊ vt peten
tibus deſiderata cõcedas: fac
eos q̃ tibi ſunt placita poſtula
re. p. Ad poſcẽ. ſuffra. ſctõꝛuꝫ.
A cunctis nos, (Oratio.
q̃s dñe, mentis ⁊ corpo-
ris defende periculis: ⁊ inter-
cedẽte glorioſa virgine dei ge
nitrice maria, cum beatis apo-
ſtolis tuis, petro ⁊ paulo: atq̧
beato. N. ⁊ oĩbus ſanctis, ſalu
tẽ nobis tribue benign⁹ ⁊ pa-
cẽ: vt deſtructꝫ aduerſitatibus
⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia
tua ſecura tibi ſeruiat liberta-
te. Per eun. Tertia orõ dicat
ad libitum ſacerdotis. Lectio
epiſtole beati Pauli apoſtoli
ad Corinthios. j. capitulũ. x.
Fratres. Non ſimus con
cupiſcentes malorum: ſi-
cut ⁊ illi cõcupierũt. Neque i-
dolatre efficiamini: ſicut qui-

dã ex ipſis: queadmodũ ſcrip-
tũ ẽ. Sedit poplus mãducare
⁊ bibere ⁊ ſurrexerunt ludere.
Neqꝫ fornicemur: ſicut q̇dã ex
ipſis fornicati ſunt: ⁊ ceciderũt
vna die viginti tria milia. Neqꝫ
tẽtemꝰ xp̃m: ſicut q̇dã eoꝝ tẽta
uerũt: ⁊ à ſerpẽtibꝰ pierũt. Ne
qꝫ murmurauerit: ſicut quidã
eoꝝ murmurauerũt: ⁊ pierunt
ab extminatore. Hec ãt oĩa i fi
gura ꝯtigebãt illꝫ. Scripta ſ̃t
ãt ad correctionẽ nr̃aꝫ: i quos
fines ſeculoꝝ ꝯuenerũt. Itaqꝫ
q̇ ſe exiſtimat ſtare: videat ne ca
dat. Tẽtatio vos nõ apprehẽ-
dat: niſi humana. Fidelꝫ ãt dꝰ
ẽ, q̇ nõ patiet̃ vos tẽtari ſupra
id qd̕ poteſtꝫ. Sed faciet cũ tẽ
ps. tatione etiã prouẽtũ: vt poſsi-
8. tis ſuſtinere. Gra. Domine do
minus nr̃, q̃ꝫ admirabile eſt no
mẽ tuum in vniuerſa terra. ℣.
Qm̃ eleuata eſt magnificẽtia
ps. tua ſuper celos. Alla ℣. Eri
142 pe me d̕ inimicꝫ meis deꝰ meꝰ:
⁊ ab inſurgentibus in me libe-
ra me. Sequentia ſancti euan
gelij ſecundùm Lucã. cap. xix.
In illo tpe. Cum appro-
pinquaret Jeſꝰ hieruſa-
lẽ: videns ciuitatem fleuit, ſup
illam dicẽs. Quia ſi cognouiſſes
⁊ tu. Et quidẽ in hac die tua q̃
ad pacem: tibi nũc aũt abſcõ-
dita ſunt ab oculis tuis. Quia ve

nient dies in te: ⁊ circundabũt
te inimici tui vallo. Et circum-
dabũt te: ⁊ coanguſtabunt te
vndiqꝫ: ⁊ ad terrã proſternent
te: ⁊ filios tuos qui in te ſunt.
Et nõ relinquent in te lapidẽ
ſuper lapidẽ: eò ꝙ non cogno
ueris tp̃s viſitationis tue. Et
ingreſſus in templo: cepit eiice
re vendẽtes in illo, ⁊ emẽtes:
dicẽs illꝫ. Scriptũ eſt: qꝛ domꝰ
mea domꝰ orõnis eſt. Vos aũt
feciſtis illam ſpeluncam latro-
nũ. Et erat docẽs quotidie in
tẽplo. Offe. Juſtitie dñi rectè ps.
letificãtes corda: ⁊ dulciora ſu- 18.
per mel ⁊ fauum: nam ⁊ ſeruus
tuus cuſtodit ea. Secreta.
Concede nobis, q̃s domi
ne, hec dignê frequen-
tare myſteria: quia quotiens
huius hoſtie cõmemoratio ce-
lebrat̃, opus noſtre redẽptio-
nis exercet̃. Per. Alia ſecre.
Exaudi nos deus ſaluta-
ris noſter: vt p huiꝰ ſacra
mẽti virtutẽ, à cunctis nos mẽ
tꝫ ⁊ corporis hoſtibus tuearis:
gratiam tribuens in preſenti,
⁊ gloriã in futuro. Per. Cõio. Jo
Qui mãducat meã carnẽ: ⁊ bi an.
bit meũ ſanguinẽ: i me manẽt: ⁊ 6.
ego in eo, dicit dñs. Poſt cõio.
Tui nobis domine cõmu-
nio ſacramenti, ⁊ purifica
tionem cõferat: ⁊ tribuat vni-

tatem. Per dominum noſtrū
Ieſum xp̄m. Alia poſt cōmu.
Mundet ⁊ muniat nos, que
ſumꝰ domine, diuini ſacrā
menti munus oblatū: ⁊ in ter-
cedēte beata virgine dei geni-
trice maria, cū beatis apoſtolꝭ
tuis, Petro ⁊ paulo: atq̧ btō.
N. ⁊ oībus ſanctis, à cūtis nos
reddas ⁊ peruerſitatibꝰ expi-
atos, ⁊ aduerſitatibus expedi
tos. Per. eūdem. ¶ Dn̄ica. x.
poſt penthecoſtē. Introitus.
ps. 54. CUm clamarem ad
dn̄m, exaudiuit vocē
meā, ab his qui ap
propinquant mihi:
⁊ humiliauit eos: qui eſt āte ſe-
cula, ⁊ manet in ęternū: iacta
cogitatū tuum in dn̄o, ⁊ ipſe te
ibi. enutriet. Ps. Exaudi deus ora
tionē meā: ⁊ ne deſpexeris de
precationē meā: intēde mihi,
⁊ exaudi me. V. Gloria. Orati.
DEus qui oīpotentiā tuā
parcendo maximè ⁊ miſe
rando manifeſtas: multiplica
ſuper nos miſericordiā tuā: vt
ad tua promiſſa currētes, cęle-
ſtiū bonorū facias eſſe conſor
tes. Per dominum. Ad poſcē
da ſuffragia ſanctorū. Oratio.
A Cunctis nos, q̄s dn̄e, mē
tis ⁊ corporis defende pi
culis: ⁊ intercedente glorioſa
virgine dei genitrice maria, cū
beatis apoſtolis tuis, petro ⁊
paulo: atq̧ beato. N. ⁊ omni-
bus ſanctis, ſalutem nobis trí
bue benignus ⁊ pacem: vt de-
ſtructis aduerſitatibus ⁊ erro
ribus vniuerſis, eccleſia tua ſe
cura tibi ſeruiat libertate. Per.
Tertia oratio dicatur ad libi-
tum ſacerdotis. Lectio epiſto-
lę beati Pauli apoſtoli ad Co
rinthios. j. Capitulum. xij.
FRatres. Scitis quoniā
cū gētes eſſetis: ad ſimu
lachra muta prout ducebami-
ni, euntes. Ideo notū vobis fa
cio: q̄ nemo in ſpiritu dī loq̄ns,
dicit anathema ieſu. Et nemo
pōt dicere, dn̄s Ieſus: niſi in ſpi
ritu ſctō. Diuiſiones verò gra
tiarū ſunt: idem aūt ſpiritꝰ. Et
diuiſiones miniſtracionū ſunt:
idem aūt dn̄s. Et diuiſiones o
peracionū ſunt. Idem verò de
us: q̄ operatur oīa in omnibꝰ.
Unicuiq̧ aūt datur manifeſta
tio ſpiritus ad vtilitatē. Alij q̄-
dem per ſpiritum datur ſermo
ſapiētię. Alij aūt ſmo ſciētię ſe
cūdū eūdē ſpūm. Alteri fides ī
eodē ſpū. Alij gratia ſanitatū
in vno ſpiritu. Alij operatio ꝟ
tutum. Alij prophetia. Alij di
ſcretio ſpirituum. Alij genera
linguarum. Alij interpretatio
ſermonum. Hęc autem omnia
operatur vnus atq̧ idē ſpiritꝰ

diuidens ſingulis prout vult.
Gra. Cuſtodi me dñe vt pupil
lã oculi: ſub vmbra alarum tua
ps. 16. rum protege me. ℣. De vultu
tuo iudiciũ meũ prodeat: oculi
tui videant equitatẽ. Alla. ℣.
Te decet hymnus de⁹ in ſyõ:
ps. 64. ⁊ tibi reddetur votũ in hieruſa
lẽ. Sequentia ſancti euange-
lij ſecundũ Lucam. ca. xviij.
In illo tpe. Dixit Jeſus
ad quoſdã qui in ſe confi-
debãt, tanq̃ iuſti, ⁊ aſpnabant
ceteros: parabolã iſtã. Duo
hoĩes aſcenderunt in tẽplum,
vt orarent: vnus phariſeus: ⁊
alter publicanus. Phariſeus
ſtãs: hec apud ſe orabat. De⁹,
tibi gratias ago: q2 non ſum ſi-
cut ceteri hominũ: raptores: in
iuſti: adulteri: velut etiã hic pu
blican⁹. Jeiuno bis in ſabba-
to: decimas do omniũ q̃ poſſi-
deo. Et publican⁹ a lõge ſtãs:
nolebat oculos ad celũ leuare:
ſed percutiebat pectus ſuũ, di-
cens Deus, ꝓpitius eſto mihi
pctõri. Amen dico vob3: deſcẽ
dit hic iuſtificatus in domũ ſuã
ab illo. Q2 omn3 qui ſe exaltat,
humiliabit: ⁊ q̃ ſe humiliat, exal
ps. 24. tabitur. Offert. Ad te domi
ne leuaui animam meam: de⁹
meus, in te confido, non erube
ſcam: neq3 irrideãt me inimici
mei: ⁊ enim vniuerſi qui te ex-
pectãt, nõ cõfundẽtur. Secre.
Tibi dñe ſacrificia dicata
reddantur: que ſic ad ho
norẽ nois tui deferenda tribui
ſti: vt eadem remedia fieri nr̃a
preſtares. Per. Alia ſecreta.
Exaudi nos deus ſalutar3
noſter: vt per hui⁹ ſacra-
menti virtutem a cunctis nos
mentis ⁊ corporis hoſtibus tu
earis, gratiam tribuens in pre
ſenti, ⁊ gloriã in futuro. Per
dominum noſtrũ Jeſum xp̃m.
Cõio. Acceptabis ſacrificiũ ps. 50.
iuſtitie: oblationes ⁊ holocau
ſta: ſup altare tuũ dñe. Poſt cõi.
Queſumus dñe deus no-
ſter: vt quos diuin3 repa-
rare non deſinis ſacramentis:
tuis non deſtituas benignus
auxilijs. Per. Alia poſt cõio.
Gaudet ⁊ muniat nos, q̃s
dñe, diuini ſacramẽti mu-
nus oblatum: ⁊ intercedente
beata vgine dei genitrice ma-
ria, cum beatis apl'is tuis, pe-
tro ⁊ paulo: atq3 beato. N., ⁊
omnibus ſanctis, a cunct3 nos
reddas ⁊ peruerſitatibus ex-
piatos, ⁊ aduerſitatibus expe
ditos. Per eundẽ dñm. Do
minica. xij. poſt pẽthe. Introi.
Deus in loco ſancto ps. 67.
ſuo: deus qui inha-
bitare facit vnani-
mes in domo: ipſe da

bit virtutē ⁊ fortitudinem ple-
s. bi ſuę. ps. Exurgat deus ⁊ diſ
7. ſipentur inimici eius ⁊ fugiant
q̄ oderūt eū à facie ei⁹. ℣. Glia.
OMn̄ps ſempiter Oratio.
ne de⁹ qui abūdātia pie-
tatis tuę ⁊ merita ſupplicū ex-
cedꝫ ⁊ vota: effunde ſuper nos
miſericordiā tuā: vt dimittas q̄
cōſciētia metuit: ⁊ adijcias qđ
orō nō p̄ſumit. p. Ad poſcen.
ſuffragia ſanctorum. Oratio.
A Cunctis nos, q̄s dn̄e, mē
tis ⁊ corporis ōfende pe-
riculis: ⁊ intercedēte glioſa vir
gine dei genitrice maria, cum
beatꝫ apl'is tuis, petro ⁊ pau-
lo: atqꝫ beato. N. ⁊ oībus ſan-
ctis, ſalutē nobis tribue beni-
gn⁹ ⁊ pacē: vt ōſtructis aduer
ſitatib⁹ ⁊ erroribus vniuerſis,
eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat
libertate. Per eundem domi-
num noſtrum Jeſum. Tertia
orō dicatur ad libitū ſacerdotꝫ.
Lectio epiſtolę beati Pauli
apoſtoli ad Corint. j. Cap. v.
FRatres. Notū vobis fa-
cio euangeliū qđ p̄dicaui
vobis: qđ ⁊ accepiſtis: in quo
⁊ ſtatꝫ: p qđ ⁊ ſaluamini. Qua
rōne p̄dicauerīꝫ vobꝫ ſi tenetꝫ:
niſi fruſtra credidiſtis. Tradi-
di enim vobꝫ in primis qđ ⁊ ac
cepi: qm̄ xp̄s mortuus eſt pro
pctis nr̄is: ſm ſcripturas: ⁊ qꝛ

ſepultus eſt: ⁊ qꝛ reſurrexit ter
tia die: ſm ſcripturas: ⁊ qꝛ viſ⁹
eſt cephe: ⁊ poſt hęc vndecim.
Deinde viſ⁹ eſt pluſq̄ꝫ q̄ngen
tꝫ fratrib⁹ ſimul: ex quib⁹ mul-
ti manēt vſqꝫ adhuc: quidam
autē dormierunt. Deinde vi-
ſus ē Jacobo: dinde apoſtolis
oībus. Nouiſsime aūt omniū:
tanq̄ꝫ abortiuo: viſ⁹ eſt ⁊ mihi.
Ego enim ſum minim⁹ apl'orꝫ:
qui nō ſum dign⁹ vocari apl's:
qm̄ pſecut⁹ ſum eccleſiam dei.
Gratia aūt dei ſum id qđ ſum:
⁊ gratia eius in me vacua non
fuit. Gradua. In deo ſperauit ps.
cor meum: ⁊ adiut⁹ ſuꝫ: ⁊ reflo- 27.
ruit caro mea: ⁊ ex voluntate
mea cōfitebor illi. ℣. Ad te dn̄e
clamaui: de⁹ me⁹ ne ſileas: ne
diſcedas à me. All'a. ℣. Exul ps.
tate deo adiutori nr̄o: iubilate 80.
deo Jacob: ſumite pſalmū io-
cūdum cum cythara. Sequē-
tia ſancti euangelij ſecūdū
Marcum. Capitulum. vij.
IN illo tpe. Exiens Jeſus
de finibus Tyri: venit p
ſydonē: ad mare galilęę: inter
medios fines decapoleos. Et
adducunt ei ſurdū ⁊ mutum: ⁊
deprecabantur eum: vt inpo-
nat illi manum. Et apprehen
dens eum de turba ſeorſum:
miſit digitos ſuos in auriculas
ei⁹: ⁊ expuēs tetigit linguā ei⁹.

Et ſuſpiciẽs in cęlũ, ingemuit:
⁊ ait illi. Effeta: qđ eſt ad ape-
rire. Et ſtatim apertę ſunt au
res eius: ⁊ ſolutum eſt vinculũ
linguę ei⁹: ⁊ loquebatur rectè.
Et pꝛęcepit illꝫ: ne cui dicerẽt.
Quantò aũt eis pꝛęcipiebat:
tantò magis plus pꝛędicabãt:
⁊ eò amplius admirabãtur di-
cẽtes. Bene omnia fecit: ⁊ ſur-
dos fecit audire: ⁊ mutos loq̃.
ps. Offert. Exaltabo te dñe, qm̃
29. ſuſcepiſti me: nec delectaſti ini
micos meos ſuper me: dñe cla-
maui ad te, ⁊ ſanaſti me. ſecre.
RESpice, dñe q̃s, ad nr̃am
propitius ſeruitutem: vt
qđ offerimus, ſit tibi munus ac
ceptum: ⁊ ſit noſtrę fragilitatꝫ
ſubſidium. Per. Alia ſecreta
EXaudi nos de⁹ ſalutaris
noſter: vt per huius ſacri
virtutem, à cũctis nos mentis
⁊ coꝛpoꝛis hoſtib⁹ tuearꝫ, gra
tiam tribuẽs in pꝛęſenti, ⁊ glo
riam in futuro. Per dominuꝫ.
pro uer 4. Cõio. Honoꝛa dominũ đ tua
ſubſtãtia: ⁊ de pꝛimis frugum
tuarum: vt impleantur hoꝛrea
tua ſaturitate: ⁊ vino toꝛcula-
ria redundabunt. Poſt cõio.
SEntiamus q̃s dñe tui p-
ceptiõe ſacramenti ſubſi-
dium mentis ⁊ coꝛpoꝛis: vt in
vtroq̃ ſaluati, cęleſtis remedij
plenitudine gl̃iemur. per. alia

MUndet ⁊ mu (poſt cõio.
niat nos, q̃ſumus dñe, di-
uini ſacramenti mun⁹ oblatũ:
⁊ intercedẽte beata ꝟgine dei
genitrice maria, cũ btĩs apoſto
lꝫ tuis, petro ⁊ paulo: atq̃ btõ.
N. ⁊ omnib⁹ ſanctis, à cũctis
nos reddas ⁊ peruerſitatibus
expiatos: ⁊ aduerſitatibus ex
peditos. Per. eũdem. ¶ Do-
minica. xij. poſt penthe. Intr.
DEus in adiutoꝛium
meũ intẽde: dñe ad ps. 69
adiuuandũ me feſti
na: confundantur ⁊
reuereantur inimici mei: qui q̃
runt animã meã. ps. Auertan
tur retroꝛſum, ⁊ erubeſcãt, qui ps. 34
volũt mihi mala. ℣. Glĩa. oĩo.
OMñ ps ⁊ miſericoꝛs de⁹:
de cuius munere venit vt
tibi à fidelib⁹ tuis dignè ⁊ lau-
dabiliter ſeruiatur: tribue no-
bꝫ, q̃ſum⁹, vt ad pmiſsiões tu-
as ſine offenſione curram⁹. p.
Ad poſcenda ſuffragia ſcõꝝ.
A Cunctis nos, q̃s (O ic.
dñe, mentis ⁊ coꝛpoꝛis de
fende periculis: ⁊ interceden-
te glorioſa virgine dei genitri-
ce maria, cum beatꝫ apoſtolis
tuis, petro ⁊ paulo: atq̃ bea-
to. N. ⁊ omnibus ſanctis ſalu-
tem nobis tribue benignus ⁊
⁊ pacem: vt deſtructis aduer-
ſitatibus ⁊ erroꝛib⁹ vniuerſis,

ecclesia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dominum noſtrum Jeſum. Tertia oro dicatur ad libitum ſacerdotis. Lcõ ep̃le beati pauli apoſtoli ad Corinthi. ij. Cap. iij.

Fratres. Fiduciã talem habemus p xp̃m ad deũ: nõ q ſufficientes ſimus cogitare aliquid à nobis: quaſi ex nobis: ſed ſufficientia nr̃a ex deo eſt. Qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamenti: non litera: ſed ſpiritu. Litera enim occidit: ſpiritus aũt viuificat. Qd ſi miniſtratio mortis literis deformata in lapidib9 fuit in gloria: ita vt nõ poſſent intẽdere filij iſraël in faciez moyſi: propter gloriã vult9 eius, que euacuat: quomodo non magz miniſtratio ſpũs erit in gloria? Naz ſi miniſtratio dãnationis in gloria eſt: multò magis abũdat miniſteriũ iuſtitie i gloria.

Pſ. Grad. Benedicã dñm i omni tpe: ſemper la9 eius i ore meo.
℣. In dño laudabitur aĩa mea: audiãt mãſueti ⁊ letẽt. Alla.
Pſ. ℣. Dñe deus ſalutz mee, in die
87. clamaui: ⁊ nocte coram te. Sequentia ſcti euãg. ſm Luc. ca. x.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulz ſuis. Beati oculi qui vident que vos videtis. Dico enim vobis q multi prophete ⁊ reges voluerunt videre que vos videtis: ⁊ non viderũt: ⁊ audire q̃ auditis, ⁊ nõ audierũt. Et ecce quidã legiſperitus ſurrexit, tentans illum: ⁊ dicens. Magiſter quid faciendo vitam eternaz poſſidebo? At ille dixit ad eũ. In lege q̃d ſcriptum eſt? Quomodo legz? Ille autem reſpondens dixit. Diliges dominum deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota anima tua ⁊ ex omnibus viribus tuis: ⁊ ex omni mẽte tua, ⁊ proximum tuum ſicut teipſum. Dixitque illi. Rectè reſpondiſti. Hoc, fac ⁊ viues. Ille autẽ volẽs iuſtificare ſeipſum: dixit ad Jeſum. Et quis eſt meus proximmus? Suſpiciens autẽ Jeſus dixit. Homo quidã deſcenbat ab hieruſalẽ in hiericho: ⁊ incidit in latrones. Qui etiam deſpoliauerũt eũ: ⁊ plagis impoſitis abierũt, ſemiuiuo relicto. Accidit autẽ vt ſacerdos quidam deſcenderet eadẽ via: ⁊ viſo illo preterijt. Similiter ⁊ leuita, cũ eſſet ſec9 locũ, ⁊ videret eũ: pertrãſijt. Samaritan9 aũt quidã iter faciẽs: venit ſecus eũ: ⁊ videns eũ, miſericordia mot9 ẽ. Et approprians alligauit vulnera ei9 ifundẽs oleũ ⁊ vinũ. Et iponẽs illũ iumẽtũ ſuũ: duxit in ſtabulũ, ⁊ curã ei9

egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios: ⁊ dedit ſtabulario, ⁊ ait. Curã illi⁹ habe: ⁊ qdcũqꝫ ſuperogauerꝫ, ego cũ rediero, reddã tibi. Quis horũ triũ videt̃ tibi ꝓximus fuiſſe illi q̃ incidit in latrones? At ille dixit: qui fecit miaꝫ in illũ. Et ait illi Jeſ⁹. Uade, ⁊ tu fac ſimiliter. Offer. Precatus eſt moyſes in conſpectu dñi dei ſui: ⁊ dixit: precatus eſt moyſes in conſpectu dñi dei ſui: ⁊ dixit: q̃re dñe iraſceris in pp̃lo tuo: parce ire anime tue: memento Abraha Jſaac ⁊ Jacob: q̃bus iuraſti dare terrã fluentẽ lac ⁊ mel: ⁊ placat⁹ fact⁹ eſt dñs de malignitate, quã dixit facere pp̃lo ſuo. Secr.

Hoſtias, q̃s dñe, ꝓpiti⁹ intende: q̃s ſacris altaribus exhibemus: vt nobꝫ indulgẽtiã largiẽdo: tuo nomini dẽt honorẽ. Per. Alia ſec.

Exaudi nos deus ſalutarꝫ nr̃: vt p hui⁹ ſacri virtutẽ à cũctꝫ nos mẽtis ⁊ corporꝫ hoſtib⁹ tuearꝫ, graꝫ tribuẽs in pñſenti, ⁊ gloriã in futuro. Per.

ps. 103. Cõio. De fructu operũ tuorꝫ dñe ſatiabit̃ terra: vt educas panẽ de terra: ⁊ vinũ letificet cor hoĩs: vt exhilaret faciẽ in oleo: ⁊ panis cor hoĩs cõfirmet. Poſt cõ.

Uiuificet nos, q̃s dñe, hui⁹ ꝑticipatio ſacri: ⁊ pariẽt nobꝫ expiationẽ tribuat ⁊ munimẽ. P. Alia poſt cõi.

Tueãdet ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramẽti munus oblatum: ⁊ intercedente beata v̾gine dei genitrice maria, cum beatis ap̃lis tuis, petro ⁊ Paulo: atqꝫ beato .N. ⁊ omnibus ſanctis, à cunctꝫ nos reddas ⁊ ꝑuerſitatibus expiatos ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. Per eundem.

¶ Dñica. xiiij. poſt penthecoſtes. Introit⁹.

Reſpice dñe in teſtamẽtũ tuũ: ⁊ aĩas pauperꝫ tuorꝫ ne derelinq̃s in finẽ: exurge dñe: ⁊ iudica cãm tuã: ⁊ ne obliuiſcaris voces q̃rentiũ te. ps. 73.

Ut q̃d de⁹ repuliſti in finẽ: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcue tue. ℣. Gl̃ia. Oratio. ps. 75.

Omĩps ſempit̃ne deus: da nobis fidei, ſpei ⁊ charitatis augmẽtũ: ⁊ vt mereamur aſſeq̃ qd ꝓmittis: fac nos amare qd p̃cipis. Per. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorꝫ. Oratio.

A cunctis nos, q̃s dñe, mẽtis ⁊ corporis defende piculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria, cũ beatꝫ ap̃lis tuꝫ, petro ⁊ paulo: atqꝫ btõ. N. ⁊ oĩbus ſanctꝫ, ſalutẽ nobꝫ tribue benign⁹ ⁊ pacẽ: vt d̃ſtructis aduerſitatibus

⁊ erroꝛibus vniuerſis, eccleſia
tua ſecura tibi ſeruiat liberta-
te. Per eundē. Tertia oꝛatio
dicatur ad libitum ſacerdotis.
Lectio epiſtole beati Pauli a
poſtoli ad Galathas. Ca. iij.

F Ratres. Abꝛahe dicte
ſunt pꝛomiſsiones: ⁊ ſe-
mini eius. Non dicit: ⁊ ſemini-
bus, quaſi in multis: ſed quaſi
in vno: ⁊ ſemini tuo q̄ eſt xp̄s.
Hoc autē dico teſtamētū con-
firmatū a deo: q̄ poſt q̄drīgē-
tos ⁊ triginta annos facta eſt
lex: nō irritū fecit, ad euacuan-
dā pꝛomiſsionē. Nā ſi ex lege
hereditas: iam nō ex pꝛomiſsi
one. Abꝛahe aūt per repꝛomi
ſsionē donauit deus. Quid igi
tur lex? Pꝛopter tranſgreſsio
nē poſita eſt: donec veniret ſe-
men cui pꝛomiſerat: oꝛdinata
per angelos in manu mediato
ris. Mediatoꝛ aūt vnius non
eſt: deus aūt vnus eſt. Lex er-
go aduerſ⁹ pꝛomiſſa dei? Ab-
ſit. Si enim data eſſet lex que
poſſet viuificare: verè ex lege
eſſet iuſtitia. Sed cōcluſit ſcri-
ptura oīa ſub peccato: vt ꝓmiſ
ſio ex fide Jeſu xp̄i daretur cre
dentibus. Grad. Reſpice dn̄e
s. in teſtamentū tuū: ⁊ aīas pau
3. perū tuoꝝ ne obliuiſcaris in fi
nem. ℣. Exurge dn̄e, ⁊ iudica
bi. cauſam tuā: memoꝛ eſto oppꝛo
bꝛij ſeruoꝛum tuoꝝ. Alla. ℣.
Dn̄e refugiū fact⁹ es nobis:
a generatiōe ⁊ ꝓgenie. Sequē ps.
tia ſcti euāg. ſm Luc. ca. xvij. 89.

I N illo tpe. Cū iret Jeſ⁹
in hieruſalē: tranſibat ꝑ
mediā ſamariā, ⁊ galileā. Et
cùm ingrederetur qꝫdā caſtel
lum: occurrerunt ei decē viri le
pꝛoſi. Qui ſteterunt a longe: ⁊
leuauerūt vocem dicentes. Je
ſu pꝛeceptoꝛ, miſerere noſtri.
Quos vt vidit, dixit. Ite ⁊ oſtē
dite vos ſacerdotibus. Et fa-
ctū eſt dum irēt, mundati ſunt.
Unus autē ex illis vt vidit q2
mundatus eſt: regreſſus eſt cū
magna voce magnificās deū.
Et cecidit in faciem ante pe-
des eius, gratias agens. Et
hic erat ſamaritanus. Rn̄dēs
autē Jeſus, dixit. Nōne decē
mundati ſunt: ⁊ nouē vbi ſunt?
Non eſt inuentus qui rediret,
⁊ daret gloꝛiam deo: niſi hic
alienigena. Et ait illi. Surge
⁊ vade: quia fides tua te ſaluū
fecit. Offertoꝛ. In te ſperaui
domine: dixi tu es deus meus:
in manibus tuꝭ tempoꝛa mea.

P Ropitiare, (Secreta.
queſumus domine, popu
lo tuo: pꝛopitiare muneribus:
vt hac oblatione placat⁹, ⁊ in
dulgentiā nobis tribuas, ⁊ po
ſtulata cōcedas, per. alia ſecr.

Exaudi nos deus ſalutarꝫ noſter: vt per huius ſacramenti virtutẽ a cũctis nos mẽtis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis: grãz tribuens in pſenti, ⁊ gl'iã ĩ futuro. Per. Cõio. Panem
ſapienci 16. de celo dediſti nobis dñe habẽtẽ omne delectamẽtũ: ⁊ omnẽ ſaporem ſuauitatꝫ. Poſt cõio.

Sumptis dñe celeſtib⁹ ſacramẽtis: ad redemptionis eterne q̃ſum⁹ proficiamus augmẽtũ. Per. alia poſt cõio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̃ſum⁹ dñe, diuini ſacramẽti mun⁹ oblatũ: ⁊ intercedẽte beata virgine dei genitrice maria, cũ beatis apl'is tuis, petro ⁊ paulo: atq; btõ. N. ⁊ omnibus ſanctis, a cunctis nos reddas, ⁊ peruerſitatib⁹ expiatos ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. per eundem. ¶ Dominica. xiiij. poſt penthecoſtes. Introit⁹.

ps. 83. Protector nr̃ aſpice deus: ⁊ reſpice in faciẽ xp̃i tui: quia melior eſt dies vna in
ibi. atrijs tuiꝫ ſup milia. ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe vtutũ: cõcupiſcit ⁊ deficit aĩa mea in atria dñi. ℣. Glia. Oratio.

Cuſtodi, q̃s dñe, eccleſiã tuã propitiatione perpetua: ⁊ q2 ſine te labitur humana mortalitas: tuis ſemper auxilijs: ⁊ abſtrahatur a noxijs: ⁊ ad ſalutaria dirigat. Per. Ad poſcẽda ſuffragi. ſcõrũ. Oõ.

A Cunctis nos, q̃s dñe, mẽtis ⁊ corporis defende piculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria, cũ beatis apoſtolis tuis, petro ⁊ paulo: atq; beato. N. ⁊ omnibus ſanctis, ſalutem nobis tribue benignus ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccl'ia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ. Tertia oõ dicat ad libitũ ſacerdotis. Lcõ ep'le btĩ pauli apl'i ad Galath. cap. v.

Fratres. Spiritu ambulate: ⁊ deſideria carnis nõ pficietis. Caro eñ cõcupiſcit aduerſus ſpiritũ: ſpũs aũt aduerſus carnẽ. Hec enim ſibi inuicẽ aduerſant: vt nõ quecũq; vultis, illa faciatis. Qd ſi ſpũ ducimini: nõ eſtis ſub lege. Manifeſta aũt ſunt opa carnꝫ q̃ ſunt: fornicatio: inmũditia: inpudicitia: luxuria: auaritia: qd eſt idolorũ ſeruitus: veneficia: inimicitie: cõtẽtiões: emulationes: ire: rixe: diſſenſiões ſecte: inuidie: hõicidia: ebrietates: cõmeſſatiões: ⁊ his ſilia: q̃ pdico vobis: ſicut pdixi: qm̃ q̃ talia agũt: regnum dei nõ conſequentur. Fruct⁹ autem ſpiritus eſt.

Charitas gaudiũ: pax: patientia: longanimitas: bonitas: benignitas: manſuetudo: fides: modeſtia: cõtinentia: caſtitas. Aduerſ⁹ huiuſmodi nõ eſt lex. Qui aũt ſunt xp̄i: carnẽ ſuá crucifixerũt cũ vitijs ⁊ cõcupiſcen-
ps. 117. tijs. Grad. Bonũ eſt cõfidere in dño: q̃ confidere in hoie. ℣. Bonũ eſt ſperare i dño: q̃ ſperare in principibus. Alla. ℣.
ps. 94. Venite exultemus dño: iubilem⁹: deo ſalutari nr̃o. Seq̃ntia ſancti euãg. ſm Matth. ca. vj.

In illo tp̄e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuꝫ. Nemo põt duob⁹ dñis ſeruire. Aut enim vnũ odio habebit: ⁊ alterũ diliget: aut vnũ ſuſtinebit: ⁊ alterũ cõtẽnet. Nõ poteſtꝫ deo ſeruire: ⁊ mãmone. Jdeo dico vobꝫ: ne ſoliciti ſitis anime veſtre q̃d mãducetis: neq꞉ corpi vr̃o quid induamini. Nõne anima plus eſt q̃ eſca: ⁊ corpus plus q̃ veſtimẽtũ? Reſpicite volatilia celi: q̃m nõ ſerunt: neq꞉ metũt: neq꞉ cõgregãt in horrea: ⁊ pr̃ veſter celeſtꝫ paſcit illa. Nõne vos magis pluris eſtꝫ illis? Quis aũt veſtrũ cogitans põt adijcere ad ſtaturã ſuam cubitum vnũ? Et de veſtimẽto q̃d ſoliciti eſtis? Conſiderate lilia agri: quomodo creſcũt: non laborant: neq꞉ nent. Dico autẽ vobis: quoniam nec ſalomõ: in omni gloria ſua: coopertus eſt ſicut vnũ ex iſtis. Si aũt fenũ agri: q̃d hodie eſt: ⁊ cras inclibanũ mittitur: deus ſic veſtit: quanto magis vos minime fidei? Nolite ergo ſoliciti eſſe dicẽtes: q̃d mãducabim⁹: aut q̃d bibemus aut quo coopiemur. Hec enim omnia gẽtes inquirũt. Scit enim pater veſter celeſtꝫ: quia his omnibus indigetis. Querite ergo primum regnum dei: ⁊ iuſtitiam eius: ⁊ hec omnia adijcientur vobis.

Offerto. Immittit angelus dñi: in circuitu timẽtiũ eũ: ⁊ eripiet eos: guſtate ⁊ videte quoniã ſuauis eſt domin⁹. Secre. ps. 33.

Concede nobꝫ, q̃s dñe, vt hec hoſtia ſalutarꝫ: ⁊ nr̃orũ fiat purgatio dl̃ictorꝫ: ⁊ tue ꝓpitiatio poteſtatꝫ. p. alia ſec.

Exaudi nos deus ſalutarꝫ noſter: vt per huius ſacramenti virtutẽ a cũctis nos mẽtis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis: gratiã tribuens in preſenti: ⁊ gloriã in futuro. Per. Cõmu.

Primum querite regnum dei: ⁊ omnia adijciẽtur vobis dicit dominus. Poſt communio. matth.

Purificent ſemper ⁊ muniant tua ſacramẽta nos deus: ⁊ ad ꝑpetue ducãt ſaluationis effectũ. p. alia poſt cõio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̄s
ſum⁹ dñe, diuini ſacramē-
ti mun⁹ oblatū: ⁊ intercedē-
te beata virgine dei genitrice
maria, cū beatis ap̄lis tuis, pe
tro ⁊ paulo: atq; btō. N. ⁊ omni
bus ſanctis, á cunctis nos red
das, ⁊ peruerſitatib⁹ expiatos
⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. per
eundem dominum nr̄m Jeſū.

¶ Dñica.xv.poſt pēt. Introi.

Inclina dñe aurē
eſa. 73. tuam ad me: ⁊ exau
di me: ſaluū fac ſer-
uum tuū de⁹ meus
ſperantem in te: miſerere mihi
domine: quoniā ad te clamaui
ps. 85. tota die. ps. Letifica aiam ſer
ui tui: q2 ad te dñe aīam meam
leuaui. v. Gloria patri. O ro.

Eccleſiam tuā domine mi
ſeratio cōtinuata mūdet:
⁊ muniat: ⁊ q2 ſine te nō pōt ſal
ua cōſiſtere: tuo ſemp̄ munere
gubernetur. Per dñm. Ad pſ
cēda ſuffragia ſctōꝝ. O ro.

A Cūctis nos, q̄s dñe, mētē
⁊ corpis defende piculꝭ:
⁊ intercedēte gl'oſa vgine dei
genitrice maria, cū btīs ap̄lis
tuis, petro ⁊ paulo: atq; btō.
N. ⁊ oīb⁹ ſanctis, ſalutē nobis
tribue benignus ⁊ pacē: vt de-
ſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ errori
b⁹ vniuerſis, eccl'ia tua ſecura
tibi ſeruiat libertate. Per eun-
dem. Tertia oīo dicatur ad li-
bitū ſacerd. Lcō epiſtolę btī
pauli ap̄li ad Galathas. c. vj.

Fratres. Si ſpū viuimus
ſpiritum ⁊ ābulem⁹. Nō
efficiamur inanis gl'ie cupidi:
inuicē prouocantes: inuicē in
uidētes. Fratres. Et ſi pocc u
patus fuerit homo in aliquo d
licto: vos q̄ ſpirituales eſtꝭ: hu
iuſmodi inſtruite in ſpiritu leni
tatis: conſiderans teipſū: ne
⁊ tu tenteris. Alter alterius o-
nera portate: ⁊ ſic adimplebitꝭ
legem xp̄i. Nā ſiquis exiſtimat
ſe aliquid eſſe: cum nihil ſit: ip-
ſe ſe ſeducit. Opus autem ſuū
probet vnuſquiſque: ⁊ ſic in ſe-
metipſo tantum gloriam habe
bit: ⁊ non in altero. Vnuſquiſ-
que enim onus ſuū portabit.
Cōicet autem is qui catheti-
zantur verbo: ei qui ſe catheti-
zat in oībus bonis. Nolite er-
rare: deus non irridetur. Que
enim ſeminauerit homo hęc ⁊
metet. Quoniam qui ſeminat
in carne ſua: de carne ⁊ metet
corruptionē. Qui aūt ſeminat
in ſpū: de ſpiritu metet vitam
ęternam. Bonū autē faciētes
nō deficiam⁹: tpe enim ſuo me
temus: non deficientes. Ergo
dū tp̄s habem⁹ operemur bonū
ad oēs: maxime aūt ad dome-
ſticos fidei. Grad. Bonum eſt

cõfiteri dño: ⁊ pſallere nomini
Ps. 91. tuo altiſsime. ℣. Ad annũciã-
dũ mane miſericordiã tuã: ⁊
veritatẽ tuã per noctem. Al-
Ps. leluia. ℣. Qm̃ deus magnus
94. dñs: ⁊ rex magnus ſup omnez
terram. Sequẽtia ſancti euan
gelii ſecũdũ Lucam. ca. vij.
In illo tpe. Ibat Jeſus in
ciuitate q̃ vocatur naym
⁊ ibãt cũ illo diſcipuli ei⁹: ⁊ tur
ba copioſa. Cũ aũt appropin-
quaret porte ciuitatꝫ: ecce de-
functus efferebãt filius vnic⁹
mr̃is ſue. Et hec vidua erat: ⁊
turba ciuitatis multa cum illa.
Quam cũ vidiſſet dñs: miſeri-
cordia motus ſuper eam: dixit
illi. Noli flere. Et acceſsit ⁊ te
tigit loculum. Hi aũt qui por-
tabant ſteterunt. Et ait. Ado
leſcẽs tibi dico ſurge. Et reſe-
dit qui erat mortu⁹: ⁊ cepit lo-
qui. Et dedit illũ mr̃i ſue. Ac-
cepit autẽ oẽs timor: ⁊ magni-
ficabãt deum dicentes. Quia
propheta magnus ſurrexit in
nobꝫ: ⁊ q2 de⁹ viſitauit plebez
Ps. ſuã. Offert. Expectans expe
39. ctaui dñz: ⁊ reſpexit me: ⁊ exau
diuit deṕcationẽ meã: ⁊ inmi-
ſit in os meũ cãticũ nouũ: hym
nũ deo nr̃o. Sec.
Tua nos dñe ſacra cuſtodiãt: ⁊ cõ-
tra diabolicos ſemp tueantur
incurſus. Per dñm. Alia ſec.

Exaudi nos deus ſalutarꝫ
nr̃: vt ꝑ hui⁹ ſacri virtutẽ
à cũctꝫ nos mẽtis ⁊ corporꝫ ho-
ſtib⁹ tuearꝫ, gr̃az tribuẽs in p̃-
ſenti, ⁊ gloriã in futuro. Per.
Cõio. Panis quẽ ego dedero
caro mea eſt ꝓ ſeclĩ vita. Poſt
cõio.
Mentes nr̃as ⁊ cor-
pora poſsideat q̃s domi-
ne doni celeſtis opatio: vt non
nr̃ ſenſus ĩ nobꝫ: ſed iugit̃ eius
perueniat effectus. Per dñm
noſtrum. Alia poſt cõmunio.
Mundet ⁊ muniat nos, q̃s
dñe, diuini ſacramẽti mu-
nus oblatum: ⁊ intercedente
beata ṽgine dei genitrice ma-
ria, cum beatis apl'is tuis, pe-
tro ⁊ Paulo: atq3 beato. ⁊
omnibus ſanctis, à cunctꝫ nos
reddas ⁊ puerſitatibus expia
tos, ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos.
Per eundem dominũ. ¶ Dñi
ca. xvj. poſt penthe. Introit⁹.
Miſerer̃ mei dñe qm̃
ad te clamaui tota Ps. 6
die: q2 tu dñe ſuauis
ac mitꝫ es: ⁊ copioſ⁹
in mĩa omnib⁹ inuocantib⁹ te.
Ps. Inclina dñe aurẽ tuã mihi
⁊ exaudi me: qm̃ egen⁹ ⁊ paup
ſuz ego. ℣. Gl'ia. Oratio.
Tua nos, q̃s dñe, grã ſemp
ꝑueniat ⁊ ſequat̃: ac bonꝫ opi-
b⁹ iugit̃ p̃ſtet eſſe intentos. P.
Ad poscen. ſuffra. ſctõꝝ. Oro.

A Cunctis nos, queſumus
dñe, mentis ⁊ corporis de
fende periculis: ⁊ interceden-
te glorioſa virgine, dei genitri-
ce maria, cum beatꝫ apoſtolis
tuis, petro ⁊ paulo: atqꝫ bea-
to. N. ⁊ omnibus ſanctis ſalu-
tem nobis tribue benignus ⁊
⁊ pacem: vt deſtructis aduer-
ſitatibus ⁊ erroribꝰ vniuerſis,
eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat
libertate. Per eundem dñm.
Tertia oro dicatur ad libitum
ſacerdotꝫ. Lectio epiſtole bea
ti pauli apl'i. ad Epheſi. ca. iij.
FRatres. Obſecro vos
ne deficiatꝫ in tribulatio-
nibus meis pro vobis: que eſt
gloria veſtra. Huius rei grã
flecto genua mea ad patrẽ dñi
nr̃i Jeſu xp̃i: ex quo omnis pa-
ternitas in celo ⁊ in terra no-
minatur: vt det vobis ſm diui-
tias glorie ſue virtutẽ: corrobo
rari p ſpiritum eius in interiori
hoĩe habitare xp̃m per fidẽ, in
cordibus veſtris. In charita-
te radicati ⁊ fundati: vt poſſi-
tis cõprehendere cũ omnibus
ſanctis: que ſit latitudo: longi-
tudo: ſublimitas: ⁊ profundũ.
Scire etiam ſupereminentem
ſciẽtie charitatẽ xp̃i: vt implea
mini in oẽm plenitudinem dei.
Ei autẽ qui potens eſt facere
ſuper abundãtur q̃ꝫ petimus
aut intelligimꝰ: ſm v̄tutẽ: que
opatur in nobis: ipſi gloria in
eccleſia: ⁊ in xp̃o Jeſu: in oẽs
gñatiões ſeculi ſeculoꝝ. Amẽ.
Gra. Timebunt gentes no- ps. 101.
mẽ tuũ dñe: ⁊ oẽs reges terre
gloriã tuã. ℣. Qm̃ edificauit
dñs ſyon: ⁊ videbitur in maie-
ſtate ſua. Alleluia. ℣. Canta ps. 95.
te dño canticum nouũ: quia mi
rabilia fecit dñs. Seq̃ntia ſan
cti euãgelij ſm Lucã. ca. xiiij.
IN illo tpe. Cũ intraret
Jeſꝰ in domũ cuiuſdam
principis phariſeorũ ſabbato
manducare panẽ: ⁊ ipſi obſer-
uabãt eum. Et ecce homo qui
dã hydropicus erat ante illũ.
Et rñdens Jeſus: dixit ad le-
giſperitos ⁊ ad phariſeos. Si
licet ſabbato curare? At illi ta
cuerũt. Ipſe vero apphenſum
ſanauit eum: ac dimiſit. Et re-
ſpondẽs ad illos dixit. Cuius
veſtrum aſinus: aut bos: in pu
teum cadet: ⁊ nõ cõtinuo extra
het illũ die ſabbati? Et nõ po
terant ad hec rñdere illi. Di-
cebat autẽ ⁊ ad inuitatos pa-
rabolas: intendens quomodo
primos accubitus eligerent di
cens ad illos. Cum inuitatus
fuero ad nuptias: nõ diſcũbas
in primo loco: ne forte honora-
tior te ſit inuitatus ab illo: ⁊ ve
niens is qui te ⁊ illũ vocauit di

cat tibi. Da huic locū. Et tūc
incipias cū rubore nouiſsimū
locum tenere. Sed cum voca-
t⁹ fueris: vade ⁊ recūbe in no
uiſsimo loco: vt cum venerit q̄
te inuitauit: dicat tibi. Amice
Aſcende ſuperius. Tunc erit
tibi gloria corā ſimul diſcumbē
tibus. Quia oīs qui ſe exaltat
humiliabitur: ⁊ qui ſe humiliat
ps. 34. exaltabit. Offert. Dñe in au-
xilium meum reſpice: cōfundā
tur ⁊ revereātur q̄ q̄runt ani-
mā meā vt auferāt eā dñe i au-
xilium meum reſpice. Secre.
Manda nos, q̄s dñe, ſacri-
ficij preſent; effectu: ⁊ p-
fice miſeratus in nob;: vt eius
mereamur eſſe participes. per
dominū noſtrū. Alia ſecreta.
Exaudi nos de⁹ ſalutaris
noſter: vt per huius ſacri
virtutem, à cūctis nos mentis
⁊ corporis hoſtib⁹ tuear;, gra
tiam tribuēs in preſenti, ⁊ glo
riam in futuro. Per dominum
ps. 60. noſtrum. Coio. Dñe memo-
rabor iuſtitię tuę ſolius: de⁹ do-
cuiſti me à iuuētute mea: ⁊ vſq;
in ſenectā ⁊ ſenium: de⁹ ne de-
relinquas me. Poſtcōmunio.
Purifica, q̄s dñe, mentes
noſtras benignus: ⁊ re-
noua cęleſtibus ſacramentis:
vt conſequēter ⁊ corporū pre-
ſens pariter ⁊ futurū capiam⁹

auxiliū. Per dominū noſtrum.
Mundet ⁊ mu- (alia poſt cō.
niat nos, q̄ſumus dñe, di-
uini ſacramenti mun⁹ oblatū:
⁊ intercedēte beata v̄gine dei
genitrice maria, cū btis apoſto
l; tuis, petro ⁊ paulo: atq; btō.
N. ⁊ omnib⁹ ſanctis, à cūctis
nos reddas ⁊ peruerſitatibus
expiatos: ⁊ aduerſitatib⁹ expe
ditos. Per eundē. ¶ Dñica.
xvij. poſt pēthecoſ. Introitus.
Iuſtus es dñe: ⁊ re-
ctum iudiciū tuū fac ps. 118.
cū ſeruo tuo ſm mi-
ſericordiā tuam. Ps.
ibi. Beati imaculati ī via: q̄ ambu
lāt in lege domini. V. Gloria.
Da, q̄s dñe, populo (Oro.
tuo diabolica vitare cōta
gia: ⁊ te ſolum deum puramen
te ſectari. Per dñm. Ad pcedē
da ſuffragia ſanctorū. Oratio.
A Cūctis nos, q̄s dñe, mē-
tis ⁊ corpor; defende pe
riculis: ⁊ intercedēte glorioſa
virgine, dei genitrice maria, cū
beatis apoſtolis tuis, Petro
⁊ paulo: atq; beato. N. ⁊ omni
bus ſanct;: ſalutē nob; tribue
benignus ⁊ pacē: vt deſtructis
aduerſitatib⁹: ⁊ erroribus vni-
uerſis eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Per eun. Ter
tia oratio dicat ad libitū ſacer-
dot;. Lcō epiſtolę beati pauli

apostoli. ad Ephesios. ca. iiij.
Fratres. Obsecro vos
ego vinctus in dño: vt di-
gnè ambuletis vocatione qua
vocati estis: cum omni humili-
tate: ⁊ mansuetudine: cũ patiẽ
tia supportantes inuicẽ in cha
ritate. Soliciti ſuare vnitatẽ
ſpũs: in vinculo pacis: vnũ cor
p⁹: vnus ſpũs: ſicut vocati eſtꝫ
in vna ſpe vocationꝫ vrẽ. Un⁹
dñs: vna fides: vnũ baptiſma
vn⁹ de⁹ ⁊ pr̃ oĩuꝫ q̃ eſt ſup oẽs:
⁊ ſup omnia: ⁊ in oĩbus nobꝫ.
Qui eſt bñdict⁹ in ſęcula ſęcu-
ps. 32. lorꝫ amẽ. Gra. Beata gẽs cui⁹
eſt dñs deus eorꝫ: ppl's quẽ ele
git dñs in hereditatem ſibi.
Uerbo dñi celi firmati ſunt: ⁊
ſpũ oris eius omnis virt⁹ eorꝫ.
ps. 142 Alla. ℣. Dñe exaudi orõnẽꝫ
meã: ⁊ clamor meus ad te puẽ
niat. Sequentia ſancti euãgelij
ſecundum Mattheũ. ca. xxij.
In illo tpe. Acceſſerunt
ad Jeſum phariſei: ⁊ in-
terrogauit eũ vn⁹ ex eis legis
doctor tẽtãs eũ. Magiſter qd
eſt mandatũ magnum in lege?
Ait illi Jeſus. Diliges dñm
deum tuũ: ex toto corde tuo: ⁊
ex tota aĩa tua: ⁊ ex omni men
te tua. Hoc eſt maximũ ⁊ pri-
mũ mandatũ. Scdm aũt ſimi-
le eſt huic. Diliges pximũ tuũ
ſicut teipſum. In his duobus
mandatis vniuerſa lex pendet
⁊ prophetę. Cõgregatis aũt
phariſeis: iterrogauit eos Je
ſus dicens. Quid vobis vide-
tur de chriſto: cuius filius eſt?
Dicunt ei. Dauid. Ait illis.
Quõ ergo dauid ĩ ſpũ vocat eũ
dñm dicẽs. Dixit dñs dño meo
ſede à dextrꝫ meis: donec ponã
inimicos tuos ſcabellũ pedum
tuorũ? Si ergo dauid vocat eũ
dominum: quomodo ergo fili⁹
ei⁹ eſt? Et nemo poterat rñde
re ei verbum: neqꝫ auſus fuit
quiſq̃ ex illa die eum amplius
interrogare. Offer. Oraui ad
dñm deũ meũ ego daniel dicẽs:
exaudi dñe preces ſerui tui: illu
mina faciem tuã ſuper ſanctua
rium tuum ⁊ propitius intẽde
populũ iſtũ: ſuper quẽ inuoca-
tuꝫ eſt nomẽ tuũ deus. Secre.
Maieſtatẽ tuã dñe ſupplici
ter depcamur: vt hęc ſan-
cta q̃ gerim⁹: ⁊ à pteritis deli-
ctꝫ nos exuant ⁊ futuris. Per.
Exaudi nos de⁹ (alia ſec.
ſalutaris nr̃: vt per huius
ſacri virtutẽ à cũctis nos men
tis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis:
grã tribuẽs in pñti ⁊ glĩa in fu
turo. p. cõio. Uouete ⁊ reddi- ps. 75.
te dño deo vr̃o: oẽs q̃ ĩ circuitu
ei⁹ affertꝫ munera: terribili ⁊ ei
q̃ auffert ſpũ pncipiũ: terribili
apud oẽs reges terrę. post cõi.

S Anctificationibus tuis
omnipotens deus: ⁊ vitia nr̃a cu-
rentur: ⁊ remedia nobis ęterna
proueniant. Alia poſt cōmu.
M Undet ⁊ muniat nos, quę
ſumus domine, diuini ſacra
menti munus oblatū: ⁊ in ter-
cedēte beata virgine dei geni-
trice maria, cū beatis apoſtolis
tuis, Petro ⁊ paulo: atq; btō.
N. ⁊ oībus ſanctis, à cūctis nos
reddas ⁊ peruerſitatib⁹ expi-
atos, ⁊ aduerſitatibus expedi
tos. Per eūdem dn̄m noſtrū.
¶ Feria.iiij. q̃ttuor tēpoꝝ mē
ſis ſeptēbr. Statio ad ſanctā
Mariā maiorem. Introitus.
ps. 80. E Xultate d̃o adiuto-
ri nr̄o: iubilate deo
Jacob ſumite pſal-
mū iocundū cum cy
thara: canite initium mēſis tu
ba: q2 pceptum in Jſraël eſt: ⁊
ibi. iudiciū deo Jacob. ps. Teſti-
moniū in Joſeph poſuit illud:
cū exiret ꝫ terra ęgypti: liguā
q̃ nō nouerat audiuit. ℣. Glía
patri. Oremꝰ. Flec. ge. Orō.
M Iſericordię tuę remediꝫ
quęſumus domine, fragi
litas noſtra ſubſiſtat: vt q̃ ſua
conditiōe atteritur: tua clemē-
tia reparetur. Per dn̄m. Le-
ctio Amos prophe. capi. vlti.
H Ec dicit dn̄s deus. Ecce
dies veniunt ⁊ comprehē

det arator meſſorē: ⁊ calcator
vue mittentem ſemen. Et ſtil-
labūt mōtes dulcedinē. Et o-
mnes colles culti erunt. Et cō
uertā captiuitateꝫ populi mei
Jſraël: ⁊ ędificabūt ciuitates
deſertas: ⁊ habitabūt in eꝫ. Et
plantabūt vineas ⁊ bibent vi-
num earū. Et facient hortos:
⁊ comedēt fructꝰ eoꝝ. Et plā
tabo eos ſuper humū ſuam: ⁊
non euellaꝫ eos vltra de terra
ſua: quā dedi eis. Dicit domi-
nus omnipotens. Graduale.
Quis ſicut dn̄s deus noſter q̃ ps. 112.
in altis habitat: ⁊ humilia re-
ſpicit in cęlo ⁊ in terra. ℣. Su- ibi.
ſcitans à terra inopeꝫ ⁊ de ſter
core erigens pauperem. Seq̃
tur. Dominus vobiſcum. Fle
P ctamus. Oratio.
Reſta quęſumus domi-
ne familię tuę ſupplicanti: vt
duꝫ à cibis corporalibus ſe ab
ſtinet: à vitijs quoq; mente ie-
iunet. Per eundem dominum
noſtrum Jeſum chriſtuꝫ. Ad
r elcē. ſuffragia ſctōꝝ. Oratio.
A Cunctis nos, q̃s dn̄e, mē-
tis ⁊ corporis defende pi
culis: ⁊ intercedente glorioſa
virgine dei genitrice maria cū
beatis apoſtolis tuis, petro ⁊
paulo: atq; beato. N. ⁊ omni-
bus ſanctis, ſalutem nobis tri
bue benignus ⁊ pacem: vt de-

ſtructis aduerſitatibus: ꝛ erro
rib⁹: vniuerſis: eccleſia tua ſe-
cura tibi ſ̄uiat libertate. Per
eundem dn̄m. Tertia oratio
dicatur ad libitum ſacerdotis.
Lectio libri neemie. Cap. viij.
In diebus illis. Congre-
gatuſqꝫ oīs popul⁹ qua-
ſi vir vnus ad plateā: que eſt
ante portā aquarū: ꝛ dixerunt
eſdre ſcribe: vt afferret librum
legis Moyſi: quē precepit do
minus Iſraheli. Attulit ergo
eſdras ſacerdos librum coram
multitudinem virorū ac mulie
rum: cunctiſqꝫ: qui poterāt in
telligere: in die prima menſis
ſeptimi. Et legit in eo apte in
platea q̄ erat ante portā aq̄rū
a mane vſqꝫ ad mediū diem: in
conſpectu virorū ac mulierū ꝛ
ſapientū. Et aures oīs popu-
li erāt erecte ad librum. Ste-
tit aūt eſdras ſcriba ſuper gra
dum ligneū: quē fecerat ad lo-
quēdum: ꝛ ſteterunt leuite iux
ta eum. Et apuit eſdras librū
coram omni pp̄lo: ꝛ bn̄dixit eſ
dras dn̄o deo magno. Et re-
ſpōdit oīs pp̄ls. Amen amen.
Eleuantes aūt manus ſuas: ꝛ
incuruati ſunt: ꝛ adorauerunt
dn̄m proni in terrā. Porro le-
uite ſilentiū faciebant in pp̄lo:
ad audiendā legē. Populus
aūt ſtabat in gradu ſuo: ꝛ lege
runt in libro legis dei diſtincte
ꝛ aperte ad intelligendū. Di-
xit autē neemias ſacerdos ꝛ eſ
dras ſcriba: ꝛ leuite īterpretā-
tes vniu̾ſo populo. Dies ſan-
ctificat⁹ ē dn̄o deo noſtro. No-
lite lugere ꝛ nolite flere. Et di
xit eꝫ. Ite ꝛ comedite pinguia:
ꝛ bibite mulſum: ꝛ mittite par
tes eis qui non preparauerūt
ſibi: qꝛ ſanctus dies dn̄i eſt. Et
nolite cōtriſtari. Gaudiuꝫ ete-
nī domini eſt fortitudo noſtra.
Grad. Beata gens: cuius eſt Ps. 32.
dominus deus eorū: populus
quē elegit dominus in heredi-
tem ſibi. ℣. Verbo domini ce-
li firmati ſunt: ꝛ ſpiritu oris ei⁹
oīs virt⁹ eorū. Seq̄ntia ſancti
euangelij ſm̄ Marcū. cap. ix.
In illo tp̄e. Rn̄dens vn⁹
de turba dixit ad Jeſum.
Magiſter: attuli filium meum
ad te: habentē ſpiritū mutum:
qui vbicunqꝫ eum app̄hende-
rit: allidit eum ꝛ ſpumat: ꝛ ſtri-
det dentibus: ꝛ areſcit. Et di-
xi diſcipulis tuꝫ vt eijcerēt illū:
ꝛ nō potuerunt. Qui rn̄dens
dixit eꝫ. O generatio īcredula
q̄ādiu apud vos ero q̄ādiu vos
patiar? Afferte illum ad me.
Et attulerūt eū. Et cū vidiſſet
illum: ſtatim ſpūs conturbauit
eum: ꝛ eliſus in terra volutaba
tur ſpumās. Et interrogauit

patrē ei⁹. Quātū tēporis eſt: ex quo ei hoc accidit? At ille ait. Ab infantia. Et frequēter eū ꝛ in ignē ꝛ in aquā miſit: vt eū pderet. Sed ſi quid potes: adiuua nos: miſertus nr̄i. Jeſus autē ait illi. Si potes credere: oīa poſſibilia ſunt credēti. Et cōtinuò exclamās pater pueri: cū lachrymꝫ aiebat. Credo dn̄e, adiuua incredulitatem meā. Et cū videret Jeſus concurrentē turbā: cōminatus eſt ſpūi inmundo dicens illi. Surde ꝛ mute ſpūs: ego tibi p̄cipio exi ab eo: ꝛ ampliùs nē introēas in eū. Et clamās ꝛ multū diſcerpēs eū, exijt ab eo. Et factus eſt ſicut mortuus: ita vt multi dicerent: qꝛ mortuus eſt. Jeſus aūt tenēs manū ei⁹, alleuauit eū: ꝛ ſurrexit. Et cū introiſſet in domū: diſcipuli eius ſecretò interrogabāt eū. Quare nos nō potuim⁹ eijcere illū? Et dixit illis. Hoc gen⁹ in nullo pōt exire: niſi in ořone ꝛ ieiunio. Offer. Meditabor in mā-
Ps. 118. datis tuis q̄ dilexi valde: leuabo man⁹ meas ad mādata tua q̄ dilexi. Secre.

Hec hoſtia q̄s dn̄e, emundet nr̄a delicta: ꝛ ad ſacrificiū celebrādū ſubditorū tibi corpora mēteſq̄ ſanctificet. Per dominum noſtrum Jeſum. Alia ſecreta.

Exaudi nos deus ſalutaris nr̄: vt p hui⁹ ſacri virtutē à cūctꝫ nos mētis ꝛ corporꝫ hoſtib⁹ tuearꝫ, grāꝫ tribuēs in p̄ſenti, ꝛ gloriā in futuro. Per.

Cōio. Comedite pinguia: ꝛ bibite mulſuꝫ: ꝛ mittite partes eis: qui nō p̄parauerūt ſibi: ſanctus enim dies dn̄i eſt: nolite cōtriſtari: gaudium etenim dn̄i eſt fortitudo nr̄a. Poſt cō. Neemie 8.

Sumentes dn̄e dona celeſtia, ſuppliciter deprecamur: vt quę ſedula ſeruitute te donante gerimus: dignis ſenſib⁹ tuo munere capiam⁹. Per dominū. Alia poſt cōmunio.

Mundet ꝛ muniat nos, q̄s dn̄e, diuini ſacramēti munus oblatum: ꝛ intercedente beata v̄gine dei genitrice maria, cum beatis apl̄is tuis, petro ꝛ Paulo: atq̄ beato. N. ꝛ omnibus ſanctis, à cunctꝫ nos reddas ꝛ p̄uerſitatibus expiatos, ꝛ aduerſitatib⁹ expeditos. Per eundem dominū nr̄um.

¶ Feria. vj. Statio ad ſctōs. duodecim apoſtolos. Introi.

Letetur cor querentium dn̄m: querite dn̄m, ꝛ confirmamini: querite faciē ei⁹ ſemper. Ps. Cōfitemini dn̄o, ꝛ Ps. 104 inuocate nomē eius: ānūciate inter gentes opa ei⁹. ℣. Glia.

PResta, queſumꝰ (Oꝛo.
oĩps deus, vt obſeruatio-
nes ſacras ãnua deuotione re-
colentes: ⁊ coꝛpoꝛe tibi placea
mus ⁊ mente. Per. Ad poſcẽ
da ſuffragia ſanctoꝛũ. Oꝛatio.
ACunctꝫ nos, q̃s dñe, mẽ
tis ⁊ coꝛpoꝛꝫ defende pe-
riculis: ⁊ intercedente glorio-
ſa virgine dei genitrice maria,
cum beatis apoſtolis tuis, pe-
tro ⁊ paulo: atqꝫ beato. N. ⁊
oĩbꝰ ſanctꝫ, ſalutẽ nobꝫ tribue
benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructꝫ
aduerſitatibus ⁊ erroꝛibꝰ vni
uerſis, eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Per eundẽ.
Lc̃o Oſee prophete. ca. vlti.
HEc dicit dñs deus. Con
uertere iſraël ad dominũ
deũ tuũ: qm̃ coꝛruiſti in iniq̃ta-
te tua. Tollite vobiſcũ verba:
⁊ cõuertimini ad dñm: ⁊ dicite
ei. Omnẽ aufer iniquitatẽ: ⁊
accipe bonũ: ⁊ reddemus vitu
los labioꝛũ nr̃oꝝ. Aſſur nõ ſal
uabit nos: ſuper equos nõ aſcẽ
demus: nec dicemus vltra: dij
nr̃i opa manuũ nr̃arum: qꝛ eiꝰ
qui in te eſt miſereberis ppl̃i.
Sanabo contritiones eoꝝ: di-
ligam eos ſpõtanee: quia auer
ſus eſt furoꝛ meus ab eis. Ero
quaſi ros: iſraël germinabit q̃-
ſi liliuꝫ. Et erumpet radix eiꝰ:
vt libani ibũt rami eiꝰ. Et erit
quaſi oliua gloꝛia eius: ⁊ odoꝛ
eius vt libani. Conuertentur
ſedẽtes in vmbꝛa eius: viuent
tritico: germinabunt quaſi vi
nea. Memoꝛiale eius ſicut vi-
nũ libani. Effraim quid mihi
vltra idola. Ego exaudiã, ⁊ di-
rigam eum: ego vt abietem vi-
rẽtẽ: ex me fructus eius inuen
tus eſt. Quis ſapiens ⁊ intelli
get iſta: intelligẽs ⁊ ſciet hec?
Quia recte vie dñi: ⁊ iuſti am-
bulabunt in eis. Pꝛeuaricato
res vero coꝛruẽt in eis. Grad.
COnuertere dñe aliquãtulũ: ⁊
depcare ſuper ſeruos tuos. V.
Dñe refugiũ factus es nobꝫ: ps. 89.
à gñatione ⁊ ꝓgenie. Sequẽ-
tia ſcti euãg. ſm Lucã. ca. vij.
IN illo tpe. Rogabat Je
ſum quidã phariſeus vt
mãducaret cum illo. Et ingreſ
ſus domũ phariſei: diſcubuit.
Et ecce mulier que erat in ci-
uitate peccatrix: vt cognouit,
ꝙ Jeſꝰ accubuit in domo pha
riſei: attulit alabaſtrũ vnguẽ-
ti: ⁊ ſtãs retro ſecus pedes eiꝰ:
lachꝛymis cepit rigare pedes
eius: ⁊ capillis capitis ſui ter-
gebat ⁊ oſculabat pedes eiꝰ:
⁊ vnguẽto vngebat. Videns
aũt phariſeꝰ, q̃ vocauerat eũ:
ait intra ſe dicens. Hic ſi eſſet
pꝛopheta, ſciret vtiqꝫ q̃ ⁊ qua
lis eſſet mulier que tangit eum

quia peccatrix eſt. Et rñdens
Jeſus, dixit ad illum. Symon,
habeo tibi aliquid dicere. At
ille ait. Magiſt̃ dic. Et rñdēs
Jeſus, dixit. Duo debitores
erant cuidam feneratori: vnꝰ
debebat denarios quingētos,
⁊ alius quinquaginta. Nō ha
bentibus illis vnde redderēt:
donauit vtriſq;. Quis ergo eū
plus diligit? Rñdens Symō,
dixit. Eſtimo: quia is cui plus
donauit. At ille dixit ei. Re
ctē iudicaſti. Et conuerſus
ad mulierem, dixit ſymoni. Ui
des hanc mulierē? Intraui in
domū tuā: aquā pedibꝰ meis
nō dediſti: hec autē lachrymꝭ
rigauit pedes meos: ⁊ capillis
ſuis terſit. Oſculum mihi non
dediſti: hec autē ex quo intra-
ui, non ceſſauit oſculari pedes
meos. Oleo caput meū nō vn
xiſti: hec autē vnguento vnxit
pedes meos. Propter qđ di-
co tibi. Remittuntur ei pecca
ta multa: quoniã dilexit mul-
tum. Cui autē minus dimitti-
tur: minꝰ diligit. Dixit aūt Je
ſus ad illā. Remittuntur tibi
peccata tua. Et ceperunt qui
ſimul diſcumbebāt: dicere in-
ter ſe. Quis eſt hic qui etiam
peccata dimittit? Dixit aūt ad
mulierē. Fides tua te ſaluā fe-
cit: vade in pace. Offer. Be-
nedic anima mea domino: ⁊ no
li obliuiſci omnes retributio- ps. 102
nes eius: ⁊ renouabitur ſicut
aquile iuuentꝰ tua. Secreta.
Accepta tibi ſint, dñe q̃s,
nr̃i dona ieiunij: que ⁊ ex
piando, nos tua gr̃a dignos ef
ficiant: ⁊ ad ſempiterna ꝓmiſ-
ſa perducant. Per dominum
noſtrum Jeſum. Alia ſecret.
Exaudi nos deus ſalutarꝭ
noſter: vt per huius ſacra
menti virtutē a cūctis nos mē
tis ⁊ corporis hoſtibꝰ tuearis:
grãz tribuens in p̄ſenti, ⁊ gl'iā
in futuro. Per dominū noſtrū
Jeſuz Chriſtū. Cōio Aufer ps. 118.
a me opprobriū ⁊ contēptū, qꝛ
mādata tua exq̄ſiui dñe: nã ⁊
teſtimonia tua meditatio mea
Quęſumus (eſt. Poſt cōi.
ops deus: vt đ perceptꝭ
muneribꝰ gratias exhibētes:
bñficia potiora ſumamꝰ. Per
dominū. Alia poſt cōmunio.
Mundet ⁊ muniat nos, q̄-
ſumꝰ dñe, diuini ſacramē
ti munꝰ oblatū: ⁊ intercedē-
te beata virgine dei genitrice
maria, cū beatis ap̄lis tuis, pe
tro ⁊ paulo: atq; btō. N. ⁊ omni
bus ſanctis, a cunctis nos red
das ⁊ peruerſitatibus expia-
tos ⁊ aduerſitatibꝰ expeditos.
Per eundem dominū noſtrū.
¶ Sabbato Statio ad ſan-

ctum. Petrum. Introitus.
ps. Venite adoremꝰ deū,
94. ⁊ procidamus ante
dn̄m: ploremus an
te euꝫ qui fecit nos:
ibi. q2 ipſe eſt dn̄s deus nr̄. ps. Ve
nite exultemus dn̄o: iubilemus
deo ſalutari nr̄o. V. Gl̄ia. Ore.
Flectamꝰ genua. R. Leuate.
Omnip̄s ſempiter (Orō.
ne deus: qui per continē
tiam ſalutarē ⁊ corporibꝰ me
deris ⁊ mentibus maieſtatem
tuā ſuplices exoramꝰ, vt pia ie
iunātiū deprecatione placatꝰ,
⁊ preſentia nobis ſubſidia tri
buas ⁊ futura. Per. Prophe
tia.j. Lcō libri leuitici. ca.xxiij.
In diebus illꝫ. Locutus
eſt dn̄s ad moyſen dicēs.
Decimo die mēſis huius ſepti
mi: dies expiationū erit celeber
rimus: ⁊ vocabitur ſanctus.
Affligetiſq; animas vr̄as i eo:
⁊ offeretꝫ holocauſtū domino.
Omne opus nō facietis in tē
pore diei huius: q2 dies propi
tiationis eſt: vt propitietur vo
bis dn̄s deus veſter. Omnis
anima que afflicta non fuerit
die hoc: peribit de pp̄lis ſuis.
Et que operis quipiā fecerit:
delebo eam de pp̄lo ſuo. Nihil
ergo opis facietis in eo: legiti
mū ſempiternum erit vobis: in
cunctis gn̄ationibus ⁊ habita

tionibꝰ vr̄is. Sabbatum reque
tionis eſt: affligetiſq; animas
vr̄as. Die nono menſis huius
à veſpera vſq; ad veſperā cele
brabitꝫ ſabbata vr̄a. Dicit do ps.
minus op̄s. Grad. Propitius 78.
eſto dn̄e peccatꝫ nr̄is: ne qn̄ di
cant gentes, vbi eſt deus eorū. ibi.
V. Adiuua nos deus ſalutarꝫ
noſter: ⁊ propter honorē nomi
nꝫ tui dn̄e libera nos. Oremꝰ.
Flectamꝰ gen. R. Leua. Orō.
Da nobis, q̄s omp̄s deus,
vt ieiunādo tua gratia ſa
tiemur: ⁊ abſtinendo cunctis
efficiamur hoſtibus fortiores.
Per dominum. Secunda Le
ctio libri leuitici. Capit.xxiij.
In diebus illis. Locutus
eſt dn̄s ad moyſen dicēs.
Quintodecimo die mēſis huiꝰ
ſeptimi: quando congregaue
ritis omnes fructus terre vr̄e:
celebrabitis ferias dn̄i ſeptem
diebus. Die primo ⁊ die octa
uo erit ſabbatuꝫ, ideſt requies
Sumetiſq; vobꝫ die primo fru
ctus arborꝫ pulcherrime: ſpa
tulaſq; palmarum: ⁊ ramos li
gni denſarū frondiū: ⁊ ſalices
de torrente: ⁊ letabimini coraꝫ
dn̄o deo vr̄o: ⁊ celebrabitꝫ ſolē
nitatē eius ſeptē diebꝰ per an
nū. Legittimū ſempit'nuꝫ erit
vobis in gn̄ationibus veſtris.
Menſe ſeptimo feſta celebra

bitis: ⁊ habitabitis in vmbra-
culis ſeptē diebꝰ. Omnis qui
de gñe Iſraël eſt manebit in ta
bernaculis vt diſcāt poſteri ve
ſtri: ꝙ in tabernaculis habita-
re fecerim filios Iſraël: cū edu
cerē eos de terra egypti. Ego
ps. dñs deus veſter. Grad. Prote
83. ctoꝛ nr̄ aſpice deus: ⁊ reſpice ſu
ps. per ſeruos tuos. ℣. Dñe deus
79. virtutum: exaudi preces ſeruo
rū tuoꝛū. Oremꝰ. Flectamus
genua. ℟. Leuate. Oratio.
Uere q̄s, domine, familiā
tuā: vt ſalutis eterne re-
media q̄ te inſpirante requiri-
mus: te largiente cōſequamur
p. Tertia Lec. Michee. c. vl.
Domine deus noſter pa-
ſce ppl'm tuum in virga
tua: gregem hereditatis tue:
habitantes ſolos terrā in ſaltu
iuxta dies antiquos. Uidebūt
gentes ⁊ confundent: ſuper oī
foꝛtitudine ſua. Quis deꝰ
ſimilis tui? Qui aufers iniqui-
tatem: ⁊ tranſfers peccatū re-
liquiarū hereditatis tue. Non
immittet vltra furoꝛem ſuum:
quoniam volens miam eſt. Et
reuertetur ⁊ miſerebit̄ noſtri.
Deponet omnes iniquitates
noſtras: ⁊ proijciet in profun-
dum maris omnia peccata no
ſtra. Dabꝫ veritatē Jacob: mi
ſericoꝛdiam abrahā: quam iu-
raſti patribus noſtris: à diebꝰ
antiquis: dñe deꝰ noſter. Gra-
duale. Conuertere dñe aliq̄n-
tulum: ⁊ deprecare ſup ſeruos
tuos. ℣. Domine refugium fa ps.
ctus es nobis: à generatione 89.
⁊ progenie. Oremus. Flecta-
mus genua. ℟. Leuate. Orō.
Preſta q̄s domine: ſic nos
ab epulis carnalibus ab
ſtinere: vt à vitijs irruentibus
pariter ieiunemus. Per dñm.
Quarta Lectio Zacharie p
phete capitulum octauum.
In diebus illis. Factum
eſt verbuꝫ domini ad me
dicens. Hec dicit dominus de
us exercituum. Sicut cogita-
ui: vt affligerē vos cum ad ira-
cundiam me prouocaſſent pa-
tres veſtri: ⁊ non ſum miſertus
ſic cōuerſus cogitaui in diebꝰ
iſtis: vt bene faciam hieruſalē
⁊ domui iuda. Nolite timere.
Hec ſunt ergo verba que faci
etis. Loquimini veritatē vnuſ
quiſqꝫ cum proximo ſuo. Ueri-
tatem ⁊ iudiciuꝫ pacis iudica-
te in poꝛtꝫ veſtris ⁊ vnuſquiſqꝫ
malum contra amicum ſuū ne
cogitetis in coꝛdibus veſtris:
⁊ iuramentum mendax ne dili
gatis. Omnia eniꝫ hec ſunt q̄
odi dicit dominus. Et factum
eſt verbum domini exercituꝫ
ad me dicens. Hec dicit dñs

exercitũ. Jeiunium quarti: ⁊ ieiuniũ quinti: ⁊ ieiuniũ ſeptimi: ⁊ ieiuniũ decimi erit domui iude in gaudium ⁊ leticiã: ⁊ in ſolẽnitates preclaras. Veritatem tantũ ⁊ pacẽ diligite: dicit dominus exercituum. Gradu.

Dirigatur oratio mea: ſicut incẽſum in cõſpectu tuo domine. ℣. Eleuatio manuũ mearũ: ſacrificium veſpertinum. Oremus. Flectamus genua. ℟. Leua.

Ut nobis domine (Oro. tribuis ſolẽne tibi deferre ieiuniũ: ſic nobꝫ, q̃s, indulgẽtie p̄ſta ſubſidiũ. per. Quinta

Lectio Danielis prophe. ca. iij.

In diebus illis. Angelus dñi deſcendit cum azaria ſociis eius in fornacẽ: ⁊ excuſſit flammã ignis de fornace: ⁊ fecit mediũ fornacis: quaſi vẽtum roris flãtem. Flãma aũt diffuſa eſt ſuper fornacem, cubitis q̃dragintanouẽ: ⁊ incendit quos repperit iuxta fornacem de chaldeis miniſtros regis: q̃ eã incẽdebãt. Illos aũt omnino nõ tetigit ignis: neq; contriſtauit: nec quicq̃ moleſtie intulit. Tunc hi tres: quaſi ex vno ore: laudabãt ⁊ glorificabãt ⁊ bñdicebãt deũ in fornace dicẽtes. Hymnus.

Benedictꝰ es dñe deꝰ patrũ noſtrorum. ℟. Et laudabilꝫ, ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Et bñdictũ nomẽ glorie tue: quod eſt ſanctũ. ℟. Et laudabile ⁊ glorioſum in ſecula. ℣. Benedictus es in tẽplo ſancto glorie tue. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictꝰ es ſuper thronum ſanctum regni tui. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es ſuper ſceptrum diuinitatis tue. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictus es qui ſedes ſuper cherubin intuens abyſſos. ℟. Et laudabilis ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedictꝰ es qui ambulas ſuper pẽnas ventorũ: ⁊ ſuper vndas maris. ℟. Et laudabilꝫ ⁊ glorioſus in ſecula. ℣. Benedicant te omnes angeli ⁊ ſancti tui. ℟. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. ℣. Benedicãt te celi, terra, mare: ⁊ oĩa que in eis ſunt. ℟. Et laudent te, ⁊ glorificent in ſecula. ℣. Glĩa pr̃i ⁊ filio ⁊ ſpũi ſancto. ℟. Et laudabili ⁊ glioſo in ſecula. ℣. Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ ſemper: ⁊ in ſecula ſeculorum amen. ℟. Et laudabili ⁊ glioſo in ſcl'a. ℣. Bñdictꝰ es dñe deꝰ patrũ nroꝝ. ℟. Et laudabilis ⁊ glioꝰ in ſcl'a. Hic dr̃. ℣. Dñs vobiſ. ſine Flecta.

Deꝰ q̃ tribꝰ puerꝫ (gẽ. oro. mitigaſti flãmas igniũ:

cede ꝓpitius: vt nos famulos tuos nõ exurat flamma vicioꝝ. Per dominum. Ad poſcenda ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctꝫ nos, q̃s dñe, mẽtis ⁊ corpoꝝ defende periculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria, cum beatis apoſtolis tuis, petro ⁊ paulo: atq; beato. N. ⁊ oib⁹ ſanctꝫ, ſalutẽ nobꝫ tribue benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructꝫ aduerſitatibus ⁊ erroꝛib⁹ vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundeꝫ dominum noſtrum Jeſuꝫ xp̃ꝫ. Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lectio epiſtole beati pauli apl̃i ad Hebre. cap. ix.

F Ratres. Tabernaculum enim factuꝫ eſt primum: in quo erant candelabra ⁊ menſa, ⁊ propoſitio panũ: q̃ꝺ dicitur ſancta. Poſt velamen autem ſꝫ tabernaculũ, qꝺ dicitur ſancta ſcõꝛum: aureum habẽs thuribulũ: ⁊ archã teſtamenti circũtextã ex omni parte auro: in q̃ erat vrna aurea: habens mãna ⁊ virga Aaron q̃ fronduerat: ⁊ tabulę teſtamenti. Sup q̃ erant cherubin glorię obũbrantia ꝓpitiatorium: de quib⁹ non eſt modo dicenduꝫ p ſingula. His verò ita cõpoſitis: in pꝛiori quidem tabernaculo ſemp introibant ſacerdotes: ſacrificioꝛũ officia cõſumantes. In ſecundo verò ſemel in anno ſolus põtifex: nõ ſine ſanguine, quẽ offerret pro ſuo ⁊ ppl̃i ignorãtia: hoc ſignificante ſpiritu ſancto, nonduꝫ ꝓpalatã eſſe ſanctoꝛũ viã: adhuc pꝛiori tabernaculo habente ſtatũ. Que parabola eſt tẽpoꝛꝫ inſtantꝫ: iuxta q̃ꝫ munera ⁊ hoſtię offerũtur: quę nõ poſſunt iuxta conſcientiã pfectum facere ſeruienteꝫ: ſolũmodo in cibis, ⁊ in potib⁹, ⁊ ĩ varijs baptiſmatib⁹: ⁊ iuſtitijs carnꝫ: vſq; ad tẽpus coꝛrectiõis ĩpoſitis. Chꝛiſtus autẽ aſſiſtens pontifex futuroꝛũ bonoꝛũ, per ampli⁹ ⁊ pfecti⁹: tabernaculũ nõ manu factũ: ideſt nõ huius creatiõis. Neq; per ſanguinẽ hircoꝛũ, aut vituloꝝ. Sed p ꝓpꝛiũ ſanguinẽ ĩtroiuit ſemel in ſancta: ęterna redemptione inuenta. Tract⁹. Laudate dñꝫ oẽs gentes: ⁊ collaudate eum oẽs populi. ℣. Qm̃ cõfirmata eſt ſup nos mĩa eius: ⁊ veritas dñi manet in ęternũ. ps. 116.

Seq̃ntia ſancti euan. ſm Lucã. ca. xiij.

I N illo tempore. Dicebat Jeſus turbis ſimilitudinẽ hãc. Arboꝛẽ fici habebat q̃dã plãtatã in vinea ſua: ⁊ venit dñs q̃rens fructũ in illa: ⁊ non

inuenit. Dixit autē ad cultorē vineę. Ecce anni tres sunt ex quo venio quęrēs fructū in ficulnea hac: ꝛ nō īuenio. Succide ergo illam: vt qd etiā terram occupat? At ille respondens, dixit illi. Domine, dimitte illā ꝛ hoc anno: vsq3 dū fodiam circa illam: ꝛ mittā stercora. Et si quidē fecerit fructū: sin autem, in futurum succîdes eam. Erat aūt docens in synagōga eorum sabbatis. Et ecce mulier quę hēbat spūs infirmitatis annis decē ꝛ octo: ꝛ erat inclinata: nec omnino poterat sursum respicere. Quā cum videret Jesus: vocauit eā ad se: ꝛ ait illi. Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et īposuit illi manus: ꝛ confestim erecta est: ꝛ glorificabat deum. Respondens autē archisynagôgus indignans, q2 sabbato curasset Jesus: dicebat turbę. Sex dies sunt, in quib9 oportet operari. In his ergo venite, ꝛ curamini: ꝛ nō in die sabbati. Rñdēs autem ad illū Jesus, dixit. Hypocritę, vnusquisq3 vestrū sabbato nō soluit bouem suum, aut asinū à presepio: ꝛ ducit adaquare? Hāc autē filiā abrahę, quam alligauit sathanas: ecce decem ꝛ octo annis: nonne oportuit solui à vinculo isto die sabbati? Et cum hęc diceret: erubescebant oēs aduersarij eius. Et oīs populus gaudebat ī vniuersis: quę gloriosè fiebant ab eo. Offerto. Domine deus salutis meę, in die clamaui ꝛ nocte corā te: intret oro mea in cōspectu tuo dñe. Sec. p3 87.

Concede, q̄s oīpotēs deus, vt oculis tuę maiestatis munus oblatū, ꝛ gratiam nobis pię deuotionis obtineat, ꝛ effectū beatę perēnitatis acquirat. Per do. Alia secreta.

Exaudi nos deus salutaris noster: vt per huius sacramenti virtutē, à cūctis nos mētis ꝛ corporis hostib9 tuearis: grām tribuens in p̄senti, ꝛ gliā ī futuro. p. Cōio. Mense septimo festa celebrabitis: cū in tabernacul3 habitare feceri filios israël: cum educerē eos de terra egypti: ego dñs deus vester.

Perficiāt ī nob3 (post cō. dñe, q̄s, tua sacrā qd cōtinēt: vt q̄ nūc spe gerim9: rerū veritate capiam9. p. alia postcō.

Gaudet ꝛ muniat nos, q̄s dñe, diuini sacramēti munus oblatum: ꝛ intercedente beata virgine dei genitrice maria, cum beatis apl̄is tuis, Petro ꝛ Paulo: atq3 beato. N. ꝛ omnibus sanctis, à cunctis nos reddas ꝛ peruersitatibus

expiatos ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundez dominuz noſtrū Jeſum xp̄m. ¶ Dñica. xviij. poſt penthe. Introitus.

Da pacē dñe ſuſtinētib⁹ te: vt prophete tui fideles īueniant: exaudi preces ſerui tui, ⁊ plebis tue iſraël. ps. Letat⁹ ſum in his que dicta ſunt mihi: in domuz domini ibim⁹. ps. 121.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Dirigat corda noſtra, q̄s dñe, tue miſeratiōis operatio: quia tibi ſine te placere non poſſum⁹. Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtum filiuz tuum. Qui tecum viuit. Ad poſcēda ſuffragia ſanctorū. Oro.

A Cunctis nos, q̄s dñe, mētis ⁊ corporis defende piculis: ⁊ intercedente glorioſa virgine dei genitrice maria, cū beatꝫ apl'is tuꝫ, petro ⁊ paulo: atq꜓ btō. N. ⁊ oībus ſanctꝫ, ſalutē nobꝫ tribue benign⁹ ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis, eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundem dominū noſtruz Jeſuz chriſtū. Tertia oratio dicatur ad libitum ſacerdotis. Lcō epiſtole beati Pauli apl'i. ad Corinthios. j. Ca. j.

Fratres. Grās ago deo meo ſemper pro oībus vobis, in gratia dei: que data eſt vobis: ī chriſto Jeſu. Quia in omnibus diuites facti eſtis in illo. In omni verbo, ⁊ in omni ſcientia: ſicut teſtimonium chriſti confirmatum eſt in vobꝫ: ita vt nihil vobis deſit in vlla gratia: expectantib⁹ reuelationez domini noſtri Jeſu chriſti. Qui ⁊ cōfirmabit vos, vſq꜓ in finē ſine crimine: in die aduentus domini noſtri Jeſu chriſti. Graduale. Letatus ſuꝫ in his que dicta ſunt mihi: in domum domini ibimus. ps. 121.
℣. Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundantia in turribus tuis. ibi.
Alleluia. ℣. Timebunt gentes nomen tuum domine: ⁊ omnes reges terre gloriam tuam. ps. 101.
Sequentia ſancti euangelij ſm̄ Matthe. ca. ix.

In illo tēpore. Aſcendēs Jeſus in nauiculam, trāſfretauit: ⁊ venit in ciuitatem ſuaꝫ. Et ecce offerebant ei paralyticum iacentē in lecto. Et videns Jeſus fidem illorum dixit paralytico. Confide fili: remittuntur tibi peccata tua. Et ecce quidam de ſcribis dixerūt intra ſe. Hic blaſphemat. Et cum vidiſſet Jeſ⁹ cogitatiōes eorum, dixit. Ut quid cogitatꝫ mala in cordib⁹ veſtris? Quid eſt facilius dicere, dimittunt̄ tibi peccata tua: an dicere, ſur-

ge ⁊ ambula? Ut ſciatis aūtē:
quoniã fili⁹ hominꝫ habet po-
teſtatē in terra dimittendi pec
cata: tunc ait paralytico. Sur
ge: tolle lectū tuū: ⁊ vade in do
mū tuā. Et ſurrexit ⁊ abijt in
domū ſuā. Uidētes aūt turbe
timuerūt: ⁊ glificauerūt deū:
qui dedit poteſtatē talē homi-
nibus. Offer. Sanctificauit
moyſes altare dño: offerēs ſu-
per illud holocauſta: ⁊ immo-
lās victimas: fecit ſacrificiū ve
ſpertinū in odorē ſuauitatꝫ dño
deo: in cōſpectu filiorū iſraël.
Deus qui nos per (Secre.
huius ſacrificij veneran-
da cōmercia: vnius ſummeq́ꝫ
diuinitatis participes efficis:
preſta q̃s: vt ſicut tuā cognoſci
mus veritatē: ſic eā dignis mo
rib⁹ aſſeq̄mur. Per. Alia ſec.
Exaudi nos deus ſalutarꝫ
nr̃ vt ꝑ hui⁹ ſacri virtutē
a cunctis nos mētis ⁊ corporꝫ
hoſtib⁹ tuearis: grãꝫ tribuēs
in pñti: ⁊ gliãꝫ in futuro. Per.
p̃s. 85. Cōi. Tollite hoſtias ⁊ introi-
te in atria ei⁹: adorate dñm in
aula ſancta eius. Poſt cōmu.
Gratias tibi referim⁹ do
mine ſacro munere vege
tati: tuā miãꝫ deprecātes: vt di
gnos nos eius participatione
perficias. Per dominum no-
ſtrum. Alia poſt communio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̃s
ſum⁹ dñe, diuini ſacramē
ti mun⁹ oblatum: ⁊ intercedē-
te beata virgine dei genitrice
maria, cū beatis ap̄lis tuis, pe
tro ⁊ paulo: atq́ꝫ btō. N. omni
bus ſanctis, a cunctis nos red
das ⁊ peruerſitatibus expia-
tos ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos.
Per eundem dominū noſtrū.

¶ Dñica. xix. poſt pēth. Intr.

Salus pp̄li ego ſuꝫ
dicit dñs: de q̃cunq́ꝫ
tribulatiōe clamaue
rint ad me exaudiaꝫ
eos: ⁊ ero illorū dñs in perpe-
tuum. p̃s. Attēdite pp̄le me⁹ p̃s 77
legem meam: inclinate aurem
veſtram in verba oris meis. V.
Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Omñps ⁊ miſericors de⁹:
vniuerſa nobꝫ aduerſan
tia propitiatus exclude: vt mē
te ⁊ corpore pariter expediti:
que tua ſunt liberis mentibus
exequamur. Per dominū no-
ſtrum Jeſum Chriſtum filiuꝫ
tuum. Qui tecum. Ad poſcen
da ſuffragia ſanctorū. Oratio.
A Cunctis nos, q̃s dñe, mē-
tis ⁊ corporis defende pi
culis: ⁊ intercedente glorioſa
virgine dei genitrice maria, cū
beatꝫ ap̄lis tuꝫ, petro ⁊ paulo:
atq́ꝫ btō. N. ⁊ oībus ſanctꝫ, ſa
lutē nobꝫ tribue benign⁹ ⁊ pa

ce: vt deſtructꝫ aduerſitatibꝰ:
⁊ erroribus vniuerſis: eccleſia
tua ſecura tibi ſeruiat liberta-
te. Per eundem dominum no-
ſtrum Jeſum Chriſtum filiũ
tuum. Qui tecum viuit ⁊ re-
gnat in vnitate ſpiritus ſan-
cti deꝰ per omnia. Tertia ora-
tio dicatur ad libitum ſacerdo-
tis. Lectio ep̄l'e beati pauli a-
poſtoli ad Epheſios. Ca. iiij.
Fratres renouamini ſpi-
ritu mẽtis veſtrę: ⁊ indui
te nouum hominem qui ſecun-
dũm deũ creatꝰ eſt: in iuſtitia:
⁊ ſanctitate veritatis. Propt
quod deponentes mẽdacium
loquimini veritatem: vnuſquiſ
què cum proximo ſuo: quoni-
am ſumus inuicem menbra.
Jraſcimini ⁊ nolite peccare.
Sol non occidat ſuper iracun
diam veſtram. Nolite locum
dare diabolo. Qui furabatur:
iam non furetur. Magꝫ autẽ
laboret operando manibꝰ ſuꝫ
quod bonum eſt: vt habeat vn
de tribuat neceſſitatem patiẽ
ps. ti. Grad. Dirigat̃ oratio mea
15c. ſicut incenſuꝫ in cõſpectu tuo
ps. domine. ℣. Eleuatio manum
140 mearum: ſacrificium veſperti-
ps. num. Alleluia. ℣. Confitemi
104 ni domino ⁊ iuocate nomẽ eiꝰ:
annunciate inter gentes ope-
ra eius. Sequentia ſancti euã

gelij ſecũdũ Matheũ. ca. xxij.
In illo tempore. Loque-
batur Jeſus principibꝰ
ſacerdotum ⁊ phariſęis in pa-
rabolis dicens. Simile factũ
eſt regnum cęlorum homini re
gi: q̇ fecit nuptias filio ſuo. Et
miſit ſeruos ſuos vocare inui-
tatos ad nuptias: ⁊ nolebant
venire. Jterum miſit alios ſer-
uos dicens. Dicite inuitatis.
Ecce prandiuꝫ meum paraui:
thauri mei ⁊ altilia occiſa ſunt
⁊ omnia parata: venite ad nu-
ptias. Jlli autem neglexerũt.
Et abierunt: alius in villam
ſuam: aliꝰ verò ad negociatio-
nem ſuaꝫ. Reliqui verò tenue-
runt ſeruos eius: ⁊ contume-
lijs affectos occiderunt. Rex
autem cum audiſſet iratus eſt:
miſſis exercitibus ſuis: perdi-
dit homicidas illos: ⁊ ciuita-
tes illorum ſuccẽdit. Tunc ait
rex ſeruis ſuis. Nuptię quideꝫ
paratę ſunt: ſed q̇ inuitati erãt
non fuerũt digni. Jte ergo ad
exitus viarum: ⁊ quoſcunquè
inueneritꝫ vocate ad nuptias.
Et egreſſi ſerui eius in vias:
congregauerũt omnes: quos
inuenerunt: bonos ⁊ malos: ⁊
impletę ſunt nuptię diſcumbẽ
tiũ. Jntrauit autẽ rex vt vide
ret diſcũbẽtes: ⁊ vidit ibi homi
nẽ nõ veſtitũ veſte nuptiali: ⁊

ait illi. Amice, quõ huc intra-
ſti, non habens veſtem nuptia
lem? At ille obmutuit. Tunc
dixit rex miniſtris. Ligatis pe
dibus eius ⁊ manibus, mittite
eũ in tenebras exteriores. Ibi
erit flet⁹ ⁊ ſtridor dẽtiũ. Mul-
ti enim ſunt vocati: pauci verò
ps. 137. electi. Offer. Si ambulauero
in medio tribulationis, viuifi-
cabis me dñe: ⁊ ſuper iram ini
micorũ meorum extendes ma-
nũ tuã, ⁊ ſaluũ me fecit dextera
Hec munera, q̃s (tua. Secre.
ſum⁹ dñe, q̃ oculis tue ma
ieſtatis offerimus, ſalutaria no
bis eſſe cõcede. Per. Alia ſecr.
Exaudi nos deus ſalutarꝫ
nr̃: vt ꝑ hui⁹ ſacri virtutẽ
à cũctꝫ nos mẽtis ⁊ corporꝫ ho
ſtib⁹ tuearꝫ, grãꝫ tribuẽs in ꝑ-
ſenti, ⁊ gloriã in futuro. Per.
ps. 118. Cõio. Tu mandaſti mãdata
tua cuſtodiri nimis: vtinã diri-
gant̃ vie mee ad cuſtodiendas
iuſtificatiões tuas. Poſt cõio.
Tua nos dñe medicinalis
operatio, ⁊ à noſtris per
uerſitatibus clemẽter expedi-
at, ⁊ tuis ſemper faciat inhe-
re mãdatꝫ. Per. Alia poſt cõ.
Mundet ⁊ muniat nos, q̃s
dñe, diuini ſacramẽti mu-
nus oblatum: ⁊ intercedente
beata ṽgine dei genitrice ma-
ria, cum beatis apl'is tuis, Pe
tro ⁊ Paulo: atq; beato. N. ⁊
omnibus ſanctis, à cunctꝫ nos
reddas ⁊ puerſitatibus expia
tos ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos.
Per eundẽ dominũ noſtrum.

¶ Dñica. xx. poſt pẽthe. Intr.

Omnia que feciſti no dani. 3
bis dñe, in vero iudi
cio feciſti: q: pecca-
uimus tibi: ⁊ mãda
tis tuis non obediuim⁹: ſed da
gloriaꝫ nomini tuo: ⁊ fac nobiſ
cum ſm multitudinem miſeri-
cordie tue. Ps. Beati imacula- ps. 118.
ti in via, q̃ ambulant in lege do
mini. ℣. Gloria patri. Oratio.
Largire, q̃s dñe, fidelib⁹
tuis indulgentiam placa
tus ⁊ pacẽ: vt pariter ab omni
bus mũdent̃ offenſis: ⁊ ſecura
tibi mẽte ꝯſeruiãt. per. Ad po
ſcẽda ſuffragia ſanctoꝝ. Oõ
A Cunctꝫ nos, q̃s dñe, mẽ
tis ⁊ corporꝫ defende pe-
riculis: ⁊ intercedente glorio-
ſa virgine dei genitrice maria,
cum beatis apoſtolis tuis, pe-
tro ⁊ paulo: atq; beato. N. ⁊
oĩb⁹ ſanctꝫ, ſalutẽ nobꝫ tribue
benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructꝫ
aduerſitatibus ⁊ errorib⁹ vni
uerſis, eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Per eundẽ.
Tertia oõ dicatur ad libitum
ſacerdotꝫ. Lectio epiſtole bea
ti pauli apl'i. ad Epheſi. ca. v.

FRatres. Videte itaquẽ
quomodo cautè ambule-
tis: nõ quaſi inſipientes: ſed vt
ſapiẽtes: redimẽtes tẽp⁹: quĩ
dies mali ſunt. Propterea no-
lite fieri inprudentes: ſed intel
ligentes quę ſit voluntas dei.
Et nolite inebriari vino, ĩ quo
eſt luxuria. Sed impleamini
ſpiritu ſancto: loquẽtes vobis
metipſis in pſalmis, ⁊ hymnꝫ:
⁊ canticis ſpũalibus: cantã-
tes: ⁊ pſalẽtes ĩ cordib⁹ vr̃is:
dño: grãs agentes ſemper pro
omnibus: in noĩe dñi nr̃i Jeſu
xp̃i: deo ⁊ prĩ. Subiecti inuicẽ
ps. in timore xp̃i. Gradua. Oculi
441 omnium in te ſperãt dñe: ⁊ tu
das illꝫ eſcã in tempore oppor
tuno. ℣. Aperis tu manũ tuã:
⁊ ĩples omne animal bñdictio
ps. ne. Alla. ℣. Paratũ cor meũ
701 deus: patũ cor meũ: cantabo ⁊
pſallã tibi glĩa mea. Seq̃ntia
ſcti euãgelij ſm Joãnẽ. ca. iiij.
IN illo tp̃e. Erat quidã
regulus, cuius fili⁹ infir-
mabatur capharnaum. Hic
cum audiſſet, quia Jeſus veni
ret à iudęa in galilęã: abijt ad
eum: ⁊ rogabat eum vt deſcen
deret: ⁊ ſanaret filium ei⁹. In
cipiebat enim mori. Dixit er
go Jeſus ad eum. Niſi ſigna ⁊
prodigia videritis: non credi-
tis. Dicit ad eũ regul⁹. Dñe,
deſcende priuſq̃ moriatur fili⁹
meus. Dicit ei Jeſus. Vade,
filius tuus viuit. Credidit ho-
mo ſermoni, quem dixit ei Je-
ſus: ⁊ ibat. Jam autem eo de
ſcendẽte, ſerui occurrerunt ei:
⁊ nunciauerunt dicẽtes: quia
filius eius viueret. Interroga
bat ergo horam ab eis, in qua
meli⁹ habuerat. Et dixerunt
ei. Quia heri hora ſemptima
reliquit eum febrꝫ. Cognouit
ergo pater: quia illa hora erat,
in qua dixit ei Jeſus. Filius
tuus viuit. Credidit ipſe: ⁊ do
mus eius tota. Offer. Super ps. 136.
flumina babylonis: illic ſedi-
mus ⁊ fleuimus: dum recorda
daremur tui Syon. Secreta.
CEleſtem nobis prębeãt
hęc myſteria, quęſumus
domine, medicinam: ⁊ vitia no
ſtri cordis expurgent. Per do
minum noſtrum Alia ſecreta.
EXaudi nos deus ſalutarꝫ
noſter: vt per huius ſacra
menti virtutẽ à cũctis nos mẽ
tis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis:
grãꝫ tribuens in p̃ſenti, ⁊ glĩã
ĩ futuro. p. Cõi. Memẽto ṽbi ps. 118.
tui ſeruo tuo dñe: in quo mihi
ſpẽ dediſti: hęc me cõſolata eſt
in humilitate mea. Poſt cõio.
VT ſacris dñe reddamur
digni munerib⁹: fac nos,
q̃s, tuis ſemper obedire man-

datis Per. Alia poſt cōmu.
GAudet ⁊ muniat nos, q̄s
dñe, diuini ſacramēti mu-
nus oblatum: ⁊ intercedente
beata virgine dei genitrice ma
ria, cum beatis apl'is tuis, Pe
tro ⁊ Paulo: atq; beato. N. ⁊
omnibus ſanctis, à cunct; nos
reddas ꝑuerſitatibꝰ expiatos
⁊ aduerſitatibꝰ expeditos. per.
¶ Dñica. xxi. poſt pēth. Intr.
IN volūtate tua do-
mine vniuerſa ſunt
poſita: ⁊ non eſt qui
poſsit reſiſtere vo-
luntati tuę: tu enim feciſti oīa
cęlū ⁊ terrā ⁊ vniuerſa q̄ cęli ā-
bitu cōtinetur: dñs vniuerſoꝝ
ps. 118. tu es. ps. Beati immaculati in
via q̇ ambulant in lege dñi. ℣.
FAmiliā tuā, (Gl'ia. oīo.
q̄s dñe, continua pietate
cuſtodi: vt à cunctis aduerſita
tibus te ꝓtegente ſit libera ⁊
in bonis actibus tuo noī ſit de
uota, Per dominum noſtrum.
Ad poſcēda ſuffra. ſctōꝝ. oīo.
A Cunct; nos, q̄s dñe, mē
tis ⁊ corpoꝝ defende pe-
riculis: ⁊ intercedente glorio-
ſa virgine dei genitrice maria,
cum beatis apoſtolis tuis, pe-
tro ⁊ paulo: atq; beato. N. ⁊
oībꝰ ſanct;, ſalutē nob; tribue
benignus ⁊ pacē: vt deſtruct;
aduerſitatibus ⁊ erroribꝰ vni
uerſis, eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Per eundē.
Lcō epiſtolę beati pauli apo-
ſtoli ad Epheſios. Capi. vj.
FRatres. Cōfortamini in
dño: ⁊ in potentia virtu-
tis eius. Induite vos armatu-
rā dei: vt poſsitis ſtare aduer-
ſus inſidias diaboli. Qm̄ non
eſt nobis colluctatio aduerſus
carnē ⁊ ſanguinem: ſed aduer
ſus principes ⁊ poteſtates ad
uerſus mūdi rectores tenebra
rū harū: contra ſpūalia nequi-
tię in cęleſtibꝰ. Propterea ac-
cipite armaturā dei: vt poſsit;
reſiſtere in die malo: ⁊ in oībꝰ
perfecti ſtare. State ergo ſuc
cincti lūbos vr̄os in veritate: ⁊
induti lorica iuſtitię: ⁊ calciati
pedes in p̄paratione euāgelij
pacis. In oibus ſumētes ſcu-
tū fidei: in quo poſsitis oīa te-
la neq̇ſsimi ignea extinguere.
Et galeam ſalutis aſſumite: ⁊
gladiū ſpūs qd̄ ē v̄bū dei. Gra.
DNe refugiū factus es nobis:
ā gnatione ⁊ ꝓgenie. ℣. Priuſ ps. 86.
q̄; mōtes fierent aut formaret ibi.
terra ⁊ orb; : à ſec'lo vſq; i ſec'lm
tu es deus. All'a. ℣. In exitu
iſraël de egypto domꝰ Jacob ps. 113.
de populo barbaro. Seq̄ntia
ſcti euā. ſm Matth. cap. xviij.
IN illo tempore. Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis para-

bolam hanc. Simile eſt regnũ celorũ homini regi: qui voluit rationẽ ponere cũ ſeruis ſuis. Et cum cepiſſet rationẽ ponere: oblatus eſt ei vnus qui debebat ei decem milia talenta. Cũ autem non haberet vnde redderet: iuſsit euz dñs ei⁹ venũdari: ⁊ vxorẽ ei⁹ ⁊ filios: ⁊ oĩa q̃ habebat: ⁊ reddi. Procidẽs autẽ ſeruos ille: rogabat eum dicens. Patiẽtiaz habe in me: ⁊ omnia reddaz tibi. Miſert⁹ aũt dñs ſerui illius: dimiſit eũ: ⁊ debituz dimiſit ei. Egreſſus aũt ſeruus ille: inuenit vnuz de conſeruis ſuis: qui debebat ei centũ denarios. Et tenens ſuffocabat eũ dicẽs. Redde qđ debes. Procidens aũt cõſeru⁹ ei⁹: rogabat eũ dicẽs. Patientiam habe in me: ⁊ omnia reddã tibi. Ille autez noluit: ſed abijt: ⁊ miſit eum in carcerẽ: donec redderet vniuerſum debitum. Uidentes autez conſerui eius que fiebãt contriſtati ſunt valde: ⁊ venerunt: ⁊ nunciauerunt dño ſuo omnia q̃ facta fuerant. Tunc vocauit illum dñs ſu⁹: ⁊ ait illi. Serue nequã: oẽ debitum dimiſi tibi: qm̃ rogaſti me. Nonne ergo oportuit ⁊ te miſereri conſerui tui: ſicut ⁊ ego tui miſertus ſum? Et iratus dñs eius tradidit eum tortoribus: quoadusq; redderet vniuerſum debitum. Sic ⁊ pater meus celeſtis faciet vobis: ſi nõ remiſerit vnuſquiſq; fratri ſuo: de cordib⁹ vr̃is. Offer.

Uir erat ĩ terra hus noĩe iob: iob. 1.
ſimplex ⁊ rect⁹: ac timẽs deũ: quez ſathan petijt vt tentaret: ⁊ data eſt ei poteſtas à dño: in facultate: ⁊ in carne eius: perdiditq; omnez ſubſtantiã ipſi⁹ ⁊ filios: carnẽ quoq; eius graui vlcere vulnerauit. Secreta.

Suſcipe dñe propiti⁹ hoſtias: quibus ⁊ te placari voluiſti: ⁊ nobis ſalutẽ potẽti pietate reſtitui. Per. alia ſec.

Exaudi nos deus ſalutarz nr̃: vt per huius ſacramẽti virtutẽ à cunctis nos mentz ⁊ corporis hoſtib⁹ tuarz: gr̃az tribuens in preſenti: ⁊ gloriaz ĩ futuro. Per dominũ noſtrũ.

Cõio. In ſalutari tuo anima ps. 118.
mea: ⁊ ĩ verbũ tuũ ſpaui: qñ facies de perquẽtib⁹ me iudiciũ? iniqui perſecuti ſunt me adiuua me dñe deus me⁹. Poſt cõ.

Immortalitatz alimoniã cõſecuti, q̃s dñe, vt qđ ore percepimus pura mente ſectemur. Per. Alia poſt cõio.

Mundet ⁊ muniat nos, q̃s dñe, diuini ſacramẽti munus oblatum: ⁊ intercedente btã virgine: dei genitrice ma-

ria cũ beatis apl'is tuis, petro
⁊ paulo: atq; btõ. M. ⁊ omnib⁹
ſanctis, à cũctis nos reddas ⁊
peruerſitatib⁹ expiatos, ⁊ ad-
uerſitatibus expeditos. Per.

¶ Dñica.xxij.poſt pẽth. Int.

SI iniquitates obſer
ps. 129. uaueris dñe, dñe q̃s
ſuſtinebit: q2 apud
te propitiatio ẽ: de⁹
iſraël. ps. De profundꝫ clama
ibi. ui ad te dñe: dñe exaudi vocem
meã. ℣. Gloria patri. Oratio.

DEus refugium noſtrũ ⁊
virtus: adeſto pijs eccle-
ſię tuę precib⁹ auctor ipſe pie-
tatis, ⁊ preſta: vt q̃ꝫ fideliť pe-
timus: efficaciter conſeq̃mur.
Per dominum. Ad poſcenda
ſuffragia ſanctorum. Oratio.

A Cunctꝫ nos, q̃s dñe, mẽ
tis ⁊ corporꝫ defende pe-
riculis: ⁊ intercedente glorio-
ſa virgine dei genitrice maria,
cum beatis apoſtolis tuis, pe-
tro ⁊ paulo: atq; beato M. ⁊
oĩb⁹ ſanctꝫ, ſalutẽ nobꝫ tribue
benignus ⁊ pacẽ: vt deſtructꝫ
aduerſitatibus ⁊ errorib⁹ vni
uerſis, eccleſia tua ſecura tibi
ſeruiat libertate. Per eundẽ.
Tertia orõ dicať ad libitum ſa
cerdotis. Lectio epiſtolę bea-
ti pauli apl'i. ad philippẽ. ca.j.

FRatres. Confidimus in
dño Jeſu: quia qui cepit
in vobis opus bonum: pficiet
vſq; in diez chriſti Jeſu. Sicut
enim mihi iuſtum eſt hoc ſenti
re pro oĩbus vobꝫ: eo q̃ habeã
vos in corde ⁊ in vinculis meꝫ:
⁊ in defenſione ⁊ confirmatio
ne euãgelij: ſocios gaudij mei
oẽs vos eſſe. Teſtis enim mihi
eſt deus: quomodo cupiaꝫ oẽs
vos in viſceribus Jeſu chriſti.
Et hoc oro: vt charitas veſtra
magis ac magis abũdet in ſci-
entia ⁊ in omni ſenſu: vt probe
tis potiora: ⁊ ſitis ſynceres, ⁊
ſine offenſa: in diẽ chriſti Jeſu.
Repleti fructu iuſtitię: per Je
ſum chriſtum: in gloriam ⁊ lau
dem dei. Gradu. Ecce quam ps.
bonum ⁊ quam iocundũ habi 132.
tare fratres in vnuꝫ. ℣. Sicut ibi.
vnguentuꝫ in capite: quod de
ſcendit in barbã Aaron. Al-
leluia ℣. Qui timet dominuꝫ,
ſperent in eo: adiutor ⁊ prote-
ctor eorum eſt. Sequẽtia ſan-
cti euan. ſm Matthe. ca xxij.

IN illo tempore. Abeun-
tes phariſei, conciliũ ini-
erunt: vt caperent Jeſum in ſ
mone. Et mittũt ei diſcipulos
ſuos cũ herodianis, dicentes.
Magiſter, ſcimus quia verax
es: ⁊ viã dei in veritate doces:
⁊ nõ eſt tibi cura de aliquo. Nõ
enim reſpicis perſonam homi-
num. Dic ergo nobis. Quid

tibi videtur? Licet censum dari cesari: an nõ? Cognita aũt Jesus nequitia eorum, ait. Quid me tentatis hypocrite? Ostẽdite mihi nũmisma cẽsus. At illi obtulerunt ei denariũ. Et ait illis Jesus. Cuius est imago hec & superscriptio? Dicũt ei. Cesaris. Tũc ait illis. Reddite ergo que sunt cesaris cesari: & que sunt dei deo. Offerto.

Recordare mei domine omnipotentia tui dominãs: & da sermonẽ rectũ in os meũ: vt placeãt verba mea in cõspectu principũ.

Deus misericors deus: (Sec. vt hec salutaris oblatio: & à proprijs nos reatibus indesinenter expediat: & ab omnibus tueatur aduersis. Per dominũ nostrum. Alia secreta.

Exaudi nos deus salutaris nr̃: vt per huius sacramẽti virtutẽ, à cunctis nos mentis & corporis hostibus tuearis: gratiã tribuens in presenti: & gloriã in futuro. Per dominũ nostrũ. Cõmunio. Ego clamaui quoniã exaudisti me deus: inclina aurẽ tuã: & exaudi verba mea.

Sumpsimus (Post cõio. dñe sacri dona mysterij, humiliter deprecantes: vt que in tui cõmemoratione nos facere precepisti: in nostre proficiãt infirmitatis auxiliũ. Qui viuis & regnas. Alia postcõmunio.

Mundet & muniat nos, quesumus dñe, Require in dominica. xxi.

Dñica. xxiiij. post pẽth. Intr.

Dicit dominus, ego cogito cogitationes pacis, & nõ afflictionis: inuocabitis me, & ego exaudiam vos: & reducã captiuitatẽ vestrã de cũctis locis. Ps. Bñdixisti dñe terrã tuam: auertisti captiuitatẽ iacob. Gl. Ps. 84.

Absolue, quesumus, Gl'ia. Oro. dñe, tuorũ delicta populorũ: & à peccatorũ nostrorũ nexibus, que pro nr̃a fragilitate cõtraximus: tua benignitate liberemur. Per dñm. Ad poscẽda suffragia sanctorũ. Oratio.

A Cunctis nos, quesumus dñe, mentis & corporis defende periculis: & intercedente gloriosa virgine dei genitrice maria, cum beatis apostolis tuis, petro & paulo: atque beato. N. & omnibus sanctis, salutem nobis tribue benignus & pacẽ: vt destructis aduersitatibus & erroribus vniuersis, ecclesia tua secura tibi seruiat libertate. per.

Tertia oratio dicat ad libitum sacerdotis. Lectio ep'le beati Pauli ap'li. ad Philip. ca. iij.

Fratres. Jmitatores mei estote: & obseruate eos qui ita ambulãt: sicut habetis for-

ma nr̃am. Multi enim ambu-
lant: quos ſepe dicebaꝫ vobis:
nunc autē ꝛ flēs dico inimicos
crucis chriſti: quorum finis in-
teritꝰ: quorū deus venter eſt: ꝛ
gloria in cōfuſione ipſoruꝫ: qui
terrena ſapiunt. Noſtra auteꝫ
conuerſatio in celis eſt. Unde
etiam ſaluatorem expectamꝰ:
dñm noſtrū Jeſum xp̄m: qui re
formabit corpꝰ humilitatꝫ nr̃e:
configuratū corpori claritatis
ſue: ſcḋm operationeꝫ, qua poſ
ſit etiam ſubijcere ſibi omnia.
Jtaqꝫ fratres mei chariſsimi
ꝛ ḋſideratiſsimi: gaudiū meū
ꝛ corona mea: ſic ſtate in domi
no chariſsimi. Euchodiaꝫ ro-
go: ꝛ ſynticē depcor: idipſuꝫ ſa
pere in dño. Etiam rogo ꝛ te
germane cōpar: adiuua illas,
q̄ mecū laborauerūt in euange
lio, cū clemēte, ꝛ ceteris coad-
iutoribus meis. Quorū nomi-
ps. 43. na ſunt in libro vite. Grad. Li
beraſti nos dñe ex affligentibꝰ
ibi. nos: ꝛ eos qui nos oderūt con
fudiſti. ℣. Jn deo laudabimur
tota die: ꝛ in noīe tuo confitebi
ps. 129. mur i ſecula. Alleluia. ℣. De pro
fundis clamaui ad te dñe: dñe
exaudi vocē meam. Sequētia
ſancti euāg. ſcḋm Matth. ca. ix.
IN illo tp̄e. Loquēte Je-
ſu ad t̄bas: ecce princeps
vnus acceſsit: ꝛ adorabat euꝫ
dicens. Dñe, filia mea modo ḋ
functa eſt: ſed veni impone ma
nū tuaꝫ ſuper eam: ꝛ viuet. Et
ſurgens Jeſus, ſeq̄batur eū: ꝛ
diſcipli eiꝰ. Et ecce mulier que
ſanguinis fluxū patiebatur an
nos duodecim: acceſsit retro:
ꝛ tetigit fimbriā veſtimēti eiꝰ.
Dicebat enim intra ſe. Si teti
gero tantū veſtimentū eiꝰ: ſal-
ua ero. At Jeſus conuerſus,
ꝛ vidēs eā: dixit. Cōfide filia, fi
des tuā te ſaluā fecit. Et ſalua
facta eſt mulier ex illa hora. Et
cū veniſſet Jeſꝰ in domū prin-
cipis, ꝛ vidiſſet tibicines, ꝛ tur
bā tumultuāte: dicebat. Rece
dite. Nō eſt enim mortua puel
la: ſed dormit. Et ḋridebāt eū.
Et cū eiecta eſſet turba: intra
uit, ꝛ tenuit manū eius. Et ſur
rexit puella. Et exijt fama hec
in vniuerſaꝫ terrā illā. Offer.
De pfundꝫ clamaui ad te dñe: ps.
dñe exaudi orōnē meā de pfūdꝫ 129.
clamaui ad te dñe. Secreta.
PRo nr̃e ſeruitutꝫ augmē
to ſacrificiuꝫ tibi dñe lau
dis offerimus: vt qḋ in meritis
contuliſti: propitiꝰ exequarꝫ.
Per dñm nr̃m Jeſum chriſtū
filium tuū. Qui. Alia ſecreta.
EXaudi nos deus ſalutarꝫ
noſter: vt per huiꝰ ſacra-
menti virtutē a cūctis nos mē
tis ꝛ corporis hoſtibꝰ tuearis

gratiam tribuens in pſenti, ⁊
gloriam in futuro. Per domi-
num noſtrum Jeſuz chriſtum
filium tuum. Qui tecum viuit
⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſan
cti deus. Per omnia ſecula.
Cõio. Amẽ dico vobis: quic
quid orãtes petitis: credite qꝛ
accipietis: ⁊ fiet vobis. Poſt
Q Ueſumus omnipo- cõio.
tens deus: vt quos diui-
na tribuis participatione gau
dere: humanis non ſinas ſub-
iacere periculis. Per dominũ
noſtrum Jeſum chriſtum filiuz
tuum. Qui tecũ viuit ⁊ regnat
in vnitate. Alia poſt cõmunio.
M Undet ⁊ muniat nos, q̃s
dñe, diuini ſacramẽti mu-
nus oblatum: ⁊ intercedente
beata virgine dei genitrice ma
ria, cum beatis aplis tuis, Pe
tro ⁊ Paulo: atqꝫ beato. N.
⁊ omnibus ſanctis, à cunctis
nos reddas ⁊ peruerſitatibus
⁊ aduerſitatibus ex-
piatos ⁊ aduerſitatibus ex-
peditos. Per eundem domi-
num noſtrum Jeſum chriſtum
filium tuum Qui tecũ. ¶ Dñi
ca.xxiiij.poſt penthe. Introit.
D Icit dñs ego cogito
cogitationes pacis:
⁊ non afflictionis: in
uocabitis me, ⁊ ego
exaudiam vos: ⁊ reducam ca-
ptiuitatez veſtram de cunctis
locis. ps. Benedixiſti domine ps. 84.
terram tuam: auertiſti captiui
tatem Jacob. ℣. Gloria patri
⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.
E Xcita, queſumꝰ domine,
tuorum fidelium volunta
tes: vt diuini operis fructũ pro
penſiùs exequentes: pietatis
tuę remedia maiora percipiãt.
Per dominum noſtrum Jeſuz
chriſtum filium tuum. Aĩd po-
cẽda ſuffragia ſctõꝝ. Oratio.
A Cunctis nos, q̃s dñe, mẽ
tis ⁊ corporis defende pi
culis: ⁊ intercedente glorioſa
virgine dei genitrice maria, cũ
beatꝫ aplis tuꝫ, petro ⁊ paulo:
atqꝫ btõ. N. ⁊ oĩbus ſanctꝫ, ſa
lutẽ nobꝫ tribue benignꝰ ⁊ pa
cem: vt deſtructis aduerſitati-
bus ⁊ erroribus vniuerſis, ec
cleſia tua ſecura tibi ſeruiat li-
bertate. Per eundem dominũ
noſtruz Jeſum chriſtum filiuz
tuum Qui tecũ viuit ⁊ regnat
in vnitate ſpiritꝰ ſancti deus.
Per omnia ſecula ſeculorum.
Tertia oratio dicatur ad libitũ
ſacerdotꝫ. Lc̃o epiſtolę beati
Pauli apli ad Coloſſe. cap.j.
F Ratres. Non ceſſamus
pro vobis orantes ⁊ po-
ſtulantes: vt impleamini agni
tione voluntatis dei. In omni
ſapiẽtia, ⁊ intellectu ſpũali: vt
ambuletis digne: deo per oĩa

placentes. In omni opere bo-
no fructificantes: et creſcentes
in ſcientia dei. In omni virtu-
te confortati: ſcdm potētia cla-
ritatis eius. In omni patiētia:
et longanimitate: cum gaudio:
grās agentes deo: et patri: qui
dignos nos fecit in partem ſor
tis ſanctorum: in lumine. Qui eri
puit nos de poteſtate tenebra
rum: et tranſtulit in regnum fi-
lij dilectionis ſue: in quo habe
mus redemptionē: et remiſſio-
nem peccatorum. In xpo Ieſu do
mino noſtro. Grad. Libera
ſti nos dñe ex affligentib9 nos:
et eos qui nos oderunt confu-
ps. 43. diſti. ℣. In deo laudabimur to
ta die: et in nomine tuo cōfitebi
mur in ſecula. Alla. ℣. De-
ps. 129. pfundis clamaui ad te domine
dñe exaudi vocē meā. Seqntia
ſcti euā. ſm Matth. ca. xxiiij.

In illo tpe. Dixit Ieſus
diſcipulis ſuis. Cū vide-
ritis abominationē deſolatio-
nis: que dicta eſt à daniele pro
pheta: ſtantem in loco ſancto:
qui legit intelligat. Tunc qui
in iudeā ſunt: fugiant ad mon
tes: et qui in tecto: non deſcen-
dāt tollere aliqd de domo ſua
et qui i agro: nō reuertātur tol
lere tunicam ſuam. Veh autem
pregnātibus: et nutrientibus:
in illis diebus. Orate autē: vt
nō fiat fuga vrā hyeme: vel ſab
bato. Erit enim tunc tribula-
tio magna: qualis nō fuit ab ini
tio mundi: vſq3 modo: neqē
fiet. Et niſi breuiati fuiſſent
dies illi: nō fieret ſalua omnis
caro. Sed propt electos: bre-
uiabūt dies illi. Tūc ſiqs vob3
dixerit: ecce hic eſt chriſt9: aut
illic: nolite credere. Surgent
enim pſeudo chriſti: et pſeudo
prophete: et dabunt ſigna ma-
gna: et prodigia: ita vt in errorē
inducantur: ſi fieri poteſt: etiā
electi. Ecce predixi vobis. Si
ergo dixerint vobis: ecce in de
ſerto eſt: nolite exire. Ecce in
penetralibus: nolite credere.
Sicut enim fulgur exit ab oriē
te: et paret vſq3 in occidentem:
ita erit aduentus filij hominis.
Vbicunq3 fuerit corpus: illic
congregabūtur et aquile. Sta
tim autē poſt tribulationē die-
rū illorum: ſol obſcurabitur: et
luna nō dabit lumen ſuū: et ſtel
le cadent de celo: et virtutes ce
lorum commouebūtur. Et tūc
apparebit ſignum filij hominis
in celo. Et tunc plangent oēs
tribus terre. Et videbūt filium
hominis venientem in nubib9
celi cum virtute magna: et ma-
ieſtate. Et mittet āgelos ſuos
cum tuba: et voce magna: et cō-
gregabunt electos ei9: à quat-

tuor ventis: a ſumm3 celorum vſq3 ad terminos eor. Ab arbore autē fici diſcite parabolā. Cū iam ramus eius tener fuerit: ⁊ folia nata: ſcitis q2 prope eſt eſtas. Ita vos: cū videritis hęc omnia: ſcitote q2 prope eſt in ianuis. Amen dico vobis: q2 non prętéribit generatio hęc: donec omnia fiant. Celum: ⁊ terra tranſibunt: verba autē mea non prętéribunt. Offertorium. De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi orationem meā: de profundis clamaui ad te dñe. Secre.

Propiti9 eſto domine ſupplicationibus noſtris: ⁊ populi tui oblationibus precibuſq3 ſuſceptis: omnium noſtrorum ad te corda conuerte: vt a terrenis cupiditatibus liberati: ad cęleſtia dſideria trāſeamus. Per dominū noſtrū Jeſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit: ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti Deus. Per omnia ſęcula ſęculorum.

Exaudi nos (Alia ſecre. deus ſalutaris noſter: vt per huius ſacramenti virtutē a cunctis nos mentis ⁊ corporis hoſtibus tuearis: gratiam tribuens in pręſenti: ⁊ gloriā in futuro. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum filiū tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſęcula ſęculorum. Communio. Amen dico vobis quicquid orantes petitis: credite quia accipietis ⁊ fiet vobis.

Concede nob3, (Poſt c. queſumus domine, vt p hęc ſacramenta quę ſumpſimus: quicquid in noſtra mente vitioſum eſt: ipſius medicationis dono curetur. Per dominum noſtrum Jeſu3 chriſtū filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpirit9 ſancti deus. Per omnia ſęcula ſęculorum. Alia poſt cōmunio.

Mundet ⁊ muniat nos, queſumus, domine diuini ſacramenti munus oblatum: ⁊ intercedente beata virgine: dei genitrice Maria: cum beatis apoſtolis tuis: Petro ⁊ Paulo: atq3 beato. N. ⁊ omnibus ſanctis a cunctis nos reddas: ⁊ peruerſitatibus expiatos: ⁊ aduerſitatib9 expeditos. Per eundem dominum noſtrū Jeſum chriſtum filium tuū. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus per omnia ſęcula ſęculorum. ℟. Amen.

Finis dominicarum

Incipit proprium ſanctorum.

¶ In vigilia ſancti Andreę apoſtoli. Introitus.

Dominus ſecus marè galileę vidit duos fratres: Petrum: ⁊ Andream: ⁊ vocauit eos: venite poſt me: faciam vos fieri piſcatores hominum. Ps. At illi relictis rhetibus ⁊ naui: ſecuti ſunt dominum. ỹ. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat inprincipio ⁊ nunc ⁊ ſemper ⁊ in ſecula ſeculorum. Amen. Oratio.

Quęſumus omnipotens deus, vt beatus Andreas apoſtolus: tuum pro nobis imploret auxilium: vt à noſtris reatibus abſoluti: à cunctis etiam periculis eruamur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Lectio libri ſapientię. capitu. xiiij.

Benedictio domini ſuper caput iuſti. Ideò dedit illi dñs hereditatē: ⁊ diuiſit ei

partẽ in tribus duodeci: ⁊ inue
nit gratiã in conſpectu oĩs car
nis. Et magnificauit eum in ti
more inimicoꝝ: ⁊ in verbis ſuꝫ
mõſtra placauit. Glorificauit
eum in cõſpectu regũ: ⁊ oſten-
dit illi gloriam ſuam. In fide ⁊
lenitate ipſi⁹ ſanctũ fecit illuꝫ:
⁊ elegit eũ ex oi carne. Et de-
dit illi cor ad precepta: ⁊ legeꝫ
vite ⁊ diſcipline: ⁊ excelſum fe-
cit illum. Statuit illi teſtamen
tum eternum: ⁊ circuncixit eũ
zona iuſtitie. Et induit euꝫ do
minus coronaꝫ glorie. Gradu-
ale. Nimis honorati ſunt ami
ci tui deus: nimis confortatus
eſt principatus eorum. ℣. Di-
numerabo eos ⁊ ſuper arenã
multiplicabuntur. Sequẽtia
ſancti euã. ſecundũ Joãne. c. j.

In illo tempore. Stabat
Joannes ⁊ ex diſcipulis
eius duo. Et reſpiciens Jeſuꝫ
ambulãteꝫ dicit. Ecce agnus
dei. Et audierũt eum duo di-
ſcipuli loquenteꝫ: ⁊ ſecuti ſunt
Jeſum. Conuerſus autẽ Jeſ⁹
⁊ videns eos ſequentes ſe: di-
cit eis. Quid q̃ritis? Qui dixe
rũt ei. Rabbi: qđ dicitur inter
pretatum magiſter: vbi habi-
tas? Dicit eis Jeſus. Venite
⁊ videte. Venerunt ⁊ viderũt
vbi maneret: ⁊ apud eum mã-
ſerunt die illo. Hora autẽ erat
quaſi decima. Erat autem an
dreas frater ſymonis Petri
vnus ex duobus: qui audierãt
à Joanne: ⁊ ſecuti fuerant eũ.
Inuenit hic primum fratrem
ſuum ſymonem: ⁊ dixit ei. In-
uenimus meſsiaꝫ: qđ eſt inter
pretatum chriſtus. Et addu-
xit eum ad Jeſum. Intuitus
auteꝫ Jeſus eum dixit. Tu es
ſymon filius Joanna: tu voca
beris cephas: qđ interpretа-
tur Petrus. In craſtinum au
tem voluit exire in galileam: ⁊
iuenit Philippũ: ⁊ dixit ei Je-
ſus. Sequere me. Erat auteꝫ
Philippus à bethſaida ciuita
te Andree ⁊ Petri. Inuenit
Philippus Nathanaelẽ: ⁊ di
xit ei. Quẽ ſcripſit moyſes in
lege ⁊ prophete: inuenim⁹ Je
ſum filiuꝫ Joſeph à nazareth.
Et dixit ei Nathanael. A na-
zareth poteſt aliquid boni eſſe
Dixit ei Philippus. Veni ⁊
vide. Vidit ieſus nathanaeleꝫ
veniẽtem ad ſe: ⁊ dicit de eo.
Ecce verè Iſrahelita: in quo
dol⁹ non eſt. Dixit ei nathana
el. Vnde me noſti? R̃ndit ieſ⁹
⁊ dixit ei. Priuſq̃ꝫ te philipp⁹
vocaret: cuꝫ eſſes ſub ficu vidi
te. R̃ndit ei nathanael: ⁊ ait.
Rabbi tu es fili⁹ dei: tu es rex
Iſrl̃. R̃ndit ieſ⁹ ⁊ dixit ei. Q2
dixi tibi: vidi te ſub ficu: credꝫ:

mal⁹ his videbꝫ. Et dixit eis.
Amē amen dico vobis: videbi
tis celū apertū: ⁊ āgelos dī aſcē
dētes ⁊ deſcēdentes ſupra fi-
ps. lium hois. Offerto. Gloria ⁊
20. honore coronaſti eū: ⁊ cōſtitu-
iſti eū ſuper opa manuū tuaꝝ
Sacrandum (dñe. Sec.
tibi dñe mun⁹ offerimus,
quo btī Andree ſolēnia reco-
lētes: purificationē quoqꝫ no-
ſtris mentib⁹ iploram⁹ p. Cō-
Jo munio. Dixit Andreas ſymo
an. ni fratri ſuo: inuenim⁹ meſſiaꝫ
1. qui dicitur xp̄s: ⁊ adduxit eum
ad Jeſum. Poſt cōmu.
Perceptis dñe ſacramen
tis, ſuppliciter exoram⁹: vt iter
cedēte btō Andrea aplo tuo:
que p illi⁹ venerāda gerim⁹
paſſione: nobꝫ pficiāt ad me-
delā. p. In ſcti Satni. m̄. orō.
Deus qui nos btī Satur
nini martyris tui cōcedis
natalitio pfrui: ei⁹ nos tribue
meritis adiuuari. p. Secreta.
Munera tibi dñe dicata ſā
ctifica: ⁊ itercedēte bea-
to Saturnino martyre tuo: p
hec eadē nos placat⁹ itende.
Sancti (Per. Poſt cōio.
ficet nos, q̄s dñe, tui pce-
ptio ſacramēti: ⁊ itercessione
ſctōrum tuorū tibi reddat acce
die. ptos. Per dñꝫ nr̄ꝫ. ¶ In feſto
30. ſcti Andree apoſtoli. Introit.

Mihi aūt nimꝫ hono ps.
rati ſunt amici tui d 138.
us: nimis cōfortat⁹
eſt principat⁹ eorū.
ps. Dñe pbaſti me, ⁊ cognoui ibi.
ſti me: tu cognouiſti ſeſſionem
meā ⁊ reſurrectionem meam.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Maieſtatē tuā dñe ſuppli-
citer exoram⁹: vt ſicut ec
cleſie tue beatus Andreas a-
poſtolus extitit p̄dicator ⁊ re-
ctor: ita apud te ſit p nobꝫ ppe
tus interceſſor. p. Lec. eple be
ati pauli apli ad Roma. ca. x.
Fratres. Corde eni cre-
ditur ad iuſtitiaꝫ: ore aūt
cōfeſſio fit ad ſalutem. Dicit
enim ſcriptura. Omnis qui
credit in illum: non confunde-
tur. Non enim eſt diſtinctio iu-
dei ⁊ greci. Nam idem domi-
nus omnium: diues in omnes:
qui inuocant illum. Omnis e-
nim quicumque in uocauerit
nomē dñi, ſaluus erit. Quomo
do ergo inuocabunt, in quem
non crediderunt? Aut quomo
do credent ei, quem non audie
runt? Quomodo autem audi-
ent ſine predicante? Quomo-
do verò predicabūt niſi mittā-
tur? Sicut ſcriptum eſt. Quā
ſpecioſi pedes euangelizantiū
pacem: euangelizātium bona.
Sꝫ nō oēs obediūt euangelio.

Eſaias enī dicit. Dñe, q̄s cre-
didit audi tui nr̄o? Ergo fides
ex auditu: audit⁹ aūt p̄ verbū
xp̄i. Sȝ dico. Nūquid nō audi
erūt? Et q̄deȝ in oēm terrā exi
uit ſon⁹ eorȝ: ⁊ in fines orbis
terre verba eorū. Graduale.
ps. 44. Conſtitues eos p̄cipes ſup
oēm terrā: memores erūt nōis
ibi. tui dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuiȝ na
ti ſunt tibi filij: ꝓpterea popu-
li ꝯfitebūtur tibi. Alla. ℣. Di
lexit Andreā dñs: in odorē ſu-
auitatis. Sequentia ſancti e-
uāgelij ſecundū Matth. c. iiij.
In illo tp̄e. Ambulās ie-
ſ⁹ iuxta mare galilee. Vi-
dit duos fratres: ſymonē q̄ vo-
cat̄ petr⁹: ⁊ andreā fratrē ei⁹,
mittētes rhete in mare. Erāt
enīȝ piſcatores. Et ait illȝ. Ve
nite poſt me: ⁊ faciaȝ vos fieri
piſcatores hominū. At illi con
tinuo relictis rhetibus: ſecuti
ſunt eū. Et ꝓcedēs inde vidit
alios duos fratres: Jacobum
zebedei: ⁊ Joannē fratrē eius
in naui, cū zebedeo p̄re eorum
reficientes rhetia ſua. Et vo-
cauit eos. Illi aūt ſtatim reli-
ctȝ rhetib⁹ ⁊ patre, ſecuti ſunt
euȝ. Offerto. Mihi aūt nimis
ps. 138. honorificati ſūt amici tui de⁹:
nimis cōfortatus eſt principa-
Sacrifici (tus eorū. Sec.
um nr̄m tibi, dñe q̄s, bea-
ti Andree apoſtoli tui p̄catio
ſancta cōciliet: vt in cui⁹ hono
re ſolēniter exhibetur: eius me
ritis efficiat̄ acceptum. P. Cō ma th.
munio. Venite poſt me: faciā 4.
vos fieri piſcatores hominuȝ:
at illi relictis rhetibus ⁊ naui,
ſecuti ſunt dn̄m. Poſt cōmun.
Sumpſim⁹ dñe diuina my
ſteria, beati Andree fe-
ſtiuitate letātes: que ſicut tuis
ſanctis ad gloriā: ita nobis q̄s
ad veniam prodeſſe perficias.
Per dominuȝ nr̄m. In ſancti
Nicolai ep̄i ⁊ cōfeſſoris. Orō.
Deus q̄ beatū Nicolaum
pōtificē tuū innumerȝ de
corasti miraculȝ: tribue q̄s: vt
ei⁹ meritȝ ⁊ p̄cib⁹: à gehēne
īcendijs liberemur. p. Secre.
Sanctifica, q̄s dñe deus,
hec munera: q̄ in ſolēnita
te ſancti antiſtis tui Nicolai of
ferimus: vt p̄ ea vita nr̄a inter
aduerſa ⁊ ꝓſpera vbiq̄ʒ diriga
Sacri tur. p. Poſt cōio.
ficia que ſumpſimus dñe
pro ſolēnitate ſancti pōtificis
tui Nicolai: ſempit̄na nos ꝓte
ctione cōſeruent. Per. ¶ In
cōceptiōe virgi. Marie. Int.
Egredimini ⁊ videte cā. 3.
filie ſyon reginam
veſtram: quam lau-
dāt aſtra matutina:
cui⁹ pulchritudineȝ ſol ⁊ luna

mira tur: ꝛ iubilãt oẽs filij dei.
ps Oſtendat faciez ſuã: ſonet
vox eiꝰs in auribꝰ nr̃is: qꝛ eloq̃
um ſuũ dulce: ꝛ facies decora ni
mis. ℣. Gloria. Oratio.
DEus q̃ per imaculatam
virginꝫ cõceptionẽ, dignũ filio
tuo habitaculũ ꝑparaſti: cõce-
de q̃s: vt ſicut ex morte eiuſdez
filij ſui ꝑuiſa: eaz ab oĩ labe prę
ſuaſti: ita nos quoq̃ mundos
eiꝰ itercesſiõe adte ꝑuenire cõ
cedas. p e. Lec̃ libri ſapientie.
DOminꝰ poſſedit (ca. viij.
me in initio viaꝝ ſuaꝝ: an
teq̃ q̃cq̃ faceret à principio.
Ab ęterno ordinata ſum: ꝛ ex
antiq̃s ãteq̃ terra fieret. Nec
dũ erãt abyſſi: ꝛ ego iaz cõce-
pta erã. Necdũ fontes aq̃rum
eruperãt. Necdũ mõtes graui
molle cõſtiterãt. Ante oẽs col
les, ego parturiebar. Adhuc
terrã nõ fecerat: ꝛ flumina: ꝛ
cardines orbis terrę. Qñ prę-
parabat celos aderã: qñ certa
lege ꝛ gyro vallabat abyſſos:
q̃ndo ethera firmabat ſurſuz:
ꝛ librabat fontes aq̃rum. Qñ
circũdabat mari terminũ ſuũ:
ꝛ legẽ ponebat aquis: ne tran-
ſirent fines ſuos. Qñ appẽde-
bat fundamenta terrę: cum eo
erã cũcta cõponens. Et dele-
ctabar ꝑſingulos dies, ludẽs
corã eo omni tẽpore: ludens in
orbe terraꝝ: ꝛ delicię meę eſſe
cũ filijs hominũ. Nũc ergo filij
audite me. Beati q̃ cuſtodiunt
vias meas. Audite diſciplinã:
ꝛ eſtote ſapiẽtes: ꝛ nolite abij-
cere eã. Beatꝰ vir q̃ audit me:
ꝛ q̃ vigilat ad fores meas quo
tidie: ꝛ obſeruat ad poſtes oſtij
mei. Qui me iuenerit: iueniet
vitam: ꝛ hauriet ſalutẽ à dño.
Gradu. Qualis eſt dilecta nr̃a
chariſsime? q̃lis eſt mater: dici
te dñi? q̃lis ꝛ quanta ſit ſoror ꝛ
ſpõſa xp̃i. ℣. Dilecta nr̃a cãdi-
da imaculata: q̃ſi aurora cõſur
gens. Alla. ℣. Ueni regina
nr̃a: veni dña in hortũ odoris:
ſuper oĩa aromata. Sequẽtia
ſcti euange. ſm Lucam. ca. xj.
IN illo tpe. Loquẽte Je-
ſu ad turbas: extolens
vocẽ quędã mulier de turba di
xit illi. Beatus venter qui te
portauit: ꝛ vbera q̃ ſuxiſti. At
ille dixit. Quinimmò: beati qui
audiunt verbũ dei: ꝛ cuſtodiũt
illud. Offerto. Hortus cõclu-
ſus: fons ſignatus: emiſsiones
tuę paradiſus: ò maria manus
tuę ſtillauerũt myrrhaz melli-
fluiq̃ facti ſunt cęli: duz manu
dñi fabricata es mater tãti dei
SUſci (alleluia. Secreta.
pere digneris ꝓ temeti-
pſum benignitatꝫ auctorez ro
gamꝰ dñe: matris ac domꝰ tue

zelatorū deuotas cū hilaritate
ſupplicatiōes: vt ſicut ipſa tui
gratia prꝫueniente, mundo ho
die immunis apparuit: ita ipſi
mundam de tuę matris mune
re: te concedēte, exhibeāt gra-
tiarum actionem, per temeti-
pſum Jeſum chriſtuz. Qui vi.
Cōio. Glorioſa dicta ſunt de
te maria: quia fecit tibi magna
qui potens eſt alt̄a. Poſt cōio.
ODorem domine ſacrifi-
cij huius ſuſcipe ſuauita-
tis: ⁊ pręſta: vt qui hodie Ma
rię conceptionē iubilando ce-
lebrant: eius ſalubri oratione
fructum centuplū ſuę deuotio-
nis accipiant. Per. In ſcti da-
maſi papę ⁊ confeſſo. Oratio.
EXaudi domine preces no
ſtras: ⁊ intercedente be-
ato Damaſo confeſſore tuo
atque pontifice: ſupplicatio-
nes noſtras placatus intēde.
Per dominuz noſtrum Jeſuz
chriſtum filium tuū. Secreta.
ACcepta tibi ſit, queſumꝰ
dn̄e, ſacratę plebis obla-
tio, pro tuorū honore ſanctoꝝ:
quorum ſe meritis percepiſſe
de tribulatiōe cognoſcit auxili
um. Per dn̄m. Poſt comunio.
DA, q̄s dn̄e, fidelibꝰ popu
lis, ſctōꝝ tuoꝝ ſemper ve
neratiōe lętari: ⁊ eorū ꝑpetua
ſupplicatiōe muniri. p. ¶ In
ſctę Lucię v̄gīs ⁊ m̄. Introi.
DIlexiſti iuſticiam: ⁊ ps. 44.
odiſti iniq̄tatez: pro
pterea vnxit te deꝰ
deus tuus: oleo lęti-
cię prę cōſortibꝰ tuis. ps. Eru- ibi.
ctauit cor meum verbū bonuz:
dico ego opera mea regi. ℣.
Gloria patri ⁊ filio ⁊c. Oratio.
EXaudi nos deus ſaluta-
ris noſter: vt ſicut de bea
tę Lucię feſtiuitate gaudemꝰ:
ita pię deuotionis erudiamur
affectu. Per dominuz. Grad.
Dilexiſti iuſticiam, ⁊ odiſti ini-
q̄tatē. ℣. Propterea vnxit te ps. 44.
deus deus tuꝰ oleo lęticie. Al
leluia. ℣. Diffuſa eſt gratia in ibi.
labijs tuis: propterea benedi-
xit te deus in ęternū. Offerto.
Offerent regi v̄gines poſt eā:
proximę eius offerētur tibi. Sec.
ACcepta tibi ſit dn̄e ſacra
tę plebis oblatio, ꝓ tuo-
rum honore ſanctorū: quorum
ſe meritꝫ ꝑcepiſſe de tribulatio
ne cognoſcit auxilium. Per
dominuz noſtrum Jeſum xp̄z.
Cōio. Diffuſa eſt gratia in la ps. 44.
bijs tuis: propterea benedixit
te deus in ęternuz. Poſt cōio.
SAtiaſti dn̄e familiā tuā
muneribꝰ ſacris: eiꝰ q̄s
ſemper interuentione nos re-
foue: cuius ſolennia celebra-
mus. Per dominum noſtrum

die. Jeſum chriſtum filium tuum.
21. ¶ In ſctī thome apłi. Introi.
ps. Mihi autē nimis ho
308 norati ſunt amici tui
deus: nimis confor=
tatus eſt principatꝰ
eorum. ps. Dn̄e ꝓbaſti me, ⁊
cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſ
ſionem meaꝫ ⁊ reſurrectioneꝫ
meā. ꝟ. Gloria patri. Oratio.
Da nobis, q̄s domine, bea
ti apoſtoli tui Thome ſo
lēnitatibꝰ gloriari: vt eius ſem
per ⁊ patrociniis ſubleuemur:
⁊ fidē cōgrua deuotione ſecte=
mur. Per dominum. Lectio
libri ſapientie. Capitulꝫ. xiiij.
Benedictio domini ſuper
caput iuſti. Ideo dedit
illi dominus hereditatem: ⁊ di
uiſit ei parteꝫ in tribubus duo
decim: ⁊ inuenit gratiaꝫ in con
ſpectu oīs carnis. Et magnifi
cauit eū in timore inimicoruꝫ: ⁊
in verbis ſuꝫ mōſtra placauit.
Glorificauit eum in conſpectu
regum: ⁊ oſtendit illi gloriam
ſuā. In fide ⁊ lenitate ipſiꝰ ſan
ctum fecit illum: ⁊ elegit euꝫ ex
omni carne. Et dedit illi cor ad
precepta: ⁊ legem vite ⁊ diſci=
pline: ⁊ excelſum fecit illū. Sta
tuit illi teſtamētū eternū: ⁊ cir=
cūcixit eum zonā iuſtitie. Et in
ps. duit eum dominꝰ coronā glie.
137. Grad. Nimis honorati ſunt a

mici tui deus: nimis conforta=
tus eſt principatꝰ eorū. ꝟ. Di= ib.
numerabo eos: ⁊ ſuper arenaꝫ
multiplicabūtur. Alleluia. ꝟ. ps.
Gaudete iuſti in dn̄o: rectos de 32.
cet collaudatio. Sequētia ſan
cti euangelij ſm̄ Joānē. ca. xx.
In illo tp̄e. Thomas aūt
vnꝰ de duodecim, qui di=
citur didymus: nō erat cuꝫ eis
quando venit Jeſus. Dixerūt
ergo ei alij diſcipuli. Uidimus
dn̄m. Ille auteꝫ dixit eis. Niſi
videro in manibus eius fixurā
clauorum: ⁊ mittā digitū meuꝫ
in locū clauorū: ⁊ mittā manuꝫ
meā in latus eius: non credā.
Et poſt dies octo iterum erāt
diſcipuli eius intus: ⁊ thomas
cuꝫ eis. Uenit Jeſus ianuꝫ cla
uſis: ⁊ ſtetit in medio eorū: ⁊ di
xit eis. Pax vobis. Deinde di
cit thome. Infer digitum tuuꝫ
huc: ⁊ vide manꝰ meas: ⁊ affer
manū tuaꝫ, ⁊ mtte in latꝰ meū:
⁊ noli eſſe incredulus, ſed fide=
lis. R̄n̄dit thomas, ⁊ dixit ei.
Dn̄s meus, ⁊ deus meus. Di
cit ei Jeſus. Quia vidiſti me tho
ma credidiſti: beati qui non vi
derunt, ⁊ crediderunt. Offer.
In omnem terraꝫ exiuit ſonꝰ
eorum: ⁊ in fines orbis terre
verba eorum. Secreta.
Debitū tibi dn̄e nr̄e red=
dimꝰ ſeruitutis ſuppliciter exo

rãtes: vt ſuffragijs btī thome
apl̄i tui: ⁊ nobꝫ tua munera tue
aris: cuiꝰ honorãda cõfeſſione
Jo 20. laudis tibi hoſtias immolamꝰ.
Per. Cõio. Mitte manum tu
am, ⁊ cognoſce loca clauoꝝ: ⁊
noli eſſe incredulꝰ, ſed fidelis.
Adeſto nobꝫ (Poſt cõio.
queſumus miſericors de-
us, ⁊ intercedẽte ꝑ nobis bea
to Thoma apl̄o tuo: tua circa
nos ꝓpitiatꝰ dona cuſtodi. p.
In ſc̄e Anaſtaſie marty. oro.
Da, q̃s omnipotens deus,
vt q̃ beate anaſtaſie mar
tyris tue ſolẽnia colimus: eius
apud te patrocinia ſentiamꝰ.
Per dominum nr̄m. Secreta.
Accipe, q̃s domine, mune
ra dignãter oblata: ⁊ be-
ate anaſtaſie ſuffragantibus
meritis: ad nr̄e ſalutis auxiliũ
ꝑuenire cõcede. p. Poſt cõio.
Satiaſti dn̄e familiã tuam
muneribus ſacris: eiꝰ q̃s
ſemper interuẽtione nos refo-
ue: cuius ſolẽnia celebramus.
die. 14. Per dominum noſtrũ Jeſum
chriſtum filium tuũ. ¶ In ſcti
p̄s. 36. felicis ꝑpincꝫ pſby. ⁊ mar. Int.
Juſti meditabit̄
ſapientiam, ⁊ ligua
eius loquetur iudici
ibi. um: lex dei eiꝰ in cor
de ipſius. p̄s. Noli emulari in
malignãtibus, neqꝫ zelaueris

faciẽtes iniquitatẽ. ℣. Gloria.
Concede, q̃s omni(Oro.
potẽs deus: vt ad melio-
rẽ vitã ſanctorum tuoꝝ exem
pla nos ꝓuocent: q̃tenus quo
rum ſolẽnia agimꝰ: etiã actus
imitemur. per. Grad. Jurauit p̄s. 109
dominus, ⁊ non penitebit eũ:
tu es ſacerdos in eternum: ſm
ordinem melchiſedech. ℣. Di ibi.
xit dn̄s domino meo: ſede a dex
tris meis. Alleluia. ℣. Diſpo p̄s. 88.
ſui teſtamentũ electis meis: iu
raui dauid ſeruo meo. Offert.
Gloria ⁊ honore coronaſti eũ: p̄s. 8.
⁊ conſtituiſti eum ſuper opera
manuũ tuarũ dn̄e. Secreta.
Hoſtias tibi dn̄e beati fe-
licꝫ martyris tui dicatas
meritis benignus aſſume: ⁊ ad
perpetuũ nobis tribue ꝑueni-
re ſubſidiũ. p. Cõio. Poſuiſti p̄s. 20.
dn̄e ſuper caput eiꝰ coronã de
lapide precioſo. Poſt cõmun.
Queſumꝰ domine, ſaluta
ribꝰ repleti myſterijs: vt
cuius ſolẽnia celebramꝰ, eius
orationibus adiuuemur. Per
dominum noſtrum. ¶ In ſan- die. 16.
ctorũ martyriũ beraldi: petro
accurſij: adiuti: ⁊ ottonis. Int.
Multe tribulatiões p̄s. 33.
iuſtoꝝ: ⁊ de his oĩ-
bꝰ liberauit eos do-
minꝰ: dn̄s cuſtodit
omnia oſſa eorum: vnũ ex his

nõ conteret. ps Bñdicam dñz
ps. 33. in omni tpe:ſemp laus ei9 i ore
meo. ℣ Gloria patri. Oratio.

Largire nobz,q̃s dñe,bea
tis martyrib9 tuz, Beral
do,petro,accurſio,adiuto,⁊ ot
tone intercedentibus,cęleſtia
ſemp ⁊ xp̃m amare: quoꝝ glo-
rioſo martyrio ordinis minoꝝ
initia cõſecraſti.p. Lec epiſto-
lę beati pauli apoſtoli ad Co-
rinthios .j. Capitulum . iiij.

Fratres. Spectaculum
facti ſum9 mũdo,⁊ ange-
lis ⁊ hoibus. Nos ſtulti ꝓpter
chriſtum: vos aũt prudẽtes in
xp̃o. Nos iſirmi:vos autez for-
tes. Uos nobiles: nos autem
ignobiles. Uſqz i hãc horã: ⁊ e
ſurim9: ⁊ ſitim9: ⁊ nudi ſum9: ⁊
colaphis cedimur: ⁊ inſtabiles
ſum9: ⁊ laboram9 opantes ma
nib9 nr̃is. Maledicimur: ⁊ bñ
dicim9. Perſecutionem pati-
mur: ⁊ ſuſtinem9. Blaſphema
mur: ⁊ obſecram9. Tanq̃z pur
gamenta hui9 mũdi facti ſum9
oĩuz pipſima vſqz ad huc. Nõ
vt cõfundaz vos hęc ſcribo: ſ
vt filios meos chariſsimos mo
neo: in xp̃o Jeſu domino nr̃o.
Gradu. Uindica dñe ſangui-
nẽ ſctõꝝ tuõꝝ,qui effuſ9 eſt. ℣.
Poſſuerũt mortalia ſuorũ tuo
rum dñe, eſcas volatilib9 celi:
carnes ſctoꝝ tuoꝝ beſtijs ter-
rę. Alla. ℣. Hęc eſt vera frat
nitas: q̃ vincit mundi crimina:
xp̃m ſecuta eſt inclyta: tenẽs
regna cęleſtia. Sequentia
ſancti euangelij ſecundũ.
Mattheum capitulum .x.

In illo tẽpore. Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis. Ecce
ego mitto vos ſicut oues in me
dio lupoꝝ. Eſtote ergo prudẽ
tes ſicut ſerpẽtes: ⁊ ſimplices
ſicut colũbę. Cauete autẽ ab
hominib9. Tradent enim vos
in cõcilijs: ⁊ in ſynagôgis ſuis
flagellabũt vos: ⁊ ante reges
⁊ pſides ducemini propter me:
in teſtimoniũ illꝫ ⁊ gẽtib9. Cũ
aũt tradẽt vos: nolite cogitare
quõ aut q̃d loq̃mini. Dabit e-
ni vobz i illa hora: q̃d loq̃mini.
Nõ eni vos eſtꝫ q̃ loq̃mini: ſed
ſpũs pr̃is vr̃i q̃ loq̃tur i vobis.
Tradet ãt fr̃ fratrẽ i mortẽ: ⁊
pater filiũ. Et inſurgent filij in
parentes: ⁊ morte eos afficiẽt.
Et eritis odio omnibus homi
nibus propter nomen meum.
Qui autẽ perſeuerauerit vſqz
in finem: hic ſaluus erit. Offer
to. Juſtorum animę in manu
dei ſunt: ⁊ non tanget illos tor-
mentum mortis: viſi ſunt ocu-
lis inſipientium mori: illi autez
ſunt in pace. Alleluia. Secre.

Pro pcioſa dñe tuoꝝ mor
te ſanctorum, ſacrificium

iſtud offerimus: quo opē tuam
nr̄is tp̄ibus clementer impen
das: ⁊ grāz nob vere deuotionꝫ
exhibeas. Per. Cōio. Dico
aūt vobis amicis meis: ne ter-
reamini ab hꝫ qui vos ꝑſequū-
tur. Poſt communio.
Celeſtia dn̄e dona q̄ ſum-
pſimus: vitam nobis tribuant
ſempiternā: quā cum beatoꝝ
martyꝝū tuoꝝ, Beraldi, Pe-
tri, Accurſij, Adiuti: atq; otto
die. nis glorioſis meritis implora-
17. mus. Per dn̄m noſtruꝫ. ¶ In
ps. ſcti Marcelli pape ⁊ m. Int.
131. Statuit ei dominus
teſtamentū pacis: ⁊
principē fecit eum:
vt ſit illi ſacerdotij di
ibi. gnitas in eternū. ps. Memen
to dn̄e dauid: ⁊ omnis māſuetu
dinis eius. ℣. Gloria. Oratio.
Preces populi tui, q̄s do-
mine, clemēter exaudi: vt
beati Marcelli martyris tui
atq; pontificis meritis adiuue
mur: cuius paſſione letamur.
ps. Per. Gradua. Inueni dauid
88. ſeruū meū: oleo ſctō meo vnxi eū
manus enim mea auxiliabitur
ei: ⁊ brachiū meuꝫ confortabit
ibi. eum. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus
in eo: ⁊ filius iniquitatis nō no
ps. cebit ei. Alla. ℣. Tu es ſacer-
109. dos in eternū: ſecundū ordi nē
melchiſedech. Offerto. Veri

tas mea ⁊ mīa mea cū ipſo: ⁊ in
nomine meo exaltabitur cornu
Suſcipe (eius. Secreta.
queſumus dn̄e, munera
dignāter oblata: ⁊ beati Mar
celli ſuffragātibus meritis, ad
noſtre ſalutis auxiliū ꝓuenire
concede. Per dn̄ꝫ. Cōmunio.
Domine q̄nque talenta tradi
diſti mihi: ecce alia quinq; ſup
lucatꝰ ſum: euge ſerue bone ⁊
fidelꝫ: q2 in pauca fuiſti fidelꝫ:
ſupra multa te cōſtituam: intra
in gaudiū dn̄i tui. Poſt cōmu.
Satiaſti dn̄e familiā tuam
muneribus ſacris: eiꝰ q̄s
ſemp interuētione nos refoue: die.
cuiꝰ ſolēnia celebramꝰ. p. ¶ In 16.
feſto ſcti ātonij abbatis. Intr. ps.
Scitote quoniā mi- 85.
rificauit dn̄s ſanctū
ſuum: dn̄s exaudiuit
eū, ſtollā glīe induit
eū. ps. Et factꝰ eſt i pace locꝰ ibi.
eius: ⁊ habitatio eiꝰ in ſyon. ℣.
Deus q̄ (Gloria. Oratio.
cōcedis obtētu beati an-
tonij cōfeſſoris tui, morbidum
ignē extingui: ⁊ mēbris egrꝫ re
frigeria ꝑſtari: fac nos ꝓpitiꝰ
ipſiꝰ meritꝫ à gehēne icendijs
liberatos, integros mēte ⁊ cor
pore tibi feliciter igl'ia preſen-
tari. Per. Lec libri ſapiē. ca. l.
Ecce cōfeſſor magnꝰ q̄ in
fide ſua ꝓbatꝰ eſt ⁊ cogni

tus eſt: in verbis ſuis fidelis.
Quaſi ſtella matutina ī medio
nebulę: ⁊ q̄ſi ſol refulgens: ſic
beatꝰ Antonius effulſit in tē-
plo dei. Quaſi archꝰ refulgēs
īter nebulas glię: ⁊ q̄ſi flos ro-
ſarum in diebꝰ veris. Quaſi li
lia in tranſitu aquę: ⁊ thus re-
dolēs in diebꝰ eſtatis. Quaſi
ignis effulgēs ⁊ thus ardēs in
igne. Quaſi vas auri ſolidū: or
natū oī lapide p̄cioſo. Quaſi
oliua pululās: ⁊ cypreſſus ī al
titudinē ſe extollēs. In accipi-
endo ipſum ſtoliam glorię: ⁊ ve
ſtiri eū ī cōſumatione virtutꝫ.
Gradu. Sanctus dei germi-
nauit Antoniꝰ, ⁊ flagrauit vir
tute vt liliū. ℣. Propterea ho-
norari meruit: ⁊ ſublimari ad
celeſte ſoliuꝫ. allā. allā. ℣. Fe-
lix corpus ⁊ fęlis anima: felix
virtus ſancti Antonij: cuiꝰ no
men collaudāt oīa, ⁊ verentur
gentes ⁊ populi: flāmas ignis
orchi incendia ſuffocat victor
demonij tua p̄ce laude: ⁊ glia
nos copulat ſctoꝝ cętui. allā.
aliud allā. alleluia. ℣. Antoni
paſtor ī clite, q̄ cruciatos reficꝫ
morbos ſanas ⁊ deſtruꝫ: ignis
calorē extinguꝫ: pie pr̄ ad dn̄ꝫ
ora, p nobꝫ miſerꝫ. allā. Seq̄n
tia ſcti euāge ſm̄. Marc. xix.
In illo tp̄e. Dixit ſymon
petrus ad Jeſum. Ecce
nos reliq̄mꝰ oīa, ⁊ ſecuti ſumꝰ
te: q̄d ergo erit nobꝫ? Jeſꝰ aūt
dixit illis. Amē dico vobis, q̄
vos q̄ ſecuti eſtꝫ me, in regene
ratione cū ſederit filiꝰ hoīs
in ſede maieſtatis ſuę: ſedebitꝫ
⁊ vos ſuper ſedes duodecī iu-
dicātes duodecim tribꝰ Iſra-
ël. Et oīs q̄ reliquerit domuꝫ,
vl' fr̄es, aut ſorores, aut patrē,
aut matrē, aut vxorē, aut filios
aut agros propter nomē meū:
centuplū accipiet, ⁊ vitā eter-
nā poſſidebit. Offerto. In-
clito Antonio ſpūs ſanctꝰ di-
xit, qm̄ viriliter dimicaſti, ecce
ego tecū ſum, ⁊ faciā te in toto
orbe nominari. Secreta.
Sacrificium nr̄m, q̄s dn̄e,
benignus intēde: quo ſicut be
ati Antonij p̄cibus cruciatus
tēporales ſanare non deſinis:
ita erui miſericorditer impetre
mus ab eternis. p. Cōio. Ser
uꝰ xp̄i Antoniꝰ heremita fru-
galiter iungat ſanctis ameniꝫ
nos in celo perennit. Poſt cōio.
Proſit nobis ad ſalutem,
q̄s domine, ſacri muneris
oblatio: p q̄ꝫ beati Antonij ful
ti ſuffragio: exēplo ipſius oīa
tela nequiſſimi hoſtis ignea ex
tinguentes: ſanctorum merea
mur adiungi conſortio. Per
dn̄m noſtrū Jeſum. ¶ In ſctē
Priſcę virginis ⁊ m̄. Introi.

Die. 18. **L**Oquębar de teſti-
monijs tuiꝫ in cōſpe-
ps. ctu regū, ꝛ nō cōfun
118. debar: ꝛ meditabor
in mādatis tuis, q̄ dilexi nimꝫ.
ibi. ps. Beati immaculati in via: q̄
ambulant in lege dñi. ℣. Glīa.

DA, q̄s oṗs deus, (Oro.
vt q̄ beatę Priſcę marty
ris tuę natalitia colimus: ꝛ an
nua ſolennitate lętemur: ꝛ tan
tę fidei ꝑficiam⁹ exēplo. Per.
ps. Grad. Specie tua ꝛ pulch. ꝛ tu
44. dine tua intēde ꝓſpere ꝓcede
ꝛ regna. ℣. Propt veritatē: ꝛ
ibi. manſuetudinē ꝛ iuſtitiā ꝛ ddu
cet te mirabiliter dextera tua.
ps. Alla. ℣. Loquębar de teſti-
118. monijs tuis in cōſpectu regū:
ꝛ nō cōfundebar. Offert. Fi-
ps. lię regū in honore tuo: aſtitit
44. regina a dextris tuis: in veſtitu
deaurato circūdata varietate.

HOſtia, q̄s dñe, quā (Sec.
in ſanctorū tuorū natali-
tijs recenſentes offerim⁹: ꝛ vi
cula nr̄ę prauitatꝫ abſoluat: ꝛ
tuę nobis mię dona cōciliet. p.
Cōio. Feci iudicium ꝛ iuſtici
ps. am dñe: nō calūnietur mihi ſu-
118. perbi: ad oīa mādata tua diri-
gebar: oēm viā iniquitatꝫ odio
habui. Poſt communio.

QUeſum⁹ dñe, ſalutarib⁹
repleti myſterijs: vt cui⁹ ſolē-
nia celebramus: eius orationi-
bus adiuuemur. Per. In ſan- Die.
ctorum martyrū Marij mar 19.
thę Audifax ꝛ abachū. Oro.

EXaudi dñe pplm tuū cuꝫ
ſanctorꝫ tuorꝫ patrocinio
ſupplicantē: vt ꝛ tpalis vitę no
bis tribuas pace gaudere: ꝛ
ęternę repire ſubſidiū. p. Sec.

PReces dñe tuorū reſpice,
oblationeſq; fideliū: vt ꝛ
tibi grata ſint ꝓ tuorꝫ feſtiuita
te ſanctorꝫ: ꝛ nobꝫ cōferat tuę
ꝓpitiationis auxilium. Per.

SAnctorꝫ tuorꝫ (Poſt cō.
dñe interceſſione placa-
tus p̄ſta q̄s: vt q̄ tēporali cele-
bramus actione: perpetua ſal-
uatiōe capiam⁹. p. ¶ In ſctorꝫ
marty. Fabia ꝛ Sebaſ. Int. Die.

INtret in cōſpectu 20.
tuo dñe gemitus cō ps.
peditorū: redde vici 78.
nis noſtris ſeptuplū
in ſinu eorū: vindica ſanguinē
ſanctorū tuorū, qui effuſus eſt.
ps. Deus venerunt gētes in
hereditatē tuā, polluerūt tem ibi.
plum ſanctum tuū: poſuerunt
Hieruſalē in pomorū cuſtodi-
am. ℣. Gloria patri ꝛ. Oratio.

INfirmitatē noſtrā reſpi-
ce oṗs deus: ꝛ q2 pond⁹
ꝓprię actionis grauat: beato-
rū martyrū tuorū Fabiani ꝛ
Sebaſtiani interceſſio glorio
ſa nos ꝓtegat. p. Lec. eplę be

ati Pauli apl̄i ad Hebꝛe c.xi.
FRatres. Sancti ꝑ fidem
vicerūt regna: opati ſunt
iuſtitiam: adepti ſunt repꝛomiſ
ſiones. Obturauerūt oꝛa leo=
num: extinxerunt ipetuʒ ignis
effugauerunt acieʒ gladij con=
ualuerunt de infirmitate: foꝛ=
tes facti ſunt in bello. Caſtra
verterūt exteroꝝ: acceperunt
mulieres de reſurrectiōe moꝛ=
tuos ſuos. Alij autem diſtenti
ſunt non ſuſcipientes redēptio
nem: vt melioꝛem inuenirent
reſurrectioneʒ. Alij verò ludi=
bꝛia ⁊ verbera expti: inſuper ⁊
vincula ⁊ carceres. Lapidati
ſunt: ſecuti ſunt: tētati ſunt: in
occiſione: gladij moꝛtui ſunt.
Circuierūt imelotis: ⁊ in pelli
bus capꝛinis: egētes: anguſti=
ati: afflicti: quibꝰ dignꝰ nō erat
mundus. In ſolitudinibus er=
rātes. In mōtibus: ⁊ in ſpelū=
cis: ⁊ in cauernis terrę. Et hi
oēs teſtimonio fidei ꝓbati iuē
ti ſunt. In xp̄o Jeſu dn̄o nr̄o.
Gradu. Glorioſus deūs i ſan=
ctis ſuis mirabilis in mageſta
ex. te: faciēs ꝓdigia. ℣. Dextera
15. tua dn̄e gloꝛificata eſt in virtu=
te: dextera manus tuę cōfregit
ps. inimicos. Alla. ℣. Sancti tui
144 dn̄e bn̄dicent te: gloꝛiaʒ regni
tui dicēt. ꝓm. Lucā. c.vj.
In illo tp̄e. Deſcendens
Jeſus de monte ſtetit i loco cā
peſtri: ⁊ turba diſcipuloꝝ eius:
⁊ multitudo copioſa plebꝫ ab
oī iudęa ⁊ Hieruſalem: ⁊ mari
tima ⁊ tyri ⁊ ſydonis: qui vene
rant vt audirēt eū ⁊ ſanarētur
a languoꝛibus ſuis. Et q̄ vexa
bantur à ſpiritibꝰ imundis cu
rabantur. Et oīs turba quęre
bat eum tangere: qꝛ virtus de
illo exibat: ⁊ ſanabat oēs. Et
ipſe eleuatis oculis in diſcipu=
los ſuos: dicebat. Beati pau=
peres: qm̄ veſtrum eſt regnuʒ
dei. Beati qui nūc eſuritis: qꝛ
ſaturabimini. Beati qui nunc
fletis: qꝛ ridebitis. Beati eritʒ
cū vos oderint hoīes: ⁊ cuʒ ſe=
parauerīt vos: ⁊ expꝛobꝛaue=
rint: ⁊ eiecerint nomē veſtrum
tanq̄ malum ꝓpter filium ho
minʒ. Gaudete ī illa die: ⁊ exul=
tate: ecce enim merces veſtra
multa eſt in cęlꝭ. Offerto. Lę ps.
tamini in domino ⁊ exultate iu 31.
ſti: ⁊ gloꝛiamini oēs recti coꝛde.
HOſtias tibi dn̄e: bea= Sec.
toꝛum martyꝛuʒ tuoꝛum
Fabiani ⁊ Sebaſtiani dica=
tas meritis benignus aſſume:
⁊ ad perpetuum nobis tribue
pꝛouenire ſubſidium. Per do=
minum noſtrum Jeſum xp̄m.
Cōmunio. Multitudo lāguē=
tium: ⁊ qui vexabantur à ſpiri=
tibus immundis: veniebāt ad

cum: quia virtus de illo exibat ꝛ ſanabat omnes. Poſt cõio.

Refecti participatiõe muneris ſacri, q̃s domine, deus noſter, vt quoꝝ exequimur cultum ſentiamus effectuȝ. p.

¶ In ſancte Agnetis virginis ꝛ martyris. Introitus.

Me expectauerunt peccatores: vt pderent me: teſtimonia tua dñe intellexi: omnis cõſummationis vidi finẽ: latum mandatum tuum nimiȝ. ps. Beati imaculati in via qui ambulant in lege dñi. v. Glia.

Omnipotens ſempiterne Oro. deus, qui infirma mundi eligis vt fortia queqȝ confundas: concede propitius: vt qui beate Agnetis martyris tue ſolẽnia colimus: eius apud te patrocinia ſentiamus. Per. Lectio libri ſapientie. capi. lj.

Confitebor tibi dñe rex: ꝛ collaudabo te deum ſaluatorem meum. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor: ꝛ protector factus es mihi: ꝛ liberaſti corpus meũ à perditione. A laqueo ligue inique: ꝛ à labijs operantiũ mendacium: ꝛ in conſpectu pſequentiuȝ factus es mihi adiutor. Et liberaſti me ſm multitudinem miſericordie nominis tui á rugiẽtibus preparatis ad eſcam: de manibus q̃rentium aĩam meã ꝛ de multȝ tribulationibꝰ: que circundederunt me. A preſſura flamme que circũdedit me: ꝛ in medio ignis non ſum eſtuata. De altitudine ventris inferi: ꝛ à lingua coinquinata: ꝛ â verbo mendacij. A rege iniquo: ꝛ à lingua iniuſta liberaſti me. Laudabit vſqȝ ad morteȝ anima mea dñm: quoniam eruis ſuſtinentes te: ꝛ liberas eos de manu anguſtie: domine deus noſter. Gradua. Diffuſa eſt gratia in labijs tuis: ꝓpterea benedixit te deꝰ in eternũ ℟. Propter veritatẽ ꝛ manſuetudinem ꝛ iuſtitiaȝ: ꝛ deducet te mirabiliter dextera tua. Alleluia. ℣. Quinqȝ prudentes virgines acceperũt oleũ in vaſis ſuis cum lampadibus: media autem nocte clamor factꝰ eſt: ecce ſponſus venit: exite obuiam xp̃o dño. Seq̃ntia ſancti euangelij. ſm Matthe. c. xxv.

In illo tp̃e. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolã hanc. Simile eſt regnum celorum decem virginibꝰ que accipientes lampades ſuas exierunt obuiam ſponſo ꝛ ſponſe. Quinqȝ autem ex eis erãt fatue: ꝛ quinqȝ prudentes. Sed quinqȝ fatue acceptis lampa-

dibus nõ ſumpſerũt oleũ ſecũ. Prudẽtes ꝟo: acceperũt oleũ i vaſis ſuis cũ lãpadibꝰ. Mora aũt faciẽte ſpõſo dormitauerũt oẽs ⁊ dormierũt. Media aũt nocte clamor factꝰ eſt: ecce ſponſus venit: exite obuiam ei. Tũc ſurrexerũt oẽs ꝟgines ille: ⁊ ornauerũt lãpades ſuas. Fatuę aũt ſapiẽtibꝰ dixerunt. Date nobꝫ ꝺ oleo veſtro: qꝛ lãpades nr̃ę extinguunt̃. Rñderũt prudẽtes dicẽtes. Ne forte nõ ſufficiat nobꝫ ⁊ vobꝫ: ite potiꝰ ad vẽdentes: ⁊ emite vobꝫ. Dũ aũt irent emere venit ſpõſus: ⁊ q̃ paratę erãt ĩtrauerunt cuꝫ eo ad nuptias: ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime vero veniũt ⁊ reliq̃ virgines dicẽtes. Domine dñe: aperi nobis. At ille rñdẽs ait. Amẽ dico vobꝫ: neſcio vos. Vigilate itaqꝫ: qꝛ neſcitꝫ diẽ neqꝫ horã. Offer. Offerẽtur regi ꝟgines poſt eã: ꝓxime eiꝰ offerent̃ tibi ĩ lętitia: ⁊ exultatiõe: adducẽtur in tẽplũ regi dño. Secr.

Hoſtias dñe quas tibi offerimꝰ ꝓpitiꝰ ſuſcipe: ⁊ ĩtercedẽte btã agnete martyre tua: vĩcula peccatorũ nr̃oꝝ abſolue. P. Cõmunio.

Quinqꝫ prudẽtes virgines acceperũt oleũ i vaſis ſuis cũ lãpadibꝰ: media aũt nocte clamor factꝰ eſt: ecce ſponſꝰ venit: exite obuiam chriſto dño. Poſtc̃.

Refecti cibo potuqꝫ cęleſti deus noſter: te ſupplices exoramus: vt in cuiꝰ hęc cõmemoratione ꝑcepimꝰ: eiꝰ muniamur ⁊ ꝓ̃cibꝰ. P. ¶ In ſctõꝝ marty. vincẽ. ⁊ anaſta. Oratio

Adeſto, q̃s dñe, ſupplicationibꝰ noſtris: vt qui ex iniquitate noſtra reos nos eſſe cognoſcimus: beatorũ martyrũ tuorũ vincentij ⁊ anaſtaſij ĩterceſſiõe liberemur. P. Secr.

Muneribus nr̃is, q̃s dñe, precibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus nos munda myſterijs ⁊ clementer exaudi. Per dominum noſtrum. Poſt cõmunio.

Quęſumꝰ, oĩps deus, vt q̃ cęleſtia alimẽta percepimus: intercedẽtibus btĩs martyribus tuis vincẽtio ⁊ anaſtaſio ꝑ hęc cõtra oĩa aduerſa muniamur. Per. ¶ In ſctẽ emerentianę virginis ⁊ martyris. officium vt ſupra ĩ feſto ſanctę priſcę ſcilicet. Loq̃bar ꝺ teſtimonijs tuis. Orationes dicuntur de cõi virginũ. ¶ Notãduꝫ ꝙ quãdocũqꝫ aliquod feſtũ apoſtolorũ petri ⁊ pauli celebratur in dñica: de qua fit cõmemoratio: cõmemoratio dominicę ſemꝑ precedit cõmemorationẽ alteriꝰ eorũdẽ: tam ĩ vtriſqꝫ veſperis: q̃ꝫ matutinis: ⁊ miſſa.

In feſto ſcti pauli, primi he-
o:e. remite, cõfeſ. nõ põtificꝭ. Antr.
10. ps. 36. OS iuſti meditabitur ſapientiaȝ: ⁊ lingua eius loquetur iudicium: lex dei eius ĩ cor-
bi. de ipſius. ps. Noli emulari in malignantibus: neqꝫ zelaueꝛꝫ facientes iniqtatem. ℣. Glia.

Sancti Pauli pmi (Oro. heremite maieſtati tue, q̃ſumus dñe, nos cõmendet oro: ⁊ pro nobꝫ ipſo intercedẽte, ad gaudia eterna pducas. Per.

Lectio libri ſapiẽtie. ca. xlvij.

Dedit dñs confeſſionem ſctõ ſuo: ⁊ excelſo in ℣bo glorie. De oĩ corde ſuo laudauit dñm: ⁊ dilexit deũ q̃ fecit illum. Et dedit illi contra inimicos potentiam. Et ſtare fecit cantores cõtra altare: ⁊ in ſono eorum dulces fecit modos. Et dedit in celebrationibꝰ decus: ⁊ ornauit tempora vſqꝫ ad conſummationem vite. Chriſtus purgauit peccata ipſius: ⁊ exaltauit in eternum cornu ipſius. Sapientia laudabit animam ſuaȝ: ⁊ in dño honorabitur. Et in medio populi ſui gloriabitur: ⁊ in eccleſijs altiſſimi aperiet os ſuum: ⁊ in conſpectu virtutis illius gloriabitur. In medio populi ſui exaltabit: ⁊ in plenitudine ſancta admirabitur. Et in multitudine electorum habebit laudeȝ: ⁊ inter benedictos bñdicetur.

Gradu. Os iuſti meditabitur ps. 36
ſapientiam: ⁊ lingua eius loq̃tur iudicium. ℣. Lex dei eiꝰ in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alla. ℣. Beatꝰ vir q̃ ſuffert tẽtationẽ: qm̃ cùm probatus fuerit: accipiet coronam vite. Seq̃ntia ſcti euãgelij ſm Math. c. xxv.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Homo quidam peregrè proficiſcens, vocauit ſeruos ſuos: ⁊ tradidit illis bona ſua. Et vni dedit quinqꝫ talenta: alij autem duo: alij verò vnum. Unicuiqꝫ ſm propriam virtutẽ. Et profectꝰ eſt ſtatiȝ. Abijt autẽ qui quinqꝫ talenta acceperat: ⁊ operatus eſt in eȝ: ⁊ lucratus eſt alia quinqꝫ. Similiter autẽ ⁊ qui duo talenta acceperat: lucratꝰ eſt alia duo. Qui autẽ vnũ acceperat: abiens fodit in terram: ⁊ abſcondit pecuniaȝ dñi ſui. Poſt multum verò temporis: venit dñs ſeruoꝝ illorum: ⁊ poſuit rõnem cum eis. Et accedens qui quĩqꝫ talenta acceperat: obtulit alia quinqꝫ talenta dicẽs. Domine, quĩqꝫ talenta tradidiſti mihi: ecce alia quĩqꝫ ſuplucra-

tus ſum. Ait dominus eius: eu
ge ſerue bone ⁊ fidelis: quia in
pauca fuiſti fidelis: ſupra mul-
ta te conſtituam: intra in gau-
dium domini tui. Acceſsit aũt
⁊ qui duo talenta acceperat: ⁊
ait. Domine duo talẽta tradi-
diſti mihi: ecce alia duo ſuper-
lucratus ſum. Ait illi dñs ei⁹.
Euge ſerue bone ⁊ fidelis: q2
ſuper pauca fuiſti fidelꝫ: ſupra
Ps. 88. multa te cõſtituam: intra ĩ gau
dium dñi tui. Offerto. Veri-
tas mea ⁊ miſericordia mea cũ
ipſo: ⁊ in nomine meo exaltabi
tur cornu eius. Secreta.
Preſta nobis q̃s oĩpotẽs
de⁹: vt noſtrę humilitatꝫ obla-
tio: ⁊ ꝓ tuorũ tibi grata ſit ho-
nore ſanctorum ⁊ nos corpore
matthe. 24. pariter ⁊ mẽte purificet. Per.
Cõio. Beatus ſeruus quem
cũ venerit dominus: inuenerit
vigilãtem: amen dico vobꝫ: ſup
oĩa bona ſua cõſtituet eũ. Poſt
cõio. Queſumus oĩps de⁹:
vt q̃ cęleſtia alimenta p-
cepimus: intercedente beato
Paulo primo heremita confe
ſore tuo: per hęc contra aduer
ſa oĩa muniamur. P. ¶ In miſ-
die. 14. ſa de nomine Jeſu. Introit⁹.
In nomine Jeſu oẽ
philip. 2. genu flectatur: cęle
ſtiũ: terreſtriũ: ⁊ in-
fernorũ: ⁊ oĩs ligua
confiteatur: q2 dñs noſter Je-
ſus xp̃s in gloria eſt dei patris.
℣. Laudate dñm qm̃ bon⁹ eſt Ps. 34.
dñs: pſallite nomini ei⁹ quoni-
am ſuaue eſt. Gl'ia. Gloria iex.
Deus q̃ glorioſiſsi- Oõo.
mũ nomen xp̃i vnigeniti
filij tui dñi nr̃i: feciſti fidelibus
tuis ſumme ſuauitatis affectu
amabile: ⁊ malignis ſpiritibus
tremendum atq3 terribile: cõ-
cede propitius: vt oẽs qui hoc
nomen Jeſu deuote venerant
in terrꝫ: ſanctę cõſolationꝫ dul-
cedinẽ in p̃ſenti percipiãt: ⁊ in
futuro gaudiũ exultationꝫ ⁊ in
terminabilis beatitudinꝫ obti
neant in cęlis. Per. Alia oõ.
Deus qui glorioſo ac mi-
rabili nomine dilectũ vni
genitum tuũ, redemptorẽ nr̃m
Jeſum appellare voluiſti: con
cede propitius, vt qui eiuſdem
benedicti Saluatoris nomen
celebriter veneramur in terris
eius fęlici conſortio perẽniter
perfruamur in cęlis. Per eun.
Lectio actuũ apoſtolorum. c. iiij.
In diebus illis. Petrus
repletꝰ ſpiritu ſctõ dixit.
Principes populi ⁊ ſeniores
audite. Si nos hodie diiudica
mur in beneficio hominis ĩfir-
mi: in quo iſte ſaluus fact⁹ eſt.
Notum ſit omnibus vobis: ⁊
omni plebi Jſraël: quia in no-

mine dñi nñi ieſu xpi nazareni: quẽ vos crucifixiſtꝫ: q̃ꝫ deus ſuſcitauit à mortuꝫ: ĩ hoc iſte aſtat corã vobꝫ ſan⁹. Hic eſt lapꝫ q̃ re ꝓbat⁹ eſt à vobꝫ edificãtib⁹. Qui fact⁹ eſt in caput ãguli: ⁊ non eſt in alio aliquo ſal⁹. Nec enĩ nomẽ eſt aliud ſub celo datũ hoĩb⁹: in quo oporteat nos ſaluos fieri. ℟. Cõſtituit de⁹ pať ad dexterã ſuã, Jeſuꝫ xpm in celeſtib⁹: ſupra oẽm poteſtatẽ, principatũ: ⁊ ṽtuteꝫ: ⁊ dñationẽ ⁊ oẽꝫ nomẽ qd̃ noiať: nõ ſolũ ĩ hoc ſeculo: ſꝫ etiã ĩ futuro ⁊ oĩa ſubiecit ſub pedib⁹ ei⁹. ℣. Adiuua nos de⁹ ſalutarꝫ nr̃: ⁊ ꝓpter gloriã nominꝫ tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpiti⁹ eſto peccatis nr̃is ꝓpter nomẽ tuũ. Alleluia. ℣. Dulce nomẽ dñi nr̃i ieſu xpi: melos auri, mel in eſu: cordꝫ ver⁹ iubil⁹: effugat mundi ſibilũ. Infra. lxx. Tractus.

Dulce nomẽ ieſu xpi, oẽꝫ auferẽs triſtitiã iocũdãs, mẽtem iubilo. ℣. Tollit luctũ, affert fructũ: ⁊ obductũ ⁊ ſeductũ purgat cor à nubilo. ℣. Noiatũ inuocatũ, honoratũ, ꝑdicatũ: ſemp ſonat dulciť. ℣. Tã peccatũ q̃ꝫ reatũ: cõdonatũ, expurgatuꝫ: reddit, mulcẽs leniť. ℣. Nos defendit: nos accẽdit: nos intẽdit
Jo an. 16. ⁊ extẽdit, hoc nomẽ ĩ gaudiuꝫ. Tpe paſchali. Alľa. ℣. Uſq̃ modo nõ petiſtꝫ quicq̃ꝫ in noĩe meo: petite, ⁊ accipietꝫ. Alľa. luc. 24.
℣. Surgẽs ieſ⁹ dñs nr̃ ſtetit in medio diſcipl'oꝝ ſuoꝝ: ⁊ dixit eꝫ, pax vobꝫ. Poſt aſcẽſionẽ dñi.
Alľa. ℣. Non vos reliquã orphanos: vado ⁊ venio ad vos: Jo an. 14.
⁊ gaudebit cor vr̃m. Sequentia omni tempore ꝑter q̃ꝫ infra ſeptuageſimã dicať.

Dulcis ieſ⁹ nazaren⁹: iudeoꝝ rex amen⁹ pi⁹ pulcher florid⁹. Pro ſalute ſue gẽtis: ſubit mortẽ in tormẽtis: fact⁹ pauẽs liuid⁹. Dulce nomẽ ⁊ cognomen: hoc trãſcẽdens eſt ꝓnomẽ: oĩb⁹. hominibus. Mulcet reos, ſanat egros: fouet leſos munit eos: ſeruat ab inſultibus. Huius regis ſub vexillo, ſtatũ regꝫ in trãquillo: hoſtes tui fugiũt. Nomẽ ieſu meditatũ: belli fugat apparatum: hoſtes victi fugiunt. Hoc eſt nomen recolendum: quia ſemp eſt tremendum: malignis ſpiritib⁹. Hoc eſt nomen ſalutare: ⁊ ſic tamen ſingulare quod ſuccurrit triſtibus. Hoc nos decet honorare: archa cordis reſerare: cogitare peramare amore heroyco. Ignatius hoc docuit: illum poſſuꝫ inſonuit: cor eius ſciſſuꝫ patuit inſcriptuꝫ Jeſu celico. Ut quid maiora cupim⁹: quã quod Jeſus ſit intimus qui eſt

peramantiſsimus: ⁊ q̄rit nos amare. Amat feruētiſsimè amat cōſtantiſsimè: ⁊ ſuos vult iuuare. Nomē ſuū fecit tale: vt ſit cūctis cordiale: capitale principale: dilectū ex intimis. Habēt hoc nature iura: vt amātē tota cura: reamemꝰ placitura pſtantes ex aīs. Ieſu nomen oē bonū tenet: dulcē fecit ſonū, promeretur regni thronū: auditum letificat. In hoc lucet ſplēdor pr̄is: in hoc patet dcor mr̄is: in hoc fulget honor fr̄is: in hoc fr̄es magnificat. Caput ieſu cor mēs manꝰ: vulnus liuor ſanguꝫ planꝰ: pedes corpꝰ vigor ſanꝰ: paranᷓ hoībus. Hoc fouenᷓ paſsi dura hoc le ſura nocitura: reparanᷓ pia cura: purgatꝫ criminibꝰ. Ergo ſi q̄s velit ſcire: q̄re ieſu nomē mire: facit bonos coābire: ſui inherētes. Ieſu pulcher ī deco re: ſumme bonus in valore mitis lenis in vigore: pronus ad clementiaꝫ. Ieſus eſt rex generoſus: Ieſus forma ſpecioſꝰ Ieſus ligua glorioſus: ⁊ mirādus opere. Ieſus fortis animoſus: Ieſus pugil vigoroſus: Ieſus donis copioſus: ⁊ gaudēs tribuere. Ieſus pie viſceroſus: Ieſus ductor luminoſꝰ: Ieſus eſt delitioſus: ⁊ ſapit dulciſsimè. Ieſus fama glorioſꝰ Ieſus cūctis fructuoſꝰ: Ieſus totꝰ vtuoſꝰ fouet ſuos optimè. Summe potēs ī vigore: ſumme celſꝰ ī honore: ſumme gratꝰ ī amore: oēꝫ laudē obtinet. In ſciēdo ſummè ſapit: ābiēdo cūcta capit: diligēdo corda rapit ⁊ illata retinet. Eya nomē nobꝫ gratū: dulcꝫ ieſꝰ appellatū: ſit ī corde ſic formatū: q̄ nō poſſit erui. Hoc reatū pctoꝝ: tollat pſtet iubilorum: ſedes atq̄ beatoꝝ: donet nobis per frui. Amen. Sequentia ſancti euāgelij ſecundùm Lucam. ca. ij.

In illo tēpore. Poſtq̄ cōſumati ſunt dies octo: vt circūcideretur puer: vocatum eſt nomen eius Ieſus: qd̄ vocatū eſt ab angelo, priuſq̄ in vtero cōciperetur. Offerto. In nomine meo dmonia eijcient: liguis loquenᷓ nouis: ſerpentes tollet: ⁊ ſi mortiferū q̄d biberint: non eis nocebit: ſuper egros manꝰ imponent: ⁊ bene (habebūt. Sec.

Iratione nominis dilectiſſimi filijtui, dn̄i nr̄i Ieſu chriſti ſaluatoris nr̄i: deus miaꝝ pat: deuotis mētibus hoſtias īmolamus: ſuppliciter deprecātes vt eaꝝ virtute cūctis gentibꝰ preſtetur auxilium: ⁊ in eodem nomine dlectātes ſalutarē ſui pꝓpoſiti conſeq̄mur effectū. p.

dominū noſtrum Jeſum chꝛi-
apo ſtum filiū tuū. Qui. Cōio. Ui
cal. cēti dabo māna abſconditū: ⁊
2. dabo illi calculū cādidū: ⁊ ī cal
culo nomē nouū ſcriptū: qḋ ne
mo ſcit niſi q̄ accipit. Poſtcōio.
Sacro ſctā myſteria q̄ ſum
pſim⁹ dn̄e: ⁊ in honoꝛē no
minꝫ cōplacētiſsimi filij tui dn̄i
nr̄i ieſu xp̄i deuotꝫ p̄coꝛdiꝫ reco-
lētes: q̄s vt icremēta nobꝫ ſpūa
lis exultatiōis accumulēt: ⁊ af
fectū nr̄ꝫ: ad hoc ſalutiferū no-
mē ieſu nobꝫ īpꝛimendū: accen
dant: ⁊ ad iubilādūꝫ ī ieſu ſalu-
tari nr̄o dulciſsimo: tota mētis
attētione ꝓmoueāt. ꝑ eū. Tꝫ
go. Dn̄s vobiſ. ⁊ Jte miſſa eſt.
Moꝺ poſt bn̄dictionē ſacerdotꝫ
couerſ⁹ ad altare dicat ſeqntes
ps. orationeꝫ videlicet. ℣. Per ſingu
144 los dies bn̄dicā tibi. ℞. Et la-
udabo nomē tuū ī ſeculū ſeculi.
℣. Laudabo nomē dei cū cāti-
ps. co. ℞. Et magnificabo euꝫ in
68. laude. ℣. Sit nomē dn̄i bn̄di-
ctū. ℞. Ex hoc nūc ⁊ vſq; ī ſecu
ps. lū. ℣. Narrabo nomē tuū fra-
21. trib⁹ meꝫ. ℞. Et ī medio eccle
ſię laudabo te. ℣. Dn̄e exaudi
oꝛōneꝫ meā. ℞. Et clamoꝛ me
us ad te veniat. ℣. Dn̄s vobi-
ſcū. ℞. Et cū ſpū. Oremꝰ. Oro.
Domine ieſu xp̄e: in cuius
ditiōe cūcta ſunt poſita: ⁊
nō eſt q̄ poſsit reſiſtere volūta

ti tuę: q̄ dignat⁹ es naſci moꝛi:
⁊ reſurgere: ꝑ myſteriū ſacra-
tiſsimi coꝛpoꝝ tui: ⁊ ꝑ quinq;
vulnera: ⁊ effuſioneꝫ p̄cioſiſsi
mi ſanguinꝫ tui: miſerere nobꝫ:
ſicut tu ſcis neceſſariū eſſe aīa-
b⁹ ⁊ coꝛpoꝛib⁹ nr̄is: libera nos
à diaboli tentatiōe: ⁊ ab oībus
quib⁹ nos anguſtiatos eſſe co
gnoſcꝫ: noſq; in ſuitio tuo vſq;
ī fineꝫ cōſerua: atq; coꝛroboꝛa:
⁊ verā emēdationeꝫ: ſpatiūq;
vere penitētię nobꝫ tribue: ⁊ re
miſsionē oīum peccatoꝝ poſt
obitū largire ⁊ fac nos fr̄es: ſo
roꝛes: amicos ⁊ inimicos iuicē
diligere: ⁊ cū oībus ſctis tuꝫ in
regno tuo ſine fine gaudere.
Qui cū deo patre ⁊ ſpū ſancto
viuꝫ ⁊ regnas de⁹ ꝑ oīa ſecula
ſeculoꝝ. Amen. ¶ In cōuerſi die.
one ſancti Pauli apl̄i. Intro. 25.
Scio cui credidi: ⁊
cert⁹ ſuꝫ: q꞉ potens 2 Ti
eſt dpoſituꝫ meū ſer 1.
uare ī illū diem. ps.
Dn̄e ꝓbaſti me: ⁊ cognouiſti ps.
me: tu cognouiſti ſeſsionē meā 138.
⁊ reſurrectionē meā. ℣. Gloꝛia
Deꝰ q̄ vniūſuꝫ mūdū (Orō.
bti Pauli apl̄i pꝛędicati
one docuiſti: da nobꝫ q̄s: vt qui
eius hodie cōuerſionē colim⁹:
ꝑ ei⁹ ad te exēpla gradiamur.
Per dominuꝫ nr̄m. Fit cōme-
moꝛatio de ſctō Petro. Orō.

In conuerſione ſcti Pauli.

Deus q̃ btō Petro apſo tuo colatis clauibus regni celeſtis, animas ligandi atq; ſoluendi pontificiū tradidiſti: cōcede, vt interceſsionis eius auxilio, à peccatoꝝ noſtrorum nexibus liberemur. Qui.

Lectio actuū apoſtoloꝝ. c.ix.

In diebus illis. Saulus adhuc ſpirans minarum ⁊ cedis in diſcipulos dn̄i: acceſſit ad principem ſacerdotuz, ⁊ petijt ab eo epiſtolas in damaſcuz ad ſynagôgas: vt ſi quos inueniſſet hui9 vię viros ac mulieres: vinctos pduceret in hieruſalem. Et cū iter faceret: cōtigit, vt appropinq̃ret damaſco. Et ſubitò circūfulſit eum lux de cęlo: ⁊ cadēs in terram: audiuit vocem dicentem ſibi. Saule ſaule, quid me pſequeris? Qui dixit. Quis es domine? Et ille. Ego ſum Jeſ9 nazarenus quē tu pſequꝰ. Durū eſt tibi ꝯtra ſtimulū calcitrare. Et tremens ac ſtupens, dixit. Dn̄e quid me vis facere? Et dn̄s ad eū. Surge, ⁊ ingredere ciuitatē: ⁊ dicetur tibi q̃d te oporteat facere. Uiri autem illi q̃ comitabantur cū illo: ſtabāt ſtupefacti: audiētes q̃dem vocem: neminem autez videntes. Surrexit aūt ſaul9 de terra: apertiſq; oculis, nihil videbat. Ad manus autē illuz trahentes: introduxerunt damaſcum. Et erat ibi tribus dieb9 nō videns: ⁊ nō mādūcauit neq̀ bibit. Erat autē quidam diſcipulus damaſci nomine ananias. Et dixit ad illum in viſu dn̄s. Anania? At ille ait. Ecce ego dn̄e. Et dn̄s ad illū. Surge ⁊ vade in vicū q̃ vocat̃ rectus: ⁊ q̃re in domo iudę ſaulum nomine tharſenſez. Ecce enim orat: ⁊ vidit virum ananiam nomine, introeuntē: ⁊ imponentem ſibi manū: vt viſum recipiat. Reſpondit aūt ananias. Dn̄e, audiui àmultis de viro hoc: quāta mala ſctis tuꝫ fecerit in Hieruſalē. Et hic habet poteſtatez à principib9 ſacerdotum alligandi oēs qui inuocant nomen tuū. Dixit aūt ad eū dominus. Uade: quoniam vas electionis mihi eſt iſte, vt portet nomen meū corā gentibus ⁊ regibus, ⁊ filijs Iſraël. Ego enim oſtendā illi quāta oporteat eū ꝑ nomine meo pati. Et abijt Ananias: ⁊ introiuit in domū: ⁊ imponēs ei manus dixit. Saule frater. Dn̄s Jeſus miſit me: q̃ apparuit tibi in via q̃ veniebas: vt videas ⁊ implearis ſpiritu ſctō. Et cōfeſtim ceciderunt ab oculis eius tanq̃ ſquammę: ⁊ viſuz re

cepit. Et ſurgens, baptizat⁹
eſt. Et cū accepiſſet cibū:con-
fortatus eſt. Fuit aūt cū diſci-
pulis, q̄ erant damaſci: ꝑ dies
aliquot. Et cōtinuò ingreſſus
in ſinagógas, p̄dicabat illꝫ Je
ſu ꝫ: qm̄ hic eſt filius dei. Stu-
pebāt aūt omnes qui eū audie
bant:⁊ dicebāt. Nōne hic eſt
qui expugnab at i Hierl'ꝫ eos,
qui īuocabāt nomē iſtud? Et
huc ad hoc venit: vt vinctos il
los ꝑduceret ad principes ſa-
cerdotū? Saulus autē multò
magis conualeſcebat: ⁊ cōfun
debat iudę́os, qui habitabant
damaſci:affirmans, qm̄ hic eſt
gal'. 2. chriſtus. Gradua. Qui opera-
tus eſt Petro in apoſtolatu:o-
perat⁹ eſt ⁊ mihi inter gentes.
Et cognouerūt grāꝫ dei: q̄ da
ta eſt mihi. ℣. Grā dei i me va-
cua nō fuit: ſed grā ei⁹ ſemper
in me manet. Alla. ℣. Tu es
vas electionꝫ ſctē paule:ora ꝑ
nobꝫ. Tract⁹ ſeq̄tis dr: ſi hoc
feſtuꝫ venerit poſt ſeptuageſi-
mā. Tu es vas electionꝫ ſctē
Paule apl'e:verè dignè es glo
rificādus. ℣. Prędicator veri-
tatꝫ: ⁊ doctor gentiū i fide ⁊ ve
ritate. ℣. Per te oēs gētes co-
gnouerūt grāꝫ dei. ℣. Interce
de ꝑ nobis ad deū, q̄ te elegit.
Seq̄ntia ſctī euāgelij ſecundū
Matthęum. capitulꝫ. xxxix.

In illo tp̄e. Dixit ſymon
petrus ad Jeſum. Ecce
nos relinq̄mus oīa:⁊ ſecuti ſu-
mus te:q̄d ergo erit nobꝫ? Je-
ſus aūt dixit eis. Amē dico vo-
bis:ꝙ vos q̄ ſecuti eſtis me: in
regeneratione cuꝫ ſederit fili⁹
hoīs in ſede maieſtatis ſuę: ſe-
debitis ⁊ vos ſup ſedes duode
cī, iudicātes duodecī trib⁹ Iſ-
raël. Et oīs qui reliquerit do-
mum: vel fratres: aut ſorores:
aut patrē:aut matrē: aut vxo-
rem:aut filios:aut agros: pro-
pter nomē meū: centupluꝫ ac-
cipet:⁊ vitam ęternā poſſide-
bit. Offerto. Mihi autem ni- ps. 138.
mis honorificati ſunt amici tui
deus:nimis cōfortatus eſt pri-
ncipatus eorꝫ. Sec. Apo
ſtoli tui Pauli p̄cibus do
mine, plebis tuę dona ſctifica:
vt q̄ tibi tuo grata ſunt inſtitu-
to:gratiora fiāt patrocinio ſup
plicantis. Per. Alia ſecreta.
Eccleſię tuę, q̄s dn̄e, p̄ces
⁊ hoſtias, btī apl'i tui pe-
tri cōmendet oro: vt q̄ ꝑ illi⁹
glia celebramus: nobꝫ ꝓſit ad
veniā. P. Cōio. Amē dico vo- math. 19.
bis:q̄ vos qui reliq̄ſtis oīa: ⁊
ſecuti eſtis me: cētupluꝫ accipi
etꝫ:⁊ vitaꝫ ęternā poſſidebitꝫ.
Anctificati Poſt cōio.
Sdn̄e ſalutari myſterio, q̄s,
vt ꝑ nobis eius nō deſit oratio

cuius nos donaſti patrocinio
gubernari. p. Alia poſtcõio.
Letificet nos domine mu
nꝰ oblatũ: vt ſicut i apl'o
tuo petro te mirabilẽ p̄dicamꝰ
ſic p illuz tue ſumamꝰ idulgen
die. tie largitatẽ. Per dominũ nr̃z.
28. ¶ In ſctẽ Agnetis ſcdo Int.
Vultũ tuũ depcabũ
tur oẽs diuites ple
ps. bz: adducentur regi
44. virgines poſt eã: p
ximę eiꝰ adducẽtur tibi in leti
ibi. tia ꝛ exultatione. ps. Eructa
uit cor meũ verbũ bonuz: dico
ego opera mea regi. ℣. Gloria.
Deus q̄ nos ãnua (Orõ.
beate Agnetis martyris
tuę ſolẽnitate letificas, da q̄s:
vt quã veneramur officio: etiã
pię cõuerſationz ſeq̄mur exem
ps. plo. p. Gradua. Specie tua ꝛ
44. pulchritudine tua: itẽde pſpe
re: pcede ꝛ regna. ℣. Propter
veritatẽ ꝛ mãſuetudinẽ ꝛ iuſti
tiã: ꝛ deducet te mirabilit de
xtera tua. Alla. ℣. Adducent̄
regi v̄gines poſt eã: pximę eiꝰ
afferẽtur tibi in lętitia ꝛ exulta
tione. Sequẽtia ſcti euãge ſm
In illo tpe (Math. c. xiij.
Dixit ieſus diſcipulz ſuz
parabolã hanc. Simile eſt re
gnũ celorũ theſauro abſcondi
to in agro, quẽ q̄ inuenit homo
abſcõdit: ꝛ p̄ gaudio illiꝰ vadit,
ꝛ vendit vniuerſa quę habet: ꝛ
emit agrũ illũ. Iterũ ſimile eſt
regnũ cęloꝝ homini negocia
tori, quęrenti bonas margari
tas. Inuẽta ãt vna p̄cioſa mar
garita: abijt ꝛ vẽdidit vniuerſa
quę habuit: ꝛ emit eã. Iterum
ſil'e eſt regnũ cęloꝝ ſagene miſ
ſę i mare: ꝛ ex oĩ genere piſciũ
cõgregãti. Quã cũ impleta eſ
ſet: educẽtes, ꝛ ſecꝰ littꝰ ſedẽ
tes: elegerũt bonos i vaſa ſua:
malos aũt foras miſerũt. Sic
erit i cõſummatiõe ſeculi. Exi
bũt angeli: ꝛ ſeparabũt malos
de medio iuſtoꝝ: ꝛ mittẽt eos
in caminũ ignz. Ibi erit fletus
ꝛ ſtridor dẽtium. Intellexiſtis
hęc oĩa? Dicũt ei. Etiaz. Ait
illis. Ideo oĩs ſcriba doctus in
regno cęloꝝ: ſimilz eſt homini
p̄rifamiliàs: q̄ pfert de theſau
ro ſuo noua ꝛ vetera. Offerto.
Diffuſa eſt gratia in labijs tuiz:
ppterea benedixit te deus in
ęternũ, ꝛ i ſęculũ ſęculi. Sec.
Super has, q̄s dñe, hoſt̄
as benedictio copioſa de
ſcẽdat: q̄ ꝛ ſanctificationez no
bz clemẽter operetur: ꝛ de mar
tyrum nos ſolẽnitate lętificet.
p. Cõio. Simile eſt regnũ cę ma
loꝝ homini negociatori, quęrẽ tth.
ti bonas margaritas: inuenta 13.
vna p̄cioſa margarita, d̄dit oĩa
ſua: ꝛ cõparauit eaz. Poſt cõi.

Sumpſimus dñe celebri-
tatis ánue votiua ſacrã: p̄
ſta q̄s: vt ⁊ tp̄alis vite nobꝫ re-
media pꝛebeãt ⁊ eterne: Per.
Si feſtũ ſctẽ Agnetis ſc̄do in
dñica venerit: fit officiũ de dñi-
ca: ⁊ nõ fit cõmemoratio de fe-
ſto transfertur ſicut fit de alijs
ſanctis. ¶ In feſto purificatio
nis beatẽ Marie: finita tertia
ſacerdos indutus ſine caſula:
cũ miniſtrꝫ indutꝫ procedit ad
bñdicẽdũ cãdelas in medio ã
te altare dicẽdo. Dñs vob. ℟.
Et cum ſpiritu tuo. Oremus.
Domine ſancte pater oĩ-
potens eterne deus: qui
omnia ex nihilo creaſti: ⁊ iuſſu
tuo per opera apũ, hunc liquo
rẽ ad perfectionẽ cerei venire
feciſti: ⁊ q̄ hodierna die petitio
nẽ iuſti ſymeonis iplesti: te hu
militer depꝛecamur: vt has cã
delas ad vſus hoĩuꝫ ⁊ ſanitatẽ
coꝛpoꝛũ ⁊ animarum: ſiue i ter
ra: ſiue in aquis: p̄ inuocationẽ
tui ſanctiſsimi nominis: ⁊ per
interceſsionem beatẽ Marie
ſemp̄ virginis, cui⁹ hodie feſta
deuote celebꝛant̃: ⁊ per pꝛeces
oĩum ſanctoꝛuꝫ tuoꝝ: bene ✠
dicere, ⁊ ſcti ✠ ficare digneris,
⁊ huius plebis tue: que illas
honoꝛifice in manibus poꝛta-
re deſiderat: teq̄ꝫ cãtando lau-
dare exaudias voces de celo
ſancto tuo: ⁊ de ſede maieſtatꝫ
tue ⁊ pꝛopitius ſis omnib⁹ cla
mantibus ad te quos redemi-
ſti pꝛetioſo ſanguine filij tui.
Qui tecum viuit ⁊ regnat ĩ vni
tate ſpiritus ſancti deus: per
oĩa ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen.
Omnipotens (Oremus.)
ſempiterne deus: qui ho-
dierna die vnigenitum tuum,
in vlnis ſancti ſymeonis in tẽ-
plo ſancto tuo ſuſcipiendũ pꝛe
ſentaſti: tuã ſupplices depꝛeca
mur clementiam: vt has can-
delas: quas nos tui famuli in
tui nominis magnificentia ſu-
ſcipientes geſtare cupimus lu
ce accenſas: bene ✠ dicere, ⁊
ſancti ✠ ficare: atque lumine
ſuperne benedictionis accen-
dere digneris: quatenus eas
tibi domino deo nr̃o offerendo
digni: ⁊ ſancto igne tue dulciſ-
ſime charitatis ſuccenſi: in tẽ-
plo ſancto gloꝛie tue repꝛeſen-
tari mereamur. Per eundem
dominum noſtrum Jeſuꝫ chꝛi-
ſtum filium tuum. Qui tecum
viuit ⁊ regnat in vnitate ſpũs
ſancti. ℟. Amẽ. Orem⁹.
Domine Jeſu xp̃e, lux ve-
ra: qui illuminas omneꝫ homi
nem venientem in hunc mun-
dum: effunde bene ✠ dictionẽ
tuam ſuper hos cereos: ⁊ ſctĩ
✠ fica eos lumine grẽ tue: ⁊ cõ

cede ꝓpiti⁹: vt ſicut hęc luminaria igne viſibili accenſa, nocturnas depellūt tenebras: ita corda nr̄a inuiſibili igne: idest ſancti ſpūs ſplēdore illuſtrata, oīuꝫ vitioꝝ cęcitate careāt: vt purgato mētis oculo, ea ſemꝑ cernere poſsim⁹: quę tibi ſunt placita: ⁊ nr̄ę ſaluti ſunt vtilia: q̄tenus poſt hui⁹ ſęculi caliginoſa diſcrimina, ad lucē indeficiētē perueniri mereamur: ꝑ te Jeſu xp̄e ſaluator mūdi: qui in trinitate perfecta viuis ⁊ regnas de⁹, ꝑ oīa ſęcula ſęcu. ℟. Omni (Amē. Oremus.

Omnipotēs ſempiterne deus: q̄ ꝑ moyſem famulū tuū, puriſſimū olei liquorem ad luminaria āte cōſpectū tuū iugiter cōcremāda, ꝑparari iuſsiſti: bene ✠ dictionꝫ tuę gratiā ſuper hos cereos benign⁹ īfunde: q̄ten⁹ ſic adminiſtrēt lumē exteri⁹: vt te donāte, lumē ſpūs tui nr̄is non deſit mētib⁹ interi⁹. Per dominum noſtruꝫ Jeſuꝫ chriſtum. ℟. Amē. Oremus.

Domine ieſu xp̄e: q̄ hodierna die in noſtrę carnis ſubſtātia iter hoīes apparēs, à parētibus ī tēplo es p̄ſentatus: quē ſymeō venerabilis ſenex lumine ſpūs tui irradiatus agnouit, ſuſcepit ⁊ bn̄dixit: p̄ſta ꝓpitius: vt eiuſdē ſpūs ſcti gr̄a illuminati atq; edocti: te veraciter agnoſcam⁹, ⁊ fidelit̄ diligam⁹. Qui cū deo p̄re ī vnitate eiuſdem ſpūs ſancti viuis ⁊ regnas deus, ꝑ oīa ſcl'a ſecu. Amē. Bn̄dictione cōpleta aſpgātur cādelę aqua bn̄dicta: ⁊ adoleant̄ icenſo. Deide duo fr̄es eas accēſas fr̄ibus in locꝫ ſuis manētibus diſtribuūt. Et cū iceperint diſtribuere, à choro cātatur an̄a. Lumen ad reuelationē gētiuꝫ: ⁊ gloriaꝫ plebis tuę Jſraël. Jta q̄ poſt quēlibet verſum pſalmi. Nunc dimittis. ⁊ poſt Gloria. ⁊ Sicut erat. Repetitur tota an̄a. Hꝫ

Expletis cantatur. An̄a. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ libera nos propter nomē tuū. Ps. 43.
ps. Deus auribus noſtris audiuimus: patres nr̄i annunciauerūt nobis. ℣. Gloria p̄ri. Jtē repetitur. Exurge dn̄e adiuua nos. Deinde dicat ſacerdos. ibi.
Orem⁹. Et diacon⁹. Flecta.

Exau (gen. Leua. Orō.

Exaudi, quęſumus dn̄e, plebeꝫ tuā: ⁊ q̄ extrinſec⁹ ānua tribuꝫ deuotiōe venerari: īterius aſſequi grē tuę lucē concede. Per chriſtū dn̄m noſtrū. ℟. Amē. Deinde fit proceſsio: ⁊ cantātur antiphonę ſequētes. an̄a.

Aue gratia plena, dei genitrix virgo: ex te eniꝫ ortus eſt ſol iu-

ſtitię illuminans, q̄ in tenebꝛis
ſunt: lętare ⁊ tu ſenioꝛ iuſte: ſu-
ſcipiens in vlnas liberatoꝛem
animarum noſtrarū: donanteꝫ
nobis vitam ⁊ reſurrectioneꝫ.
Alia aña. Adoꝛna thalamuꝫ
tuū ſyon: ⁊ ſuſcipe regem xp̄m:
amplectere mariam q̄ eſt cęle-
ſtiꝫ poꝛta: ipſa eniꝫ poꝛtat regē
glie nouo lumine ſubſiſtit vir-
go adducēs in manib⁹ filiū an
te luciferum: quē accipiens ſy
meon in vlnas ſuas, pꝛędicauit
populꝫ dn̄ꝫ deū eſſe vitę ⁊ moꝛ-
tis: ⁊ ſaluatoꝛē mundi. Alia ā-
ti. Reſponſum accepit ſymeō
ā ſpiritu ſctō: nō viſurū ſe moꝛ-
tem niſi videret chꝛiſtum dn̄i:
⁊ cùm inducerent pueꝫ in tem
pluꝫ: accepit eū in vlnas ſuas:
⁊ bn̄dixit deū, ⁊ dixit. Nunc di-
mittis ſeruum tuum dn̄e, in pa
ce. ℣. Cùm inducerent puerū
Jeſum parentes eius: vt face-
rent ſecundùm conſuetudineꝫ
legꝫ ꝓ eo: ⁊ ipſe accepit euꝫ in
vlnas ſuas. Et i introitu eccle
ſię cantāt. ℟. Obtulerūt pꝛo
eo dn̄o par turturū: aut duos
pullos columbarū. Sicut ſcri-
tum eſt in lege dn̄i. ℣. Poſtq̄ꝫ
impleti ſunt dies purgationis
marię ſm legē moyſi: tulerunt
illum in Hieruſalē, vt ſiſterent
eū dn̄o. Sicut ſcriptum eſt. ℣.
Glia. Sicut ſcrip. ad miſ. In.

SUſcepimus deus ps.
miaꝫ tuā i medio tē 47.
pli tui: ſꝫ nomē tuū
de⁹, ita ⁊ la⁹ tua i fi-
nes terrę, iuſtitia plena eſt dex
tera tua. ps. Magn⁹ dn̄s ⁊ lau
dabilꝫ nimꝫ: in ciuitate dei nr̄i, i ibi.
mōte ſancto ei⁹. ℣. Glia. oro.
Om̄ps ſempit̄ne de⁹: ma
ieſtatē tuā ſupplices exo
ram⁹: vt ſicut vnigenit⁹ filius
tu⁹ hodierna die cū nr̄ę carnꝫ
ſubſtātia i tēplo eſt p̄ſentatus:
ita nos facias purificatis tibi
mētib⁹ p̄ſentari. p. Lc̄o Ma-
lachię pꝛophetę. ca. iij.
Hec dicit dn̄s de⁹. Ecce
ego mitto āgelū meū: ⁊ p̄para
bit viā an̄ faciē meā: ⁊ ſtati ve-
niet ad tēplū ſctū ſuuꝫ dn̄atoꝛ,
q̄ꝫ vos q̄ritis: ⁊ āgel⁹ teſtamē-
ti, q̄ꝫ vos vultꝫ. Ecce venit di-
cit dn̄s exercituū. Et q̄s pote-
rit cogitare diē aduētus eius?
Et q̄s ſtabit ad videndū euꝫ?
Ipſe eni q̄ſi ignis cōflans: ⁊ q̄
ſi herba fullonū. Et ſedebit ꝯ
flās ⁊ emūdans argentum: ⁊
purgabit filios leui. Et cola-
bit eos q̄ſi aurū ⁊ q̄ſi argētuꝫ:
⁊ erūt dn̄o offerētes ſacrificia
in iuſtitia. Et placebit dn̄o ſa-
crificiū iuda ⁊ Hieruſalē: ſicut
dies ſclī: ⁊ ſicut ān̄i ātiq̄. Dicit
dn̄s om̄ps. Grad. Suſcepimus 47.
de⁹ miaꝫ tuā in medio templi ps.

ps. tui: ſm nomẽ tuũ de⁹: ita ⁊ laus
47. tua in fines terre. ℣. Sicut au
diuim⁹ ita ⁊ vidim⁹: in ciuitate
dei nr̃i: in mõte ſctõ ei⁹. Alla.
ibi. ℣. Senex puez portabat: puer
autem ſenẽ regebat. Alla. ℣.
Poſt partũ virgo inuiolata p
māſiſti: dei genitrix itercede p
nobꝫ. Tractus ſeqns dr̃ ſi hoc
feſtũ venerit poſt dñicā ſeptua
geſime. Tract⁹. Nũc dimittꝫ
luc. 2. ſeruũ tuũ dñe: ſm verbũ tuũ in
pace. ℣. Quia viderũt oculi mei
ſalutare tuũ. ℣. Quod paraſti añ
faciẽ oĩum populoꝝ. ℣. Lumẽ
ad reuelationẽ gentiũ: ⁊ gl'iaꝫ
plebiꝫ tue Iſraël. Sequentia
ſcti euangelij ſm Lucã. ca. ij.
In illo tpe. Poſtq̃ ipleti
ſunt dies purgationꝫ ma
rie ſm legẽ moyſi: tulerũt Je
ſuꝫ in Hieruſalẽ: vt ſiſterẽt eũ
dño: ſicut ſcriptũ eſt in lege do
mini. Quia oẽ maſculinũ adapi
ẽs vuluā: ſanctũ dño vocabit.
Et vt darẽt hoſtiam ſm q̃ di
ctum eſt in lege dñi: par turtu
rũ: aut duos pullos colũbarũ.
Et ecce homo erat in Hieru
ſalem: cui nomẽ ſymeon: ⁊ ho
mo iſte iuſtus: ⁊ timorat⁹ expe
ctans cõſolationem Iſraël: ⁊
ſpiritus ſanctus erat i eo. Et
rñſum acceperat à ſpiritu ſctõ
nõ viſurũ ſe mortẽ: niſi pri⁹ vi
deret xp̃m dñi. Et venit in ſpũ

in templũ. Et cũ induceret pu
eruꝫ Jeſum parentes eius: vt
facerẽt ſecundum conſuetudi
nem legis p eo et ipſe accepit
eum in vlnas ſuas: ⁊ bñdixit d
um ⁊ dixit. Nũc dimittꝫ ſuum
tuum dñe: ſm verbũ tuũ in pa
ce. Quia viderunt oculi mei ſalu
tare tuũ. Quod paraſti ante faci
em omniũ pploꝝ. Lumẽ ad re
uelationem gentiũ: ⁊ gloriam
plebꝫ tue Iſraël. Offert. Dif ps. 44.
fuſa eſt gratia in labijs tuꝫ pro
pterea bñdixit te deus in eter
nũ: ⁊ in ſeculũ ſeculi. Secreta.
Exaudi dñe p̃ces nr̃as: ⁊
vt digna ſint mũera q̃ ocu
lꝫ tue maieſtatꝫ offerim⁹: ſubſi
diũ nobꝫ tue maieſtatꝫ ipende.
p. Prefatio. Eterne de⁹. Quia
pin. Require ſupra in fo.
Coio. Rñſuꝫ accepit ſymeõ à luc. 2.
ſpũ ſctõ: nõ viſuꝫ ſe mortẽ: niſi
videret xp̃m dñi. Poſt cõio.
Que ſum⁹ dñe de⁹ nr̃: vt ſa
croſctā myſteria q̃ p repa
rationꝫ nr̃e mũimine ꝯtuliſti: i
tercedẽte btā maria ſemp vgi
ne: ⁊ p̃ſens nobꝫ remediũ eſſe
facias ⁊ futurum. Per domi
nũ noſtruꝫ Jeſum. ¶ In ſctẽ die. 5.
Agathe vgĩꝫ ⁊ marty. Intr.
Gaudeam⁹ oẽs i dño
diẽ feſtuꝫ celebran
tes ſub honore btẽ
Agathe martyꝛꝫ d

cuiꝰ paſsione gaudēt angeli, ⁊
collaudāt filiū dei. ps. Eructa ibi.
uit cor meū verbū bonū: dico
ego opera mea regi. ℣. Gl'ia.
Deus q̄ inter cete (Orō.
ra potētię tuę miracula,
etiam in ſexu fragili victoriam
martyrij contuliſti: cōcede pro
pitiꝰ: vt cuiꝰ natalitia colimꝰ,
per eiꝰ ad te exempla gradia-
mur. Per. Grad. Adiuuabit
ps. 45. eam deus vultu ſuo: deꝰ in me
dio eius non cōmouebitur. ℣.
Flūminis impetus lętificat ci
uitatē dī: ſanctificauit taberna
culū ſuū altiſsimus. Tractꝰ.
ps. 125. Qui ſeminant in lachrimis: in
gaudio metēt. ℣. Eūtes ibāt,
⁊ flebāt: mittētes ſemina ſua.
℣. Uenietes āt veniēt cū exul-
tatione: portātes manipulos
ps. 44. ſuos. Offerto. Offerent regi
virgines poſt eā: proximę eius
offerentur tibi. Secreta.
Suſcipe domine munera,
quę in btē Agathę martyris
tuę ſolennitate deferimꝰ: cuiꝰ
nos cōfidimus patrocinio libe
rari. p. Cōio. Qui me dignatꝰ
eſt ab oī plaga curare: ⁊ man-
millas meas meo pectori reſti-
tuere: ipſū inuoco deū viuū.
Auxilientur Poſt cōio.
nobꝫ domine ſumpta my
ſteria: ⁊ intercedente beata
Agatha martyre tua, ſempi-

terna protectione confirment.
Per dominum nrm. ¶ In ſcti die. 14.
Ualētini pſbyte. ⁊ m. Introi.
In virtute tua dn̄e
lętabitur iuſtus: ⁊ ſu ps. 20.
per ſalutare tuū exul-
tabit vehemēter: de
ſideriū animę eius tribuiſti ei.
ps. Q̄m puēniſti eū in benedi ibi.
ctionibus dulcedinis: poſuiſti
in capite eius coronam de lapi
de precioſo. ℣. Gl'ia. Oratio.
Preſta, q̄s omnipotēs de
us, vt qui beati valentini
martyris tui natalitia colimꝰ:
à cunctis malis imminētibꝰ, eiꝰ
interceſsione liberemur. Per.
Gradua. Beatus vir q̄ timet
dominū: in mādatis eiꝰ cupit ps. 111.
nimis. ℣. Potens in terra erit ibi.
ſemen eius: generatio rectorū
benedicetur. Tractus. Deſi
deriū aię eius tribuiſti ei: ⁊ vo
luntate labiorum eius nō frau
daſti eū. ℣. Q̄m preueniſti eū
in bn̄dictionibus dulcedinis. ps. 20.
℣. Poſuiſti in capite eius coro ibi.
nā d̄ lapide ptioſo. Offer. In ps. 20.
virtute tua dn̄e lętabitur iuſtꝰ:
⁊ ſuper ſalutare tuū exultabit
vehementer: deſideriū animę
eiꝰ tribuiſti ei. Sec. Obla
tis, quęſumus dn̄e, placa
re muneribus: ⁊ intercedente
beato Ualentino martyre tuo,
à cunctis nos defende pericu-

mat the. 16. lis. Per. Coio. Qui vult veni
re poſt me: abneget ſemetipſũ:
⁊ tollat crucem ſuam: ⁊ ſequa-
tur me. Poſt coio.
Sit nobis dñe reparatio men-
tis ⁊ corpoꝝ celeſte myſteriũ:
vt cuius exequimur actionem:
ſentiamus effectum. p. ¶ In
die. 22. cathedra ſcti Petri apl'i. Int.
Statuit ei dñs teſta
ecl. 44. mentũ pacis: ⁊ prin
cipem fecit eum: vt
ſit illi ſacerdotij di-
ps. 131. gnitas in eternũ. ps. Memẽ-
to domine dauid: ⁊ omnis man
ſuetudinꝫ ei⁹. ℣. Gloria. Orõ.
DEus qui beato petro a-
poſtolo tuo collatis claui
bus regni celeſtis: aĩas ligãdi
atq; ſoluendi pontificium tra-
didiſti: cõcede vt interceſsionꝫ
eius auxilio: à peccatorum no-
ſtroꝝ nexib⁹ liberemur. Qui.
Et fit cõmemo. d' ſctõ Paulo.
DE⁹ q̃ multitudinẽ oro.
gentium beati Pauli a-
poſtoli predicatione docuiſti:
da nobis queſumus: vt cuius
cõmemorationem colimus: e-
ius apud te patrocinia ſentia-
mus. Per dominum noſtrum
Jeſum chriſtum filium tuum.
Qui tecum viuit ⁊. Lectio epi
ſtole beati petri apl'i. j. capit. j.
PEtrus apoſtolus Jeſu
chriſti: electꝫ aduenis di-
ſperſionis Põti, Galatie, Ca
padocie, Aſie, ⁊ Bythinie, ſe-
cundùm ꝓſcientiaꝫ dei prĩs, in
ſanctificationẽ ſpũs: in obediẽ
tiã: ⁊ aſperſionẽ ſanguinꝫ ieſu
chriſti: gratia vobꝫ ⁊ pax à deo
multiplicetur. Bñdict⁹ deus:
⁊ pater dñi noſtri Jeſu chriſti:
qui ſecundùm magnam miſe-
ricordiã ſuaꝫ regenerauit nos
in ſpem viuam: per reſurrectio
nem Jeſu chriſti ex mortuis: in
hereditatem incorruptibilem:
⁊ incõtaminataꝫ: ⁊ ĩmarceſsi-
bilem: conſeruatam in celis: in
vobꝫ qui in virtute dei cuſtodi-
mini ꝑ fidem in ſalutem: para-
tam reuelari in tempore nouiſ-
ſimo: in quo exultabitis modi-
cuꝫ nunc ſi oportet contriſtari
in varijs tentationibus: vt pro
batio fidei veſtre: multo ꝓcio-
ſior ſit auro: qđ per igneꝫ pro-
batur. Inueniatur in laudem:
⁊ gl'iaꝫ ⁊ honorẽ: in reuelatio-
neꝫ Jeſu chriſti domini noſtri.
Gradua. Exaltent eum in ec- ps. 106.
cleſia plebis: ⁊ in cathedra ſe-
niorũ laudent eum. ℣. Cõfite- ibi.
antur domino mĩe eius: ⁊ mira
bilia ei⁹ filiꝫ hominũ. Tract⁹.
Tu es petr⁹: ⁊ ſup hãc petraꝫ mat th. 16.
edificabo eccleſiam meam. ℣.
Et porte ĩferni nõ ꝓualebunt ibi.
aduerſ⁹ eã: ⁊ tibi dabo claues
regni celoꝝ. ℣. Quodcumq; li

gaueris ſup terram: erit ligatū ⁊ in celis. ℣. Et quodcūqȝ ſolueris ſuper terrā: erit ſolutū: ⁊ in celis. Sequentia ſancti euāgelii ſecundum Math. c. xvj.

In illo tempore. Venit ieſus in partes ceſaree phi lippi: ⁊ interrogabat diſcipulos ſuos dicēs. Quē dicūt homines eſſe filium hominis? At illi dixerunt. Alij Joannē baptiſtam. Alij autē heliā. Alij verò Hieremiam: aut vnū ex pphetis. Dicit illis ieſus. Vos autē quem me eſſe dicitis? Reſpondit ſymon petrus: ⁊ dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Reſpondēs aūt ieſus dixit ei. Beatus es ſymon bariona: q2 caro ⁊ ſanguinis non reuelauit tibi: ſed pater me9 q̄ in celis eſt. Et ego dico tibi: q2 tu es petrus: ⁊ ſup hanc petram edificabo eccleſiam meā. Et porte inferi nō preualebūt aduerſ9 eā. Et tibi dabo claues regni celorū. Et quodcūqȝ ligaueris ſuper terram: erit ligatum ⁊ in celis. Et qdcūqȝ ſolueris ſup terrā: erit ſolutū ⁊ in celis. Offerto.

mat th. 16. Tu es petrus: ⁊ ſup hanc petram edificabo eccleſiam meā ⁊ porte inferi nō p̄ualebunt aduerſus eā: ⁊ tibi dabo claues regni celorum. Secreta.

Eccleſie tue q̄s dn̄e p̄ces ⁊ hoſtias beati Petri apoſtoli tui cōmēdet o2o: vt qđ pro illi9 gloria celebrām9 nobis proſit ad veniā. Per. Alia ſecreta.

Eccleſie tue dn̄e p̄ces: ⁊ hoſtias ap̄lica cōmēdet oratio: vt quod ꝑ illorum gloria celebramus nobis ꝑſit ad veniam. p. Cōio. Tu es petr9 ⁊ ſuper hanc petram edificabo eccleſiam meā. Poſt cōio.

Letificet nos domine munus oblatū: vt ſicut in apoſtolo tuo petro te mirabilē predicamus: ſic per illū tue ſumām9 indulgentie largitatē. Per dominū. Alia poſt cōio.

Perceptis dn̄e ſacramentis beatis apoſtolis interuenientibus deprecamur: vt q̄ pro illorū celebrata ſunt gloria nobis ꝑficiant ad medelā. p.

In ſancti Matth. ap̄li. Orō.

Deus qui beatorū mathiam apoſtolorū tuorū collegio ſociaſti: tribue q̄s vt eius interuentione tue circa nos pietatis ſemper viſcera ſentiam9. Per dominum noſtrum ieſū. Lectio actuū apoſtolorū. ca. j.

In diebus illis. Exurgēs petrus in medio fratrum dixit. Erat autem turba hominum ſimul ferè centum viginti. Viri fratres: oportet impleri ſcripturam quam pre-

dixit ſpiritꝰ ſanctus ꝑ os Da-
uid, de iuda qui fuit dux eoꝛum
qui cõpꝛehenderunt Jeſum: q̃
cõnumeratus erat in nobis: ⁊
ſoꝛtitus eſt ſoꝛtẽ miniſterij hu-
ius. Et hic quidem poſſedit a-
grum de mercede iniquitatis:
⁊ ſuſpenſus, crepuit medius: ⁊
diffuſa ſunt oĩa viſcera eiꝰ. Et
notũ factum eſt omnibus ha-
bitantibus Hieruſalem: ita vt
appellaret̃ ager ille lĩgua eoꝝ,
acheldemach, hoc eſt, ager ſan
guinꝭ. Scriptũ eſt enĩ in libꝛo
pſalmoꝛum. Fiat habitatio eiꝰ
deſerta: ⁊ nõ ſit qui habitet in
ea: ⁊ ep̄atũ eius accipiat alter.
Opoꝛtet ergo ex his viris qui
nobiſcũ ſunt congregati, in oĩ
tempoꝛe quo intrauit ⁊ exiuit
inter nos dñs Jeſus: incipiẽs
à baptiſmate Joannis, vſq; in
diem qua aſſumptus eſt à no-
bis: teſtem reſurrectionꝭ eius
nobiſcum fieri vnum ex iſtꝭ. Et
ſtatuerunt duos: Joſeph q̃ vo
cabat̃ Barſabas: q̃ cognomi-
natus eſt iuſtus: ⁊ Mathiam.
Et oꝛantes dixerunt. Tu dñe
qui noſti coꝛda omnium: oſten-
de quem elegeris ex his duobꝰ
vnum accipere locũ miniſterij
huius ⁊ apoſtolatus, de quo p̃
uaricatus eſt iudas: vt abiret
in locum ſuũ. Et dederũt ſoꝛ-
tes eis: ⁊ cecidit ſoꝛs ſuper ma
thiam: ⁊ annumeratus eſt cum
vndecim apoſtolis. Seqnẽtia
ſancti euã. ſm Matthe. ca. xj.
In illo tempoꝛe. Rñdẽs
Jeſus dixit. Confiteoꝛ ti
bi pater domine celi ⁊ terre q2
abſcondiſti hec à ſapientibus
⁊ pꝛudentibus: ⁊ reuelaſti ea
paruulis. Ita pater: quoniam
ſic fuit placitum ante te, omnia
mihi tradita ſunt à patre meo.
Et nemo nouit filiũ niſi pat̃:
neq; patrem q̃s nouit niſi filiꝰ,
⁊ cui voluerit filiꝰ reuelare. Ve
nite ad me omnes q̃ laboꝛatis
⁊ onerati eſtis: ⁊ ego reficiam
vos. Tollite iugum meũ ſuper
vos: ⁊ diſcite à me: q2 mitis ſum
⁊ humilis coꝛde: ⁊ inuenietis re
quiem animabus vr̃is. Jugum
enim meũ ſuaue eſt: ⁊ onus me
um leue. Sec.
Hoſtias tibi, domine quas, no-
mini tuo ſacrandas offerimus
ſancti Mathie ꝓſequatur oĩo
per quas nos expiari facias: ⁊
defendi. Per dñm Poſt cõio.
Preſta, q̃s omnipotẽs de-
us, vt per hec ſancta que
ſumpſimus, interueniente bea
to Mathia apoſtolo tuo: veni
am conſequamur ⁊ pacem. p.
In ſanctarum virginũ ⁊ mar-
tyrũ ꝑpetue ⁊ Felicitatꝭ. oĩo.
Da nobis, q̃s domine deꝰ
noſter, ſanctarũ virginum

⁊ martyꝝ tuaꝝ ꝑpetuę felicita
tis: palmas inceſſabili venera
tione venerari: vt q̄s dignā mē
te nō poſſum⁹ celebrare: humi
libus ſaltē freq̄ntem⁹ obſeq̄is.
Intēde, dn̄e q̄s, (p. Sec.
munera: altarib⁹ tuꝫ pro
ſctāꝝ martyꝝ tuaꝝ ꝑpetuę: ⁊
felicitatis cōmemoratiōe ꝓpo
ſita: vt ſicut ꝑ hęc btā myſteria
illis glīaꝫ cōtuliſti: ita nobꝫ in-
dulgētia largiarꝫ. p. Poſt cōi.
Preſta nobꝫ, q̄s dn̄e, iter-
cedentib⁹ ſctis tuꝫ: vt qđ
ore cōtingim⁹: pura mente ca-
die. piamus. Per eundem. ¶ In
10. ſcti Guilielmi cōfeſ. Intr cit⁹.
Iuſt⁹ vt palma flo-
ps. rebit: ſicut cedrus li
91. bani multiplicabit:
plantat⁹ ī domo dn̄i
ibi. in atriꝫ dom⁹ dī noſtri. ps. Bo
nū eſt cōfiteri dn̄o ⁊ pſallere no
mini tuo altiſsime. ℣. Glīa pa-
Ade (tri ⁊ filio. Oratio.
ſto ſupplicationib⁹ noſtrꝫ
oīpotēs de⁹: q̄s in bti guiliel-
mi confeſſoris tui ſolēnitate de
ferimus: vt q̄ nrę iuſtitię fidu-
ciam non habem⁹: eius q̄ tibi
placuit ꝑcib⁹ adiuuemur. p.
Lectio libri ſapientię. ca. xlv.
Dilect⁹ deo: ⁊ hominibus
cui⁹ memoria in benedi-
ctione eſt. Similem illū fecit in
gloria ſctōꝝ: ⁊ magnificauit eū

in timore inimicoꝝ: ⁊ in verbis
ſuis mōſtra placuit. Glorifica-
uit eū in conſpectu regū: ⁊ vn-
xit illum coraꝫ populo ſuo ⁊ o-
ſtendit illi gloriā ſuaꝫ. In fide
⁊ lenitate ipſius ſctū fecit illū:
⁊ elegit eū ex omni carne. Au-
diuit eniꝫ vocē ipſius: ⁊ induxit
illum in nubę. Et dedit illi cor
ad ꝑcepta: ⁊ legē vitę ⁊ diſcipli
nę. Gradua. Domine ꝑueniſti ps.
eū in benedictionib⁹ dulcedi- 20.
nis: poſuiſti ī capite ei⁹ coronā
de lapide ꝑcioſo. ℣. Vitā petiȷt
à te ⁊ tribuiſti ei: lōgitudinem
dieꝝ in ſeculū ſeculi. Alleluia
alla. ℣. Amauit eū dn̄s ⁊ orna
uit eū: ſtolā glīę induit eū. Al
leluia. alla. Nota quod ſi pre-
dictū feſtō venerit poſt ſeptua
geſsimā, dicitur. Tract. Bea ps.
t⁹ vir q̄ timet dn̄ꝫ: ī mādatꝫ ei⁹ 111.
cupit nimꝫ. ℣. Potēs in terra
erit ſemē ei⁹: gn̄atio rectoꝝ bn̄
dicetur. ℣. Glīa ⁊ diuitię in do
mo ei⁹ ⁊ iuſtitia manet ī ſeculū
ſeculi. Seq̄ntia ſcti euangeliȷ
ſecundùm Lucaꝫ. capite. xix.
In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuꝫ parabolaꝫ
hāc. Homo q̄dam nobilꝫ abiȷt
in regionē lōginq̄ accipe ſibi
regnū: ⁊ reuerti. Vocatis au-
tem decem ſeruis ſuis dedit il-
lis decem mnas: ⁊ ait ad illos.
Negociamini dum venio. Ci-

ues aũt ieſus oderant illũ ⁊ mi
ſerũt legationẽ poſt illum dicẽ
tes. Nolumus hũc regnare ſu
per nos. Et factuꝫ eſt: cũ redi
ret accepto regno: iuſsit voca-
ri ſeruos ſuos quibꝰ dedit pe-
cuniam: vt ſciret quantũ quiſqꝫ
negociatus eſſet. Venit auteꝫ
primꝰ dicens. Dñe mna tua de
cem mnas acquiſiuit. Et ait il
li. Euge ſerue bone: quia in modi
co fuiſti fidelis eris ptantẽ hñs
ſuper decẽ ciuitates. Et alter
venit dicẽs. Dñe mna tua fe-
cit quinqꝫ mnas. Et huic ait.
Et tu eſto ſup quinqꝫ ciuitates
Et alter venit dicẽs. Dñe ec-
ce mna tua quã habui: repoſi-
ta eſt in ſudario. Timui enim
te quia hõ auſterꝰ es: tollis quod
nõ poſuiſti: ⁊ metis quod nõ ſe
minaſti. Dicit illi. De ore tuo
te iudico ſerue neqꝫ. Sciebas
quia hõ auſterꝰ ſum: tollẽs quod
nõ poſui: ⁊ metens quod nõ ſemi-
naui. Et quare non dediſti pecu-
niam meã ad mẽſaꝫ: ⁊ veniens
vtiqꝫ ego cuꝫ vſuris exegiſſem
illam? Et aſtantibꝰ dixit. Au-
ferte ab illo mnaꝫ: ⁊ date illi qui
decem mnas hꝫ. Et dixerũt ei.
Dñe: habet decẽ mnas. Dico
aũt vobis: quia omni habenti
dabitur: ⁊ abũdauit: ab eo aũt
qui nõ habet: ⁊ quod vr̃ hr̃e aufe
retur ab eo. Credo dicit. Offer
torio. In virtute tua dñe leta-
bitur iuſtus: ⁊ ſuper ſalutare
tuum exultabit vehementer
deſideriũ anime eius tribuiſti
Sancti gui (ei. Secreta.
lielmi confeſſoris tui quãs
dñe: annua ſolennitas: pietati
tue nos reddat acceptos: vt p
hec pie placationis officia: ⁊ il
lũ beata retributio cõmitetur:
⁊ nobꝫ gr̃e tue dona conciliet.
Per. Cõio. Amẽ dico vobis
quod vos qui reliquiſtꝫ oĩa: ⁊ ſecu
ti eſtis me: cẽtupluꝫ accipietis
⁊ vitaꝫ eternam poſsidebitis.
Auxilientur (Poſt cõio.
nobis dñe ſumpta myſte
ria: ⁊ ĩtercedẽte btõ guilielmo
confeſſore tuo ſempiterna pro
tectione confirment. Per dñꝫ.
¶ In ſecunda traſlatione ſcti Die.
patris Auguſt. epiſcopi Intr. 28.
In medio eccleſie a
peruit os eius: ⁊ im
pleuit eũ dominus Ps.
ſpũ ſapiẽtie ⁊ intel- 91.
lectus ſtolam glorie induit eũ.
Ps. Bonum eſt confiteri domi
no: ⁊ pſallere nomini tuo altiſ-
ſime. V. Gloria patri ⁊ filio ⁊
ſpiritui ſancto. Sicut. Oratio.
Deus qui tranſtuliſti po-
pulum tuum per mare ru
brum ⁊ ſanctiſsimi doctoris tui
Auguſtini corpus ſupra ma-
rinos vertices tranſferri vo-

luiſti: ⁊ in loco tibi placito col-
locari: concede queſumꝰ: nos
de morte ad vitaꝫ tranſire: cuiꝰ
hodie tranſlationem celebra-
mus. p. Lectio epiſtole beati
Pauli apl'i ad Timoth. c.iiij.
Chariſsime. Teſtificor co
ram deo ⁊ chriſto ieſu: qui
iudicaturꝰ eſt viuos ⁊ mortuos
p aduentū ipſius ⁊ regnū eiꝰ.
Predica verbū: inſta opportu
ne: īportune: argue: obſecra in
crepa in oī patientia ⁊ doctri-
na. Erit enim tempus: cū ſa-
nā doctrinā non ſuſtinebūt: ſꝫ
ad ſua deſideria coaceruabūt
ſibi magiſtros prurientes auri-
bus: ⁊ a veritate quidē auditū
auertent: ad fabulas autem cō
uertentur. Tu verò vigila: in
omnibus labora, opus fac euā
geliſte: miniſterium tuum īple
ſobrius eſto. Ego enim iam de
libor: ⁊ tps mee reſolutionꝫ in-
ſtat. Bonum certamen certa-
ui curſum conſumaui: fideꝫ ſer-
uaui. In reliquo repoſita eſt
mihi corona iuſtitie: qua red-
det mihi dominus in illa die iu
ſtus iudex. Non ſolum autem
mihi: ſed ⁊ his q̄ diligunt aduē
tum eius. Graduale. Os iuſti
ps. 36. meditabitur ſapientiam ⁊ lin-
gua eius loquetur iudiciuꝫ. ℣.
Lex dei eius in corde ipſius: ⁊
non ſupplantabuntur greſſꝰ
eius. Alleluia. all'a. Auguſti-
ne lux doctorum: firmamentū
eccleſie: malleus hereticorum
ſummū vas ſcientie: pro tuis fi
delibus: roga deū que ſumus.
Sequētia ſancti euangelij ſe-
cundum Mattheū. capite. v:
In illo tempore. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis. Uos
eſtis ſal terre. Quod ſi ſal eua-
nuerit ī quo ſalietᷣ? Ad nihiluꝫ
valet vltra: niſi vt mittatur fo-
ras ⁊ cōculcetur ab hominibꝰ
Uos eſtis lux mūdi. Nō poteſt
ciuitas abſcōdi ſupra montem
poſita nec accendūt lucernā
⁊ ponūt eā ſub modio: ſed ſup
candelabrū: vt luceat omnibꝰ
qui ī domo ſunt. Sic luceat lux
veſtra corā hoībus: vt videant
veſtra bona opa: ⁊ glorificent
prē veſtrū q̄ in celis eſt. Noli-
te putare qm̄ veni ſoluere legē
aut ꝓphetas. Nō eniꝫ veni ſol
uere legem: ſꝫ ad īplere. Amē
quippe dico vobis: donec tran
ſeat celū ⁊ terra: iota vnuꝫ aut
vnꝰ apex nō p̄teribit a lege do
nec oīa fiant. Qui ergo ſolue-
rit vnū de mādatis iſtꝫ minimꝫ
⁊ docuerit ſic hoīes: minimus vo-
cabitur ī regno celoꝝ. Qui āt
fecerit ⁊ docuerit: hic magnus
vocabit in regno celoꝝ. dicitur ps. 91.
Credo. Offerto. Iuſtus vt
palma florebit: ſicut cedrus li-

bano eſt multiplicabit. Sec. Sancti Auguſtini tui ſolē‑nia nos q̄s dn̄e vbiq̄ꝫ leti‑ficent: vt dū eius trāſlationem ⁊ merita recolimꝰ: patrocinia ſentiamꝰ. ꝑ dn̄m. Cōio. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs: quē conſtituit dn̄s ſuper familiam ſuā: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſt cōi. Queſumꝰ ops deꝰ: vt q̄ celeſtia alimēta ꝑcepimꝰ: itercedēte btō auguſtino cōfeſſore tuo, adq̄ꝫ pōtifice: ꝑ hec cōtra oīa aduerſa muniamur. Per dn̄m. ¶ In feſto ſcti Joſeph ſponſi v̄ginis Marie ad miſſaꝫ. Introitus.

die. 19. Gaudeamus oēs in dn̄o diē feſtū celebrātes ſub honore btī ioſeph: d̄ cuiꝰ ſolennitate gaudēt āgeli: ⁊ collaudāt filiū d̄i. ps. Exultate iuſti i dn̄o rectos decet collaudatio. ℣. Gl'ia. Itē i miſſis voti. Int.

ps. 91. Juſtꝰ vt palma florebit: ſicut cedrꝰ libani multiplicabit: plātatꝰ in domo dn̄i: i

ibi. atriꝫ domꝰ d̄i nr̄i. ps. Bonū eſt cōfiteri dn̄o: ⁊ pſallere noī tuo altiſsime. ℣. Gloria. Oratio. Da nobꝫ dn̄e btī Joſeph ſpōſi genitricꝫ vnigeniti tui Jeſu xp̄i dn̄i nr̄i ſolēnitatibꝰ gratulari vt: eiꝰ ſemp ⁊ ꝓcinijꝫ ſubleuemur: ⁊ fidē cōgrua deuotione ſectemur. ꝑ. Leccio libri ſapientie. cap. xlv. Dilectꝰ dō ⁊ hoībus: cuiꝰ memoria i bn̄dictione eſt. Similē ilium fecit in gl'ia ſctōꝝ: ⁊ magnificauit eū i timore inimicorum: ⁊ i verbꝫ ſuꝫ mōſtra placuit. Glorificauit eū i cōſpectu regū: ⁊ iuſſit illū corā ꝑplo ſuo ⁊ oſtendit illi gl'iaꝫ ſuā. Jn fide ⁊ lenitate ipſius ſctū fecit illū: ⁊ elegit eū ex oī carne. Audiuit eni vocē ipſius: ⁊ iduxit illuꝫ in nube. Et dedit illi cor ad precepta: ⁊ legem vite ⁊ diſcipline. ps. 20.

Grad. Dn̄e p̄ueniſti eū i bn̄dictionibꝰ dulcedinꝫ: poſuiſti i capite eiꝰ coronā d̄ lapide p̄cioſo. ℣. Vitā petyt à te ⁊ tribuiſti ei lōgitudinē dieꝝ i ſeculū ſeculi. ps. 111.

Tract. Beatꝰ vir q̄ timet dn̄ꝫ in mādatꝫ eiꝰ cupit nimis. ℣. Potēs i terra erit ſemē eiꝰ gn̄ratio rectoꝝ bn̄dicet. ℣. Gl'ia ⁊ diuitie i domo eiꝰ ⁊ iuſtitia eiꝰ manet i ſeculū ſeculi. Seq̄ntia ſcti euāgelij ſm̄. Matth. ca. j. Jn illo tp̄e. Cū eſſet deſpōſata mr̄ ieſu maria ioſeph anteq̄ꝫ cōuenirent: iuenta eſt i vtero habēs d̄ ſp̄ū ſctō. Joſeph āt vir eiꝰ: cū eſſet iuſtꝰ: ⁊ nollet eā traducere: voluit occulte dimittere eā. Hec āt eo cogitāte ecce āgelꝰ dn̄i i ſomnꝫ apparuit ei dicēs. Joſeph fili Dauid:

noli timerē accipe mariā ꝯiugē
tuā. Q̄d eni i ea natū eſt: d̄ ſpū
ſctō eſt. Pariet āt filiū: ⁊ voca-
bʒ nomē ei⁹ ieſuʒ. Ipſe eni ſal-
uuʒ faciet pp̄lʒ ſuū ā pc̄āʒ eoꝝ.
Offert. Ueritas mea: ⁊ mia
mea cū ipſo: ⁊ i noīe meo exal-
tabit cornu ei⁹. Secret. Oꝛo.
Debitū tibi dn̄e nr̄e red-
dim⁹ ſuitutʒ ſuppliciter
exorantes: vt ſuffragiʒ bt̄i Io-
ſeph nutritoris filij tui ieſu xp̄i
dn̄i nr̄i i nobʒ tua munera tuea-
rʒ: cuius honorāda feſtiuitate
laudʒ tibi hoſtias imolam⁹. P.
Cōio. Ioſeph fili dauid: noli
timere accipe mariā cōiuge tu
aʒ: qꝛ enim i ea natū eſt d̄ ſpiri-
tu ſctō. vel iſta. Cōio. Ioſeph
fidelʒ ſuus ⁊ prudēs q̄ʒ cōſtitu
it dn̄s ſup familiā ſuaʒ: vt det il
li in tp̄e tritici mēſurā poſt cōi.
Adeſto nobʒ q̄s miſericors
deus: ⁊ intercedēte ꝓ no
bʒ btō Ioſeph confeſſore tuo:
tua circa nos ꝓpitiat⁹ dōa cu-
ſtodi. Per dn̄ʒ nr̄m. ¶ Miſſa
die. ſcti archāgeli Gabrielis ap ꝓ-
18. bat per dn̄m leōnē. x. Inti oī.
Beneuenerūt princi-
pes cōiuncti pſallē-
tibus in medio iuuē
cularū tympaniſtri
ps. arum. Ps. Exurgat de⁹ ⁊ diſſi
67. pent inimici ei⁹ ⁊ fugiāt q̄ ode
rūt eū a facie ei⁹. V. Glia. oꝛo.

Deus q̄ per archāgelū tu
uʒ gabrielē ſaluatorē mū
di ſacratiſſimi v̄gini ꝯcipiēdū
nūciaſti: da vt eūdē ⁊ mēte pu-
ra ꝯcipiamus: ⁊ feruido imite-
mur affectu: p eū. Lec. libri a-
pocalipſi bti Ioānis apl̄i. c. xj.
In dieb⁹ illʒ. Uidi: ⁊ ſepti
m⁹ āgel⁹ tuba cecinit ⁊ fa
ctę ſunt voces magnę i cęlo di
cētes. Factuʒ eſt regnū mūdi
hui⁹ dn̄i nr̄i: ⁊ xp̄i ei⁹: ⁊ regna-
būt i ſcla ſcloꝝ amē. Et vigiti
q̄ttuor ſeniores q̄ i cōſpectu di
ſedēt i ſedib⁹ ſuʒ ceciderūt i fa-
cies ſuas ⁊ adorauerūt deū di
cētes. Gr̄as agim⁹ tibi dn̄e de-
us nr̄ oīps q̄ es: q̄ eras: ⁊ q̄ vētu
rus es: qꝛ accepiſti v̄tutē tuaʒ
magnā ⁊ regnaſti. Et aptū eſt
tēpluʒ di in cęlo: ⁊ viſa eſt arca
teſtamēti ei⁹ in tēplo ei⁹. Et ſi-
gnū magnuʒ apparuit in cęlo
mulier amicta ſole ⁊ luna ſub
pedib⁹ ei⁹: ⁊ i capite ei⁹ corona
ſtellaꝝ duodeci: ⁊ i vtero hn̄s
clamabat vt pariat. Et pepit
maſculū q̄ rectur⁹ erat gētes i
virga ferrea. Gra. Tollite por ps.
tas p̄ncipes vr̄as: ⁊ eleuamini 23.
porte ęternales: ⁊ itroibit rex.
glię. V. Quʒ eſt iſte rex glę? do
min⁹ fortʒ: ⁊ potens: dominus
potēs i p̄lio. Trac. Ecce v̄ v- dā.
n⁹ gabriel veſtit⁹ lineʒ ⁊ renes 10.
ei⁹ accict⁹ auro obrizo. V. Et

corpus eius quaſi chriſolitus: ⁊ facies eius velut ſpecies fulguris. ℣. Et oculus eius vt lãpas ardens: ⁊ brachia eius atqꝫ dorſum vſqꝫ ad pedes quaſi eris candentis. ℣. Et vox ſermonum eius, quaſi vox multitudinis. Alleluia. ℣. Miſſus eſt angelus gabriel ad mariã virginem deſpõſatam ioſeph. Alleluia. ℣. Ecce vir vnꝰ gabriel: quem videram à pricipio citò volans, tetigit me: ⁊ docuit me. Sequentia.

Felix tẽpus numerauit: quo ſuam plebem viſitauit deꝰ ex alto oĩes. Hinc mariam nunciauit, ⁊ ſua voce iucũdauit gabriel preueniẽs. Cuius ventrem depurauit: ⁊ virtute obũbrauit ſpũs altiſsimi. Qua virtute inſigne erexit, et ab armis nos protexit hoſtis potentiſsimi. Qua ⁊ mala noſtra texit Chriſtꝰ, donaqꝫ porrexit virtutis deificę. Veritatemqꝫ detexit, ⁊ in viam nos direxit pacis euangelicę. In qua nos concomitantur, ⁊ in ſocias nobis dantur virtutes angelicę. Nam inualidi ſanantur, ⁊ vigore confortantur per ſplendentem Raphael. Inquinatiqꝫ purgãtur, ⁊ purgati inflãmantur ab ardẽte vriel. Gaudeꝫ deo preſentati, ⁊ cum chriſto iam beati à librante michael. Fac nos, queſo, vt ditati ⁊ in hoſtes roborati ſimꝰ deoqꝫ ſacrati. Tuo fauore gabriel. Amen. Sequentia ſancti Euangelij ſecundùm Lucam. Cap. j.

In illo tempore. Miſſus eſt angelus gabriel à deo in ciuitatem galilęę, cui nomẽ nazareth ad virginem deſponſatam viro, cui nomen erat Joſeph: de domo dauid: ⁊ nomen virginis Maria. Et ingreſſꝰ angelꝰ ad eã, dixit. Aue gratia plena dominus tecum: benedicta tu ĩ mulieribus. Que cùm audiſſet, turbata eſt in ſermone eius: ⁊ cogitabat qualis eſſet iſta ſalutatio. Et ait angelus ei. Ne timeas Maria: inueniſti enim gratiam apud deum. Ecce concipies in vtero, ⁊ paries filium: ⁊ vocabis nomẽ eius Jeſum. Hic erit magnus ⁊ filius altiſsimi vocabitur. Et dabit illi dominus Deus ſedẽ Dauid patris eius: ⁊ regnabit in domo Jacob in ęternũ: ⁊ regnũ eius non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum. Quomodò fiet iſtud: quoniam virum non cognoſco. Et reſpondens Angelus di-

dixit ei. Spiritus ſanctus ſuperueniet in te ⁊ virtus altiſsimi obumbrauit tibi. Ideoq; ⁊ qđ naſcetur ex te ſanctuƺ vocabitur filius dei. Et ecce eliſabeth cognata tua: ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi q̄ vocatur ſterilis: quia non erit impoſibile apud deuƺ omne verbum. Dixit autem maria. Ecce ancilla domini fiat mihi ſm verbum tuum. dicitur. Credo

ps. 102 Offertorium. Benedicite dominum omnes angeli eius potentes virtute facientes verbū illius: ad audiendam vocem ſermonum eius. Secre.

Exaudi domine preces noſtras, quas per archangelum tuum Gabrielem mittimus p̄ſentandas: quibus ſuppliciter exoramus vt ⁊ hanc hoſtiam ſalutarem ⁊ per eam nos tibi ſacratos in odorem ſuauitatis ſuſcipias. Per dominuƺ noſtrum Jeſum chriſtum. Communio. Ecce michael vnus đ principibus primis venit in adiutorium meum. O io. poſt cō.

Roborent nos queſumus domine ſacramenta que ſumpſimus: ⁊ fauente archangelo tuo Gabriele in opere efficaces: ⁊ in tuo amore feruidi inueniamur. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum filium.

¶ In ſctōƺ quadraginta martyrum. Feſta, Oratio.

Praeſta, queſumus omnipotens deus: vt qui glorioſos martyres: fortes in ſua confeſsione cognouimus: pios apud te in noſtra interceſsione ſentiam⁹. Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. Secre.

Sacrificijs preſentib⁹ q̄ſumus domine intēde placatus: vt intercedentibus ſanctis tuis: ⁊ deuotioni noſtrę ꝓficiant ⁊ ſaluti. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtum filiū tuum. Qui tecum. Poſt cōio.

Queſumus omnipotēs đ̄s, vt illius ſalutaris capiamus effectum: cuius ꝑ hęc myſteria pignus accepimus. Per dominum noſtruƺ. ¶ In die. 12.

ſancti Gregę. papę. Introit.

Sacerdotes dei benedicite dominum: ſancti ⁊ humiles corde laudate deū. ps. dā. 3. ibi.

Benedicite omnia opera domini domino: laudate ⁊ ſuper exaltate euƺ in ſecula. ℣. Glia.

Deus qui animę Oratio. famuli tui gregorij: ęternę btītudinis p̄mia cōtuliſti cōcede propitius: vt qui peccatorum noſtroruƺ pondere premimur: eius apud te precibus ſu-

bleuemur. p. Lco epiſtole be
ati pauli apl̄i ad Timo. c.iiij.
Chariſsime. Teſtificoꝛ co
ram deo ⁊ chꝛiſto Jeſu, qui
iudicaturus eſt viuos ⁊ moꝛtu-
os, ꝑ aduētū ipſiꝰ ⁊ regnū eiꝰ.
Pꝛedica vbū: iſta oppoꝛtunè
ĩpoꝛtunè: argue: obſecra: incre
pa ĩ oĩ patiētia ⁊ doctrina. E-
rit enĩ tēpus cū ſanā doctrinā
nō ſuſtinebūt: ſ; ad ſua ꝺſideria
coaceruabunt ſibi magiſtros
pꝛurientes auribus: ⁊ à verita
te q̄dē auditū auertēt: ad fabu
las aūt cōuertēt. Tu verò vigi
la: ĩ oĩbus laboꝛa: opꝰ fac euan
geliſte: miniſteriū tuū ĩple: ſo-
bꝛiꝰ eſto. Ego enĩ iā delibor: ⁊
tēpus mee reſolutionis inſtat.
Bonum certamen certaui: cur
ſum conſumaui: fidem ſeruaui.
Jn reliquo repoſita eſt mihi co
rona iuſtitie: quā reddet mihi
dominꝰ in illa die iuſtus iudex.
Non ſolum autē mihi: ſed ⁊ his
p̄s. 109 qui diligūt aduētū eius. Gra.
Jurauit dn̄s ⁊ nō pēitebit eū:
tu es ſacerdos ĩ eternū: ſm̄ oꝛ-
ibi. dinem melchiſedech. ℣. Dixit
dn̄s dn̄o meo: ſede à dextris me
p̄s. 111. is. Tra. Btūs vir q̄ timet dn̄z:
ĩ mādatꝫ eiꝰ cupit nimꝫ. ℣. Po
tens in terra erit ſemē eius: ge
neratio rectoꝛum benedicetur.
℣. Glia ⁊ diuitie ĩ domo eiꝰ ⁊ iu
ſticia eiꝰ manet in ſeculū ſeculi.

Seq̄n. ſcti euāg. ſm̄ matt. c.v.
In illo tempoꝛe. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis. Uos e
ſtꝫ ſal terre. Quod ſi ſal euanu
erit: in quo ſalietur? Ad nihi-
lum valet vltra: niſi vt mittatur
foꝛas ⁊ conculcetur ab homini
bus. Uos eſtis lux mundi. Nō
pōt ciuitas abſcondi ſupꝛa mō
tē poſita: neq; accēdūt lucer-
nā ⁊ ponūt eā ſub modio: ſed ſu
ꝑ cādelabꝛū: vt luceat oĩbus q̄
ĩ domo ſūt. Sic luceat lux vr̄a
coꝛā hoĩbꝰ: vt videāt vr̄a bona
oꝑa: ⁊ gloꝛificent patrē vr̄ꝫ q̄
ĩ celis ē. Nolite putare quoniā
vēi ſoluere legē aut ꝓphetas.
Nō enĩ veni ſoluere legē: ſ; ad
ĩplere. Amē q̄ppe dico vobis:
donec tranſeat celum ⁊ terra:
iota vnum, aut vnus apex non
pꝛeteribit à lege: donec omnia
fiant. Qui ergo ſoluerit vnum
de mandatꝫ iſtis minimis: ⁊ do
cuerit ſic hoĩes: minimus vo-
cabit ĩ regno celoꝝ. Qui autē
fecerit ⁊ docuerit: hic magnꝰ vo p̄s.
cabit ĩ regno celoꝝ. Of. Ue- 78.
ritas mea ⁊ mia mea cū ipo: ⁊ ĩ
noĩe meo exaltabit coꝛnu eiꝰ. Se
Annue nobis, q̄s dn̄e, vt ĩ-
terceſſiōe bti gregoꝛij hec
nob ꝓſit oblatio: quā ĩmolādo
totius mūdi tribuiſti relaxari ꝺ
licta. p. Coi. Fidelis ſeruus ⁊ ma
pꝛudens, quem cōſtituit domi- tth. 24.

nus ſuꝑ familiā ſuā: vt det illis
in tp̄e tritici mēſurā. Poſt cō.
DEus qui btū̄ꝫ gregoriuꝫ
pōtificē tuū ſāctoꝝ tuoꝝ
meritis coequaſti: concede ꝓ-
pitius: vt qui cōmemorationis
eius feſta ꝑcolimꝰ: vite quoqꝫ
imitemur exēpla. P. Tra. De-
ſideriū aie eiꝰ tribuiſti ei: ⁊ vo-
lūtate labioꝝ eiꝰ nō fraudaſti
eū. ℣. Quoniā ꝑueniſti eū ī be
nedictionibus dulcedinis. ℣.
Poſuiſti in capite eius coronā
de lapide pretioſo. vl' trac. Be-
atus vir. Qui habet ī feſto ꝑce
dēti dr̄ ī feſto vniꝰ ſcti a.lxx. vſ-
qꝫ ad feriā .iiij. maioris hebdōe
niſi ꝓpriꝰ aſſignet: vel niſi ſit fe
ſtum alicuius ſancte: in quo dr̄
trac. Audi filia ⁊ vide ⁊ incli-
na aurē tuā: q2 ꝯcupiuit rex ſpe
ciē tuā. ℣. Vultū tuū dꝑcabūt
oēs diuites plebꝫ: filie regū in
honore tuo. ℣. Adducent regi
virgines poſt eam: ⁊ proxime
eius offerentur tibi. ℣. Addu
centur in letitia ⁊ exultatione:
adducentur in tēplum regis.
In feſto vero plurimoꝝ mar-
tyrum dicitur tractus. Qui ſe-
minātin lachrymis, in gaudio
metēt. ℣. Eūtes ibāt ⁊ flebāt:
mittētes ſemina ſua. ℣. Venie
tes aūt veniēt cū exultatione:
die. portantes manipulos ſuos.
21. ¶ In feſto ſcti bn̄dicti abbatꝫ

VIr dei bn̄ Intro.
dictꝰ mūdi gliā dſpe
xit ⁊ reliqt: qm̄ dñi ſpi
ritus erat in eo. Ps.
Receſſit igit̄ ſciens neſciꝰ, ⁊ ſa
piēter indoctꝰ. ℣. Glia. Orō.
OMnīps ſēpiterne deꝰ, q̄ ho
dierna die carnis eductū
ergaſtulo btū̄ꝫ ꝯfeſſorē tuū bn̄
dictū ſubleuaſti ad celū: ꝯcede
q̄s: hec feſta tuis famulis cele
brātibꝰ cūctoꝝ veniā dlictoꝝ:
vt q̄ exultātibꝰ aīs eiꝰ claritati
cōgaudēt, ipſo quoqꝫ apd̄ te in
tercedēte, cōſociētur ⁊ meritꝫ.
Per. Lcō libri ſapiētie. ca.l.
QVaſi ſtella matutīa ī me-
dio nebule: ⁊ q̄ſi luna ple
na in diebꝰ ſuis lucet: quaſi ſol
refulgēs: ſic iſte refulſit in tem
plo dei. Quaſi arcꝰ refulgens
īter nebulas glie, ⁊ q̄ſi flos ro-
ſaꝝ ī diebꝰ vernis: q̄ſi lilia q̄ ſūt
ī trāſitu aq̄, ⁊ q̄ſi thus redolēs
ī diebꝰ eſtatꝫ. Quaſi ignꝫ efful
gēs ⁊ thꝰ ardēs ī igne. Quaſi
vas auri ſolidū: ornatū oī lapi-
de pretioſo. Quaſi oliua pollu
lās ⁊ cyp̄ſſꝰ in altitudinē ſe ex-
tollēs. In accipiēdo ip̄ꝫ ſtolaꝫ
glie ⁊ veſtiri eū ī cōſumatione
ꝟtutꝫ. In aſcēſu altarꝫ ſcti gliā
ddit ſctitatꝫ amictū. ℟. Fuit vir
vite vn̄rabilꝫ grā abbas bn̄di-
ctꝰ. ℣. relicta domo, rebꝰ qꝫ prꝫ
ſoli dō placer̄ volēs ſctē ꝯuerſa

tionis habitū queſiuit. Trac.
In columbę ſpecie vidit bea
tus benedict⁹. ℣ Celſa omni-
potentis ethera ire animā ſctę
ſcolaſticę. ℣. Mox nunciat il-
lud fratrib⁹ deo gratias agēs
Sequentia ſancti euangelij ſe
cundū mattheum capit: xix.
In illo tempore. Dixit ſy
mō Petrus ad ieſuz. Ec
ce nos reliquimus omnia: ⁊ ſe
cuti ſumus te. Quid ergo erit
nob̃z? Jeſus autem dixit illis.
Amen dico vobis quod vos q̄
ſecuti eſtis me in generatione
cum ſederit filius hominz in ſe-
de maieſtatis ſuę: ſedebitis: ⁊
vos ſuper ſedes duodecim iu-
dicantes duodecī tribus Iſrł.
Et oīs q̄ reliquerit domuz vel
fratres aut ſorores: aut patrē:
aut matrem: aut vxorez: aut fi-
lios: aut agros ꝓpter nomen
meum cētuplū accipiet ⁊ vitā
ęternaz poſsidebit. Offerto.
Hec ē via q̄ ꝓfect⁹ dn̄ibn̄dt⁹ cęlū
aſcēdit atq̧ à t̄rra via recta ab
ei⁹ cęla vſq̧ tēdbat̄ i cęlū. Sec.
Æternis interceſsionib⁹
magnifici paſtorꝫ benedi
cti familię tuę q̄s omnipotens
deus cōmēdetur oratio cuius
vitalibus decoratur exemplis.
Per dominum noſtrum ieſuz.
Communio. Hodie dilectus
domini benedictus cęlum aſcē
dens in gloria ab angelꝫ ſuſce-
ptus eſt. Poſt cōmu.
Perceptis dn̄e deus no-
ſter ſalutaribus ſacramentis:
humiliter te deprecamur vt in
tercedente beato Benedicto
abbate que pro illis veneran-
do agimus obitu nobis ꝓfici-
ant ad ſalutem. Per dominuz
nr̄z Jeſum Chriſtū filium tuū
Qui tecum viuit ⁊ regnat in v-
nitate ſpiritus ſancti deus. p.
¶ Notandum quod de feſtis
que veniūt poſt quartam feriā
maioris hebdō vſq̧ ad feriam
ſecundam poſt octauā paſche
nihil tunc fit: ſed poſt octauam
celebratur: ⁊ in fine cuiuſlibet
introitus: offertorij: ⁊ commu-
nionis adiungitur. Alleluia.
Et hoc idem obſeruatur in o-
mnibus feſtꝫ que celebrantur
inter paſcha ⁊ penthecoſtes.
¶ In ānūc btē marię vgī. In. die.
Vultū tuū depcabū 25.
tur oēs diuites ple-
bis: adducentur re- ps.
gi virgines poſt eā: 44.
proximę eius adducentur tibi
in lętitia ⁊ exultatiōe. ps. Eru
ctauit cor meum verbū bonuz: ibi.
dico ego opa mea regi. ℣. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpūi. Oratio.
Deus qui de beate Ma-
rię virginis vtero: verbū
tuum angelo nunciante: car-

nē ſuſcipere voluiſti: ꝑſta ſup-
plicibꝰ tuis: vt q̄ vere eā dei ge-
nitricē credimꝰ: eius apd̄ te in
tceſsionibꝰ adiuuemur. Per
eundem dominum noſtruʒ Je
ſum Chriſtum filium tuuʒ: qui
tecū viuit ⁊ regnat deus. Per
omnia ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Lectio Eſaie ꝓphete ca. vij.

In diebus illis. Locutus
eſt dominus ad achaʒ di-
cēs. Pete tibi ſignū à domino
deo tuo: in profunduʒ inferni:
ſiue in excelſuʒ ſuprà. Et dixit
achaʒ. Non petam: ⁊ non ten-
tabo dominum: ⁊ dixit. Audite
ergo domus dauid. Nunquid
paꝝ vobis eſt, moleſtos eſſe ho
minibus: q2 moleſti eſtis ⁊ deo
meo? Propter hoc dabit dn̄s
ipſe vobis ſignū. Ecce v̄go cō
cipiet, ⁊ pariet filiū: ⁊ vocabit
nomen eius emanuel. Butyꝝ
⁊ mel comedet: vt ſciat repro-
re malū, ⁊ eligere bonū. Grad.
Diffuſa eſt grā in labijs tuis:
ꝓpterea bn̄dixit te deꝰ in ęter
nū. ℣. Propter veritatē ⁊ mā-
ſuetudinē ⁊ iuſtitiā: ⁊ deducet
te mirabiliter dextera tua. Di
cū graduale ⁊ tractus ſeq̄ns
nō dicūtur: ſi hoc feſtū poſt pa
ſcha celebratur: ſʒ dicūtur duo
Alla. que ſūt poſt tractū. Tra
ctus. Audi filia ⁊ vide ⁊ incli
na aurē tuā: q2 concupiuit rex
ſpeciem tuā. ℣. Vultū tuuʒ de
precabūtur omnes diuites ple
bis: filię regum in honore tuo.
℣. Adducentur regi virgines
poſt eam: ⁊ proximę eius offe-
rentur tibi. ℣. Adducentur in
lętitia ⁊ exultatione: adducen-
tur in templum regis. Allelu
ia. ℣. Aue Maria, gratia ple-
na: dominus tecum: benedicta
tu ī mulieribus. Alla. ℣. Vir-
ga ieſſę floruit: virgo deuʒ ⁊ ho
minem genuit: paceʒ deus red
didit: in ſe recōcilians ima ſū
mis. Sequentia ſancti euāge-
lij ſecundùm Lucam. cap. j.

In illo tēpore. Miſſus ē
angelus gabriel à deo: in
ciuitatem galileę: cui nomē na
ʒareth: ad virginē deſponſatā
viro: cui nomen erat ioſeph: de
domo dauid: ⁊ nomen virginis
maria. Et ingreſſus angelus
ad eam, dixit. Aue gratia ple-
na: dominus tecum. Benedic-
ta tu in mulieribus. Quę cùm
audiſſet: turbata eſt in ſermo-
ne eius: ⁊ cogitabat qualis eſ-
ſet iſta ſalutatio: Et ait angelꝰ
ei. Ne timeas Maria: inueni-
ſti enim gratiam apud deum.
Ecce concipies in vtero: ⁊ pa
ries filium: ⁊ vocabis nomen
eius Jeſuʒ. Hic erit magnus,
⁊ filius altiſſimi vocabitur. Et
Et dabit illi dominus Deus

ſedem Dauid patris ei⁹: ⁊ regnabit ĩ domo iacob ĩ ęternū: ⁊ regni eius nō erit finȝ. Dixit autē maria ad angeluȝ. Quomodo fiet iſtud. Quoniam virū nō cognoſco? Et reſpōdēs angel⁹ dixit ei. Spiritus ſctūs ſupueniet in te: ⁊ virtus altiſſimi obūbrabit tibi. Ideoqȝ ⁊ qđ naſcetur ex te ſanctū: vocabitur fili⁹ dī. Et ecce eliſabeth cognata tua: ⁊ ipſa cōcepit filiuȝ in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſext⁹ illi: quę vocatur ſteriliȝ: qꝛ nō erit ĩpoſsibile apud deū omne verbū. Dixit autem Maria. Ecce ancilla dñi. Fiat mihi ſecundum verbū tuū. Offertoriū. Aue maria gratia plena dominus tecum benedicta tu in mulieribus: ⁊ benedict⁹ fructus ventrȝ tui. ſec.

In mētibus nr̄is, q̄s dñe, vere fidei ſacra cōfirma: vt q̄ conceptū de virgine deuȝ verū ⁊ hoīeȝ ꝯfitemur: ꝑ eiuſdē ſalutiferē reſurrectiōis potētiā ad ęternā mereamur ꝑuenire letitiā. ꝑ eū. Cōio. Ecce virgo cōcipiet: ⁊ pariet filiū ⁊ vocabitur nomē ei⁹ emanuel. poſt co.

Gratiam tuā dñe mentib⁹ nr̄is infunde: vt q̄ āgelo nūciante chriſti filij tui incarnationem cognouim⁹, per paſſionem eius ⁊ crucem: ad reſurrectionis gloriā perducamur.

¶ In tranſlatiōe ſcti matris Monicę ad miſſam Introit⁹. die. 9.

Gaudeamus oēs in domino diem feſtuȝ celebrātes ſub honore btē monicę de cuius tranſlatione gaudēt angeli: ⁊ collaudāt filiū dei. all'a. ps. Eructauit cor meū verbū bonum dico ego opera mea regi. V. Gloria patri ⁊. Oratio.

Omnipotes ſempiterne deus, qui hunc diem tranſlationis glorioſiſsimę matris monicę ad tui laudem ⁊ honorem dedicare dignat⁹ es: concede nobis famulis tuis ĩ hac celebritate lętitiam: vt quēadmodū eius mēbra veneramur interris: ita ſua interceſsione ſubleuemur in cęlis. Per dñȝ noſtrum Jeſum chriſtuȝ filiū. Lectio libri ſapientię. ca. xxvj.

Gratia mulierȝ ſedulę dilectabit virȝ ſuum: ⁊ oſſa li⁹ ĩpinguabit. Diſciplina illi⁹ datū dī eſt. Mulier ſenſata: ⁊ tacita: ⁊ nō eſt imutatio eruditę aīę. Gr̄a ſuꝑ gr̄aȝ mulier ſcā ⁊ pudorata: oīs āt ponderatio non eſt digna continentis animę. Sicut ſol oriens mūdo in altiſsimȝ dei: ſic mulierȝ bonę ſpecies ĩ ornamētuȝ dom⁹ ei⁹. Lucerna ſplendēs ſuꝑ cādela

labꝛū ſanctū: ⁊ ſpēs faciei ſup
etatē ſtabilem. Colūne aureę
ſup baſes argēteas ⁊ pedes fir
mi ſup plātas ſtabilꝫ mulieris.
Fūdamenta eterna ſup petrā
ſolidā: ⁊ mādata dei in corde
Ps. 44. mulieris ſanctę. Gradu. Au-
di filia ⁊ vide: ⁊ inclina aurem
tuā: ⁊ obliuiſcere ppl'm tuū:
⁊ domū patris tui. ℣ Et cōcu-
piuit rex decorē tuū: quoniam
ipſe eſt dñs deus tu⁹. Alla. al
leluia. Margarita paradiſi
Monica: ⁊ auguſtin⁹ quaſi cę
leſtis carbūculus: cūcta corpo
rali gradu tranſcēdens: raptiꝫ
attixerūt toto ictu cordis regio
neꝫ vbertatis indeficientꝫ fon
tis vitę eternę. Alla. Sequen
tia ſcti euāge ꝑm matth. c. xiij.

In illo tpe. Dixit Jeſ⁹ di-
ſcipulis ſuis parabolam
hāc. Simile eſt regnū celoꝝ
theſauro abſcōdito in agro: qꝫ
qui inuenit homo abſcōdit: ⁊ ꝑ
gaudio illi⁹ vadit: ⁊ vendit vni
uerſa q̄ habet ⁊ emit agrū illū.
Iterū ſimile eſt regnū celoꝝ
homini negociatori: q̄renti bo
nas margaritas. Inuenta aūt
vna ꝓcioſa margarita: abijt: ⁊
vendidit vniuerſa q̄ habuit: ⁊
emit eā. Iterū ſimile eſt regnū
celorum: ſagene miſſe in mare,
⁊ ex omni gñe piſciū cōgregā-
ti. Quā cū impleta eſſet educē
tes: ⁊ ſecus litt⁹ ſedentes: ele-
gerūt bonos in vaſa ſua malos
āt foras miſerūt. Sic erit in cō
ſumatione ſeculi. Exibunt an-
geli: ⁊ ſeparabūt malos de me
dio iuſtoꝝ: ⁊ mittēt eos in ca-
minum ignis. Ibi erit flet⁹: ⁊
ſtridor dentium. Intellexiſtis
hec omnia? Dicunt ei. Etiā.
Ait illis. Ideo omnis ſcriba
doctus in regno celorum: ſimi-
lis eſt homini patrifamilias: q̄
ꝓfert de theſauro ſuo noua: ⁊
vetera. dicitur. Credo. Of-
fertorium. Filię regum in ho Ps. 44.
nore tuo: aſtitit regina a dextrꝫ
tuis: in veſtitu deaurato: circū-
data varietate. Secreta.

Munera queſumus domi-
ne, que in ſanctę Monicę trā
ſlatione deferimus: propitius
ſuſcipe: ⁊ eius glorioſis meritꝫ
mala omnia, que meremur a-
uerte. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuum
Qui tecum viuit ⁊ regnat in v
nitate ſpiritus ſancti deus. p.
Cōio. Veni electa mea: ⁊ po
nam in te tronum meum: quia
concupiuit rex ſpeciem tuam.

Post communio.

Celeſtibus ſacramētis recrea
ti: clementiſsime deus: tuam
depcamur: clementiā: vt p in-
terceſsionē ſcte Monicę eter
nā btitudinē poſſum⁹ acq̄rere.

Per eūdem dñm. ¶ In ſctōꝝ
m. Tyburtij. vale. ⁊ mari. In.
ps. 44. S Ancti tui dñe bene
dicēt te: gl'iaꝫ regni
tui dicent Alleluia.
ps. Exaltabo te de
us me⁹ rex: ⁊ bñdicā noī tuo in
ſeculū ⁊ ī ſeculū ſeculi ℣. Gl'ia.
P Reſta, q̄s omni (Orō.
potēs deus: vt q̄ ſanctoꝝ
martyꝝ tuoꝝ̄ Tyburtij Va=
leriani ⁊ Maximi ſolennia co
limus: eoꝛum etiā virtutes imi
temur. Per. Al'la. ℣. Gaude=
te iuſti in dño: rectos decet col=
laudatio. Al'la. ℣. Sancti tui
ps. 32. domine floꝛebūt ſicut liliū: ⁊ ſi=
cut odoꝛ balſami erūt ante te.
Offerto. Letamini ī domino
ps. 31. ⁊ exultate iuſti: ⁊ gloꝛiamini o=
mnes recti coꝛde al'a. Secre.
H Ec hoſtia, q̄s dñe, quam
in ſanctoꝝ̄ tuoꝝ̄ natali=
tijs recenſentes offerim⁹: ⁊ vi=
cula nr̄e prauitatꝫ abſoluat: ⁊
tue nobꝫ mīe dona cōciliet. p.
Cōio. Gaudete iuſti in domi=
no al'la. rectos decet collauda
S Acro (tio al'la. Poſt cōi.
munere ſatiati ſupplices
te dñe depꝛecamur: vt qḋ debi
te ſeruitutis celebꝛam⁹ officio
ſaluationis tue ſentiamus au=
gmentū. p. Si pdictū feſtuꝫ in
quadrageſsima celebꝛatur fit
officium de cōmuni martyꝛuꝫ.

¶ In ſcti Geoꝛgij m. Introi.
P Rotexiſti me deus die. 23.
à cōuentu malignā=
tiuꝫ al'la. al'. multi=
tudine operantium
iniquitatē. al'la. al'a. ps. Exau ps. 63.
di deus oꝛationē meā cū depꝛe
coꝛ: à timoꝛe inimici eripe aīaꝫ
meā. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.
D Eus q̄ nos beati Geoꝛ=
gij martyꝛꝫ tui meritꝫ: ⁊
interceſsione letificas: conce=
de ꝓpitius, vt qui eius benefi=
cia poſcim⁹: dono tue grē cōſe=
quamur. Per. Al'la ℣. Confi ps. 88.
tebūtur celi mirabilia tua dñe
eteniꝫ veritatē tuā in eccleſia
ſctōꝛum. Al'la. ℣. Beatus vir
qui ſuffert tētationē: qm̄ cū ꝓ= Jaco. 1.
batus fuerit: accipiet coꝛonaꝫ
vite. Offert. Confitebūtur ce
li mirabilia tua dñe: ⁊ veritatē ps. 88.
tuā in eccleſia ſanctoꝝ. Al'la.
M Unera dñe (al'la. Sec.
oblata ſanctifica: ⁊ inter
cedentē beato Geoꝛgio marty
re tuo: nos p hec à peccatoꝛuꝫ
nr̄oꝝ maculis emunda. p. Cō
munio. Letabitur iuſtus ī do= ps. 63.
mino: ⁊ ſperauit in eo: ⁊ lauda
būtur oēs recti coꝛde. Al'a. al
S Uppli (leluia. Poſt cōi.
ces te rogam⁹ oṗs deus
vt quos tuis reficis ſacris: in
tercedēte beato Geoꝛgio mar
tyꝛe tuo: tibi etiam placitꝫ mo=

ribꝰ dignāter tribuas deſeruire
Per dominū noſtrum Jeſuʒ
chriſtum filium tuum. Qui te.
Officium miſſe de letanijs an
te vigiliam aſcenſionis poſitū
fiat eo tempore quo fit in terrꝫ
Die. inquibus fratres morantur.
25. ¶ In ſctī Marci euā. Intro.
Protexiſti me deꝰ a
cōuentu malignātiū
all'a. all'a. multitudi
ne opantiū iniq̄tatē:
ps. 63. all'a. all'a. ps. Exaudi deꝰ oro
nē meā cū depcor: a timore ini
mici eripe aīaʒ meā. ℣. glia. Oro
Deꝰ q̄ beatū marcū euāge
liſtā tuū: euāgelice p̄dica
tiōis gr̄a ſublimaſti: tribue q̄s:
eiꝰ nos ſemp ⁊ eruditiōe ꝓfice
re: ⁊ orōne d̄fendi. p. Lc̄o Eze
Similitu (chielꝫ phe. c. j.
do vultꝰ q̄ttuor aīaliū: fa
cies hoīs: ⁊ facies leonꝫ a dex
trꝫ ipſoꝝ q̄ttuor. Facies aūt bo
uꝫ a ſiniſtrꝫ ipſoꝝ q̄ttuor: ⁊ fa
cies aq̄le d̄ſup ipſoꝝ q̄ttuor. Et
facies eoꝝ ⁊ pēne eoꝝ extēde d̄
ſup. Due pēne ſinguloꝝ iūge
bant: ⁊ due tegebāt corpa eoꝝ.
Et vnūq̄dq̄ʒ eoꝝ: corā facie ſua
ābulat. Ubi erat ipetꝰ ſpūs: il
luc gradiebātur. Nec reuerte
bātur cū ābularēt. Et ſimilitu
do aīaliū: ⁊ aſpectꝰ eoꝝ: q̄ſi car
bonū ignꝫ ardētiū: ⁊ q̄ſi aſpe
ctꝰ lāpadaꝝ. Hec erat viſio di
ſcurrēs i medio aīaliū: ſplēdor
ignꝫ: ⁊ d̄ igne fulgur egrediēs.
Et aīalia ibāt: ⁊ reuertebātur
in ſimilitudinē fulguris corru
ſcātis. All'a. ℣. Cōfitebūtur ps.
celi mirabilia tua dn̄e: eteni ve 88.
ritatē tuā i eccleſia ſctōꝝ. Al
leluia. ℣. Poſuiſti dn̄e ſup ca
put eius coronā de lapide p̄cio
ſo. All'a. Juſtꝰ vt palma
florebit. All'a. Juſtꝰ germi ps. 20.
nabit. Sequentia ſancti euan
gelij ſm Lucam. capi. x.
In illo tpe. Deſignauit
dn̄s ⁊ alios ſeptuagintaduos:
⁊ miſit illos binos ante faciem
ſuam: in oēm ciuitatē ⁊ locum
quo erat ipſe venturꝰ. Et dice
bat illis. Meſsis quidē multa
oparij aūt pauci. Rogate ergo
dn̄m meſsis: vt mittat operari
os in meſſem ſuam. Ite. Ec
ce ego mitto vos: ſicut agnos
int' lupos. Nolite portare ſac
culū: neq̄ʒ perā: neq̄ʒ calciamē
ta: ⁊ neminē per viam ſaluta
ueritis. In quācumq̄ʒ domuʒ
intraueritꝫ: primū dicite. Pax
huic domui. Et ſi ibi fuerit fili
us pacis: requieſcet ſuper illū
pax veſtra. Sin autem ad vos
reuertetur. In eadem autem
domo manete: edentes ⁊ bi
bentes q̄ apud illos ſunt. Di
gnꝰ ē eni oparꝰ mercede ſua.
Nolite tranſire de domo in do

mū. Et in quamcū̄qȝ ciuitatē
in traueritis: ⁊ ſuſceperit vos:
mādu cate q̄ apponūtur vo-
bis. Et curate infirmos q̄ in il
la ſunt: ⁊ dicite illis. Ap ppin-
ps. quabit i vos regnū dei. Offer.
88. Confitebuntur celi mirabilia
tua dn̄e: ⁊ veritatē tuā in eccle
ſia ſanctorū. Alla alla. Sec.
Beati marci euangeliſte
tui ſolēnitate, tibi mune-
ra deferentes, q̄s domine, vt ſi
cut illum predicatio euangeli-
ca fecit glorioſū: ita nos ei⁹ in
terceſſione ⁊ verbo ⁊ ope tibi
reddat acceptos. Per domi-
num. Prefatio dicitur de apo-
ſtolis vel de paſcha. Cōio. Le
tabitur iuſt⁹ in dn̄o ⁊ ſperabit
in eo: ⁊ laudabuntur oēs recti
ps. corde. Alleluia. alla. Poſt cōe
63. Tribuant nobis, q̄s dn̄e,
continuū tua ſcā p̄ſidiū
quo beati Marci euangeliſte
tui precibus nos ab omnibus
ſemper tueantur aduerſis. p.
¶ In ſcti Vitalis mar. Intro.
dic. 28. Protexiſti me deus
à cōuentu malignā-
tiū. Alleluia. allelu-
ps. 63. ia multitudine ope-
rantiū iniq̄tatē. alla. alla. ps.
Exaudi deus orationē meam
ibi. cum deprecor: à timore inimici
eripe animam meam. ℣. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpūi. Oratio.

Preſta, q̄s omnipotēs de
us: vt intercedente btō
Vitale martyre tuo: ⁊ à cūctis
aduerſitatib⁹ liberemur i cor-
pore: ⁊ à prauis cogitationibus
mundemur in mente. Per do-
minū. Alla. ℣. Confitebunt ps. 88.
celi mirabilia tua dn̄e eteni ve-
ritatē tuā in eccleſia ſctōrum.
Alleluia. ℣. Poſuiſti domine ps. 20
ſuper caput ei⁹ coronā de lapi
de p̄cioſo. Offerto. Repleti ſu ps. 89.
m⁹ mane mia tua: exultauim⁹
⁊ delectati ſum⁹. Alla. Sec.
Accepta ſit i cōſpectu tuo
dn̄e nr̄a deuotio: ⁊ eius
nobis fiat ſupplicatiōe ſaluta-
ris: p cuius ſolēnitate deferī.
Per. Cōio. Ego ſum vitis ve- Jo an
ra: ⁊ vos palmites: q̄ manet in
me: ⁊ ego in eo: hic fert fructū 15.
multū. Alla. alla. Poſt cōio.
Refecti participatiōe mu
neris ſacri, q̄s domine, de-
us noſter vt cui⁹ exeq̄mur cul-
tum: ſentiam⁹ effectū. p. ¶ In die
ſctōrum aplorum Phili. ⁊ iaco. In. 1
Exclamauerunt ad
te dn̄e i tpe afflictio-
nis ſue: ⁊ tu de celo
exaudiſti eos. Alla.
alleluia. ps. Exultate iuſti in ps.
dn̄o: rectos decet collaudatio. 32.
℣. Gloria patri. Oratio.
Deus q̄ nos annua aplo-
rum tuorū Philippi ⁊ Jacobi

ſolẽnitate letificas: pſta qs: vt quorum gaudemus meritis in ſtruamur exẽplis. Per. Lectio libri ſapientie. Capitu.v.

Stabunt iuſti i magna cõſtantia: aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerunt labores eorum. Videntes turbabũtur timore horribili: ⁊ mirabuntur in ſubitatione inſperate ſalutis: dicentes intra ſe. Penitẽtiã agẽtes: ⁊ p ã guſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt quos aliquãdo habuimꝰ in deriſum: ⁊ in ſimilitudinẽ improperij. Nos inſenſati: vitam illoꝝ eſtimabamus inſaniam, ⁊ finem illorũ ſine honore. Ecce quomodo cõputati ſunt iter filios dei: ⁊ inter ſanctos ſors illoruz eſt. Alla. ℣. Cõfitebũtur celi mirabilia tua dñe: etenim veritatẽ tuã in eccleſia ſanctorum. Alla. ℣. Tãto tẽpore vobiſcum ſum: ⁊ non cognouiſtis me: philippe q̃ videt me: videt ⁊ patrem meum. Sequẽtia ſcti euãge. ſcdm Joã. c. xiiij

In illo tẽpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Non turbetur cor veſtrum: neq̃ formidet. Creditis in deum: ⁊ in me credite. In domo pr̃is mei manſiones multe ſunt. Si quo minus dixiſſem vobis: q2 vado parare vobis locuz. Et ſi abiero: ⁊ preparauero vobis locũ: iterum veniam: ⁊ accipiaz vos ad me ipſum: vt vbi ego ſum: ⁊ vos ſcitis. Et quo ego vado ſcitis: ⁊ viam ſcitis. Dicit ei thomas. Dñe neſcimꝰ quò vadis: ⁊ quomodo poſſumꝰ viã ſcire? Dicit ei Jeſus. Ego ſum via, veritas ⁊ vita. Nemo venit ad patrem: niſi per me. Si cognouiſſetis me: ⁊ patrem meuz vtiq̃ cognouiſſetis: ⁊ ãmodo cognoſcetis eum: ⁊ vidiſtis eum. Dicit ei philippus. Dñe: oſtẽ de nobis patrem: ⁊ ſufficit nobis. Dicit ei ieſus. Tãto tẽpore vobiſcum ſum: ⁊ non cognouiſtis me? Philippe, qui videt me: videt ⁊ patrem meum. Et quomodo tu dicis: oſtende nobis patrem? Non credis, quia ego in patre: ⁊ pater in me eſt? Verba que ego loquor vobis: à meipſo nõ loquor. Pater autem in me manens ipſe facit opera. Non creditis, q2 ego in patre: ⁊ pater in me eſt? Alioquin propter opera ipſa credite. Amen amen dico vobis: q2 qui credit i me: opera que ego facio ⁊ ipſe faciet: ⁊ maiora horum faciet: q2 ego ad patrẽ vado. Et quodcũq̃ petieritis patrem in nomie meo, hoc faciã. Offer. Cõfitebuntur celi mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ tuaz

in eccleſia ſanctorum.alleluia.
alleluia. Secreta:
Munera domine q̄ pro apo
ſtolorum tuorum philippi ⁊ ia
cobi ſolēnitate deferimus: pro
pitius ſuſcipe:⁊ mala omnia q̄
meremur auerte. Per. Prefa
tio dicitur de apoſtolꝫ vel d̄ pa
ſcha. Cōio. Tanto tēpore vo-
biſcum ſum, ⁊non cognouiſtis
me:philippe qui videt me: vi-
det ⁊ patrem meum: allā. non
credis,quia ego in patre: ⁊ pa
ter in me eſt.allā.allā. Poſt c̄.
Queſumus domine ſaluta
ribus repleti myſterijs:
vt quorum ſolēnia celebram⁹:
eoꝝ orationib⁹ adiuuemur.p.
¶ In inuētio.ſctē crucꝫ. Intr.
ecc'. Nos aūt gl'iari opor
tet i cruce dn̄i nr̄i ie-
ſu chriſti: in quo eſt
ſalus,vita,⁊ reſurre
ctio noſtra:p quē ſaluati ⁊ libe
ps. rati ſumus.allā.allā.ps. De⁹
66. miſereat̄ nr̄i:⁊ bn̄dicat nobis:
illuminet vultū ſuū ſup nos, et
miſereat̄ nr̄i. ℣. Glia. Oratio.
Deus q̄ in p̄clara ſalutifere
crucis inuētione:paſſiōis
tue miracula ſuſcitaſti: ɔcede:
vt vitalis ligni p̄cio:eterne vite
ſuffragia ɔſequamur. Qui vi-
uis ⁊ regnas de⁹. Per omnia.
Lectio epiſtole beati Pauli a
poſtoli ad Philippēſes. ca.ij

Fratres. Hoc enim ſenti
te in vobis:qd̄ ⁊ in xp̄o ie
ſu. Qui cū i forma dei eſſet: nō
rapinā arbitrat⁹ ē:eſſe ſe equa
lē deo. Sed ſemetipſum exina
niuit:formā ſerui accipiens: in
ſimilitudinē hoīnū fact⁹: ⁊ ha
bitu inuēt⁹ vt hō. Humiliauit
ſemetipꝫ:fact⁹ obediēs vſqꝫ ad
mortē:mortē aūt crucis. Pro-
pter qd̄ ⁊ de⁹ exaltauit illuꝫ: ⁊
donauit illi nomē, qd̄ eſt ſuper
oē nomē:vt in noīe ieſu, oē ge-
nu flectatur celeſtiū:terreſtriū
⁊ infernoꝝ. Et oīs lingua ɔfi-
teat̄:qꝛ dn̄s nr̄ ieſus xp̄s,in glo
ria eſt dei p̄ris. Allā. ℣. Dici-
te in gētib⁹:qꝛ dn̄s regnauit à
ligno. Allā. ℣. Dulce lignuꝫ,
dulces clauos:dulcia ferēs pō
dera:q̄ ſola fuiſti digna ſuſtine
re regē celoꝝ ⁊ dn̄m. Sequen
tia ſcti euāg. ſcd̄m ioānē. ca. iij
In illo tp̄e. Erat homo ex
phariſeis:nicodem⁹ noīe
p̄nceps iudeoꝝ. Hic venit ad
ieſū nocte:⁊ dixit ei. Rabbi: ſci
m⁹ qꝛ à dō veniſti magiſter. Ne
mo eni poteſt hec ſigna facere
que tu facis:niſi fuerit deus cū
eo. Reſpōdit Jeſus:⁊ dixit ei.
Amen amē dico tibi: niſi quis
renatus fuerit denuò: non po-
teſt videre regnū dei. Dixit ad
eum nicodemus. Quō poteſt
homo naſci cū ſit ſenex. Nūqd

potest in ventrē matris ſuę ite
rato, introire ⁊ renaſci? Reſpō
dit ieſus. Amen amen dico ti-
bi: niſi quis renatus fuerit ex a
qua ⁊ ſpiritu ſancto: nō poteſt
introire in regnum dei. Quod
natū eſt ex carne, caro eſt: ⁊ qđ
natū eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt.
Non mireris quia ego dixi tibi,
oportet vos naſci denuò. Spi-
rit⁹ vbi vult ſpirat: ⁊ vocē eius
audis: ſed nō ſcis vnde veniat:
aut quo vadat. Sic eſt omnꝫ q̄
natus eſt ex ſpū. Rñdit nicode
mus, ⁊ dixit ei. Quomodo pñt
hęc fieri? Reſpondit Jeſus, ⁊
dixit ei. Tu es magiſter in iſra-
ël ⁊ hęc ignoras? Amen amen
dico tibi: quia quod ſcim⁹ loq̄-
mur: ⁊ quod vidimus teſtamur:
⁊ teſtimoniū noſtrū nō accipi-
tis. Si terrena dixi vobis, ⁊ nō
creditis: quō ſi dixero vobis cę
leſtia, credetis? Et nemo aſcē-
dit in cęlū, niſi qui deſcendit de
cęlo: fili⁹ hominis, qui eſt in cę
lo. Et ſicut moyſes exaltauit ſ
pentē in deſerto: ita exaltari o-
portet filiū hominis: vt omnꝫ
qui credit in ipſū, non pereat:
ſed habeat vitā ęternā. Offer.
xo Dextera domini fecit virtutē:
5. dextera dñi exaltauit me: non
moriar, ſed viuam: ⁊ narrabo o
pera domini. All'. Secr.
Sacrificiū domine quod
tibi inmolamus: placatus intē
de: vt ab omni nos eruat bello-
rum nequitia: ⁊ per vexillū ſctē
crucis filij tui, ad conterendas
aduerſariorum inſidias, nos in
tuę protectionis ſecuritate cō-
ſtituat. Per eūdem. Pręfatio.
Eterne deus, qui ſalutem hu-
mani generis. Colo. Per ſig-
num crucis: de inimicis noſtrꝫ
libera deus noſter. all'a. Poſt c̄
Repleti alimonia cęleſti,
⁊ ſpiritali poculo recrea-
ti: quęſumus oṗs deus: vt ab
hoſte maligno nos defendas:
quos per lignū ſanctę crucis fi
lij tui armꝫ iuſtitię ꝓ ſalute mū
di triumphare iuſſiſti. Per eū-
dē. In ſctōꝝ mar. alexādri euē
tij theodoli atq; iuuenalꝫ. orō.
Pręſta q̄s oṗs deus: vt q̄
ſanctorum martyꝝ tuoꝝ
alexandri: euentij, theodoli at
q; iuuenalis natalitia colim⁹,
à cūctis malis īminentib⁹ eoꝝ
īterceſſiōib⁹ liberemur. p. Secr.
Sup has hoſtias, q̄s dñe,
bñdictio copioſa deſcen-
dat: ⁊ quę ſanctificationem no
bis clementer operetur: ⁊ de
martyrum nos ſolēnitate lęti-
ficet. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum. Poſt coīo.
Refecti participatiōe mu
neris ſacri, q̄s domine
deus noſter: vt quorū exequi-

mur cultū: ſentiam⁹ effectū. p.

o.e. 4. In ſctē mōicę mr̄⁊ ſcti aug. int.

Gaudeamus oēs in dño diē feſtum celebrātes, ſub honore btē monicę: de cui⁹ ſolēnitate gaudēt angeli: ⁊ col laudāt filiū dei. alla.

ps. 44 laudāt filiū dei. alla. ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi. ℣. Glia.

Deus merētiū ꝯſolator: ⁊ in te ſpantiū ſal⁹: q̄ btē mōicę lachrymas in ꝯuerſione filij ſui auguſtini miſericorditer ſuſcepiſti: da nob3 vtriuſq3 interuētu pctā nr̄a deplorare: ⁊ grē tuę indulgētiā inuenire. p. In proprio feſto. O io.

Omnipotens ſempiterne deus, qui lachrymas btē monicę i cōuerſione dilectiſsimi filij ſui auguſtini miſericorditer ſuſcepiſti: da nob3 vtriuſq3 interuētu pctā nr̄a deplorare, ⁊ miſericordię tuę grām obtinere. Per. Lcō lib. ſapię cap. xxvj.

Gratia mulieris ſedulę delectabit virum ſuum: ⁊ oſſa illius impinguabit. Diſciplina illi⁹ datū eſt ei. Mulier ſenſata ⁊ tacita: nō ē imutatio eruditę aię. Gratia ſup gratiā mulier ſctā ⁊ pudorata: omnis autem pōderatio nō eſt digna ꝯtinēs aię. Sicut ſol oriēs mūdo in altiſsimis dei: ſic mulier3 bonę ſpecies in ornamentū dom⁹ eius. Lucerna ſplēdēs ſup cādelabrū ſanctū: ⁊ ſpecies faciei ſup ętatē ſtabilem. Columnę aureę ſuper baſes argenteas: ⁊ pedes firmi ſup plantas ſtabilis mulieris. Fūdamenta ęterna ſup petrā ſolidā: ⁊ mandata dei in corde mulieris ſanctę. Alla. ℣. Cùm eſſet apud oſtia tyberina auguſtin⁹: ⁊ monica mr̄ ei⁹ deuotiſſima: colloq̄bantur ſoli valde dulciter ꝯ vita ęterna ſctōꝝ: erigentes ardētiore affectu in ipſu3. Alla ℣. Margarita paradiſi monica: auguſtinus q̄ſi cęleſtis carbunculus: cūcta corporali gradu trāſcēdens: raptim attinxerunt toto ictu cordis regione3 vbertatis indeficiētis fonte vitę ęternę. Sequentia ſancti euāgelij ſecundū lucā. ca. vij.

In illo tpe. Ibat ieſus in ciuitatē q̄ vocatur nayꝫ: ⁊ ibāt cū illo diſcipuli ei⁹: ⁊ turba copioſa. Cū aūt appropinquaret portę ciuitatis: ecce defunct⁹ efferebatur filius vnic⁹ matris ſuę. Et hęc vidua erat: ⁊ turba ciuitatis multa cū illa. Quā cū vidiſſet dñs: mīa mot⁹ ſup eā: dixit illi. Noli flere. Et acceſsit, ⁊ tetigit loculū. Hi autē q̄ portabāt, ſteterūt. Et ait. Adoleſcēs, tibi dico: ſurge. Et

reſedit qui erat mortuus: ⁊ ceͤ-
pit loq̃. Et ḋdit illũ matri ſuę.
Accepit aũt oẽs timor: et ma-
gnificabant deũ dicẽtes. Quia
propheta magnus ſurrexit in
ps. nobis: ⁊ quia deꝰ viſitauit ple-
44. bem ſuam. Off. Diffuſa ẽ gra
tia in labijs tuis: propterea be
nedixit te deꝰ in eternũ, ⁊ in ſe-
culum ſeculi. all'a. Secr.
BEnedictiõe tua copioſa,
q̃s dñe, hęc mũera ſctĩfica: quę
in ſolẽnitate btẽ monicę tibi ſu
is precibus ⁊ lachrymis patri
cium virũ ſuũ lucrate offerimꝰ:
vt ꝑ eã vinculis pctõꝝ noſtro-
rum abſolutis: vita nr̃a iter ad
uerſa ⁊ proſpera vbiq; dirigã
tur. Per. Coĩc. Feci iudiciũ
⁊ iuſtitiã dñe: non calũnientur
mihi ſupbi: ad oĩa mãdata tua
dirigebar: oẽm viã iniquitatis
odio habui. all'a. Poſt cõmũio
OMñ ps ſempiterne deus:
q̃ ꝑcibꝰ famulę tuę moni-
cę exoratus: eius dilectiſſimũ
filium auguſtinum doctorẽ ma
gnum, ſacro baptiſmatis fon-
te purificaſti: da quęſumus: vt
cuius ſolẽnia veneramur i ter-
ris: eius meritis ⁊ precibꝰ pre
miemur in celis. Per dominũ
noſtrum Jeſum chriſtum filiũ
tuum: qui tecũ viuit ⁊ regnat.
¶ In conuerſione ſanctiſſimi
die. patr̃z noſtri auguſtini. Intro.
5.

IN medio eccleſię a-
peruit os eius: ⁊ im
pleuit eum dñs ſpi-
ritu ſapientię: ⁊ in-
tellectꝰ: ſtolã glorię induit eũ.
ps. Bonũ eſt confiteri dño: ⁊ ps.
pſallere nomini tuo altiſſime. 91.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio
DEus qui hodiernã diem
beati auguſtini ꝯfeſſoris
tui atq; pontificis, mirabili cõ-
uerſione decoraſti: ꝑſta q̃ſumꝰ,
vt ſicut eccleſiam tuã, propul-
ſis erroribꝰ, ſuis ſacris eloq̃s
protegit ⁊ defendit: ita corda
nr̃a precibus eius, ab incurſi-
bus malignorum ſpirituũ tua
gr̃a irrigante defendat. Per.
Lectio epiſtolę beati pauli a-
poſtoli ad Timotheũ. cap. iiij.
CHariſſime. Teſtificor co
ram deo ⁊ xp̃o ieſu: qui iu
dicaturus ẽ viuos ⁊ mortuos:
ꝑ aduentũ ipſius ⁊ regnũ eiꝰ.
Prędica verbũ: inſta opportu
nè, importunè: argue: obſecra:
increpa in oĩ patientia ⁊ doctri
na. Erit enĩ tẽpus: cũ ſanã do-
ctrinã nõ ſuſtinebũt: ſz ad ſua
deſideria coaceruabũt ſibi ma
giſtros prurientes auribus: ⁊
à veritate quidem auditum a-
uertent: ad fabulas autem cõ-
uertentur. Tu verò vigila: in
omnibus labora: opus fac euã
geliſtę: miniſterium tuũ imple.

ſobrius eſto. Ego enī iam delibor: ⁊ tēpus mee reſolutionis inſtat. Bonū certamen certaui: curſum cōſummaui: fidem ſeruaui. In reliquo repoſita ē mihi corona iuſtitie: quā reddet mihi dñs in illa die iuſt⁹ iudex. Nō ſolū autē mihi: ſed ⁊ his q̄ diligunt aduentū eius. All'a. ℣. Auguſtine lux doctorū: firmamentum eccleſie: malle⁹ hereticorū: ſummū vas ſciētie: p tuis fidelibus roga deum, que ſumus. All'a. ℣. Cōſors apoſtolorū, corona martyrū: tu gēma confeſſorū: ornatus virginum: ſcientia cherubin, vox celi, lingua chriſti: hodie ad ſeraphin aſſumi meruiſti. Sequentia ſancti euāg. ſm matth. c. v.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre. Quod ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur? Ad nihilum valet vltra: niſi vt mittatur forās ⁊ conculcetur ab hominibus. Vos eſtis lux mundi. Non poteſt ciuitas abſcondi ſupra montem poſita: neq; accendunt lucernam: ⁊ ponūt eam ſub modio: ſed ſuper candelabrum: vt luceat omnibus qui ī domo ſunt. Sic luceat lux veſtra coram hominibus: vt videant veſtra bona: ⁊ glorificēt patrem veſtrum, qui in celis ē. Nolite putare quoniam veni ſoluere legem: aut prophetas. Non enim veni ſoluere legem: ſed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec tranſeat celum ⁊ terra: iota vnum aut vnux apex nō preteribit à lege, donec omnia fiant. Qui ergo ſolverit vnum de mādatis iſtis minimis: ⁊ docuerit ſic homines: minimus vocabitur in regno celorum. Qui autem fecerit ⁊ docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. ⁊ dicitur Credo. Offer. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabit' all'a. Se.

SAncti auguſtini confeſſoris tui atq; pontificis, q̄s dñe, annua conuerſionis eius ſolēnitas pietati tue nos reddat acceptos: vt per hec pie placationis officia: ⁊ illum beata retributio comitetur: ⁊ nobis gratie tue dona conciliet. Per dominum noſtrū Ieſum chriſtum filium tuum: qui tecū viuit ⁊ regnat deus. Per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

Communio. Fidelis ſeruus ⁊ prudens: quem conſtituit domin⁹ ſuper familiā ſuā: vt det illis in tpe tritici mēſurā. all'a. (ma th 24.)

DEus fidelium (Poſt cō. remunerator animarū: pſta q̄ſum⁹: vt btī auguſtini cōfe

florꝫ tui atqꝫ pōtificis: cuiꝰ glo
rioſā cōuerſionē celebramus:
die. 6. precibus indulgentiā cōſequa
mur. Per. ¶ In ſancti Joānꝫ
ante portam latinam. Introi.
Ps. 63. PRotexiſti me deꝰ à
conuentu malignā-
tium. alla. à multitu
dine operantiū ini
quitatē. alla. alla. ps. Exaudi
deus orationem meā, cùm dep
cor: à timore inimici eripe aīaꝫ
meam. ℣. Gloria pri. Oratio.
DEus qui conſpicis, quia
nos vndiqꝫ mala nr̄a per
turbant: preſta queſumus: vt
beati ioānis apoſtoli tui inter-
ceſsio glorioſa nos protegat. p
dn̄m. Lcō libri ſapiētie. ca. v.
STabūt iuſti in magna cō
ſtantia aduerſꝰ eos q̄ ſe ā
guſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerūt
labores eorū. Uidentes turba
buntur timore horribili: ⁊ mi-
rabuntur in ſubitatione inſpe-
ratę ſalutis: dicentes intra ſe:
pęnitentiā agentes: ⁊ pre an-
guſtia ſpiritus gementes. Hi
ſunt quos aliquādo habuimꝰ
in deriſum: ⁊ in ſimilitudinem
improperij. Nos inſenſati: vitā
illorum ęſtimabamus inſaniaꝫ
⁊ finem illorū ſine honore. Ec
ce, quomodo computati ſunt i
ter filios dei: ⁊ inter ſctōs ſors
ſap̄ 3 illorum eſt. Alleluia. ℣. Ju-
ſtus vt palma florebit: ⁊ ſicut
cedrꝰ libani multiplicabitur.
Alla. ℣. Juſtus germinabit
ſicut lilium: ⁊ florebit in ęternū
ante dn̄m. vel. Alla. ℣. Cōfi
tebuntur celi. ⁊ Alla. ℣. Po
ſuiſti dn̄e ſuper. Sequētia ſan-
cti euangelij ſcdm̄ matth. c. xx.
IN illo tempore. Acceſsit
ad ieſum mater filiorū ze
bedei cum filijs ſuis, adorans
⁊ petens aliquid ab eo. Qui di
xit ei. Quid vis? Ait illi. Dic
vt ſedeant hi duo filij mei: vnꝰ
ad dexteram tuam: ⁊ vnus ad
ſiniſtram in regno tuo. Reſpō
dens aūt ieſus dixit. Neſcitis
quid petatis: Poteſtis bibere
calicem: quē ego bibiturꝰ ſuꝫ?
Dicunt ei: Poſſumus. Ait il-
lis: Calicem quidē meuꝫ bibe
tis: ſedere autem ad dexteram
meā: ⁊ ſiniſtram non eſt meum
dare vobis: ſed quibus patum
eſt à patre meo. Secreta.
MUneribus nr̄is, q̄s dn̄e, p̄
cibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ cęleſtibus
nos munda myſterijs: ⁊ clemē
ter exaudi. Per dominū nr̄m.
Prefatio de apoſtolis, vel de
paſcha. Poſt commu.
REfecti, queſumus domi-
ne, pane cęleſti: ad vitam nutri
amur ęternam. Per dominuꝫ
noſtrum Jeſum chriſtum filiū
tuum: qui tecū viuit ⁊ regnat.

¶ In inuentione ſcti michae-
lis fit officium: ſicut in dedica-
tione eiuſdẽ: excepto q̃ preter
miſſo graduale dicũt duo all'a.
die. 10. ¶ In ſanctorum martyrũ gor
diani ⁊ epimachi. Introitus.
ps. 144 Sancti tui dñe bene
dicent te: gloriã re-
gni tui dicent. all'e.
ibi. ps. Exaltabo te de
us meus rex: ⁊ benedicã nomi
ni tuo in ſeculũ ⁊ in ſeculũ ſecu
li. ℣. Gloria patri. Oratio.
Da, q̃s oĩps deus, vt q̃ bea
toꝝ martyꝝ tuoꝝ gordia
ps. ni atq; epimachi ſolẽnia coli-
149 mꝰ: eoꝝ apd te itercesſionibꝰ
adiuuemur. p. Alla. ℣. Exul
tabuñt ſcti in gl'ia: letabũt i cu
ps. 115. bilibꝰ ſuis. Alla. ℣. Preciosa
in conſpectu domini mors ſan-
ctorum eius. Tract. Mirabi-
ps. 167 lis deꝰ in ſctis ſuis dns iſraël i-
pſe dabit virtutem ⁊ fortitudi
nẽ plebi ſue: bñdictꝰ deꝰ. all'a.
Hoſtias tibi dñe btõ(Sec.
rum martyrũ tuorũ gor-
diani atq; epimachi dicatas
meritis benignus aſſume: ⁊ ad
perpetuũ nobis tribue proue-
sap 3. nire ſubſidiũ. Per. Lectio. Iu
ſtoꝝ anime in manu dei ſunt:
⁊ non tanget illos tormentum
malitie: viſi ſunt oculis inſipiẽ
tium mori: illi autem ſunt in pa
ce, alleluia. Post communio.

Queſumus oĩps deus: vt q̃
celeſtia alimẽta percepi-
mus: intercedẽtibus ſctis tuis
gordiãno ⁊ epimacho: p hec om
nia aduerſa muniamur. Per.
¶ Notandũ q̃ in feſtiuitatibꝰ
que poſſũt cadere vel celebra
ri añ penthe. vel poſt: ſi añ pẽ-
the. celebrãt: pretermiſſo gra-
duali duo. all'a. cãtantur. Si
aũt poſt penthe. celebrantur:
cõ graduali dicitur vnum all'a
tãtũ: quãuis in aliqua dictarũ
feſtiuitatũ plura. all'a. ponan
tur. ¶ In ſanctorũ martyꝝ ne ps.
rei ⁊ achilei atq; pãcratij. Int. 32.
Ecce oculi dñi ſuper
timẽtes eũ, ſperãtes
in miſeri cordia eius.
all'a: vt eripiat a mor
te aĩas eorum: quoniã adiutor
⁊ protector noſter eſt. alleluia.
ps. Exultate iuſti in dño: re- ibi.
ctos decet collaudatio. ℣. Gl'ia
Semp nos, q̃s dñe, (Oro.
martyrũ tuorũ nerei, achi
lei atq; pãcratij foueat btã ſo-
lẽnitas: ⁊ tuo dignos reddat ps.
obſequio. p. Alleluia. ℣. Gau 32.
dete iuſti in dño: rectos decet
collaudatio. All'a. ℣. Te mar
tyrũ cãdidatus laudat exerci-
tus dñe. Off. Confitebũtur ce
li mirabilia tua dñe: ⁊ veritatẽ
tuam in eccleſia ſanctorum. al
leluia. alleluia. Secreta.

Sanctorũ tuorũ, q̃s dñe, nerei ⁊ achilei atq̃ pancratij: tibi grata ſit cõfeſsio: q̃ ⁊ munera nr̃a cõmẽdet: ⁊ tuã nobis indulgẽtiã ſemper iploret.
Ps. 23. Per. Coio. Gaudete iuſti in dño alleluia: rectos decet collaudatio. alleluia. Poſt coio.

Queſum⁹ dñe: vt btõrum martyrũ tuorũ, nerei ⁊ achilei atq̃ pancratij deprecationibus, ſacramẽta ſancta: q̃ ſumpſim⁹: ad tue nobis proficiãt placationis augmentum. Per. In ſcti vbaldi pfe. Oro.

tie. 16. Deus qui lamẽtationes piorũ in gaudiũ vertis: q̃ q̃ʒ fideli ⁊ prudenti ſeruo multa polliceris: pcede, vt per intercesſionem btĩ vbaldi cõfeſſoꝝ tui atq̃ pontificis: ſumma celi habitacula penetremus: ⁊ ſanctis angelis tuis ſine intermiſſione gaudeamus. p. Secre.

Sancti vbaldi confeſſoris tui atq̃ põtificis, q̃s dñe, ãnua ſolẽnitas pietati tue nos reddat acceptos: vt p hec pie deuotionis officia: ⁊ illũ btã retributio comitet̃: ⁊ nobis gr̃e tue dona conciliet. p. Poſt co.

Deus fideliũ remũerator aĩarum, p̃ſta, vt btĩ vbaldi cõfeſſoris tui atq̃ põtificis, cui⁹ venerãdã celebram⁹ feſtiuitatẽ: p̃cib⁹ ei⁹ indulgentiam pſequamur. Per. ¶ In ſancti bernardini cofeſſoꝝ. Introit⁹ die. 20.

Gaudeamus oẽs in dño: diem feſtum celebrãtes ſub honore btĩ bernardini: d cui⁹ ſolẽnitate gaudent angeli ⁊ collaudãt filiũ dei. alleluia.
ps. Exultate iuſti in dño: rectos d̃cet collaudatio ꝟ. Glia. Ps. 72.

Adeſto dñe ſuppli (Oro catiõibus noſtris: quas in btĩ bernardini cõfeſſoris tui ſolẽnitate deferim⁹: vt qui nr̃e iuſtitie fiduciã nõ habem⁹: ei⁹ q̃ tibi placuit precibus adiuuemur. p. Lcõ libri ſapie. c. xlv.

Dilect⁹ deo ⁊ hoib⁹: cui⁹ memoria ĩ bñdictione eſt. Similẽ illũ fecit ĩ gloria ſctõꝝ: ⁊ magnificauit eũ in timore inimicorũ: ⁊ in verbis ſuis mõſtra placauit. Glorificauit eum ĩ cõſpectu regum: ⁊ vnxit illum coram populo ſuo: ⁊ oſtendit illi gloriam ſuam. In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctum fecit illum: ⁊ elegit euʒ ex oĩ carne. Audiuit enĩ vocẽ ipſi⁹: ⁊ idux it illũ ĩ nube. Et dedit illi cor ad p̃cepta: ⁊ legẽ vite ⁊ diſciplie. Gr. Os ps. 36. iuſti meditabit̃ ſapiẽtiã: ⁊ ligua ei⁹ loq̃t̃ iudiciũ. ꝟ. Lex dĩ ei⁹ ĩ in corde ipſius: ⁊ non ſupplantabuntur greſſus eius. Alleluia. ꝟ. Iuſt⁹ germinauit ſicut

liliũ: ⁊ floꝛebit in eternũ ãte do
iac. minũ. Alla. ℣. Beatus vir q̃
1. ſuffert tentationẽ: qm̃ cũ pꝛo-
batus fuerit: accipiet coꝛonaʒ
vitę. Sequentia ſancti euan-
gelij ſecundũ mattheuʒ. c. xix.
In illo tempoꝛe. Dixit ſy
mon petrus ad ieſuʒ. Ec
ce nos reliquimus oĩa: ⁊ ſecuti
ſumus te. Quid ergo erit no-
bis? Jeſus aũt dixit illis. Amẽ
dico vobis: ꝙ vos qui ſecuti e-
ſtis me: in regeneratione cùm
ſederit filiꝰ hominʒ in ſede ma
ieſtatis ſuę: ſedebitis ⁊ vos ſuꝑ
ſedes duodeci iudicantes duo
decim tribus iſraêl. Et oĩs q̃
reliquerit domum: vel fratres:
aut ſoꝛoꝛes: aut patreʒ: aut ma
trem: aut vxoꝛẽ: aut filios : aut
agros: pꝛopter nomen meũ cẽ
tuplum accipiet: ⁊ vitã ęternã
poſsidebit. Offe. In virtute
tua dñe lętabitur iuſtus: ⁊ ſuꝑ
ſalutare tuũ exultabit vehemẽ
ter: deſiderium animę eius tri-
buiſti ei. alla. Secreta.
Preſta nobꝫ, q̃s oƥs deꝰ:
vt nrę humilitatis oblatio: ⁊
pꝛo tuoꝝ tibi grata ſit honoꝛe
ſctõꝝ: ⁊ nos coꝛꝑe pariter ⁊ mẽ
te purificet. p. Coio. Amẽ di-
co vobꝫ: ꝙ̀ vos qui reliquiſtis
oĩa: ⁊ ſecuti eſtis me: cẽtuplũ ac
cipietis: ⁊ vitam ęternam po-
ſsidebitis. alla. Poſt cõmũio.

Qeſumꝰ oƥs deꝰ: vt qui
celeſtia alimẽta ꝑcepimꝰ
intercedẽte btõ bernardino ꝯ
feſſoꝛe tuo: ꝑ hęc cõtra oĩa ad-
uerſa muniamur. Per dñm.
Infra octauã dicit. Introi. ƥs. 36.
Os iuſti meditabiť
ſapientiã: ⁊ lingua
eiꝰ loqueť iudiciuʒ:
lex dei eius in coꝛde
ipſiꝰ. alla. ƥs. Noli ęmulari in ibi.
malignãtibꝰ: neqꝫ zelaueꝛʒ fa-
ciẽtes iniq̃tateʒ. alla. ℣. Gł'ia. die. 19.
Reliqua quęre in miſſa pręce-
dẽti. In ſcẽ potẽtiãę v̄g. ⁊ m̃. ƥs. 44.
Dilexiſti iuſtitiã: ⁊ o
diſti iniquitatẽ: pꝛo
pterea vnxit te deꝰ
tuus oleo lętitię pꝛę
conſoꝛtibus tuis. ƥs. Eructa-
uit coꝛ meũ verbum bonũ: dico
ego opera mea regi. ℣. Gloꝛia. ƥs. 44.
Grad. Specie tua ⁊ pulchꝛi-
tudine tua: intende pꝛoſpere ꝓ
cede ⁊ regna. ℣. Pꝛopter veri
tatem ⁊ manſuetudinem ⁊ iu-
ſtitiam: ⁊ deducet te mirabiliť
dextera tua. Alleluia. ℣. O
q̃ꝫ pulchꝛa eſt caſta generatio
cuʒ charitate. Offertoꝛiuʒ. O ibi.
fferentur regi virgines poſt e-
am: pꝛoximę eius offerentur ti
bi. Communio. Diffuſa ẽ gra ibi.
tia in labijs tuis: pꝛopterea be
nedixit te deꝰ in eternũ. In trã
ſlatione ſcti frãciſci fit idẽ offi-

cium, queq; in natiuitate eiuſ-
dẽ. ¶ In ſctĩ vrbãi pa. ⁊ m̃: int.
tle. 25. Sacerdotes tui do-
mine induant iuſtiti
ps. 131 am: ⁊ ſancti tui exul
tent: propter dauid
ſeruum tuum nõ auertas faciẽ
chriſti tui. Ps. Memento dñe
dauid: ⁊ oĩs manſuetudinis e-
ius. ℣. Gloria patri. Oratio.
Da queſumus oĩps deus:
vt qui beati vrbani mar-
tyris tui atq; pontificis ſolem
nia colimus: eius apud te inter-
ceſſionibus adiuuemur. Per
ps. 88. dñm. Gra. Inueni dauid ſer-
uum meũ: oleo ſancto vnxi eũ:
manus enim mea auxiliabitur
ibi. ei: ⁊ brachiũ meum cõfortabit
eum. ℣. Nihil proficiet inimi-
cus in eo: ⁊ filius iniquitatiſ nõ
ps. 13. nocebit ei. Alla. ℣. Memen
to dñe dauid: ⁊ omnis manſue
tudinis eius. Offertoriũ. Ve
ps. 88. ritas mea ⁊ miſericordia mea
cum ipſo: ⁊ in nomine meo exal
tabitur cornu eius. Secreta.
Hec hoſtia, queſumus do
mine, emundet noſtra de
licta: ⁊ ad ſacrificium celebran
dum ſubditorum tibi corpora
menteſq; ſanctificet. Per do-
minum noſtrum Jeſum xp̃m.
Communio. Fidelis ſeruus
ma tth 24. ⁊ prudens: quem conſtituit do
minus ſuper familiam ſuã: vt
det illis in tempore tritici men
ſuram. Poſt communio.
Refecti participatiõe mu
neris ſacri, queſumus domine
deus noſter, vt cuius exeq̃mur
cultũ: ſentiamus effectum. P.
¶ In ſctõꝝ martyꝝ marcel-
li, petri atq; eraſmi. Introitus.
Clamauerunt iuſti,
⁊ dominus exaudi-
uit eos: ⁊ ex omnib⁹
tribulationibus eo
rum liberauit eos. Ps. Benedi
cam dominum in omni tempo
re: ſemp laus eius in ore meo.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Deus qui nos annua btõꝝ
martyꝝ tuoꝝ marcellini
petri atq; eraſmi ſolẽnitate le
tificas: pſta q̃s: vt quoꝝ gau-
dem⁹ meritis: prouocemur exẽ-
plis. Per. Grad. Clamaue-
rũt iuſti: ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊
ex oĩbus tribulationib⁹ eoꝝ li-
berauit eos. ℣. Juxta eſt dñs
his qui tribulato ſunt corde: ⁊
humiles ſpũ ſaluabũt. Alla.
℣. Ego vos elegi de mũdo: vt
eatis ⁊ fructum afferatis: ⁊ fru
ctus veſter maneat. Offerto-
um. Letamini in domino ⁊ e-
xultate iuſti: ⁊ gloriamini o-
mnes recti corde. Secreta.
Hoſtia hec, queſumus do-
mine, quã in ſctõꝝ marty-
rũ tuoꝝ natalitijs recẽſentes

offerimus: ⁊ vincula nr̄e praui
tatis abſoluat: ⁊ tue nobis mi
ſericordie dona conciliet. Per
dominum noſtrum Jeſuz chri
ſtum filium tuum: qui tecuz vi.
Lectio. Juſtorū anime in ma-
nu dei ſunt: ⁊ non tanget illos
tormentum malitie: viſi ſunt o-
culis inſipientium mori: illi aūt
ſunt in pace. Poſt communio.
SAcro munere ſatiati, ſup
plices te domine depreca
mur: vt quod debite ſeruitutis
celebramus officio: ſaluationẜ
tue ſentiamus augmētū. Per
dominum noſtrum Jeſuz chri
ſtum filium tuū: qui tecū viuit.
¶ In canonizatione ſancti ni-
colai de tolentino. Introitus.
Dedit dn̄s confeſſio
nem ſancto ſuo: ⁊ ex-
celſo in verbo glorie:
d̄ omni corde ſuo lau
ps. 61. dauit dominum: ⁊ dilexit deuz
qui fecit illum. alla. ps. Bonū
eſt confiteri dn̄o: ⁊ pſallere noi
tuo altiſsime. ℣. Glia. Oratio
DEus qui eccleſiam tuaz
diſpoſitione mirabili, no-
uis ſemper illuſtras ſanctoruz
ſplēdoribus: tribue queſum⁹:
vt qui beati nicolai de tolētino
confeſſoris tui canonizatione
gratulamur: ad eius conſortiū
feliciter aſſumi mereamur. p
dominum noſtrum Jeſuz chri-
ſtum filium tuum: qui tecum vi
uit ⁊ regnat de⁹. Per omnia.
Lectio libri ſapiētie. cap. xlv.
DIlectus deo ⁊ homini-
bus: cuius memoria in be
nedictione eſt. Similem illum
fecit in gloria ſanctorum: ⁊ ma
gnificauit eum in timore inimi-
corum: ⁊ in verbis ſuis mōſtra
placuit. Glorificauit eum in cō
ſpectu regum: ⁊ vnxit illum co
ram populo ſuo: ⁊ oſtendit illi
gloriam ſuam. In fide ⁊ lenita
te ipſius ſanctum fecit illum: ⁊
elegit eum ex omni carne. Au-
diuit enim vocem ipſius: ⁊ in-
duxit illum in nube. Et dedit
illi cor ad precepta: ⁊ legem vi
te ⁊ diſcipline. Gradua. Do- ps. 20.
mine preuenisti eum in benedi
ctionibus dulcedinis: poſuiſti
in capite eius coronam de lapi
de precioſo. ℣. Uitam petijt à
te: ⁊ tribuiſti ei: longitudinem
dierum in ſeculum ſeculi. alle-
luia. alleluia. ℣. Elegit nico-
laum dominus: ⁊ in ſplendori-
bus ſanctorum ſuorum clarum
fecit. alleluia. Sequentia ſan-
cti euange. ſcd'm matth. ca. xix.
IN illo tempore. Dixit ſy
mō petrus ad Jeſum. Ec
ce nos reliquimus omnia, ⁊ ſe
cuti ſum⁹ te: quid ergo erit no-
bis? Jeſ⁹ aūt dixit illẜ. Amē di
co vobẜ: ꝙ vos ꝗ ſecuti eſtẜ me

inregeneratione, cum ſederit fi
lius hominis in ſede maieſtatꝫ
ſue, ſedebitis ꝛ vos ſuper ſedes
duodecim iudicãtes duodeciꝫ
tribus iſraël. Et omnis qui re-
liquerit domũ: vel fratres: aut
ſorores: aut patreꝫ: aut matrẽ:
aut vxorẽ: aut filios: aut agros
propter nomẽ meũ: centuplũ
accipiet: ꝛ vitam eternam poſ-
ſidebit. ꝛ dicitur Credo. Of-
fertorium. Letentur omnes q̃
ſperant in te domine: quoniaꝫ
tu benedixiſti iuſto: ſcuto bone
volũtatꝫ tue coronaſti eũ. alla.
Ut grata tibi ſint- Secr.
que pro ſancti nicolai ca
nonizatione offerimus mune-
ra, omnipotens deus queſu-
mus: vt pietatis ꝛ religionis
ſue nos facias amatores. Per
dominum noſtrũ ieſum. Coio.
In fide ꝛ lenitate ipſius ma-
gnificauit dominus ſanctuꝫ ſu
um: ꝛ nomen eius requiretur à
generatione in generationeꝫ.
alleluia. Poſt cõmunio Oro.
Populum tuuꝫ domine q̃
ſumpſimus ſacramenta
cuſtodiant: ꝛ qui ſancti nicolai
confeſſoris tui iugiter implo-
rant auxilium: petitionum ſua
rum ſalutarem conſequantur
effectum. Per dominum nr̃m
Jeſum chriſtum filium tuum:
Qui tecum viuit ꝛ regnat. ꝛc.

¶ In ſanctorum martyrum: p
mi ꝛ feliciani. Introitus. Die. 9
Sapientiã ſanctorꝝ
narrẽt populi: ꝛ lau ps. 32.
dẽs eorum nunciet
eccleſia: nomina au
tẽ eorꝝ viuent in ſeculuꝫ ſeculi.
Ps. Exultate iuſti in dño: rec- ibi.
tos decet collaudatio. V. Gl'ia.
Hac nos, q̃s dñe, Oratio.
ſctõꝝ martyꝝ tuorũ pri-
mi ꝛ feliciani ſemper feſta ſec-
tari: quorꝝ ſuffragijs: protectio
nis tue dona ſentiam9. p. Gra. ps. 88.
Confitebuntur celi mirabilia
tua dñe: eteni veritatẽ tuã i ec-
cleſia ſctõꝝ. V. Mias tuas do ibi.
mini in eternũ cãtabo: in gene
ratione ꝛ progenie. Alla. V.
Cõfitebunt celi mirabilia tua ibi.
dñe: eteni veritatẽ tuã in eccle-
ſia ſctõꝝ. Off. Mirabilis de9 i ps. 67.
ſcti's ſuis: deus iſraël ipſe dabit
virtutẽ ꝛ fortitudinẽ plebi ſue:
bñdict9 deus. alleluia. Secre.
Fiat tibi, q̃s dñe, hoſtia ſa
crando placabilis: pretio
ſi celebritate martyrij: que et
peccata noſtra purificet: ꝛ tuo
rum tibi vota concilet famulo-
rum. Per dominũ. Cõmunio.
Ego vos elegi de mundo: vt
eatis ꝛ fructũ affertis: ꝛ fruct9 io. 15.
veſter maneat. Poſt cõ.
Queſumus om̃ps de9: vt
ſanctorũ martyꝝ tuorũ: celeſti

bus myſterijs celebrata ſolēni
tas: indulgentiā nobis tuę pro
die 11. pitiationis acquirat. Per dñʒ
¶ In ſcti barnabę apli. Intr.

ps. 138. MIhi autē nimis ho
norati ſūt amici tui
deus: nimis confor-
tatus eſt principa-
ibi. tus eorum. ps. Domine proba
ſti me, ⁊ cognouiſti me: tu cog-
nouiſti ſeſſionem meam ⁊ reſur
rectionem meaʒ. ℣. Gloria pa-
tri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſctō. Oratio

DEus qui nos beati Bar
nabę apoſtoli tui meritʒ
⁊ interceſsione lętificas: cōce
de propitius: vt qui eius bene-
ficia poſcimus: dono tuę gra-
tię cōſequamur. Per dominū.
ps. 17. Epla. Iā non eſtis hoſpites.
in communi aplor. Grad. In
omnem terram exiuit ſonus eo
rum: ⁊ in fines orbis terrę ver-
ibi ba eorum. ℣. Celi enarrāt glo
riam dei: ⁊ opera manuum eiꝰ
ioā. 15. annunciat firmamentum. Al
leluia. ℣. Ego vos elegi de mū
do, vt eatis ⁊ fructum affera-
tis: ⁊ fructus veſter maneat.
Euangelium. Hoc eſt pręcep
tum meum: vt diligatis inuicē.
in communi apoſtolorum. Of
ps. 44. fertorium. Conſtitues eos pn
cipes ſuper omnem terraʒ: me
mores erunt nominis tui domi
ne: in omni progenie ⁊ genera

tione. Secreta.

MUnera domine oblata ſā
ctifica: ⁊ intercedēte beato bar
naba apoſtolo tuo: nos ꝑ hęc
à peccatorum noſtrorūʒ macu
lis emūda. Per. Coio. Vos ma htt.
qui ſecuti eſtʒ me: ſedebitis ſup 19.
ſedes iudicantes duodecim tri
bus iſraël. Poſt communio.

SUpplices te rogamus oī
potens deus: vt quos tu-
is reficis ſacramentis: inter-
cedente beato barnaba apo-
ſtolo tuo: tibi etiaʒ placitis mo
ribus dignanter tribuas deſer
uire. Per dominum noſtrum.
¶ In ſanctorum martyrūʒ ba
ſilidis cyrini naborʒ ⁊ nazarij.

INtret in cō (Intr. ps.
ſpectu tuo domine 78.
gemitus compedito
rum: redde vicinis
noſtris ſeptuplum in ſinu eorū:
vindica ſanguinem ſanctorum
tuorūʒ: qui effuſus eſt. ps. De ibi.
us venerunt gentes in hęredi
tatem tuam: polluerunt tem-
plum ſanctum tuum: poſuerūt
hieruſalem in pomorum cuſto
diam. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊
ſpiritui ſancto. Sicut erat ī pn
cipio ⁊ nunc ⁊ ſemp. Oratio.

SAnctorum tuorum baſi-
lidis: cyrini: naboris ⁊ na
zarij: quęſumus domine, nata-
litia nobis votiua reſplende-

ant: ꝛ quod illis contulit excel
lentia ſempiterna: fructibꝰ no
ps. ſtrę duotionis accreſcat. Per.
78. Gra. Uindica dñe ſanguinez
ibi. ſanctoruz tuorū qui effuſus ē.
Poſuerunt mortalia ſeruoruz
tuorū: eſcas volatilibꝰ cęli: car
nes ſanctorū tuorū beſtijs ter-
rę. Alla. ℣. Corpora ſanctoꝝ
in pace ſepulta ſunt: ꝛ nomina
eorū viuent ī generatione ꝛ ge
ps. neratione. Offer. Exultabūt
149 ſctī in gloria: lętabuntur in cu-
bilibus ſuis: exultationes dei ī
faucibus eorum. Secre.
PRo ſctōrum tuorū: baſili-
dis: cyrini: naboris: ꝛ nazarij:
ſanguine venerando: hoſtias
tibi domine immolamus: tua
mirabilia pertractantes: per
quem talis ē perfecta victoria.
ps. Per dominuz. Cōmūio. Po-
78. ſuerunt mortalia ſeruorū tuorū
domine: eſcas volatilibus cęli:
carnes ſanctorū tuorū beſtijs
terrę: ſecundū magnitudinem
brachij tui poſſide filios morti
punitorum. Poſt communio.
SEmper domine: ſancto-
rum tuorum baſilidis: cy
rini: naboris: ꝛ nazarij ſolēnia
celebrantes: pręſta quęſumus
vt eoruz patrocinia iugiter ſen
tiamus. Per dominum noſtrū
die Jeſum. ¶ In ſancti Anto-
13. nij confeſſoris. Introitus.

In medio eccleſię a- eccl.
peruit os eius: ꝛ im 15.
pleuit eum dominꝰ
ſpiritu ſapientię ꝛ ī
tellectus: ſtolam glorię induit
eum. ps. Bonum eſt confiteri
domino: ꝛ pſallere nomini tuo
altiſſime. ℣. Gloria patri ꝛ filio
ꝛ ſpiritui ſancto. Oratio. ps.
EEcleſiam tuam deus: be 91.
ati antonij cōfeſſoris tui
ſolēnitas votiua lętificet: vt ſpi
ritualibus ſemꝑ muniatur au
xilijs: ꝛ gaudijs perfrui merea
tur ęternis. Per dominum.
Lectio libri ſapientie. cap. vij.
OPtaui ꝛ datꝰ eſt mihi ſen
ſus: ꝛ inuocaui: ꝛ venit in
me ſpiritus ſapientię. Et pro-
poſui illam regnis ꝛ ſedibus: ꝛ
diuitias nihil eſſe dixi in cōpa-
ratiōe illius. Nec cōparaui illi
lapidem pretioſum: quoniā oē
auruz in comparatione illiꝰ a-
rena eſt exigua: ꝛ tanq̄ʒ lutum
ęſtimabitur argentū in conſpe
ctu illius. Super ſalutem ꝛ ſpe
ciem dilexi eam: ꝛ propoſui pro
luce habere illam: quoniam in
extinguibile eſt lumen illius.
Uenerunt autem mihi omnia
bona pariter cum illa: ꝛ innu-
merabilis honeſtas per manꝰ
illius. Et lętatus ſum in omni
bꝰ, qm̄ ātecedebat me iſta ſapi
entia: ꝛ ignorabā qm̄ oīuz bo-

noꝛum mater eſt. Quaꝫ ſine fi
ctione didici: ⁊ ſine inuidia cõ-
munico: ⁊ honeſtatem illi⁹ nõ
abſcondo. Infinitus enim the
ſaurus eſt hominibus: quo qui
vſi ſunt: participes facti ſunt a
micitie dei: propter diſcipline
dona cõmẽdati. Mihi autem
dedit deus dicere ex ſententia:
⁊ preſumere digna hoꝛuꝫ, que
mihi dantur. Quoniam ipſe ſa
pientie dux eſt: ⁊ ſapiẽtũ emẽ-
Ps. 63. datoꝛ. Gra. Os iuſti meditabit̃
ſapientiam: ⁊ lingua eius loq̃-
tur iudicium. ℣. Lex dei eius i
coꝛde ipſius: ⁊ non ſupplanta
bũtur greſſus eius. Alleluia.
℣. Antoni compar inclyte nr̃i
quondam itineris: tu nobis ad
huc miſeris: in patriam iã pre-
dite: te glorioſo comite: nos oꝛa
frui ſuperis. Alla. ℣. Iuſtus
germinabit ſicut lilium: ⁊ floꝛe
bit in eternum ante dominuꝫ.
Seqñ. ſcti euãg. ſcdꝫ mat. c. v.
In illo tempoꝛe. Dixit ie
ſus diſcipulis ſuis. Vos
eſtis ſal terre. Quod ſi ſal eua
nuerit: in quo ſalietur? Ad ni-
hilũ valet vltra: niſi vt mittat̃
foꝛas ⁊ conculcetur ab homini
bus. Vos eſtis lux mundi. Nõ
poteſt ciuitas abſcondi ſupra
montẽ poſita: neqꝫ accendunt
lucernã ⁊ ponunt eam ſub mo
dio, ſed ſuper candelabrũ: vt lu
ceat omnib⁹ qui in domo ſunt:
Sic luceat lux veſtra coꝛã ho-
minib⁹, vt videãt veſtra bona
opera: ⁊ gloꝛificẽt patrẽ veſtrũ
qui in celis eſt. Nolite putare
quoniã veni ſoluere legem: aut
prophetas. Non enim veni ſol
uere legẽ: ſed adiplere. Amen
quippe dico vobis: donec tran
ſeat celũ ⁊ terra: iota vnũ, aut
vnus apex non preteribit à le-
ge: donec omnia fiant. Qui er-
go ſoluerit vnũ de mandatis i-
ſtis minimis: ⁊ docuerit ſic ho-
mines: minimus vocabitur in
regno celoꝛuꝫ. Qui aũt fecerit
⁊ docuerit: hic magn⁹ vocabi-
tur in regno celoꝛum. Offert.
Veritas mea ⁊ miſericoꝛdia Ps. 88.
mea cuꝫ ipſo: ⁊ in nomine meo
exaltabitur coꝛnu eius. Secr.
Preſens oblatio fiat domi
ne populo tuo ſalutaris:
pro quo dignatus es: patri tuo
te viuentem hoſtiam imolare.
Qui vi. Cõic. Domine quinqꝫ ta matth. 25.
lenta tradidiſti mihi: ecce alia
quinqꝫ ſuplucratus ſum? euge
ſerue bone fidelis: q2 in pauca
fuiſti fidelis: ſupra multa te cõ
ſtituam: intra in gaudium do-
mini tui. Poſt communio.
Diuinis q̃s dñe munerib⁹
ſatiati: vt beati antonij cõ
feſſoꝛis tui meritis glorioſis: ſa
lutaris victime deſideratuꝫ ſẽ-

tiamus effectũ. Per dñm nr̃z.
¶ In sanctorũ martyrum viti modesti atq; crescentie. Orõ.
DA ecclesię tuę q̃s domĩe, sanctis tuis vito, ⁊ modesto: atq; crescentia intercedentibus: superbię non sapere: sed tibi placita humilitate proficere: vt proterua despiciens: quęcũq; matura sunt: libera exerceat charitate. p dñm. Secre.
SIcut gloriam diuinę potentię: munera pro sanctꝭ oblata testantur: sic nobis effectũ dñe tuę saluationis impendant. Per dominum. Post cõ.
REfecti, quęsum⁹ dñe, benedictione solẽni: vt p intercessionem sanctorũ tuorũ viti, modesti, ⁊ crescentię medicina sacramenti: ⁊ corporibus nostris prosit ⁊ mẽtibus. Per dominum nostrum Jesuz xp̃z.
die. 18. ¶ In sanctorũ martyrũ marci ⁊ marcelliani. Introitus.
SAlus autem iustorum à domino: ⁊ protector eorum ẽ tempore tribulationis.
ps. 36. ps. Noli ęmulari in malignantibus: neq; zelaueris faciẽtes iniquitatez. ℣. Gloria patri et
ibi. filio ⁊ spiritui sancto. Oratio.
PRęsta quęsumus omnipotens deus: vt qui sanctorum martyrum tuorũ: marci ⁊ marcelliani natalitia colimus: à cunctis malis ĩminentibus: eorũ intercessionibus ad iuuemur. Per. Gra. Iustorũ sap. 3.
animę in manu dei sunt: ⁊ non tanget illos tormentum malitię. ℣. Uisi sunt oculis insipientium mori: illi autẽ sunt ĩ pace.
Alla. ℣. Justi epulentur ⁊ exultent in conspectu dei: ⁊ delectentur in lętitia. Offe. Anima nostra: sicut passer erepta est de laqueo venantiũ: laque⁹ ꝯtrit⁹ ẽ: ⁊ nos liberati sumus.
MUnera tibi, dñe, (Secr. dicata sctifica: ⁊ intercedentibus sanctis tuis marco ⁊ marcelliano: p eadẽ nos placatus itẽde. Per. Coio. Amẽ dico vobis ꝙ vos qui reliquistis oĩa ⁊ secuti estis me: centuplũ accipietis ⁊ vitam ęternã possidebitis. Post cõmunio.
SAlutaris tui, dñe, munere satiati: supplices exoramus: vt quorũ lętamur gustu: renouemur effectu. Per dñm.
¶ In sanctorum martyrũ geruasij ⁊ prothasij. Introitus. die. 19.
LOquetur domĩus pacẽ in plebẽ sũaz: ⁊ sup sanctos suos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad ipsum. ps. Benedixisti dñe terrã tuã: auertisti captiuitatẽ iacob. ℣. Gl̃ia. Orõ.

DEus qui nos annua ſan
ctorũ martyrũ tuorũ: ger
uaſii ⁊ prothaſij ſolẽnitate leti
ficas: cõcede propitius: vt quo
rum gaudemus meritis accẽ-
damur exemplis. Per. Grad.
Glorioſus deꝰ in ſanctis ſuis:
mirabilis in maieſtate faciens
prodigia. ℣. Dextera tua glo
rificata eſt in virtute: dextera
manus tue confregit inimicos
Alla. ℣. Hec eſt vera frater-
nitas: que vicit mundi crimi-
na: xp̃z ſecuta ẽ inclyta: tenẽs
regna celeſtia. Off. Letami-
ps. 31 ni in dño: ⁊ exultate iuſti: ⁊ glo
riamini oẽs recti corde. Secr.
OBlatis, q̃s dñe, placare
mũeribꝰ: ⁊ ĩtercedẽtibꝰ
ſctĩz tuz: à cũctz nos õfende pe
riculis. Per. Cõ. Poſuerunt
mortalia ſeruoꝝ tuorũ dñe: eſ-
cas volatilibus celi: carnes ſã
ctorũ tuorũ beſtijs terre: ſcõm
magnitudinẽ brachij tui poſsi
de filios morti punitoꝝ. Poſtc
HEc nos cõmũio dñe pur
get à crimine. ⁊ interce-
dẽtibus ſctĩs tuz: celeſtis reme
dij faciat eſſe conſortes. Per.
¶ In vigil. ſcti ioanz bap. Int
luc. 1. NE timeas zacharia
exaudita ẽ oõ tua:
⁊ eliſabeth vxor tua
pariet tibi filiũ: ⁊ vo
cabz nomẽ eiꝰ ioãnẽ: ⁊ erit ma-
gnꝰ corã dño: ⁊ ſpũ ſctõ reple-
bit adhuc ex vtero matris ſue:
⁊ multi in natiuitate eius gau-
debũt. ps. Dñe in virtute tua ps. 20
letabitur rex: ⁊ ſuper ſalutare
tuũ exultabit vehemẽt. ℣. Glia
PResta queſumus Orõ.
oñps deus: vt familia tua
ꝑ viã ſalutis incedat: ⁊ beati io
annis precurſoris hortamenta
ſectando: ad eũ quem predixit
ſecura perueniat: dñm noſtrũ
Jeſum chriſtuz filiũ tuũ. Qui.
Lectio hieremie prophẽ. ca. j.
IN diebus illis. Factum
eſt verbum dñi ad me di
cens. Priuſq̃z te formarẽ in v-
tero noui te: ⁊ anteq̃z exires de
vulua ſanctificaui te: ⁊ prophe
tã in gentibus dedi te. Et dixi
a. a. a. Dñe deꝰ: ecce neſcio lo-
qui: qꝛ puer ego ſum. Et dixit
dñs ad me. Noli dicere qꝛ pu-
er ego ſuz: qm̃ ad oĩa q̃ mittaz
te ibz: ⁊ vniuerſa q̃ mãdauero
tibi loq̃ris. Ne timeas à facie
eoꝝ qꝛ ego tecũ ſuz: ⁊ eruã te.
Dicit dñs. Et miſit dñs ma-
nũ ſuã: ⁊ tetigit os meũ: ⁊ dixit
ad me. Ecce dedi verba mea ĩ
ore tuo: ecce conſtitui te hodie
ſuper gentes: ⁊ ſuper regna:
vt euellas, ⁊ deſtruas, ⁊ diſper
das, ⁊ diſsipes, ⁊ edifices, ⁊
plantes. Dicit dominus omni
potẽs. Grad. Fuit hõ miſſꝰ à

deo cui nomẽ erat ioãnes: hic venit. ℟. Ut teſtimoniũ perhiberet de lumine: parare domino plebẽ perfectam. Initium ſancti euangelij ſcdm luc ca. j.

Fuit in dieb⁹ herodis regis iudeę: ſacerdos qdã noĩe zacharias: de vice abia: ⁊ vxor illius de filiabus aaron: ⁊ nomẽ illius eliſabeth. Erãt aũt iuſti ambo ante dñm: incedentes in omnibus mandatis ⁊ iuſtificationibus dñi: ſine q̃rela. Et non erat illis filius: eo q̃ eliſabeth eſſet ſterilis: ⁊ ambo proceſsiſſent in diebus ſuis. Factũ eſt aũt: cum ſacerdotio fungeretur zacharias in ordine vicis ſuę ãte deũ: ſcdꝫ cõſuetudinem ſacerdotij: ſorte exijt vt incenſum poneret: ĩgreſſus ĩ tẽplũ domini. Et omnis multitudo populi erat orans foris hora incẽſi. Apparuit autẽ illi angelus domini: ſtãs à dextris altaris incenſi. Et zacharias turbatus eſt videns: ⁊ timor irruit ſuper eum. Ait autem ad illum angelus. Ne timeas zacharia: quoniã exaudita eſt deprecatio tua. Et vxor tua eliſabeth pariet tibi filium: ⁊ vocabꝫ nomẽ ei⁹ ioãnẽ. Et erit tibi gaudiũ ⁊ exultatio: ⁊ multi ĩ natiuitate ei⁹ gaudebũt. Erit enĩ magn⁹ corã dño: vinũ ⁊ ſycerã nõ bibet. Et ſpũ ſctõ replebit adhuc ex vtero mr̃is ſuę: ⁊ multos filiorũ iſrael ↄuertet ad dominũ deũ ipſorũ. Et ipſe pręcedet ante illũ ĩ ſpũ ⁊ virtute helię: vt conuertat corda patrum in filios: ⁊ ĩcredulos ad prudẽtiã iuſtorũ: parare dño plebem pfectã. Off. Gloria ⁊ honore coronaſti eũ: ⁊ conſtituiſti eũ ſup opa manuũ tuaꝝ dñe. Secr. ps. 20.

Munera dñe oblata ſctifica: ⁊ intercedẽte btõ ioãne baptiſta: nos p hęc à pctõrũ nr̃orũ maculis emũda. Per Cõ. Magna eſt gloria ei⁹ ĩ ſalutari tuo: gloriã ⁊ magnũ decorẽ ĩpones ſup eũ dñe. Poſt cõ.

Beati ioãnꝫ baptiſte nos dñe pręclara comitẽt oratio: ⁊ quẽ vẽturũ eſſe prędixit: poſcat nobis fore placatũ: dñꝫ nr̃ꝫ ieſum xp̃m filiũ tuũ. ¶ In natiuitate ſcti ioãnꝫ bap. Int. die. 24.

De vẽtre matris męę vocauit me domin⁹ noĩe meo: ⁊ poſuit os meum vt gladiuꝫ acutum: ſub tegumento manus ſuę protexit me: ⁊ poſuit me q̃ſi ſagittam electam. ps. Bonũ eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſsime. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto Sicut erat in principio ⁊ nunc ⁊ ſemp ⁊ in ſecula ſcloꝝ. O io. ps. 42. ps. 31.

D Eus qui preſentẽ diem:
honorabilẽ nobis in bea
ti ioãnis natiuitate feciſti: da
populis tuis ſpiritualiũ gratiã
gaudiorũ: ⁊ oĩum fideliũ men-
tes dirige in viã ſalutis eterne
Lectio eſaie prophete. ca. xlix.
H Ec dicit dñs. Audite in-
ſule ⁊ attẽdite ppl'i de lon
ge. Dñs ab vtero vocauit me:
de ventre matris mee recorda
tus eſt nominis mei. Et poſuit
os meũ quaſi gladiuz acutum.
In vmbra manus ſue protexit
me: ⁊ poſuit me quaſi ſagittaz
electã. In pharetra ſua abſcõ
dit me: ⁊ dixit mihi. Seruꝰ me
us es tu iſraël: quia in te gloria
bor. Et nũc hec dicit dñs: for-
mãs me ex vtero ſeruum ſibi.
Dedi te in lucẽ gentiuz: vt ſis
ſalus mea vſq; ad extremũ ter
re. Reges videbunt: ⁊ conſur-
gent pricipes ⁊ adorabunt do
minũ deũ tuũ: ⁊ ſctũz iſraël qui
hie. 1. elegit te. Gra. Priuſq; te for-
marẽ in vtero noui te: ⁊ anteq;
exires de ventre ſanctificaui te
℣. Miſit dñs manũ ſuã ⁊ teti-
git os meũ: ⁊ dixit mihi. Alla
luc. 1. ℣. Tu puer propheta altiſſi-
mi vocaberis: preibis ante do
minũ pare vias eiꝰ. Alla. ℣.
Ne timeas zacharia ne time-
as: q2 exaudita eſt oratio tua.
Sequẽtia ſcti euãg. ſcdz luc. c. j

E Liſabeth ipletũ eſt tem-
pus pariendi: ⁊ peperit
filiũ. Et audierunt vicini ⁊ co-
gnati eiꝰ q2 magnificauit dñs
miam ſuã cũ illa: ⁊ congratula
bãtur ei. Et factũ eſt in die oc-
tauo venerũt circuncidere pue
rũ: ⁊ vocabãt eũ nomine patrꝫ
ſui zachariã. Et rñdẽs mater
eius dixit. Nequaq;, ſed voca-
bitur ioãnes. Et dixerũt ad il-
lam. Q2 nemo eſt in cognatio-
ne tua: qui vocet hoc noĩe. In-
nuebãt aũt patri eius: quẽ vel-
let vocari eũ. Et poſtulans pu
gillarem, ſcripſit dicens. Joan
nes eſt nomen eius. Et mirati
ſunt vniuerſi. Aptum eſt autẽ
ilicõ os eius, ⁊ lingua eius: ⁊ lo
quebat benedicens deum. Et
factꝰ eſt timor ſup oẽs vicinos
eorũ: ⁊ ſup oĩa mõtana iudee:
diuulgabantur oĩa verba hec.
Et poſuerũt oẽs q audierãt in
corde ſuo dicẽtes. Quiſputas
puer iſte erit? Eteni manꝰ dñi
erat cuz illo. Et zacharias pr
eiꝰ ipletꝰ eſt ſpũ ſctõ, ⁊ prophe
tauit dicẽs. Bñdictꝰ dñs deꝰ iſ
raël: quia viſitauit ⁊ fecit redẽ
ptionẽ plebis ſue. Offertoriũ.
I Uſtus vt palma florebit: ſi- ps. 91.
cut cedrus, que in libano eſt
multiplicabitur. Secreta.
T Ua dñe mũeribꝰ altaria
cumulamꝰ: illiꝰ natiuita-

tē honoꝛe dbito celebrātes: q̄ ſaluatorē mundi ꝛ cecinit affuturum: ꝛ adeſſe mōſtrauit: dn̄z nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. Qui.

Coio. Tu puer propheta altiſsimi vocaberis: preibis enī ante faciem domini parare vias eius. Poſt cōmunio.

Sumat eccleſia tua deus: beati ioānis baptiſtę generatione letitiā: per quē ſuę regenerationis cognouit auctorez: dn̄m noſtrū Jeſum xp̄z filium.

Infra oct. ꝛ ipſo die octauę fit idem officium quod in die.

¶ In ſanctorum martyrū Joannis ꝛ pauli. Introitus.

Multę tribulatiōes iuſtorum: ꝛ de his omnib⁹ liberauit eos dominus: dominus cuſtodit omnia oſſa eorū: vnuz ex his nō conteretur. ps. Bn̄dicā dn̄z in oī tempore ſemper la⁹ ei⁹ i ore meo. ℣. Gl'ia. Oro

Quęſum⁹ op̄s de⁹: vt nos geminata lętitia hodiernę feſtiuitatis excipiat: quę de btōruz martyrū ioānis ꝛ pauli glorificatione procedit: quos eadem fides ꝛ paſsio vere fecit eſſe germanos. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtuz.

Lectio libri ſapientię. ca. xliiij.

Hi ſunt viri miſericordię: quoruz iuſtitię obliuionē non acceperūt. Cū ſemine eorū permanēt bona: hereditas ſancta nepotes eorū. Et in teſtamentis ſtetit ſemen eoꝝ: ꝛ filij eorū propter eos: vſq̄ i eternū manēt. Generatio ꝛ gloria eorū: non derelinquētur. Corpora eorū in pace ſepulta ſunt: ꝛ nomina eoruz viuent ſecula. Sapiētiā eorū narrēt omnes populi: ꝛ laudem eorū pronunciet omnis eccleſia ſanctoruz.

Gra. Ecce q̄ꝫ bonū ꝛ q̄ꝫ iocūdum: habitare fratres in vnū. ℣. Sicut vnguentū in capite: quod deſcendit in barbā: barbā aarō. Alla. ℣. Hęc ē vera fraternitas: quę vicit mūdi crimina: chriſtum ſecuta eſt inclyta: tenens regna celeſtia. Sequētia ſcti euāg. ſcd̄m luc. c. xij

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Attēdite à fermēto phariſeoꝝ: qd̄ ē hypocriſis. Nihil optū qd̄ non reueletur: neq̄ abſcōditū qd̄ nō ſciatur. Q̄m que in tenebris dixiſtis: in lumine dicentur: ꝛ quod in aure locuti eſtis in cubiculis predicabitur in tectis. Dico autem vobis amicis meis: ne terremini ab his qui occidūt corpus: ꝛ poſt hęc non habēt amplius quid faciant. Oſtendam autem vobis quem timeatis. Timete eum qui poſtq̄ oc

cꝰderit: habet potestate mitte-
re in gehennā. Ita dico vobis
hunc timete. Nōne quinqꝫ pa
sseres veneunt dipōdio: ⁊ vnꝰ
ex illis non est in obliuione co-
rā deo. Sed ⁊ capilli capitꝫ ve
stri: oēs numerati sunt. Nolite
ergo timere multis passeribꝰ:
plures estis vos. Dico autem
vobis. Ois quicunqꝫ confessꝰ
fuerit me corā hoībus: ⁊ filius
hoīs confitebitur eum corā an
gelis dei. Off. Gloriabuntur
in te oēs qui diligunt nomē tu-
um: quoniā tu dn̄e benedices
iusto: domine vt scuto bone vo-
lūtatis tue corōasti nos. secre.
Hostias, tibi dn̄e, sctōrum
martyrꝫ tuorꝫ ioānꝫ ⁊ pau
li, dicatas meritis benignus as
sume: ⁊ ad ppetuum nobis tri-
bue prouenire subsidiū. Per.
Cō. Et si corā hoībus tormē
ta passi sunt: deus tētauit eos
tanqꝫ aurum in fornace proba
uit eos: ⁊ quasi holocausta ac-
cepit eos. Postcōmunio
Sumpsimꝰ dn̄e sctōrꝫ mar
tyrū tuorū ioānis ⁊ pauli solē-
nia celebrātes: sacramēta cele
stia: p̄sta q̄s: vt quod tempora-
liter gerimus: eternis gaudijs
cōsequamur. Per. In sctī
leonis pape ⁊ cōfesso. Oratio
Deus q̄ btūꝫ leonē pōtifi-
cē tuū: scōrū tuorū meritꝫ
coequasti: cōcede propitiꝰ: vt
qui cōmemorationis eius festa
percolimus: vite quoqꝫ imite-
mur exempla. Per. secre
Annue nobis, q̄s dn̄e, vt i-
tercessiōe btī leonis hec nobꝫ
prosit oblatio: quā imolādo to
tius mundi tribuisti relaxari d̄
licta. Per dn̄m. Post cōmunio
Deus qui aīe famuli tui leo-
nis eterne beatitudinis
premia contulisti: concede pro
pitius: vt qui peccatorum nro-
rū pōdere premimur: eius apd̄
te precibus subleuemur. Per.
Si festū sctī leonis in dn̄ica
venerit: agit̄ de festo cū cōme-
moratione sctī ioānis. Quocū-
qꝫ v̄o alio die venerit: sit d̄ ipso
cōmemoratio in missa vigilie.
In vig. aplorū petri ⁊ pau. int̄
Dicit dn̄s petro: cū
esses iunior cinge-
bas te: ⁊ ābulabas
vbi volebas: cū aūt
senueris extendes manꝰ tuas:
⁊ alius te cinget: ⁊ ducet quo
tu non vis: hoc aūt dixit signifi
cans: qua morte clarificaturus
esset deum. ps. Celi enarrant
gloriam dei: ⁊ opera manuum
eius annunciat firmamentuꝫ.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Presta quesumus oīpo-
tēs deus: vt nullis nos p
mittas perturbationibus con

cuti: quos in apoſtolicę confeſſionꝫ petra ſolidaſti. Per dñz.
Lectio actuū apſtoꝛum cap. iij.

In diebus illis. Petrꝰ: ⁊ Joannes aſcendebāt in templum: ad hoꝛam oꝛonis nonā. Et quidā vir qui erat claudus ex vtero matris ſuę: baiulabatur: quē ponebant quotidie ad poꝛtam tēpli que dr̄ ſpecioſa: vt peteret elemoſynā ab introeuntibus in templū. Hic cum vidiſſet petruꝫ ⁊ Joannē incipientes introire in templū rogabat vt elemoſynam acciperet. Intuens autem in Petrus cū Joanne dixit. Reſpice in nos. At ille intēdebat i eos: ſperans aliquid ſe accepturuꝫ ab eis. Petrꝰ aūt dixit. Argētum ⁊ auꝝ non eſt mihi qd̄ aūt habeo hoc tibi do. In nomine Jeſu chꝛiſte nazareni ſurge: ⁊ ambula. Et apphenſa manu eius dextera: alleuauit eū. Et pꝛotinꝰ cōſolidate ſunt baſes eius: ⁊ plante: ⁊ exiliēs ſtetit ⁊ ambulabat. Et intrauit cū illis in templū ambulās: ⁊ exiliens ⁊ laudans deū. Et vidit omnis populis euꝫ ambulantē: ⁊ laudantē deū. Cognoſcebāt autē illum: qm̄ ipſe erat qui ad elemoſynā ſedebat ad ſpecioſam poꝛtam templi. Et repleti ſunt omnes timoꝛe ⁊ extaſi: i eo qd̄ cōtigerat illi. Grad. In omnem terrā exiuit ſonus eoꝝ ps. 17.
⁊ in fines oꝛbis terrę verba eorum. ibi.
℣. Celi enarrāt gloꝛiam dei: ⁊ opa manuū eius ānunciat firmamētum. Seqntia ſancti euangelii ſcd̄m Joannē ca. xxj.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus ſymoni Petro. Symon Joannis diligis me plus his? Dicit ei. Etiā dñe: tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei iterum. Symon Joannis diligis me? Ait illi Etiam dñe tu ſcis quia amo te. Dicit ei. Paſce agnos meos. Dicit ei tertio. Symon Joannis amas me? Cōtriſtatus eſt petrꝰ qꝛ dixit ei tertio: amas me? Et dixit ei. Dñe tu omnia noſti: tu ſcꝫ qꝛ amo te. Dicit ei. Paſce oues meas. Amē amē dico tibi cū eſſes iunioꝛ cingebas te: ⁊ ābulabas quo volebas. Cū aūt ſenuerꝭ: extendes manus tuas: ⁊ aliꝰ te cinget: ⁊ ducet quo tu nō vꝫ. Hoc aūt dixit ſignificās: q̄ moꝛte eſ- ps.
ſet clarificaturꝰ deū. Offe. Mi 138.
hi aūt nimis honoꝛificati ſunt amici tui deꝰ: nimꝫ cōfoꝛtatus eſt pn̄cipatꝰ eoꝛum. Secreta.

Munus ppl'i tui q̄s dñe apoſtolica itercesſione ſanctifica: noſq꜓ à pcōꝝ noſtroꝛuꝫ maculis emūda. p. Cōio. Sy

mon Joannis diligis me plus
ioã 12. his: dñe tu oīa noſti: tu ſcis do-
mine qꝛ amo te. Poſt commun.

Uos celeſti dñe alimen-
to ſatiaſti: apoſtolicꝫ iter
ceſsionibus ab oī aduerſitate
cuſtodi. Per dñm. ¶ In die a-
ploꝝ Petri ⁊ pauli. Introit⁹.

act. 12. Nunc ſcio verê quia
miſit dñs angelum
ſuum: ⁊ eripuit me
de manu herodis: ⁊
de oī expectatiōe plebis iudeo
ibi. rum. ps. Et petr⁹ ad ſe reuer-
ſus dixit. ℣. Gloria. Oratio.

Deus qui hodiernā dieꝫ:
aploꝝ tuoꝝ petri ⁊ pau-
li martyrio cōſecraſti: da eccle-
ſię tuę: eoꝝ in omnibus ſeq̄ ꝓ-
ceptū: ꝑ quos religionis ſum-
pſit exordium. per. ¶ Et non
fit commemora. de ſancto pau
lo: qꝛ oratio cōmunis eſt. Hac
die ⁊ ſequenti nō fit cōmemora
tio de ſancto Joanne. Lectio
actuum apoſtoloꝝ. capitu. xij.

In dieb⁹ illis. Miſit he-
rodes rex manus vt affli-
geret quoſdā de eccleſia. Oc-
cîdit autem Jacobuꝫ fratrem
Joānis gladio. Uidēs autem
quia placeret iudęis: appoſuit
vt appꝛehenderet ⁊ petrū. Erāt
autem dies azimorum. Quem
cum appꝛehendiſſet miſit in car
cerem: tradens q̄ttuor quater
nionibus militum cuſtodien-
dum: volens poſt paſcha ꝓdu
cere eum populo. Et petr⁹ q̄-
dem ſeruabatur in carcere: ora
tio autē fiebat ſine itermiſsio-
ne ab eccleſia ad deuꝫ pro eo.
Cū aūt producturus eū eſſet
herodes: in ipſa nocte erat pe-
trus dormiēs inter duos mili-
tes: vinctus cathenis duabus.
Et cuſtodes ante oſtiuꝫ cuſto-
diebāt carcerem. Et ecce an-
gelus dñi aſtitit: ⁊ lumen reful
ſit in habitaculo carcerꝫ. Per
cuſſoq̄ȝ latere petri: excitauit
euꝫ dicens. Surge velociter.
Et ceciderunt cathenę d̄ ma-
nibus eius. Dixit aūt angelus
ad eū. Precingere: ⁊ calcia te
caligas tuas. Et fecit ſic. Et
dixit illi. Circūda tibi veſtimē
tū tuū: ⁊ ſequere me. Et exiēs
ſequebatur eū: ⁊ neſciebat: qꝛ
verū ē qđ fiebat ꝑ angelū. Exi
ſtimabat auteꝫ ſe viſuꝫ videre.
Trāſeūtes aūt ꝑmaꝫ ⁊ ſcđam
cuſtodiā: venerūt ad portā fer
reā q̄ ducit ad ciuitatē: q̄ vltrô
aperta ē eis: Et exeūtes ꝓce-
ſſerunt vicū vnū: ⁊ cōtinuó di-
ſceſsit angelus ab eo. Et pe-
tr⁹ ad ſe reuerſus dixit. Nunc
ſcio vere: qꝛ miſit dñs angeluꝫ
ſuū: ⁊ eripuit me d̄ manu hero
dis: ⁊ d̄ oī expectatione plebis
iudęoꝝ. Gra. Conſtitues eos

p̃ncipes ſup omnez terrã: me-
mores erũt nõis tui domĩe. ℣.
Pro patribus tuis nati ſunt ti
bi filij: propterea populi confi-
matth 16. tebũtur tibi. Alla. ℣. Tu es
petrus: ⁊ ſuper hãc petrã ędi-
ficabo eccleſiam meã. Sequẽ-
tia ſcti euãg. ſcdm matth. ca. xvj.
In illo tpe. Uenit ieſus in
partes ceſareę philippi:
⁊ iterrogabat diſcipulos ſuos
dicens. Quẽ dicunt hoĩes eſſe
filiũ hoĩs? At illi dixerunt. A-
lij ioãnem baptiſtã. Alij autẽ
heliã. Alij verò hieremiã: aut
vnum ex prophetis. Dicit illꝫ
ieſus. Uos aũt quẽ me eſſe di-
citis? Reſpõdit ſymõ petrus,
⁊ dixit. Tu es xp̃s filius dei vi-
ui. Rñdens autẽ ieſus dixit ei.
Beatus ſymõ bariona: qꝛ caro
⁊ ſanguis nõ reuelauit tibi: ſꝫ
pater meꝰ qui in cęlis eſt. Et
ego dico tibi: quia tu es petrꝰ:
⁊ ſup hãc petrã ędificabo ec-
cleſiã meã. Et portę inferi nõ
pręualebũt aduerſus eã. Et ti
bi dabo claues regni cęlorum.
Et qd̃cũqꝫ ligauerꝫ ſup terrã:
erit ligatũ ⁊ ĩ cęlꝫ. Qd̃cũqꝫ ſol
ueris ſup terrã: erit ſolutũ ⁊ in
cęlis. Off. Cõſtitues eos p̃n-
cipes ſup oẽꝫ terrã: memores
erũt nõis tui dñe: in oĩ proge-
nie ⁊ generatione. Sec.
Hoſtias dñe, q̃s noĩ tuo ſa
crãdas offerimꝰ: ap̃lica proſe
quatur oratio: pquã nos expia
ri tribuas ⁊ õfendi. Per. Pre
fatio de apoſtolis: ⁊ dĩ p totam matth
octauã. Com. Tu es petrus: 16.
⁊ ſup hãc petrã ędificabo ec-
cleſiam meam. Poſtcõmunio.
Quos cęleſti dñe, alimẽto
ſatiaſti: apoſtolicis inter-
ceſsionibus ab oĩ aduerſitate
cuſtodi. per. ¶ In commemo-
ratione ſancti pauli. Introitꝰ.
Scio cui credidi: ⁊
certus ſuꝫ: qꝛ potẽs
eſt depoſitũ meum
ſeruare in illũ diem.
Ps. Dñe probaſti me ⁊ cogno
uiſti me: tu cognouiſti ſeſsionẽ
meã ⁊ reſurrectionẽ meam. ℣.
Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Deus qui multitudinem
gentium: beati pauli apo
ſtoli prędicatione docuiſti: da
nobis quęſumus: vt cuius na-
talitia colimus: eiꝰ apud te pa
trocinia ſentiamus. per. Et fit
cõmemoratio de btõ petro. oro
Deus qui beato petro a-
poſtolo tuo: collatis cla-
uibus regni cęleſtis: animas li
gandi atqꝫ ſoluendi pontifici-
um tradidiſti, concede, vt inter
ceſsionis eius auxilio: à pecca
torum noſtrorum nexibus libe
remur. Qui viuis. Lectio ep̃le
beati pauli ap̃li ad Gala. ca. j.

FRatres. Notū vobis facio euāgeliū: qđ euangelizatū eſt à me. Quia nō eſt ſ̄m hoīem. Nequè eniꝫ ego ab homine accepi illud: nequè didici ſed per reuelationem ieſu xp̄i. Audiſtis enim conuerſationē meam aliqñ in iudaiſmo quoniam ſupra moduꝫ perſequebar eccleſiam dei: ⁊ expugnabam illam: ⁊ proficiebam in iudaiſmo ſupra multos coetāeos meos: in gñe meo: abundanti⁹ emulator exiſtens p̄ṙnarū mearum traditionum. Cum auteꝫ placuit ei qui me ſegregauit ex vtero matris mee: ⁊ vocauit p gratiam ſuam: vt reuelaret filium ſuum in me: ⁊ vt euangelizarem illum in gentibus: continuo nō acquieui carni ⁊ ſanguini: nequè veni hieroſolymā ad anteceſſores meos apoſtolos: ſed abij in arabiā: ⁊ iteꝝ reuerſus ſuꝫ damaſcū. Deinde poſt ānos tres veni Hieroſolymā videre Petruꝫ: ⁊ manſi apud eū dies q̄ndecim. Alium autē ap̄lorum vidi neminem: niſi iacobum f̄r̄em dñi. Que aūt ſcribo vobis: ecce coraꝫ deo: q: nō
gal. 2. mētior. Grad. Qui opatus eſt Petro ī apoſtolatu opatus eſt ⁊ mihi inter gētes: ⁊ cognouerūt graꝫ dei que data eſt mihi. ℣. Gratia dei in me vacua non fuit: ſed gratia eius ſemper in me manet. Alla. ℣. Sancte paulę apoſtole: p̄dicator veritatis ⁊ doctor gentiuꝫ: intercede ꝓ nobis. Euangelii. Ecce nos reliquim⁹ oīa. require. fo. 223. Offertorium. Mihi autē nimis honorificati ſunt amici tui deus nimis confortatus eſt ps. 138.
Oprincipat⁹ eorū. Secre. Eccleſię tuę quęſum⁹ domine: p̄ces ⁊ hoſtias apoſtolica cōmendet orō: vt qđ ꝓ illorum gloria celebramus: nobis proſit ad veniam. Per. Pro beato Petro. Secreta.

Eccleſię tuę quęſum⁹ domine: preces ⁊ hoſtias bti Petri apoſtoli conmendet orō vt qđ pro illius gloria celebram⁹ nobis proſit ad veniam. Per.

Cōio. Amen dico: vobis q̄ vos qui reliquiſtis oīa: ⁊ ſecuti eſtis me: cētuplū accipietis: ⁊ vitā ęternā poſsidebitꝫ. matth. 19.
Poſt cō.

PErceptꝫ dñe ſacris: btis ap̄lis interueniētib⁹ dep̄camur vt q̄ ꝓ illoꝝ celebrata ſunt ḡlia nobꝫ ꝓficiant ad medelā. p. Pro beato petro poſt cō.

LEtificet nos dñe munus oblatū: ⁊ ſicut in apoſtolo tuo petro te mirabilem p̄dicam⁹ ſic p illum tuę ſummam⁹ indulgentię largitatem. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ xp̄ꝫ.

¶ In viſita. btē marię. Intro.

Tranſite ad me oēs qui cōcupiſcitis me ꝛ a gñationib⁹ meꝫ iplemini. ps. In me grā vię ꝛ vitatꝫ: in me oīs ſpes vitę ꝛ virtutis. v. Glia. Orō.

Deus cui⁹ vnigenit⁹ vtero adhuc virginis clauſus: ioānē baptiſtā: maria ſalutāte ſpū ſctō pꝰſcꝫ naſceret̄ ipleuit da ecclię tuę: vt quos ſpūali regñatione cōcepit: purificatos tibi filios pariat adoptiōꝫ. p e. i vnitate. Lcō li. ſapię. c. xxiiij.

Ego q̄ſi terebithus extendi ramos meos: ꝛ rami honoris ꝛ grę. Ego quaſi vitꝫ fructificaui ſuauitatē odorꝫ: ꝛ flores mei fruct⁹ honoris ꝛ honeſtatꝫ. Ego mr̄ pulchrę dilectionis, ꝛ timoris, ꝛ magnitudinis ꝛ ſctē ſpei. In me grā oīs vię ꝛ veritatis. In me oīs ſpes vitę ꝛ virtutis. Trāſite ad me oēs q̄ cōcupiſcitis me: ꝛ a gñationibus meis iplemini. Spūs eñi meus ſup mel dulcis: ꝛ heredi tas mea ſup mel ꝛ fauū. Memoria mea in gñatione ſcꝛoꝝ.

Gra. Ego effudi flumina: ego quaſi trames aq̄ imēſę: ego q̄ſi fluuius doꝛix: ꝛ ſicut aq̄ ductus exiui ō padiſo. ℣. Rigabo hoꝛtū plātationū: ꝛ inebꝛiabo partus mei fructū. Alla. ℣. Ut facta ē vox ſalutationis tuę in aurib⁹ meis exultauit īfans i gaudio in vtero meo. Sequētia ſci euangelij ſcōm lucam. capit. j.

In illo tpe. Exurgēs maria abijt in mōtana cū feſtinatione, in ciuitatē iuda: ꝛ intrauit in domū zacharię: ꝛ ſalutauit eliſabeth. Et factū eſt: vt audiuit ſalutationē marię eliſabeth: exultauit infans in vtero ei⁹. Et repleta ē ſpū ſctō eliſabeth ꝛ exclamauit voce magna ꝛ dixit. Bñdicta tu inter mulieres: ꝛ bñdictus fruct⁹ ventris tui. Et vñ hoc mihi: vt veniat mr̄ dñi mei ad me? Ecce enim vt facta ē vox ſalutationis tuę in aurib⁹ meis: exultauit i gaudio infans i vtero meo. Et btā q̄ credidiſti: qm̄ pficiētur ea q̄ dicta ſūt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aīa mea dñꝫ. Et exultauit ſpūs meus: ī deo ſalutari meo. Offer. Uñ hoc mihi vt vēiat mr̄ dñi mei ad me btā q̄ credidiſti: qm̄ pficientur i te q̄ dicta ſunt tibi a dño: ꝛ ait maria: Magnificat aīa mea dominū: ꝛ exultauit ſpirit⁹ meus in dō ſalutari meo. Secreta

Suſcipe, q̄s dñe, fidelꝫ populi vota: vt q̄ te ab vtero iuiolatę virginꝫ: pcurſoꝛē i vtero ſctificaſſe ꝯgaudet: ipſe quoꝗ a te i vtero mr̄is ecclię ſctifi

cari mereat. Qui. Cō. Māsit
aūt maria cū illa q̃si mēsib⁹ tri
b⁹ ⁊ reuersa ē domū suā. post c̄

SUcra libātes mysteria: te
dn̄e suppliciter dep̄ca-
mur: vt ecclesia tua: visitationꝫ
mysteria recolēs: visitātis ⁊ vi
sitatę meritis ssubleuata: ab in
stantibus malis ⁊ periculis e-
ruatur. Per. ¶ In sctōꝝ mar
ty. pcessi ⁊ martiniani. Intr.

IUdicāt scti gentes
⁊ dn̄antur pp̄lis: et
regnabit dn̄s de⁹ il-
loꝝ in ppetuū. ps.
Exultate iusti in dn̄o rectos d̄
cet collaudatio. ℣. Gloria. orō.

DE⁹ q̄ nos sctōꝝ martyꝝ
tuoꝝ pcessi ⁊ martiniāi:
gloriosis cōfessiōib⁹ circūdas
⁊ ptegis: da nobis ⁊ eoꝝ imi-
tatione proficere: ⁊ intercessio
ne gaudere. p. Grad. Exulta-
būt scti i gloria: lętabunt̄ i cubi
lib⁹ suis. ℣. Cātate dn̄o cāticū
nouū: laus eius in ecclesia sctō
rū. Alla. ℣. Judicabūt sancti
nationes: ⁊ dn̄abuntur popu-
lis: ⁊ regnabit illoꝝ rex i ęter-
nū. Off. Gloriabūtnr i te oēs
q̄ diligūt nomē tuū: qm̄ tu dn̄e
bn̄dices iusto: dn̄e vt scuto bo-
nę volūtatis tuę coronasti nos

SUscipe, dn̄e, p̄ces Secr.
⁊ munera: quę vt tuo sint
digna conspectui tuorum p̄re-
cibus adiuuemur. Per. Coio

Anima nostra sicut passer e-
repta est de laqueo venantiuꝫ.

QUo ꝛporis sacri Post coio
⁊ p̄tiosi sanguinꝫ reple
ti libamine: q̄s dn̄e de⁹ noster
vt quod pia deuotione gerim⁹:
certa redemptione capiamus.
Per eundem dominū nostrū.
In oct. apo. petri ⁊ pau. Intr.

SApientiā sctōrum
narrēt populi: ⁊ lau
des eorum nūciet ec
clesia: nomina autē
eoꝝ viuent in sęculū sęculi. ps
Exultate iusti in dn̄o: rectos d̄
cet collaudatio. ℣. Glia. Orō.

DEus cuius dextera: bea-
tū petrū apostolū ambu-
lantē in fluctibus ne mergeret̄
erexit ⁊ coapostolum eius pau
lum tertio naufragantē de pro
fundo pelagi liberauit: exaudi
nos propitius ⁊ cōcede: vt am
borum meritis: ęternitatis glo
riam consequamur. Qui viuis
Lectio libri sapientię. cap. xliij

HI sunt viri misericordię:
quorum iustitię obliuio-
nem non acceperunt. Cum se
mine eorum permanent bona:
hęreditas sancta nepotes eo-
rum. Et in testamentis stetit
semen eorum: ⁊ filij eorum pro
pter eos: vsq̄ in ęternum ma-
nent. Generatio ⁊ gloria eorū

non derelinquetur. Corpora
eorũ in pace ſepulta ſunt: ⁊ no-
mina eorũ viuent ĩ ſecula. Sa-
pientiã eoꝝ narrēt oēs popu-
li: ⁊ laudē eorũ pronunciet om
ſap 3. nis eccleſia ſanctorũ. Gra. Iu
ſtorũ anime in manu dei ſunt, ⁊
non tanget illos tormentũ ma
litie. ℣ Viſi ſunt oculꝫ inſipiēti
uꝫ mori: illi aũt ſunt ĩ pace. Al
luc. 22. leluia. ℣ Vos eſtis qui ꝑman-
ſiſtis mecũ in tētationibus me
is: ego aũt in medio veſtrũ ſum
ſicut qui miniſtrat. Sequentia
ſctĩ euãgelij ſcd'm matth. c. xiiij

In illo tpe. Juſſit Jeſus
diſcipulos ſuos aſcēdere
in nauiculã: ⁊ ꝑcedere eũ trãs
fretũ: donec dimitteret turbas
Et dimiſſa turba: aſcendit in
mõtē ſolus orare. Veſpere au-
tē facto ſolus erat ibi. Nauicu
la autē in medio marĩ iactabat
fluctibus. Erat enĩ cõtrarius
ventus. Quarta aũt vigilia no
ctis venit ad eos ambulans ſu
prà mare. Et vidētes eũ ſuprà
mare ambulãteꝫ: turbati ſunt
dicentes, qꝛ phãtaſma eſt. Et
pre timore clamauerunt. Sta
timq́ꝫ locutus eſt eis ieſus: di-
cens. Habete fiduciã: ego ſuꝫ
nolite timere. Reſpondens au
tem petrus dixit. Domine, ſi
tu es: iube me venire ad te ſup
aq̃s. At ipſe ait. Veni. Et dſ-
cēdēs petrꝰ ð nauicula: ambu
labat ſup aquã, vt veniret ad
ieſum. Videns verò ventũ va-
lidũ, timuit. Et cũ cepiſſet mer
gi clamauit dicēs. Dñe ſaluũ
me fac. Et continuò extendēs
ieſus manum apprehēdit euꝫ:
⁊ ait illi. Modice fidei quare
dubitaſti? Et cuꝫ aſcendiſſet ĩ
nauiculã, ceſſauit ventus. Qui
autē in nauicula erãt, venerũt
⁊ adorauerunt eum dicentes.
Vere filius dei es. Off. Exul- ps. 149
tabũt ſancti ĩ gloria: letabunt
in cubilibus ſuis: exultationes
dei in faucibus eorum. Secre.

Fferimꝰ tibi, dñe, ꝑces ⁊
mũera: q̃ vt tuo ſint dig-
na ↄſpectu: apłoꝝ tuoꝝ petri
⁊ pauli ꝑcibꝰ adiuuemur. Per
Cõ. Juſtoꝝ aię in manu dei ſap 3.
ſunt: ⁊ nõ tãget illos tormētuꝫ
malitię: viſi ſunt oculꝫ ĩſipiētiũ
mori: illi aũt ſũt ĩ pace. Poſt c.

Rotege dñe ppłm tuuꝫ:
⁊ apłoꝝ tuoꝝ petri ⁊ pau
li patrocinio ↄfidēte ꝑpetua ð
fenſiõe ↄſerua. Per. ¶ In ſctõ-
rũꝫ mar. vij. fratrũꝫ: ⁊ ſctãꝝ ru-
fine marty. ⁊ ſctę virg. Offic.

Laudate pueri dñꝫ ps. 112.
laudate nomen do-
mini: qui habitare
facit ſterilem in do-
mo: matrem filiorum letanteꝫ.
ps. Sit nomen domini bene-

dictum: ex hoc nunc ⁊ vſq; i ſe-
culū. ℣. Gloria patri. Oratio.
P Ręſta quęſumus omni-
potens deus: vt qui glo-
rioſos martyres: fortes i ſua cō
feſsione cognouimus: pios a-
pud te i nr̄a itercesſione ſentia
mus. p. Lcō libri ſapię. c. xxxj.
M Ulierē fortē quis inueni
et? Procul ⁊ de vltimis fi
nibus pretiū eius. Confidit in
ea cor viri ſui: ⁊ ſpolijs non in-
digebit. Reddet ei bonū ⁊ nō
malum: omnibus diebus vitę
ſuę. Quęſiuit lanam ⁊ linū: ⁊
operata eſt conſilio manuū ſua
rum. Facta eſt quaſi nauis in
ſtitoris: de longe portās panē
ſuum. Et de nocte ſurrexit: de
ditq; predam domeſticis ſuis:
⁊ cibaria ancillis ſuis. Conſi-
derauit agrum ⁊ emit eum: de
fructu manuum ſuarum plan-
tauit vineā. Accinxit fortitudi
ne lūbos ſuos: ⁊ roborauit bra
chium ſuum. Guſtauit ⁊ vidit:
quia bona eſt negociatio eius
non extinguetur in nocte lucer
na eius. Manū ſuam miſit ad
fortia: ⁊ digiti eius apprehen-
derunt fuſum. Manum ſuam
apuit inopi: ⁊ palmas ſuas ex-
tendit ad pauperem. Nō time
bit domui ſuę à frigoribus ni-
uis. Omnes enim domeſtici e-
ius veſtiti ſunt duplicib⁹. Stra
gulatā veſtem fecit ſibi: byſſus
⁊ purpura indumentum eius.
Nobilis in portis vir eius: quā
do ſederit cum ſenioribus ter-
rę. Syndonem fecit ⁊ vēdidit:
⁊ cingulum tradidit cananeo.
Fortitudo ⁊ decor indumentū
eius: ⁊ ridebit i die nouiſsimo.
Os ſuum aperuit ſapientię: ⁊
lex clementię in lingua ei⁹. Cō
ſiderauit ſemitas domus ſuę: ⁊
panē ocioſa nō comedit. Sur-
rexerunt filij eius ⁊ beatiſsimā
predicauerunt: vir eius ⁊ lau-
dauit eam. Multę filię cōgre-
gauerūt ſibi diuitias: tu ſuper-
greſſa es vniuerſas: fallax gra
tia ⁊ vana eſt pulchritudo: mu
lier timens deum ipſa laudabi
tur. Date ei de fructu manuū
ſuarum: ⁊ laudent eam in por- Ps.
tis opera eius. Gra. Anima 123.
noſtra: ſicut paſſer erepta ere-
pta eſt de laqueo venantiū. ℣. Ps.
Laqueus contritus eſt: ⁊ nos 112.
liberati ſumus: adiutoriū nr̄m
in nomine domini: qui fecit cę-
lum ⁊ terram. Alla. ℣. Lau-
date pueri dn̄m: laudate nomē
dn̄i. Alla. ℣. Hęc eſt vera fra
ternitas: q̄ vicit mūdi crimina:
xp̄m ſecuta ē inclita: tenens re
gna cęleſtia. Sequenti. ſancti
euangelij ſcd̄m matthę. ca. xij.
I N illo tp̄e. Loq̄nte Jeſu
ad turbas: ecce mr̄ ei⁹ et

fratres ſtabāt foris: q̄rētes lo-
qui ei. Dixit aūt ei quidā. Ec
ce mater tua ⁊ fratres tui foris
ſtāt, q̄rentes te. At ipſe reſpō-
dēs dicenti ſibi, ait. Que ē ma
ter mea, ⁊ q̄ ſunt fratres mei?
Et extendēs manū ſuā in diſci
pulos ſuos, dixit. Ecce mater
mea: ⁊ fratres mei. Quicūq
eni fecerit volūtatē p̄ris mei: q̄
eſt in celis, ipſe meus frater: ⁊
ſoror, ⁊ mater eſt. Off. Ani-
ps. 123. ma nr̄a: ſicut paſſer erepta ē d̄
laqueo venantiū: laq̄ꝰ ꝯtritꝰ ē
⁊ nos liberati ſumus. Secre.
Sacrificijs preſentibꝰ, q̄s
dn̄e, itēde placatꝰ: ⁊ inter-
cedētibꝰ ſctis tuꝫ: deuotioni no
ſtrę proficiāt ⁊ ſaluti. p. Coio.
ma th 12. Quicūq fecerit volūtatē pa-
tris mei, qui in cęlis eſt: ipſe me
us frater, ⁊ ſoror, ⁊ mater ē: di-
cit dominus. Poſt cōmunio.
Quęſumꝰ oīps deꝰ: vt illi-
us ſalutarꝫ capiamꝰ effe-
ctū: cuiꝰ p h̄ec myſteria pignꝰ
accepimꝰ. p. In ſanctorū mar
die. 12. tyrū naboris ⁊ felicis. Oratio.
Preſta, q̄s dn̄e, vt ſicut
nos ſanctorū martyrum
tuorū: naboris ⁊ fęlicis natali-
tia celebranda non deſerūt: ita
iugiter ſuffragijs comitentur.
Per dominū. Secreta.
Munera plebis tuę, q̄s do
mine: ſctōꝝ martyꝝ tuoꝝ na
boris: ⁊ felicis: fiant grata ſuf-
fragijs: ⁊ quorum triumphis
tuo nomini offeruntur: ipſorꝫ
digna p̄ficiantur ⁊ meritis. p.
Natalitijs ſan(Poſt coi.
ctoꝝ tuorū queſumꝰ dn̄e
⁊ ſacri munere vegetati: bonis
q̄bus per tuaꝫ grām nūc foue
mur: p̄fruamur ęternis. Per. die. 21.
¶ In ſctē Praxedꝭ virgi. In.
Loquebar d̄ teſtimo
nijs tuis in conſpe-
ctu regum: ⁊ nō con
fundebar: ⁊ medita
bor in mandatis tuis: quę dile
xi nimis. ps. Beati imaculati ī
via: qui ambulāt ī lege dn̄i. ℣.
Gloria. Gradu. Dilexiſti iuſti ps. 44.
tiam: ⁊ odiſti iniq̄tatē. ℣. Pro-
pterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ o-
leo lętitię. Alla. ℣. Specie
tua ⁊ pulchritudine tua: iten-
de p̄ſpere p̄cede ⁊ regna. Of
ferto. Diffuſa eſt grā in labijs ps. 44.
tuꝫ: p̄pterea bn̄dixit te deꝰ in
ęternū: ⁊ i ſclꝫ ſcli. Coio. Si-
mile eſt regnū cęloꝝ hōi nego ma th 13.
ciatori: q̄renti bonas margari
tas: inuēta vna p̄cioſa marga-
rita: dedit oīa ſua ⁊ cōparauit
eā. ¶ In ſctē Marie magda.
Me expectā(Intro. die. 22.
uerūt pcōres: vt p-
derēt me: teſtimōia
tua dn̄e itellexi: oīs
ꝯſumatiōis vidi finē latū man

datū tuū nimis. p̄s. Beati im-
maculati in via: qui ambulant
in lege domini. ℣. Gl'ia. Orō.
BEatę marię magdalenę
quęſumus dñe ſuffragijs
adiuuemur: cuius precibus ex
oratus: quatriduanum fratrē
lazarū viuū ab inferis reſuſci-
taſti. Qui. In proprio feſto cō
LArgire nobis clementiſ-
ſime pater, qꝫ ſicut beata
maria magdalenę dominū no-
ſtrum Jeſum chriſtū ſup oīa di
ligendo, ſuorum obtinuit veni-
am peccatorū: ita nobis apud
miſericordiam tuam ſempiter-
nam impetret beatitudinem.
Per eūdē. Lcō lib. ſap. c. xxxi
MUlierē forte quis inueni
et? Procul ꝛ de vltimis fi
nibus pretiū eius. Confidit in
ea cor viri ſui: ꝛ ſpolijs non in-
digebit. Reddet ei bonū ꝛ nō
malum: omnibus diebus vitę
ſuę. Queſiuit lanam ꝛ linū: ꝛ
operata eſt conſilio manuū ſua
rum. Facta eſt quaſi nauis in
ſtitoris: de longe portās panē
ſuum. Et de nocte ſurrexit: de
ditqꝫ predam domeſticis ſuis:
ꝛ cibaria ancillis ſuis. Conſi-
derauit agrum ꝛ emit eum: de
fructu manuum ſuarum plan-
tauit vineā. Accinxit fortitudi
ne lūbos ſuos: ꝛ roborauit bra
chium ſuum. Guſtauit ꝛ vidit:
quia bona eſt negociatio eius:
non extinguetur in nocte lucer
na eius. Manū ſuam miſit ad
fortia: ꝛ digiti eius apprehen-
derunt fuſum. Manum ſuam
aperuit inopi: ꝛ palmas ſuas ex-
tendit ad pauperem. Nō time
bit domui ſuę à frigoribus ni-
uis. Omnes enim domeſtici e-
ius veſtiti ſunt duplicibꝰ. Stra
gulatā veſtem fecit ſibi: byſſus
ꝛ purpura indumentum eius.
Nobilis in portis vir eius: quā
do ſederit cum ſenioribus ter-
rę. Syndonem fecit ꝛ vēdidit:
ꝛ cingulum tradidit cananeo.
Fortitudo ꝛ decor indumentū
eius: ꝛ ridebit ī die nouiſſimo.
Os ſuum aperuit ſapientię: ꝛ
lex clementię in lingua eiꝰ. Cō
ſiderauit ſemitas domus ſuę: ꝛ
panē ocioſa nō comedit. Sur-
rexerunt filij eius ꝛ beatiſſimā
predicauerunt: vir eius ꝛ lau-
dauit eam. Multę filię cōgre-
gauerūt ſibi diuitias: tu ſuper-
greſſa es vniuerſas: fallax gra
tia ꝛ vana eſt pulchritudo: mu
lier timens deum ipſa laudabi
tur. Date ei de fructu manuū
ſuarum: ꝛ laudent eam in por- p̄s. 44.
tis opera eius. Grad. Dilexi-
ſti iuſtitiam: ꝛ odiſti iniquitatē.
℣. Propterea vnxit te deus de-
us tuus: oleo letitię. Alla. ℣.
Diffuſa eſt gratia ī labijs tuis

ꝓpterea benedixit te deꝰ in eternuz. Sequētia ſancti euāgelii ſecundum Lucā. cap. vij.

In illo tpe. Rogabat Jeſum quidā phariſeus vt mādu caret cū illo. Et ingreſſꝰ domuz phariſei: diſcubuit. Et ecce mulier que erat ī ciuitate peccatrix: vt cognouit: ꝙ ieſus accubuit in domo phariſei: attulit alabaſtrū vnguēti: ꝛ ſtās retro ſecꝰ pedes eiꝰ: lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ: ꝛ capillis capitis ſui tergebat: ꝛ oſculabatur pedes eius: ꝛ vnguento vngebat. Uidēs autē phariſeus: q̄ vocauerat eū: ait itra ſe dicens. Hic ſi eſſet ꝓpheta: ſciret vtiquē q̄ ꝛ q̄lis eſſet mulier que tangit eū: q2 peccatrix eſt. Et rn̄dens ieſus dixit ad illū. Symon habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Magiſter dic. Et rn̄dens ieſꝰ dixit. Duo debitores erāt cuidā feneratori. Unꝰ debebat denarios q̄ngētos ꝛ aliꝰ q̄nquagīta. Nō habētibꝰ illis vnde redderēt: donauit vtriſq3. Quiz ergo eū plꝰ diligit? Rn̄dens ſymon dixit. Eſtimo q2 is cui plus donauit. At ille dixit ei. Rectè iudicaſti. Et ꝯuerſus ad mulierē: dixit ſymoni. Uides hāc mulierē? Intraui in domū tuā aquā pedibꝰ meis nō dediſti: hec aūt lachrymis rigauit pedes meos: ꝛ capillis ſuis terſit. Oſculū mihi non dediſti hec aūt ex quo itrauit nō ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meū nō vnxiſti: hec autē vnguento vnxit pedes meus. Propter qd̄ dico tibi. Remittūtur ei peccata multa: quoniam dilexit multū. Cui autē minus dimittitur: minus diligit. Dixit aūt ieſus ad illam. Remittuntur tibi peccata tua. Et ceperūt q̄ ſimul diſcūbebāt dicere intra ſe. Quis eſt hic qui etiam peccata dimittit? Dixit autē ad mulierē. Fides tua te ſaluā fecit. Uade in pace. Offerto. Filie reguz in honore tuo: aſtitit regina à dextris tuis: in veſtitu de aurato: circūdata varietate. Secreta.

Munera nr̄a queſumꝰ btē Marie magdalene glorioſa merita tibi reddant accepta: cuius oblationis obſequium: vnigenitus filius tuꝰ clementer ſuſcepit ipenſuz. Qui. Cōio. Feci iudicium ꝛ iuſtitiam dn̄e: non calūnientur mihi ſupbi ad oīa mandata tua dirigebar: oēm viā iniquitatꝫ odio habui. Poſt communio.

Sampto queſumus domine vnico ac ſalutari remedio corpore ſcilicet ꝛ precioſo ſanguine tuo: ab omnibus malis:

ſctẽ marię magdalenę patroci
nijs eruamur. Qui vi. ¶ In ſa
cti apollinarꝫ epi ⁊ m. Introi.
SAcerdotes dei bñ
dicite dñm: ſcti ⁊ hu
miles coꝛde laudate
deũ. Ps. Benedicitę
oia opa dñi dño: laudate ⁊ ſup
exaltate eũ i ſcl'a. ℣. Glia. Oro
DEus fideliuꝫ remunera
toꝛ aiarum: quiqꝫ hunc diez
bti apollinaris ſacerdotis tui
martyꝛio conſecraſti, tribue q̄
ſumus nobis famulis tuꝫ, vt cu
ius venerãdã celebꝛam⁹ feſti
ps. 88. uitatẽ: pcib⁹ eius indulgẽtiam
cõſequamur. Per. Grad. In
ueni dauid ſeruũ meũ: oleo ſctõ
vnxi eũ: man⁹ eñi mea auxilia
bit ei: ⁊ bꝛachiũ meũ confoꝛta
bit eũ. ℣. Nihil pficiet inimic⁹
in eo: ⁊ fili⁹ iniquitatis nõ no
ps. 109. cebit ei. Alla. ℣. Jurauit dñs
⁊ non penitebit eum: tu es ſa
cerdos in ęternũ ſcdm oꝛdinez
melchiſedech. Sequentia ſcti
euãgelij ſcdm lucam cap. xxij.
IN illo tempoꝛe. Facta ē
cõtentio inter diſcipulos
quis eoꝛum videretur eſſe ma
ioꝛ. Dixit autẽ eis Jeſus. Re
ges gentium dominantur eoꝝ
⁊ qui poteſtatem habent ſup
eos: benefici vocãtur. Vos au
tem non ſic. Sed qui maioꝛ eſt
in vobis: fiat ſicut minoꝛ: ⁊ qui
pꝛęceſſoꝛ eſt: ſicut miniſtratoꝛ.
Nã quis maioꝛ eſt: qui recũbit
an qui miniſtrat? Nõne qui re
cumbit? Ego aũt in medio ve
ſtrum ſum: ſicut qui miniſtrat.
Vos aũt eſtis, qui pmanſiſtis
mecũ in tentationib⁹ meis. Et
ego diſpono vobis: ſicut diſpo
ſuit mihi pr̄ me⁹ regnũ: vt eda
tis ⁊ bibatis ſup menſam meã
in regno meo: ⁊ ſedeatis ſuper
thꝛonos, iudicantes duodeciꝫ
tribus iſraël. Offer. Veritas
mea ⁊ miſericoꝛdia mea cuꝫ i
pſo: ⁊ in noīe meo exaltabitur
coꝛnu eius. Secreta.
REſpice, dñe, ppitius ſup
hęc munera: q̄ pꝛo bti ſacerdo
tis ⁊ martyꝛis tui apollinaris
cõmemoꝛatione deferimus: ⁊
pꝛo noſtris offenſionibus ĩmo
lamus. Per. Coio. Domine
quinqꝫ talenta tradidiſti mihi:
ecce alia quĩqꝫ ſuperlucratus
ſum: euge ſerue fidelis: quia in
pauca fuiſti fidelis: ſupꝛa mul
ta te conſtituam: intra in gau
dium domini tui. Poſt coio.
TVa ſancta ſumentes, quę
ſumus domine, vt beati a
pollinaris nos foueant conti
nuata pꝛęſidia: quia non deſi
nis pꝛopitius ĩtueri: quos tali
bus auxilijs conceſſeris adiu
uari. Per dominum noſtrũ Je
ſum chꝛiſtuꝫ filiũ tuũ: qui tecũ.

¶ In ſancti Jacobi apli. Int.
die. Mihi aũt nimis ho-
52. norati ſunt amici tui
deus: nimis confor-
tatus eſt principat⁹
eorũ. ps. Dñe probaſti me ⁊ co
gnouiſti: tu cognouiſti ſeſſio-
nẽ meã: ⁊ reſurrectionẽ meã.
℣ Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
Eſto domie plebi tuę ſan
ctificator ⁊ cuſtos: vt apo
ſtoli tui iacobi munita preſidiꝫ
⁊ conuerſatione tibi placeat: ⁊
ſecura mẽte deſeruiat. p. Lcõ
eplę btĩ pauli aplĩ ad eph. c. j.
Fratres. Benedictus de
us ⁊ pr̃ dñi noſtri ieſu xp̃i
qui benedixit nos in oĩ benedi
ctione ſpũali i celeſtibus i xp̃o:
ſicut elegit nos in ipſo ante mũ
di cõſtitutionẽ: vt eſſemus ſan-
cti ⁊ imaculati in cõſpectu ei⁹
in charitate. Qui predeſtina-
uit nos in adoptionẽ filiorũ p
Jeſum chriſtum in ipſum: ſecũ
dum propoſitũ voluntatis ſuę.
In laudem glorię ⁊ gratię ſuę,
in qua gratificauit nos in dile-
cto filio ſuo. In quo habemus
redẽptionẽ p ſanguinẽ ipſi⁹ re
miſsionẽ pctõrũ ſcd̃m diuitias
grę ei⁹: q̃ ſupabũdauit i nobis.
Gra. Cõſtitues eos pncipes
ps. ſup oẽm terraꝫ: memores erũt
44. nominis tui dñe. ℣. Pro patri-
bus tuis nati ſunt tibi filij: pro
pterea populi confitebunt ti-
bi. Alla. ℣ Ego vos elegi de
mundo: vt eatis ⁊ fructũ affe-
ratꝫ: ⁊ fructus veſter maneat.
Seqn. ſcti euãg. ſcꝫ matt. c. xx.
In illo tempore. Acceſsit
ad ieſum mater filiorũ ze
bedei cum filijs ſuis: adorans
⁊ petens aliquid ab eo. Qui di
xit ei. Quid vis? Ait illi. Dic
vt ſedeant hi duo filij mei: vn⁹
ad dexteram tuam: ⁊ vnus ad
finiſtram in regno tuo. Reſpõ
dens aũt ieſus dixit. Neſcitis
quid petatis. Poteſtis bibere
calicem: quem ego bibiturus
ſũꝫ? Dicunt ei poſſumus. Ait
illis. Calicem quidem meũ bi-
betis: ſedere autẽ ad dexterã
meã ⁊ ſiniſtrã nõ ẽ meũ dare vo
bis: ſed q̃b⁹ patum ẽ a pr̃e meo.
Off. Mihi aũt nimis honorifi
cati ſunt amici tui deus: nimis
ꝯfortat⁹ ẽ pncipat⁹ eoꝝ. Sec.
Oblationes populi tui, q̃-
ſumus dñe, beati apoſtoli
tui iacobi paſsio beata concili
et: ⁊ q̃ nr̃is nõ apta ſint meritis
fiãt tibi placita ei⁹ d̃pcatiõe. p. ma
Cõ. Uos qui ſecuti eſtis me tth
ſedebitis ſuper ſedes: iudican 19.
tes duodeci trib⁹ iſrael. Poſtc.
Beati apoſtoli tui Jacobi
cui⁹ hodie feſtiuitate cor-
pore ⁊ ſãguine filij tui nos refe
ciſti: queſumus domine inter-

ceſsione nos adiuua: pro cuiꝰ
feſtiuitate ꝑcepimus tua ſan-
cta letantes. Per eūdē dn̄m.

¶ In feſto ſancte anne matris
die. glorioſe virginis marie. Intro
26.

Gaudeamꝰ omnes
in dn̄o: diē feſtū cele
brantes ſub honore
btē anne: de cuiꝰ ſo-
lēnitate gaudent angeli: ⁊ col
laudāt filiū dei. Ps. Eructauit
cor meū verbū bonū: dico ego
opa mea regi. ℣. Gl'ia. Oratio

Deus q̄ btē anne tātā gra
tiā donare dignatꝰ es: q̄
mariā matrē vnigeniti filij tui ī
ſuo vtero meruit portare: da
nobis ꝑ itercesſionē mr̄is ⁊ fi-
lie: tue ꝓpitiationis abūdātiā
vt quaruʒ memoriā pio amore
ā̄plectimur: earū p̄cibꝰ ad cele
ſtē hieruſalem ꝑuenire merea-
mur. ꝑ eū. Lcō lib. ſapie. c. xxxj

Mulierē fortē q̄s inueniet?
Procul ⁊ ď vltimʒ finibꝰ
p̄ciū eiꝰ. Cōfidit in ea cor viri
ſui: ⁊ ſpolijs nō idigebit. Red-
det ei bonū ⁊ nō malū: oībꝰ die
bus vite ſue. Queſiuit lanā et
linū: ⁊ opata eſt cōſilio manuū
ſuaꝝ. Facta ē q̄ſi nauis inſtito
ris: de lōge portās panē ſuum.
Et de nocte ſurrexit: deditq̄ ꝑ
dā domeſticis ſuʒ: ⁊ cibaria an
cillis ſuis. Conſiderauit agrū
⁊ emit eū: de fructu manuū ſua
rū plātauit vineā. Accinxit for
titudine lūbos ſuos: ⁊ robora-
uit brachiuʒ ſuum. Guſtauit ⁊
vidit: q2 bona eſt negociatio e-
ius: non extinguetur ī nocte lu
cerna eius. Manum ſuam mi
ſit ad fortia: ⁊ digiti eius appre
hēderunt fuſum. Manuʒ ſuā
aperuit inopi: ⁊ palmas ſuas
extendit ad pauperem. Non ti
mebit domui ſue à frigoribus
niuis: omnes enī domeſtici eiꝰ
veſtiti ſunt duplicibus. Stra-
gulatā veſtē fecit ſibi: byſſus ⁊
purpura indumentū eius. No
bilis in portis vir eius: quando
ſederit cum ſenatoribus terre.
Syndonē fecit ⁊ vendidit: et
ciguluʒ tradidit cananeo. For
titudo ⁊ decor indumenti eius:
⁊ ridebit in die nouiſsimo. Os
ſuū aperuit ſapientie: ⁊ lex cle-
mentie in lingua eius. Cōſide
rauit ſemitas domus ſue: ⁊ pa
nē ociosa nō comedit. Surrexe
rūt filij eiꝰ ⁊ btīſsimā p̄dicaue-
rūt: vir eiꝰ ⁊ laudauit eā. Mul
te filie ꝯgregauerūt ſibi diuiti
as: tu ſuꝑgreſſa es vniuerſas.
Fallax gr̄a ⁊ vana ē pulchritu
do: mulier timēs deū ip̄a lauda
bit̄ ei ď fructu manuuʒ ſuaꝝ: ⁊
laudēt eā ī portis opa eiꝰ. Gr.

Propt̄ veritatē ⁊ māſuetudi-
nē ⁊ iuſtitiā: ⁊ ďducet te mira-
bilit̄ ďxtera tua. Audi filia ⁊

vide ⁊ iclina aurē tuā: qꝛ ꝯcupi
uit rex ſpēẜ tuā. Alla. ℣ Dile
xit dñs ſanctā annam: ⁊ queſi-
uit eā ſponſam aſſumere: ⁊ rex
celorū amator factꝰ ē forme illiꝰ
Seqn. ſcti euāg. ſꝫ mat. c.xiij
In illo tempore. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis para-
bolā hanc. Simile eſt regnum
celorum theſauro abſcondito ī
agro: quē qui inuenit homo ab
ſcondit: ⁊ pre gaudio illius va-
dit ⁊ vendit vniuerſa que ha-
bet: ⁊ emit agrū illum. Iteruꝫ
ſimile eſt regnum celoꝝ homi-
ni negociatori: quereti bonas
margaritas. Inuenta aūt vna
pretioſa margarita: abijt ⁊ vē-
didit vniuerſa que habuit: ⁊ e-
mit eaꝫ. Iterū ſimile eſt regnū
celoꝝ ſagene miſſe in mare: et
ex oī gñe piſcium congregāti.
Quā cū ipleta eſſet educētes:
⁊ ſecus littꝰ ſedētes: elegerūt
bonos in vaſa ſua: malos autē
foras miſerunt. Sic erit in con
ſumatione ſeculi. Exibūt ange
li: ⁊ ſepabūt malos ð medio iu
ſtorū: ⁊ mittēt eos in caminum
ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor
dentiū. Intellexiſtis hec oīa?
Dicūt ei. Etiā. Ait illꝫ. Ideó
oīs ſcriba doctus in regno ce-
lorum: ſimilis eſt homini patri
familias: q̄ profert ð theſauro
ſuo noua ⁊ vetera. Off. Filie

regū in honore tuo aſtitit regi
na à dextris tuis: in veſtitu de-
aurato circundata varietate. ps. 44.
Preſentibꝰ ſacrifi- Sec.
cijs, q̄s dñe, itēde ꝓpitiꝰ:
vt per interceſsionē beate an-
ne: q̄ mr̄ eſt matris filij tui dñi
noſtri ieſu xp̄i: deuotioni nr̄e ꝓ
ficiant ⁊ ſaluti. Per eūdē. Cō.
Diffuſa eſt grā in labijs tuis:
propterea benedixit te deus in ps. 44.
eternum. Poſt cōmunio
Celeſtibus ſacramētis ve
getati, q̄s dñe deus noſter: vt ī
terceſsione btē anne: quā ma-
trē eſſe matrꝫ filij tui ꝯfitemur
ad eternā ſalutē peruenire me
reamur. Per eūdē. ¶ In ſan-
cti chriſtophori marty. Intro.
Gaudeamus oēs in Die. 25.
dño: diē feſtum cele
brantes ſub honore
bti xp̄ofori martyꝝ,
ð cuiꝰ paſsione gaudent ange
li: ⁊ collaudāt filiū dei. Ps. Ex-
ultate iuſti in dño: rectos ðcet
collaudatio. ℣. Gloria. Oratio
Deꝰ q̄ beatū xp̄oforū ex a
lienis gentibus ad confe
ſsionē tui noīs reuocaſti: da no
bis p eius paſsionis triūphuꝫ
à mūdi tribulatiōibꝰ ⁊ piculis
atq; tētationibꝰ miſericordit̄
liberari. p. Lcō li. ſapie. c.xxvj
Iuſtus cor ſuum tradidit
ad vigilandum diluculo

a dominum qui fecit illum: et
in conſpectu altiſsimi depreca
bitur. Aperiet os ſuum in ora-
tione: ⁊ pro delictis ſuis depre
cabitur. Si enim dominus ma
gnus voluerit: ſpiritu intelligẽ
tie replebit illum. Et ipſe tan-
q̃ꝫ imbres mittet eloquia ſapi-
entie ſue: ⁊ in oratione confite-
bitur domino. Et ipſe diriget
conſilium eius ⁊ diſciplinam: ⁊
in abſconditis ſuis conſiliabi-
tur. Et ipſe palam faciet diſci-
plinam doctrine ſue: ⁊ in lege
teſtamenti domini gloriabitur.
Collaudabunt multi ſapien-
tiã eius: ⁊ vſqꝫ in ſeculum non
delebitur. Non recedet memo
ria eius: ⁊ nomen eius require
tur à generatione ĩ generatio-
nem. Gra. Poſuiſti dñe ſup ca
put eius coronam de lapide p̄
tioſo. ℣. Deſideriũ anime eius
tribuiſti ei: ⁊ voluntate labiorũ
eius nõ fraudaſti eũ. alla. Per
huius mirabilia: ſunt quadra-
ginta millia chriſto credentia:
⁊ martyrem ſequentia. Seqñ
tia ſcti euãge. ſcdm Ioã. c. xij.

In illo tempore. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis. Amẽ
amen dico vobis niſi granum
frumenti cadens in terra mor
tuum fuerit: ipſum ſolum ma-
net. Si autem mortuum fue-
rit: multum fructũ affert. Qui
amat animam ſuam: perdet e-
am. Et qui odit animam ſuam
in hoc mundo: in vitam eternã
cuſtodit eam. Si quis mihi mi
niſtrat: me ſequatur. Et vbi e-
go ſum: illic ⁊ miniſter meus e-
rit. Si q̃s mihi miniſtrauerit:
honorificabit eum pater me9,
qui in celis eſt. Off. Venite
omnes populi ad ſacrũ tumu-
lum: ⁊ fundamus preces ad do
minum: vt ſicut p glorioſuꝫ mar
tyrẽ xp̄ophorũ multoꝝ anime
conuertuntur: ita ⁊ nos tanti
martyris fulti iuuamine ſupno
rũ gloria perpetuo pfrui mere
amur. Per dñm. Secre

Suſcipe munera, queſu-
mus dñe, q̃ tibi ad honorẽ mar
tyris tui chriſtophori: ⁊ tua lar
gitate deferimus: vt cui9 ſedu-
lam recolimus memoriam: pre
cibus apud te indulgentiã cõ-
ſequamur. Per dominum no-
ſtrum Ieſum xp̄m filiũ tuum.
Qui tecum viuit ⁊ regnat i v-
nitate ſpiritus ſancti deus per
omnia ſecula ſclorum. Amen.
Cõ. Rex dagnus venit ad tu
mulum martyris: ⁊ exclama-
uit voce magna dicens. San-
cte chriſtophore oſtende mihi
virtutem chriſti: ⁊ tulit terram
cum ſanguine eius: ⁊ ponens
ſuper oculum viſum recepit: ⁊
ſtatim orauit dicens. Benedi-

ctus dn̄s deus iſraël. Poſt cō.
D Eus cuiꝰ ineffabilis mi-
ſericordia per beatū mar
tyrem tuū chriſtophorū multo
rum animas ab errore infideli
tatis: ad lumen verę fidei reuo
cauit: pręſta famulis tuis: eius
ſuffragantibus meritis: ⁊ i ea-
dem fide ſtabiles fore atq́ꝫ i o-
die. pere efficaces. Per dn̄m nr̄m.
28. ¶ In ſctōꝝ martyꝝ nazarij ⁊
celſi, victoꝝ, ⁊ inocētij. Oratio
S Actōꝝ martyꝝ tuoꝝ nos
domine, nazarij, ⁊ celſi, vi
ctoris, ⁊ innocētij cōfeſsio bea
ta communiat: ⁊ fragilitati no
ſtrę ſubſidium dignanter exo-
ret. Per dn̄m. Secreta.
C Oncede nobis, omnipo-
tens deus, vt his muneribus:
que pro ſanctorū martyꝝ tuo
rum: nazarij, ⁊ celſi, victoris, ⁊
innocētij honore deferimus: ⁊
te placemꝰ exhibitis: ⁊ nos vi-
uificemur accepꝫ. p. Poſt cō.
S Anctorum martyꝝ: na-
zarij, ⁊ celſi, victoꝝ, ⁊ ino
cētij, domine, itercesſione pla-
catus, pręſta quęſumus, vt qđ
temporali celebramus actione
perpetua ſaluatione capiamꝰ.
Per dominum noſtrū Jeſum.
die. ¶ In ſctoꝝ martyꝝ felicis
29. ſimplicij, fauſtini ⁊ beatricis.
P Ręſta, quęſumus Oro.
domine, vt ſicut populus
chriſtianus: martyrum tuorꝫ
fęlicis, ſimplicij, fauſtini ⁊ bea
tricis, temporalia ſolēnitate cō
gaudet: ita perfruatur ęterna:
⁊ quod votis celebrat: compre
hendat effectu. Per dominuꝫ
noſtrum ieſum xp̄m. Secreta.
H Oſtias tibi, domine, pro
ſanctorum martyꝝ tuo-
rum fęlicis, ſimplicij, fauſtini ⁊
beatricis cōmemoratione defe-
rimus: ſuppliciter deprecātes
vt ⁊ indulgentiam nobis pari-
ter conferant ⁊ ſalutem. Per
dominum noſtrū. Poſt coio.
P Ręſta, quę ſumus omni-
potens deus, vt ſanctoꝝ
martyrum tuorum fęlicis, ſim-
plicij, fauſtini ⁊ beatricis, cęle-
ſtibus myſterijs celebrata ſolē
nitas: indulgentiaꝫ nobis tuę
propitiationis acquirat. Per.
¶ In ſanctę marthę vg. Oro die. 29.
O Mnipotens clementiſ-
ſime deus: cuius filius in
ęde beatę marthę hoſpitari di
gnatus eſt, da quęſumus, vt e-
ius meritis quę illum placidê
ſuſcepit: in ęde polorum miſeri
corditer hoſpitari valeamus.
Per eundem dn̄m. Secreta.
D Eus qui beataꝫ marthā
hoſpitam tuam: virgini-
tatis dono ⁊ pie hoſpitalitatis
gratia decoraſti, concede, vt e-
ius meritis ⁊ interceſsione: te

celeſtẽ hoſpitẽ ſeq̃ mereamur.
Qui tecum. Poſt communio.
BEate marthe xp̄i ⁊ apo-
ſtoloꝝ hoſpite, dñe, preci
bus adiuuemur: vt q̃ xp̄o me-
ruit miniſtrare in terris: eius p̄
camur interuentu: ⁊ eidẽ mini
ſtrem⁹ i celz. Qui te. ¶ In ſctõ
ru marty. abdo ⁊ ſennẽ. Intr.
ps. 87. INtret in cõſpectu
tuo dñe gemitus cõ
peditoꝝ: redde vici
nis noſtrz ſeptuplũ
in ſinu eorum: vindica ſangui-
ps. 87. nẽ ſanctorũ tuorũ: qui effuſus
eſt. ps. Deus venerunt gẽtes
in hereditatẽ tuã: polluerũt tẽ
plũ ſanctum tuũ: poſuerũt hie-
ruſalẽ in pomorum cuſtodiaz.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
DEus qui ſanctis tuis ab
don ⁊ ſennẽ: ad hãc glori
am veniendi copioſum munus
gratie cõtuliſti: da famulis tuz
ſuorũ veniã peccatorum: vt ſan
ctorũ tuorũ intercedentib⁹ me
ritis: ab oĩbus mereamur libe-
rari. per. Grad. Glorioſus de⁹
ero 15. in ſanctis ſuis: mirabilis in ma
ieſtate: faciẽs ꝓdigia. ℣. Dex
tera tua dñe glorificata eſt ĩ vir
tute: dextera manus tue cõfre
git inimicos. Alla. ℣. Iuſto-
rum in manu dei ſunt: ⁊ non tã
get illos tormẽtũ malitie. Off.
ps. 67. Mirabilis deus in ſanctis ſuz:
deus iſraël ipſe dabit virtutem
⁊ fortitudinem plebi ſue: bene
dictus deus. Secreta.
HEc hoſtia, queſumus do
mine, quã in ſanctorũ martyrũ
tuorũ natalitijs recẽſentes of-
ferimus: ⁊ vincula noſtre pra-
uitatz abſoluat: ⁊ tue nobis mi
ſericordie dona conciliet. Per hie
dñm. Coio. Poſuerunt mor- 16,
talia ſeruorũ tuorum dñe eſcas
volatilibus celi: carnes ſancto
rum tuorũ beſtijs terre: ſecun-
dũ magnitudinem brachij tui
poſside filios morti punitorũ.
PEr huius, dñe, Poſt cõ.
operationẽ myſterij: ⁊ vi
tia noſtra purgentur: ⁊ interce
dentibus ſanctis tuis abdon ⁊
ſennẽ iuſta deſideria compleã-
tur. Per dominum noſtrum.
¶ In ſcti petri ad vincu. Intr.
NUnc ſcio verè quia
miſit dominus ange
lum ſuu. n: ⁊ eripuit
me de manu herodz
⁊ d oĩ expectatiõe plebz iudeo
rum. ps. Et petrus ad ſe reuer
ſus dixit. ℣. Gloria patri ⁊ filio
⁊ ſpiritui ſancto. Sicut. Oĩo.
DEus qui beatum petruz
apoſtolum: à vinculis ab
ſolutum illeſuz abire feciſti: no
ſtrorum queſumus abſolue vĩ-
cula peccatorum: ⁊ omnia ma-
la à nobz propitiatus exclude.

Per dominum noſtrum ieſum
chriſtum filium. Deinde fit cō
memoratio de ſctō paulo. Orō
Deus qui multitudinē gē
tium: beati pauli apoſto-
li predicatione docuiſti: da no-
bis queſumus: vt cuius cōme-
morationē colimus: eius apud
te patrocinia ſentiamus. Per
dominū. Epiſtola. Miſit he
rodes. Require. fol. 231. Grad.
ps. 44. Conſtitues eos principes ſu-
per omnem terram: memores
erunt nominis tui dñe. ℣. Pro
patribus tuis nati ſunt tibi fi-
lij: proptereà populi confitebū
tur tibi. Alleluia. ℣. Solue iu
bente deo terrarum petre ca-
thenas: qui facis vt pateāt ce-
leſtia regna beatis. Euāgeliū
Venit ieſus in partes ceſaree
philippi. Require. fol. 231. Of
ps. 44. fertorium. Conſtitues eos princi
pes ſuper omnez terrā: memo
res erunt nominis tui domine
in oī ꝓgenie ⁊ gn̄atione. Sec.
Oblatū tibi, dñe, ſacrificiū
intercedēte beato petro
apoſtolo tuo viuificet nos ſem
per ⁊ muniat. Per dominum.
¶ Pro ſancto paulo. Oratio.
Eccleſie tue, queſumus
domine, preces ⁊ hoſtias
apoſtolica cōmendet oratio: vt
quod pro illorū gloria celebra
mus: nobis proſit ad veniā. p.

Commu. Tu es petrus ⁊ ſuper
hanc petram edificabo eccle- matth. 16.
ſiam meam. Poſt communio.
Corporis ſacri ⁊ pretioſi
ſanguinis repleti libami-
ne, queſumus domine deus no
ſter: vt quod pia deuotiōe geri
mus: certa redemptione capia
mus. Per dominum noſtrum.
¶ Pro ſancto paulo. Poſt cō.
Perceptis, domine, ſacra
mentis: beatis apoſtolis
interueniētibus deprecamur:
vt que pro illorum celebrata
ſunt gloria: nobis proficiāt ad
medelam. Per dominum no-
ſtrum Jeſum. ¶ In ſanctorū
martyrū machabeorū. Oratio
Fraterna nos, dñe, mar-
tyrum tuorum corona le-
tificet: que ⁊ fidei noſtre prebe
ant incrementa virtutū: ⁊ mul
tiplici nos ſuffragio cōſoletur.
Per dominum nr̄z. Secreta.
Iterata myſteria, dñe,
pro ſanctorū martyrum tuo
rum cōmemoratione deuota mē
te tractemus: quibus nobis ⁊
preſidium creſcat ⁊ gaudium.
Per dominum nr̄m. Poſt cō.
Preſta, q̄ſumus omnipo-
tens deus, vt quorū me-
moriam ſacramenti participa-
tione recolimus: fidem quoqz
proficiendo ſectemur. Per do
minum noſtrū. ¶ In ſancti

ſtephani pape ⁊ marty. Intr.
die. 2 S Acerdotes eius in
duāt ſalutari: ⁊ ſanc
ti eiꝰ exultatione e-
ps. 131. rultabunt. ps. Me
mento domine dauid: ⁊ omnis
māſuetudinis eius. V. Gloria.
D Eꝰ qui nos btī ſte Oro.
phani martyris tui atq;
pōtificis annua ſolēnitate leti
ficas, cōcede propitius, vt cuiꝰ
natalitia colimus: de eiuſdē eti
am protectione gaudeamꝰ. p.
Gra. E cce ſacerdos magnus
qui in diebus ſuis placuit deo.
V. Nō eſt inuētus ſimilis illi: q̄
cōſeruaret legē excelſi. Alla.
ps. 109 V. Tu es ſacerdos in eternū:
ſcdʒ ordinē melchiſedech. Of.
ps. 88. I nueni dauid ſeruū meum:
oleo ſancto vnxi eū: manꝰ enim
mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū
meū cōfortabit eū. Secreta.
M Unera tibi, domine, dica
ta ſanctifica: ⁊ intercedē
te btō ſtephano martyre tuo,
atq; pōtifice: per eadē nos pla
matth 25. catus intende. Per dn̄m. Cō.
D omine quinq; talenta tra-
didiſti mihi: ecce alia quinq; ſu
perlucratus ſum: euge ſerue fi
delis: quia in pauca fuiſti fide-
lis: ſupra multa te conſtituam:
intra in gaudiū dn̄i tui. Poſtc.
H Ec nos coiō, dn̄e, purget
à crimine: ⁊ intercedente

beato ſtephāo martyre tuo at
q; pontifice: celeſtʒ remedij fa
ciat eſſe conſortes. Per dn̄m. die. 3.
¶ In inuētione ſancti ſtepha-
ni prothomartyris ad miſſam
omnia dicuntur de natali eius. die. 5.
In feſto ſctē marie niuʒ. Intr.
C Um diſcernit cele
ſtis reges ſup eā ni- ps. 67.
ue dalbabunt mōs
dei: mons pinguis:
mons coagulatus: mons ī quo
beneplacitū eſt deo habitare ī
eo. ps. Exurgat deus ⁊ diſſi-
pentur inimici eius ⁊ fugiāt q̄
oderūt eū à facie eius. V. Glo-
ria patri ⁊ filio: ⁊ ſpiritui ſanc-
to. Sicut erat in pn̄cipio. Oro.
Q Ueſumus, omps deus, vt
qui btē ⁊ glorioſe matris
ſemperq; virginis marie: ſtu-
pēdū niuis miraculum: pia de-
uotione recolimus ipſius etiā
ſuffragio ſalutaria dona conſe
quamur. Per dominū noſtrū
Jeſum Chriſtum filium tuū.
Lectio libri ſapientie. ca. xliij.
V As caſtrorum in excelſis
in firmamento celi reſplē
dens. Species celi gloria ſtel-
larum mundum illuminat ex-
celſus dominus. In verbis do
mini ſancti ſtabunt ad iudiciū
⁊ non deficient in vigilijs ſuis.
Vide arcum: ⁊ benedic qui
fecit illum: valdè ſpecioſus

eſt in ſplendore ſuo: gyrauit cę
lum in circuitu glorię ſuę: ma-
nus excelſi aperuerunt illū im
perio ſuo: accelerauit niues ⁊
accelerat coruſcationes emit-
ect. 43. tere iudicij ſui. Gra. Mirabilz
potentia dn̄i glorifica eā quan
tūcū3 poteris ſuper valebit
adhuc admirabilis potenti ei⁹
Benedicentes dn̄3 exaltate il-
lum quantum poteſtis: maior
eſt enim omni laude exaltātes
illum replemini virtute. all'a.
all'a. ℣. Qui dat niuem ſicut la
p̃s. 147 nam nebula3 ſicut cinerē ſpar
git. all'a. Sequentia ſancti euā
gelij ſecundum Lucam. ca. xj.
In illo tempore. Loquē-
te ieſu ad turbas. Extol-
lens vocē quedā mulier d tur-
ba: dixit illi. Beatus venter q̇
te portauit: ⁊ vbera que ſuxiſti
At ille dixit. Quinimò. Beati
qui audiunt verbum dei: ⁊ cu-
ſtodiunt illud. Off. Niue de-
p̃s. 67. albabit mōs dei: mōs pinguis
mōs coagulatus: mōs in quo
beneplacitum eſt deo habita-
re in eo. alleluia. Secre.
Beatę ⁊ glorioſę ſemper
virginis matris marię, q̄s dn̄e,
proſit nobis interceſsio ſaluta
ris: vt ſacrificiū hoc niue cādi-
di⁹ acceptū tuę diuinę fiat ma
ieſtati. p. Cō. Beata vbera
marię virginis, q̄ lactauerunt
ęterni patris filium. Oratio.
Sacramenta quę ſumpſi-
mus, q̄ uęſumus domine,
peccata noſtra cęleſtis cando
re niuis deleant ac fiant deal-
bata. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuu3.
¶ In ſcti dn̄ici ɔfeſſoris. Oṙo.
Deus qui eccleſiam tua3:
beati dominici confeſſo-
ris tui illuminare dignatus es
meritis ⁊ doctrinis, concede,
vt eius interceſsione, tempora
libus non deſtituatur auxilijs:
⁊ ſpiritualibus ſemper profici
at incrementis. per. Secreta.
Munera tibi, domine, dica
ta ſanctifica: vt meritz be
ati dominici confeſſoris tui: no
bis proficiant ad medelā. Per
dominum noſtrum Jeſu3 chri-
ſtum filium tuū. Poſt cōmūio.
Concede, quęſumus om-
nipotens deus, vt q̇ pec-
catorum noſtroru3 pondere p̄-
mimur: beati dominici cōfeſſo-
ris tui patrocinio ſubleuemur.
Per dominum noſtrum Jeſu3
chriſtum filium tuu3: qui tecū.
¶ In feſto transfigurationis die. 6
dn̄i nr̄i Jeſu Chriſti. Introit⁹
Illuxerunt ingreſſus
tuos deus: ingreſ-
ſus dei mei: reg3 mei
qui eſt in Sancto.
ps. Illuxerunt coruſcationes

tuę orbi terrę:cōmota eſt ⁊ cō-
tremuit terra. ℣. Gloria. Orō.

Deus qui fidei ſacramēta
in vnigeniti tui glorioſa
trāsfiguratiōe:patrū teſtimo-
nio roboraſti:⁊ adoptionē filio
rū pfectā:voce delapſa ī nube
lucida:mirabiliter pręſignaſti
cōcede propitius:vt ipſius re-
gis glorię nos cohęredes effi-
cias:⁊ eiuſdē glorię tribuas eſ
ſe conſortes. Per eundē. Lcō
epl'ę bti petri apoſtoli.ij.cap.j.

Chariſsimi. Non indoc-
tas fabulas ſecuti: nota;
facimus vobis dñi nr̄i ieſu xp̄i
virtutem ⁊ pręſcientiā: ſed ſpe
culatores facti illius magnitu
dinis. Accipiēs eñi à deo pr̄e
honorē gloriā voce ad eū dela
pſa huiuſmodi àmagnifica glo
ria. Hic eſt filius meus dilect⁹
in quo mihi cōplacui:ipſu; au-
dite. Et hāc vocē nos audiui-
mus de cęlo allatā:cū eſſemus
cum ipſo in monte ſancto. Et
habemus firmiorem propheti
cum ſermonem:cui benefacit;
attendentes:quaſi lucernę lu-
centi in caliginoſo loco: donèc
dies illuceſcat:⁊ lucifer oriatur
in cordibus veſtris. Et hoc p̄-
mum intelligentes:ꝙ omnis p
phetia ſcripturę propria inter
prętatione non fit. Non enim
voluntate humana allata eſt
aliquando prophetia:ſed ſpiri
tu ſancto inſpirati: locuti ſunt
ſancti dei homines. Gra. Cā- ps. 23.
tate domino ⁊ benedicite nomi
ni ſctō eius:annūciate ď die in
diē ſalutare ei⁹. ℣. Annūciate
inter gentes gloriam eius:ī oī-
bus populis mirabilia eius.
Alla. ℣. Candor eſt lucis ę-
ternę:ſpeculum ſine macula:⁊
imago bonitatis illius. Seqn
tia ſcti euāg. ſcd'z math. c.xvij

In illo tp̄e. Aſſumpſit ie-
ſus petrū, ⁊ iacobū ⁊ ioā-
nem fratrem eius:⁊ duxit illos
in montē excelſum ſeorſum: et
transfigurat⁹ eſt ante eos. Et
reſplēduit facies eius ſicut ſol:
veſtimenta autem eius facta
ſunt alba ſicut nix. Et ecce ap
paruerunt illis moyſes ⁊ heli-
as:cum eo loquentes. Reſpō-
dens autem petrus dixit ad ie
ſum. Domine: bonum eſt nos
hic eſſe. Si vis faciamus hic
tria tabernacula:tibi vnū:moy
ſi vnum:⁊ hęlię vnu;. Adhuc
eo loquēte: ecce nubes lucida
obumbrauit eos. Et ecce vox
de nube dicens. Hic eſt filius
meus dilectus:in quo mihi be
ne cōplacui:ipſum audite. Et
audientes diſcipuli ceciderunt
in faciem ſuam: ⁊ timuerūt val
dè. Et acceſsit ieſus: ⁊ tetigit
eos:dixitꝗ eis. Surgite ⁊ no-

lite timere. Leuātes autē ocu
los ſuos: neminem viderunt ni
ſi ſolū ieſuȝ. Et deſcendentib⁹
illis de monte: pcepit eis ieſus
dicens. Nemini dixeritis viſio
nē hāc: donec fili⁹ hoīs à mor
ps. tuis reſurgat. Off. Gloria ⁊ di
111. uitię in domo eius ⁊ iuſtitia ei⁹
manet in ſcl'm ſcl'i. alla. Secr.
OBlata, q̄s dñe, mūera glo
rioſa vnigeniti tui trans
figuratiōe ſctifica: noſq; à pec
catoruȝ noſtrorū maculis: ſplē
doribus ipſius illuſtratiōis e
ius emunda. Per eūdē. Pre
fatio de natiui. dñi. Cō. Vide
ps. runt omnes fines terrę: ſaluta
97. re dei noſtri. Poſt cōmunio.
PReſta, q̄s oīps deus: vt ſa
cro ſancta trāſfiguratio
nis myſteria: q̄ ſolēni celebra
mus officio: purificate mentis
ītelligētia cōſequamur. Per.
¶ In ſanctoȝ martyruȝ ſix
ti. fęliciſsimi. ⁊ agapiti. Intr.
SAlus autem iuſto
ps. rum à dño: ⁊ prote
36. ctor eorum eſt in tpe
tribulationis. ps.
Noli ęmulari in malignantib⁹
ibi. neq; zelaueris facientes iniq
tatem. ℣. Gloria pr̄i. Oratio.
DEus qui nos concedis:
ſanctoru martyrū tuoruȝ
ſixti, feliciſsimi, ⁊ agapiti nata
litia colere: da nobis in ęterna

beatitudine de eorum ſocieta
tate gaudere. Per. Gra. Cla ps. 533.
mauerūt iuſti ⁊ dñs exaudiuit
eos: ⁊ ex omnibus tribulationi ibi.
bus eorū liberauit eos. ℣. Iux
ta ē dñs his qui tribulato ſunt
corde: ⁊ humiles ſpiritu ſalua
buntur. Alla. ℣. Tradiderūt
corpora ſua propter deum ad
ſupplicia: ideô coronantur ⁊ ac
cipiunt palmam. Off. Exulta
bunt ſancti in gloria: lętabunt
in cubilibus ſuis: exultationes
dei in faucibus eoȝ. Secreta.
MUnera tibi, domine, no
ſtrę deuotionis offerim⁹:
quę pro tuorum grata ſint ho
nore iuſtorum: ⁊ nobis ſaluta
ria te miſerāte reddātur. Per.
Cōmunio. Gaudete iuſti ī do
mino: alleluia: rectos decet col
laudatio: alleluia. Poſt cōio.
PReſta nobis, quęſumus
domine, intercedentibus
ſanctis tuis: ſixto, fęliciſsimo, ⁊
agapito: vt q̄ ore contingi
mus: pura mente capiamus.
Per dominum noſtrum ieſum
chriſtum filium: qui tecum vi
uit ⁊ regnat, ⁊c. ¶ In ſancti do
nati epiſcopi ⁊ martyris. Int.
SAcerdotes dei bñ
dicite dñm: ſcti ī ⁊ hu
miles corde laudate
dñ. ps. Bñdicite oīa
opa dñi dño: laudate ⁊ ſuperexal

tate eum in ſecula. ℣. Gl'ia. Oro
DEus tuorum gloria ſacer
dotum, p̄ſta q̃s, vt ſancti
martyris tui ⁊ ep̄i donati: cui⁹
ps. feſta gerimus: ſentiamus auxi
36. liũ. Per. Gra. Os iuſti medita
bitur ſapiẽtiã: ⁊ lingua ei⁹ loq̃
tur iudiciũ. ℣. Lex dei eius in
corde ipſius: ⁊ nõ ſupplãtabũ-
tur greſſus eius. Alla. ℣. Ju-
ps. ſtus nõ cõturbabitur: q2 dñs
36. firmat manũ eius. Off. Inue
ni dd̃ ſeruũ meũ: oleo ſctõ vn
xi eũ: man⁹ enĩ mea auxiliabit
ei: ⁊ brachiũ meũ ꝯfortabit eũ.
PReſta, q̃s dñe, vt ſcti (ſcẽ
martyꝝ tui ep̄i ⁊ dõati in
terceſſionẽ: quẽ ad laudẽ noĩs
tui dicatꝫ mũerib⁹ honoram⁹:
pie nobꝫ fruct⁹ deuotionis ac
luc. creſcat. Per. Coĩo. Fidelis
12. ſeruus ⁊ prudẽs: quẽ cõſtituit
dñs ſup familiam ſuam: vt det
illꝫ i tp̄e tritici mẽſurã. Poſt c.
OMñps ⁊ miſericors deus
qui nos ſacramẽtoꝝ tuo-
rũ ⁊ participes efficis ⁊ mini-
ſtros, p̄ſta q̃s, vt intercedente
btõ dõato martyre tuo atq3 põ
tifice: eiuſdẽ ꝑficiam⁹ ⁊ fidei ꝯ
die. ſortio: ⁊ digno fruitio. p. In ſcto
8. rũ m̃ cir. lar. ſma. int
ps. TImete dñꝫ oẽs ſan
33. cti eius: quoniã ni-
hil deeſt timẽtibus
eũ: diuites eguerũt ⁊ eſurierũt
inq̃rentes aũt dñꝫ nõ deficient
oĩ bono. Ps. Bñdicã dñm in oĩ
tempore: ſemper laus eius in
ore meo. ℣. Gloria. Oro.
DE⁹ qui nos annua btõꝝ
martyrũ tuorũ ciriaci, largi, et
ſmaragdi ſolẽnitate letificas:
cõcede propiti⁹: vt quorũ nata ps.
litia colim⁹: ṽtutẽ quoq3 paſſio 33.
nꝫ imitemur. per. Gra. Time-
te dñm oẽs ſcti eius: quoniam
nihil deeſt timẽtib⁹ eũ. ℣. In-
quirentes aũt dñm: nõ deficiẽt
oĩ bono. Alla. ℣. Fulgebunt ſap
iuſti: ⁊ tanq̃3 ſcintille in arũdi- 3.
nato diſcurrent in eternũ. Se
quẽ. ſcti euãge. ſcõꝫ mar. c. xvj.
IN illo tp̄e. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Eũtes i mũ
dũ vniuerſũ: p̄dicate euãgeli-
uꝫ oĩ creature. Qui crediderit
⁊ baptizat⁹ fuerit: ſaluus erit.
Qui verò nõ crediderit: cõdẽ-
nabit. Signa aũt eos q̃ credi-
derĩt: hec ſeq̃nt. In noĩe meo
dmonia eijciẽt: liguis loq̃nt no
uꝫ: ſpẽtes tollẽt. Et ſi mortifeꝝ
q̃d biberit: nõ eꝫ nocebit. Sup
egros man⁹ ĩponẽt ⁊ bñ habe
bũt. Off. Letamini in dño: ⁊
exultate iuſti: ⁊ gloriamini oẽs
recti corde. Secreta.
ACcepta ſit i ꝯſpectu tuo
domine nr̃a deuotio: ⁊ eoꝝ no-
bꝫ fiat ſupplicatiõe ſalutarꝫ, ꝑ
quoꝝ ſolẽnitate õfert. p. Coĩo

mar Signa autē eos qui in me cre
16. dunt: hec ſequentur: demonia
eijcient: ſuper egros man⁹ im=
ponēt: ⁊ bene habebūt. Poſtc
Refecti partipatione mu
neris ſacri, queſum⁹ dñe
deus noſter, vt quoꝝ exeqmur
cultum ſentiam⁹ effectū. Per.
¶ In vig. ſcti laurē. m. Intro.
ps. Diſperſit, dedit pau
111. peribus: iuſtitia ei⁹
manet in ſeculum ſe
culi: cornu eius exal
tabitur in gloria. Ps. Btūs vir
ibi. qui timet dñm: in mandatis e=
ius volet nimis. V. Glia. Orō.
Adeſto dñe, ſupplicationi
bus noſtris: ⁊ interceſſio
ne beati laurentij martyris tui
perpetuā nobis miſericordiā
benignus impende. Per dñz.
Lectio libri ſapientie. cap. lj.
Confitebor tibi domie rex
⁊ collaudabo te deum ſal
uatorem meū. Confitebor noī
tuo: quoniam adiutor ⁊ prote=
ctor factus es mihi: ⁊ liberaſti
corpus meū à perditione. A la
queo lingue inique: ⁊ à labijs
operantium mendacium: ⁊ in
conſpectu perſequentium fa=
ctus es mihi adiutor. Et libe=
raſti me ſecundum multitudi=
nem miſericordie nominis tui:
à rugientibus preparatis ad
eſcam de manibus querentiū
animā meā: ⁊ de multis tribu=
lationibus: q̄ circundederunt
me. A preſſura flāme q̄ circun
dedit me: ⁊ in medio ignis non
ſū eſtuatus. De altitudine vē
tris inferi: ⁊ à lingua coinqna=
ta: ⁊ à verbo mendacij. A rege
iniquo: ⁊ à ligua iniuſta libera
ſti me. Laudabit vſqz ad mor=
tē anima mea dñe: quoniā eru=
is ſuſtinentes te: ⁊ liberas eos
de manu anguſtie. Dñe deus
noſter. Grad. Diſperſit dedit
pauperibus: iuſtitia eius ma= ps.
net in ſeculū ſeculi. V. Potēs 111.
in terra erit ſemen eius: gene=
ratio rectorum benedicet. Se
quētia ſctī euā. ſcdm matth. c. xvj.
In illo tpe. Dixit ieſus di=
ſcipulis ſuis. Si qs vult
venire poſt me: abneget ſemet
ipſum: ⁊ tollat crucē ſuā: ⁊ ſeq
tur me. Qui eni voluerit aiam
ſuā ſaluā facere, pdet eā. Qui
aūt pdiderit aiaz ſuā propter
me: inueniet eam. Quid eni p
deſt homini ſi vniuerſum mun
dum lucretur: aīe verò ſue dtri
mentū patiatur? Aut quā da
bit homo cōmutationē pro ani
ma ſua? Filius eni hoīs vētur⁹
eſt in gloria pr̄is ſui cū angelis
ſuis: ⁊ tūc reddet vnicuiqz ſm
opa ſua. Amē dico vobis: ſunt
qdā de hic ſtantibus: q non gu
ſtabunt mortem: donec videāt

filiū hōis venientē i regno ſuo.
Offer. Oratio mea munda eſt
⁊ ideo peto vt detur locus voci
mee in celo: qꝛ ibi eſt iudex me-
us ⁊ conſcius meus in excelſo:
aſcendat ad dn̄m deprecatio
mea. Secre. Hoſtias dn̄e
quas tibi offerimus ꝓpi
tius reſpice: ⁊ intercedēte bea-
to laurentio martyre tuo vīcu-
la peccatorum noſtrorū abſol-
ue. Per. Cōio. Qui vult veni-
re poſt me abneget ſemetipſū
⁊ tollat crucē ſuā ⁊ ſequat me.
Poſt cōio. Da q̄s dn̄e
deus nr̄: vt ſicut beati lau
rentij martyris tui cōmemora
tione: tēporali gratulamur offi
cio: ita perpetuo letemur aſpe
ctu. Per dn̄m noſtrū. ¶ In fe
ſto ſcti laurētij mar. Introit9.
Confeſsio ⁊ pulchri
tudo in cōſpectu ei9
ſcītas: ⁊ magnificē-
tia in ſanctificatiōe
eius. Ps. Cantate dn̄o canti-
cū nouū: cantate dn̄o omn̄ ter
ra. ℣. Gloria patri ⁊. Oratio.
Da nob̄ q̄s omnipotens
deus: vitiorū noſtrorū flā-
mas extinguere: qui beato lau
rentio tribuiſti: tormētorū ſuo-
rum incendia ſuperare. Per.
Lectio epiſtole btī pauli apli
ad Corinth. ſcd̄a. cap. ix.
Fratres. Qui parce ſemi
nat parce ⁊ metet. Et qui ſemi
nat in benedictionibus: de bn̄-
dictionibus ⁊ metet. Unus q̄ſ
que prout deſtinauit in corde
ſuo: non ex triſtitia aut ex neceſ
ſitate. Hilarē enim datorē dili
git deus. Potēs eſt autē deus
omnem gratiam abūdare face
re in vobis: vt in omnibus ſem
per omnem ſufficientiā habē-
tes: abūdetis in omne op9 bo-
num: ſicut ſcriptū eſt. Diſper-
ſit dedit pauperibus: iuſtitia e
ius manet i ſeculū ſeculi. Qui
aūt adminiſtrat ſemē ſeminan
ti: ⁊ panem ad manducandū
preſtabit. Et multiplicabit ſe-
men veſtrum: ⁊ augebit incre-
menta frugum iuſtitie veſtre.
Grad. Probaſti dn̄e cor meū
⁊ viſitaſti nocte. ℣. Igne me
examinaſti: ⁊ non eſt inuenta ī
me iniquitas. Alla. ℣. Leui-
ta laurentius bonum op9 ope
ratus eſt: qui per ſignum cru-
cis cecos illuminauit. Sequē-
tia ſcti euāge. ſm Iohānē. c. xij.
In illo tempore. Dixit ie
ſus diſcipulis ſuis. Amē
amen dico vobis: niſi granum
frumenti cadēs in terram mor
tuum fuerit: ipſum ſolum ma-
net. Si autem mortuū fuerit:
multum fructum affert. Qui a
mat animam ſuam: perdet eā.
Et qui odit animam ſuam in

hoc mundo:in vitam ęternam
cuſtodit eam. Si quis mihi mi
niſtrat:me ſequatur. Et vbi e=
go ſum:illic ⁊ miniſter meus e=
rit. Si q̃s mihi miniſtrauerit:
honorificabit eum pater me⁹,
qui in cęlis eſt. Off. Cõfeſsio
ps. ⁊ pulchritudo in conſpectu ei⁹
5. ſanctitas ⁊ magnificẽtia ĩ ſan=
ctificatione eius. Secre.
ACcipe, q̃s dñe, munera
dignanter oblata: ⁊ bti lauren
tij ſuffragãtib⁹ meritis:ad no
ſtrę ſalutẽ auxiliũ cõcede. Per
Co. Qui mihi miniſtrat me ſe
quatur: ⁊ vbi ego ſum:illic ⁊ mi
ſter meus erit. Poſt cõmunio.
SAcro munere ſatiati ſup
plices te dñe d̃precamur
vt quod debitę ſeruitutis cele=
bramus officio:ĩtercedẽte bea
to laurẽtio martyre tuo:ſalua=
tionis tuę ſentiamus augmen
tũ. Per. Infra octa. ſcti laure=
tij fit idẽ officiũ qḋ in die niſi fe
ſtũ occurrat: ⁊ tũc fit de eo com
memoratio ❡ In ſctõꝝ marty
rum tyburtij ⁊ ſuſannę. Orõ.
BEatorũ martyrũ tybur=
tij ⁊ ſuſannę nos, dñe, fo=
ueãt cõtinuata p̃ſidia: q꞉ nõ d̃=
ſinis propitius intueri:quos ta
libus auxilijs conceſſeris adiu
uari. Per dominum. Secreta
ADeſto domine, precibus
ppl̃i tui:adeſto muneribꝰ
vt q̃ ſacris ſunt oblata myſteri
js:tuorum tibi placeant ĩterceſ
ſione ſanctorum. Per. Poſt c̃.
SVmpſimus, dñe, pignus
redẽptiõis ęternę:ſit no=
bis quęſumus interuenientib⁹
ſctis martyribus tuis:vitę prę
ſentẽ auxiliũ p̃iter ⁊ futurę. p.
❡ In ſctẽ clarę virg. Oratio.
FAmulos tuos, q̃s domi=
ne, btẽ virginis tuę clarę
votiua natalitia recẽſẽtes:cęle
ſtiũ gaudiorũ ſua facias ĩteruẽ
tione participes: ⁊ tui vnigeni
ti coheredes. Qui te. Secre.
OBlata tibi, q̃s dñe, dona
ſanctifica:q̃ maieſtati tuę
accepta faciat beatę virginis
tuę clarę interceſsio veneran=
da. Per dominum noſtrum ie=
ſum chriſtum. Poſt cõmunio.
PRotegãt, q̃s dñe, plebẽ
tuã:glorioſę virginis cla=
rę continuata pręſidia: ⁊ ſum=
pta ꝓ illius gloria:corporis tui
ſacri ⁊ pretioſi ſanguinis ſacra
mẽta. Qui viuis ⁊ regnas. ⁊c.
❡ In ſancti ſimpliciani epiſco
pi ⁊ confeſſoris. Introitus.
STatuit ei dominus
teſtamentum pacis
⁊ principem fecit eũ
vt ſit illi ſacerdotij ps
dignitas in ęternum. ps. Me= 131.9
mento domine dauid: ⁊ omnis
manſuetudinis eius. ℣. Gloria

patri ⁊ filio ⁊ ſpũi ſctõ. Oratio

Deus qui lamẽtatiões pio
rum in gaudium vertis:
quiꝗ fideli ⁊ prudenti ſeruo
multa polliceris: concede: vt p
interceſſionez bti ſimpliciani
confeſſoris tui atq pontificis,
ſumma celi habitacula pene-
tremus: ⁊ cum ſanctis angelis
tuis ſine intermiſſione gaude
amus. Per dominum noſtruz
Jeſum chriſtũ. Lectio epiſto-
le bti pauli apli ad Hebr c. vij

Fratres. Plures facti ſũt
ſacerdotes ſecundum le-
gem iccirco: ꝙ morte prohibẽ-
tur permanere. Jeſus autem
eo ꝙ maneat in eternum: ſem-
piternum habet ſacerdotium.
Unde ⁊ ſaluare in perpetuuz
poteſt: accedens per ſemetip-
ſum ad deum: ſemper viuens
ad interpellanduz pro nobis.
Talis enim decebat: vt nobis
eſſet pontifex: ſanctus: inno-
cens: impollutus: ſegregatus
a peccatoribus: ⁊ excelſior ce-
lis factus. Qui non haberet
quotidiẽ neceſſitatem: quem-
admodum ſacerdotes prius ꝓ
ſuis delictis hoſtias offerre: de
inde pro populo. Hoc enim fe
cit ſemel ſe offerẽdo: dominus
ect. 50. noſter Jeſus Chriſtus. Gra-
duale. Ecce ſacerdos magnus
qui in diebus ſuis placuit deo.

℣ Nõ eſt inuẽtus ſimilis illi: q
cõ ſeruaret legẽ excelſi. Alla. ibi.
℣ Roſa vernãs charitatꝫ: liliũ
caſtitatis: ſtella ſimplicitatis:
vas ſyncere puritatis: riuus
dulcis pietatis: pater ⁊ amic⁹.
Sequentia ſancti Euangelij
ſecundum Lucam capitu. xij.

In illo tempore. Dixit ie
ſus diſcipulis ſuis. Sint
lumbi veſtri precincti: ⁊ lucer-
ne ardentes in manibus ve-
ſtris. Et vos ſimiles homini-
bus expectantibus dominmu
ſuum: quando reuertatur a nu
ptijs: vt cum venerit ⁊ pulſaue
rit: confeſtim aperient ei. Bea
ti ſerui illi: quos cum venerit
dominus eius: inuenerit vigilã
tes. Amen dico vobis: ꝙ pre-
cinget ſe: ⁊ faciet illos diſcum-
bere: ⁊ tranſiens miniſtrabit il
lis. Et ſi venerit in ſcda vigilia
⁊ ſi i tertia vigilia venerit: ⁊ ita
inuenerit. Beati ſunt ſerui illi.
Hoc autem ſcitote: quoniaz ſi
ſciret paterfamilias qua hora
fur veniret: vigilaret vtiq: ⁊
non ſineret perfodi domum ſu
am. Ideo ⁊ vos eſtote parati:
q2 qua hora nõ putatis filius
hominis veniet. Offertorium.

Inueni dauid ſeruuz meum:
oleo ſancto vnxi eũ: man⁹ eniz ps. 88.
mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiũ
meũ cõfortabit eũ. Secreta.

SAcrificia domine: que in honore ſancti ſimpliciani confeſſoris tui atq; pontific; tue offerimus maieſtati: nobis ſint ad ſalutem efficacia: ⁊ tue placita pietati. Per dominum
ma htt 24. noſtrū ieſum chriſtum. Co[m]io. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs quē cōſtituit dominus ſup familiaz ſuā: vt det illis in tempore tritici menſuram. Poſt comunio.

QUeſumus omnipotēs deus: vt qui celeſtia alimenta pcepimus: intercedēte beato ſimpliciano cōfeſſore tuo atq; pontifice: per hec contra omnia aduerſa muniamur. per dñm noſtrum Jeſuz chriſtum.

pie. 3 ¶ In ſctorum martyrū Hyppoliti ⁊ ſociorum eius. Introitus

ps. 67. IUſti epulentur et exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in letitia. Ps. Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderūt eum à facie eius. ℣ Glia. Oro.

DA queſumus omnipotēs deus: vt beatoruz martyrum tuorū hippoliti ⁊ caſsiani veneranda ſolēnitas: ⁊ deuotionem nobis augeat ⁊ ſalutē. Per dominum noſtrū. Grad.

ſap 3. Iuſtorum anime in manu dei ſunt: ⁊ nō tāget illos tormētū malitie. ℣ Viſi ſunt oclis iſipientiū mori: illi aute ſunt i pace. ps.
Alla. ℣ Juſti epulentur ⁊ exultent in cōſpectu dei: ⁊ delectentur i letitia. Off. Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt d laqueo venantiū: laqueus contritus ē ⁊ nos liberati ſumus. ps. 123.

REſpice, dñe, munera populi tui: ſanctorū feſtiuitate votiua: ⁊ tue teſtificatio veritatis nobis proficiat ad ſalutē. Per. Cō. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui vos perſequūtur. Poſt communio.

SAcramentoꝝ tuoꝝ, dñe, cōmunio ſumpta nos ſaluet: ⁊ in tue veritatis luce cōfirmet. Per dñm.

¶ In vigilia aſſumptionis btē marie virgi. Intr. ole. 14.

VUltū tuū deprecabuntur omnes diuites plebis: adducētur regi vgines poſt eā: proxime eius adducētur tibi in letitia ⁊ exultatione. ps. 44. Ps. Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi. ℣ Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat. Oratio. ibi.

DEus qui virginalem aulam beate Marie: i qua habitares: eligere dignat9 es: da queſumus: vt ſua nos dfenſione munitos: iocūdos facias ſue itereſſe feſtiuitati. Qui vi-

uis ⁊ regnas. Et fit comemoratio de ſancto laurētio. Oro.

Da nobis, quęſumus oḃs deus, vitiorū̃ noſtrorū̃ flā̃mas extinguere: qui beato laurentio tribuiſti: tormētorū̃ ſuorum incendia ſupare. Per do.

Lectio libri ſapientię ca. xxiiij.

Ego quaſi vitis fructificaui ſuauitatē odoris: ⁊ flores mei fructus honoris ⁊ honeſtatis. Ego mater pulchrę dilectionis: ⁊ timoris: ⁊ magnitudinꝫ: ⁊ ſanctę ſpei. In me oīs gratia vię ⁊ veritatis. In me omnis ſpes vitę ⁊ virtutis. Trāſite ad me omnes qui cōcupiſcitis me: ⁊ à generationibꝰ meis adimplemini. Spiritus enī meus ſuper mel dulcis: ⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauum. Memoria mea i gnatione ſctorū̃. Qui edūt me adhuc eſuriēt ⁊ q̇ bibūt me adhuc ſitiēt. Qui audiunt me nō confundentur: ⁊ qui operātur in me non peccabunt. Qui elucidant me: vitam ęternā habebunt. Grad.

Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria: q̄ ſine tactu pudoris inuenta es mater ſaluatorꝫ. ℣. Uirgo dei genitrix: quē totus non capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus homo.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Lucam. capitu. xj.

In illo tempore. Loquente ieſu ad turbas. Extollens vocē quędā mulier de turba: dixit illi. Beatus venter q̇ te portauit: ⁊ vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quinimò. Beati qui audiunt verbum dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Offer. Beata es virgo maria: quę omniū̃ portaſti creatorē: genuiſti qui te fecit: ⁊ in ęternū̃ pmanes virgo.

Munera noſtra, dñe, Sec. apud clementiā tuaꝫ: dei genitricis commendet oratio: quam iccircò de pręſenti ſeculo trāſtuliſti: vt pro peccatꝫ noſtris apud te fiducialiter intercedat. Per eundem dñꝫ. Pro ſctō laurentio. Secreta.

Accipe, quęſumus domine, munera dignanter oblata: ⁊ beati laurentij ſuffragantibꝰ meritis: ad noſtrę ſalutis auxilium prouenire concede. Per

Cōmunio. Beata viſcera marię virginis: quę portauerunt ęterni patris filium. Poſt cō.

Concede miſericors deꝰ, fragilitati noſtrę pręſidium: vt qui ſanctę dei genitricis requiem celebramus: interceſſionis eius auxilio: à noſtris iniquitatibus reſurgamus. Per eundem dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum. ⁊c.

Pro ſancto laurētio. Poſt cō.

Sacro munere ſatiati ſup
plices te dñe dprecamur
vt qđ debitę ſeruitutis celebra
mus officio: intercedente bea-
to laurentio: martyre tuo: ſal-
uationis tuę ſentiam⁹ augmē-
tum. Per dominum noſtrum
Jeſum Chriſtum filium tuuꝫ.
¶ In ſancti Euſebij cōfeſſoꝝ.
Deus qui nos btī (Orō.
Euſebij cōfeſſoris tui an
nua ſolēnitate letificas: conce-
de ꝓpitius: vt cuius natalitia
colimus: per eius ad te exem-
pla gradiamur. Per dominuꝫ
noſtrum ieſum Chriſtum fili-
um tuum. Qui tecu m. Secre.
Laudis tuę dñe hoſtias i
molam⁹: i tuoꝝ cōmemo
ratiōe ſctōꝝ: quibus nos ꝛ pre
ſentibus exui malis confidim⁹.
Per dominum noſtrum ieſum
Chriſtum filium tuum. Qui te
cum viuit ꝛ regnat in vnitate.
Refecti cibo pc (Poſt cō
tuqꝫ cęleſti deus noſter:
te ſupplices exoram⁹: vt in cu-
ius hec cōmemoratione ꝑcepi
mus: eius muniamur ꝛ precib⁹
Per dominum noſtrum ieſuꝫ.
oie. ¶ In aſſumptione beatę Ma
15. rię virginis. Introitus.
Gaudeamus oēs in
dño: diem feſtū cele
brantes ſub honore
beatę marię virginꝫ
de cuius aſſumptione gaudent
angeli: ꝛ collaudāt filium dei.
Ps. Eructauit cor meū vbū bonū Ps. 44.
dico ego opa mea regi. ℣ Glo-
ria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto.
Famulorum tuoꝝ (Orō.
quęſum⁹ dñe delictꝫ igno
ſce: vt qui tibi placere de acti-
bus noſtris nō valem⁹. genitri
cis filij tui domini nrī interceſ-
ſione ſaluemur. Per eūdē dñꝫ
noſtrum Jeſum chriſtum filiū
tuum. Qui tecum viuit. Le-
ctio libri ſapientię. capit. xxiiij.
In omnibus requiem q̄-
ſiui: ꝛ in hereditate domi
ni morabor. Tunc pręcepit: ꝛ
dixit mihi creator omnium: ꝛ q̄
creauit me requieuit in taber-
naculo meo. Et dixit mihi. In
iacob inhabita: ꝛ in Iſraël he
reditare: ꝛ in electis meis mit-
te radices. Et ſic in ſyon fir-
mata ſum: ꝛ in ciuitate ſancti-
cata ſimiliter requieui, ꝛ in hie
ruſalem poteſtas mea. Et ra-
dicaui in populo honorificato:
ꝛ in partes dei mei hereditas
illius: ꝛ in plenitudine ſancto-
rum detentio mea. Quaſi ce-
drus exaltata ſum in libano: ꝛ
quaſi cypreſſus in monte ſyō.
Quaſi palma exaltata ſum in
cades: ꝛ quaſi plantatio roſę i
hierico. Quaſi oliua ſpecioſa i
campis: ꝛ quaſi platanus exal

tata ſum iuxta aquas. In pla-
teis ſicut cinnamomũ: ⁊ balſa-
mum aromaticans odorẽ dedi.
Ps. 44 Quaſi myrrha electa dedi ſua
uitatem odoris. Grad. Propt
veritatem ⁊ manſuetudinẽ ⁊
ibi. iuſtitiã: ⁊ deducet te mirabilit
dextera tua. ℣. Audi filia ⁊ vi-
de ⁊ inclina aurem tuam: qꝛ cõ
cupiuit rex ſpeciem tuã. Alle
luia. ℣. Aſſumpta eſt maria in
celum gaudet exercitus ange-
lorum. Sequentia ſancti euan
gelii ſecũdum Lucam capi. x.
In illo tẽpore. Intrauit ie
ſus in quodã caſtellum: ⁊
mulier quedam martha nomi-
ne: excepit illũ in domũ ſuam.
Et huic erat ſoror nomine ma
ria: que etiam ſedens ſecus pe
des domini: audiebat verbum
illius. Martha aũt ſatagebat
circa frequẽs miniſteriũ. Que
ſtetit: ⁊ ait. Domine nõ eſt tibi
cure: ꝙ ſoror mea reliquit me
ſolã miniſtrare? Dic ergo illi:
vt me adiuuet. Et reſpondẽs
dixit illi dñs. Martha martha
ſollicita es: ⁊ turbaris erga plu
rima. Porrò vnum eſt neceſſa
rium. Maria optimam partẽ
elegit: que nõ auferetur ab ea.
Offertorium. Aſſumpta eſt
maria in celum gaudent ange
li: collaudantes benedicũt do-
minum. alleluia. Secreta.

Subueniat, domine, plebi
tue dei genitricis oratio:
quam ⁊ ſi pro conditione car-
nis migraſſe cognoſcimus: in
celeſti gloria: apud te pro nob
intercedere ſentiamus. Per
eundem dominũ noſtrũ ieſũ.
Coio. Optimam partem ele- lu. 10
git ſibi maria: que non aufere-
tur ab ea in eternũ. Poſt cõm
Menſe celeſtis participes
effecti: imploram⁹ clemẽ
tiam tuã domine deus noſter:
vt qui feſta dei genitricis coli-
mus: à cunctis malis imminen
tibus eius interceſsione libere
mur. Per eundem dominum
dominum noſtrum Ieſum chri
ſtum filium tuum: qui tecũ. ⁊c.
Infra octauã aſſumptiõis be-
ate virginis: ⁊ i eius octaua fit
idem officium quod in die. De
feſtiui. verò que infra octauã
veniũt: nihil tũc agit: ſ3 poſt oc.
celebrat. De octaua vero ſan-
cti laurentij fit eodem quo ca-
dit. ¶ In oc. ſcti laurẽ. Intro.
Probaſti dñe cor me Ps. 16.
um: ⁊ viſitaſti nocte
igne me examinaſti
⁊ non eſt inuenta in
me iniquitas. Ps. Exaudi do- ibi.
mine iuſtitiam meam: intende
deprecationem meam. ℣. Glo
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſanc-
to. Sicut erat in pncipio. Oro

EXcita dñe in eccleſia tua
ſpiritum: cui beatus lau-
rentius leuita ſeruiuit: vt eodẽ
nos replẽte: ſtudeamꝰ amare
qđ amauit: ⁊ ope exercere qđ
docuit. Per ĩ vni. eiuſdẽ. Epi-
ſtola Qui parce ſeminat. Re-
quire. In feſto eius. Gradua.
ps. 8. Gloria ⁊ honore coronaſti eũ.
℣. Et cõſtituiſti eũ: ſuꝑ opera
manuũ tuarum. Alľa. ℣. Le-
uita laurẽtius bonum opꝰ ope
ratus eſt: qui ꝑ ſignum crucis
cecos illuminauit. Euangeli-
um. Amen amen dico vobis:
niſi gra. Require vbi ep̃ſtola.
ps. 20. Offerto. In virtute tua domi-
ne letabitur iuſtus: ⁊ ſuper ſa-
lutare tuũ exultabit vehemen-
ter: deſiderium aĩe eius tribui-
ſti ei. Secreta. Acrifi-
cium nr̃m tibi q̃s domine
btĩ laurentij ꝓcatio ſctã conci-
liet: vt cuius honore ſolẽniter
exhibetur: eius meritis efficia-
tur acceptuz. Per. Cõmunio.
Ma th. 16. Qui vult venire poſt me: abne
get ſemetipſum: ⁊ tollat crucẽ
ſuam: ⁊ ſequatur me. Poſt cõ.
SUpplices te rogamus o-
mnipotẽs deus: vt quos
donis celeſtibꝰ ſatiaſti, interce
dẽte beato laurentio martyre
tuo: ꝑpetua protectione cuſto-
dias. Per dominuz. ¶ In ſan
cti Agapiti marty. Introitꝰ.

LEtabitur iuſtus in
dño: ⁊ ſperabit ĩ eo: ps. 63.
⁊ laudabuntur oẽs
recti corde. ps. Ex ps. 4.
audi deꝰ: orõnem meã cũ dep̃-
cor à timore inimici eripe aĩam
meã. ℣. Gloria. Oratio.
LEtetur eccleſia tua deꝰ
beati agapiti martyris tui cõ-
fiſa ſuffragijs: atq; eius p̃cibꝰ
glorioſis: ⁊ deuota ꝑmaneat: ⁊
ſecura conſiſtat. Per. Gradu.
Iuſtus nõ conturbabitur: q2
dominus firmat manuũ eius.
℣. Tota die miſeretur ⁊ cõmo-
dat: ⁊ ſemen eiꝰ in bñdictione
erit. Alľa. ℣. Letabitur iuſtꝰ ps.
in domino ⁊ ſperabit in eo: ⁊ la 63.
udabuntur oẽs recti corde.
Offert. In virtute tua dñe le ps.
tabitur iuſtꝰ: ⁊ ſuꝑ ſalutare tuũ 20.
exultabit vehemẽter deſideriũ
aĩe eius tribuiſti ei. Secreta.
SUſcipe dñe munera: q̃ in
eiꝰ tibi ſolẽnitate deferi-
mꝰ: cuius nos cõfidimꝰ patro
cinio liberari. p. Cõio. Poſui- ibi.
ſti dñe in capite eiꝰ: coronã de
lapide precioſo. Poſt cõmuni.
SAtiaſti domine familiaz
tuã muneribꝰ ſacris eius
q̃s ſemper interuentione nos
refoue: cuius ſolẽnia celebra-
mus. Per dominum noſtrum
Jeſum chriſtũ filiũ. ¶ In ſcti
ludouici epi ⁊ cõfeſ. Introitꝰ.

ecc. 45. S Tatuit ei dominus teſtamētū pacis: et principē fecit eū vt ſit illi ſacerdotij dignitas in ęternū. ps. Memento dñe dauid: ⁊ omnis manſuetudinꝫ eius. ℣. Gloria. Oratio
ps. 131.

DEus qui eccleſiā tuā diſpoſitione mirabili: nouꝫ ſemper illuſtras ſanctoꝝ ſplendoribus: tribue q̄s: vt qui beati ludouici confeſſoris tui atqꝫ pōtificis ſolēnijs gratulamur: ad eius cōſortium feliciter perducamur. Per dominū nr̄um.

Lectio libri ſapientię. ca. xliiij.

ECce ſacerdos magn⁹ q̄ in diebus ſuis placuit dō ⁊ inuentus eſt iuſtus: ⁊ in tempore iracundię factus eſt recōciliatio. Nō eſt inuentus ſimilꝫ illi: qui conſeruaret legē excelſi. Ideo iureiurando: fecit illuꝫ dominus creſcere in plebē ſuā. Benedictionē oīum getiū dēdit illi: ⁊ teſtamentū ſuū confirmauit ſuper caput ei⁹. Cognouit eū in benedictiōibus ſuis: ⁊ cōſeruauit illi miſericordiā ſuam: ⁊ inuenit gratiā corā oculꝫ domini. Magnificauit eū in conſpectu regū: ⁊ dedit illi coronā glorię. Statuit illi teſtamentū ſempiternū: ⁊ dedit illi ſacerdotiū magnū: ⁊ beatificauit illuꝫ in gloria. Fungi ſacerdotio: et habere laudē in nomine ipſi⁹ ⁊ offerre illi incenſum dignū in odorem ſuauitatis. Gra. Ecce ſap. 44. ſacerdos magnus: qui in dieb⁹ ſuis placuit deo. ℣. Non eſt inuentus ſimilis illi: qui cōſeruaret legē excelſi. Allā. ℣. Roſa vernans charitatis: liliū virginitatis: ſtella ludouic⁹: vas ſyncerę puritatis: riuus dulcis pietatis: pater ⁊ amicus. Alleluia. ℣. Tu es ſacerdos ī ęternum: ſcđm ordinem melchiſedech. ps. 103.

Sequentia ſancti euangelij ſecundū Matth. c. xxiiij.

IN illo tempore. Dixit ieſus diſcipulꝫ. Vigilate: qꝛ neſcitis qua hora dñs veſter vētur⁹ ſit. Illud autē ſcitote: quoniā ſi ſciret paterfamilias qua hora fur veniret: vigilaret vtiqꝫ ⁊ non ſineret perfodi domum ſuā. Ideoqꝫ ⁊ vos eſtote parati: quia neſcitꝫ qua hora fili⁹ hominis vēturus ſit. Quis putas eſt fidelis ſeru⁹ ⁊ prudēs: quē cōſtituit dñs ſup familiā ſuā: vt det illis cibū in tēpore? Beat⁹ ille ſeruus quē cū venerit dñs eius: inueniret ſic facientē. Amē dico vobis: quoniā ſup omnia bona ſua cōſtituet eū. Off.

INueni dō ſeruū meū: oleo ſā ps. 88. cto vnxi eum: man⁹ enim mea auxiliabitur: ⁊ brachium meum confortabit eum. Secreta

SAcrificia dñe: quę in ho
nore ſancti ludouici cõfe-
ſſoris tui atq; pontificis: tuę of
ferimꝰ maieſtati: nobis ſint ad
ſalutem efficacia: ⁊ tuę placita
luc. pietati. Per. Cõ. Beatꝰ ſer-
12. uus: quẽ cũ venerit dominus: ĩ
uenerit vigilãtẽ: amen dico vo
bis ſuper omnia bona ſua con
ſtituet eum. Poſt communio.
LAMmẽſaʒ clementiã tuã
oĩpotẽs deus ſuppliciter
exoramus: vt intercedẽte bea-
to ludouico confeſſore tuo atq;
pontifice: per hęc ſancta q̃ſum
pſimus: cũcta nobis aduerſan
tia: te adiuuãte vicamus. Per.
¶ In ſctõꝝ martyꝝum thimo-
die. thei hyppoliti ⁊ ſimpho. Int.
22. SAlus autẽ iuſtoꝝũ
ps. a dño: ⁊ protector eo
36. rũ in tempore tribu
lationis. ps. Noli ę-
ibi. mulari in malignãtibus: neq;
zelaueris faciẽtes iniquitatẽ.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
AUxilũ tuũ nobis, quęſu-
mus domine, placatus ĩ-
pende: ⁊ intercedentibus mar
tyꝛibus tuis thimotheo, hyp-
polito, ⁊ ſimphoriano: dexterã
ſuper nos tuę maieſtatis extẽ-
ps. de. Per. Gra. Pretioſa in con
115. ſpectu dñi: mors ſanctoꝝũ eius.
℣. Credidi propter qđ locutꝰ
ps. 37. ſum: ego autẽ humiliatus ſum

nimis. Alła. ℣. Tradiderunt
corpora ſua propť deũ ad ſup-
plicia: ideo coronantur ⁊ acci-
piunt palmã. Off. Mirabilis ps.
deus in ſanctis ſuis: deꝰ iſraël 67.
ipſe dabit virtutẽ ⁊ fortitudinẽ
plebi ſuę: bñdictus deꝰ. Secr.
ACcepta tibi ſit, domine,
ſacratę plebis oblatio ꝑ
tuoꝝũ honore ſanctoꝝũ: quoꝝuʒ
ſe meritis percepiſſe de tribu-
latione cognoſcit auxiliũ. Per
dñʒ. Cõ. Ego vos elegi đ mũ Jo
do: vt eatis ⁊ fructum afferatʒ: an.
⁊ fructꝰ veſter maneat. Poſtc 15.
DIuini muneris largitate
ſatiati, q̃s dñe deꝰ noſter:
vt intercedentibus ſctĩs mar-
tyꝛibus tuis thimotheo hyp-
polito ⁊ ſimphoriano: ĩ eiꝰ ſem
per participatione viuamꝰ. P. die.
¶ In ſcti bartho. apli. Intro. 24.
MIhi autẽ nimʒ ho-
norati ſũt amici tui ps.
deus: nimis confor 138.
tatus eſt principa-
tus eoꝝuʒ. ps. Domine proba ibi.
ſti me ⁊ cognouiſti me: tu cog-
nouiſti ſeſsionẽ meam ⁊ reſur-
rectionẽ meam. ℣. Gloria pa-
tri ⁊ filio ⁊ ſpiritui. Oratio.
OMnipotẽs ſempiterne
deus: qui huius diei vene
randam ſanctamq; lętitiaʒ: in
beati apoſtoli tui Bartholo-
męi feſtiuitate tribuiſti: da ec-

cleſie tue queſumus: ⁊ amare
quod credidit: ⁊ p̃dicare quod
ps. 44. docuit. Per. Grad. Conſtitu-
es eos principes ſuper omnez
terram: memores erũt nominꝫ
ibi. tui. ℣. Pro patribus tuis nati
ſunt tibi filij: propterea populi
confitebuntur tibi. Alla. ℣.
Te glorioſus apoſtolorũ chorꝰ
ps. 138. laudat dñe. Offer. Mihi autẽ
nimis honorificati ſunt amici
tui deꝰ nimꝫ confortatꝰ eſt prin
cipatus eorum. Secreta.
Beati apl'i tui dñe bartho
lomei ſolẽnia recenſentes: q̃s
vt eiꝰ auxilio: tua bñficia capia
mus: ꝓ quo tibi hoſtias laudꝫ
imolamus. Per. Cõio. Vos
qui ſecuti eſtis me: ſedebitꝫ ſu-
per ſedes: iudicãtes duodecim
tribꝰ Iſraël: dicit dñs. Poſtc.
Sumpſimus dñe pignus
redẽptionꝫ eterne: ſit no
bis: q̃s interueniente btõ bar-
tholomeo apoſtolo tuo: vite: p̃
ſentis auxilium: pariter ⁊ futu-
re. Per dominum noſtrum Je
ſum. ¶ In ſancti Ludouici cõ
feſſoris regis francie. Introit.
Gaudeamus oẽs in
dño: diem feſtũ cele-
brantes ſub honore
beati ludouici: de cu
ps. 32. ius ſolẽnitate gaudent angeli:
⁊ collaudãt filiũ dei. ps. Exul-
tate iuſti i dño: rectos decet col

laudatio. ℣. Gloria. Oratio.
Deus q̃ beatũ ludouicum
cõfeſſorẽ tuũ: de terreno
ac tẽporali regno: ad celeſtꝫ ⁊
eterni gl'iam trãſtuliſti: eiꝰ q̃s
meritis interceſsione: regꝫ re-
gũ Jeſu xp̃i filij tui nos cohe-
redes efficias: ⁊ eiuſdez regni:
tribuas eſſe cõſortes. Per eũ-
dem dominum noſtrum ieſum.
Lectio libri ſapientie. ca. xxxj.
Beatus vir qui inuentus
eſt ſine macula: ⁊ qui poſt
aurũ non abijt: nec ſperauit in
pecunie theſauris. Quis eſt
hic ⁊ laudabimus eum? Fecit
eniꝫ mirabilia in vita ſua. Qui
probatus eſt in illo: ⁊ perfectꝰ
erit illi gloria eterna. Qui po
tuit tranſgredi: ⁊ non eſt tran-
ſgreſſus: facere mala: ⁊ non fe-
cit. Ideo ſtabilita ſunt bona il-
lius in dño: ⁊ elemoſynas illiꝰ
enarrabit omnis eccleſia ſan-
ctorum. Graduale. Domine ps. 20.
p̃uenisti eum in benedictioni-
bus dulcedinis poſuiſti in capi
te eiꝰ coronã de lapide precio-
ſo. ℣. Vitã petijt a te ⁊ tribuiſti
ei: longitudinem dieꝝ in ſecu-
lum ſeculi. Alleluia. ℣. Bea-
tus vir qui ſuffert tentationez
quoniam cuꝫ probatus fuerit:
accipiet coronam vite. Seque
tia ſancti euangelij ſecundum
Mattheum. Capitulum. ij.

In illo tempore. Respon-
dens Jesus dixit. Confi-
teor tibi pater domine celi ⁊ ter
re: qꝛ abſcondiſti hec a ſapien-
tibus ⁊ prudeutibus: ⁊ reuela
ſti ea paruulis. Ita pater: quo
niam ſic fuit placitum ante te.
Omnia mihi tradita ſunt a pa
tre meo. Et nemo nouit filium
niſi pater: neqꝫ patrem q̇s no-
uit niſi filius: ⁊ cui voluerit fili-
us reuelare. Uenite ad me om
nes qui laboratis ⁊ onerati e-
ſtis: ⁊ ego reficiam vos. Tolli-
te iugum meum ſuper vos: ⁊ di
ſcite a me: quia mitis ſum ⁊ hu
milis corde: ⁊ inuenietis requi
em animabus veſtris. Jugum
enim meum ſuaue eſt: ⁊ onꝰ me
ps. um leue. Offerto. In virtute
20. tua domine letabitur iuſtus: ⁊
ſuper ſalutare tuum exultabit
vehementer: deſideriū anime
eius tribuiſti ei. Secreta
Preſta queſumus, omni-
potens deus: vt ſicut beatꝰ lu-
douicus cōfeſſor tuus per abū
datiam gratie tue: oblectamē-
tis mundialibus ſpretis: ſoli re
gi chriſto placere ſtuduit: ita e
ius oratio nos tibi reddat acce
ptos. Per dominum. Cōmu.
ps. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs quē
12. cōſtituit dominus ſup familiā
ſuā: vt det illis in tempore triti
ci menſuram. Poſtcōmunio.

Deus qui almū cōfeſſorē
tuū ludouicū mirificaſti
in terris: q̄s vt iam in celis glo
rioſum effectū: eccleſie tue con
ſtituas d̄fenſorē: eamqꝫ eius p̄
cibus ⁊ meritꝫ ab omni aduer
ſitate liberare digneris. Per
dominum noſtrum Jeſum. ⁊c.
¶ In feſto ſancti auguſtini epi
ſcopi ⁊ confeſſoris. Introitus.
In medio eccleſie a p̄.
peruit os eius: ⁊ im 15.
pleuit eum dominꝰ
ſpiritu ſapientie ⁊ in
tellectu: ſtolā glorie induit eū.
ps. Bonum eſt confiteri domi- ps.
no: ⁊ pſallere nomini tuo altiſ- 91.
ſime. ℣. Gloria patri. Oratio.
Adeſto ſupplicationibꝰ no
ſtris omnipotens deus: ⁊
quibus fiduciam ſperande pie
tatis indulges: intercedēte be
ato auguſtino cōfeſſore tuo at-
qꝫ pontifice: cōſuete miſericor-
die tribue benignus effectū. p.
In proprio feſto. Oratio.
Deus qui beatum auguſti
num eccleſie tue in expo-
nendis ſacre ſcripture myſteri
js doctorem optimum, ⁊ electū
antiſtitem prouidiſti: da nobis
queſumus: eius ſemper ⁊ doc-
trinis inſtrui, ⁊ oratione fulciri.
Per dominum noſtrum Jeſū
chriſtum filium tuum: qui tecū
viuit et regnat in vnitate ſpūs.

Lectio libri ſapientię. capi.v.
ECce ſacerdos magnus:
qui in vita ſuffulſit domū
⁊ in diebus ſuꝫ coꝛroboꝛauit tē
pluꝫ. Tēpli etiā altitudo ab i-
pſo fundata eſt: duplex ędifica
tio: ⁊ excelſi parietes templi.
In diebus ipſius emanauerūt
putei aquarū: ⁊ quaſi mare adī
pleti ſunt ſupꝛà modum. Qui
curauit gentē ſuam: ⁊ liberauit
illam à perditione. Qui pręua
luit amplificare ciuitatē: ⁊ ade
ptus eſt gloꝛiā in cōuerſatione
gentis: ⁊ ingreſſum domus ⁊ a
trij amplificauit. Quaſi ſtella
matutina in medio nebulę: ⁊ q̄
ſi luna plena in diebus ſuis lu-
cet. Quaſi ſol refulgens: ſic iſ-
te refulſit in templo. Quaſi ar
cus refulgens inter nebulas
gloꝛię: ⁊ quaſi flos roſarū ī die
bus vernis. Quaſi lilia q̄ ſunt
in tranſitu aquę: ⁊ quaſi thus
redolēs ī diebꝰ ęſtatis. Quaſi
ignis effulgēs: ⁊ thus ardens
in igne. Quaſi vas auri ſolidū
oꝛnatū oī lapide ꝑtioſo. Quaſi
oliua pollulans: ⁊ quaſi cypꝛę
ſſus in altitudine ſe extollens.
In accipiēdo ipſum ſtolā glo-
rię: ⁊ veſtiri euꝫ in conſumatio
ne virtutis. In aſcenſu altaris
ſancti: gloꝛiam dedit ſanctita-
tis amictum. In accipiēdo au-
tem partes de manu ſacerdo-
tuꝫ: ⁊ ipſe ſtans iuxta arā. Cir
ca illum coꝛona fratrum: ⁊ qua
ſi plantatio cedri in mōte liba-
no ſic circa illū ſteterunt quaſi
rami palmę. Et omnes filij aa
ron in gloꝛia ſua. Gradua. Os
iuſti meditabitur ſapientiā: et
lingua eius loquetur iudiciuꝫ.
℣. Lex dei eius in coꝛde ipſius
⁊ nō ſupplātabūtur greſſus e-
ius. Alla. ℣. Auguſtine lux
doctoꝛū: firmamentū eccleſię:
malleus hęreticoꝛū: ſummum
vas ſciētię: pꝛo tuis fidelibꝰ ro
ga deuꝫ quęſumus. Seq̄ntia.
DE ꝓfundis tenebꝛarum:
lumē mūdo exit claruꝫ: et
ſcitillat hodie. Olī q̄dē vas er-
roꝝ: auguſtinꝰ vas honoꝝ: da-
tꝰ ē eccleſię. Verbo dī dū obe
dit credit: errās ⁊ accedit: ad
baptiſmi grāꝫ. Quā ī ꝑmꝭ tue
bat̄: verbis ſcriptis execratur:
erroꝛis fallaciā. Firmās fidē
foꝛmās moꝛes: legis ſacrę per
uerſoꝛes: verbi necat gladio.
Obmuteſcit foꝛtunatꝰ: cedūt
manes ⁊ donatus: ta ntę lucis
radio. Mundus marcens ⁊ in
anis: ⁊ doctrinis doctus vanis
per peſtem hęreticam. Mul-
tum cepit fructū ferre: dum in
fines oꝛbis terrę: fidem ſperſit
vnicam. Monachalis vitę foꝛ
mam: conquadrauit iuxta noꝛ-
maꝫ: cetꝰ apoſtolici. Qui quip

pē nil habebāt tanq̄ ſuuz ſed
viuebāt:ī cōe clerici. Sic mul-
toꝝ pro ſalute:diu viuens ī vir
tute:tandē bōa ſenectute: dor-
miuit cum patribus. In extre
mis nil legauit:qui nil ſuū ęſti-
mauit:imò totū reputauit: cō-
mune cum fratribus. Salue
gēma cōfeſſorum : lumē chriſti
vox cęlorū:tuba vitę lux docto
rum pręſul beatiſsime. Qui te
patrem venerantur: te ducto-
re coſequātur:vitā in qua glo-
riātur: beatorū animę. Amē.
Sequentia ſancti euangelij ſe
cundum Mattheum. capi. v.
In illo tpe. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Uos eſtz ſal
terrę. Quod ſi ſal euanuerit: ī
quo ſalietur? Ad nihilū valet
vltra:niſi vt mittatur foras : et
cōculcetur ab hominib⁹. Uos
eſtis lux mundi. Non poteſt ci-
uitas abſcondi ſuprà mōtē po-
ſita:neq̄ accendunt lucernaz
ꝛ ponunt ſub modio ſed ſuper
cādelabrū:vt luceat omnibus
qui ī domo ſunt. Sic luceat lux
veſtra corā hominibus : vt vi-
deāt opera veſtra bona:ꝛ glo-
rificent patrē veſtruz qui in cę
lis eſt: Nolite putare: quoniaz
veni ſoluere legez aut prophe-
tas. Non enim veni ſoluere le-
gem:ſed adimplere. Amē q̄p-
pē dico vobis : donec tranſeat
cęlum ꝛ terra:iota vnum : aut
vnus apex non pręteribit à le-
ge donec omnia fiant. Qui er
go ſoluerit vnum de mandatis
iſtis minimis:ꝛ docuerit ſic ho
mines: minimus vocabitur in
regno cęlorū. Qui autem fece
rit ꝛ docuerit:hic magnus vo-
cabitur in regno cęlorū. Credo.
dicitur quia in quatuor do-
ctoribus dicitur. Offertorium.
Iuſtus vt palma florebit : ſi-
cut cedrus, quę in libano eſt
multiplicabitur. Secreta.
Sancti confeſſoris tui au-
guſtini nobis dn̄e:pia nō
deſit oratio:quę ꝛ munera no-
ſtra cōciliet ꝛ tuā nobis indul-
gentiā ſemper obtineat. Per.
Cō. Fidelis ſeruus ꝛ prudēs
quem conſtituit dominus ſup
familiam ſuā:vt det illis in tem
pore tritici menſurā. Poſt cō.
Deus qui beatum Au-
guſtinum glorioſum anti
ſtitem tuum:verę ſapientię:no
bis arcana reſeraſti: tribue q̄-
ſumus:eius meritis ꝛ precib⁹
ꝛ ſyncerè quod docuit intelli-
gere: ꝛ efficaciter adimplere.
Per dominum noſtrum Ieſuz
chriſtum filium tuum. Qui te-
cum viuit ꝛ regnat in vnitate.
In ſancti hermetis. Oratio.
De⁹ q̄ btm̄ hermetē mar
tyrē tuū: virtute ꝯſtantię

in paſsione roboraſti: ex eius
nobis imitatione tribue: pro a
more tuo proſpera mūdi deſpi
cere: ⁊ nulla eius aduerſa for-
midare. Per dominum noſtrū
Jeſum chriſtum filium tuum:
Qui tecum viuit ⁊. Secreta.
SAcrificiū tibi, dñe, laudꝫ
offerimus: in tuorū com-
memoratione ſctōꝝ: da que-
ſumus: vt quod illis cōtulit ad
gloriā: nobis proſit ad ſalutez.
Per dominū noſtrū ieſuz chri-
ſtum filiuz tuū. Qui tecum vi-
uit ⁊ regnat. Poſt communio.
REpleti, dñe, bñdictiōe ce
leſti, q̄s clemētiā tuā: vt i
tercedēte beato hermete mar
tyre tuo: q̄ humiliter gerimus:
ſalubriter ſentiamus. Per do-
die. 29. minum. ¶ In decollatione ſan
cti Joānis baptiſte. Introit⁹.
IUſt⁹ vt palma flo
ps. 91. rebit: ſicut cedrus
libani multiplicabi
tur : plantatus in
domo domini : in atrijs do-
mus dei noſtri. ps. Bonum eſt
ibi. confiteri domino: ⁊ pſallere no
mini tuo altiſsime. ℣. Gloria
patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui. Oratio.
SAncti Joannis baptiſte
⁊ martyris tui domine, q̄
ſumus veneranda feſtiuitas: ſa-
lutaris auxilij nobis preſtet ef
fectum. Per dominum noſtrū

Jeſum chriſtum filium tuum.
Lcō libri ſapientie. c. xiiij. ⁊ xv.
BEatus vir qui in ſapien-
tia morabitur: ⁊ qui in iu-
ſtitia meditabitur: ⁊ in ſenſu co
gitabit circunſpectionem dei.
Cibauit illum pane vite ⁊ in-
tellectus: ⁊ aqua ſapientie ſa-
lutaris potabit illuz. Et firma
bitur in illo: ⁊ non flectetur: et
continebit illum: ⁊ non confun
detur: ⁊ exaltabit illum apud
proximos ſuos. Et nomine e-
terno hereditabit illum domi- ps.
nus deus noſter. Gradua. Iu 91.
ſtus vt palma florebit: ſicut ce
drus libani multiplicabitur in
domo domini. ℣. Ad annunciā qi.
dum mane miſericordiam tuā:
⁊ veritatem tuam per noctez.
Alleluia. ℣. Juſtus germina
bit ſicut lilium ⁊ florebit in eter
num ante dominum. Sequen
tia ſcti euāgelij ſcdm mar. c. vj.
IN illo tēpore. Miſit he-
rodes ac tenuit Joannē:
⁊ vinxit eum in carcerem pro-
pter herodiadem vxorem phi-
lippi fratris ſui: quia duxerat
eam. Dicebat autem ioannes
herodi. Non licet tibi habere
vxorem fratris tui. Herodias
autem inſidiabatur illi: ⁊ vole-
bat occidere eum: nec poterat
Herodes enim metuebat Jo-
annem: ſciens eum virum iu-

ſtū ꝫ ꝛ ſanctū: ꝛ cuſtodiebat eū.
Et audito eo multa faciebat:
ꝛ libenter eum audiebat. Et
cū dies opportun⁹ accidiſſet:
herodes natalis ſui cenā fecit
principibus ꝛ tribunis ꝛ pri-
mis galileę. Cūq; introiſſet fi
lia ipſius herodiadis: ꝛ ſaltaſ-
ſet ꝛ placuiſſet herodi ſimul. ꝫ
diſcumbentibus: rex ait puel-
lę. Pete à me quod vis: ꝛ da-
bo tibi. Et iurauit illi: q2 quic-
quid petieris dabo tibi: licet di
midiū regni mei. Quę cum exi
ſſet: dixit matri ſuę. Quid pe-
tam? At illa dixit ei. Caput io
annis baptiſtę. Cumq; introi
ſſet ſtatim cū feſtinatione ad re
gē: petiuit, dicens. Uolo, vt ꝓ-
tinus des mihi in diſco: caput
ioānis baptiſtę. Et contriſta-
tus eſt rex propter iuſiurandū
ꝛ propter ſimul diſcūbētes no
luit eam ꝯtriſtari: ſed miſſo ſpi
culatore: ꝓcepit afferri caput
ioānis in diſco. Et decollauit
eum in carcere ꝛ attulit caput
ei⁹ ī diſco: ꝛ dedit illud puellę.
ꝛ puella dedit matri ſuę. Quo
audito: diſcilpuli eius venerūt
ꝛ tulerūt corpus eius: ꝛ poſue
runt illud in monumento. Of-
Ps. 20. fer. In virtute tua domine lę-
tabitur iuſtus: ꝛ ſuper ſalutare
tuū exultabit vehemēter deſi-
deriū aīę ei⁹ tribuiſti ei. Secr.

Munera tibi, domine, pro
ſancti martyris tui Joan
nꝫ baptiſtę paſsione deferim⁹:
quia dum finitur in terrꝫ: fact⁹
eſt cęleſti ſede ꝑpetuus queſu-
mus vt eius obtētu: nobis pro
ficiant ad ſalutem. Per. Cōio.
Poſuiſti dn̄e in capite ei⁹ coro- Ps. 20.
nā de lapide ꝓcioſo. Poſt cōio.
Conferat nobis dn̄e ſcti
Joannis baptiſte vtrūq;
ſolēnitas: vt ꝛ magnifica ſacra
quę ſumpſimus ſignificata ve-
neremur: ꝛ in nobis poti⁹ edi-
ta gaudeam⁹. Per. ¶ In ſctę. die 29.
Sabinę martyris. Oratio.
Deus qui inter cętera po-
tentię tuę miracula: etiaꝫ
in ſexu fragili victoriam marty
rij cōtuliſti: concede propitius
vt cui⁹ natalitia colimus: per
eius ad te exēpla gradiamur.
Per dominū nr̄m. Secreta.
Hoſtias tibi domine bea-
te Sabinę martyris tuę
dicatas meritis benign⁹ aſſu-
me: ꝛ ad perpetuum nobis tri-
bue ꝓuenire ſubſidium. Per.
Diuini mune Poſt cōio.
ris largitate ſatiaſti: quę-
ſumus domine deus noſter: vt
intercedente beata Sabina
martyre tua: in eius ſemꝑ par-
ticipatione viuamus. Per do-
minum noſtrum. ¶ In ſancto- die 30.
rū marty. felicꝫ ꝛ adaucti. In.

SApientiam ſancto
rũ narrent populi:
⁊ laudes eorum nũ-
ciet eccleſia: nomia
autē eorũ viuent in ſęculũ ſęcu
ps. li. Ps. Exultate iuſti in dño: re-
32. ctos decet collaudatio. ℣. Glo
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Oratio.
MAieſtatem tuā, domine,
ſupplices depręcamur:
vt ſicut nos iugiter ſanctorum
tuorũ cōmemoratiōe lętificas:
ſap ita ſemper ſupplicatione defen
2 das. Per. Gra. Iuſtorũ ani-
mę in manu dei ſunt: ⁊ non tan
get illos tormentum malitię. ℣.
Viſi ſunt oculis inſipientium:
illi autē ſunt in pace. Alla. ℣.
ſap Fulgebunt iuſti: ⁊ tāq̃ ſcintil-
3. lę in arundinato diſcurrent in
ęternũ. Off. Lętamini in dño
⁊ exultate iuſti: ⁊ gloriamini o-
mnes recti corde. Secreta
Hoſtias, domine, plebis
tuę intende: ⁊ quas in honore
ſanctorum tuorũ deuota mēte
celebratur: proficere ſibi ſenti-
ma ant ad ſalutē. Per dñz. Coio.
tth Quod dico vobis in tenebris:
10. dicite in lumine dicit dñs: ⁊ qd̓
in aure auditis: prędicate ſup
tecta. Poſt communio.
REpleti, domine, muneri-
bus ſacris: quęſumus: vt inter-
cedentibus ſanctis tuis: in gra
tiarum tuarũ ſemper actione
maneamus. Per. ¶ In ſanc-
torũ marty. xij. fratrũ. Oratio
FRaterna nos, dñe, mar-
tyrum tuorum corona lę-
tificet: quę ⁊ fidei noſtrę prębe
ant incrementa virtutũ: ⁊ mul
tiplici nos ſuffragio cōſoletur.
Per dominum nr̃z. Secreta.
ITerata myſteria, dñe,
pro ſanctorũ martyꝝ tuo
rum cōmemoratione d̓uota mē
te tractemus: quibus nobis ⁊
pręſidium creſcat ⁊ gaudium.
Per dominum nr̃m. Poſt cō.
PRęſta, q̄ſumus omnipo-
tens deus, vt quorũ me-
moriam ſacramenti participa-
tione recolimus: fidem quoq̃
proficiendo ſectemur. per dñz.
¶ In natiui. virg. marię. Int.
SAlue ſancta parēs
enixa puerpera re-
gem: qui cęlũ terrā-
q̃ regit in ſęcula ſę-
culorũ. Ps. Virgo dei genitrix
quem totus non capit orbis: in
tua ſe clauſit viſcera factus ho
mo. ℣. Gloria patri. Oratio.
FAmulis tuis, q̄ſumus do
mine, cęleſtis gratię mu-
nus impartire: vt quibus bea-
tę virginis partus extitit ſalu-
tis exordium: natiuitatis eius
votiua ſolēnitas: pacis tribuat
incrementum. per dominum.
Lectio libri ſapientię. ca. viij.

Dominus poſſedit me in initio viarū ſuarū: anteꝙ̄ quicꝙ̄ faceret à principio. Ab ęterno ordinata ſum: ⁊ ex antiquis: anteꝙ̄ terra fieret. Necdū erant abyſsi: ⁊ ego iam cōcepta erā. Necdū fontes aquarū eruperant: necdū montes graui mole cōſtiterāt. Ante omnes colles ego parturiebar. Adhuc terrā non fecerat ⁊ flumina: ⁊ cardines orbis terrę. Quādo pręparabat cęlos aderā. Quando certa lege ⁊ gyro vallabat abyſſos. Quando ęthera firmabat ſurſuꝫ: ⁊ librabat fontes aquarū. Quādo circundabat mari terminū ſuuꝫ: ⁊ legē ponebat aquis: ne tranſirent fines ſuos. Quando appēdebat fundamenta terrę: cū eo eram cuncta cōponens. Et delectabar ꝑ ſingulos dies ludens corā eo omni tempore: ludens in orbe terrarū: ⁊ delitię meę eſſe cū filijs hominū. Nūc ergo filij audite me. Beati qui cuſtodiunt vias meas. Audite diſciplinā: ⁊ eſtote ſapiētes ⁊ nolite abijcere eam. Beatus vir qui audit me: ⁊ q̄ vigilat ad fores meas quotidie ⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit inueniet vitā ⁊ hauriet ſalutē à dn̄o. Gra. Benedicta ⁊ venerabilis es virgo maria: q̄ ſine tactu pudoris inuēta es mr̄ ſaluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix: quē totus nō capit orbis in tua ſe clauſit viſcera factus homo. Alla. ℣. Felix nam ꝙ̄ es ſacra virgo maria ⁊ oī laude digniſsima: quia ex te ortus eſt ſol iuſtitię. Alla. ℣. Poſt partū virgo inuiolata permanſiſti dei genitrix intercede pro nob.

Initiū ſcti euāg. ſcdm matt. c. j.

Liber generationis Jeſu xp̄i: filij dauid: filij abraham. Abrahā genuit iſaac. Iſaac autem genuit iacob. Iacob autē genuit iudā ⁊ fratres eius. Judas autē genuit phares: ⁊ zaram de thamar. Phares autē genuit eſron. Eſrō autē genuit arā. Arā aūt genuit aminadab. Aminadab auteꝫ genuit naaſon. Naaſon autem genuit ſalmon. Salmon auteꝫ genuit booz de raab. Booz autē genuit obeth ex rubeth. Obet autē genuit ieſſe. Jeſſe aūt genuit dauid regē. Dauid autē rex genuit ſalomonem: ex ea quę fuit vrie. Salomon autem genuit roboam. Roboam aūt genuit abiā. Abias aūt genuit aſa. Aſa aūt genuit ioſaphat. Joſaphat aūt genuit iorā. Jorā aūt gēuit oziā. Ozias āt genuit ioathā. Joathā āt genuit achaz: achaz āt gēuit ezechiā.

Ezechias autez genuit mana
ſſen. Manaſſes autem genuit
amon. Amon autem genuit io
ſiam. Joſias autē genuit iecho
niam ⁊ fratres eius: in tranſmi
gratione babylonis. Et poſt
traſmigrationem babylonis:
iechōias genuit ſalathiel. Sa
lathiel autē genuit zorobabel.
Zorobabel aūt genuit abiud.
Abiud autē genuit eliachim.
Eliachim autem genuit azor.
Azor autē genuit ſadoch. Sa
doch autē genuit achim. Achī
autem genuit eliud. Eliud au-
tē genuit eleazar. Eleazar au
tē genuit mathā. Mathā aūt
genuit iacob. Jacob autem ge
nuit ioſeph virū Marię. De
qua natus eſt Jeſus: qui voca
tur chriſtus. Offer. Beata es
virgo maria: quę omnium por-
taſti creatorē: genuiſti qui te fe
cit: ⁊ in ęternuz permanes vir
go. Alia offer. Aue maria
gratia plena dominus tecum:
benedicta tu in mulierib⁹ ⁊ bñ
dict⁹ fructus vētris tui. Secr.
Unigeniti tui, domine, no-
bis ſuccurrat humanitas
vt qui natus es de virgine: ma
tris integritatem non minuit:
ſed ſacrauit: in natiuitatis eius
ſolēnijs à noſtris nos piaculis
exuens: oblationem noſtram ſi
bi faciat acceptam: Jeſus chri
ſtus dominus noſter. Qui. Co
munio. Beata viſcera marię
virginis: quę portauerunt ęter
ni patris filiū. Poſt cōmunio.
Sumpſimus, domine cęle
britatis annuę votiua ſa-
cramenta: p̄ſta quęſumus: vt
tēporalis vitę nobis remedia Die.
prębeant ⁊ eternę. Per dñm. 9.
¶ In ſcti gorgonij marty. Int.
Gloria ⁊ honore co- p̄s.
ronaſti euz domine: 8
⁊ conſtituiſti eum ſu
per opera manuum
tuarū. Ps. Domine dñs noſter ibi.
q̄z admirabile eſt nomen tuuz
i vniuerſa terra. ℣. Gl'ia. Oro.
Sanctus tu⁹, domine gor
gonius ſua nos interceſ-
ſione lętificet: ⁊ pia faciat ſolē-
nitate gaudere. Per d. Grad. p̄s.
Gloria ⁊ honore coronaſti eū. 8
℣. Et conſtituiſti eum ſup opa ibi.
manuum tuarū. Alla. ℣. Po p̄s.
ſuiſti domine ſuper caput eius 20.
coronā de lapide pretioſo. Of
ferto. Poſuiſti dñe i capite ei⁹: ibi.
coronā de lapide pretioſo: vitā
petijt à te ⁊ tribuiſti ei. Secre.
Grata tibi ſit, domine, no-
ſtrę ſeruitutis oblatio: p
qua ſanctus gorgonius mar-
tyr īteruentor exiſtat. Per do-
minum noſtrum Jeſum xp̄m.
Cōmunio. Poſuiſti domine i
capite eius: coronam de lapi-

de pretioſo. Poſt communio.

FAmiliam tuā deus ſuauitas eterna contingat ⁊ vegetet: que ī martyre tuo gorgonio: xp̄i tui bono iugiter odore paſcatur. Per eundē dominuz noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſclorum.

¶ Benedictio panis ſancti Nicolai de tolentino ordinis Heremitarum Sancti Auguſtini. Quando proceditur ad panez bn̄dicenduz: in primis ceroferarij: deinde ſubdiaconus cuz cruce: ⁊ ſacerdos cuz pluuiali: ⁊ diaconus indutus: ſacerdotes vero cum cottis coruz ſeu fratres cum cappis nigris bini ⁊ bini ī cedant proceſſionaliter: ⁊ cantent hymnum in tono. Ut queāt laxz.

TE canūt omnes nicolae gentes: te pij patres: ſimul atq; matres: voce te colūt pueri corōa: vota ſoluūt. Offerunt ceci reſonantq; muti: quos tuo cunctos ope liberaſti: mira decantant tua facta claudi laude perhenni. Fruti per te maris à periculis: quoſq; tu morbis varijs grauatos: mille ſanati tua magna cuncti dona fatētur. Quoſq; vexatos bonos expiaſti: demonum dira feritate quoſq; cōſequi rurſuz veterz dediſti lumina vite. Magne celeſtis habitator aule: magne qui tantum tribuit ſupernis poſſe: quem totum dominator alti auxit olympi. Laus patri ſancto genitoq; ſemper: qui què procedit deus ex vtroquê ſpiritus ſanctus: deus vnus idem laus ſibi ſemper. Amen.

¶ Cum autem peruenerit ad locum: tunc ſubdiaconus incipiet cantare epiſtolam. ¶ Lectio libri regum. iij. Capi. xvij.

IN diebus illis. Factus eſt ſermo domini ad Heliam theſbitem dicens. Surge ⁊ vade in ſareptam ſidoniorū: ⁊ manebis ibi: precepi enim ibi mulieri vidue: vt paſcat te. Surrexit: ⁊ abijt in ſareptam. Cumq; veniſſet ad portam ciuitatis: apparuit ei mulier vidua colligens ligna: ⁊ vocauit eam: dixitquè ei. Da mihi paululum aque in vaſe: vt bibam. Cumq; illi pergeret vt afferret. Clamauit poſt terguz eius dicens. Affer mihi obſecro ⁊ bucellaz panis in manu tua. Que reſpōdit. Uiuit dominus deus: quia non habeo panem niſi quantū pugillus capere poteſt farine ī hydria: ⁊ paululum olei in lechito. En colligo duo ligna: vt ingrediar: ⁊ faciam illud mihi: et filio meo: vt comeda-

mus ⁊ moriamur. Ad quā he-
lias ait. Noli timere: ſed vade:
fac ſicut dixiſti. Ueruntamē
mihi primū fac de ipſa farinu-
la ſuccinericium panē paruulū
⁊ affer ad me: tibi autem ⁊ filio
tuo facies poſtea. Hec autē di
cit dñs deus Iſraël. Hydria
farinę nō deficiet: nec lechitus
olei minuetur: vſque in diem: in
qua daturus eſt dñs pluuiā ſu-
per faciem terrę. Quę abijt: ⁊
fecit iuxta verbū helię. Et co-
medit ipſe: ⁊ illa: ⁊ domus eius
tota. Et ex illa die: hydria fari
ne nō deficit: ⁊ lechitus olei nō
eſt īminutus: iuxta verbū dñi:
quod locutus fuerat in manu
helie. Cantores vero incipiāt:
℟. Comedetis carnes: ⁊ ſatu
rabimini panibus. Iſte eſt pa-
nis quē dedit vobis dñs ad ve-
ſcendum. ℣. Nō moyſes dedit
vobis panez de cęlo: ſed pater
meus dat vobis panez de cęlo
veruz. Iſte eſt. Interim diaco-
nus accepit bñdictionez ſi can
tat euan. Seqñtia ſancti euan
geli. ſecundum Ioānem ca. vj.

In illo tpe. Abijt Ieſus
trans mare galilęę: quod
eſt tyberiadis ⁊ ſequebatur eū
multitudo magna qꝛ videbant
ſigna que faciebat ſuper his q̄
infirmabātur. Subijt ergo in
montē ieſus: ⁊ ibi ſedebat cum
diſcipulis ſuis. Erat autē ꝓxi-
muz paſcha dies feſtūs iudęo-
rum. Cum ſubleuaſſet ergo o-
culos Ieſus: ⁊ vidiſſet: qꝛ mul-
titudo magna venit ad eū dicit
ad philippum. Unde emem⁹
panes vt mãducent hi? Hoc au
tez dicebat tētans eū. Ipſe enī
ſciebat quid eſſet factur⁹. Reſ
pondit ei philipp⁹. Ducento-
rum denarioꝝ panes nō ſuffici
unt eis vt vnuſquiſque modicū
quid accipiat. Dicit ei vnus ex
diſcipulis eius: andreas frater
ſymonis petri. Et puer vnus
hīc qui habet quinq̃ panes or
deaceos: ⁊ duos piſces. Sed
hęc q̄d ſunt inter tantos? Di-
cit ergo ieſus. Facite homines
diſcūbere. Erat autē fenū mul
tum in loco. Diſcubuerunt er-
go viri numero quaſi quīq̃ mi
lia. Accepit ergo ieſus panes:
⁊ cū grās egiſſet: diſtribuit di-
ſcūbentibus. Similiter ⁊ ex pi-
ſcibus quantū volebāt. Ut aūt
impleti ſunt dixit diſcipulis ſuꝫ
Colligete q̄ ſuperauerunt fra-
gmenta ne pereant. College-
rūt ergo ⁊ ipleuerunt duodecī
cophinos fragmētoꝝ: ex quin
q̃ panibus ordeaceis: q̄ ſuper
fuerūt his q̄ manducauerant.
Illi ergo homines cū vidiſſent
quod fecerat ieſus ſignū dice-
bāt. Quia hic eſt vere ꝓphe

ta: qui venturus eſt in mundū.
Cōpleto vero cātores cantāt.
℟. Reſpexit helias ad caput
ſuū ſubcinericium panem: qui
ſurgens comedit ⁊ bibit. Et ā
bulauit in fortitudine cibi illi⁹
vſqꝫ ad mōtē dei. ℣. Siquꝫ mā
ducauerit ex hoc pane: viuet ī
eternum. Et ambulauit. Do-
minus vobiſcum. Oremus.
Domine ieſu chriſte q̄ be-
nedixiſti quinque panes
in deſerto: multiplica ſup fide-
les tuos miſericordiam tue pie
tatis: quemadmodū feciſti cuꝫ
patribus noſtris in tua miſeri-
cordia ſperantibus: ⁊ bene ✠
dicere ⁊ ſancti ✠ ficare digne-
ris hanc creaturā panis: quā
ad vſum ſubditorū fidelium tri
buiſti: quaten⁹ a quacūqꝫ ſum-
ptus fuerit: benedi ✠ ctionis
tue opulentia repleatur: ⁊ gra
tiarum actione per te in viſce-
ribus ipſorum ſanctificetur. p
chriſtum. ℟. Amen. Oremus
Domine ſancte pr̄ omni-
potens ſempiterne deus,
qui p potentiā tuam panē iſtuꝫ
in forma viſibili tribuiſti: ⁊ ma-
gnitudinis largitatꝫ tue huma
nꝫ vſib⁹ emanare de ſegete iuſ
ſiſti: te ſuppliciter exoram⁹: vt
hunc panē: quē negligētia no-
ſtra polluit: ſancti ſpiritus gra
tia ad munditiā reuocet: ⁊ ſan-
ti ✠ ficet: mundet ac purificet:
⁊ turpitudo callidi hoſtis ab-
ſcedat ac familie tue deinceps
cuꝫ benedictione comeſtibus
tribuatur: ⁊ comedētium mun
dentur corda: ⁊ corpora ipſorꝫ
p tuam gratiaꝫ ſanctificentur.
Per chriſtum dn̄m. Oremus.
Precamur domine deus
tue pietatis clementiam
vt panem iſtum celeſti benedi-
ctione ſanctifices: ⁊ ita ex hoc
fugare digneris omnem diabo
lice tentationis curſum: vt qui-
cūqꝫ ex hoc comederit: totius
virtutis ⁊ ſanitatis dulcedine
perfruatur: ⁊ tibi ſanctificato-
ri ac ſaluatori omniuꝫ gratias
cum gaudio ⁊ leticia agere me
reatur. Per chriſtū. Oremns.
Te igitur domine ſuppli-
citer deprecamur: vt be-
nedicere ⁊ ſanctificare digne-
ris hanc creaturam panis: vt
quicūqꝫ ex eo guſtauerit: p dile
ctionem dilecti tui nicolai de to
lentino: conſequatnr vitam e-
ternam: ⁊ extingue ab omnib⁹
digne ſumentibus: ſiquid vene
ni: ſiquid mortifere opationis:
cōtractum fuerit ⁊ clementer
eos d̄fende. Per xp̄ꝫ. Orem⁹.
Deus ⁊ pater domini no-
ſtri Jeſu Chriſti cuius
verbo celi firmati ſunt: cui o-
mnia ſubdita ſunt: cui oīs crea

tura deſeruit: ⁊ poteſtas ſubiecta eſt metuit ⁊ expaueſcit nos te ad auxiliũ ꝓuocamus: cuiꝰ audito noīe ſerpēs cōquieſcit: draco fugit: ſilet vipera: ⁊ oīa venēata: ⁊ adhuc fortia aīalia reptātia noxia terrētur: ⁊ oēs aduerſe ſalutis humane radices areſcūt: ergo dñe ſuppliciter deprecamur: vt bñ✠dicere ⁊ ſancti✠ficare digneꝛ hāc creaturam panis vt quiſq̄ ex hoc comederit: ꝑ interceſsiōeꝫ dilecti tui nicolai de tolentino vitam eternā cōſequatur. per.

Oro. Populũ tuũ dñe que ſumpſimus ſacramēta cuſtodiāt: ⁊ qui ſancti nicolai d̄ tolentino confeſſoris tui iugiter īplorant auxiliũ: petitionũ ſuarum ſalutarem conſequantur effectũ per. ¶ Cōpletis omnibus aſpergantur ⁊ incēſentur: poſteà fit diſtributio. Fratres verò bini ⁊ bini humiliter accedant ad ſacerdotem cum deuotione: ⁊ ſuſcipiant paneꝫ: laici verò poſteà. Et illum ponant in aliquo pāno lineo mundo cū reuerentia ⁊ deuotione. Interim ꝙ fit diſtributio in populo preſbyteri ſeu fratres cantant hymnũ ſancti nicolai. Laudibus ſummis celebramus oēs. Antono. Ut queant laxis. prout habes in breuiario. poſteà añ. eius. Nicolaus verus chriſti pauper virgo à deo electus obedientiam iugiter ſeruans heremitarum ordinem ſignis ⁊ virtutibus decorauit. Cōpleta diſtributione ſacerdotes cātant alta voce. ℣. Panem celi dedit eꝫ. Alleluia. alla. ℟. Panem angeloruꝫ mādučauit homo. Alla. Gloria. ℣. Educas paneꝫ de celo. Alleluia. ℟. Et vinum letificet cor hominis. ℣. Dominus vobiſcum. Oro.

Concede queſumꝰ omnipotens deus: vt eccleſia tua que in fine ſeculorum: ineffabili ꝓuidentia tua: beati nicolai cōfeſſoris tui virtutum ⁊ miraculoruꝫ magnitudine coruſcat: ipſius meritis ⁊ interceſſione eliminatis erroribus in pace ac vnitate letemur. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui te cum. Cum maxima reuerētia tenebis hunc panem in domo ꝓ occurrentibus neceſſitatibꝰ: quia ab eugenio papa laudata fuit huiuſmodi benedictio. ¶ In ſcī nicolai de tolētino cōf. In.

Dedit dominus cōfeſsione ſancto ſuo: ⁊ excelſo: in verbo glorie: de omni corde ſuo laudauit dominum ⁊ dilexit eum qui fecit illum. pſal. Ecle. 10.

Bonum eſt confiteri domino ⁊ pſallere nomini tuo altiſsime. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

Concede, queſumus oṗs deus: vt eccleſia tua: que in fine ſeculorū ineffabili proui dentia: beacti nicolai cōfeſſoris tui virtutū ⁊ miraculorū magnitudine coruſcat: ipſius meritis ⁊ interceſsione: eliminatis erroribus: perpetua pace ac vnitate letetur. Per dominum. Jeſum Chriſtum filium tuum Qui tecum viuit ⁊ regnat. ⁊c.

Lectio libri ſapiētie. capi. xlv.

Dilectus deo ⁊ hominib⁹: cuius memoria in benedictione eſt. Similē illū fecit in gl'ia ſctōꝝ ⁊ magnificauit eū in timore inimicoꝝ ⁊ i ṽbis ſuis mōſtra placauit. Glorificauit eū i cōſpectu regū: ⁊ vnxit illum corā populo ſuo: ⁊ oſtēdit illi gloriā ſuā. In fide ⁊ lenitate ipſius ſctū fecit illū: ⁊ elegit eum ex oī carne. Audiuit enim vocem ipſius ⁊ induxit illū in nube. Et dedit illi cor ad precepta: ⁊ legē vite ⁊ diſcipline. Gr.

In lege domini fuit voluntas eius die ac nocte. ℣. Predicās preceptum domini: conſtitut⁹ eſt in monte ſancto ei⁹. Alla. ℣. Hic nicola⁹ auguſtini veſtigia ſeruans: miraculis clarus: poſsidet celeſtia regna. Alla.

℣. Nicolaus hic accenſus fuit ſacro pneumati nec fuit offenſ⁹ quiſq̄ verbo illius aut opere.

Sequentia ſancti euāgelii ſm Matthēum capite. xix.

In illo tpe. Dixit ſymon petrus ad ieſum. Ecce nos reliquimus omnia: ⁊ ſecuti ſum⁹ te. Quid ergo erit nobis? Jeſus autē dixit illis. Amen dico vobis: q̄ vos q̄ ſecuti eſtis me: in regeneratione cū ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſue: ſedebitis: ⁊ vos ſup ſedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ Iſraël. Et oīs q̄ reliquerit domū vel frēs: aut ſorores: aut patrē: aut matrē aut vxorē aut filios: aut agros ꝑpter nomē meū cētuplū accipiet: ⁊ vitā eternā poſsidebit. ⁊ dicitur Credo. Offert.

Letentur omnes qui ſperāt in te dñe quoniam tu bñdixiſti iuſto ſcuto bone voluntatis tue coronaſti eū.

Ut grata tibi ſint (Sec. que ꝓ ſancti Nicolai veneratione offerimus munera: omnipotens deus: queſumus vt pietatis ⁊ religionis ſue nos facias amatores. Per dominū noſtrum Jeſum chriſtum filiū.

Cōio. In fide ⁊ lenitate ipſius magnificauit dñs ſanctū ſuum: ⁊ nomen ei⁹ reqretur à generatiōe in gñrationē Poſtcōi.

POpulum tuum, dñe, que
ſumpſimus ſacramēta cu
ſtodiāt: ꝛ qui ſancti nicolai con
feſſoꝛis tui iugiter īploꝛant au
xiliū: petitionum ſuaruꝫ ſaluta
rem cōſequantur effectū. Per
die. 11. dominum. ¶ In ſanctoꝝ mar
tyꝛum prothi ꝛ hiacīthi. Intr.

IUdicāt ſancti gen
ſap. 3. tes: dominātur po-
pulis: ꝛ regnabit do
minus deus illoꝝum
in perpetuū. ps. Exultate iuſti
in domino: rectos decet collau
datio. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio

BEatoꝝū prothi ꝛ hiacin-
thi nos domine, foueāt p̄-
tioſa confeſſio: ꝛ pia iugiter in
ps. 146 terceſſio tueat̄. Per dominū.
Grad. Exultabūt ſancti ī glo-
ria: letabuntur in cubilib⁹ ſuis
ibi. ℣. Cantate domino canticum
nouum: laus eius ī eccleſia ſan
ps. 115. ctoꝝum. Alla. ℣. Pꝛetioſa in
conſpectu dñi: moꝛs ſanctoꝝuꝫ
ps. 5. eius. Offertoꝛiū. Gloꝛiabun-
tur in te omnes qui diligūt no
men tuuꝫ: quoniam tu domine
bñdices iuſto: dñe vt ſcuto bōe
voluntatis tue coꝛonaſti nos.

PRo ſanctoꝝum mar Sec
tyꝛum tuoꝝum prothi et
hyacinthi commemoꝛatione:
munera tibi domine que debe
mus exoluimus: pꝛeſta queſu-
mus: vt remedium nobis per-
petue ſalutis operentur. Per ps. 123.
dominum. Coio. Anima no-
ſtra ſicut paſſer erepta eſt ð la
queo venantiū. Poſt cōmunio

VT percepta nos, domine
tua ſancta purificēt: bea-
toꝝum pꝛothi ꝛ hyacinthi, que
ſumus imploꝛet oꝛatio. Per. die. 14.
¶ In exaltatiōe ſctē crucꝫ. int

NOs autem gloꝛiari
opoꝛtet: in cruce do-
mini noſtri ieſu chꝛi-
ſti: in quo eſt ſal⁹: vi-
ta: ꝛ reſurrectio noſtra: p̄ queꝫ
ſaluati ꝛ liberati ſum⁹. ps. De ps.
us miſereatur noſtri ꝛ benedi- 99.
cat nobis: illuminet vultum ſu
um ſuper nos ꝛ miſereatur no
ſtri. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.

DEus q̄ nos hodierna die
exaltationis ſancte crucꝫ
annua ſolēnitate letificas: pꝛe
ſta queſumus: vt cuius myſte-
rium in terra cognouimus: ei⁹
redemptionis pꝛemia in celo
mereamur. Per eundem dñꝫ.

Lectio epiſtole beati Pauli
apoſtoli ad Philippē. capi. ij.

FRatres. Chꝛiſtus fact⁹
eſt pro nobis obediens:
vſqꝫ ad moꝛtem: moꝛtem autē
crucis. Propter quod ꝛ deus
exaltauit illum: ꝛ donauit illi
nomen: quod eſt ſuper omne
nomen: vt in nomine Ieſu
omne genu flectatur: celeſti-

um:terreſtrium, ⁊ infernorum: ⁊ oīs lingua confiteatur: qꝛ do minus Jeſus xp̄s in gloria eſt
Phi dei patris. Grad. Chriſtꝰ fa-
lip. ctus eſt pro nobis obediēs: vſ-
2 que ad mortem mortē autē cru
ibi. cis. ℣. Propter quod ⁊ deus exaltauit illum: ⁊ dedit illi no- men qđ eſt ſuper omne nomē. Alla. ℣. Dulce lignū: dulces clauos: dulcia ferens pōdera: q̄ ſola fuiſti digna ſuſtinere re- gem celorum ⁊ dn̄m. Alla. ℣. Nos autē gloriari oportet: in cruce dn̄i noſtri Jeſu xp̄i. Se- quentia ſancti euangelij ſecū- dūm Joannem. cap. xij.

In illo tempore. Dixit ie- ſus turbis iudeorum. Nūc iudi cium eſt mundi: nūc princeps mūdi huiꝰ eijcietur foras. Et ego ſi exaltatus fuero à terra: omnia trahā ad me ipſuz: hoc autem dicebat ſignificans: q̄ morte eſſet moriturus. Reſpō dit ei turba. Nos audiuimꝰ ex lege: qꝛ chriſtus manet in eter num. Et quomodo tu dicis: o- portet exaltari filium hominis Quis eſt iſte filius hominis? Dixit ergo eis Jeſus. Adhuc modicum lumen in vobis eſt. Ambulate dum lucem habe- tis: vt non tenebre vos cōpre- hendant. Et qui ambulat in tenebris: neſcit quò vadat. Dū lucem habetis: credite in lucē: vt filij lucis ſitis. Offertoriū.

Protege domine plebē tuam per ſignum ſctē crucis: ab oī- bus inſidijs inimicoꝝ omniuz: vt tibi gratam exibeamus ſer- uitutem: ⁊ acceptabile fiat ſa- crificium noſtrum. alla. Sec.

Jeſu chriſti domini noſtri corpore ⁊ ſanguine ſatiā- di: per quem crucis eſt ſanctifi catum vexillum: queſumus do mine deus noſter: vt ſicut illud adorare meruimus: ita perhē- niter eius glorie ſalutaris poti amur effectu. Per eū. Prefa- tio. Eterne deus. Qui ſalutez humani generis. Comunio.

Per ſignum crucis: de inimicis noſtris libera nos deus noſter

Adeſto nobis (Poſt cōio. dn̄e deus noſter ⁊ quos ſancte Crucis letari feciſti ho nore: eius quoquē perpetuis defende ſubſidijs. Per dn̄m.

¶ In ſanctoꝝ martyrū corne lij ⁊ Cypriani. Oratio.

Beatorum martyrum pa riterq; pontificū cornelij ⁊ cy- priani: nos queſumus domine feſta tueantur: ⁊ eorum cōmen det oratio veneranda. per do.

Adeſto domine (Secre. ſupplicationibus noſtris quas in ſanctorum tuorum cō- memoratione deferimus: vt q̄

noſtre iuſticie fiduciam nō ha-
bem⁹ eorū qui tibi placuerunt
meritis adiuuemur. p. Poſt c.
QUeſumus domine ſaluta
ribus repleti myſterijs: vt
quorū ſolēnia celebram⁹ eorū
orationibus adiuuemur. Per.
¶ In ſcti nicomedis mar. Int.
STabitur iuſtus in
domino ꝛ ſperabit ī
ps. 63. eo: ꝛ laudabūtur o-
mnes recti corde.
ps. 4. Ps. Exaudi deus orōnem meā
cum deprecor: à timore inimici
eripe animā meā. ℣. Gloria.
ADeſto dn̄e populo (orō.
tuo: ꝛ vt beati nicomedis
martyris tui merita p̄clara ſu-
ſcipiens: ad impetrādam miſe
ricordiam tuā: ſemper eius pa
trocinijs adiuuemur. p. Grad.
ps. 20. Poſuiſti dn̄e ſuper caput eius
coronā d̄ lapide p̄cioſo. ℣. De
ſideriū anime eius tribuiſti ei:
ꝛ voluntate labiorꝝ ei⁹ nō frau
ps. 8. daſti eum. All'a. ℣. Gloria ꝛ
honore coronaſti eū domine.
ps. 20. Offert. In virtute tua domi-
ne letabitur iuſtus: ꝛ ſup ſalu-
tare tuū exultabit vehemēter
d̄ſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei. ſec.
SUſcipe domine munera
propiti⁹ oblata: q̄ maie-
ma ſtati tue: beati nicomedis mar
thi. tyris tui cōmendet orō. Per.
16. Communio. Qui vult venire
poſt me abneget ſemetipſū: ꝛ
tollat crucē ſuā: ꝛ ſequatur me.
PUrificēt nos (Poſt cō.
domine ſacramenta que
ſumpſimus: ꝛ intercedēte bea
to nicomede martyre tuo: a cū
ctis efficiant vitijs abſolutos.
Per. ¶ In ſanctorꝝ martyrū
lucie ꝛ geminiani: ꝛ ſancte eu-
femie virginis ꝛ marty. Orō.
PReſta dn̄e p̄cibus noſtris
cū exultatione ꝓuētum:
vt quorum diē paſſionis: ānua
deuotione recolim⁹: etiā fidei
cōſtantiam ſubſeq̄mur. p. Sec.
UOta pp̄li tui queſumus
dn̄e propitiatus intēde: ꝛ
quorum nos tribuis ſolēnia ce
lebrare: fac gaudere ſuffragijs
EXaudi dn̄e (per. poſt cō.
p̄ces noſtras: ꝛ ſanctorꝝ
tuorum quorꝝ feſta ſolēniter ce
lebram⁹ cōtinuū foueamur au-
xilijs. p. ¶ In feſto ſacrorꝝ ſti- die.
gmatū btī Franciſci. Introit. 4.
NOs autem gloriari
oportet: in cruce do-
mini noſtri ieſu chri-
ſti: in quo eſt ſal⁹: vi-
ta: ꝛ reſurrectio noſtra: p quē
ſaluati ꝛ liberati ſum⁹. ps. De
us miſereatur noſtri ꝛ benedi- ps.
cat nobis: illuminet vultum ſu 66.
um ſuper nos ꝛ miſereatur no
ſtri. ℣. Gloria. Oratio.
DEus q̄ mira crucis myſte-

ria in beato franciſco: confeſſo
re tuo: multifoꝛmiter demon-
ſtraſti: da nobis queſumus: de
uotionis ſuę ſemper exempla
ſectari: ⁊ aſsidua eiuſdem cru-
cis meditatione muniri. Per.
Epiſtola. Mihi autem abſit
gloꝛiari. Require in feſto eius
Gra. Os iuſti meditabitur ſa-
ps. 36. pientiam: ⁊ lingua eius loque
ibi. tur iudicium. V. Lex dei eius ĩ
coꝛde ipſius: ⁊ non ſupplanta-
buntur greſſus eius. Allelu-
ia. V. Chꝛiſto confixus ſuꝫ cru
ci viuo autem iam non ego vi-
uit verò in me chꝛiſtus. Sequē-
tia ſancti euangelij ſecundum
Mattheum capite. xvj.
In illo tempoꝛe Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis. Si quꝫ vult
venire poſt me: abneget ſemet
ipſum: ⁊ tollat crucem ſuam: ⁊
ſequatur me. Qui enim volue-
rit animam ſuam ſaluam face-
re: perdet eam. Qui autē ꝑdi-
derit animam ſuā ꝓpter me ĩ
ueniet eam. Quid enim ꝓdeſt
homini ſi vniuerſum mūdū lu-
cretur animę verò ſuę detrimē
tum patiatur? Aut quam da-
bit homo cōmutationem ꝓ a-
nima ſua? Filius enim hominꝫ
venturus eſt in gloꝛia patris
ſui cum angelis ſuis: ⁊ tūc red-
det vnicuiqꝫ ſꝫ opa ſua. Amē
dico vobis: ſunt quidam de hic

ſtantibus: qui non guſtabunt
moꝛtem: donec videant filium
hominꝫ venientē in regno ſuo.
Offerto. Deſiderium animę ps. 20.
eius tribuiſti ei dñe ⁊ volunta-
te labioꝛum eius nō fraudaſti:
eum: poſuiſti in capite eius co-
ronam de lapide pꝛecioſo. Sec.
Adſit nobis, q̄s domine,
Jeſu xp̄e: beatiſsimi pa-
tris noſtri franciſci: pia humi-
lis: ⁊ deuota ſupplicatio: in cu-
ius carne ꝓrogatiua mirabili:
paſsionꝫ tuę ſacra ſtigmata re
nouaſti: ⁊ pꝛeſta: vt virtute pꝛę
ſentis oblationis tuę paſsionꝫ
circa nos beneficia iugiter ſen
tiamꝰ. Qui vi. Cōio. Qui vult matth. 16.
venire poſt me: abneget ſemet
ipſum: ⁊ tollat crucem ſuam: ⁊
ſequatur me. Poſt cōmunio.
Omnipotēs ſempiterne deus
qui frigeſcēte mūdo: ad
inflamandum coꝛda noſtra: in
carne beatiſsimi patris noſtri
franciſci: paſsionꝫ tuę ſacraſti-
gmata renouaſti: concede pꝛo-
pitius: vt eius meritis ⁊ pꝛeci-
bus: dignos fructus peniten- die. 20.
tię faciamus. Qui. ¶ In vigi-
lia ſcti matth. apli ⁊ euā. Intr.
Ego autem ſicut oli-
ua fructificaui in do ps. 51.
mo dñi ſperaui in mi
ſericoꝛdia dei mei: ⁊
expectabo nomen tuum: quo-

niā bonū eſt ante conſpectum
ps. ſctōrū tuoꝝ. ps. Quid gl'iaris
51. in malitia: q̄ potēs es in iniq̄ta
te. ℣. Gloria patri ⁊. Oratio.
D El nobis queſum⁹ oīpo-
tens deus: vt bti matthei
apoſtoli tui ⁊ euangeliſte: quā
ꝑuenim⁹ veneranda ſolēnitas:
⁊ deuotionē nobꝫ augeat ⁊ ſa-
lutē. p. Lcō libri ſapiētie. c. iij.
B Eat⁹ homo q̄ inuenit ſa-
pientiā: ⁊ q̄ affluit prudē
tia. Melior eſt acq̄ſitio ei⁹ ne-
gociatiōe argēti ⁊ auri ꝑmi: ⁊
puriſsimi. Fruct⁹ eius pretio-
ſior eſt cūctis opib⁹: ⁊ oīa que
deſiderantur: huic nō valēt cō
pari. Lōgitudo dieꝝ i dextera
ei⁹: ⁊ i ſiniſtra illi⁹ diuitie ⁊ gl'ia
Uie ei⁹ vie pulchre: ⁊ oēs ſemi
te illi⁹ pacifice. Lignū vite ē hꝫ
q̄ apꝑhēderit eā: ⁊ q̄ tenuerit
eā btūs. Dn̄s ſapia fūdauit ter
rā: ⁊ ſtabiliuit celos prudētia.
Sapia illi⁹ eruperūt abyſſi: ⁊
nubes rore cōcreſcunt. Grad.
ps. I uſt⁹ vt palma florebit: ſicut
91. cedrus libani multiplicabitur
in domo dn̄i. ℣. Ad ānuncian
dū mane miam tuā: ⁊ veritatē
tuā ꝑ noctē. Seq̄ntia ſancti
euāgelij ſm Lucam. capi. v.
I N illo tpe. Uidit ieſus pu
blicanū nomine leui: ſedē
tem ad theloneū: ⁊ ait illi. Seq̄
re me. Et relictꝫ oībus: ſurgēs
ſecutus eſt eum. Et fecit ei con
uiuiuꝫ magnū leui i domo ſua.
Et erat turba multa publica-
norū: ⁊ aliorum qui cū illis erāt
diſcūbentes. Et murmurabāt
phariſei ⁊ ſcribe eorum: dicen-
tes ad diſcipulos ei⁹. Quare
cum publicanis ⁊ peccatorib⁹
manducatis ⁊ bibitis? Et reſ-
pondens ieſus dixit ad illos.
Non egent qui ſani ſunt medi-
co: ſed qui male habent. Non
eni veni vocare iuſtos: ſed pec ps.
catores ad penitentiā. Offer 8
torium. Gloria ⁊ honore coro-
naſti eum: ⁊ cōſtituiſti eum ſup
opera manuū tuarum domine
A Poſtolice reue (Secre.
rentie culmen offerimus:
ſacris miſterijs ībuendum: pre
ſta que ſumus domine: vt beati
Matthei euangeliſte ſuffra-
gijs: cuius natalitia preueni-
mus: hec plebs tua ſemper: ⁊
ſua vota depromat: ⁊ deſidera
ta percipiat. Per dn̄m noſtrū
Jeſum chriſtum filium. Cōio.
Poſuiſti domine in capite ei⁹: ps.
coronā d lapide ꝓcioſo. poſt c. 20.
B Eati matthei euangeli-
ſte, queſum⁹ domine, ſup
plicatione placatus: ⁊ veniam
nobis tribue ⁊ remedia ſempi
terna concede. Per dominum
noſtrum Jeſum chriſtum filiū
tuum. Qui te cum viuit ⁊ reg.

¶ In ſancti Matthei apoſto
die. li ꝛ euangeliſte. Introitus.
21. Ps. 36. OS iuſti meditabit̃ ſa
pientiã ꝛ lingua ei⁹
loquetur iuditiũ: lex
dei eius in corde ip-
ibi. ſius. Ps. Noli emulari in mali-
gnantibus neq; zelaueris faci
entes iniquitatẽ. v. Gloria. Oro
BEati euangeliſte Mat-
thei domine precibus ad
iuuemur: vt quod poſsibilitas
noſtra non obtinet: eius nobis
interceſsione donetur. Per d.
Lectio ezechielis ꝓphete. c. j.
SImilitudo vult⁹ q̃ttuoꝛ a
nimaliũ: facies homĩꝫ
ꝛ facies leonis à dextris ipſoꝝ
quattuoꝛ. Facies autem bouꝫ
à ſiniſtris ipſoꝛum quattuoꝛ:
ꝛ facies aquile de ſuper ipſoꝛũ
quattuoꝛ. Et facies eoꝛũ ꝛ pẽ
ne eoꝛum extente deſup. Due
penne ſinguloꝛuꝫ iũgebantur:
ꝛ due tegebant coꝛpoꝛa eoꝛuꝫ.
Et vnunquodq; eoꝛum: coꝛaꝫ
facie ſua ambulabat. Ubi erat
impetus ſpiritus: illuc gradie
bantur: nec reuertebantur cũ
ãbularent. Et ſimilitudo aĩali
um: ꝛ aſpectus eoꝛũ quaſi car-
bonum ignis ardentiuꝫ: ꝛ qua
ſi aſpectus lampadaruꝫ. Hec
erat viſio diſcurrens in medio
animalium: ſplendoꝛ ignis: ꝛ d̃
igne fulgur egrediens. Et aĩa
lia ibant ꝛ reuertebantur in ſi
militudinem fulguris coꝛruſcã
tis. Gradua. Beatus vir qui Ps. 111.
timet dominũ: in mandatis ei⁹
cupit nimis. v. Potens in ter-
ra erit ſemẽ eius: generatio re
ctoꝛuꝫ benedicetur. Alleluia.
v. Te glorioſus apoſtoloꝛum
choꝛus laudat domine. Seqn̄
tia ſancti euangelij ſecundum
Mattheum. capite. ix.
IN illo tempoꝛe. Uidit ie-
ſus hominem ſedentem in the
loneo: mattheum noĩe: ꝛ ait il-
li. Sequere me. Et ſurgẽs ſe-
cutus eſt eũ. Et factum eſt di-
ſcumbẽte eo in domo: ecce mul
ti publicani ꝛ peccatoꝛes veni
entes: diſcumbebãt cũ ieſu ꝛ di
ſcipulis eius. Et vidẽtes pha-
riſei dicebant diſcipulis eius:
Quare cũ publicanis ꝛ pecca
toꝛibus: mãducat magiſter ve
ſter? At ieſus audiens ait. Nõ
eſt opus valentibus medicus:
ſed male habentibus. Euntes
autẽ diſcite: quid eſt: miſericoꝛ-
diã volo: ꝛ nõ ſacrificiũ. Nõ eni
veni vocare iuſtos ſed peccato
res. Offert. Poſuiſti dñe in ca Ps. 20.
pite eius: coꝛonã de lapide pꝛe
cioſo: vitam petijt à te: ꝛ tribui
ſti ei. alleluia. Secreta.
SUpplicationibus apoſto
licis beati Matthei euangeli
ſte: queſumus domine eccleſie

tuę cōmendetur oblatio: cuius
magnificis pꝛedicationibus e-
ruditur. Per. Coio. Magna
ps. 20. eſt gloꝛia eius ī ſalutari tuo: glo
riam ⁊ magnum decoꝛem ipo-
nes ſup eū dñe. Poſt cōmunio
PErceptis, domine, ſacra-
mentis: beato matthęo a
poſtolo tuo ⁊ euangeliſta inter
ueniente: depꝛęcamur: vt quę
pꝛo eius celebꝛata ſunt gloꝛia:
nobis pꝛoficiant ad medelam.
Per dñm. ¶ In ſanctoꝛū mar
tyr. mauricij ⁊ ſocioꝝ ei9. Oꝛo
ANnue, q̄ſumus omnipo-
tēs deus: vt ſanctoꝛū mar
tyꝛū tuoꝛū mauricij ⁊ ſocioꝛum
eius: nos lętificet feſtiua ſolēni
tas: vt quoꝛū ſuffragiȝ nitimur
eoꝛū natalitijs gloꝛiemur. Per
dominum nrm. Secreta
REſpice, quęſumus domi-
ne, munera: quę ī ſanctoꝛū mar
tyꝛum tuoꝛū mauritij ⁊ ſocioꝛū
eius: cōmemoꝛatione deferim9
⁊ pꝛęſta: vt quoꝛū honoꝛe ſunt
grata: eoꝛum nobis fiant inter
ceſsione perpetua. p. Poſtco.
CEleſtibus refecti ſacra-
mentis ⁊ gaudijs: ſuppli
ces te rogam9 domine: vt quo
rū gloꝛiamur triumphis: pꝛote
gamur auxilijs. p. ¶ In ſctoꝝ
marty. cypꝛiani ⁊ iuſtinę. Oꝛo.
BEatoꝛū martyꝛū cypꝛia-
ni ⁊ iuſtinę: nos domine
foueant cōtinuata pꝛęſidia: q2
non deſinis pꝛopitius intueri:
quos talibus auxilijs conceſſe
ris adiuuari. Per. Secreta.
MUnera tibi, dñe, noſtrę d
uotionis offerimus: quę
⁊ pꝛo tuoꝛū tibi grata ſint hono
re iuſtoꝛū: ⁊ nobis ſalutaria te
miſerante reddantur. Per do
minum. Poſt cōmunio.
PReſta nobis, quęſumus
domine, intercedentibus ſctis
tuis cypꝛiano ⁊ iuſtina: vt quę
oꝛe contingimus pura mente
capiamus. Per. ¶ In ſctōꝛuȝ die.
marty. coſme ⁊ damiani. Intr. 27.
SApientiā ſanctoꝛū ps.
narrēt populi: ⁊ lau 44.
des eoꝛū nunciet ec
cleſia: nomina autē
eoꝛū viuent in ſęculū ſęculi. Ps ps.
Exultate iuſti in dño: rectos d 32.
cet collaudatio. ℣. Glia. Oꝛo.
PReſta, quęſumus omni-
potens deus: vt qui ſctō-
rum martyꝛū tuoꝛū coſmę ⁊ da
miani natalitia colimus: à cun
ctis malis īminentibus eoꝛum
interceſsionib9 liberemur. p. ps.
Gra. Clamauerunt iuſti: ⁊ do 33.
minus exaudiuit eos: ⁊ ex oīb9
tribulationibus eoꝛū liberauit
eos. ℣. Iuxta eſt dominus his
qui tribulato ſunt coꝛde: ⁊ hu-
miles ſpiritu ſaluabit. Alla.
℣. Hęc eſt vera fraternitas: q̄

vicit mundi crimina: ſecuta eſt
inclyta: tenens regna cęleſtia.
Offer. Gloriabuntur ī te oēs
qui diligunt nomē tuū: quoniā
tu domine benedices iuſto: do-
mine vt ſcuto bonę voluntatis
tuę coronaſti nos. Secr.
Sanctorū tuorū nobis, do
mine, non deſit oratio: quę ⁊ mu
nera noſtra conciliet: ⁊ tuā no-
bis īdulgentiā ſemꝑ obtineat.
58. Per. Cō. Poſuerūt mortalia
78. ſeruorū tuorum dn̄e: eſcas vola
tilibꝰ cęli: carnes ſanctorū tuo
rum beſtijs terrę: ſecundū ma-
gnitudinem brachij tui poſſi-
de filios morti pūitoꝝ. Poſt cō.
Protegat, quęſumus do-
mine, populū tuū: ⁊ parti
cipatio cęleſtis indulta cōuiuij
⁊ deprecatio collata ſanctorū.
ie. Per dominū. ¶ In dedicatio-
9. ne ſancti michaelis. Introitus.
Benedicite dominū
omnes angeli eius:
potentes virtute: q̄
facitis verbum eius
ad audiendā vocē ſermonū eiꝰ
Ps. Benedic anima mea domi
8. 02 no: ⁊ omnia quę intra me ſunt:
noī ſctō eius. ℣. Gl'ia. Oratio.
Deus qui miro ordine: an
gelorum miniſteria homi
numq; diſpenſas: cōcede pro-
pitius: vt quibus tibi miniſtrā
tibus in cęlo ſemper aſſiſtitur:
ab his in terra vita noſtra mu-
niatur. Per dn̄m. Lectio libri
apocalypſis btī ioānis apl'i. c. j.
In diebus illis. Significa
uit deus quę oportet fieri
cito: loquens per angelū ſuum
ſeruo ſuo ioāni: qui teſtimoniū
perhibuit verbo dei: ⁊ teſtimo
niū Jeſu chriſti quęcūq; vidit.
Beatus qui legit ⁊ q̄ audit ver
ba prophetię huiꝰ: ⁊ ſeruat ea
quę in ea ſcripta ſunt. Tempꝰ
enim prope eſt. Joānes ſeptē
eccleſijs quę ſunt in aſia. Gra-
tia vobis ⁊ pax ab eo qui eſt et
qui erat: ⁊ qui venturus ē. Et
à ſeptem ſpiritibus qui in con-
ſpectu throni eiꝰ ſunt: ⁊ à Jeſu
chriſto qui eſt teſtis fidelis: pri
mogenitus mortuorū: ⁊ prin-
ceps regum terrę. Qui dilexit
nos ⁊ lauit nos à peccatis no-
ſtris in ſanguine ſuo. Gradua.
Benedicite dominū omnes
angeli eius: potētes virtute: q̄
facitis verbum eius. ℣. Bene-
dic anima mea dominū: ⁊ oīa ī Ps.
teriora mea nomē ſanctū eius. 102.
Alla. ℣. Sancte michael ar-
changele defende nos in prę-
lio: vt non pereamus in tremē
do iudicio. Alla. ℣. Cōcuſſiū
eſt mare ⁊ contremuit terra: v-
bi archangelus michael deſcē
debat de cęlo. Alla. ℣. Qui fa
cit angelos ſuos ſpiritus: ⁊ mi-

niſtros ſuos flammam ignis.
Sequen. ſcti euā. ſm matt. c. xviij
In illo tpe. Acceſſerunt diſcipuli ad ieſu᷒ dicētes. Quis putas maior eſt i regno celorū? Et aduocās ieſus paruulū: ſtatuit eum in medio eorū ⁊ dixit. Amen dico vobis: niſi conuerſi fueritis ⁊ efficiamini ſicut paruuli: non intrabitis in regnū celorū. Quicunq; ergo humiliauerit ſe ſicut paruulus iſte: hic maior eſt in regno celorū. Et qui ſuſceperit vnū paruulum talē in nomine meo: me ſuſcipit. Qui aūt ſcandalizauerit vnū de puſillis iſtis: qui i me credunt: expedit ei: vt ſuſpēdatur mola aſinaria in collo eius ⁊ demergatur in profundū maris. Veh mundo a ſcandalis. Neceſſe eſt eni vt veniant ſcandala. Veruntamē veh homini illi per quem ſcandalū venit: Si autē manus tua vel pes tuus ſcandalizet te: abſcinde eū, ⁊ proiice abs te. Bonū eſt tibi ad vitā ingredi debilē vel claudum: q̄ duas manus vel duos pedes habentē mitti in ignem eternū. Et ſi oculus tuus ſcandalizat te: erue eū: ⁊ proiice abſ te. Bonum eſt tibi cum vno oculo in vitam intrare: q̄ duos oculos habentem mitti in gehennā ignis. Videte ne contē natis vnum ex his puſillis. Dico eni vobis: quia angeli eorū ſemper vidēt faciē patris mei qui in celis eſt. Offer. Stetit angelus iuxta arā templi: habens thuribulum aureū in manu ſua: ⁊ data ſunt ei incenſa multa: ⁊ aſcēdit fumus aromatū in cōſpectu dei. alla. Secre.

Hoſtias tibi, dñe, laud; offerimus: ſuppliciter dp̄recantes: vt eaſdē angelico pro nobis intercedente ſuffragio: ⁊ placatus accipias: ⁊ ad ſalutē noſtrā prouenire concedas. Per. Coīo. Benedicite oēs angeli domini dñm: hymnum dicite ⁊ ſuperexaltate eū i ſcla. Beati archangeli Poſtc.

Beati michaelis interceſsione ſuffulti: ſupplices te domine deprecamur: vt quod ore proſequimur contingamus ⁊ mente. Per. die. 30.

¶ In ſcti hieronymi preſby. doctoꝝ exim̄ij. Introi.

In medio eccleſie aperuit os eius: ⁊ impleuit eum dominus ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus ſtolam glorie induit eum. ecl. 15. Ps. Bonum eſt confiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſsime. ps. 91. V. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Oratio.

Deus q̄ eccleſie tue: i exponendis ſacris ſcripturis:

beatū hieronymū glorioſuȝ cō feſſorē tuū: doctorē maximum ⁊ electū prouidere dignatꝰ es: pſta queſumus: vt eiuſdē pijs ſuffragantibus meritis: quod ore ſimul ⁊ opere docuit: te ad iuuāte exercere valeamꝰ. Per dñm. Lcō libri ſapientie. ca. l.

Ecce confeſſor magnꝰ: q̄ in vita ſua ſuffulſit domū ⁊ in diebus ſuis corroborauit templū. Templi etiā altitudo ab ipſo fundata eſt: duplex edificatio: ⁊ excelſi parietes templi. In diebus ipſius emanauerunt putei aquarum: ⁊ quaſi mare adimpleti ſunt ſupra modum. Hic curauit gentē ſuaȝ: ⁊ liberauit eam à perditione: Hic preualuit amplificare ciuitatē: ⁊ adeptus eſt gloriaȝ in conuerſione gētis: ⁊ ingreſſuȝ domꝰ ⁊ atrij āplificauit. Oſtēdit ei deus futura: ⁊ abſcondita anteq̄ȝ euenirent ⁊ fecit euȝ enarrare mirabilia eius. Cognouit eni omnē ſcientiā: ⁊ inſpexit omnē ſapientiā annūcians que preterierunt: ⁊ que ſuperuentura ſunt. Quaſi ſtella matutina in medio nebule: ⁊ q̄ſi luna plena in diebus ſuis lucet. Et quaſi ſol refulgens: ſic iſte iſte refulſit in templo dei. Quaſi arcus refulgēs inter nebulas glorie: ⁊ quaſi flos roſarum in diebus vernis. Quaſi lilia que ſunt in tranſitu aque: ⁊ quaſi thus redolens in diebus eſtatis. Quaſi ignis effulgēs: ⁊ thus ardens in igne. Quaſi vas auri ſolidū ornatuȝ oī lapide precioſo. Quaſi oliua pullulans: ⁊ quaſi cypreſſus in altitudine ſe extollens. Corona ē fratrum: ⁊ lumen ſplendor: ⁊ decus omnis eccleſie dei In cuiꝰ ſplendore ambulant gentes in fortitudine vſq̄ȝ ad monteȝ domini. Quaſi plantatio cedri: ī monte libani: dedit gloriā deo: ⁊ in labijs ſuis: non operatus eſt mendacium: ſed à doctrina lingue ſue glorificatus. Doctrina oris ſui non deſtruetur: et ſermo labiorum ſuorū permanebit in ſeculum ſeculi. In vita ſua fecit monſtra: ⁊ in morte ſua mirabilia magna operatꝰ eſt. Gra. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. ps. 19.
Ad annunaiandū mane miſericordiā tuam: ⁊ veritatem tuā per noctē. Alla. ℣ Tu lucerna viatoruȝ es hieronyme beate: in candelabro doctoruȝ: ſpeculum: ⁊ decus rite: adſis nobȝ alme pater contra hoſtes preſul vite. Alleluia. ℣ O robur eccleſie: iubar ſapientie: forma ſanctitatis: mundi lux hierony

me:ſalua nos iuuamine docto-
ris veritatis. Sequentia.

IN profundo tenebrarū:
mundo fulſit ſidus clarū
magnus vir hieronymus. Er
ror cū fautoribus: cedit verio-
ribus: ſtupēs in doctrina. Pro
linguarū diſciplina: verba traſ
fert ſic diuina: quod nil lateat ve
ritatis. Ornat hūc virginitas
omnis fugat vanitas: de pra-
to virtutū. Corpus vir indutū
cor terris ſolutum: prebet aſtu
tum: ergo tēptamenta. Mem
bra per tormenta: cunctis ſunt
portenta: manēt documenta:
exemplaris vitę. Carus here
mitę: cor cunctorū mitte: adeāt
hunc rite: normā obſequētes.
Parent hunc videntes: ſalui
vouētes ſurgunt morientes: fa
ma claret mirū. Apoſtolī ſum
mis viris: ęquāt priuilegia: ba
ptiſtę fit cibis diris: ſocius ī glo
ria. Vitę decus cęlis viris: vi-
ros tranſit gloria: doctorū ſum
mis ſanctorū per gradia. Rę-
lia mūdi abeūt: chriſti ſcti hūc
adeunt: dona tunc ſumma pro-
deunt. Reddit cęcis claritas:
ęgris cunctis ſanitas: refuget
orbi ſanctitas. Deitas per e-
gregia Hieronymi ſuffragia:
nos ducat ad cęleſtia. Dortia
dextra porrige: hieronyme nos
corrige: & recto collige dirige.

Amen. Sequentia ſancti euā
gelij ſecundū Matth. cap. v.

IN illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Vos eſtis
ſal terrę. Quod ſi ſol euanue-
rit: in quo ſalietur? Ad nihilū
valet vltra: niſi vt mittatur fo-
ras: & conculcetur ab homini-
bus. Vos eſtis lux mundi. Nō
poteſt ciuitas abſcondi ſupra
mōtē poſita: neqꝫ accendūt lu
cernā & ponunt eā ſub modio
ſed ſuper candelabrū: vt luce-
at omnibus qui in domo ſunt.
Sic luceat lux veſtra corā hoi-
bus: vt videāt opera veſtra bo
na: & glorificent patrem veſtrū
qui in cęlis eſt. Nolite putare:
quoniā veni ſoluere legem aut
prophetas. Non enim veni ſol
uere legem: ſed adimplere. A-
men quippe dico vobis: donec
tranſeat cęlū & terra: iota vnū:
aut vnus apex: non prę teribit
à lege donec oīa fiant. Qui er-
go ſoluerit vnū de mādatis iſtī
minimis: & docuerit ſic hoīes:
minimus vocabitur ī regno cę
lorū. Qui aūt fecerit & docue-
rit: hic magnus vocabitur ī re-
gno cęlorū. Credo dī: quia in
quatuor doctoribus dicit. Off.
Cōfeſsio & pulchritudo: ī con
ſpectu ei9 ſctitas & magnificē-
tia: ī ſctificatiōe ei9. Sec.
Omnis cęleſtibus, qs dn̄e,

libera nos tribue mẽte inſerui
re: vt munera q̃ deferimus: in-
tercedẽte btõ hieronymo cõfe
ps. 30. ſſoꝛe tuo: ⁊ medelã nobis ope-
rentur ⁊ gloꝛiã. Per. Co. Se
mel iuraui in ſctõ meo: ſemẽ eiꝰ
in ęternũ manebit: ⁊ ſedes eiꝰ
ſicut ſol ĩ cõſpectu meo: ⁊ ſicut
luna perfecta in ęternum ⁊ te-
ſtis in cęlo fidelis. Poſtcõio.
Repleti alimonia cęleſti,
q̃s dñe, vt interueniente
btõ hieronymo cõfeſſoꝛe tuo:
miſericoꝛdię tuę gratiã conſe-
qui mereamur. Per dominuʒ.
¶ In ſctĩ frãciſci cõfeſſo. Int.
Gaudeamꝰ omnes
in dño: diẽ feſtuʒ ce-
lebꝛãtes ſub honoꝛe
btĩ franciſci: de cuiꝰ
ſolẽnitate gaudẽt angeli: ⁊ col
laudant filiũ dei. Ps. Exultate
ps. 32. iuſti in dño: rectos decet collau
datio. ℣. Gloꝛia patri. Sed infra octauam dicitur. Introi.
ps. 36. Os iuſti meditabitur
ſapiẽtiã: ⁊ lingua eiꝰ
loquetur iudiciũ: lex
dei eiꝰ in coꝛde ipſiꝰ.
bi. Ps. Noli ęmulari in malignãti
bus: neq̃ʒ zelaueris facientes
iniquitateʒ. ℣. Gloꝛia. Oratio
Deus qui eccleſiã tuã bea
ti frãciſci meritis fętu no
uę pꝛolʒ amplificas: tribue no
bis ex eius imitatione terrena
dſpicere: ⁊ cęleſtiũ donoꝝ ſem
per participatiõe gaudere. P.
Lectio epiſtolę beati pauli apoſtoli ad Galatas capitu. vj.
Fratres. Mihi aũt abſit
gloꝛiari: niſi in cruce dñi
noſtri Jeſu xp̃i: per quem mihi
mundꝰ crucifixus eſt: ⁊ ego mũ
do. In chꝛiſto enim Jeſu: neq̃ʒ
circunciſio aliquid valet: neq̃ʒ
pꝛęputiuʒ: ſed noua creatura.
Et quicũq̃ʒ hanc regulã ſecu-
ti fuerint: pax ſuper illos ⁊ mi-
ſericoꝛdia: ⁊ ſup iſraël dei. De
cętero nemo mihi moleſtus ſit.
Ego enim ſtigmata dñi noſtri
Jeſu chꝛiſti: ĩ coꝛpoꝛe meo poꝛ
to. Gratia dñi noſtri Jeſu xp̃i:
cũ ſpiritu veſtro fratres Amẽ.
Gradu. Os iuſti meditabitur ps. 36.
ſapientiã ⁊ lingua eius loquet̃
iudiciuʒ. ℣. Lex dei eius in coꝛ
ipſius: ⁊ non ſupplãtabuntur
greſſus eius. Alleluia. ℣. O pa-
triarcha pauperũ: frãciſce tuʒ
pꝛecibus: auge numeruʒ: ĩ cha
ritate xp̃i: quos cãcellatʒ mani
bus: cęcutiẽs vt moꝛiẽs iacob
bñdixiſti. Alleluia. ℣. Hic frãciſ-
cus paup ⁊ modicꝰ: cęlũ diues
ĩgredit̃: hymniʒ cęleſtibꝰ hono
ratur. Sequentia ſancti euangelii ſecundum Matth. ca. ij.
In illo tp̃e. Rñdẽs Jeſus
dixit. Cõfiteoꝛ tibi pater
dñe cęli ⁊ terrę: qꝛ abſcondiſti

hęc à ſapientibus ⁊ prudenti-
bus:⁊ reuelaſti ea paruulis.J
ta pater quoniaꝫ ſic fuit placi-
tum ante te.O ia mihi tradita
ſunt à patre meo.Et nemo no
uit filiũ niſi pater neqꝫ patreꝫ
quis nouit:niſi filius: ⁊ cui vo-
luerit filiꝰ reuelare.Venite ad
me omnes qui laboratis ⁊ one
rati eſtꝫ:⁊ ego reficiã vos.Tol
lite iugũ meũ ſuper vos:⁊ diſci
te à me:quia mitis ſum ⁊ humi
lis corde:⁊ inuenietis requiem
aĩabus veſtris.Jugũ eni meũ
ſuaue eſt ⁊ onꝰ meũ leue. Off.
Ps. Veritas mea ⁊ miſericordia
88. mea cũ ipſo: ⁊ in nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secr.
Munera tibi,dñe,dicata ſã
ctifica:⁊ intercedẽte bea
to frãciſco:ab oĩ nos culparuꝫ
labe purifica. Per. Co. Fi-
Luc. delis ſeruus ⁊ prudens: quem
12. conſtituit dñs ſup familiaꝫ ſuã
vt det illis in tẽpore tritici mẽ-
ſuram. Poſt communio.
Eccleſiam tuam, q̃s do-
mine:gratia celęſtis amplificet
quã beati franciſci illuminare
voluiſti glorioſis meritis ⁊ exẽ
plis. Per.¶ In ſctõꝝ marty.
ſergij,bachij,marcelli:⁊ apulei
Sanctorũ tuorũ nos Oro
dñe ſergij:bachi,marcel-
li:⁊ apulei beata merita proſe
quãtur:⁊ tuo ſemper faciãt a-
more feruentes. Per. Secre.
Maieſtatẽ tuã nobis, dñe,
q̃s hęc hoſtia reddat im-
molanda placatã tuorũ digna
poſtulatiõe ſctõꝝ. Per. Poſtc.
Sacramẽtis,domine,mu-
niamur acceptis:⁊ ſctõꝝ
tuorũ ſergij,bachi,marcelli: et
apulei interceſſione,cõtra om
nes nequitias irruentes:armꝫ
celęſtibus protegamur. Per.
¶ In ſcti marci papę ⁊ cõf. Oro
Exaudi,dñe,preces nr̃as:
⁊ intercedente btõ mar-
co cõfeſſore tuo atqꝫ pontifice:
ſupplicationes noſtras placa
tus intende. Per dñm. Secr.
Accepta tibi ſit,dñe,ſacra
tę plebis oblatio: pro tuo
rũ honore ſanctorũ:quorum ſe
meritꝫ percepiſſe de tribulatio
ne cognoſcit auxilium. Per do
minum noſtrum. Poſt coĩo.
Da,quęſumus domine,fi-
delibus populis: ſancto-
rum tuorum ſemper veneratio
ne lętari:⁊ eorꝫ perpetua ſup
plicatione muniri. Per domi-
num noſtrum Jeſuꝫ.¶ In ſan
ctorum martyrum dionyſij,ru
ſtici:⁊ Eleutherij. Oratio.
Deus qui hodiernam diẽ Oſe.
beatum dionyſium mar- 9.
tyrem tuum: virtute conſtãtię
in paſſione roboraſti: quiqꝫ il-
li ad prędicanduꝫ gẽtibus glo

riã tuã:ruſticum ⁊ eleutheriuz
ſociare dignatus es:tribue no
bis q̄s:ex eorũ imitatione: pro
amore tuo proſpera mundi de
ſpicere:⁊ nulla ei⁹ aduerſa for
midare. Per dñm. Secreta.
OBlata tibi, dñe, munera
populi tui:pro tuorũ ho-
nore ſanctorum martyrum dio
niſij,ruſtici ⁊ eleutherij:ſuſcipe
propitius queſumus: ⁊ eorum
nobis ĩterceſsione ſanctifica.
Per dominum. Poſt cõmũio
SVmptis,dñe,ſacramen-
tis q̄s:vt ĩtercedentibus
beatis martyribus tuis dioni-
ſio,ruſtico,⁊ eleutherio: ad re-
dẽptionis ęternę proficiamus
augmẽtũ. Per dominum nr̃z.
Die. 11. ¶ In prima tranſlatione ſan-
cti auguſtini. Introitus.
Eccl. 15. IN medio eccleſię a
peruit os eius: ⁊ im
pleuit eum dñs ſpũ
ſapientię ⁊ intellec-
tus:ſtola glorię induit euz. Ps.
Ps. 91. Bonũ eſt confiteri dño:⁊ pſal-
lere noĩ tuo altiſsime. ℣. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Oratio.
DEus omniuz impertitor
donorum:per quem hũc
diem beati auguſtini confeſſo-
ris tui atq; pontificis veneran
da tranſlatione iocundas:quę
ſumus:eius precibus glorioſis
nos de terrenis transferri ad
conſortia beatoruz. Per dñm.
Epla. Teſtificor coram deo ⁊
chriſto ieſu. in coi vnius confe
ſſoris. Gra. Os iuſti meditabi Ps.
tur ſapientiã:⁊ lingua eius loq̄ 36.
tur iudiciũ. ℣. Lex dei eius in
corde ipſius:⁊ non ſupplanta-
buntur greſſus eius. Alla. ℣
Auguſtine lux doctorũ:firma-
mamentũ eccleſię:malleus he
reticorum:ſummum vas ſcien-
tię:pro tuis fidelibus roga de-
um queſumus. Euangelium.
Vos eſtis ſal terrę. in coi confe
ſſorũ. Off. Iuſtus vt palma Ps.
florebit:ſicut cedrus quę in li- 91.
bano eſt multiplicabitur. Secr̃
SAncti auguſtini tui ſolẽ-
nia nos q̄ſumus dñe,vbi-
q; lętificent vt dum eius tranſ
lationem ⁊ merita recolimus:
patrocinia ſentiamus. Per do
minuz. Coio. Fidelis ſeruus Ma
⁊ prudens:quem conſtituit do tth
minus ſuper familiam ſuaz: vt 24.
det illis in tempore tritici men-
ſuram. Poſt communio.
QVęſumus omnipotẽs de
us:vt qui cęleſtia alimenta pce
pimus:intercedente beato au
guſtino confeſſore tuo atq; põ
tifice per hęc contra omnia ad
uerſa muniamur. Per dominũ
noſtrum Jeſum chriſtum filiuz
tuum:q̃ tecũ. ⁊c. ¶ In ſcti ca- Die.
lixti papę ⁊ martyris. Introi. 14.

SAcerdotes dei be
nedicite dñm: ſancti
⁊ humiles corde lau
date deum. ps. Be-
ps. 102. nedicite oĩa opera domini dño
laudate ⁊ ſuperexaltate euꝫ in
ſecula. ℣. Gloria pri. Oratio.
DEus qui conſpicis ex no
ſtra infirmitate deficere:
ad amorẽ tuũ nos miſericordi-
ter: p ſanctorũ tuorum exẽpla
ps. 88. reſtaura. Per. Gra. Inueni
dauid ſeruũ meũ: oleo ſctõ vn-
xi eum: manus enim mea auxi-
liabitur ei: ⁊ brachiũ meũ con-
fortabit euꝫ. ℣. Nihil proficiet
inimicus in eo: ⁊ filius iniquita
tis nõ nocebit ei. Alla. ℣. A-
mauit eum dñs ⁊ ornauit euꝫ:
ſtolam glorie induit eum. Off.
ps. 88. Ueritas mea ⁊ miſericordia
mea cum ipſo: ⁊ ĩ nomine meo
exaltabitur cornu eius. Secr.
MYſtica nobis, dñe, proſit
oblatio: que nos ⁊ a rea-
tibus noſtris expediat: ⁊ ppe-
tua ſaluatione cõfirmet. Per.
luc. 12. Coĩo. Beatus ſeruus: quẽ cũ
venerit dominus: inuenerit vi-
gilantẽ: amẽ dico vobis: ſuper
oĩa bõa ſua ꝯſtituet eũ. Poſtc.
QUeſum⁹ ops de⁹: vt rea-
tũ nr̃ꝫ mũera ſacra purifi
cẽt: ⁊ recte viuendi nobis ope-
rẽtur effectum. Per dominuꝫ.
¶ In ſcti angeli cuſtodis. In.
BEnedicite dominũ
omnes angeli eius: ps. 102.
potentes virtute: q̃
facitis verbum eius
ad audiendã vocẽ ſermonũ ei⁹
ps. Benedic anima mea domi
no: ⁊ omnia que intra me ſunt: ibi.
noĩ ſctõ eius. ℣. Glia. Oratio.
DEus qui ineffabili proui
dentia ſanctos angelos
tuos ad noſtram cuſtodiã mit-
tere dignaris: largire ſupplici-
bus tuis: ⁊ eorum ſemper pro-
tectione d̃fendi: ⁊ eterna ſocie
tate gaudere. Per dominum.
Lectio malachie prophe. c. iij.
HEc dicit dñs deus. Ecce
ego mitto angelum meũ:
⁊ preparabit viam ante facieꝫ
meam: ⁊ ſtatim veniet ad tem-
plũ ſanctũ ſuũ dominator quẽ
vos queritis: ⁊ angelus teſta-
menti quem vos vultis. Ecce
venit dicit dominus exercituũ.
Et quis poterit cogitare dieꝫ
aduẽtus eius? Et quis ſtabit
ad videndum eum? Ipſe enim
quaſi ignis conflans: ⁊ quaſi
herba fullonuꝫ. Et ſedebit cõ
flans ⁊ emundans argentũ: ⁊
purgabit filios leui. Et cola-
bit eos q̃ſi auꝝ ⁊ q̃ſi argentũ:
⁊ erũt dño offerentes ſacrificia
in iuſtitia. Et placebit dño ſa-
crificiũ iuda ⁊ hieruſalẽ: ſicut
dies ſeculi: ⁊ ſicut anni antiq̃.

Dicit dñs omnipotens. Ps.
Benedicite dominuꝫ omnes
angeli eius: potẽtes virtute: q̃
facitis verbum eius. Bene-
dic anima mea dominũ: ⁊ oĩa ĩ
teriora mea nomẽ ſanctũ eius.
℣. Sancti angeli cuſtodes no
ſtri: defendite nos in prelio: vt
non pereamur in tremendo iu
dicio. Sequentia ſancti euan-
gelii ſecundũ Matth. c. xviij.
In illo tp̃e. Acceſſerunt
diſcipuli ad ieſuꝫ dicẽtes.
Quis putas maior eſt ĩ regno
celorũ? Et aduocãs ieſus par
uulũ: ſtatuit eum in medio eorꝫ
⁊ dixit. Amen dico vobis: niſi
conuerſi fueritis ⁊ efficiamini
ſicut paruuli: non intrabitis in
regnũ celorũ. Quicunqꝫ ergo
humiliauerit ſe ſicut paruulus
iſte: hic maior eſt in regno celo
ruꝫ. Et qui ſuſceperit vnũ par
uulum talẽ in nomine meo: me
ſuſcipit. Qui aũt ſcandalizaue
rit vnũ de puſillis iſtis: qui ĩ me
credunt: expedit ei: vt ſuſpẽda
tur mola aſinaria in collo eius
⁊ demergatur in profundũ ma
ris. Veh mundo à ſcandalis.
Neceſſe eſt enĩ vt veniant ſcan
dala. Veruntamẽ veh homini
illi per quem ſcandaluꝫ venit:
Si autẽ manus tua vel pes tu
us ſcandalizat te: abſcinde eũ,
⁊ proijce abs te. Bonũ eſt tibi
ad vitã ingredi debilẽ vel clau
dum: q̃ꝫ duas manus vel duos
pedes habentẽ mitti in ignem
eternũ. Et ſi oculus tuus ſcan
dalizat te: erue eũ: ⁊ proijce abſ
te. Bonum eſt tibi cum vno o-
culo in vitam intrare: q̃ꝫ duos
oculos habentem mitti in ge-
hennã ignis. Videte ne contẽ
natis vnum ex his puſillis. Di
co enĩ vobis: quia angeli eoruꝫ
ſemper vidẽt faciẽ patris mei
qui in celis eſt. Offerto. Ado
rate dominũ omnes angeli ei⁹
miniſtri eius facientes verbuꝫ
illius: ad audiendã vocẽ ſermo
nũ eius. alleluia. Secre.
Suſcipe, dñe, mũera q̃ pro
ſanctorũ angelorũ tuorum ve-
neratione deferimus: ⁊ cõcede
propitius: vt perpetuis eorum
preſidijs â preſentibus pericu
lis liberemur: ⁊ ad vitã perue-
niamus eternam. Per. Com.
Benedicite omnes angeli do
mini dñm: hymnum dicite ⁊ ſu
perexaltate eũ in ſcl'a. Poſtcõ.
Sumpſimus, domine, di-
uina myſteria ſanctorum
angelorum tuorum feſtiuitate
letantes: queſumus: vt eorum
patrocinijs ab hoſtiuꝫ iugiter
liberemur inſidijs: ⁊ cõtra oĩa
aduerſa ſua ſemp̱ protectione
muniamur. Per. ¶ In ſancti
Luce euangeliſte. Introitus.

die. 18.

Mihi autē nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principat⁹ eoꝝ. Ps. Dñe probaſti me et cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſsionē meam ⁊ reſurrectionē meā. ℣. Gloria patri. Oratio.

Interueniat pro nobis, q̄ſum⁹ dñe, ſanctus tu⁹ lucas euāgeliſta: q̄ crucis mortificationē iugiter in ſuo corpore pro tui nominis honore portauit. p. Lcō ezechie. prophē. c. j

Similitudo vultus quatuor animalium: facies hoīs ⁊ facies leonis a dextris ipſoꝝ q̄tuor. Facies āt bouis a ſiniſtris ipſoꝝ q̄tuor: ⁊ facies aq̄le deſuper ipſoꝝ quatuor. Et facies eoꝝ ⁊ pēne eoꝝ extente deſuper. Due pēne ſingulorū iungebātur: ⁊ due tegebāt corpora eoꝝ. Et vnumquodq̄ eorum: corā facie ſua ambulabat Ubi erat ipetus ſpiritus: illuc gradiebantur: nec reuertebātur cum ambularent. Et ſimilitudo animalium: ⁊ aſpectus eorum quaſi carbonum ignis ardentium: ⁊ quaſi aſpect⁹ lāpadarū. Hec erat viſio diſcurrens in medio animalium: ſplēdor ignis: ⁊ de igne fulgur egrediens. Et animalia ibant ⁊ reuertebantur: in ſimilitudinem fulguris coruſcantis. Gradu.

In omnem terrā exiuit ſonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre verba eorum. ℣. Celi enarrāt gloriam dei ⁊ opera manuum eius annunciat firmamētū. Alla ℣. Ego vos elegi de mundo: vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fructus veſter maneat. Sequētia ſcti euāgelij ſcdm Lucā. ca. x.

In illo tēpore. Deſignauit dominus ⁊ alios ſeptuagintaduos: ⁊ miſit illos binos ante faciem ſuā: in omnē ciuitatem ⁊ locum quo erat ipſe venturus. Et dicebat illis. Meſsis quidem multa: operarij autem pauci. Rogate ergo dominum meſsis: vt mittat operarios in meſſem ſuam. Ite: Ecce ego mitto vos: ſicut agnos inter lupos. Nolite portare ſacculum neq̄ peram: neq̄ calciamenta: ⁊ neminem per viam ſalutaueritis. In quācumq̄ domum intraueritis: primū dicite. Pax huic domui. Et ſi ibi fuerit filius pacis: requieſcet ſuper illum pax veſtra. Si autem ad vos reuertetur. In eadem autem domo manete: edentes ⁊ bibentes que apud illos ſunt. Dignus eſt enim operarius mercede ſua. Nolite tranſire de domo in domū. Et in quamcumq̄ ciuitatem intra

ueritis:⁊ ſuſceperint vos:man
ducate ,que apponuntur vo-
bis. Et curate infirmos qui in
illa ſunt:⁊ dicite illis. Appro-
pinquabit in vos regnum dei.
Offertorium. Mihi autem ni
ps. 138 mis honorificati ſunt amici tui
deus:nimis confortatus ē pri-
cipatus eorum. Secre.
Donis nos celeſtibus:da
queſumus domine,libera mē-
te ſeruire:vt munera que defe
rimus: interueniente beato e-
uangeliſta tuo luca: ⁊ medelā
nobis operent̄ ⁊ gloriā. Per.
Prefatio de apoſtolis. Coio.
Vos qui ſecuti eſtis me:ſede-
bitis ſuper ſedes: iudicantes
duodecim tribus iſraël. Poſtc
Preſta,queſumus omni-
potens deus: vt quod de
ſancto altari tuo accepimus:p
cibus beati euangeliſte tui lu-
ce:ſanctificet animas noſtras:
per qđ tui eſſe poſsimus. Per
¶ In ſanctorum martyrū chri
ſanti ⁊ darie. Introitus.
die. 25. Iudicāt ſcti gētes ⁊
ſap. 3. dn̄antur pplis: ⁊ re
gnabit dn̄s illoꝝ i p
petuū. Ps. Exulta-
te iuſti in dn̄o:rectos decet col-
ps. 32. laudatio. ℣. Gloria. Oratio.
Beatorū martyrū tuoꝝ
dn̄e:chryſāti ⁊ darie: q̄s
adſit nobis oīo:vt quos vene-
ramur obſeqo: eorū piuꝫ iugi
expiamur auxiliū. p. Epl. Sa-
piētiā ātiquo. in coi plu. m. Gl.
Clamauerūt iuſti ⁊ dn̄s exau ps. 33.
diuit eos:⁊ ex oīb9 tribulatioīb9
eoꝝ liberauit eos. ℣. Iuxta eſt
dn̄s hꝫ q̄ tribulato ſūt corde: ⁊
humiles ſpiritu ſaluabit. Al.
℣. Scti tui dn̄e bn̄dicēt te:glīā
regni tui dicēt. Euā. Attēdite
à fer. i coi plu. m. Off. Letā- ps. 31.
mini i dn̄o ⁊ exultate iuſti ⁊ glīa
mini oēs recti corde. Secreta.
Populi tui q̄s dn̄e tibi gra
ta ſit hoſtia:q̄ i natalitijs
ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ chryſāti
⁊ darie ſolēnitatib9 imolat̄. p.
Co. Dico āt vobꝫ amicꝫ meꝫ: luc. 12.
ne terreamini ab his qui vos
perſequuntur. Poſt coio
Myſticꝫ dn̄e repleti ſumus
votꝫ ⁊ gaudijs:p̄ſta q̄s: vt iter
ceſsioīb9 ſctoꝝ martyꝝ tuoꝝ
chryſāti ⁊ darie:q̄ tpalr agim9
ſpūalr ꝯſeq̄mur. Per. ¶ In vi die. 25.
gilia apoſto. ſymo. ⁊ iude. Int.
Intret in cōſpectu
tuo dn̄e gemitus cō
peditoꝝ:redde vici
nis noſtris ſeptuplū
in ſinu eoꝝ:vindica ſanguineꝫ
ſanctoꝝ tuoꝝ qui effuſus eſt. ps. 78.
Ps. Deus venerunt gentes i he
reditatē tuā polluerunt tēplū
ſctūꝫ tuū: poſuerūt hieruſalē i
pomoꝝ cuſtodiā. ℣. Glia. Oro

Concede q̄s op̄s deus:vt
ſicut apoſtoloꝝ̄ tuoꝝ̄ ſy
monꝫ ⁊ iudę glorioſa natalitia
prȩuenimus:ſic ad tua benefi
cia pro merenda: maieſtatē tu
am pro nobis ipſi prȩueniant.
Ps. Per. Grad. Vindica dn̄e ſan
78. guinē ſctōꝝ tuoꝝ̄ qui effuſus
eſt. ℣. Poſuerunt mortalia ſer
uoꝝ̄ tuoꝝ̄ eſcas volatilib⁹ cȩ
li:carnes ſanctoꝝ tuoꝝ̄ beſtijs
terrȩ. Off. Exultabūt ſancti
in gloria:lętebuntur in cubili
bus ſuis:exultationes dei ī fau
cibus eorum. Secreta.
Muneribus nr̄is, dn̄e, apo
ſtoloꝝ̄ ſymonis ⁊ iudę feſta p̄
cedimus:te ſuppliciter deprȩ
cātes:vt q̄ conſcientię noſtrȩ p̄
pediuntur obſtaculis: illorum
meritis grata reddāt. p. Com.
Poſuerunt mortalia ſeruorū
tuoꝝ̄ dn̄e:eſcas volatilib⁹: car
nes ſctōꝝ tuoꝝ̄ beſtijs terrȩ:ſe
cūdū magnitudinē brachij tui
poſſide filios morti punitorū.
Sumpto, dn̄e, ſa- Poſt c.
cramēto ſuppliciter dep̄
camur:vt intercedētibus bea
tis apl'is tuis ſymone ⁊ iuda:
qđ tēporaliter gerimus: ad vi
Die. tā capiam⁹ ęternā. p. ¶ In fe
28. apl'o. ſy. ⁊ iu. int.
Mihi aūt nimis ho
Ps. norati ſunt amici tui
138. deus:nimis cōforta
tus eſt principatus eorum. Ps.
Dn̄e ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me ibi.
tu cognouiſti ſeſſionē meā ⁊ re
ſurrectionē meā. ℣. Glia. Ora.
Deus qui nos ꝑ btōs apo
ſtolos tuos ſymonē ⁊ iu
dā:ad agnitionē tui nominis
venire tribuiſti:da nobis eoꝝ̄
gloriā ſempiternā:⁊ proficien
do celebrare:⁊ celebrando ꝓfi
cere. Per. Gra. Conſtitues eos Ps.
principes ſup omnē terrā: me 44.
mores erūt nōis tui domine ℣.
Pro patribus tui nati ſunt ti ibi.
bi filij:propterea populi confi
tebūtnr tibi. Alla. ℣. Nimis Ps.
honorati ſunt amici tui deus:ni 138.
mis confortatus eſt p̄ncipatus
eoꝝ̄. Offer. In omnem terrā
exiuit ſonus eoꝝ̄:⁊ in fines or
bis terrę verba eoꝝ̄. Secreta.
Gloriā, dn̄e, ſanctoꝝ̄ apo
ſtoloꝝ̄ tuoꝝ̄ ꝑpetuā ve
nerātes:q̄s: vt eaꝫ ſacris my
ſterijs expiati:dignius celebre
mus. Per dominū nr̄ꝫ. Com.
Uos qui ſecuti eſtis me ſede
bitis ſup ſedes:iudicātes duo
decim tribus iſraēl. Poſtcom.
Perceptis, domine ſacra
mentis ſuppliciter exora
mus:vt intercedentibus bea
tis apoſtolis tuis ſymone ⁊ iu
da:quę pro illorum venerāda
gerimus paſſione:nobis profi
ciant ad medelam. Per dn̄m.

¶ In vigilia oiuʒ ſctō℞. Intr.
Iudicant ſancti gē
tes: ⁊ dñātur pplis
⁊ regnabit dñs de⁹
illorum in perpetuū
Ps. Exultate iuſti i dño: rectos
decet collaudatio. ℣ Glia. Orō
Domine deus noſter: mul
tiplica ſup nos grāʒ tuaʒ
⁊ quorum p̄uenimus glioſa ſo
lennia: tribue ſubſequi in ſanc
ta profeſſione letitiā. p. Lcō li
bri apoca. btī Joānis apli ca. v
In diebus illis. Ecce ego
ioannes vidi i medio thro
ni: ⁊ quatuor aīalium: ⁊ in me
dio ſeniorum: agnum ſtantem
tanq̄ occiſum: habentem cor
nua ſeptem: ⁊ oculos ſepteʒ: q̄
ſunt ſepteʒ ſpiritus dei: miſſi in
oēʒ terraʒ. Et venit ⁊ accepit
librū de dextera ſedentis i thro
no. Et cū apuiſſet librum: qua
tuor aīalia ⁊ viginti quattuor
ſeniores ceciderunt corā agno
habentes ſinguli cytharas et
phialas aureas plenas odora
mentorum: q̄ ſunt orōnes ſan
ctorum. Et cātabāt cāticuʒ no
uum: dicētes. Dignus es dñe
accipere librum: ⁊ ſoluere ſig
nacula eius: quoniā occiſus es
⁊ redemiſti nos deo in ſangui
ne tuo ex omni tribu: ⁊ lingua:
⁊ populo: ⁊ natiōe: ⁊ feciſti nos
deo noſtro regnum: ⁊ ſacerdo
tes: ⁊ regnabimus ſuper terrā
Et vidi ⁊ audiui vocē āgelorū
multorum in circuitu throni:
⁊ ſeniorū: ⁊ quattuor anima
lium. Et erat numerus eorum
milia milium voce magna dicē
tium. Dignus eſt agn⁹ qui oc
ciſus eſt: accipere virtutem: et
diuinitatem: ⁊ ſapientiam: et
fortitudinem: ⁊ honorē: ⁊ glori
am ⁊ bñdictionē in ſecula ſecu
lorū. Amen. Gra. Exultabūt ps. 146
ſancti in gloria: letabuntur i cu
bilibus ſuis. ℣ Cātate dño cā
ticū nouum: laus eius in eccle ps. 148
ſia ſctōrū. Seqn. ſancti euan
gelii ſecunduʒ Lucam. cap. vj
In illo tempore. Deſcen
dēs Jeſus de mōte ſtetit
in loco campeſtri ⁊ turba diſci
pulorum eius: ⁊ multitudo co
pioſa plebis ab omni iudea et
hieruſalem: ⁊ maritima ⁊ tyri
⁊ ſydonis: q̄ venerant vt audi
rent euʒ: ⁊ ſanarentur a lāguo
ribus ſuis. Et qui vexabantur
a ſpiritibus īmundis curaban
tur. Et oīs turba querebat eū
tangere: quia virtus de illo exi
bat: ⁊ ſanabat omnes. Et ipſe
eleuatis oculis ī diſcipulos ſu
os: dicebat. Btī paupes: quo
niam veſtrum eſt regnum dei.
Beati qui nunc eſuritis: quo
niam ſaturabimini. Beati qui
nunc fletis: quia ridebitis

Beati eritis cũ vos oderint ho
mines: ⁊ cum ſeparauerit vos
⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerint no
men veſtrum tanq̃ maluꝫ pro
pter filiũ hoĩs. Gaudete ĩ illa
die ⁊ exultate: ecce enĩ merces
veſtra multa eſt in cęlis. Off.
Exultabunt ſancti in gloria lę
tabuntur in cubilibus ſuis: e-
xultationes dei ĩ faucibꝰ eorũ.
Altare tuũ domine Sec.
deus muneribus cumula
mus oblatis: quęſumꝰ: vt ad ſa
lutẽ noſtrã: omnium ſanctoruꝫ
tuorũ pręcatione proficiãt quo
ſap rũ ſolẽnia vẽtura pcurrimꝰ. p.
3 Com. Iuſtorũ animę in ma-
nu dei ſunt: ⁊ non tanget illos
tormẽtũ malitię: viſi ſunt oculꝫ
inſipientiuꝫ mori: illi autẽ ſunt
in pace. Poſt cõmunio.
Sacramentis dñe ⁊ gau-
dijs optata celebritate exple-
tis, quęſumus: vt eorũ precibꝰ
adiuuemur: quorũ recordatio-
nibus exhibentur. Per domi
die. num noſtrum Jeſum chriſtuꝫ.
1. ¶ In feſto oĩum ſctõrum. Int.
Gaudeamꝰ omnes
in dño: diẽ feſtuꝫ ce-
lebrãtes ſub honore
ſctõruꝫ oĩuꝫ ꝺ quorũ
ſolẽnitate gaudẽt angeli: ⁊ col
laudant filiũ dei. ps. Exultate
ps. 80. iuſti in dño: rectos decet collau
datio. ℣ Gloria patri. Oratio.

Omnipotens ſempiterne
deus: qui nos omniũ ſan
ctorum tuoruꝫ merita: ſub vna
tribuiſti celebritate venerari:
quęſumus: vt deſideratam no
bis tuę propitiationis abũdã-
tiam: multiplicatis interceſſo-
ribus largiaris. Per dominuꝫ
noſtrum Jeſum chriſtũ filium.
Lectio libri apocalipſis beati
Joannis apoſtoli. capi. vij.
In diebus illis. Ecce ego
ioãnes vidi alteruꝫ ange
lum aſcendentem ab ortu ſolꝫ:
habentem ſignum dei viui. Et
clamauit voce magna quatuor
angelis: quibus datum eſt no-
cere terrę ⁊ mari, dicens. Noli
te nocere terrę ⁊ mari neq̃ ar
boribus: quoadusq̃ ſignemus
ſeruos dei noſtri in frontibus
eorum. Et audiui numerum ſi
gnatorum: centum quadragin
ta quatuor milia ſignati: ex om
ni tribu filiorum iſraël. Ex tri-
bu iuda: duodecim milia ſigna
ti. Ex tribu ruben: duodecĩ mi
lia ſignati. Ex tribu gad: duo-
decim milia ſignati. Ex tribu
aſer: duodecĩ milia ſignati. Ex
tribu neptalim: duodecim mi-
lia ſignati. Ex tribu manaſſe:
duodecim milia ſignati. Ex tri
bu Symeon: duodecim milia
ſignati. Ex tribu Leui: duo-
decim milia ſignati. Ex tri-

bu iſachar: duodecim milia ſi-
gnati. Ex tribu zabulon: duo-
decim milia ſignati. Ex tribu
ioſeph: duodeciꝫ milia ſignati.
Ex tribu beniamin: duodecim
milia ſignati. Poſt hec vidi tur
bā magnam: quā dinumerare
nemo poterat: ex oībus genti-
bus: ꝛ tribubus: ꝛ populis: ꝛ li
guis ſtantes ante thronū in cō
ſpectu agni: amicti ſtolis albis
ꝛ palme in manibus eoꝝ. Et
clamabāt voce magna dicētes
Salus deo nr̄o: qui ſedet ſup
thronū ꝛ agno. Et oēs angeli
ſtabant in circuitu throni ꝛ ſe-
nioꝝ: ꝛ quatuoꝛ animaliū. Et
ceciderunt in conſpectu thro-
ni in facies ſuas: ꝛ adoꝛauerūt
deum dicētes. Amen. Benedi
dictio ꝛ claritas ꝛ ſapientia ꝛ
gratiarū actio: honoꝛ: virtus: ꝛ
foꝛtitudo deo nr̄o: i ſecula ſecu
os. loꝝ. Amē. Gra. Timete dn̄m
3. oēs ſcti ei⁹: qm̄ nihil deeſt timē
tibus eū. ℣. Inq̄rētes āt dn̄m:
ibi. nō deficiēt oī bono. Alla. ℣.
Venite ad me oēs q̄ laboꝛatis
ma tth ꝛ onerati eſtꝫ: ꝛ ego reficiā vos
11. Alla. ℣. Hec ē vera fraterni
ibi. tas: q̄ vicit mūdi crimina: xp̄m
ſecuta ē iclyta: tenēs regna ce
leſtia. Sequentia ſancti euan-
gelii ſecundū Matthe. cap. v.
In illo tpe. Vidēs Jeſus
turbas: aſcēdit in montē.
Et cū ſediſſet: acceſſerūt ad eū
diſcipuli eius. Et aperiens os
ſuū docebat eos dicens. Bea-
ti paupes ſpū: quoniā ipſoꝝ
eſt regnū celoꝝ. Beati mites:
quoniā ipſi poſsidebūt terrā.
Beati qui lugēt: quoniā ipſi ꝯ
ſolabuntur. Btī qui eſuriunt ꝛ
ſitiunt iuſtitiā: quoniā ipſi ſatu
rabūtur. Beati miſericoꝛdes:
quoniā ipſi miſericoꝛdiā conſe
quent̄. Btī mūdo coꝛde: quoni
aꝫ ipſi deū videbunt. Btī paci
fici: quoniā filij dei vocabunt̄.
Btī q̄ ꝑſecutionē patiūtur pro
pter iuſtitiā: quoniā ipſoꝝ re-
gnū celoꝝ. Btī eſtis cuꝫ male-
dixerit vobꝫ hoīes: ꝛ perſecuti
vos fuerit: ꝛ dixerit oē malū ad
uerſuꝫ vos mētiētes propt̄ me.
Gaudete ꝛ exultate: qm̄ mer-
ces vr̄a copioſa ē i celꝫ. Offer.
Iuſtoꝝ aīe i mān dī ſunt: ꝛ nō ſap̄
tāget illos toꝛmētū moꝛtꝫ: viſi 3.
ſūt ocl'ꝫ īſipiētiuꝫ moꝛi: illi autē
ſunt in pace. Secreta.
Munera tibi dn̄e nr̄e deuo
tiōis offerim⁹: q̄ ꝛ ꝓcūctoꝝ tibi
grata ſint honoꝛe iuſtoꝝ: ꝛ nob
ſalutaria te miſerāte reddāt̄. p
Cō. Beati mundo coꝛde: quo ma tth.
niam ipſi deuꝫ videbunt: bea- 5.
ti pacifici: quoniā filij dei voca
buntur: beati q̄ ꝑſecutionē pa-
tiunt̄ propter iuſtitiā: qm̄ ipſo
ꝛuꝫ ē regnuꝫ celoꝛuꝫ. Poſt cō.

DA q̄s, dn̄e, fidelibus po-
pulis: oīum sanctoꝝ̄ tuo-
rū semper veneratione letari:
⁊ eoꝝ perpetua supplicatio-
ne muniri. Per dominū nr̄m.

¶ In sancti cesarij marty. Ora.

DEus qui nos bt̄i cesarij
martyris tui annua solē-
nitate letificas: cōcede propiti
us: vt cuius natalitia colimus:
etiā actiones imitemur. P. Sec.

HOstias tibi, dn̄e, beati ce
sarij martyris tui dicatas
meritis: benignus assume: ⁊ ad
perpetuū nobis tribue proue-
nire subsidium. Per. Post co.

QUesumus, omnipotens
de⁹, vt qui celestia alimē
ta percepim⁹: intercedēte bea
to cesareo martyre tuo: p hec
contra omnia aduersa munia-
mur. Per. ¶ In sanctorum marty.
quatuor coronatorū. Introit⁹.

Intret in cōspectu
tuo dn̄e gemitus cō
ps. 78. peditoꝝ: redde vici
nis nostris septuplū
in sinu eoꝝ: vindica sanguinē
sanctoꝝ tuoꝝ qui effusus est.
Ps. De⁹ venerunt gentes ī he
ibi. reditatē tuam polluerunt tem
plū sanctū tuū: posuerūt hieru
salē ī pomoꝝ custodiā. ℣. Glia.

PResta quesumus, Ora.
oīps deus, vt q̄ gloriosos
martyres claudiū, nicostratū,
castoriū, simphorianū atq̄ sim
pliciū: fortes in sua confessiōe
cognouimus: pios apud te ī no
stra intercessione sentiamus. ps.
Per. Gra. Uindica dn̄e san- 78.
guinē sanctoꝝ tuoꝝ q̄ effusus
est. ℣. Posuerunt mortalia ser
uoꝝ tuoꝝ escas volatilibus ce
li: carnes sanctoꝝ tuorum be-
stijs terre. Alla. ℣. Laudate
dn̄m ī sanctis eius: laudate eū
in firmamēto virtutis ei⁹. Off.

Anima nr̄a sicut passer erepta ē
d laq̄o venātiū: laq̄us cōtritus
est: ⁊ nos liberati sumus. Sec.

BEnedictio tua, dn̄e, larga
dscēdat: q̄ ⁊ munera nr̄a:
deprecantibus sanctis tuis: ti
bi reddat accepta: ⁊ nobis sa-
cramētū redēptionis efficiat. ps.
Per. Co. Posuerunt morta- 78.
lia seruoꝝ tuoꝝ domine escas
volatilibus celi: carnes sctōꝝ
tuoꝝ bestijs terre: scdm ma-
gnitudinē brachij tui posside
filios morti punitoꝝ. Post cō.

CElestib⁹ refecti sacris et
gaudijs: supplices te dn̄e
dp̄camur: vt quoꝝ glīam trium
phis: ꝓtegamur auxilijs. P. do.

¶ In sancti theodori mart. Ora.

DE⁹ q̄ nos beati theo dori
martyris tui: ꝯfessiōe gl̄iosa
circūdas ⁊ ꝓtegi: p̄sta nob: ex
ei⁹ imitatione ꝓficere: ⁊ oōne
fulciri. Per dn̄m nr̄m. Secreta.

SUſcipe, dñe, fideliũ pre-
ces cũ oblationibus ho-
ſtiarũ: ⁊ intercedente btõ theo
doro martyre tuo: per hec pie
deuotionis officia: ad celeſtem
gloriã trãſeam⁹. p. Poſt cõio.
PReſta nobis, queſumus
dñe, intercedente beato
theodoro martyre tuo: vt qḋ
ore contingimus: pura mente
capiam⁹. Per. ¶ In ſcti mar-
tini epi. ⁊ confeſſoris. Introit⁹
Statuit ei dñs teſta
mẽtũ pacis: ⁊ princi
pẽ fecit eũ: vt ſit illi
ſacerdotij dignitas
ps. 131. i eternũ. ps. Memẽto dñe da-
uid: ⁊ omnis mãſuetudinz ei⁹.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
DEus q̇ cõſpicis: q2 ex nul
la nr̃a virtute ſubſiſtim⁹:
concede propitius: vt interceſ
ſione bti martini ↄfeſſoris tui
atq3 põtificis: cõtra oĩa aduer
ſa muniamur. p. Gra. Ecce ſa
ſap 94. cerdos magn⁹: q̇ in dieb⁹ ſuis
placuit deo. ℣. Nõ ẽ inuẽtus ſi
mil3 illi: q̇ cõſeruaret legẽ excel
ſi. Alla. ℣. Btũs vir ſanctus
martin⁹ vrb3 turonis reqeuit:
que3 ſuſcepunt angeli atq3 ar-
chãgeli throni: dñationes ⁊ vir
ps 8. tutes. Offertorium. Veritas
mea ⁊ miſericordia mea cum i-
pſo ⁊ in nomine meo exaltabi-
tur cornu eius. Secreta.

DA miſericors de⁹: vt hec
nos ſalutaris oblatio: ⁊ a
ꝓprijs reatibus indeſinẽter ex
pediat: ⁊ ab oĩb⁹ tueat̃ aduer-
ſis. p. Cõ. Btũs ſeru⁹: quẽ cũ luc 12.
venerit dñs inuenerit vigilãtẽ:
amen dico vobis ſuper omnia
bona ſua cõſtituet eũ. Poſt cõ.
PReſta queſum⁹, dñe de⁹
nr̃: vt quorũ feſtiuitate vo
tiua ſunt ſacramẽta: eorũ nob3
ſalutaria ĩterceſsiõe reddãt̃. p
¶ In ſcti mẽne martyr. Orõ
PReſta queſum⁹ oĩps de⁹
vt qui bti mẽne martyr3
tui natalitia colimus: interceſ-
ſione eius: in tui nominis amo-
re roboremur. Per. Secreta.
MUneribus nr̃is queſum⁹
dñe: precibuſq3 ſuſceptis
⁊ celeſtibus nos mũda myſte-
rijs: ⁊ clementer exaudi. Per.
DA q̃s dñe deus Poſt cõ.
nr̃: vt ſicut tuorum cõme-
moratione ſanctorũ: tempora-
li gratulamur officio: ita perpe
tuo letemur aſpectu. Per dñ3.
¶ In ſctẽ eliſabeth. Oratio.
TUorũ corda fideliũ deus
miſerator illuſtra: ⁊ btẽ e-
liſabeth ꝓcib⁹ glioſis fac nos
ꝓſpa mũdi ḋſpicere: ⁊ celeſti ſẽ
per ↄſolatione gaudere. Per.
MUnera, domine, Sec.
noſtre deuotionis offe-
rimus: vt tibi grata: nobiſq3 ſa

lutari a beatę eliſabeth pia ſup
plicatione reddātur. p. Poſtc.
Q Ueſumus omnipotēs d̄s: vt quos ſalutaribus
dignat⁹ erudire myſterijs: be
atę eliſabeth iterceſsio glorio-
ſa reficiat cęleſtibus alimētis.
die. 13. Per. ¶ In feſto preſentatio-
nis virginis marię miſſa ppria
require in fine miſſalis. ¶ In
fctē cecilię virg. ⁊ marty. Int.
ps. 118. L Oquebar d̄ teſtimo
nijs tuis in conſpe-
ctu regum: ⁊ non cō
fundebar: ⁊ medita
ibi. bar in mandatis tuis: quę dile
xi nimis. ps. Beati imaculati i
via: qui ambulant i lege domi-
ni. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oro
D Eus qui nos annua bea
tę cecilię martyris tuę ſo
lēnitate lętificas: da vt quā ve
neramur officio: etiā pię cōuer
ſationis ſequamur exemplo. p.
ps. 44. Gra. A udi filia ⁊ vide ⁊ incli
na aurē tuā: quia cōcupiuit rex
ſpeciem tuā. ℣. Specie tua et
ibi. pulchritudine tua intende pro
ſpere procede ⁊ regna. Alla.
℣. Quinqꝫ prudētes virgines
acceperunt oleum in vaſis ſuiꝫ
cum lāpadibus: media autem
nocte clamor fact⁹ eſt: ecce ſpō
ſus venit: exite obuiam chriſto
math 25. domino. Offer. O fferentur re
gi virgines poſt eā: proxime eius

H offerentur tibi. Secreta.
H Ec hoſtia, queſumus do-
mine, placationis ⁊ laudis vt i-
tercedente beata cecilia mar-
tyre tua: nos propitiatione tua
dignos ſemper efficiat. Per. ps. 118.
Coio. C onfundantur ſuper-
bi: quia iniuſte iniquitatē fece-
runt in me: ego autē in manda
tis tuis exercebor: in tuis iuſti-
ficationibus vt nō confundar.
S Atiaſti, domine (Poſtc.
familiam tuā muneribus
ſacris: eius queſum⁹ ſemper in
tentione nos refoue: cuius ſolē
nia celebramus. Per dominū.
¶ In fctī clemētis pp ⁊ m. Int. die
D Icit dominus: ſer-
mones mei quos de
di in os tuū: non de- 19
ficient de ore tuo: ad
eſt enī nomē tuū: ⁊ munera tua
accepta erunt ſup altare meo.
Ps. Beatus vir qui timet dn̄m: ps 11
in mandatis eius volet nimis.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.
D Eus qui nos annua bea
ti clementis martyris tui
atqꝫ pontificis ſolēnitate lętifi
cas: concede propitius: vt cui⁹
natalitia colimus: virtutē quo
qꝫ paſsionis imitemur. Per do
minū nr̄m ieſum xp̄m filiū tuū. ps 10
Gra. I urauit dominus: ⁊ nō
pęnitebit eū: tu es ſacerdos in
ęternū: ſecūdū ordinē melchi-

ps. 109. ſedech. ℣. Dixit dominus dn̄o
meo ſede a dextris me;. Alle-
luia. ℣. Hic eſt ſacerdos que;
coronauit dominus. Offerto.
ps. 88. Veritas mea ⁊ miſericordia
mea cum ipſo: ⁊ ī nomine meo
exaltabitur cornu eius. Sec.
Munera, domine, oblata
ſanctifica: ⁊ intercedente
beato clemēte martyre tuo: p
hęc nos a peccatorū noſtroru;
ma maculis emūda. Per dominū.
tth 24 Co[m]io. Beatus ſeruus quem
cum venerit dominus: inuene-
rit vigilantem: amē dico vob;
ſuper omnia bona ſua conſtitu
et eum. Poſt communio.
Corporis ſacri ⁊ pretioſi
ſanguinis repleti libamine: q̄-
ſumus domine deus noſter: vt
quod pia deuotione gerimus:
ītercedēte beato clemēte mar
tyre tuo atq; pōtifice: certa re
dēptiōe capiamus. Per domi
num noſtrum Jeſum chriſtu;.
In ſctē felicitat; marty. Oīo.
die 23. Preſta, queſumus omni-
potens deus: vt beatę fe
licitatis martyris tuę ſolennia
recenſentes: meritis ipſius ꝓ-
tegamur ⁊ precibus. p. Secr.
Vota populi tui, domine,
propitiatus intēde: ⁊ quo
rum nos tribuis ſolennia cele-
brare: fac gaudere ſuffragijs.
Per dominu;. Poſt cōmunio

Supplices te rogamus o-
mnipotens deus: vt inter-
cedentibus ſanctis tuis: ⁊ tua
in nobis dona multiplices: ⁊ tē
pora noſtra diſponas. Per do
minum noſtrū Jeſum chriſtū.
¶ In ſcti chryſogoni m̄. Oīo. die 24.
Adeſto domine ſupplica-
tionib⁹ noſtris: vt qui ex
iniquitate noſtra reos nos eſſe
cognoſcimus: beati chryſogo-
ni martyris tui interceſsione li
beremur. Per dominum nr̄m
Jeſum chriſtū filiū tuū. Secre
Oblatis queſumus domi-
ne placare muneribus: ⁊
intercedente beato chryſogo-
no martyre tuo: à cūctis nos d
fende periculis. Per dominu;
noſtrum Jeſum chriſtum filiū
tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat
in vnitate ſpiritus ſancti deus:
per omnia ſecula ſclo;. Poſtc.
Tui domine perceptione
ſacramenti: ⁊ à noſtr; mū
demur occultis: ⁊ ab hoſtium
liberemur inſidijs. Per domi-
num noſtrum Jeſum chriſtum
filiū tuū. Qui tecū viuit ⁊ reg.
¶ In ſanctę Catherinę virgi die.
nis ⁊ martyris. Introitus. 25.
Vox de cęlis catheri
nę reddit: veni ſpon
ſa glorioſa: veni ſan-
ctiſsima virgo: acci-
pere premium tui certaminis:

inter choros angelorum. Ps. Hec audiēs beata catherina: leta ſurrexit ab oratione: decollata eſt. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſctō. Sicut. Oratio.

Deus qui dediſti legem moyſi: in ſummitate mōtis ſynai: ⁊ in eodem loco per angelos tuos: corpus beatę catherinę virginꝫ ⁊ martyris tuę mirabiliter collocaſti: tribue q̄ſumus: vt eius meritis ⁊ interceſsione: ad monteꝫ qui Chriſtus eſt: valeamus peruenire. Per dominum noſtrū Jeſum Chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deꝰ: per omnia ſecula ſeculorum. Epiſtola de communi virginum. Gradua.

Percuſſa gladio: dat lac pro ſanguine collo: quam manus angelica: ſepeliuit vertice ſyna. ℣. Membris virgineis: olei fluit vnda ſalubris. Alleluia. ℣. Catherina flos roſarum conſolatrix animarum: tuę precis interuentu: angeloruꝫ nos concentu: fac gaudere iugiter. Euangelium de communi virginum. Offertorium. Prudēs ⁊ vigilans virgo: qualis es cuꝫ ſponſo illo qui te elegit de mundo: q̄ꝫ pulchra: q̄ꝫ mirabilis: quanta luce ſpectabilis: inter ſyon iuuenculas: ⁊ hieruſalem filias: thalamo gaudens regio dei coniuncta filio. Secreta.

Munera domine ſacrificij preſentis: quę tibi offerimus in honore ſanctę Catherinę virginis ⁊ martyris tuę: fiant nobis eius precibus vita ꝑpetua: ⁊ te donante ſalus infinita. Per dominum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuuꝫ. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus: per omnia ſecula ſeculoruꝫ. Communio. Aue virginum gemma Catherina: aue ſponſa regis regum glorioſa: aue viua Chriſti hoſtia: tua venerantibus patrocinia: impetrata nō deneges ſuffragia. Poſt cōio.

Sumptis, domine, ſalutis ęternę myſterijs: ſuppliciter dep̄camur: vt ſicut liquor qui de membris beatę Catherinę virginis ⁊ martyris iugiter manat: languidoruꝫ corpora ſanat: ſic eius oratio: cūctas â nobis iniquitates expellat. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ Chriſtum filinm tuuꝫ. Qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritusſancti deus: per omnia ſecula ſeculorum. Amen.

¶ Explicit proprium ſanctoruꝫ.

Incipit co͞e ſanctoꝝ. Jn vigilia vnius apoſtoli. Introit⁹.

EGo autem ſicut oliua ftuctificaui in domo domini: ſperaui in miſericordia dei mei: ⁊ expectabo nomen tuū: quoniam bonum eſt ante conſpectum ſanctorum tuorū. Ps. Quid gloriaris in malitia: qui potens es ĩ iniquitate. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpūi. Oratio.

DA, queſum⁹ omnipotēs deus, vt beati N. apoſtoli tui quam preuenimus veneranda ſolēnitas: ⁊ deuotionē nobis augeat ⁊ ſalutem. Per dominum noſtrū Jeſum xp̄m. Lectio libri ſapientie. ca. xliij.

BEnedictio dn̄i ſuper caput iuſti. Jdeo d̄dit illi dominus hereditatē: ⁊ diuiſit ei partē in tribubus duodecim: ⁊ inuenit gratiam in conſpectu omnis carnis. Et magnificauit eū in timore inimicorū: ⁊ in verbis ſuis monſtra placauit. Glorificauit eum in conſpectu regum: ⁊ oſtēdit illi gloriā ſuā. Jn fide ⁊ lenitate ipſius ſanctum fecit illum: ⁊ elegit eum ex omni carne. Et d̄dit illi cor ad precepta: ⁊ legem vite ⁊ diſcipline: ⁊ excelſū fecit illū. Statuit illi teſtamentum eternum ⁊ circuncixit eum zona iuſtitie. Et induit eum dominus coronam glorie. Gradua. Juſtus vt palma florebit ſicut cedrus libani multiplicabitur ĩ domo domini. ℣. Ad annunciandū mane miſericordiam tuā: ⁊ veritatem tuam per noctem. Sequentia ſancti euangelij ſecūdum Joannem. Capitu. xv.

IN illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Hoc eſt preceptum meum: vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos. Maiorem hac dilectionē nemo habet: vt animā ſuā ponat quis ꝑ amicis ſuis. Vos amici mei eſtis: ſi feceritis que ego precipio vobis. Jā non dicam vos ſeruos: qꝛ ſeruus neſcit quid faciat dominus eius. Vos autē dixi amicos: quia oīa quecūqꝫ audiui à patre meo: nota feci vobis. Non vos me elegiſtis: ſed ego elegi vos. Et poſui vos vt eatis: ⁊ fructum afferatis: ⁊ fruct⁹ veſter maneat. Vt quodcūqꝫ petieritis patrem in nomine meo: det vobis. Offerto. Gloria ⁊ honore coronaſti eū ⁊ conſtituiſti eum ſuper opera manuum tuarum dn̄e. Secre.

APoſtolici reuerentia culminis offerentes tibi ſacra myſteria: queſumus Do-

mine: vt beati apoſtoli tui. N.
ſuffragijs: cuius natalitia prę-
uenimus: hęc plebs tua ſemp:
⁊ ſua vota depromat: ⁊ deſide-
rata percipiat. Per dominuz.
Coio. Magna eſt gloria eius
in ſalutare tuo: gloriam ⁊ ma-
gnum decorem impones ſuper
eum domine. Poſt cōmunio.
SAncti apoſtoli tui. N. q̃s
domie, ſupplicatione pla
catus: ⁊ veniam nobis tribue:
⁊ remedia ſempiterna cōcede.
Per. ¶ In vigilia plurimo-
rum apoſtolorum. Introitus.
INtret in conſpectu
tuo domine gemit⁹
compeditorū: redde
vicinis noſtris ſeptu
plū in ſinu eorum: vindica ſan-
guinem ſanctorum tuorum qui
effuſus eſt. Ps. Deus venerūt
gentes in hęreditatem tuam:
polluerunt templū ſanctū tuū
poſuerūt hieruſalem in pomo-
rū cuſtodiā. ℣. Gloria. Oratio
ONce, q̃s oṗs deus, vt ſi-
cut apoſtolorū tuorū N. ⁊
N. glorioſa natalitia prępueni-
mus: ſic ad tua beneficia ꝓme
renda: maieſtatem tuam ꝓ no
bis ipſi prępueniant. Per dñz.
Lectio actuū apoſtolorū. c. v.
IN diebus illis. Per ma-
nus autem apoſtolorum:
fiebant ſigna ⁊ prodigia multa
in plebe. Et erant vnanimiter
omnes ī porticu ſalomonz. Cę
terorū autē nemo ſe audebat ꝯ
iungere illis ſed magnificabat
eos populus. Magis autem
augebatur credentium ī domi
no multitudo virorū ac mulierꝝ
ita vt in plateis eijcerent infir-
mos: ⁊ ponerent in lectulis ⁊
grabatis: vt veniēte petro: ſal-
tem vmbra illius obumbraret
quemq̃ȝ illorum ⁊ liberarētur
ab infirmitatibus ſuis. Cōcur
rebat aūt ⁊ multitudo vicinarꝝ
ciuitatū in hieruſalē: afferētes
egros ⁊ vexatos â ſpiritib⁹ im
mūdis: qui curabātur omnes.
Lectio epiſtolę beati pauli a-
poſtoli ad Epheſios. capitu. j.
FRatres. Benedictus de
us ⁊ pater domini nr̄i Je
ſu chriſti qui benedixit nos ī o-
mni benedictione ſpirituali in
cęleſtibus ī chriſto: ſicut elegit
nos in ipſo ante mundi conſti-
tutionem: vt eſſemus ſancti ⁊ i
maculati in conſpectu eius in
charitate. Qui prędeſtinauit
nos in adoptionem filiorū per
Jeſum chriſtum in ipſum: ſecū
dū propoſitum voluntatis ſuę
in laudem glorię ⁊ gratię ſuę: ī
qua gratificauit nos in dilecto
filio ſuo. In quo habemus re-
demptionem per ſanguinē ip-
ſius remiſsionē pctōꝝ ſecun-

dũ diuitias gratię eius: quę ſu
perabũdauit i nobꝫ. Lectio epłę
btĩ pauli apłi ad corinth. c.iiij.

FRatres. Spectaculũ fa-
cti ſumus mundo: ⁊ ange
lis: ⁊ hominibus. Nos ſtulti ꝑ
pter chriſtum: vos autẽ prudẽ
tes in chriſto. Nos infirmi: vos
autẽ fortes. Vos nobiles: nos
autẽ ignobiles. Uſqꝫ in hanc
horam: ⁊ eſurimus: ⁊ ſitimus:
⁊ nudi ſumus: ⁊ colaphis cedi
mur: ⁊ inſtabiles ſumus: ⁊ la-
boramus operantes manibus
noſtris. Maledicimur: ⁊ bene
dicimus. Perſecutionem pati
mur: ⁊ ſuſtinemꝰ. Blaſphema
mur: ⁊ obſecramꝰ. Tanq̃ pur
gamenta huius mundi facti ſu
mus omniũ peripſema vſqꝫ ad
huc. Nõ vt confundã vos hęc
ſcribo: ſed vt filios meos chari
ſsimos moneo. In chriſto Je-
ſu dño noſtro. Gradua. Vin-
ps. 78. dica dñe ſanguinẽ ſctõꝝ tuorũ:
qui effuſus eſt. ℣. Poſuerunt
mortalia ſeruorũ tuorũ eſcas
volatilibus cęli: carnes ſancto
rum tuorum beſtijs terrę. Se-
quẽtia ſcti euãg. ſcdꝫ Joãnẽ c. xv.

IN illo tpe. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Ego ſum vi
tis vera: ⁊ pater meus agrico-
la eſt. Omnẽ palmitẽ in me nõ
ferentẽ fructũ: tollet eum. Et
omnem qui fert fructum: pur-
gabit eum: vt fructum plus af-
ferat. Jam vos mundi eſtis: ꝑ
pter ſermonem quem locutus
ſum vobis. Manete in me: ⁊ e
go in vobis. Sicut palmes nõ
poteſt ferre fructũ a ſemetipſo
niſi mãſerit i vite: ſic nec vos ni
ſi in me manſeritis. Ego ſũ vi
tis: ⁊ vos palmites. Qui ma-
net in me ⁊ ego in eo. Hic fert
fructum multũ. Quia ſine me
nihil poteſtis facere. Si quis
in me nõ manſerit: mittetur fo
ras ſicut palmes: ⁊ areſcet: et
colligent eum: ⁊ in ignẽ mittẽt
⁊ ardet. Si manſeritis in me: ⁊
verba mea in vobis manſerint
quodcumqꝫ volueritis pete-
tis: ⁊ fiet vobis. Offer. Exul- ps.
tabunt ſancti in gloria: lętabũ 149
tur in cubilibꝰ ſuis ſuis: exulta
tiões dei i faucibꝰ eorũ. Secr.

MUnerib⁹ nřis dñe ſctõꝝ
apoſtoloꝝ tuorũ N. ⁊ N.
feſta pręcedimus: te ſupplicit
depcãtes: vt q̃ conſcientię nrę
prępediuntur obſtaculis: illoꝝ
meritis grata reddanť. p. Co.
Poſuerũt mortalia ſeruorum ps.
tuorũ dñe: eſcas volatilibus cę 78.
li: carnes ſctõrũ tuorũ beſtijs
terrę: ſ͛ꝫ magnitudinẽ brachij
tui poſside filios morti pũitoꝝ

SUmpto, domine, Poſt c.
ſacramento ſuppliciter
depręcamur: vt interceden-

tibus beatis apoſtolis tuis N. ⁊ N. quod tēporaliter gerim⁹ ad vitam capiamus ęternā. p.

Ps. 138. ¶ In natalitijs apłoꝝ. Intr.

Mihi aūt nimis honorati ſunt amici tui deus: nimis confortatus eſt principat⁹ eorū. ibi. Ps. Dn̄e probaſti me ⁊ cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſsionē meam ⁊ reſurrectionē meam. ℣. Gloria patri. Oratio.

Queſumus omnipotēs deus: vt beatus apoſtol⁹ tuus N. tuum pro nobis iploret auxilium: vt à noſtris reatibus abſoluti: à cunctis etiam periculis eruamur. Per. Secreta

Sacrandū tibi, dn̄e, mun⁹ offerimus: quo beati ſolēnia recolentes: purificationem quoq; noſtris mentib⁹ implorāmus. Per dn̄m. Poſt cō.

Perceptis, domine, ſacramentis: ſuppliciter exorāmus vt itercedēte btō N. apoſtolo tuo: q̄ pro illius venerāda gerimus ſolēnitate: nobis proficiant ad medelam. Per dn̄z.

¶ In natalitiꝫ quoq; plurimorum apoſtolorum. Alia oratio

Deus qui nos annua apoſtolorum tuorum N. ⁊ N. ſolēnitate lętificas: pręſta quę ſumus: vt quorum gaudemus meritis: inſtruamur exemplis. Per dominum noſtrū Jeſum chriſtum filiū tuum. Secreta.

Munera domine, quę pro apoſtolorū tuorū N. ⁊ N. ſolēnitate deferimus: propiti⁹ ſuſcipe: ⁊ mala omnia quę meremur auerte. Per dominū noſtrum Jeſum xp̄m. Poſt coīo.

Queſumus, dn̄e, ſalutaribus repleti myſterijs: vt quoꝝ ſolēnia celebramus: eorū orationibus adiuuemur. P.

Lecti epiſtolę beati pauli apoſtoli ad Epheſios. Capitu. ij.

Fratres. Jaꝫ nō eſtis hoſpites ⁊ aduenę: ſed eſtis ciues ſanctorū ⁊ domeſtici dei: ſuperędificati ſupra fundamētum apoſtolorū ⁊ prophetarū. Ipſo ſummo angulari lapide chriſto Jeſu: in quo omnis ędificatio conſtructa creſcit in tēplum ſanctū i domino. In quo ⁊ vos coędificamini in habitaculū dei in ſpū ſctō. Lcō epłe bti pauli apłi ad ephe. cap. iiij

Fratres. Unicuiq; veſtrū data eſt gratia ſecundum menſuram donationis chriſti. Propter quod dicit. Aſcēdēs in altum: captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominib⁹ Quod autem aſcēdit: quid eſt niſi q2 ⁊ deſcendit primū in inferiores ptes terrę? Qui dſcēdit: ipſe ē ⁊ q̄ aſcēdit ſup oēs cę

los: vt adimpleret oīa. Et ipſe
dedit quoſdā quidē apoſtolos
quoſdā autē prophetas: alios
veró euangeliſtas: alios autē
paſtores ⁊ doctores: ad cōſum
mationē ſanctorū in opus mi-
niſterij: in edificationem corpo
ris chriſti: donec occurramus
omnes ī vnitatē fidei ⁊ agnitio
nis filij dei: in virum perfectū
in mēſuram etatis plenitudinē
chriſti. Lectio epiſtole beati
pauli apoſtoli ad Roma. c. viij
FRatres. Scim⁹ quoniā
diligentibus deū oīa coo
perantur in bonū: his qui ſecū
dū propoſitū vocati ſunt ſancti
Nā quos preſciuit: ⁊ predeſti-
nauit conformes fieri imagini
filij ſui: vt ſit ipſe primogenitus
in multis fratribus. Quos aūt
predeſtinauit: hos ⁊ vocauit.
Et quos vocauit: hos ⁊ iuſtifi-
cauit. Quos autē iuſtificauit:
illos ⁊ magnificauit. Quid er-
go dicemus ad hec? Si de⁹ p
nobis: quis cōtra nos? Qui e-
tiā proprio filio ſuo nō peper-
cit: ſed pro nobis omnibus tra
didit illum. Quomodo nō etiā
cū illo omnia nobis donauit?
Quis accuſabit aduerſus ele-
ctos dei? Deus qui iuſtificat.
Quis eſt qui condēnet? Chri-
ſtus Jeſus qui mortuus eſt: im
mo ⁊ qui reſurrexit: qui eſt ad
dexterā dei: qui etiā iterpellat
pro nobis. Quis ergo nos ſe-
parabit à charitate chriſti? Tri-
bulatio? An āguſtia? An per-
ſecutio? An fames? An nudi-
tas? An periculū? An gladi
us? Sicut ſcriptum eſt. Quia
propter te mortificamur tota
die: eſtimati ſumus vt oues oc-
ciſionis. Sed in his omnibus
ſuperam⁹: propter eum qui di
lexit nos. Certus ſum enim: qr
neqꝫ mors: neqꝫ vita: neqꝫ an-
geli: neqꝫ principatus: neqꝫ po
teſtates: neqꝫ virtutes: neqꝫ i-
ſtātia: neqꝫ futura: neqꝫ fortitu
do: neqꝫ altitudo: neqꝫ profun
dū: neqꝫ creatura alia: nos po
terit ſeparare a charitate dei:
que eſt i xp̄o Jeſu dn̄o noſtro.
Subſcripta epiſtola dicitur tā
tum in euangeliſtis. Lectio e-
zechielis prophete. capitu. j.
SImilitudo vultus quatu-
or animalium: facies hoīs
⁊ facies leonis à dextris ipſorū
q̄tuor. Facies āt bouē à ſiniſtris
ipſorū q̄tuor: ⁊ facies aqle deſu
per ipſorum quatuor. Et facies
eorū ⁊ pēne eorū extente deſu
per. Due pēne ſingulorum iun
gebātur: ⁊ due tegebāt corpo-
ra eorū. Et vnumquodqꝫ eo-
rum: corā facie ſua ambulabat
Ubi erat īpetus ſpiritus: illuc
gradiebantur: nec reuertebā-

tũr cum ambularent. Et ſimi
litudo animalium: ⁊ aſpectus
eorum quaſi carbonũ ignis ar
dentium: ⁊ quaſi aſpectus lam
padarũ. Hęc erat viſio diſcur-
rens in medio animalium: ſplẽ
dor ignis: ⁊ ꝺ igne fulgur egre
diens. Et animalia ibant ⁊ re
uertebantur in ſimilitudinem
fulguris coruſcantis.

Gradualia.

ps. 44. Graduale. Conſtitues eos
principes ſuper omnem ter-
ram: memores erunt nominis
ibi. tui domine. ℣. Pro patribus
tuis nati ſunt tibi filij: propte-
reà populi confitebuntur tibi.
ps. 138. Graduale. Nimis honorati
ti ſunt amici tui deus: nimis cõ
fortatus eſt principatus eorũ.
ibi. ℣. Dinumerabo eos: ⁊ ſuper
arenã multiplicabuntur. Gra.
In omnem terrã exiuit ſonus
ps. 18. eorũ: ⁊ in fines orbis terrę ver
ba eorum. Cęli enarrant glori
am dei: ⁊ opera manuũ eius an
nunciat firmamentum.

Alleluia.

Jo 15. Alleluia. ℣. Ego vos elegi ꝺ
mundo: vt eatis ⁊ fructum affe
ratis: ⁊ fructus veſter maneat.
ps. 138. Alleluia. ℣. Nimis honorati
ſunt amici tui deus: nimis con-
fortatus eſt principatus eorũ.
luc. 22. Alleluia. ℣. Uos eſtis qui ꝑ-
manſiſtis mecum in tentationi
bus meis: ego autem in medio
veſtrũ ſum ſicut qui miniſtrat.
Alleluia. ℣. Te glorioſus a-
poſtolorũ chorus laudat dñe.
Sequentia ſancti euangelij ſe
cundum Joannem. capitu. xv.
In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Hoc ẽ prę
ceptũ meũ: vt diligatis inuicẽ ſi
cut dilexi vos. Maiorẽ hac di-
lectionẽ nemo habet: vt animã
ſuã ponat quis pro amicis ſuꝫ.
Uos amici mei eſtis: ſi fecerĩtꝫ
quę ego pręcipio vobis. Jã nõ
dicam vos ſeruos: quia ſeruus
neſcit quid faciat dñs eiꝰ. Uos
aũt dixi amicos: q2 oĩa q̃cunq꜄
audiui a prẽ meo nota feci vo-
bis. Non vos me elegiſtis: ſed
ego elegi vos. Et poſui vos vt
eatis: ⁊ fructũ afferatis: ⁊ fru-
ctus veſter maneat. Ut quod-
cunq꜄ petieritis patreꝫ in no-
mine meo: det vobis. Sequen
tia Sancti Euangelij ſecun-
dum Joannem. capitulo. xv.
In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Hoc man
do vobis: vt diligatis inuicem.
Si mũdus vos odit: ſcitote q2
me priorem vobis odio habuit
Si de mũdo fuiſſetis: mundus
quod ſuũ erat diligeret. Quia
vero de mũdo non eſtis: ſed e-
go elegi vos de mundo: propte
reà odit vos mundus. Memẽ

tote ſermonis mei: quē ego dixi vobis. Non eſt ſeruus maior domino ſuo. Si me pſecuti ſunt: ⁊ vos perſequentur. Si ſermonē meū ſeruauerunt: ⁊ veſtrū ſeruabunt. Sed hec omnia facient vobis propter nomē meum: quia neſciunt eum qui miſit me. Si non veniſſem ⁊ locutus eis non fuiſſem: peccatum non haberent. Nūc aūt excuſationē non habent de peccato ſuo. Qui me odit: ⁊ patrē meū odit. Si opera non feciſſem in eis: que nemo alius fecit: peccatū non haberent. Nūc autē ⁊ viderunt: ⁊ oderūt ⁊ me ⁊ patrē meum. Sed vt ipleatur ſermo qui in lege eorū ſcriptus ē: qꝛ odio habuerunt me gratis. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem. capitu. xv.

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnē palmitē in me nō ferentē fructū: tollet eum. Et omnem qui fert fructum: purgabit eum: vt fructum plus afferat. Jam vos mundi eſtis: ꝓpter ſermonem quem locutus ſum vobis. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes nō poteſt ferre fructū a ſemetipſo niſi māſerit i vite: ſic nec vos niſi in me manſeritis. Ego ſuz vitis: ⁊ vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo. Sic fert fructum multū. Quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis in me nō manſerit: mittetur foras ſicut palmes: ⁊ areſcet: et colligent eum: ⁊ in ignē mittēt ⁊ ardet. Si manſeritis in me: ⁊ verba mea in vobis manſerint quodcumqꝫ volueritis petetis: ⁊ fiet vobis. Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Mattheum. Capitulo. x.

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ecce ego mitto vos ſicut oues in medio luporū. Eſtote ergo prudētes ſicut ſerpētes: ⁊ ſimplices ſicut columbe. Cauete ab hoībus. Tradent enim vos in cōcilijs: ⁊ i ſynagogis ſuis flagellabunt vos: ⁊ ante reges ⁊ preſides ducemini propter me: in teſtimonium illis ⁊ gentibus. Cum autem tradent vos: nolite cogitare quomodo aut quid loquamini. Dabitur enim vobis in illa hora: quid loquamini. Non enim vos eſtis qui loqmini: ſed ſpiritus patris veſtri qui loquitur in vobis. Tradet autem frater fratrem in mortem: ⁊ pater filium. Et inſurgent filij in parentes: ⁊ morte eos afficient. Et eritis odio omnibꝰ hominibus: propter no

men meum. Qui autem perſe-
uerauerit vſq̧ in finem: hic ſal
uus erit. Sequẽtia ſancti euã
gelii ſecundum Math c. xix.
In illo tempore. Dixit ſy-
mon petrus ad ieſum. Ec
ce nos reliquimus oĩa: ⁊ ſecu-
ti ſumus te: quid ergo erit no-
bis? Jeſus autem dixit illis. A
men dico vobis: q̄ vos qui ſecu
ti eſtis me: in regeneratiõe cum
ſederit filiꝰ hominis in ſede ma
ieſtatis ſuę: ſedebitis ⁊ vos ſup
ſedes duodecim iudicãtes duo
decim tribus iſrael. Et omnis
q̄ reliquerit domũ: vel fratres
aut ſorores: aut patrem: aut ma
trem: aut vxorem: aut filios: aut
agros: propter nomen meum:
centuplum accipiet: ⁊ vitã ęter
nam poſſidebit. Subſcriptum
euangelium dicitur tantum in
euangeliſtis. Sequentia ſanc
ti euangelij ſcd̃m Lucã ca. x.
In illo tẽpore. Deſigna-
uit dominus ⁊ alios ſep-
tuagintaduos: ⁊ miſit illos bi
nos ante faciem ſuam: in omnẽ
ciuitatem ⁊ locum quo erat ip
ſe venturus. Et dicebat illis.
Meſsis quidem multa: ope-
rarij autem pauci. Rogate er
go dominum meſsis: vt mittat
operarios in meſſem ſuam. J-
te: Ecce: ego mitto vos: ſicut a
gnos inter lupos. Nolite por-
tare ſacculum neq̧ peram: ne
q̧ calciamenta: ⁊ neminem ꝑ
viam ſalutaueritis. Jn quãcum
q̧ domum intraueritis: primũ
dicite. Pax huic domui. Et ſi
ibi fuerit filius pacis: requieſ-
cet ſuper illum pax veſtra. Si
autem ad vos reuertetur. Jn
eadem autem domo manete:
edentes ⁊ bibentes quę apud
illos ſunt. Dignus eſt enim o-
perarius mercede ſua. Nolite
tranſire de domo in domũ. Et
in quamcumq̧ ciuitatem intra
ueritis, ⁊ ſuſceperint vos: man
ducate quę apponuntur vo-
bis. Et curate infirmos qui in
illa ſunt: ⁊ dicite illis. Appro-
pinquabit in vos regnum dei.

Offertoria

Offert. Mihi aũt nimis hono ps. 138.
rificati ſunt amici tui deus: ni-
mis confortatus eſt principa-
tus eorum. Offertoria. Conſti
tues eos principes ſuper om- ibi.
nem terrã: memores erunt no-
minis tui domine ĩ omni proge
nie ⁊ generatione. Offertoria
In omnem terrã exiuit ſonus ps. 18.
eorũ: ⁊ in fines orbis terrę ver
ba eorum.

Communiones

Cõi. Ego ſum vitis vera ⁊ vos Jo. 15.
palmites: qui manet in me ⁊ e
go in eo: hic fert fructum mul-
tum. All'a, alleluya. Cõmũio.

Ioā. 15. Ego vos elegi de mūdo: vt ea
tis: ⁊ fructum afferatis: ⁊ fru-
ctus veſter maneat. Cōmūio.
Matth. 19. Amen dico vobis: ꝙ vos qui
reliquiſtis omnia: ⁊ ſecuti eſtis
me centuplum accipietis ⁊ vi-
tā eternam poſsidebitis. Cō.
Ibi. Vos qui ſecuti eſtis me: ſede-
bitis ſup ſedes: iudicantes duo
decim tribus iſraël. ¶ In na-
tali vnius marty. pontifi. Int.

Eccl. 44. Statuit ei dominus
teſtamētū pacis:
⁊ principē fecit eū:
vt ſit illi ſacerdotij
dignitas in eternum. Ps. Me
Ps. 131. mento domine dauid: ⁊ omnis
manſuetudinis eius. ℣. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpūi. Introi.

Dan. 3. Sacerdotes dei be
nedicite dominū:
ſancti ⁊ humiles cor
de laudate deū. Ps.
Ibi. Benedicite omnia opera dñi
domino: laudate ⁊ ſuperexalta
te eum in ſecula. ℣. Glia patri.

Orationes.

Infirmitatē noſtrā
reſpice omnipotēs
deus: ⁊ quia pōdus
proprię actionis gra
uat: beati N. martyꝛ tui atq
pontificis interceſsio glorioſa
nos protegat. Per. Secreta.
Hoſtias tibi domine: bea-
ti N. martyꝛ tui atq pō
tificis dicatas meritis: benig-
nus aſſume: ⁊ ad perpetuū no
bis tribue prouenire ſubſidiū.
Per dominum. Poſt cōmūio.
Refecti partipatione mu
neris ſacri: quęſum⁹ do-
mine deus noſter: vt cuius exe
quimur cultū ſentiamus effe-
ctum. Per dñm. Alia oratio.

Deus qui nos beati
N. martyris tui at-
q pontificis annua
ſolēnitate lętificas:
concede propitius: vt cuius na
talitia colimus: de eiuſdē etiā
protectione gaudeamus. Per
dominum noſtrum. Secreta.
Munera tibi domine dica-
ta ſanctifica: ⁊ intercedē
te beato N. martyre tuo atq
pontifice: per eadem nos pla-
catus intende. Per. Poſt cō.
Hec nos cōmunio domie,
purget a crimine: ⁊ inter
cedente beato N. martyre tuo
atq pōtifice: cęleſtis remedij
faciat eſſe conſortes. Per dñz
Lcō libri ſapientię. cap. xxxix.
Iuſtus cor ſuum tradidit
ad vigilandum diluculo
ad dominum qui fecit illum: et
in conſpectu altiſsimi depreca
bitur. Aperiet os ſuum in ora
tione: ⁊ pro delictis ſuis deprę
cabitur. Si enim dominus ma
gnus voluerit: ſpiritu intelligē

tię replebit illū. Et ipſe tanq̄
imbres mittet eloquia ſapien-
tię ſuę: ⁊ in oratione confitebit̄
domino. Et ipſe diriget conſi-
lium eius ⁊ diſciplinā: ⁊ in ab-
ſconditis ſuis cōſiliabitur. Et
ipſe palam faciet diſciplinā do
ctrinę ſuę: ⁊ in lege teſtamenti
domini gloriabitur. Collauda
bunt multi ſapientiā eius: ⁊ vſ
q̄ in ſeculū non delebitur. Nō
recedet memoria eius: ⁊ nomē
eius requiret̄ à generatione ī ge
neratione. Lcō lib. ſap. c.xxxi.

Beatus vir qui inuentus
eſt ſine macula: ⁊ qui poſt
aurum non abijt: nec ſperauit
in pecunię theſauris. Quis eſt
hic: ⁊ laudabimus eum? Fecit
enim mirabilia ī vita ſua. Qui
probatus eſt in illo ⁊ perfectus
inuentus eſt: ⁊ erit illi gloria e-
terna. Qui potuit tranſgredi,
⁊ non eſt tranſgreſſus: facere
mala: ⁊ non fecit. Ideo ſtabili-
ta ſunt bona illius in domino:
eleemoſynas illius enarrabit
omnis eccleſia ſanctorum. Le
ctio libri ſapientie. capitu. iiij.

Beatus homo qui inuenit
ſapientiam: ⁊ qui affluit
prudentia. Melior eſt acq̄ſitio
ei⁹ negociatione argenti ⁊ auri
p̄mi ⁊ puriſsimi. Fructus eius
pretioſior eſt cunctis opibus: ⁊
omnia quę deſiderantur huic
non valent comparari. Longi
tudo dierum in dextera eius: et
in ſiniſtra illius diuitię ⁊ gloria
Vię ei⁹: vię pulchrę: ⁊ omnes
ſemitę illius pacificę. Lignuȝ
vitę eſt his qui apprehenderit
eam: ⁊ qui tenuerit eā beatus.
Dominus ſapientia fundauit
terram: ſtabiliuit cęlos prudē-
tia. Sapientia illius eruperūt
abyſsi: ⁊ nubes rore ↄcreſcūt.
Lectio libri ſapientię. ca.xxiiij

Beatus vir qui in ſapien-
tia morabitur: ⁊ qui in iu
ſtitia meditabitur: ⁊ in ſenſu co
gitabit circunſpectionem dei.
Cibabit illum pane vitę ⁊ in-
tellectus: ⁊ aqua ſapientię ſa-
lutaris potabit illuȝ. Et firma
bitur in illo: ⁊ non flectetur: et
continebit illum: ⁊ non confun
detur: ⁊ exaltabit illum apud
proximos ſuos. Et nomine e-
terno hereditabit illum domi-
nus deus noſter. Lectio
libri Sapientię. Capitulo. x.

Iuſtuȝ deduxit dominus
per vias rectas: ⁊ oſten-
dit illi regnum dei. Et dedit il-
li ſcientiam ſanctorum. Hone
ſtauit illum in laboribus: ⁊ cō-
pleuit labores illius. In frau-
de circūuenientium illi affuit:
⁊ honeſtum fecit illum. Cuſto
diuit eum ab inimicis: ⁊ a ſedu
ctoribus tutauit illum. Et cer

tamen forte dedit illi: vt vince-
ret ⁊ ſciret: quoniam omnium
potentior eſt ſapiẽtia. Hęc vẽ
ditum iuſtum non dereliquit: ſ
a peccatoribus liberauit eum.
Deſcenditq; cum illo in foue-
am: ⁊ in vinculis non dereliqt
eum: donec afferret illi ſceptrũ
regni: ⁊ potentiaꝫ aduerſus e-
os qui eum deprimebant. Et
mendaces oſtendit qui macu-
lauerunt eum: ⁊ dedit illi clari-
tatem ęternam dominus deus
noſter. Lectio epiſtolę bti pau
li ápli ad Corinthios. ij. cap. j.

FRatres. Benedictus de
us ⁊ pater domini noſtri
Jeſu chriſti: pater miſericordia
rum: ⁊ deus totius conſolatio-
nis: qui conſolatur nos in om-
ni tribulatione noſtra: vt poſſi
mus ⁊ ipſi conſolari eos qui in
oī pſſura ſunt: p exhortationeꝫ
q̃ exhortamur ⁊ ipſi a dõ. Quõ
ſicut abundant paſſiones chri
ſti in nobis: ita ⁊ per chriſtũ a-
bundat conſolatio noſtra. Si-
ue autẽ tribulamur: pro veſtra
exhortatione ⁊ ſalute. Siue cõ
ſolamur: pro veſtra conſolatio
ne ⁊ ſalute. Siue exhortamur
pro veſtra exhortatione ⁊ ſalu
te. Quę operantur tolleranti-
am earundem paſſionũ: quas
⁊ nos patimur: vt ſpes noſtra
firma ſit pro vobis: ſciẽtes quo
niam ſicut ſocij paſſionum eſ-
tis: ſic eritis ⁊ conſolationis.
In Chriſto Jeſu domino no-
ſtro. Lectio epiſtolę beati pau
li apoſtoli ad Timotheum, ſe-
cunda. capitu. ſecũdo, ⁊ tertio.

CHariſſime. Memor e-
ſto dominuꝫ noſtrum Je-
ſum Chriſtũ reſurrexiſſe à mor
tuis ex ſemine dauid ſecunduꝫ
euangelium meum: ĩ quo labo
ro vſq; ad vincula: quaſi male
operans. Sed verbum dei nõ
eſt alligatum. Ideo omnia ſu-
ſtineo propter electos: vt ⁊ ipſi
ſalutem conſequantur: quę eſt
in chriſto Jeſu in gloria cęleſti.
Tu autem aſſecutus es meam
doctrinam: inſtitutionem: pro-
poſitum, fidem, longanimitatẽ
dilectionem, pacientiam, perſe
cutiones, paſſiones: qualia mi
hi facta ſunt antiochię, iconio,
⁊ liſtris: quales perſecutiones
ſuſtinui: ⁊ ex omnibus eripuit
me dominus. Et omnes q̃ vo-
lunt piè viuere in Chriſto Je-
ſu: perſecutiones patimur.

Gradualia.

Graduale. Inueni dauid ſer-
uum meum: oleo ſancto vnxi e-
um: manus enim mea auxilia-
bitur ei: ⁊ brachium meum cõ-
fortabit eum. ℣. Nihil proficiet
inimicus in eo: ⁊ filius iniquita
tis non nocebit ei.

Gradua. Iuſtus vt palma flo
rebit: ſicut cedrus libani multi
plicabitur in domo dñi. ℣. Ad
ānunciandū mane miſericor
diā tuā: ⁊ veritatē tuā p̄ noctē.

Alleluia.

Alleluia. ℣. Tu es ſacerdos
in ęternum ſcd̄m ordinem mel
chiſedech. Alleluia. ℣. Hic eſt ſa
cerdos: quē coronauit domin⁹
Alleluia. ℣. Iuſtus vt palma flo
rebit: ſicut cedrus libani multi
plicabitur. Tractus. Deſide
riū aię eius tribuiſti ei: ⁊ volun
tate labiorum eius non frau-
daſti eum. ℣. Quoniam prę-
ueniſti eum in benedictionib⁹
dulcedinis. ℣. Poſuiſti in capi
te eius coronā de lapide pretio
ſo. Vel tractus. Beatus vir q̄
timet dn̄m: in mandatis ei⁹ cu-
pit nimis. ℣. Potēs in terra e-
rit ſemē eius: generatio recto-
rū benedicetur. ℣. Glĩa ⁊ diui-
tię in domo eius ⁊ iuſtitia eius
manet in ſeculū ſeculi. Sequē
tia ſcti euāgelij ſcd̄m matt. c. x.

In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Nolite ar
bitrari: qꝛ veneri pacē mittere
in terrā: non veni pacē mittere
ſed gladiū. Veni eni ſeparare
hominē aduerſus patrē ſuū: ⁊
filiā aduerſus mrēm ſuā: ⁊ nu-
rū aduerſus ſocrū ſuā. Et ini-
mici hominis: domeſtici eius.
Qui amat patrē aut matrem
pluſq̄ me: non eſt me dignus.
Et qui amat filiū aut filiā ſup
me: non eſt me dignus. Et qui
non accipit crucē ſuam ⁊ ſequi
tur me: nō eſt me dignus. Qui
inuenit animam ſuam perdet
eam: ⁊ qui perdiderit animam
ſuā propter me: inueniet eam.
Qui recipit vos: me recipit: et
q̄ me recipit: recipit eū q̄ me mi
ſit. Qui recipit prophetā i no-
mine prophetę: mercede pro-
phetę accipiet. Et qui recipit
iuſtum nomine iuſti: mercedē
iuſti accipiet. Et quicūq̄ ōde-
rit vni ex minimis iſtis calicem
aquę frigidę tantum, in nomi-
ne diſcipuli: amē dico vobis nō
p̄det mercedē ſuā. Sequentia
ſancti euāgelij ſm̄ matth. c. xvj

In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Si q̄s vult
venire poſt me: abneget ſemet
ipſum: ⁊ tollat crucē ſuā: ⁊ ſeq̄-
tur me. Qui eni voluerit aiam
ſuā ſaluā facere: p̄det eā. Qui
aūt p̄diderit animā ſuā propt
me: inueniet eā. Quid eni pro-
deſt hoi ſi vniuerſum mūdū lu-
cretur: aię verò ſuę detrimen-
tum patiatur? Aut quam da-
bit homo commutationem p̄
anima ſua? Filius enim homi-
nis venturus eſt in gloria pa-
tris ſui cum Angelis ſuis: ⁊

tūc reddet vnicuiqꝫ ſcđm opera ſua. Amen dico vobis: ſunt quidā de hic ſtantibus: qui nō guſtabunt mortem donec videant filiū hominis venientez in regno ſuo.

Sequentia ſancti Euangelij ſecūdū Joānē c. xij.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Amen amen dico vobis. Niſi granum frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipſum ſoluz manet. Si autē mortuū fuerit: multuz fructū affert. Qui amat aīam ſuam perdet eā: ⁊ qui odit aīaz ſuam in hoc mundo: in vitaz eternā cuſtodit eaz. Si quis mihi miniſtrat me ſequatur. Et vbi ego ſum: illic ⁊ miniſter meus erit. Si quis mihi miniſtra ſtrauerit: honorificabit eum pater meus qui in celis eſt.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Mattheum. ca. x.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Nihil optuz quod nō reueletur: ⁊ occultum quod nō ſciatur. Quod dico vobis in tenebris: dicite i lumine: ⁊ quod in aure auditis: ꝓdicate ſuper tecta. Et nolite timere eos qui occidunt corpus animam aūt nō poſſunt occidere: ſed potius eum timete: qui poteſt animam ⁊ corpus perdere in gehennam. Nōne duo paſſeres aſſe veniunt: ⁊ vnꝰ ex illis nō cadet ſup terrā ſine patre veſtro? Veſtri aūt ⁊ capilli capitis omnes numerati ſunt. Nolite ergo timere: multis paſſeribus meliores eſtis vos. Omnis ergo qui cōfitebitur me corā hominibus: cōfitebor ⁊ ego corā patre meo qui ē i celis.

Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Lucam. capi. xiiij.

In illo tpe. Dixit Jeſus turbis. Si quis venit ad me: ⁊ non odit patrē ſuū: ⁊ matrem: ⁊ vxorem: ⁊ filios: ⁊ fratres: ⁊ ſorores: adhuc autez et aīaz ſuā: nō poteſt meus eē diſcipulus. Et qui baiulat crucē ſuā: ⁊ venit poſt me: non poteſt meus eſſe diſcipulus. Quis eni ex vobis volens turrim edificare: nōne prius ſedens cōputat ſumptus q̄ neceſſarij ſunt: ſi habet ad perficiendum: ne poſtq̄ꝫ poſuerit fundamentū: ⁊ non potuerit perficere: oēs qui vident incipiant illudere ei dicentes: quia hic homo cepit edificare: ⁊ non potuit conſummare? Aut quis rex iturus cōmittere bellum aduerſus aliuz regem: nonne ſedens prius cogitat ſi poſſit cum decem milibus occurrere ei: qui cum viginti milibus venit ad ſe? Allioquin adhuc illo longe a gē-

te : legationem mittens ro-
gat ea quę pacis ſunt. Sic er
go omnis ex vobis qui non re
nunciauerit omnibus quę poſ
ſidet: non poteſt eſſe meus di-
ſcipulus.

ps. Offertoria.

88. Offer. Veritas mea ⁊ miſeri
cordia mea cum ipſo: ⁊ in nomi
ne meo exaltabitur cornu eius
ibi. Offertoriũ. Inueni dauid ſer
uum meum: oleo ſancto vnxi e-
um: manus enim mea auxilia-
bitur ei: ⁊ brachium meum cõ-
fortabit eum.

Communiones.

ma Coio. Domine quinq̃ talen-
tth ta tradidiſti mihi: ecce alia quī
25. q̃ ſuperlucratus ſum: euge ſer
ue fidelis: quia in pauca fuiſti
fidelis ſupra multa te conſtitu
am: intra in gaudiũ domini tui.
ps. Coio. Semel iuraui in ſancto
88. meo: ſemen eius in ęternũ ma-
nebit: ⁊ ſedes ei⁹ ſicut ſol in cõ
ſpectu meo ⁊ ſicut luna perfe-
cta in ęternum: ⁊ teſtis in cęlo
fidelis. Coio. Poſuiſti domine
ps. in capite eius: coronam de la-
20. pide pretioſo. ¶ In natali vni
us martyris no pontifi. Intr.
ps. In virtute tua domi
20. ne lętabitur iuſtus:
⁊ ſuper ſalutare tuũ
exultabit vehemen
ter: deſiderium animę eius tri
buiſti. Ps. Quoniam prępueni- ibi.
ſti eũ in benedictionibus dulce
dinis: poſuiſti in capite eius co
ronã de lapide pretioſo. ℣. Glo
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Introit⁹
Letabitur iuſtus in ps.
domino: ⁊ ſperabit 63
in eo: ⁊ laudabũtur
omnes recti corde.
Ps. Exaudi deus orationẽ me ibi.
am cum depręcor à timore ini-
mici eripe animã meã. ℣. Glo-
ria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Introi.
Iuſtus non cõtur- ps.
babitur: quia domi 36
nus firmat manum
eius: tota die miſere
tur ⁊ cõmodat: ⁊ ſemen eius in
benedictione erit: ⁊ in ęternuz
conſeruabitur. Ps. Noli ęmula ibi.
ri in malignantibus: neq̃ zela
ueris facieutes iniquitatem ℣.
Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Intr.
Gloria ⁊ honore co ps.
ronaſti eum: ⁊ conſti 8
tuiſti eum ſuper opa
manuum tuarũ. Ps.
Domine dominus noſter: q̃ ibi.
admirabile eſt nomẽ tuũ in vni
uerſa terra. ℣. Gloria patri. ⁊c.

Orationes.

Preſta quęſumus o
mnipotens deus: vt
qui beati N. marty
ris tui natalitia coli
mus: interceſsione eius in tui

nominis amore roboremur. p.
Muneribus noſtris Secr quęſumus domine pręcibuſq̃ ſuſceptis: ⁊ cęleſtib⁹ nos munda myſterijs: ⁊ clementer exaudi. Per dn̄m. Poſt colo.
Da, q̃s domine, de⁹ noſter: vt ſicut tuorū cōmemoratione ſanctorū tēporali gratulamur officio: ita perpetuo lętemur aſpectu. Per. Alia o'o
Preſta quęſumus op̄s deus: vt intercedente beato N. martyre tuo ⁊ a cunctis aduerſitatibus liberemur i corpore: ⁊ a prauis cogitationib⁹ mundemur in mēte. p. Secre.
Accepta tibi ſit in conſpectu tuo domine noſtra deuotio: ⁊ eius nobis fiat ſupplicatione ſalutaris: pro cuius ſolēnitate defert. Per. Poſt cō.
Refecti participatiōe muneris ſacri: q̃ſumus domine de⁹ nr̄: vt cuius exeq̃mur cultū ſētiam⁹ effectū. p. Epiſtole vt ſup i cōi vnius marty. pōtif.
Gradualia.
Gra. Beatus vir qui timet dominū: in mandatis eius cupit nimis. ℣. Potens in terra erit ſemen eius: generatio rectorū benedicetur. Gra. Gloria ⁊ honore coronaſti eū. ℣. Et cōſtituiſti eum ſup opa manuū tuarū. Gra. Iuſtus nō conturbabit: q: dn̄s firmat manū eius. ℣. Tota die miſeretur ⁊ cōmodat: ⁊ ſemē eius in bn̄dictione erit. Gra. Poſuiſti dn̄e ſup caput eius coronā de lapide precioſo. ℣. Deſideriū aię eius tribuiſti ei: ⁊ volūtate labiorū ei⁹ nō fraudaſti eū. Alleluia.
Alla. ℣. Beatus vir q̃ timet dn̄m: in mādatis eius cupit nimis. Alla. ℣. Poſuiſti dn̄e ſup caput ei⁹: coronā d̄ lapide p̄cioſo. Alla. ℣. Iuſt⁹ nō cōtur babit: q: dn̄s firmat manū ei⁹.
Alla. ℣. Qui ſeq̄t me nō ābulat in tenebꝛ: ſ; habebit lumē vitę ęternę. Alla. ℣. Letabit iuſt⁹ i dn̄o: ⁊ ſpabit i eo: ⁊ laudabunt oēs recti corde. Alla. ℣ Glia ⁊ honore corōaſti eū dn̄e. Tra. Deſideriū aię ei⁹ tribuiſti ei: ⁊ volūtate labioꝝ ei⁹ non fraudaſti eū. ℣. Q̄m p̄ueniſti eū i bn̄dictiōib⁹ dulcedinꝫ. ℣. Poſuiſti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄tioſo. Euāgelia dnr vt ſup in cōi vnius marty. pōtif.
Offertoria.
Off. In virtute tua dn̄e letabit iuſt⁹: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēt: d̄ſideriū aię ei⁹ tribuiſti ei. Off. Gloria ⁊ honore corōaſti eū ⁊ ꝯſtituiſti eū ſup opa manuū tuaꝝ dn̄e. Off. Deſiderïū aię ei⁹ tribuiſti ei dn̄e ⁊ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti

ps. 20. eũ: poſuiſti in capite eius coro-
nã de lapide pretioſo. Offert.
Poſuiſti domine in capite ei⁹
coronã de lapide pretioſo: vitã
math 16. petijt a te: ⁊ tribuiſti ei. alleluia
Communiones.
Cõ. Qui vult venire poſt me
ps. 20. abneget ſemetipſũ: ⁊ tollat cru
cẽ ſuã: ⁊ ſeq̃t me. Coio. Ma-
gna ẽ gloria eius ĩ ſalutari tuo
ioã 12. gloriam ⁊ magnum decorẽ im-
pones ſuper euz domine. Cõ.
Qui mihi miniſtrat me ſequat
ps. 20. ⁊ vbi ſuz ego: illic ⁊ miniſter me
ps. 63. us erit. Coio. Poſuiſti dñe in
capite eius: coronã de lapide p̃
tioſo Cõ. Letabitur iuſtus ĩ
dño: ⁊ ſperabit ĩ eo: ⁊ laudabũ
tur oẽs recti corde. alla alla.
¶ In feſto vnius ſancti a paſ-
cha vſq; ad pẽthe. vbi ali⁹ ſpe
ps. 65. cialis nõ aſsignatur. Introit⁹
Protexiſti me deus
à cõuentu malignã
tiũ alla. à multitudi
ne operantium iniq̃
ibi. tatem. alleluia. alleluia. Ps. E
xaudi deus orationem meã cũ
deprecor a timore inimici eripe
animam meam. ℣. Gloria pa-
tri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Si-
cut erat in principio ⁊ nunc et
ſemper ⁊ i ſecula ſeculorum. Le-
ctio libri ſapientie. capitul. v.
Stabũt iuſti in magna cõ
ſtantia aduerſus eos: qui

ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtu
lerunt labores eorũ. Uidẽtes
turbabũtur timore horribili: ⁊
mirabũtur ĩ ſubitatione inſpe
ratę ſalutis, dicentes intra ſe.
Penitentiã agentes: ⁊ prę an
guſtia ſpiritus gementes. Hi
ſunt quos aliquãdo habuim⁹
in deriſuz: ⁊ ĩ ſimilitudinẽ ipro
perij. Nos inſenſati: vitã illorũ
eſtimabamus inſaniã: ⁊ finem
illorum ſine honore. Ecce quo
modo cõputati ſunt ĩter filios
dei: ⁊ ĩter ſanctos ſors illorũ ẽ.
Alleluia.
Alleluia. ℣. Confitebuntur
celi mirabilia tua domine: ete-
nim veritatem tuam in eccle-
ſia ſanctorũ. Alleluia. ℣. Po
ſuiſti domine ſuper caput eius
coronã de lapide pretioſo. Al ps. 91.
leluia. ℣. Iuſtus vt palma flo-
rebit: ⁊ ſicut cedrus libani mul
tiplicabitur. Alleluia. ℣. Iu-
ſtus germinabit ſicut lilium: ⁊
florebit in eternum ante domi
num. Sequentia ſancti euan-
gelij ſecundũ Ioãnem. ca. xv.
In illo tpe. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Ego ſum vi
tis vera: ⁊ pater meus agrico-
la eſt. Omnẽ palmitẽ in me nõ
ferentẽ fructũ: tollet eum. Et
omnem qui fert fructum: pur-
gabit eum: vt fructum plus af-
ferat. Iam vos mundi eſtis: p̃

pter ſermonem quem locutus ſum vobis. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes nõ poteſt ferre fructũ a ſemetipſo niſi mãſerit i vite: ſic nec vos niſi in me manſeritis. Ego ſuz vitis: ⁊ vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo. Hic fert fructum multũ. Quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis in me nõ manſerit: mittetur foras ſicut palmes: ⁊ areſcet: et colligent eum: ⁊ in ignẽ mittẽt ⁊ ardet. Si manſeritis in me: ⁊ verba mea in vobis manſerint quodcumqз volueritis petetis: ⁊ fiet vobis. Sequẽtia ſcti euãgelij ſecundũ Joãnẽ. c. xv.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis: ⁊ vos palmites. Qui manet i me ⁊ ego i eo: hic fert fructũ multũ: qꝛ ſine me nihil poteſtis facere. Siqs i me nõ mãmãſerit: mittet̃ foras: ſicut palmes: ⁊ areſcet: ⁊ colligẽt eũ: ⁊ i ignẽ mittẽt ⁊ ardet. Si mãſeritis i me: ⁊ verba mea ĩ vobꝫ mãſerit: qõcũqз volueritis petetꝫ: ⁊ fiet vobis. In hoc clarificatꝰ ẽ pr̃ meꝰ: vt fructũ plurimũ afferatis: ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pr̄: ⁊ ego dilexi vos. Manete i dilectiõe mea. Si p̃cepta mea ſeruaueritis: manebitis i dilectiõe mea: ſicut ⁊ ego p̃cepta pr̃is mei ſeruaui: ⁊ maneo in eiꝰ dilectione. Hec locutꝰ ſum vobis: vt gaudiũ meũ in vobis ſit: ⁊ gaudiũ veſtrũ ipleat̃. Offer. Confitebuntur celi mirabilia tua domine et veritatem tuam in eccleſia ſanctorum alleluia: alleluia. Ps. 88. Communio. Letabitur iuſtus in domino: ⁊ ſperabit in eo: ⁊ laudabuntur omnes recti corde. alleluia: alleluia. Ps. 78.

¶ In natalitijs plurimorum martyꝛuꝫ a paſcha vſqз ad pẽthecoſten: vbi alius ſpecialis non aſsignatur. Introitus.

Sancti tui dñe bñdicẽt te: gloriã regni tui dicẽt alleluia. Ps Exaltabo te deꝰ meus rex: ⁊ bñdicã nomini tuo in ſeculũ ⁊ in ſeculũ ſeculi. ℣. Gloria patri. Oratio competens. Lectio libꝛi ſapientie. capi. v.

Stabũt iuſti in magna cõſtantia aduerſus eos: qui ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerunt labores eoꝛũ. Videntes turbabũtur timore hoꝛribili: ⁊ mirabũtur in ſubitatione inperate ſalutis, dicentes intra ſe. Penitentiã agentes: ⁊ pre anguſtia ſpiritus gementes. Hi ſunt quos aliquãdo habuimꝰ in deriſuꝫ: ⁊ i ſimilitudinẽ ipꝛoperij. Nos inſenſati: vitã illoꝛũ

eſtimabamus inſaniã: ⁊ finem illorum ſine honore. Ecce quo modo cõputati ſunt ĩter filios dei: ⁊ ĩter ſanctos ſors illorũ ẽ.

Alleluia.

Alleluia. ℣. Sancti tui domine florebũt ſicut lilium: ⁊ ſicut odor balſami erũt añ te. Alleluia. ℣. Stabũt iuſti in magna conſtantia aduerſus eos qui ſe anguſtiauerunt: ⁊ qui abſtulerũt labores eorũ. Alleluia ℣. Pretioſa in conſpectu domini mors sanctorum eius. Alla. ℣. Mirabilis deus noſter in ſanctis ſuis. Sequentia ſancti euãgelii ſecũdũ Joãnem. ca. xv

In illo tpe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis vera: ⁊ pater meus agricola eſt. Omnẽ palmitẽ in me nõ ferentẽ fructũ: tollet eum. Et omnem qui fert fructum: purgabit eum: vt fructum plus afferat. Jam vos mundi eſtis: ꝓpter ſermonem quem locutus ſum vobis. Manete in me: ⁊ ego in vobis. Sicut palmes nõ poteſt ferre fructũ a ſemetipſo niſi mãſerit ĩ vite: ſic nec vos niſi in me manſeritis. Ego ſuz vitis: ⁊ vos palmites. Qui manet in me ⁊ ego in eo. Hic fert fructum multũ. Quia ſine me nihil poteſtis facere. Si quis in me nõ manſerit: mittetur foras ſicut palmes: ⁊ areſcet: et colligent eum: ⁊ in ignẽ mittẽt ⁊ ardet. Si manſeritis in me: ⁊ verba mea in vobis manſerint quodcumq; volueritis petetis: ⁊ fiet vobis. Sequẽtia ſcti euãgelii ſecũdũ Joãnẽ. ca. xv.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Ego ſum vitis: ⁊ vos palmites. Qui manet ĩ me ⁊ ego ĩ eo: hic fert fructũ multũ: q2 ſine me nihil poteſtis facere. Siqs ĩ me nõ mãmãſerit: mittet̃ foras: ſicut palmes: ⁊ areſcet: ⁊ colligẽt eũ: ⁊ ĩ ignẽ mittẽt ⁊ ardet. Si mãſeritis ĩ me: ⁊ verba mea ĩ vobꝫ mãſerĩt: qõcũq; volueritis petetꝫ: ⁊ fiet vobis. In hoc clarificat9 ẽ pr̃ me9: vt fructũ plurimũ afferatis: ⁊ efficiamini mei diſcipuli. Sicut dilexit me pr̃: ⁊ ego dilexi vos. Manete ĩ dilectiõe mea. Si ꝓ̃cepta mea ſeruaueritis: manebitis ĩ dilectiõe mea: ſicut ⁊ ego ꝓ̃cepta pr̃is mei ſeruaui: ⁊ maneo in ei9 dilectione. Hec locut9 ſum vobis: vt gaudiũ meũ in vobis ſit: ⁊ gaudiũ veſtrũ ĩpleat̃. Offer. Letamini in domino ⁊ exultate iuſti: et gloriamini oẽs recti corde alla. Coio. Gaudete iuſti in domino: alleluia: rectos dcet collaudatio: alleluia. ¶ In natalitijs plurimorũ martyrũ. Introit9.

ps. 78. Intret in cõſpectu tuo dñe gemitus cõpeditorũ: redde vicinis noſtrꝫ ſeptuplũ in ſinu eorum: vindica dñe ſanguinẽ ſanctorũ tuorũ qui effuſus eſt. ps. Deus venerũt gentes in hereditatẽ tuaꝫ: polluerunt tẽplũ ſanctũ tuum: poſuerunt hieruſalẽ in pomorꝫ cuſtodiam. ℣. Gloria pri. Introitus

ps. 32. Sapientiã ſanctorꝫ narrẽt populi: ⁊ laudes eorũ nunciet eccleſia: noĩa aũt eorꝫ viuẽt in ſeculum ſeculi. ps. Exultate iuſti in dño: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Intr.

ps. 36. Salus aũt iuſtorꝫ a dño: ⁊ ꝓtector eorũ ẽ i tpe tribulationis. ps. Noli emulari i malignãtib⁹: neqꝫ zelauerꝫ faciẽtes iniqtatẽ. ℣. Glia. Int

ps. 33. Clamauerũt iuſti: ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oĩb⁹ tribulatiõib⁹ eorꝫ liberauit eos. ps. Bñdicã dñꝫ in oĩ tpe: ſemp la⁹ ei⁹ i ore meo. ℣. Glia. Int.

Multe tribulatiões iuſtorꝫ: ⁊ de hꝫ oĩbus liberauit eos dñs: dñs cuſtodit oĩa oſſa eorũ: vnum ex his nõ cõteretur. ps. Bñdicã dñm in oĩ tempore: ſemp laus eius ĩ ore meo. ℣. Gloria pñi ⁊ filio. Introitus

Ecce oculi dñi ſuper timentes eũ: ſperantes in mĩa eius allã: vt eripiat à morte animas eorũ: quoniã adiutor et protector noſter eſt. allã: allã. ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Introi.

Loquetur dñs pacẽ in plebẽ ſuam: ⁊ ſup ſanctos ſuos: ⁊ i eos qui cõuertuntur ad ipſum. ps. Benedixiſti domine terram tuam: auertiſti captiuitatem iacob. ℣. Glia. Introit⁹

Iudicant ſancti gẽtes: ⁊ dominãtur populis: ⁊ regnabit dominus deus illorum in perpetuum. ps. Exultate iuſti in domino: rectos decet collaudatio. ℣. Gloria. Introitus

Laudate pueri dominum: laudate nomen domini: qui habitare facit ſterilem in domo: matrem filiorum letãtem. ps Sit nomen domini benedictum: ex hoc nunc ⁊ vſqꝫ in ſeculum. ℣. Glorio patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio ⁊ nuc ſemper ⁊ in ſecula ſeculorum. Introitus.

Timete dominū omnes ſancti eius: qm̄ nihil deeſt timentibus eum: diuites eguerunt ⁊ eſurierunt: inquirētes autē dominū non deficient omni bono. ps. Benedicā dn̄z in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. ℣. Glia. Intr.

Iuſti epulentur et exultent in conſpectu dei: ⁊ delectentur in lętitia. ps. Exurgat deus ⁊ diſſipentur inimici eius: ⁊ fugiant qui oderūt euz a facie eius. ℣. Gloria pri.

Orationes.

Deus qui nos concedis ſanctorū martyrū tuorū. N. ⁊ N. natalitia colere: da nobis in ęterna beatitudine d eorū ſocietate gaudere. p. Secr.

Munera tibi domine nrę deuotionis offerimus: q ⁊ pro tuoruz: tibi grata ſint honore iuſtorū: ⁊ nobis ſalutaria te miſerante reddantur. Per dominum noſtrum Ieſuz chriſtum filium tuum. Poſt coio.

Preſta nobis quęſumus domine: itercedentibus ſanctis tuis N. ⁊ N. vt quod ore contingimus: pura mēte capiamus. Per dominuz noſtrū Ieſum chriſtum. Alia oratio.

Deus qui nos annua ſanctorum martyrum tuorū N. ⁊ N. ſolennitate lętificas: concede propitius: vt quorum gaudem⁹ meritis: inſtruamur exemplis. Per dominū noſtrū Ieſum chriſtū filiū. Secreta.

Oblatis quęſumus domine placare muneribus: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis. N. ⁊ N. a cūctis nos defende periculis. Per. Poſt cōmūio.

Hec nos cōmunio domine purget a crimine: ⁊ intercedentibus ſanctis tuis. N ⁊ N. cęleſtis remedij faciat eſſe conſortes. Per dominum.

Si fuerit vterq; pōtifex. Oro

Beatorū martyrū tuoruz pariterq; pontificū N. ⁊ N. nos quęſumus domine feſta tueantur: ⁊ eorum cōmendet oratio veneranda. Per dominum noſtrum. Secreta.

Adeſto domine ſupplicationibus noſtris: quas in ſanctorū tuorū cōmemoratione deferimus: vt qui noſtrę iuſtitię fiduciā non habemus: eorum qui tibi placuerūt: meritz adiuuemur. Per. Poſt coio.

Quęſumus domine ſalutaribus repleti myſterijs: vt quoruz ſolēnia celebramus eorū orationibus adiuuemur. Per dominū noſtrum Ieſuz.

Lectio libri ſapientie cap.xv.
Lingua ſapientium ornat ſcientiaꝫ:os fatuorũ ebullit ſtultitiã. In oĩ loco oculi dñi cõtemplantur bonos ꝛ malos. Lingua placabilis lignum vitę:quę autẽ imoderata eſt conteret ſpiritũ. Domus iuſti plurima fortitudo:ꝛ in fructibꝰ impij conturbatio. Labia ſapientiũ diſſeminabunt ſcientiã:cor ſtultorum diſsimile erit. Victimę impiorũ abominabiles domino:vota iuſtoruꝫ placabilia. Qui ſequitur iuſtitiam diligit a dño. Lcõ libri ſapiẽtie .ca.v.

Juſti autẽ in perpetuũ viuent:ꝛ apud dominũ eſt merces eorum:ꝛ cogitatio eorꝫ apud altiſsimum. Ideo accipient regnũ decoris: ꝛ diadema ſpeciei de manu domini. Quoniã dextera ſua teget eos:ꝛ brachio ſancto ſuo defendit illos. Accipiẽt armaturã zeli illius: ꝛ armabit creaturam ad vltionem inimicorum. Induent pro thorace iuſtitiã: ꝛ accipient ꝑ gallea iudicium certum. Sument ſcutuꝫ inexpugnabile eq̃tatẽ: ibunt directę promiſsiones. Et ad certũ locum deducet illos dominus deus noſter.

Lectio libri ſapientie capi.iij.
Juſtorũ aię in manu dei ſunt:ꝛ nõ tãget illos tormẽtũ mortis. Viſi ſunt oculis inſipientium mori:ꝛ eſtimata eſt afflictio exitus illorum:ꝛ quod a nobis eſt iter exterminij: illi autem ſunt in pace. Et ſi coraꝫ hominibus tormẽta paſsi ſunt ſpes illorum imortalitate plena eſt. In paucis vexati:i multis bñ diſponẽtur:qm̃ deꝰ tẽtauit eos:ꝛ iuenit eos dignos ſe. Tanq̃ aurum in fornace probauit illos:ꝛ quaſi holocauſta hoſtię accepit illos:ꝛ in tpe erit reſpectus illorũ. Fulgebũt iuſti: ꝛ tanq̃ ſcintillę ĩ arũdineto diſcurrẽt. Judicabũt nationes:ꝛ dñabunt ppl'ĩs:ꝛ regnabit dñs illorũ i ppetuũ. Lcõ lib.ſap.c.x.

Expectatio iuſtorũ lętitia: ſpes autẽ impioruꝫ peribit. Fortitudo ſimplicis via domini:ꝛ pauor his qui operant̃ malum. Juſtus in ęternuꝫ non cõmouebitur: impij auteꝫ non habitabunt in terra. Os iuſti parturit ſapientiam:ligua prauorum peribit. Labia iuſti cõſiderant placita:os impiorum peruerſa. Simplicitas iuſtorũ diriget eos:ꝛ ſupplãtatio perverſorum vaſtabit illos. Non proderunt diuitię in die vltionis:iuſtitiaꝫ aũt liberauit a morte. Juſtitia ſimplicis diriget viam eius:ꝛ i pietate ſua corruet ipiꝰ. Juſtitia rectorꝫ liberabit

eos: ⁊ in inſidijs ſuis capiētur iniqui. Juſtus de anguſtia liberatus eſt: ⁊ tradetur impius ꝓ eo. Simulator ore decipit amicū ſuum: iuſti aūt liberabūtur ſcientia. In bonis iuſtoꝝ exaltabitur ciuitas: ⁊ in perditione impioꝝ erit laudatio. In bñdictiōe iuſtorū exaltabit̄ ciuitas.

Lectio libri ſapientie. capi. x.

R Eddet deus mercedē laborū ſctōꝛum ſuorū: ⁊ deducet illos in via mirabili. Et fuit illis in velamento diei: ⁊ ī luce ſtellarū nocte. Tranſtulit illos per mare rubrū: ⁊ tranſuexit illos per aquam nimiā. Inimicos autē illorum demerſit in mare: ⁊ ab altitudine inferorū eduxit illos. Ideo iuſti tulerūt ſpolia impiorū: ⁊ decātauerūt: dñe, nomen ſanctū tuū. Et victricē manum tuā laudauerūt pariter domine deus noſter.

Lectio libri ſapientie. ca. xliiij.

H I ſunt viri miſericordię: quorū iuſtitię obliuionē nō acceperunt. Cū ſemine eorū permanēt bona: hereditas ſancta nepotes eorum. Et ī teſtamētis ſtetit ſemē eorū: ⁊ filij eorū propter eos in eternum manēt. Bñatio eorū ⁊ glīa eoꝝ non derelinquetur. Corpora eorū in pace ſepulta ſunt: ⁊ nomina eorū viuēt in ſecula. Sapiētiā eorū narrēt oēs ppl̄i: et laudem eorum pronunciet omnis eccleſia ſanctorū.

Lectio libri ſapientie. Capitulo. ij.

Q Ui timēt dñm nō erūt increduli verbo illiꝰ: ⁊ q̄ diligunt illū cōſeruabunt viā illius. Qui timēt dñm inq̄rent q̄ bñplacita ſunt illi: ⁊ q̄ diligunt illū: replebunt̄ lege ipſiꝰ. Qui timēt dñū: ꝑparabūt corda ſua ⁊ in cōſpectu ipſius ſctificabūt aīas ſuas. Qui timēt dñm: cuſtodiēt mādata illiꝰ: ⁊ paciētiā habebūt vſq ad circunſpectionē illiꝰ.

Lcō libri ſapie. c. xxxix.

S Apientiā antiquorū exq̄ret ſapiens: ⁊ in prophetis vacabit. Narrationē virorū noīatorum conſeruabit: ⁊ ī verſutias parabolarum ſimul introibit. Occulta prouerbiorū exquiret: ⁊ in abſcōditis parabolarum cōſeruabitur. In medio magnatorum miniſtrabit: ⁊ in cōſpectu preſidis apparebit: ⁊ in terrā alienarū gētiū pertrāſiet. Bona eni ⁊ mala in oībus tentabit.

Lectio epiſtole beati petri apoſtoli. prime. capitul. j.

B Enedictꝰ deꝰ ⁊ pater domini nr̄i Jeſu xp̄i: q̄ ſcdm magnā miſericordiā ſuā regenerauit nos in ſpē viuā: p reſurrectionē Jeſu xp̄i ex mortuis: ī hereditatē icorruptibilē: ⁊ icō

taminatā:⁊ imarceſsibilē: con
ſeruatā in cęlis in vobis:qui in
virtute dei cuſtodimini ꝑ fidez
in ſalutē paratā reuelari in tē-
poꝛe nouiſsimo. Inquo exulta
bitis:modicuz nunc ſi opoꝛtet
cōtriſtari in varijs tentationi-
b⁹:vt ꝓbatio veſtrę fidei:mul-
to pꝛetioſioꝛ ſit auro quod per
ignē pꝛobatur. Chꝛiſto igitur
paſſo in carne:⁊ vos eadem co
gitatione armamini:qꝛ qui pa-
ſſus eſt in carne deſijt à pecca-
tis:vt iam nō hoīuz deſiderijs
ſed volūtate dei quod reliquuz
ē ī carne viuat tpis. Lcō eplę
bti pauli apl'i ad hebꝛeos. c. x.

F Ratres. Remoꝛamini ꝑ
ſtinos dies:in quibus illu
minati magnū certamen ſuſti-
nuiſtꝫ paſsionuz. In altero q̄-
dē oppꝛobꝛijs ⁊tribulationib⁹
ſpectaculuz facti. In altero au
tem ſocij taliter cōuerſantium
effecti. Nā ⁊ vinctis cōpaſsi e-
ſtis:⁊ rapinā bonoꝛum veſtro
ruz cū gaudio ſuſcepiſtis:⁊ co-
gnoſcentes vos habere melio
rē ⁊ manētē ſubſtātiā. Nolite
itaqꝫ amittere confidentiā ve-
ſtrā:q̄ magna habet remune-
rationē. Patientia eniz vobis
neceſſaria ē:vt voluntatem dei
facientes repoꝛtetꝫ repꝛomiſ-
ſionez. Adhuc eni modicū ali-
q̄ntulūqꝫ:q̄ ventur⁹ ē veniet et
non tardabit. Iuſtus autez ex
fide viuit. Lectio epiſtole bea
ti pauli apl'i ad hebꝛeos. ca. xj.

F Ratres. Sancti ꝑ fidem
vicerūt regna opati ſunt
iuſtitiaz: adepti ſunt repꝛomiſ-
ſiōes. Obturauerunt oꝛa leo
num:extinxerunt ipetuz ignis
effugauerunt aciem gladij cō-
ualuerunt d infirmitate:foꝛtes
facti ſunt in bello. Caſtra ver-
terunt exteroꝛuz:acceperunt mu
lieres de reſurrectione moꝛtu-
os ſuos. Alij āt diſtēti ſunt nō
ſuſcipientes redēptionē:vt me
lioꝛē inuenirent reſurrectionē.
Alij vero ludibꝛia ⁊verbera ex
pti:iſup ⁊ vincula ⁊ carceres. La
pidati ſūt ſecti ſūt:tētati ſūt ī oc
ciſione gladij moꝛtui ſunt. Cir
cuierunt in melotis:⁊ ī pellib⁹
capꝛinis: egentes: anguſtiati:
afflicti:quibus dignus nō erat
mundus. In ſolitudinib⁹ errā
tes:in mōtibus:⁊ in ſpeluncis
⁊ in cauernis terrę. Et hi ho-
mines teſtimonio fidei pꝛobati
īuenti ſunt. In chꝛiſto Ieſu do
mino noſtro.

Gradualia.

Gradua. Gloꝛioſus deus ī ſan
ctis ſuis:mirabilis in maieſta-
te:faciēs ꝓdigia. ℣. Dextera
tua dn̄e gloꝛificata in virtute:
dextera manus tuę cōfregit ini
micos. Gra. Cōfitebunt̄ celi

mirabilia tua dñe: ⁊ ỽitatẽ tuã i eccleſia ſctõꝝ. ℣. Mias tuas dñe i eternũ cãtabo: i gñatiõe ⁊ ꝓgenie. Gr. Aia nr̃a ſicut pa ſſer erepta ẽ de laqo venãtiuꝫ. ℣. Laqueus cõtritus ẽ: ⁊ nos liberati ſumus: adiutoriũ nr̃m i noie dñi qui fecit celũ ⁊ terrã. Gra. Clamauerũt iuſti: ⁊ dñs exaudiuit eos: ⁊ ex oĩbꝰ tribulatiõibus eorũ liberauit eos ℣. Juxta ẽ dñs hꝫ q̃ tribulato ſũt corde: ⁊ humiles ſpũ ſaluabit. Gra. Ecce q̃ꝫ bonũ ⁊ q̃ꝫ iocũdũ habitare fratres in vnũ. ℣. Sicut vnguẽtũ in capite qđ d ſcẽdit in barbã: barbã aaron. Gra. Juſtorũ aiẽ in manu dei ſunt: ⁊ nõ tãget illos tormẽtuꝫ malitię. ℣. Viſi ſunt oculis inſipiẽtiũ mori: illi ãt ſunt in pace. Gra. Vindica dñe ſanguineꝫ ſctõrum tuorũ qui effuſus ẽ. ℣. Poſuerũt mortalia ſeruorum tuorũ eſcas volatilibꝰ celi: carnes ſctõrũ tuorũ beſtijs terrę. Gra. Exultabũt ſcti in gloria: lętabunt̃ in cubilibꝰ ſuiꝫ. ℣. Cãtate dño cãticũ nouũ: laus eius in eccleſia ſctõꝝ. Gra. Timete dñm oẽs ſcti eius: qm̃ nihil deeſt timẽtibꝰ eũ. ℣. Jnquirentes ãt dñꝫ: nõ deficiẽt oĩ bono. Gra. Pretioſa in cõſpectu dñi mors ſctõꝝ eiꝰ. ℣. Credidi ꝓpter qđ locutꝰ ſũ: ego ãt humiliatꝰ ſum nimis. Alleluia.

Alla. ℣. Scti tui domine benedicent te: gloriã regni tui dicẽt. All. ℣. Laudate pueri dominũ: laudate nomẽ dñi. All. ℣. Gaudete iuſti in dño: rectos decet collaudatio. Alla. ℣. Mirabilꝫ dominus nr̃ in ſctis ſuis. Alla. ℣. Exultabũt ſcti in gloria: lętabũtur in cubilibꝰ ſuis. Alla. ℣. Corpa ſctõruꝫ in pace ſepulta ſunt: ⁊ nomina eorũ viuẽt in gñatione ⁊ gñationẽ. Alla. ℣. Juſti epulent̃ et exultẽt in cõſpectu dei: ⁊ dlectent̃ i letitia. Alla. ℣ Fulgebũt iuſti: ⁊ tanq̃ꝫ ſcintillę in arũdineto diſcurrent in eternum. Alla. ℣. Te martyrũ cãdidatus laudat exercitus domine. Alla. ℣. Pretioſa i cõſpectu dñi: mors ſctõrũ eiꝰ. Alla. ℣. Letamini i dño ⁊ exultate iuſti ⁊ gloriamini oẽs recti corde. Alla. ℣. Hęc ẽ vera fraternitas: q̃ vicit mũdi crĩa: xp̃ꝫ ſecuta ẽ iclyta: tenẽs regna celeſtia Alla. ℣. Judicabũt ſcĩ nationes: ⁊ dñabũt ppl̃ꝫ: ⁊ regnabit illorũ rex i eternũ. All. ℣. Juſtoꝝ aię i mãu di ſũt ⁊ nõ tãget illos tormẽtũ malitię. All. ℣. Tradiderũt corpa ſua pp deũ ad ſupplicia: ideo coronantur: ⁊ accipiunt palmam. Alleluia. ℣. Laudate dñm i ſctis eiꝰ:

laudate eū in firmamento vir-
tutis eius. Trac. Qui ſeminát
in lachꝛimis:in gaudio metēt.
℣. Euntes ibant ⁊ flebant:mi
ttentes ſemina ſua. ℣. Venien
tes aūt venient cū exultatiōe:
poꝛtātes manipulos ſuos. Se
quentia ſancti euāgelij ſecun-
dum Mattheum. capitulo. v.
In illo tempoꝛe. Videns
ieſus turbas: aſcendit in
montem. Et cuȝ ſediſſet: acceſ
ſerunt ad eū diſcipuli eius. Et
aperiens os ſuuȝ docebat eos
dicens. Beati pauperes ſpiri-
tu:quoniam ipſoꝛū eſt regnum
celoꝝ. Beati mites:q̄m ipſi po
ſſidebūt terrā. Beati qui lugēt
q̄m ipſi cōſolabūtur. Beati q̄
eſuriūt ⁊ ſitiūt iuſtitiā: quoniā
ipſi ſaturabūt̄. Beati miſericoꝛ
des:quoniā ipſi miaȝ ꝯſeq̄nt̄.
Beati mūdo coꝛde: quoniā ipſi
deū videbunt. Beati pacifici:
quoniā filij dei vocabunt̄. Bea
ti qui pſecutionē patiuntur ꝓp
ter iuſtitiā:quoniā ipſoꝛū ē reg
num celoꝛum. Beati eſtis cum
maledixerint vobis homines:
⁊ perſecuti vos fuerint: ⁊ dixe-
rint omne maluȝ aduerſuȝ vos
mētiētes:pꝛopter me. Gaude
te ⁊ exultate:quoniā merces ve
ſtra copioſa eſt in celis. Sequē
tia ſancti euangelij ſecundum
Mattheum. capitulo. xxiiij.
In illo tempoꝛe. Sedēte
Jeſu ſup mōtē oliueti: ac
ceſſerunt ad eū diſcipuli ei⁹ ſe-
creto dicentes. Dic nobis q̄n
hec erunt: ⁊ q̄d ſignum aduen
tus tui: ⁊ ꝯſumationis ſeculi?
Et reſpondens ieſus dixit eis
Videte ne quis vos ſeducat.
Multi enim venient in nomie
meo dicentes: ego ſum xp̄s et
multos ſeducēt. Audituri eni
eſtis p̄lia: ⁊ opiniones pꝛelioꝝ
Videte ne turbemini: opoꝛtet
enim hec fieri:ſed nondum eſt
finis. Conſurget eniȝ gens in
gentem: ⁊ regnum in regnum
⁊ erunt peſtilentie ⁊ fames: et
terremotus per loca. Hec au-
tem omnia initia doloꝛū. Tūc
tradent vos in tribulationem:
⁊ occident vos: ⁊ eritȝ odio oī-
bus hoībus pꝛopter nomē me
um. Et tunc ſcādalizabuntur
multi: ⁊ inuicē tradent: ⁊ odio
habebunt ad inuicē. Et multi
pſeudopꝛophete ſurgent: ⁊ ſe
ducent multos. Et quoniā a-
būdabit iniquitas:refrigeſcet
charitas multoꝝ. Qui āt pſe-
uerauerit vſq̄ i fineȝ: hic ſalu⁹
erit. Sequentia ſancti euange
lij ſecundùm Lucam. capi. xij.
In illo tēpoꝛe. Dixit Je-
ſus diſcipulis ſuis. At-
tendite a fermento phariſeo-
rum: quod eſt hypocriſis.

Nihil optum quod non reuele tur: neq̧ abſcōditum quod nō ſciatur. Quoniā que i tenebꝛꝭ dixiſtis: in lumine dicētur. Et quod in aure locuti eſtis in cu- biculis: pꝛedicabitur in tectis. Dico aūt vobis amicis meis: ne terreamini ab his qui occi- dunt coꝛpus: ⁊ poſt hec nō ha- bent amplius quid faciant. O ſtendā autē vobis quem timea tis. Timete eū qui poſtq̄ꝫ occi derit: habet poteſtatem mitte- re in gehennā. Ita dico vobis hunc timete. Nōne quinq̧ pa ſſeres veneunt dipōdio: ⁊ vnꝰ ex illis nō eſt in obliuione coꝛā deo? Sed ⁊ capilli capitis ve- ſtri: omnes numerati ſunt. No lite ergo timere: multis paſſe- ribꝰ pluris eſtis vos. Dico au tē vobis. O is qui cōfeſſus fue rit me coꝛā hominibus: ⁊ filius hominis cōfitebitur coꝛā ange lis dei. Sequentia ſancti euan gelij ſecundum Lucā. cap. vj.

In illo tpe. Deſcendens Jeſus de mōte ſtetit in lo co cāpeſtri ⁊ turba diſcipuloꝝ eius ⁊ multitudo copioſa ple- bis ab oī iudea ⁊ hieruſalē: ⁊ maritima ⁊ tyꝛi ⁊ ſydonis: qui venerant vt audirent eum: ⁊ ſa narentur à languoꝛibus ſuis. Et qui vexabantur a ſpiritibꝰ inmundis: curabant̄. Et oīs turba q̄rebat eū tangere: quia virtus de illo exibat ⁊ ſanabat omnes. Et ipſe eleuatis oculꝭ i diſcipulos ſuos, dicebat. Bea pauperes: quoniā veſtrum eſt regnū dei. Beati qui nunc eſu- ritis: q2 ſaturabimini. Beati q̄ nūc fletis: quia ridebitis. Bea ti eritis cuꝫ vos oderint homi- nes: ⁊ cū ſeparauerint vos: et expꝛobꝛauerint: ⁊ eiecerint no men veſtrū tanq̄ꝫ malū pꝛopt̄ filiū hoīs. Gaudete in illa die ⁊ exultate: ecce enī merces vr̄a multa eſt in celis. Sequentia ſcti euangelij ſecundū luc. c. xj.

In illo tpe. Dicebat Je- ſus turbis iudeoꝝū ⁊ pꝛin cipibus ſacerdotū. Veh vobꝭ qui edificatis monumēta pꝛo- phetarū. Patres aūt vr̄i occi- derūt illos. Pꝛofecto teſtifica- mini: q̄ꝛ cōſentis opibus patrū veſtroꝛū: quoniā q̄dē ipſi eos occiderunt: vos autē edificatis eoꝛū ſepulchꝛa. Pꝛopterea et ſapientia dei dixit. Mittā ad il los pꝛophetas ⁊ apoſtolos: et ex illis occidēt ⁊ pſequētur: vt inquirat̄ ſanguis oīuꝫ pꝛophe- tarū: q̄ effuſus ē à cōſtitutione mūdi: a gn̄atione iſta: a ſangui ne abel vſq̧ ad ſāguinē zacha rie: q̄ perijt īter altare ⁊ edē. J ta dico vobꝭ req̄ret̄ ab hac gn̄a tione. Veh vobis legiſpitis: q̄

tuliſtis clauem ſcientie: ipſi nō introiſtis: ⁊ eos qui introibāt prohibuiſtis. Cū hec ad illos diceret: ceperunt phariſei ⁊ legiſperiti grauiter īſiſtere: ⁊ os eius opprimere: de multis inſidiantes ei: ⁊ querentes capere aliquid ex ore eius: vt accuſarent eum. Sequentia ſancti euangelij ſecundū Lucā. ca. xxj

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cum audieritis prelia ⁊ ſeditiones: nolite terreri: oportet hoc primum fieri: ſed nondū ſtatim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens contra gentem: ⁊ regnum aduerſus regnum: ⁊ terremotus magni erūt per loca: ⁊ peſtilentie: ⁊ fames: terroreſq; de celo: ⁊ ſigna magna erūt. Sed ante hec omnia: inijcient vobis manus ſuas: ⁊ perſequētur: tradentes in ſynagogas ⁊ cuſtodias: trahētes ad reges ⁊ preſides propter nomē meū. Continget autē vobis in teſtimonium. Ponite ergo in cordibus veſtris: nō pmeditari quēadmodū reſpōdeatis. Ego enim dabo vobis os ⁊ ſapientiā cui nō poterūt reſiſtere: ⁊ contradicere omnes aduerſarij veſtri. Trademini autē a parentibus: ⁊ fratribus: ⁊ cognatis: ⁊ amicis: ⁊ morte afficient ex vobis. Et eritꝫ odio omnibus hominibus propter nomē meum. Et capillus de capite veſtro non peribit. In paciencia veſtra poſſidebitꝫ animas veſtras. Sequentia ſancti euangelij ſecundum Lucā. capi. x.

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Qui vos audit me audit: ⁊ qui vos ſpernit me ſpernit. Qui autē me ſpernit: ſpernit eum q̄ me miſit. Reuerſi ſunt autem ſeptuagītaduo: cum gaudio dicentes. Domine etiam demonia ī nomine tuo ſubijciuntur nobꝫ. Et ait illis. Videbaꝫ ſathanā ſicut fulgur de celo cadentem. Ecce dedi vobis poteſtatē calcandi ſupra ſerpētes ⁊ ſcorpiones: ⁊ ſupra omnem virtutem inimici: ⁊ nihil vobis nocebit. Veruntamē in hoc nolite gaudere: quia ſpiritus ſubijciūtur vobis. Gaudete autem: q2 nomina veſtra ſcripta ſunt ī celꝫ. Sequentia ſancti Euangelij ſecundum Mattheum. ca. ij.

In illo tpe. Reſpondens Jeſus dixit. Confiteor tibi pr̄ dn̄e celi ⁊ terre: q2 abſcondiſti hec a ſapientibus et prudentib9: ⁊ reuelaſti ea paruulꝫ. Ita pater: quoniā ſic fuit placituꝫ ante te. Omnia mihi tradita ſunt a pr̄e meo. Et ne-

mo nouit filiuȝ niſi pater: neqꝫ
patrem quis nouit niſi filius: ⁊
cui voluerit filius reuelare. Ue
nite ad me omnes qui laboꝛa-
tis ⁊ onerati eſtis: ⁊ ego refici-
am vos. Tollite iugū meum ſu
per vos: ⁊ diſcite a me: qꝛ mitis
ſum: ⁊ humilis coꝛde: ⁊ inuenie
tis requieȝ aīabus veſtris. Ju
gum enim meū ſuaue eſt: ⁊ onꝰ
meum leue.

Offertoꝛia.

ps. Off. Anima noſtra ſicut pa-
123. ſſer erepta eſt de laqueo venā-
tium: laqueus contritus eſt: et
ps. nos liberati ſumus. Off. Re-
89. pleti ſumus mane miſericoꝛdia
tua: ⁊ exaltauimus ⁊ delectati
ps. ſumus: alleluia. Off. Mirabi-
67. lis deus in ſanctis ſuis: deus iſ
raēl ipſe dabit virtutē ⁊ foꝛtitu
dinē plebi ſuę: benedictꝰ deus
ps. alleluia. Off. Exultabūt ſcti i
149 gloꝛia: lętabūtur in cubilibus
ſuis: exultationes dei in fauci-
ps. bus eoꝝ. Off. Gloꝛiabuntur
5. in te omnes qui diligunt nomē
tuū: quoniā tu domine benedi
ces iuſto: domie vt ſcuto bonę
voluntatis tuę coꝛonaſti nos.
ſap Offer. Juſtoꝝ animę in ma-
3. nu dei ſunt: ⁊ non tanget illos
toꝛmētū moꝛtis: viſi ſunt oculꝭ
inſipientiū moꝛi: illi autē ſunt i
ps. pace, alleluia. Offer. Lętami
31. ni in domino: ⁊ exultate iuſti et
gloꝛia mini oēs recti coꝛde.

Communiones.

Coio. Multitudo languentiū luc 6
qui vexabantur a ſpiritibus im
mundis veniebant ad eum: qꝛ
virtus ab illo exibat: ⁊ ſanabat
omnes. Cō. Juſtoꝝ animę i
manu dei ſunt: ⁊ non tanget il-
los toꝛmentū malitię: viſi ſunt
oculis inſipientiū moꝛi: illi aūt
ſunt in pace. Cō. Beati mun matth
do coꝛde: quoniā ipſi deū vide- 5.
bunt: beati pacifici quoniā filij
dei vocabuntur: beati qui per-
ſecutionē patiūtur pꝛopter iu-
ſtitiā: quoniā ipſoꝝ eſt regnuȝ
cęloꝝ. Cō. Gaudete iuſti i do
mino alleluia: rectos decet col
laudatio, alleluia. Cō. Poſue ps.
runt moꝛtalia ſeruoꝝ tuoꝝ do 78.
mine eſcas volatilibꝰ cęli: car-
nes ſanctoꝝ tuoꝝ beſtijs ter-
rę: ſecundū magnitudineȝ bꝛa
chij tui poſside filios moꝛti pu
nitoꝛum. Cō. Quicūqꝫ fecerit
voluntatē patris mei qui in cę
lis eſt: ipſe meus frater ⁊ ſoꝛoꝛ
⁊ mater eſt: dicit dominꝰ. Cō.
Et ſi coꝛā hominibus toꝛmen
ta paſſi ſunt: deus tētauit eos
tāqꝫ aurum in foꝛnace pꝛoba-
uit eos: ⁊ quaſi holocauſta ac-
cepit eos. Cō. Anima noſtra ps.
ſicut paſſer erepta eſt de laqō 123.
venātiū. Cō. Signa eos qui i
me credunt hęc ſequentur: de-

monia eiicient: ſup egros ma-
nus ĩponent: ⁊ bene habebũt.
Coĩo. Dico autẽ vobis ami
cis meis: ne terreamini ab his
qui vos perſequuntur. Coĩo.
Quod dico vobis ĩ tenebris: di
cite in lumine dicit dominus: ⁊
quod in aure auditis: predica-
ps. 131. te ſuper tecta. ¶ In natalitijs
vni⁹ confeſſoris põtifi. Introi.
Statuit ei domin⁹ te
ſtamentũ pacis et
principẽ fecit eũ: vt
ſit illi ſacerdotij di-
gnitas in eternũ. ps. Memẽ
to domine dauid: ⁊ omnis mã-
ps. 131. ſuetudinis eius. v. Glia. Intr.
Sacerdotes tui do
mine induant iuſti-
tiã: ⁊ ſancti tui exul-
ibi. tent: propter dauid
ſeruũ tuũ nõ auertas faciẽ chri
ſti tui. ps. Memento domine
dauid: ⁊ omnis manſuetudinĩ
ibi. eius. v. Gloria pri. Introitus.
Sacerdotes eius in
duãt ſalutare: ⁊ ſan
cti eius exultatione
ibi. exultabũt. ps. Me
mento domine dauid: ⁊ omnis
manſuetudinis eius. v. Gloria
patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Introitus.
Sacerdotes dei be-
nedicite dominũ: ſã
ps. 20. cti ⁊ humiles corde
laudate deũ. ps. Be
nedicite omnia opera domini
domino: laudate ⁊ ſuperexalta
te eum ĩ ſecula. v. Glia. Intr.
Iuſt⁹ vt palma flo- ps. 91.
rebit ſicut cedrus li
bani multiplicabit:
plantatus in domo
domini: in atrijs domus dei no
ſtri. ps. Bonũ eſt confiteri do ibi.
mino: ⁊ pſallere nomini tuo al
tiſsime. v. Gloria patri ⁊ filio.

Orationes.

Da queſum⁹ omni-
potẽs deus: vt bea
ti N. confeſſoris tui
atq; põtificis vene-
randa ſolẽnitas: ⁊ deuotionẽ
nobis augeat ⁊ ſalutem. Per
dominum noſtrum. Secreta.
Sancti tui queſumus do-
mine nos vbiq; letificent
vt dum eorũ merita recolimus
patrocinia ſentiamus. Per do
minũ noſtrũ Jeſum. Poſt coĩo
Preſta queſumus omni-
potens deus: vt de perce
ptis muneribus gratias exhi-
bentes: intercedente beato N.
confeſſore tuo atq; põtifice: be
neficia potiora ſumam⁹. Per
dominum noſtrũ. Alia oratio.
Exaudi queſum⁹ domine
preces noſtras: quas in
beati N. cõfeſſoris tui atq; põ-
tificis ſolẽnitate deferimus: et
qui tibi digne meruit famulari

eius intercedentibus:ab oībꝰ
nos abſolue pctīs.p. Secreta

SAncti N. ꝯfeſſoꝛis tui at-
qꝫ pontificis q̄ſumꝰ domi
ne annua ſolēnitas:pietati tuę
nos reddat acceptos:vt p hęc
placationis officia ⁊ illum bea
ta retributio comitetur. Per
dominum. Poſt cōmūio.

DEus fideliuꝫ remunera
toꝛ animarum:pꝛęſta:vt beati
N. confeſſoꝛis tui atqꝫ pontifi-
cis:cuius venerandā celebꝛa-
mus feſtiuitatem:pꝛecibus eiꝰ
indulgētiā cōſequamur. Per.

Subſcripta epiſtola dī tantū
in doctoꝛibus. Lectio eplē btī
pauli apoſtoli ad thim. ij c.iiij.

CHariſsime. Teſtificoꝛ co
ram deo ⁊ chꝛiſto Jeſu: q̄
iudicaturus eſt viuos ⁊ moꝛtu
os per aduentum ipſius:⁊ re-
gnum eius. Pꝛędica verbum:
inſta oppoꝛtune:īpoꝛtune:ar-
gue:obſecra:increpa in omni
pacientia ⁊ doctrina. Erit enī
tempus:cum ſanam doctrinā
non ſuſtinebunt:ſed ad ſua de-
ſideria coaceruabunt ſibi ma-
giſtros pꝛurientes auribus:et
a veritate quidem auditū auer
tent:ad fabulas autē cōuertē-
tur. Tu verò vigila:in omnibꝰ
laboꝛa:opus fac euangeliſtę:
miniſterium tuum imple:ſobꝛi
us eſto. Ego enim iam deliboꝛ
⁊ tempus meę reſolutionis in-
ſtat. Bonum certamē certaui:
curſum cōſumaui:fidē ſeruaui.
Jn reliquo repoſita ē mihi co-
rona iuſtitię:quā reddet mihi
dominus ī illa die iuſtus iudex.
Non ſolum aūt mihi:ſed ⁊ his
qui diligunt aduentum eius.

Lectio libri ſapientię. ca. xlv.

DIlectus deo ⁊ hominibꝰ
cuius memoꝛia in benedi
ctione eſt. Similem illū fecit ī
gloꝛia ſanctoꝛum:⁊ magnifica
uit eum in timoꝛe inimicoꝝ:et
in verbis ſuis mōſtra placauit.
Gloꝛificauit eum in conſpectu
regū:⁊ vnxit illū coꝛam popu-
lo ſuo:⁊ oſtendit illi gloꝛiā ſuā.
Jn fide ⁊ lenitate ipſius ſanctū
fecit illum:⁊ elegit eū ex omni
carne. Audiuit enim vocē ipſi
us:⁊ induxit illū in nube. Et d̄
dit illi coꝛ ad p̄cepta:⁊ legē vitę
⁊ diſciplinę. Lcō lib. ſa. c. xlvij

DEdit dominus confeſsio
nem ſancto ſuo:⁊ excelſo
in verbo gloꝛię. De omni coꝛ-
de ſuo laudauit dominum:⁊ di
lexit deū qui fecit illū:⁊ dedit il
li contra inimicos potentiā:et
ſtare fecit cātoꝛes contra alta-
re:⁊ in ſono eoꝛuꝫ dulces fecit
modos. Et dedit in celebꝛatio
nibus decus:⁊ oꝛnauit tēpoꝛa
vſqꝫ ad cōſummationem vitę.
Chꝛiſtus purgauit pctā ipſiꝰ

⁊ exaltauit in ęternũ cornu ip
ſius. Sapientia laudabit ani-
mã ſuã: ⁊ in domino honorabi-
tur. Et ĩ medio populi ſui glo-
riabitur. Et in eccleſijs altiſsi
mi aperiet os ſuũ: ⁊ in conſpe-
ctu virtutis illius gloriabitur.
In medio populi ſui exaltabit̃
⁊ in plenitudine ſancta admi-
rabitur. Et in multitudine ele
ctorum habebit laudẽ: ⁊ inter
benedictos benedicetur. Le-
ctio libri ſapientię. capitul. iiij.

IUſtus ſi morte preocupa
tus fuerit: in refrigerio e-
rit. Senectus enim venerabi-
lis eſt: nõ diuturna: neq; nume
ro annorũ cõputata. Cani e-
nĩ ſunt ſenſus hominis: ⁊ ętas
ſenectutꝫ vita ĩmaculata. Pla
cens deo factus eſt dilectus: ⁊
viuens inter peccatores tranſ
latus eſt. Raptus eſt ne mali-
tia mutaret ĩtellectũ eius: aut
ne fictio deciperet animã illiꝰ.
Cõſũmatus in breui expleuit
tp̃a multa: placita enĩ deo ani-
ma illius. Propter hoc prope-
rauit educere illũ de medio ini
quitatum: quoniã gratia dei et
miſericordia eſt in ſanctos eiꝰ ⁊
reſpectus in electos illius. Le
ctio epiſtolę beati Pauli apo-
ſtoli ad Epheſios. Capitu. j.

FRẽs. Benedictꝰ deꝰ ⁊ pr̃
dñi nr̃i Jeſu xp̃i: q̃ bene-
dixit nos in omni benedictione
ſpirituali: in cęleſtibus in chri-
ſto: ſicut elegit nos in ipſo ante
mundi conſtitutionẽ: vt eſſemꝰ
ſancti ⁊ immaculati in conſpe-
ctu eius in charitate. Qui p̃de
ſtinauit nos ĩ adoptionẽ filiorũ
p Jeſum xp̃ꝫ in ip̃m: ſcd̃m pro
poſitum voluntatis ſuę: in lau-
dem glorię ⁊ gratię ſuę: in qua
gratificauit nos in dilecto filio
ſuo. In quo habemus redem-
ptionẽ per ſanguinẽ ipſius re-
miſsionem peccatorũ: ſecundũ
diuitias gratię eius: quę ſuper
abundauit in nobis. Lcõ ep̃lę
bt̃i pauli apoſtoli ad heb c. xiij

FRatres. Doctrinis va-
rijs ⁊ peregrinis nolite
abduci. O ptimũ eſt enim gra
tia ſtabilire cor: non eſcis: quę
non profuerunt ambulantibꝰ
in eis. Habemꝰ altare: d̃ quo
edere non habent poteſtatem
q̃ tabernaculo deſeruiũt. Quo
rũ enim animaliũ infertur ſan
guis pro peccato in ſancta per
pontificẽ: horũ corpora cremã
tur extra caſtra. Propt̃ quod
⁊ Jeſus vt ſanctificaret p ſuuꝫ
ſanguinem populũ: extra por-
tã paſſus eſt. Exeamus igitur
ad eum extra caſtra: imprope-
rium eius portãtes. Nõ enim
habemus hic manẽtẽ ciuitatẽ
ſed futuram inquirimus. Per

Nn

ipſum ergo offeramꝰ hoſtias
laudis ſemꝑ deo:id eſt fructuz
labiorū cōfitentiū nomini eius
Beneficētię aūt ⁊ cōmunionꝫ:
nolite obliuiſci. Talibus enim
hoſtijs promeretur deus. Le-
ctio epiſtolę beati Pauli apo-
ſtoli ad Hebręos. capitu. vij.

FRatres. Plures facti ſūt
ſacerdotes ſcđm legem:
idcirco ꝙ morte prohibētur ꝑ-
manere. Jeſus aūt eo ꝙ mane
at ī ęternū: ſempiternū habet
ſacerdotiuꝫ. Unde ⁊ ſaluare in
perpetuū poteſt: accedēs per
ſemetipſum ad deū: ſemper vi-
uens ad interpellādum pro no
bis. Talis eniꝫ decebat: vt no
bis eſſet pontifex: ſanctus: in-
nocens: impollutus ſegregatꝰ
à peccatoribus: ⁊ excelſior cę-
lis factꝰ. Qui nō haberet quo
tidie neceſſitatē: quemadmo-
dū ſacerdotes prius pro ſuis đ
lictis hoſtias offerre: deinde ꝓ
populo. Hoc enim fecit ſemel
ſe offerēdo: dn̄s nr̄ Jeſus xp̄s.
Lectio libri ſapientię. ca. lxiiij.

ECce ſacerdos magnus:
qui in diebus ſuis placuit
deo: ⁊ inuentus eſt iuſtus: ⁊ in
tempore iracundię factus ē re
conciliatio. Nō eſt inuentus ſi
milis illi: qui cōſeruaret legem
excelſi. Ideo iureiurādo: fecit
illū dn̄s creſcere in plebē ſuaꝫ.
Benedictionē oīum gentiū de
dit illi: ⁊ teſtamentū ſuum con
firmauit ſuper caput eius. Co
gnouit eū in benedictionibus
ſuis: conſeruauit illi miſericor-
diā ſuā: ⁊ inuenit gratiam corā
oculis domini. Magnificauit
eū in conſpectu regum: ⁊ dedit
illi coronaꝫ glorię. Statuit illi
teſtamentū ſempiternum: ⁊ de
dit illi ſacerdotiū magnum: et
beatificauit illū in gloria. Fun
gi ſacerdotio: ⁊ habere laudeꝫ
in nomine ipſius ⁊ offerre illi i-
cenſum dignū in odorē ſuauita
tis. Lcō epiſtolę beati pauli a
poſtoli ad Corinth. pma. c. iiij

FRatres. Spectaculū fa
cti ſumus mundo: ⁊ ange
lis: ⁊ hominibus. Nos ſtulti ꝓ
pter xp̄m: vos autē prudentes
in chriſto. Nos infirmi: vos au
tē fortes. Uos nobiles: nos au
tē ignobiles. Uſqꝫ in hāc horā
⁊ eſurimus: ⁊ ſitimus: ⁊ nudi ſu
mus: ⁊ colaphis cedimur: ⁊ in
ſtabiles ſumus: ⁊ laboramꝰ o-
perantes manibus nr̄is. Ma
ledicimur ⁊ benedicimꝰ. Per-
ſecutionem patimur: ⁊ ſuſtine-
mus. Blaſphemamur: ⁊ obſe-
cramꝰ. Tāqꝫ purgamēta huiꝰ
mūdi facti ſumꝰ oīuꝫ ꝑipſema
vſqꝫ adhuc. Nō vt cōfundā vos
hec ſcribo: ſꝫ vt filios meos cha
riſſimos moneo. In xp̄o Jeſu

domino noſtro. Lectio libri Sapientie. Capitulo. xxiiij.
SApientia laudabit animā ſuam: ⁊ in domino honorabitur: ⁊ i medio populi ſui gloriabitur: ⁊ in eccleſijs altiſsimi aperiet os ſuum: ⁊ in conſpectu virtutis illi⁹ gloriabit̃. In medio populi ſui exaltabit̃ ⁊ in plenitudine ſancta admirabitur: ⁊ in multitudine electorum habebit laudez: ⁊ inter benedictos benedicetur dicēs Ego ex ore altiſsimi prodij: ꝑmogenita ante omnē creaturā Ego quaſi libanus non inciſ⁹ vaporaui habitationē meā: et quaſi balſamum non mixtū odor meus. Ego quaſi terebinthus extendi ramos meos: et rami mei honoris ⁊ gratię.

Gradualia.

Gra. Ecce ſacerdos magn⁹ q̄ in diebus ſuis placuit deo. ℣. Nō eſt inuentus ſimilis illi: qui cōſeruaret legē excelſi. Grad. Sacerdotes ei⁹ iduāt ſalutare: ⁊ ſctī ei⁹ exultatione exultabūt. ℣. Illuc producā cornu dauid: paraui lucernā xp̄o meo. Gr. Iurauit dn̄s ⁊ non pęnitebit eū: tu es ſacerdos i ęternū ſecūdū ordinē melchiſedech. ℣. Dixit dn̄s dn̄o meo: ſede a dextris mez. Gra. Inueni dd̄ ſeruum meū: oleo ſctō vnxi eū: manus enī mea auxiliabitur ei: ⁊ brachiū meū cōfortabit eū. ℣. Nihil ꝓficiet inimicus i eo: ⁊ fili⁹ iniq̄tatꝫ nō nocebit ei. Gr. Iuſtus vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabit̃ i domo dn̄i. ℣. Ad ānūciādū mane miaꝫ tuā: ⁊ ꝟitatē tuā ꝑ noctē.

Alleluia.

Alla. ℣. Tu es ſacerdos i ęternū ſcd̄m ordinem melchiſedech. Alla. ℣. Hic eſt ſacerdos quē coronauit dn̄s. Alla ℣. Iuſtus vt palma florebit: et ſicut cedr⁹ libani multiplicabitur. Alla. ℣. Inueni dd̄ ſeruū meū: oleo ſctō vnxi eū. Alla. ℣. Diſpoſui teſtamētū electis meis: iuraui dd̄ ſeruo meo. Alla. ℣. Memēto dn̄e dd̄: ⁊ oīs māſuetudinꝫ ei⁹. Alla. ℣. Iuſtus germiabit ſicut liliū: ⁊ florebit i ęternū ante dn̄m. Alla ℣. Dn̄e quiqꝫ talēta tradidiſti mihi: ecce alia quinqꝫ ſuplucratus ſum. Alla. ℣. Iurauit dominus: ⁊ nō pęnitebit eū tu es ſacerdos i ęternū ſcd̄m ordinē melchiſedech. Alla. ℣. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū ſtolam glorię iduit eū. Tra. Beatus vir q̄ timet dn̄ꝫ: i mādatis eius cupit nimis. ℣. Potēs i terra erit ſemē ei⁹: gn̄atio rectorū bn̄dicet̃. ℣. Gl'ia ⁊ diuitię in domo ei⁹ ⁊ iuſtitia ei⁹ manet i ſcl'ꝫ ſcl'i.

Subſcriptum euangelium di-
citur tātū ī doctorib⁹. Seqntia
ſancti euāgelij ſ3 Mat. capi. v.
In illo tpe. Dixit Jeſus
diſcipulis ſuis. Vos eſtis
ſal terre. Quod ſi ſal euanue-
rit in quo ſalietur? Ad nihilu3
valet vltra: niſi vt mittatur fo-
ras ꝛ conculcetur ab hoibus.
Vos eſtis lux mūdi. Nō poteſt
ciuitas abſcōdi ſupra mōtē po
ſita neq3 accendūt lucernā et
ponūt ea ſub modio: ſ3 ſup can
delabrū: vt luceat oib⁹ qui i do
mo ſunt. Sic luceat lux vr̄a co
rā hoibus: vt videāt vr̄a bona
opa: ꝛ glorificent patrē veſtrū
q̄ in celis ē. Nolite putare qm̄
veni ſoluere legē: aut prophe-
tas. Nō eni veni ſoluere lege3:
ſed adimplere. Amen quippe
dico vobis: donec trāſeat celū
ꝛ terra: iota vnū: aut vn⁹ apex
nō preteribit a lege donec om
nia fiant. Qui ergo ſoluerit v-
num de mandatis iſtis minim3
ꝛ docuerit ſic homines: mini-
mus vocabitur in regno celo-
rum. Qui autem fecerit ꝛ do-
cuerit: hic magnus vocabitur
in regno celorū. Sequentia ſcti
euangelij ſcōm matt. ca. xxiiij.
In illo tpe. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Vigilate: q2
neſcitis qua hora dn̄s veſter vē
turus ſit. Illud aūt ſcitote: quo
niā ſi ſciret paterfamilias: qua
hora fur veniret: vigilaret vti-
q3: ꝛ non ſineret pfodi domum
ſuam. Ideoq3 ꝛ vos eſtote pa-
rati: q2 neſcitis qua hora filius
hominis vēturus ſit. Quis pu
tas eſt fidelis ꝛ prudēs quem
conſtituit dominus ſuper fami
liam ſuā: vt det illis cibū i tpe?
Beatus ille ſeruus: quē cū ve-
nerit dn̄s eius: inuenerit ſic fa
ciētem. Amen dico vobis: quo
niā ſup oia bona ſua conſtituet
eum. Sequentia ſancti euan-
gelij ſecundū Matthe. c. xxv.
In illo tpe. Dixit Jeſ⁹ di-
ſcipulis ſuis pabolā hāc.
Hō quidā peregre proficiſcēs
vocauit ſeruos ſuos: ꝛ tradidit
illis bona ſua. Et vni dedit q̄n
q3 talēta: alij āt duo: alij vero v
nū. Vnicuiq3 ſcdm proprīā vir
tutē. Et profect⁹ ē ſtati. Abijt
aūt q̄ quiq3 talēta accepat ꝛ o-
patus eſt in eis: ꝛ lucrat⁹ ē alia
quiq3. Similit' āt ꝛ qui duo ta-
lēta accepat: lucrat⁹ ē alia duo
Qui āt vnū accepat: abiēs fo-
dit in terrā: ꝛ abſcōdit pecuniā
dn̄i ſui. Poſt multū vero tpis:
venit dn̄s ſeruo2 illo2ū ꝛ poſuit
rationē cū e3. Et accedēs qui
quiq3 talēta accepat: obtulit a
lia quiq3 talēta dicēs. Dn̄e: q̄n
q3 talēta tradidiſti mihi: ecce a
lia quiq3 ſuplucratus ſu3. Ait

dñs eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ in pauca fuiſti fidelis: ſupꝛa multa te cōſtituaȝ: intra in gaudium domini tui. Acceſſit autē: ⁊ qui duo talenta acceperat: ⁊ ait. Dñe duo talēta tradidiſti mihi: ecce alia duo ſuperlucratus ſum. Ait illi dominus eius. Euge ſerue bone ⁊ fidelis: qꝛ ſuper pauca fuiſti fidelis: ſupꝛa multa te cōſtituā: itra i gaudiū dñi tui. Seq̄ntia ſcti euangelii ſcḋm Lucā cap. xij.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Sint lumbi veſtri pꝛecincti: ⁊ lucerne ardentes in manibꝰ veſtris. Et vos ſimiles hoībꝰ expectātibꝰ dñm ſuū: quando reuertatur a nuptijs: vt cū venerit ⁊ pulſauerit: confeſti aperient ei. Beati ſerui illi: quos cum venerit dominus: inuenerit vigilātes. Amen dico vobis: q̄ pꝛeciget ſe ⁊ faciet illos diſcūbere ⁊ trāſiens miniſtrabit illis. Et ſi venerit in ſecunda vigilia: ⁊ ſi in tertia vigilia venerit: ⁊ ita inuenerit: beati ſunt ſerui illi. Hoc aūt ſcitote: quoniaȝ ſi ſciret paterfamilias qua hoꝛa fur veniret: vigilaret vtiq̄ȝ: ⁊ non ſineret perfodi domū ſuā. Ideo et vos eſtote parati: quia qua hora non putatis filius hominis veniet. Sequentia ſancti euāgelii ſecundū Lucā capitu. xj.

In illo tpe. Dixit Jeſꝰ diſcipulis ſuis. Nemo accēdit lucernā ⁊ in abſcondito ponit: neq̄ȝ ſub modio: ſed ſup cādelabꝛum: vt qui ingrediūtur: lumē videant. Lucerna coꝛporis tui: eſt oculus tuus. Si oculus tuus ſimplex fuerit: totum coꝛpus tuum lucidum erit. Si aūt neq̄ȝ fuerit: etiam coꝛpus tuū tenebꝛoſum erit. Uide ergo: ne lumen quod in te eſt tenebꝛe ſint. Si ergo totum coꝛpus tuum lucidum fuerit non habens aliquam partem tenebꝛarū: erit lucidū totum. Et ſicut lucerna fulgoꝛis illuminabit te. Sequentia ſancti euangelij ſecundū Marcū. ca. xiij.

In illo tempoꝛe. Dixit ieſus diſcipulis ſuis. Uide te: vigilate: ⁊ oꝛate. Neſcitis enim quando tempus ſit. Sicut homo qui peregrè pꝛofectus eſt: reliquit domum ſuaȝ: ⁊ dedit ſeruis ſuis poteſtatem cuiuſq̄ȝ operis: ⁊ ianitoꝛi pꝛecepit vt vigilet. Uigilate ergo: neſcitis enim quando dominꝰ domus veniat: ſero an media nocte: an galli cantu: an mane ne cū venerit repēte: inueniat vos doꝛmientes. Quod āt vobȝ dico: oībꝰ dico vigilate. Seqn. ſcti euāg. ſm Lucā. ca. xij.

In illo tempore. Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis. Noli-
te timere puſillus grex : quia
complacuit veſtro dare vobis
regnum. Vendite que poſſi-
detis : ⁊ date eleemoſynam.
Facite vobis ſacculos qui nō
veteraſcunt : theſaurum non
deficientē in celis: quo non ap
propiat: neqꝫ tinea corrumpit.
Ubi enī eſt theſaurus tuus: ibi
⁊ cor tuū erit. Sequentia ſcti
euāgelij ſcdm lucā. capitu. xix.

In illo tempore. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis para-
bā hanc. Homo quidā nobilꝫ
abijt in regionē longinquā ac-
cipe ſibi regnū: ⁊ reuerti. Vo-
catis aūt decē ſeruis ſuis dedit
illis decē mnas: ⁊ ait ad illos.
Negociamini dū venio. Ciues
aūt eius oderāt illū: ⁊ miſerunt
legationē poſt illū dicētes. No
lumus hunc regnare ſup nos.
Et factū eſt: cū rediret accep-
to regno: iuſſit vocari ſeruos
ſuos quibus dedit pecuniā: vt
ſciret quātū quiſqꝫ negociatus
eſſet. Venit autē primus dicēs
Dn̄e: mna tua decē mnas acq̄
ſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bo
ne: qꝛ in modico fuiſti fidelis: e-
ris poteſtatē habens ſuper de
cē ciuitates. Et alter venit di-
cens. Dn̄e mna tua fecit quin
qꝫ mnas. Et huic ait. Et tu e-
ſto ſuper quinqꝫ ciuitates. Et
alter venit dicēs. Domine: ec-
ce mna tua: quam habui: repo
ſita eſt in ſudario. Timui enī te
quia homo auſterus es: tollis
quod nō poſuiſti: ⁊ metis quod
non ſeminaſti. Dicit illi. De o
re tuo te iudico ſerue nequam.
Sciebas qꝛ homo auſterꝰ ſuꝫ
tollēs quod nō poſui: ⁊ metēs
quod non ſeminaui. Et q̄re nō
dediſti pecuniā meā ad menſā:
⁊ veniens vtiqꝫ ego cum vſurꝫ
exegiſſem illā? Et aſtantibus
dixit. Auferte ab illo mnam: et
date illi qui decē mnas habet.
Et dixerunt ei. Dn̄e: habet d
cem mnas. Dico autē vobis:
qꝛ omni habēti dabitur: ⁊ abū
dabit: ab eo autē qui nō habet
⁊ quod videtur habere aufere
tur ab eo. Sequētia ſancti euā
gelij ſecūdū Matthe. cap. xix.

In illo tempore. Dixit ſy
mon Petrus ad Jeſum.
Ecce nos reliquimus omnia
⁊ ſecuti ſumꝰ te: quid ergo erit
nobis? Jeſus autem dixit illis.
Amen dico vobis: ꝙ vos qui
ſecuti eſtis me: ī regeneratione
cum ſederit filius hominis in
ſede maieſtatis ſue: ſedebitis ⁊
vos ſuper ſedes duodecim iu-
dicantes duodecim tribus iſra
ēl. Et omnis qui reliquerit do
mū: vel fratres: aut ſorores aut

patrem: aut matre: aut vxorē: aut filios: aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet ⁊ vitā eternā poſſidebit.

Offertoria.

Off. Inueni dauid ſeruū meum: oleo ſancto vnxi eū: man⁹ enī mea auxiliabit ei ⁊ brachiuz meū cōfortabit euz. Offer. Ueritas mea ⁊ mia mea cuz ipſo: ⁊ in noīe meo exaltabitur cornu eius. Off. Iuſt⁹ vt palma florebit: ſicut cedrus q̄ in libano eſt multiplicabitur. Off. In virtute tua dn̄e letabitur iuſtus: ⁊ ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū anime eius tribuiſti ei.

Communiones.

Cō. Btūs ſeru⁹ quē cū venerit dn̄s: inuenerit vigilātē: amē dico vobis: ſup oīa bona ſua cōſtituet eū. Cō. Dn̄e quiq3 talenta tradidiſti mihi: ecce alia quīq3 ſuplucrat⁹ ſum: euge ſerue fidelis: q2 ī pauca fuiſti fidelis: ſupra multa te cōſtituā: intra in gaudiū dn̄i tui. Cō. Fidelis ſeruus ⁊ prudēs: quē cōſtituit dn̄s ſup familiā ſuam: vt det illis in tpe tritici mēſuram. Cō. Semel iuraui ī ſctō meo ſemē ei⁹ in eternū manebit: et ſedes ei⁹ ſicut ſol in conſpectu meo: ⁊ ſicut luna pfecta in eternū: ⁊ teſtis in celo fidelis. Cō. Amen dico vobis: q vos q̄ reliqſtis omnia: ⁊ ſecuti eſtis me centuplū accipietis: ⁊ vitā eternā poſſidebitis. ¶ In natali vni⁹ cōfeſſoris nō pōtifi. Intr.

Os iuſti meditabitur ſapiētiā: ⁊ lingua eius loquet iudicium: lex dei eius in corde ipſius. Ps. Noli emulari ī malignantib⁹: neq3 zelaueris faciētes iniquitatē. ℣ Glia. Intro.

Iuſt⁹ vt palma florebit: ſicut cedrus libani multiplicabit: plantatus in domo domini: in atrijs domus dei noſtri. Ps. Bonum eſt cōfiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſſime. ℣ Gloria pri ⁊ filio. ⁊c.

Orationes.

Deus qui nos beati N. cōfeſſoris tui annua ſolēnitate letificas: cōcede propiti⁹: vt cuius natalitia colimus: etiam actiōes imitemur. Per dominum noſtrū Jeſum. Secre.

Laudis tue domine hoſtias immolamus: in tuorū cōmemoratione ſanctorū: quibus nos ⁊ preſentib⁹ exui malis confidimus: ⁊ futuris. Per dominum noſtruz Jeſum chriſtum filium tuum. Poſt coio.

Refecti cibo potuq3 celeſti deus nr̄: te ſupplices

exoramus:vt in cuius hęc com
memoratione percepimus:eiꝰ
muniamur ⁊ precibꝰ. Per do-
minum noſtrum. Alia oratio.
A Deſto domine ſupplica-
tionibus noſtris:quas in
beati N.confeſſoris tui ſolēni-
tate deferimꝰ:vt qui noſtrę iu-
ſtitię fiduciā non habemus:eiꝰ
qui tibi placuit precibus adiu-
uemur. Per dominū. Secreta
P Reſta nobis,q̄s oṗs deꝰ,
vt noſtrę humilitatꝫ obla
tio:⁊ pro tuorū tibi grata ſit ho
nore ſanctorū⁊ nos corpore pa
riter ⁊ mēte purificet. Per do.
Q Uęſumus oṗs Poſt cō.
deꝰ: vt qui cęleſtia alimē
ta pcepimus:intercedēte bea-
to N. cōfeſſore tuo:per hęc cō-
tra oīa aduerſa muniamur. p.
¶ Si fuerit abbas. Oratio.
I Nterceſsio nos,q̄ſumus
domine,beati N. abbatꝫ
cōmendet oratio: vt q̄ noſtris
meritis non valemus:eius pa-
trocinio aſſequamur.p. Secr.
S Acris altaribus domine
hoſtias ſuperpoſitas ſan
ctus N. abbas quęſumus in
ſalutem nobis prouenire de-
poſcat. Per dominum noſtrū
Jeſum chriſtum filium tuum:
Qui tecum.⁊c. Poſt cōmunio
P Rotegat nos domine cū
tui pceptione ſacramēti
beatus N. abbas pro nobis in
tercedendo:vt conuerſationis
eius experiatur inſignia. Per
dominum noſtrum Jeſuz xp̄z.
Subſcripta epiſtola dr̄ tantuꝫ
in doctoribꝰ. Lcō eplē btī pau
li apoſtoli ad Thim.ij.cap.iiij.
C Hariſsime. Teſtificor co
ram deo ⁊ chriſto Jeſu: q̄
iudicaturus eſt viuos ⁊ mortu
os per aduentum ipſius :⁊ re-
gnum eius. Prędica verbum:
inſta opportune:īportune: ar-
gue: obſecra : increpa in omni
pacientia ⁊ doctrina. Erit enī
tempus:cum ſanam doctrinā
non ſuſtinebunt:ſed ad ſua de-
ſideria coaceruabunt ſibi ma-
giſtros prurientes auribus: et
a veritate quidem auditū auer
tent:ad fabulas autē cōuertē-
tur. Tu verò vigila:in omnibꝰ
labora: opus fac euangeliſtę:
miniſterium tuum imple:ſobri
us eſto. Ego enim iam delibor
⁊ tempus meę reſolutionis in-
ſtat. Bonum certamē certaui:
curſum cōſumaui: fidē ſeruaui.
In reliquo repoſita ē mihi co-
rona iuſtitię : quā reddet mihi
dominus ī illa die iuſtus iudex.
Non ſolum aūt mihi:ſed ⁊ his
qui diligunt aduentum eius.
Lectio libri ſapientię. ca.xlv.
D Ilectus deo ⁊ hominibꝰ
cuius memoria in benedi

ctione eſt. Similem illū fecit i
gloria ſanctorum: ⁊ magnifica
uit eum in timore inimicorū: et
in verbis ſuis mōſtra placauit.
Glorificauit eum in conſpectu
regū: ⁊ vnxit illū coram popu-
lo ſuo: ⁊ oſtendit illi gloriā ſuā.
In fide ⁊ lenitate ipſius ſanctū
fecit illum: ⁊ elegit eū ex omni
carne. Audiuit enim vocē ipſi
us: ⁊ induxit illū in nube. Et d-
dit illi cor ad p̄cepta: ⁊ legē vite
⁊ diſcipline. Lcō lib. ſa. c. xlvij.
DEdit dominus confeſsio
nem ſancto ſuo: ⁊ excelſo
in verbo glorie. De omni cor-
de ſuo laudauit dominum: ⁊ di
lexit deū qui fecit illū: ⁊ dedit il
li contra inimicos potentiā: et
ſtare fecit cātores contra alta-
re: ⁊ in ſono eorū dulces fecit
modos. Et dedit in celebratio
nibus decus: ⁊ ornauit tēpora
vſq; ad cōſummationem vite.
Chriſtus purgauit pctā ipſiꝰ
⁊ exaltauit in eternū cornu ip
ſius. Sapientia laudabit ani-
mā ſuā: ⁊ in domino honorabi-
tur. Et i medio populi ſui glo-
riabitur. Et in eccleſijs altiſsi
mi aperiet os ſuū: ⁊ in conſpe-
ctu virtutis illius gloriabitur.
In medio populi ſui exaltabit̃
⁊ in plenitudine ſancta admi-
rabitur. Et in multitudine ele
ctorum habebit laudē: ⁊ inter
benedictos benedicetur. Le-
ctio libri ſapientie. capitul. iiij.
IUſtus ſi morte preocupa
tus fuerit: in refrigerio e-
rit. Senectus enim venerabi-
lis eſt: nō diuturna: neq; nume
ro annorū cōputata. Cani e-
ni ſunt ſenſus hominis: ⁊ etas
ſenectut; vita imaculata. Pla
cens deo factus eſt dilectus: ⁊
viuens inter peccatores tranſ
latus eſt. Raptus eſt ne mali-
tia mutaret itellectū eius: aut
ne fictio deciperet animā illiꝰ.
Cōſūmatus in breui expleuit
tpa multa: placita eni deo ani-
ma illius. Propter hoc prope-
rauit educere illū de medio ini
quitatum: quoniā gratia dei et
miſericordia eſt in ſanctos eiꝰ ⁊
reſpectus in electos illius. Le
ctio epiſtole beati Pauli apo-
ſtoli ad Epheſios. Capitu. j.
FRēs. Benedictꝰ deꝰ ⁊ pr̄
dñi nr̄i Jeſu xp̄i: q̄ bene-
dixit nos in omni benedictione
ſpirituali: in celeſtibus in chri-
ſto: ſicut elegit nos in ipſo ante
mundi conſtitutionē: vt eſſemꝰ
ſancti ⁊ immaculati in conſpe-
ctu eius in charitate. Qui p̄de
ſtinauit nos i adoptionē filiorū
p Jeſum xp̄z in ip̄m: ſcd̄m pro
poſitum voluntatis ſue: in lau-
dem glorie ⁊ gratie ſue: in qua
gratificauit nos in dilecto filio

ſuo. In quo habemus redem-
ptionē per ſanguinē ipſius re-
miſsionez peccatorū: ſecundū
diuitias gratię eius: quę ſuper
abundauit in nobis. Lcō epl'ę
btī pauli apoſtoli ad cori. c. iiij
FRatres. Spectaculū fa
cti ſumus mundo: ⁊ ange
lis: ⁊ hominibus. Nos ſtulti ꝓ
pter xp̄m: vos autē prudentes
in chriſto. Nos infirmi: vos au
tē fortes. Vos nobiles: nos au
tē ignobiles. Uſq3 in hāc horā
⁊ eſurimus: ⁊ ſitimus: ⁊ nudi ſu
mus: ⁊ colaphis cedimur: ⁊ in
ſtabiles ſumus: ⁊ laboram9 o-
perantes manibus nr̄is. Ma
ledicimur ⁊ benedicim9. Per-
ſecutionem patimur: ⁊ ſuſtine-
mus. Blaſphemamur: ⁊ obſe-
cram9. Tāq3 purgamēta hui9
mūdi facti ſum9 oiū3 peripſema
vſq3 adhuc. Nō vt cōfundā vos
hęc ſcribo: ſ3 vt filios meos cha
riſsimos moneo. In xp̄o Ieſu
dn̄o nr̄o. Lcō lib. ſapię. xxiiij.
SApientia laudabit ani-
mā ſuam: ⁊ in domino ho
norabitur: ⁊ i medio populi ſui
gloriabitur: ⁊ in eccleſijs alti-
ſsimi aperiet os ſuum: ⁊ in con
ſpectu virtutis illi9 gloriabit᷑.
In medio populi ſui exaltabit᷑
⁊ in plenitudine ſancta admi-
rabitur: ⁊ in multitudine elec-
torum habebit laudez: ⁊ inter
benedictos benedicetur dicēs
Ego ex ore altiſsimi prodij: p̄-
mogenita ante omnē creaturā
Ego quaſi libanus non inciſ9
vaporaui habitationē meā: et
quaſi balſamum non mixtū o-
dor meus. Ego quaſi terebin-
thus extendi ramos meos: et
rami mei honoris ⁊ gratię.

Gradualia.

Gra. Dñe p̄uenisti eū in bn̄di
ctionibus dulcedinis: poſuiſti
in capite eius coronā de lapide
pretioſo. ℣. Vitā petijt a te: et
tribuiſti ei: lōgitudinē dierū in
ſeculū ſeculi. Gra. Iuſtus vt
palma florebit: ſicut cedrus li-
bani multiplicabitur in domo
domini. ℣. Ad annunciandu3
mane miam tuā: ⁊ veritatē tuā
p noctē. Gra. Os iuſti medita
bit᷑ ſapientiā: ⁊ lingua eius lo-
quetur iudiciū. ℣. Lex dei eius
in corde ipſius: ⁊ nō ſupplanta
buntur greſſus eius. Alla. ℣
Beatus vir qui ſuffert tenta-
tionē: quoniā cū probatus fue
rit: accipiet coronā vitę. Alla
℣. Btūs vir q̄ timet dn̄m in mā
datis eius cupit nimis. Alla.
℣. Amauit eū dn̄s ⁊ ornauit eū
ſtolā glorię induit eū. Alla ℣
Iuſtus vt palma florebit: ſicut
cedrus libani multiplicabitur.
Alla. ℣. Iuſtus germinabit
ſicut liliū: ⁊ florebit in ęternu3

ante dñm. Tract. Beatus vir q̄ timet dñm: in mādatis eius cu pit nimis. v. Potēs in terra e rit ſemē ei⁹: gñatio recto᷑ū be nedicetur. v. Glīa ꝛ diuitie in domo ꝛ iuſtitia ei⁹ manet in ſe culū ſeculi. Subſcriptū euan gelīū dicitur tātū in doctorib⁹. Sequentia ſancti Euangelij ſecundū Mattheum. ca. v.

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Vos eſtis ſal terre. Quod ſi ſal euanue rit in quo ſalietur? Ad nihilū valet vltra: niſi vt mittatur fo ras ꝛ conculcetur ab hoībus. Vos eſtis lux mūdi. Nō poteſt ciuitas abſcōdi ſupra mōtē po ſita neqꝫ accendūt lucernā et ponūt ea ſub modio: ſꝫ ſup can delabꝛū: vt luceat oīb⁹ qui i do mo ſunt. Sic luceat lux vr̄a co rā hoībus: vt videāt vr̄a bona opa: ꝛ glorificent patrē veſtrū q̄ in celis ē. Nolite putare qm̄ veni ſoluere legē: aut prophe tas. Nō eni veni ſoluere legeꝫ: ſed adimplere. Amen quippè dico vobis: donec trāſeat celū ꝛ terra: iota vnū: aut vn⁹ apex nō preteribit a lege donec om nia fiant. Qui ergo ſoluerit v num de mandatis iſtis minimꝫ ꝛ docuerit ſic homines: mini mus vocabitur in regno celo rum. Qui autem fecerit ꝛ do cuerit: hic magnus vocabitur in regno celo᷑ū. Sequētia ſcti euangelij ſcd̄ꝫ Matth. ca. xxiiij

In illo tpe. Dixit ieſus di ſcipulis ſuis. Vigilate: qꝛ neſcitis qua hora dn̄s veſter vē turus ſit. Illud aūt ſcitote: quo niā ſi ſciret paterfamilias: qua hora fur veniret: vigilaret vti qꝫ: ꝛ non ſineret pfodi domum ſuam. Ideoqꝫ ꝛ vos eſtote pa ratiqꝫ neſcitis qua hora filius hominis vēturus ſit. Quis pu tas eſt fidelis ꝛ prudēs quem conſtituit dominus ſuper fami liam ſuā: vt det illis cibū i tpe? Beatus ille ſeruus: quē cū ve nerit dn̄s eius: inuenerit ſic fa ciētem. Amen dico vobis: quo niā ſup oīa bona ſua conſtituet eum. Sequentia ſancti euan gelij ſecundum Lucam. ca. xij

In illo tpe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Sint lum bi veſtri precincti: ꝛ lucerne ar dentes in manib⁹ veſtris. Et vos ſimiles hoīb⁹ expectātib⁹ dn̄m ſuū: quando reuertatur a nuptijs: vt cū venerit ꝛ pulſa uerit: confeſti aperient ei. Be ati ſerui illi: quos cum venerit dominus: inuenerit vigilātes. Amen dico vobis: q̄ precīgēt ſe ꝛ faciet illos diſcūbere ꝛ trā ſiens miniſtrabit illis. Et ſi ve nerit in ſecunda vigilia: ꝛ ſi in

tertia vigilia vēerit: ⁊ ita iuene
rit: btī ſunt ſerui illi. Hoc āt ſci
tote qm̄ ſi ſciret pr̄familias q̄
hora fur veniret: vigilaret vti-
qꝫ: ⁊ nō ſineret pfodi domū ſuā
Ideo ⁊ vos eſtote pati: qꝛ qua
hora non putatis filius homi-
nis veniet. Sequentia ſancti
euāgelij ſcd̄m Lucam. cap. xj.
In illo tpe. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Nemo accē
dit lucernā ⁊ i abſcōdito ponit
neqꝫ ſub modio: ſꝫ ſup cādela-
brū: vt q̄ igrediunt: lumē vide-
ant. Lucerna corpis tui: ē ocu
lus tu⁹. Si oculus tu⁹ ſimplex
fuerit: totū corp⁹ tuū lucidū e-
rit. Si āt neqꝫ fuerit: etiā corp⁹
tuū tenebroſū erit. Vide ergo:
ne lumē qd̄ i te ē tenebre ſint.
Si ergo totū corp⁹ tuū lucidū
fuerit: nō habēs aliquā ptē te-
nebrarū: erit lucidū totū. Et ſi-
cut lucerna fulgoris illumiabit
te. Sequentia ſancti euange-
lij ſecundum Marc. capi. xiij.
In illo tempore. Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis. Vide-
te: vigilate: et orate. Neſcitis
quando tempus ſit. Sicut ho
mo qui peregre profectus eſt:
reliquit domum ſuam: ⁊ dedit
ſeruis ſuis poteſtatem cuiuſqꝫ
operis: ⁊ ianitori precepit vt
vigilet. Vigilate ergo: neſcitis
enim quando dominus dom⁹
veniat: ſero: an media nocte:
an galli cātu: an mane: ne cum
venerit repente: inueniat vos
dormientes. Qd̄ autem vobis
dico omnibus dico vigilate.
Sequentia ſancti Euāgelij ſe
cundum lucam. Capitul. xij.
In illo tempore. Dixit Je
ſus diſcipulis ſuis. Noli-
te timere puſillus grex: qūia
complacuit pr̄i vr̄o dare vobis
regnum. Vendite que poſſi-
detis: ⁊ date eleemoſynam.
Facite vobis ſacculos qui nō
veteraſcunt: theſaurū non de
ficiētē in celis: quo fur non ap-
propiat: neqꝫ tinea corrumpit.
Vbi enim eſt theſaurus tuus:
ibi ⁊ cor tuum erit. Sequen-
tia ſancti Euangelij ſecundū
Lucam. capitulo dcimo nono.
In illo tempore. Dixit ie-
ſus diſcipulis ſuis para-
bolā hanc. Homo qdā nobilꝫ
abijt in regionē longinquā ac-
cipe ſibi regnū: ⁊ reuerti. Vo-
catis aūt decē ſeruis ſuis dedit
illis decē mnas: ⁊ ait ad illos.
Negociamini dū venio. Ciues
aūt eius oderāt illū: ⁊ miſerunt
legationē poſt illū dicētes. No
lumus hunc regnare ſup nos.
Et factū eſt: cū rediret accep-
to regno: iuſſit vocari ſeruos
ſuos quibus dedit pecuniā: vt
ſciret quātū quiſqꝫ negociatus

eſſet. Venit autē primus dicēs Dn̄e: mna tua decē mnas acq̄ſiuit. Et ait illi. Euge ſerue bone: q2 in modico fuiſti fidelis: eris poteſtatē habens ſuper decē ciuitates. Et alter venit dicens. Dn̄e mna tua fecit quinq3 mnas. Et huic ait. Et tu eſto ſuper quinq3 ciuitates. Et alter venit dicēs. Domine: ecce mna tua: quam habui: repoſita eſt in ſudario. Timui enī te quia homo auſterus es: tollis quod nō poſuiſti: ꝛ metis quod non ſeminaſti. Dicit illi. De ore tuo te iudico ſerue nequam. Sciebas q2 homo auſter9 ſu3 tollēs quod nō poſui: ꝛ metēs quod non ſeminaui. Et q̄re nō dediſti pecuniā meā ad menſā: ꝛ veniens vtiq3 ego cum vſur3 exegiſſem illā? Et aſtantibus dixit. Auferte ab illo mnam: et date illi qui decē mnas habet. Et dixerunt ei. Dn̄e: habet decem mnas. Dico autē vobis: q2 omni habēti dabitur: ꝛ abūdabit: ab eo autē qui nō habet ꝛ quod videtur habere auferetur ab eo. Sequentia ſancti euāgelij ſecūdū matth. cap. xix.

In illo tempore. Dixit Symon Petrus ad Jeſum. Ecce nos reliquimus omnia ꝛ ſecuti ſum9 te: quid ergo erit nobis? Jeſus autem dixit illis. Amen dico vobis: q2 vos qui ſecuti eſtis me: i regeneratione cum ſederit filius hominis in ſede maieſtatis ſuę: ſedebitis ꝛ vos ſuper ſedes duodecim iudicantes duodecim tribus iſraēl. Et omnis qui reliquerit domū: vel fratres: aut ſorores aut patrem: aut matrē: aut vxorē: aut filios: aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet ꝛ vitā ęternā poſsidebit.

Offertoria.

Offer. Veritas mea ꝛ miſericordia mea cū ipſo: ꝛ i noīe meo exaltabit cornu eius. Off. In virtute tua dn̄e lętabit iuſt9: et ſup ſalutare tuū exultabit vehemēter: deſideriū aīę eius tribuiſti ei. Offer. Deſideriū aīę ei9 tribuiſti ei dn̄e: ꝛ voluntate labiorū ei9 nō fraudaſti eū: poſuiſti in capite eius coronam d lapide pretioſo. Cōmuniones.

Cō. Btūs ſeruus: quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilante3: amen dico vobis ſuper oīa bōa ſua conſtituet eum. Cō. Amē dico vobis: q2 vos qui reliq̄ſtis omnia: ꝛ ſecuti eſtis me: centuplum accipietis: ꝛ vitam ęternam poſsidebitis. Cōmunio.

Fidelis ſeruus ꝛ prudēs quē cōſtituit dn̄s ſuper familiā ſuā: vt det illis i tp̄e tritici mēſurā.

¶ In natalitijs virginū. Intr.

Ps. 88. Ps. 20. luc. 12.

DIlexiſti iuſtitiaȝ et odiſti iniquitatē ꝓpterea vnxit te deus deus tuus: oleo letitia prę cōſortibus tuis. ps. Eructauit cor meū ꝟbū bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Alius introit⁹

VUltū tuū deprecabuntur oēs diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eā proximę eius: adducētur tibi in lętitia ꝛ exultatione. ps. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opera mea regi. ℣. Gloria patri. Alius introitus

COgnoui domine qꝛ ęquitas iudicia tua: ꝛ in veritate tua humiliaſti me: ꝛ confige timore tuo carnes meas: à mādatis tuis nō me repellas. ps. Beati imaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Alius introit⁹

LOquebar ꝺ teſtimonijs tuis in conſpectu regum: ꝛ non cōfundebar: ꝛ meditabor in mandatis tuis quę dilexi nimis. ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege domini. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat in principio. ꝛc. Alius introitus.

ME expectauerūt peccatores vt perderent me: teſtimonia tua intellexi: omnis conſummationis vidi finē: latū mādatū tuū nimis. ps. Beati imaculati in via: qui ambulant ī lege domini. ℣. Gloria pr̄i. ꝛc

Orationes.

¶ Oratio ſi fuerit martyr tantum: aut virgo ꝛ martyr.

DEus qui inter cętera potētię tuę miracula: etiā in ſexu fragili victoriam martyrij contuliſti: cōcede propitius: vt qui beatę N. natalitia colim⁹: per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum. Secreta

SUſcipe domine munera: quę in beatę N. martyris tuę ſolēnitate deferim⁹: cuius nos cōfidimus patrocinio liberari. Per. Poſt cōmunio.

AUxilientur nobis domine ſumpta myſteria: ꝛ intercedente beata N. martyre tua ſempiterna faciant protectione gaudete. Per dominuȝ noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Per oīa. Alia oratio.

INdulgentiaȝ nobis quę ſum⁹ domine: beata N. virgo ꝛ martyr imploret: quę tibi grata ſemper extitit: et

merito caſtitatis: ⁊ tuę profeſsione virtutis. Per. Secreta

H Oſtias tibi dñe: beatę N. martyr tuę dicatas meritis benignus aſſume: ⁊ ad perpetuū nobis tribue prouenire ſubſidiū. Per. Poſt cōmunio.

D Iuini muneris largitate ſatiati: queſumꝰ dñe deꝰ noſter: vt intercedente btā martyre tua: in eius ſemꝑ participatione viuamꝰ. Per dñz.

¶ Alia oratio ſi fuerit virgo tā tū aut nec virgo: nec martyr.

E Xaudi nos deus ſalutarꝫ noſter: vt ſicut de btē N. feſtiuitate gaudemꝰ: ita pię deuotionis erudiamur affectu. P.

A Ccepta tibi ſit dñe Sec ſacratę plebis oblatio: ꝓ tuorū honore ſanctorū: quoruꝫ ſe meritis percepiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliū. Per

S Atiaſti dñe fami- Poſtc liā tuam muneribꝰ ſacris eius queſumus ſemper interuentione nos refoue: cuius ſolēnia celebramus. Per dñm.

¶ Si plures fuerit alia oratio

D A nobis queſumus domine deus noſter ſanctarum virginum ⁊ martyrum N. ⁊ N. palmas inceſſabili venerari: vt quas digna mente non poſſumus celebrare: humilibꝰ ſaltē frequentemꝰ obſequijs.

Per dominum noſtrū. Secr.

I Ntende queſumus domine munera: altaribus tuis pro ſanctoruꝫ tuorum N. ⁊ N. cōmemoratione propoſita: vt ſicut per hęc beata myſteria illis gloriaꝫ contuliſti: ita nobis indulgentiam largiaris. Per dominū noſtrū. Poſt cōmunio.

P Reſta nobis queſumus domine: intercedentibꝰ ſanctis tuis: vt quod ore contigimus: pura mēte capiamus. Per dominum noſtrum Ieſuꝫ Chriſtum filium tuū: qui tecū.

Lectio libri ſapientię. capi. lj.

D Omine deus meus exaltaſti ſuper terram habitationem meam: ⁊ pro morte defluenti deprecata ſum. Inuocaui dominum patrem domini mei: vt non derelinquat me in die tribulationis meę ⁊ in tempore ſuperborum ſine adiutorio. Laudabo nomen tuum aſsidue ⁊ collaudabo illud in confeſsione: ⁊ exaudita eſt oratio mea. Liberaſti me de perditione: ⁊ eripuiſti me de tempore iniquo. Propterea confitebor tibi: ⁊ laudem dicam nomini tuo domine deus noſter. Lectio epiſtolę beati Pauli apoſtoli ad Corinthios. ſcđa. ca. x.

F Rēs. Qui gloriatꝛ: in dño glorietꝛ. Nō eñ ꝗ ſeipꝫ cō

mendat:ille pꝛobatus eſt : ſed
quem deus cōmendat. Utinā
ſuſtineretis modicum quid in-
ſipientię meę:ſed ⁊ ſuppoꝛtate
me. Emuloꝛ enim vos dei ęmu
latione. Deſpondi enī vos vni
viro virginem caſtaꝫ exhibere
chꝛiſto. Lectio epiſtolę beati
pauli apoſtoli ad Coꝛ.j ca.vij.

FRatres. De virginibus
pręceptum domini nō ha
beo:conſilium autē do:tanquā
miſericoꝛdiam cōſecutus à deo
vt ſim fidelis. Exiſtimo enim:
hoc bonum eſſe pꝛopter inſtan
tem neceſsitatem : quoniā bo-
num eſt homini ſic eſſe. Alliga
tus es vxoꝛi:noli quęrere ſolu-
tionē. Solutus es ab vxoꝛe:no
li quęrere vxoꝛem. Si autē ac-
ceperis vxoꝛem: non peccaſti.
Et ſi nupſerit virgo: nō pecca
uit. Tribulationem tamē car-
nis habebūt huiuſmodi. Ego
auteꝫ vobis parco. Hoc itaqꝫ
dico fratres. Tēpus bꝛeue eſt.
Reliquum eſt:vt ⁊ qui habent
vxoꝛes:tāqꝫ non habētes ſint.
Et qui flent : tanqꝫ nō flētes.
Et qui gaudent:tanqꝫ nō gau
dentes. Et qui emunt : tanqꝫ
nō poſsidentes. Et qui vtun-
tur hoc mundo:tanqꝫ nō vtan
tur. Pręterit enim figura hu-
ius mundi. Uolo autē vos ſine
ſolicitudine eſſe. Qui ſine vxo-
re ē: ſolicitus eſt quę dn̄i ſunt:
quomodo placeat deo. Qui āt
cum vxoꝛe ē:ſolicitus eſt q̄ ſunt
mundi:quomodo placeat vxo-
ri:⁊ diuiſus ē. Mulier īnupta
⁊ virgo cogitat q̄ domini ſunt:
vt ſit ſancta ⁊ coꝛpoꝛe ⁊ ſpiritu
In chꝛiſto Jeſu domīo noſtro.
Lectio libꝛi ſapientię cap.xiij

DOminus poſſedit me in
initio viarum ſuarum:an
teqꝫ quicqꝫ faceret à pꝛīcipio.
Ab ęterno oꝛdinata ſum: ⁊ ex
antiquis anteqꝫ terra fieret.
Necdum erant abyſsi: ⁊ ego
iam concepta erā. Necdū fon-
tes aquarum eruperant. Nec
dum montes graui mole cōſti-
terant:ante omnes colles ego
parturiebar. Adhuc terrā nō
fecerat ⁊ flumina : ⁊ cardines
oꝛbis terrę. Quando prępara
bat cęlos aderā. Quando cer
ta lege ⁊ gyꝛo vallabat aby-
ſſos. Quādo ęthera firmabat
ſurſum:⁊ libꝛabat fontes aqua
rum. Quādo circūdabat mari
terminum ſuū:⁊ legē ponebat
aquis:ne tanſirent fines ſuos.
Quādo appēdebat fundamē
ta terrę:cum eo erā cuncta cō-
ponens. Et delectabar ꝑ ſin-
gulos dies:ludens coꝛā eo om
ni tempoꝛe:ludens in oꝛbe ter
rarum:⁊ delitię meę eſſe cū fi-
lijs hominum. Nunc ergo filij

audite me. Beati qui cuſtodiũt vias meas. Audite diſciplinã ⁊ eſtote ſapiẽtes: ⁊ nolite abijcere eam. Beatus vir qui audit me: ⁊ q̃ vigilat ad fores meas quottidie ⁊ obſeruat ad poſtes oſtij mei. Qui me inuenerit: inueniet vitam: ⁊ hauriet ſalutẽ a dño. Lcõ libri ſapię c. lj.

Confitebor tibi domĩe rex ⁊ collaudabo te deum ſaluatorem meũ. Confitebor nomini tuo: quoniam adiutor ⁊ ꝓtector factus es mihi: ⁊ liberaſti corpus meum a perditione. A laqueo lingue inique: ⁊ a labijs operantium mendacium: ⁊ in conſpectu perſequentium fact⁹ es mihi adiutor. Et liberaſti me ſecundum multitudinem miſericordię nominis tui: a rugiẽtibus pręparatis ad eſcam: de manibus quęrentium animam meam: ⁊ de multis tribulationibus que circundederunt me. A preſſura flãmę que circundedit me: ⁊ in medio ignis non ſuz ęſtuata. De altitudine ventris inferi: ⁊ a lingua coinquinata: ⁊ a verbo mendacij. A rege iniquo: ⁊ a ligua iniuſta liberaſti me. Laudabit vſq3 ad mortez anima mea dñm: qm̃ eruz ſuſtinẽtes te: ⁊ liberas eos d̃ manu ãguſtię dñe de⁹ nr̃

Gradualia.

Gra. Dilexiſti iuſtitiã: ⁊ odiſti iniq̃tatez. ℣. Propterea vnxit te de⁹ d̃us tu⁹ oleo letitię. Gr. Specie tua ⁊ pulchritudine tua ĩtẽde ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna ℣. Propt̃ veritatẽ ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſtitiã: ⁊ deducet te mirabilit̃ dextera tua. Gr. Adiuuabit eã de⁹ vultu ſuo: de⁹ ĩ medio ei⁹ nõ cõmouebit̃. ℣. Fluminis ĩpet⁹ lętificat ciuitatem dei: ſctĩficauit tabernaculũ ſuuz altiſſim⁹. Grad. Diffuſa eſt gr̃a ĩ labijs tuis: ꝓpterea bñdixit te d̃us ĩ ęternũ. ℣. Propter veritatẽ ⁊ mãſuetudinẽ ⁊ iuſtitiã ⁊ deducet te mirabiliter d̃xtera tua. Gra. Concupiuit rex decorẽ tuũ: qm̃ ipſe eſt dñs d̃⁹ tuus. ℣. Audi filia ⁊ vide: ⁊ inclina aurẽ tuã. Gra. Audi filia ⁊ vide ⁊ ĩclina aurẽ tuã: q2 cõcupiuit rex ſpeciez tuam. ℣. Specie tua ⁊ pulchritudine tua: ĩtẽde ꝓſpe ꝓcede ⁊ regna. Gra. Propter veritatẽ: ⁊ mãſuetudinẽ: ⁊ iuſtitiã: ⁊ deducet te mirabilit̃ d̃xtera tua. ℣. Audi filia ⁊ vide inclina aurem tuam: q2 ꝯcupiuit rex ſpeciẽ tuã.

Alleluia.

Alla. ℣. Diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis propterea benedixit te d̃us in ęternũ. Alla. ℣. Loquebar de teſtimonijs tuis in cõſpectu regũ ⁊ nõ cõfũdebar.

All'. ℣. Quinqȝ prudētes virgines acceperunt oleuȝ in vaſis ſuis cū lampadibus: media āt nocte clamor factus ē: ecce ſpōſus venit: exite obuiā xp̄o dn̄o. Alleluia. ℣. Adducētur regi virgines poſt eā: proxime eius offerentur tibi in letitia. All'a ℣. Specie tua ⁊ pulchritudie tua: intende proſpere procede ⁊ regna. All'a. ℣. Hec eſt virgo ſapiens: ⁊ vna de numero prudētū. Alleluia. ℣. O quā pulchra eſt caſta generatio: cū claritate. Tract⁹. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā: q2 cōcupiuit rex ſpecieȝ tuā. ℣. Vultū tuū deprecabuntur oēs diuites plebis: filie regū in honore tuo. ℣. Adducētur regi virgines poſt eā: proxime eius offerentur tibi. ℣. Adducētur i letitia ⁊ exultatione: adducētur in tēplum regis. Sequētia ſcti̅ euangelij ſcd̄ȝ Matth. ca. xiij.

In illo tp̄e. Dixit ieſus diſcip̄lis ſuis pabolā hāc. Sil'e ē regnū celorū theſauro abſcōdito in agro: quē q̄ iuenit hō abſcondit: ⁊ pre gaudio illius vadit ⁊ vēdit vniuerſa que habet ⁊ emit agrum illuȝ. Iterum ſimile eſt regnum celoruȝ homini negociatori querenti bonas margaritas. Inuenta auteȝ vna pretioſa margarita: abijt ⁊ vendidit vniuerſa que habuit: ⁊ emit eam. Iterum ſimile eſt regnum celorum ſagene miſſe in mare: ⁊ ex omum genere piſciū congreganti. Quā cum impleta eſſet educentes: ⁊ ſecus littus ſedentes: elegerunt bonos in vaſa ſua: malos autem foras miſerunt. Sic erit in conſummatione ſeculi. Exibunt angeli: ⁊ ſeparabunt malos de medio iuſtorum ⁊ mittēt eos in caminum ignis. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dentium. Intellexiſtis hec omnia? Dicunt ei. Etiam. Ait illis. Ideo omnis ſcriba doctus in regno celoruȝ ſimilis eſt homini patrifamilias: qui profert d̄ theſauro ſuo noua ⁊ vetera. Sequentia ſcti̅ euāgelij ſecūdū matth. ca. xxv.

In illo tempore. Dixit ieſus diſcipulis ſuis parabolam hanc. Simile eſt regnū celorum decē virginibus: que accipientes lampades ſuas: exierunt obuiam ſponſo ⁊ ſponſe. Quinqȝ autem ex eis erant fatue: ⁊ quinqȝ prudentes. Sȝ quinqȝ fatue: acceptis lampadibus non ſumpſerunt oleum ſecum. Prudentes verō: acceperunt oleum in vaſis ſuis cuȝ lampadibus. Moram autem faciente ſponſo: dormitauerūt omnes: et dormierunt. Me-

dia aūt nocte clamoꝛ factus ē:
ecce ſponſus venit: exite obuiā
ei. Tunc ſurrexerūt omnes vir
gines ille: ⁊ oꝛnauerunt lāpa-
des ſuas. Fatue aūt ſapiētibꝰ
dixerunt. Date nobis de oleo
veſtro: qꝛ lāpades noſtre extin
guuntur. Rñderunt prudētes
dicētes. Ne foꝛte non ſufficiat
nobis ⁊ vobis: ite potius ad vē
dentes: ⁊ emite vobis. Dū aūt
irent emere venit ſponſus: ⁊ q̄
parate erant intrauerunt cum
eo ad nuptias: ⁊ clauſa ē ianua
Nouiſsime vero veniunt ⁊ reli
que virgines: dicentes. Dñe,
domine: aperi nobis. At ille re
ſpondens ait. Amē dico vobꝫ:
neſcio vos. Vigilate itaqꝫ: qꝛ
neſcitis diem neqꝫ hoꝛam.

Offertoꝛia.

Offer. Offerentur regi virgi-
nes poſt eam: proxime eiꝰ offe-
rent tibi. Off. Diffuſa ē grā i
labijs tuꝫ: ꝓpterea bñdixit te
deꝰ i eternuꝫ: ⁊ in ſclm̄ ſeculi.
Off. Filie regū i honoꝛe tuo:
aſtitit regia a dextris tuꝫ: i veſti-
tu deaurato: circūdata varieta
te Off. Offerent regi virgies
proxime eius offerentur tibi in
letitia ⁊ exultatione: adducen-
tur in templum regi domino.

Communiones.

Cō. Diffuſa ē grā i labijs tuꝫ
ꝓpterea bñdixit te deꝰ i eternū
Cō. Feci iudiciū ⁊ iuſtitiam
dñe: nō calūniēt mihi ſupbi ad
oīa mādata tua dirigebar: oēꝫ
viā iniq̄tatis odio habui. Cō.
Quinqꝫ prudētes virgies acce
punt oleū in vaſis ſuis cū lāpa
dibꝰ: media āt nocte clamoꝛ fa
ctus ē: ecce ſpōſus venit: exite
obuiā xp̄o dño. Cō. Simile ē re
gnū celoꝝ hoī negociatoꝛi: q̄-
rēti bonas margaritas: īuenta
vna ꝑtioſa margarita: dedit oīa
bōa ſua ⁊ cōparauit eā. Cō. Cō
fundant ſupbi: qꝛ iniuſte iniq̄-
tatē fecerūt ī me: ego āt in mā-
datis tuis exercebor in tuis iu-
ſtificationibꝰ: vt nō cōfundar:
Cō. Dilexiſti iuſtitiaꝫ ⁊ odiſti
iniq̄tatē: ꝓpterea vnxit te deꝰ
deus tuꝰ. Cō. Principes pſecu
ti ſunt me gratꝫ: ⁊ a verbis tuꝫ
formidauit coꝛ meū: letaboꝛ e-
go ſup eloq̄a tua: ſicut q̄ iuenit
ſpolia multa: cōcupiuit anima
mea teſtimōia tua dñe: ⁊ dilexit
ea vehement. ¶ In ipſo die de-
dicationis eccleſie totū offm̄ a
git vt infra in anniuerſario de-
dicatiōis eccleſie ꝑter oꝛones
loco q̄ꝝ dñr oꝛones ſequentes

DEꝰ q̄ inuiſibi- Oro.
liter oīa ↄtines: ⁊ ta
mē ꝓ ſalute humāi
gn̄is: ſignū tue po-
tētie viſibilr oñdis: tēpluꝫ hoc
potētie tue ihabitationis illu-

ſtra: vt oēs qui huc deꝑcaturi
conueniunt: ex quacūqꝫ tribu-
latione ad te clamauerint: con
ſolationis tuę beneficia conſe-
quantur. Per dn̄m. Secreta.
DEus qui ſacrandoꝝ au-
ctoꝛes munerū: effunde
ſuper hanc oꝛationis domum
tuam benedictionem: vt ab oī-
bus inuocantibus nomē tuū
defenſionis tuę auxiliū ſentia-
tur. Per dn̄m. Poſt cōmunio.
MVltiplica q̄s domine: ꝑ
hęc ſctā quę ſumpſimus
in animabus noſtris veritatē
tuam: vt in templo ſctō tuo iu-
giter adoꝛemus: ⁊ in cōſpectu
tuo cū ſanctis omnibus gloꝛie
mur. Per dominū. ¶ In ān-
niuerſario dedicationis eccleſię. Int.
TErribilis eſt locus
iſte: hic domꝰ dei eſt
⁊ poꝛta celi: ⁊ voca-
bitur aula dei. Ps.
Quā dilecta tabernacula tua
domine virtutū: cōcupiſcit: ⁊
deficit anima mea in atria do-
mini. ℣. Gloꝛia patri. Oꝛatio.
DEus q̄ nobis ꝑ ſingulos
annos huius ſcti templi
tui conſecrationis reparas di-
em: ⁊ ſacris ſemper myſterijs
repꝛeſentas incolumes: exau-
di pꝛeces populi tui: ⁊ pꝛęſta:
vt quiſquis hoc templū bene-
ficia petiturus ingreditur cun-
cta ſe impetraſſe letetur. Per.
Lectio libꝛi apocalypſis bea-
ti Joānis apoſtoli capitu. xxi.
IN diebus illis. Vidi ciui
tatē ſanctā hieruſalē: no
uā: deſcēdentem de cęlo: a deo
paratā: ſicut ſponſam oꝛnatā
viro ſuo. Et audiui vocem ma
gnam de thꝛono dicentē. Ec-
ce tabernaculū dei cum homi-
nibus ⁊ habitabit cū eis. Et
ipſi populus eiꝰ erūt ⁊ ipſe de
us cum eis erit eoꝝ deus: ⁊ ab
ſterget deus oēm lachꝛymam
ab oculis eoꝝ: ⁊ moꝛs vltra
non erit: neqꝫ luctus: neqꝫ cla
moꝛ: neqꝫ doloꝛ erit vltra: quę
pꝛima abierunt. Et dixit q̄ ſe-
debat in thꝛono. Ecce noua
facio oīa. Grad. Locus iſte à
deo factus eſt ineſtimabile ſa-
cramentū: irrepꝛehēſibilꝫ eſt.
℣. Deus cui aſtat angeloꝛum
choꝛus: exaudi pꝛeces ſeruoꝝ
tuoꝝ. Alla. ℣. Adoꝛabo ad
templū ſanctū: ⁊ cōfitebor no-
mini tuo. ℣. Bene fundata eſt
domus domini: ſupꝛa firmam
petram. Sequētia ſcti euāge-
lij ſecundū Lucam capit. xix.
IN illo tpe. Egreſſus Je
ſus perambulabat hieri
co. Et ecce vir nomie Zache-
us: ⁊ hic erat pꝛinceps publi-
canoꝝ: ⁊ ipſe diues. Et quęre
bat videre Jeſum quis eſſet: ⁊

non poterat pre turba: q2 ſtatura puſillus erat. Et precurrens aſcendit in arborem ſycomorũ: vt videret illũ: q2 idẽ erat trãſiturus. Et cuz veniſſet ad locũ: ſuſpiciens Jeſus vidit illum: ⁊ dixit ad eũ. Zachee: feſtinans deſcende: q2 hodie ĩ domo tua oportet me manere. Et feſtinãs deſcendit: ⁊ excepit illũ gaudens. Et cũ viderent omnes murmurabant: dicẽtes, ꝙ ad hoĩem peccatorẽ diuertiſſet. Stãs aũt zache9 dixit ad Jeſum. Ecce dimidiũ bonorũ meorũ dñe do pauperibus: ⁊ ſi quid aliquẽ defraudaui: reddo quadruplũ. Ait ieſus ad eum. Q2 hodie ſalus domui huic facta eſt: eo ꝙ ⁊ ipſe ſit fili9 abrahe. Venit enĩ filius hoĩs querere: ⁊ ſaluũ facere qđ pierat. Offer. Dñe deus: in ſimplicitate cordis mei letus obtuli vniuerſa: ⁊ populũ tuũ qui repertus eſt: vidi cũ ingenti gaudio: deus iſarẽl: cuſtodi hanc volũtatem: domine deus. Secreta.

Annue q̃s dñe p̃cib9 nr̃is: vt q̃cũq3 ĩtra tẽpli hui9cu ius ãniuerſariũ dđicatiõis diẽ celebram9: ambitũ ꝯtinemur: plena tibi atq3 pfecta corpis ⁊ aĩe deuotione placeam9: vt duz hec vota p̃ſentia reddim9: ad eterna p̃mia te adiuuãte peruenire mereamur. p. Co. Dom9 mea: domus orõnis vocabitur dicit domus: in ea omnis q̃ petit accipit ⁊ qui querit inuenit: ⁊ pulſanti aperietur. Poſt cõ.

Deus qui de viuis ⁊ electz lapidib9: eternũ maieſtati tue p̃paras habitaculũ: auxiliare pp̃lo tuo ſupplicãti: vt qđ eccleſie tue proficit corpalib9 ſpacijs: ſpũalib9 ãplificet augmẽtis. p. In ipſa die dedicatio nis altarꝫ totũ officiũ agit vt ſupra in anniuerſario dedicationis eccleſie: p̃ter orõnes loco q̃rũ dñr orõnes ſeq̃ntes. Oratio

Deus q̃ ex oĩ coaptatione ſctõruz eternũ tibi cõdis habitaculũ: da edificationi tue ĩcrementa celeſtia: vt quorum hic reliquias pio amore cõplectimur: eorum ſemper meritis adiuuemur. Per do. Secreta.

Omnĩps ſempiterne de9: altare hoc noĩ tuo edificatũ celeſtis virtutꝫ bñdictione ſctifica: ⁊ oĩbus in te ſpantib9 auxilij tui mun9 oſtẽde: vt ⁊ hic ſacramẽtorũ virt9: ⁊ votoꝝ obtineat̃ effect9. Per dñz. Poſtc̃.

Queſumus omnipotẽs deus: vt in hoc loco noĩ tuo dedicato: cunctis petentibus aures tue pietatꝫ accõmodes. Per dñm. ¶ Miſſa ĩ honore ſctõꝝ quorũ corpa hñr. Oĩo.

Propitiare nobis, q̄s dn̄e, famulis tuis: per horum ſctōꝝ̄ martyꝝ̄ tuoꝝ̄ N. ꝛ N. atq; alioꝝ̄ qui in pꝛeſenti requieſcunt eccleſia: merita glorioſa: vt eoꝝ̄ pia interceſſione ab omnibus ſemper protegamur aduerſis. Per dn̄m. Secreta.

Suſcipiat clementia tua, q̄s domine: de manibus noſtris munus oblatū: ꝛ ꝑ horū ſctōꝝ martyꝝ̄ tuoꝝ̄ N. ꝛ N. atq; alioꝝ̄ qui ī pꝛeſenti requieſcunt eccleſia: merita glorioſa: ab omnibus nos emūda peccatis. Per. Poſt cōmunio

Diuina dn̄e libantes myſteria: q̄ pro hoꝝ̄ ſanctorū martyꝝ̄ tuoꝝ̄ N. ꝛ N. atq; alioꝝ̄ qui ī pꝛeſenti requieſcūt eccleſia veneratione: tuę obtulimus maieſtati: p̄ſta queſumꝰ vt per ea veniā mereamur peccatoꝝ̄: ꝛ celeſtꝫ gratię donꝫ referiamur. Per dn̄m. Miſſa in honore ſctē trinitatis. Introi.

nedicta ſit ſctā trinitas: atq; indiuiſa vnitas: confitebimur ei: q: fecit nobiſcū miam ſuam. Ps. Benedicamus patrem ꝛ filiū cum ſancto ſpiritu. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto. Sicut erat ī pꝛincipio ꝛ nunc ꝛ ſemper ꝛ in ſecula ſeculoꝝum. amē. Oratio.

Omnipotens ſempiterne deus: qui dediſti famulis tuis in confeſſione verę fidei: eternę trinitatis gloꝛiam agnoſcere: ꝛ in potentia maieſtatis adoꝛare vnitatem: queſumus: vt eiuſdem fidei firmitate ab omnibus ſemper muniamur aduerſis. Per dominū noſtrum Jeſum chꝛiſtum filium tuū. ꝛc

Lectio epiſtolę beati pauli apoſtoli ad coꝛinth. ſcd̄a. ca. xiij.

Fratres. Gaudete: perfecti eſtote: exhoꝛtamini: idem ſapite: pacem habete: et deus pacis erit vobiſcum. Gratia domini noſtri Jeſu chꝛiſti: ꝛ charitas dei: ꝛ communicatio ſancti ſpiritus ſit cum omnibꝰ vobis amen. Gra. Benedictꝰ es domine qui ītueris abyſſos ꝛ ſedes ſuper cherubī. ℣. Benedictus es dn̄e in firmamēto celi: ꝛ laudabilis in ſc̄la. All'. ℣. Bn̄dictus es dn̄e deus patrū noſtroꝛum: ꝛ laudabilis in ſecula. Sequentia ſancti euāgelii ſecundū Joānem. ca. xv.

In illo tempoꝛe. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Cūm venerit paracletus quem ego mittam vobis à patre: ſpiritꝫ veritatis qui à patre procedit: ille teſtimonium perhibebit d̄ me: ꝛ vos teſtimonium perhibebitis: q: ab initio mecū eſtis

Hęc locutus ſum vobis: vt nō
ſcādalizemini. Abſqꝫ ſynago-
gis faciēt vos. Sꝫ venit hora: vt
oīs qui interficit vos: arbitretꝰ
ſe obſequiū pſtare deo. Et hęc
facient vobis: qꝛ non nouerūt
patrem: neqꝫ me. Sed hęc lo-
cutus ſum vobis: vt cū venerit
hora eorū reminiſcamini: quia
ego dixi vobis. Offer. Bñdi-
ctus ſit deus pater: vnigenituſ
qꝫ dei filius: ſanctus quoqꝫ ſpi
ritꝰ: qꝛ fecit nobiſcū miaꝫ ſuaꝫ.
SAnctifica q̄s dñe Secr.
deus noſter: ꝑ tui ſcti no-
minis inuocationem: huius o-
blationis hoſtiā: ⁊ per eā noſ-
metipſos tibi perfice munus ę
ternū. Per dominū. Prefatio
Qui cū vnigenito. Reqūre añ
canonē. Cō. Bñdicimus deū
cęli: ⁊ corā hoībus viuentibus
confitebimur ei: quia fecit no-
biſcū miſericordiā ſuā. Poſt c.
PRoficiat nobis ad ſalutē
corporis ⁊ animę: domiē
deus noſter: huius ſacramenti
ſuſceptio: ⁊ ſempiternę ſanctę
trinitatis: eiuſdēqꝫ indiuiduę
vnitatis confeſsio. Per dñm.
¶ Miſſa de ſpū ſcto. Introitꝰ
SPiritus domini re-
pleuit orbē terrarū:
alleluia. ⁊ hoc quod
continet omnia ſciē
tiam habet vocis. alleluia. all'.
alleluia. ps. Exurgat deus et
diſsipentꝰ inimici eius: ⁊ fugiāt
qui oderūt eum a facie eius. ℣.
Gloria patri. ¶ Alius ſubſe-
q̄ns introitus a ſeptuageſima
vſqꝫ ad reſurrectionē dñi dicitꝰ.
DUm ſctificatꝰ fue-
ro in vobis: congre-
gabo vos de vniuer
ſis terris ⁊ effundā
ſup vos aquā mūdā ⁊ munda-
bimini ab oībus inq̄namentis
veſtris ⁊ dabo vobis ſpiritum
nouū. ps. Benedicā dñm in oī
tpe: ſemper laus eiꝰ in ore meo
℣ Gloria patri. Oratio.
DEꝰ qui corda fideliū: ſcti
ſpiritus illuſtratione docuiſti:
da nobis in eodeꝫ ſpirtu recta
ſapere: ⁊ de eius ſemꝑ cōſola-
tione gaudere. Per. i vnitate.
Lc̄o actuū apoſtolorū. ca. viij.
IN diebus illis. Cū audi-
ſſent apoſtoli q̄ erāt hie-
roſolymis: qꝛ recepit ſamaria
verbum dei: miſerūt ad eos pe
trū ⁊ ioānem. Qui cū veniſſēt:
orauerunt pro ipſis: vt accipe-
rent ſpiritum ſanctum. Nōdū
enī in quēqꝫ illoruꝫ venerat: ſꝫ
baptizati tātū erāt in noīe dñi
ieſu. Tūc iponebāt manꝰ ſuꝑ
illos: ⁊ accipiebāt ſpūm ſctūꝫ.
Gr. Btā gēs cuiꝰ ē dñs deꝰ eo
rū: pplusquē elegit dñs i hęre
ditatē ſibi. ℣. Verbo dñi cęli fir

mati ſunt: ⁊ ſpũ oꝛis eiꝰ oīs vir
tus eoꝛũ. Alla. ℣. Veni ſctē
ſpũs: reple tuoꝛũ coꝛda fideliũ
⁊ tui amoꝛis in eis ignē accen-
de. Alla. ℣. Emitte ſpũꝫ tuũ
⁊ creabũtur: ⁊ renouabꝫ faciē
terrę. Sequentia ſancti euan-
gelii ſecundũ Joānem ca. xiiij
IN illo tpe. Dixit ieſus di
ſcipulis ſuis. Si quis di-
ligit me: ſermonē meũ ſeruabit
Et pr̄ meꝰ diliget eũ: ⁊ ad euꝫ
veniemꝰ: ⁊ mãſionē apͩ eũ fa-
ciemꝰ. Qui nõ diligit me: ſer-
mones meos nõ ſeruat. Et ſer
monē quē audiſtis nõ eſt meꝰ:
ſꝫ eiꝰ q̄ miſit me pr̄is. Hęc locu
tus ſum vobis apͩ vos manēs
Paraclitꝰ ãt ſpũs ſctũs: quem
mittet pr̄ in noīe meo: ille vos
docebit oīa ⁊ ſuggeret vobꝫ o-
mnia: q̄cũq꞉ dixero vobis. Pa
cē relinquo vobis: pacē meam
do vobis. Nõ quõ mũdꝰ dat: e
go do vobis. Nõ turbet coꝛ ve
ſtrũ: neq꞉ foꝛmidet. Audiſtis,
qꝛ ego dico vobis: vado ⁊ vēio
ad vos. Si diligeretis me: gau
deretis vtiq꞉ qꝛ vado ad pr̄em
qꝛ pr̄ maioꝛ me eſt. Et nũc dixi
vobis priuſq꞉ fiat: vt cũ factuꝫ
fuerit credatis. Iã non multa
loquar vobiſcũ. Venit enī pꝛi-
ceps mundi huius: ⁊ in me nõ
habet quicq꞉. Sed vt cogno-
ſcat mũdus qꝛ diligo pr̄em: ⁊ ſi
cut mandatũ dedit mihi pater
ſic facio. Offer. Cõfirma hoc
deusqͦ opatus es ī nobꝫ: a tē-
plo ſctõ tuo qͦ ē in hierl̄ꝫ: tibi
offerēt reges mũera. all᷑. Sec.
MUnera q̄s dñe, oblata ſan
ctifica: ⁊ coꝛda nr̄a ſancti
ſpũs illuſtratione emũda. Per
in vnitate. Cõ. Factus eſt re
pēte de cęlo ſonus aduenīētis
ſpũs vehemētes: vbi erãt ſedē
tes: all᷑a: ⁊ repleti ſunt omnes
ſpũ ſctõ loquētes magnalia di
alleluia: alleluia. Poſt coīo.
SAncti ſpũs, q̄s dñe, coꝛ-
da nr̄a mũdet infuſio: et
ſui roꝛis intima aſpſione fęcun
det. p. in vni. Ad poſtulandaꝫ
gratiã ſpiritus ſcti alia oꝛatio.
DEus cui oē coꝛ patet: et
oīs volũtas loqͣtur: ⁊ quē
nullũ latet ſecretuꝫ: purifica p
infuſionē ſcti ſpiritꝰ cogitatio-
nes coꝛdis nr̄i: vt te pfecte dili
gere: ⁊ digne laudare merea-
mur. Per. in vnitate. Secreta
HEc oblatio, q̄s dñe, coꝛdꝫ
nr̄i maculas emundet: vt
ſcti ſpũs digna efficiat̄ habita
tio. Per. in vnitate. Poſt coīo
COncede, q̄s omnipotens
deus, ſanctuꝫ nos ſpiritũ
votis pꝛomereri ſedulis: quate
nus eius gratia: ⁊ ab omnibꝰ
liberemur tētationibus: ⁊ pec
catoꝛum noſtroꝝ indulgentiaꝫ

mereamur accipere.p.in vnit.
Miſſa i honore ſcē crucꝫ. Int.
Nos autē gloriari oportet in cruce domini noſtri Jeſu xp̄i in quo eſt ſalus vita ⁊ reſurrectio noſtra: per quem ſaluati ⁊ liberati ſumꝰ. ps. Deus misereat̄ noſtri ⁊ benedicat nobis: illuminet vultuꝫ ſuuꝫ ſuper nos: ⁊ miſereatur noſtri. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpi. O ro.
Deus q̄ vnigeniti filij tui pretioſo ſanguine: viuifice crucis vexilluꝫ ſctificare voluiſti: cōcede q̄s: eos qui eiuſdē ſancte crucis gaudent honore tua quoqꝫ vbiqꝫ ꝓtegi gaudere.p eūdē. L co epl̄e bti pauli apoſtoli ad philippēſes. ca. ij.
Fratres. Chriſtus factꝰ eſt pro nobis obediēs vſqꝫ ad mortem: mortem aūt crucis. Propter quod ⁊ deus exaltauit illū ⁊ dōauit illi nomē qđ eſt ſuper omne nomen: vt in nomine Jeſu omne genu flectat̄: celeſtium: terreſtriuꝫ: ⁊ infernorum: ⁊ omnis lingua ꝯfiteatur q2 dn̄s Jeſus xp̄s in gloria eſt dei patris. Gra. Chriſtus factus eſt pro nobis obediens vſque ad mortem: mortem autē crucis. ℣. Propter quod et deus exaltauit illuꝫ ⁊ dedit illi nomē qđ ē ſup oē nomē. All'. ℣. Dulce lignū: dulces clauos dulcia ferens pondera: que ſola fuiſti digna ſuſtinere regē celorū ⁊ dn̄m. All'a. ℣. Dicite in gētibus: q2 dn̄s regnauit a ligno. Sequentia ſancti euāgelii ſecundum Matthe. cap. xx.
In illo tempore. Aſſumpſit Jeſus duodecim diſcipulos ſuos ſecreto: ⁊ ait illꝫ. Ecce aſcēdimus hieroſolymā ⁊ filius hominis tradetur principibus ſacerdotum ⁊ ſcribis: ⁊ cōdēnabūt euꝫ morte. Et tradent eum gentibus: ad illudēdum: ⁊ flagellandum: ⁊ crucifigendum: ⁊ tertia die reſurget. Offertorium. Protege domine plebem tuā: per ſignuꝫ ſctē crucis: ab omnibus inſidijs inimicorum omnium: vt tibi gratā exhibeamus ſeruituteꝫ: ⁊ acceptabile tibi fiat ſacrificium noſtrum. alleluia. Secreta.
Hec oblatio nos queſumꝰ dn̄e: ab omnibus purget offenſis: que in ara crucis imolata: etiam totius mundi tulit offenſaꝫ.p. Cō. Per ſignū crucis: de inimicis noſtris libera nos deus noſter. Poſt coio.
Adeſto nobis dn̄e deꝰ nr̄: ⁊ quos ſancte crucis letari facis honore: eiuſquoqꝫ perpetuis defende ſubſidijs. Per dn̄m. Miſſa in cōmemoratio-

ne btē virginꝫ marię: ab aduē-
tu vſqꝫ ad natiuitatē. Introi.

R Orate celi deſuper
ꝛ nubes pluāt iuſtū
apiatur terra: ꝛ ger
minet ſaluatorē. ps
Et iuſtitia oriatur ſimul: ego
dñs creaui eum. ℣ Glia. Oro.

D Eus qui de beatę marię
virginis vtero verbū tuū
angelo nunciāte carnē ſuſcipe
revoluiſti: pſta ſupplicibus tuꝫ
vt qui vere eā genitricē dei cre
dimus: eius apud te ītercesſio
nibus adiuuemur. Per eun-
dem. Lectio eſa. pph. Ca. vij.

I N diebus illis. Locutus
eſt dominus ad achaꝫ di-
cens. Pete tibi ſignū a dño deo
tuo: i profūdū īferni: ſiue īexcel
ſū ſupra. Et dixit achaꝫ. Non
petā: ꝛ nō tētabo dñꝫ. Et dixit
Audite ergo domꝰ dauid. Nū
quid parū vobis ē moleſtos e-
ſſe hoibꝰ: qꝛ moleſti eſtis ꝛ deo
meo? Propt̄ hoc dabit dñs ip
ſe vobis ſignū. Ecce virgo cō-
cipiet ꝛ pariet filiū ꝛ vocabit
nomē eius Emanuel. Butyrū
ꝛ mel comedet: vt ſciat repro-
bare malum ꝛ eligere bonum.
Grā. Tollite portas pricipes
veſtras: ꝛ eleuamini porte eter
nales ꝛ introibit rex glorię. ℣.
Quis aſcendet in montem do-
mini: aut quis ſtabit in loco ſā-
cto eius? innocens manibus ꝛ
mundo corde. Alleluia. ℣. A
ue maria: gratia plēa dominus
tecum: benedicta tu in mulieri
bus. Sequentia ſancti euāge-
lii ſecundum Lucam. Cap. j.

I N illo tpe. Miſſus eſt an
gelus gabriel a deo: in ci-
uitatem galilee: cui nomē naza
reth: ad virginē deſpōſatā viro
cui nomen erat Joſeph: de do-
mo dauid: ꝛ nomē virginis ma
ria. Et ingreſſus āgelus ad eā
dixit. Aue gratia plena: dñs te
cum. Benedicta tu in mulieri-
bus. Que cum audiſſet: turba
ta eſt in ſermone eius: ꝛ cogita
bat qualis eſſet iſta ſalutatio.
Et ait angelus ei. Ne timeas
maria: inueniſti enim gratiam
apud deum. Ecce concipies i
vtero: ꝛ paries filiū: ꝛ vocabis
nomē eius Jeſū. Hic erit mag
nus: ꝛ filius altiſſimi vocabitur
Et dabit illi dñs deus ſedē da
uid patris eius: ꝛ regnabit ī do
mo iacob in eternum: ꝛ regni e
ius non erit finis. Dixit autē
maria ad angelū. Quomodo
fiet iſtud: quoniam virum non
cognoſco? Et reſpondens an-
gelus: dixit ei. Spiritus ſanc-
tus ſuperueniet in te: ꝛ virtus
altiſſimi obūbrabit tibi. Ideo
qꝫ: ꝛ quod naſcetur ex te ſan-
ctū: vocabitur filius dī. Et ec

ce Eliſabeth cognata tua: ⁊ ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et hic menſis eſt ſextus illi: que vocatur ſterilis: quia nõ erit impoſsibile apud deũ omne verbũ. Dixit aũt Maria. Ecce ancilla dñi. Fiat mihi ſecũdũ verbũ tuum. Offer. Aue maria gratia plena: dñs tecũ: benedicta tu in mulieribus ⁊ benedict⁹ fructus vẽtris tui. Secre. In mẽtibus nr̃is q̃s domine, verę fidei ſacramẽta confirma: vt qui conceptũ de virgine: deũ verum ⁊ hoĩem cõfitemur: per eiuſdem ſalutiferę reſurrectionis potẽtiã: ad ęternã mereamur peruenire lętitiã. Per eundẽ. Co[m]. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filium: ⁊ vocabitur nomẽ eius emanuel. Poſtcõ. Gratiã tuã, q̃s domĩe, mẽtibus nr̃is infunde: vt qui angelo nunciante: chriſti filij tui incarnationez cognouimus: p paſsionẽ eius: ⁊ crucem ad reſurrectionis gloriam perducamur. Per eundẽ. ¶ A natiuitate vſq ad purificatio. Intr. Vltũ tuum deprecabuntur omnes diuites plebis: adducentur regi virgĩes poſt eam: proxime eius adducentur tibi in lętitia ⁊ exultatione. Ps. Eructauit cor meum verbũ bonũ: dico ego opa mea regi. ℣. Gloria patri. Oratio. Deus qui ſalutis ęternę: beatę marię virginitate fęcunda: humano generi premia pręſtitiſti: tribue q̃s: vt ipſam pro nobis intercedere ſentiamus: per quam meruimus auctorẽ vitę ſuſcipere dominũ noſtrum. Lectio epiſtolę beati pauli apoſtoli ad Titũ. c. iij. Chariſsime. Apparuit benignitas ⁊ humanitas ſaluatoris noſtri dei: non ex operibus iuſtitię: quę fecimus nos: ſed ſecundũ ſuã miſericordiam ſaluos nos fecit. Per lauacruz regenerationis ⁊ renouationis ſpũs ſancti: quẽ effudit in nobz abũde: p Jeſuz xpz ſaluatorẽ nr̃z: vt iuſtificati gr̃a ipſi⁹: heredes ſimus: ſcd̃m ſpẽ vitę ęternę. In xp̃o Jeſu dño nr̃o. Gra. Specioſus forma p̃ filijs hoĩum diffuſa eſt gr̃a in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meum verbũ bonũ: dico ego opa mea regi: lingua mea calamus ſcribę velociter ſcribẽtz. All[e]l. ℣. Poſt partũ virgo inuiolata permanſiſti: dei genitrix intercede pro nobis. Sequẽtia ſcti euãgelij ſecundum Luc. ca. ij. In illo tpe. Paſtores loq̃bantur adinuicem. Trã

ſeamus vſq₃ bethleem: ⁊ videa
mus hoc verbũ: qđ factum eſt
qđ fecit domin⁹: ⁊ oſtendit no
bis. Et venerũt feſtinantes: ⁊
inuenerũt Mariam ⁊ Joſeph
⁊ infantem poſitum in p̄ſepio.
Uidentes autẽ cognouerunt
de verbo qđ dictũ erat illis de
puero hoc. Et oẽs qui audie-
rũt mirati ſunt: ⁊ de his q̃ dicta
erant à paſtoribus ad ipſos.
Maria autẽ conſeruabat oĩa
verba hęc conferens in corde
ſuo. Et reuerſi ſunt paſtores
laudãtes ⁊ glorificantes deũ
in omnibus quę audierãt ⁊ vi-
derant ſicut dictũ eſt ad illos.
Offer. Felix namq₃ es ſacra
virgo maria: ⁊ oĩ laude digniſ-
ſima: q₂ ex te ortus eſt ſol iuſti-
tię: xp̄s deus noſter. Secreta.
Muneribꝰ noſtris q̃s dñe
precibuſq₃ ſuſceptis: ⁊ cę
leſtibus nos mũda myſterijs:
⁊ clemẽter exaudi. p. Cõ. Btã
viſcera marię ỽginis: q̃ portа
uerũt ęterni pr̄is filiũ. Poſt c.
Hec nos cõio dñe purget
à crimie: ⁊ ĩtercedẽte bea
ta dei genitrice maria: cęleſtis
remedij faciat eſſe cõſortes. p.
¶ A purifica. vſq₃ ad paſ. In.
Salue ſancta pa-
rens enixa puerpe
ra regem: qui cę-
lum terramq₃ regit
in ſęcula ſęculorum. Ps. Uir-
go dei genitrix: quem totus nõ
capit orbis: in tua ſe clauſit vi-
ſcera factus homo. ℣. Gloria
patri ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto.
Concede nos famu Orō.
los tuos q̃s dñe de⁹: per-
petua mẽtis ⁊ corpis ſanitate
gaudere: ⁊ glorioſa btẽ marię
ſemper virginis interceſſione:
à pręſenti liberari triſtitia: ⁊ ę-
terna p̃frui lętitia. Per dñm.
Lectio libri ſapientię. ca. xxiiij
Ab initio ⁊ ãte ſęcula crea
ta ſum: ⁊ vſq₃ ad futurum
ſęculum non deſinam: ⁊ in ha-
bitatione ſancta corã ipſo mini
ſtraui. Et ſic in ſyõ firmata ſu₃
⁊ in ciuitate ſanctificata ſimili-
ter requieui: ⁊ in hieruſale₃ po
teſtas mea. Et radicaui in po-
pulo honorificato: ⁊ ĩ p̃tes dei
mei hereditas illius. Et in ple
nitudine ſctõrum detẽtio mea.
Grad. Bñdicta ⁊ venerabilis
es virgo maria: quę ſine tactu
pudoris: inuenta es mater ſal-
uatoris. ℣. Uirgo dei genitrix:
quem totus non capit orbis: in
tua ſe clauſit viſcera factus ho
mo. Alla. ℣. Uirga ieſſę flori
it: virgo deũ ⁊ hoie₃ genuit pa-
cẽ de⁹ reddidit: in ſe recõcilĩas
ima ſumm₃. Poſt. lxx. dr. Tra.
Gaude maria ỽgo: cũtas here
ſes ſola ĩteremiſti. ℣. Quę ga-

brielis archãgeli dictis credidi
ſti. V. Dñi virgo deũ ꝛ hominẽ
genuiſti: ꝛ poſt partũ virgo in
uiolata pmãſiſti. V. Dei geni
trix itercede ꝓ nobis. Seqn
marci euãgelij ſcdm luc. ca. xj.
In illo tempore. Loquen
te Jeſu ad turbas. Ex
tollens vocem quedam mulier
de turba dixit illi. Beatus ven
ter q̃ te portauit: ꝛ vbera que
ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo.
Beati qui audiunt verbuz dei:
ꝛ cuſtodiunt illud. Offer. Fe
lix nãqz es ſacra virgo maria:
ꝛ oĩ laude dignisſima: qr ex te
ort⁹ ẽ ſol iuſtitie xp̃s de⁹ nr̃. Sec
Tua domine propitiatio
ne: ꝛ beate marie ſemper
virginis intercesſione: ad ppe
tuam atqz preſentez hec obla
tio nobis proficiat proſperita
tem ꝛ pacẽ. Per. Cõ. Beata
viſcera marie virginꝫ: que por
tauerunt eterni patris filium.
Sumptis dñe ſa- Poſt cõ.
lutꝫ noſtre ſuſidbijs: da q̃
ſumus: btẽ marie ſemper virgi
nis patrocinijs: nos vbiqz pro
tegi: i cui⁹ veneratiõe: hec tue
obtulim⁹ maieſtati. Per dñm.
A paſcha vſqz ad pẽth. Intr.
Salue ſancta parẽs
enixa puerpera re
gem: qui celum ter
ramqz regit in ſecu
la ſeculorum. alleluia. Ps. Vir
go dei genitrix: quem totus nõ
capit orbis: in tua ſe clauſit vi
ſcera factus homo. V. Gloria
patri ꝛ filio ꝛ ſpiritui ſancto.
Concede nos famu Oro.
los tuos q̃s dñe de⁹: per
petua mẽtis ꝛ corpis ſanitate
gaudere: ꝛ glorioſa btẽ marie
ſempervirginis intercesſione:
a preſenti liberari triſtitia: ꝛ e
terna pfrui letitia. Per dñm.
Lectio libri ſapientie. ca. xxiiij
Ab initio ꝛ ãte ſecula crea
ta ſum: ꝛ vſqz ad futurum
ſeculum non deſinam: ꝛ in ha
bitatione ſancta corã ipſo mini
ſtraui. Et ſic in ſyõ firmata ſuz
ꝛ in ciuitate ſanctificata ſimili
ter requieui: ꝛ in hieruſalez po
teſtas mea. Et radicaui in po
pulo honorificato: ꝛ i ptes dei
mei hereditas illius. Et in ple
nitudine ſctõrum detẽtio mea.
Alleluia. V. Virga ieſſe flo
ruit: virgo deum ꝛ hominẽ ge
nuit: pacem deus reddidit: i ſe
recõcilians ima ſummꝫ. Alla
V. Aue maria gratia plena do
minus tecum: benedicta tu.
Sequentia ſancti Euangelij
ſecundum Joannem. capi. xix.
In illo tempore. Stabãt
autem iuxta crucem Je
ſu mater eius: ꝛ ſoror matris e
ius Maria cleophe: ꝛ Ma-

ria magdalenę. Cum vidiſſet ergo Jeſus matrē: ⁊ diſcipulū ſtantē: quē diligebat: dixit matri ſuę. Mulier: ecce filius tu⁹. Deinde dixit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eā diſcipulus in ſuā. Offer. Beata es virgo maria: quę omniū portaſti creatorē: genuiſti qui te fecit: ⁊ in ęternuz permanes virgo. alleluia. Secre. Tua domine propitiatione: ⁊ beate marię ſemper virginis intercēſsione: ad ppetuam atq3 pręſentez hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem ⁊ pacē. Per Cō. Beata viſcera marię virginz: quę portauerunt ęterni patris filium. Pcō. Sumptis dñe ſalutz noſtrę ſubſidijs: da q̄ ſumus: btē marię ſemper virginis patrocinijs: nos vbiq3 protegi: ī cui⁹ veneratiōe: hęc tuę obtulim⁹ maieſtati. Per dñm.

¶ A penthecoſte vſq3 ad aduentum. Introitus.

Salue ſancta parēs enixa puerpera regē: q̄ cęlū terrāq3 regit ī ſęcula ſęculoꝝ: ps. Uirgo dei genitrix: quē totus nō capit orbis: ī tua ſe clauſit viſcera factus hō. ℣. Glia. Concede nos famu Oro los tuos q̄s dñe de⁹: perpetua mētis ⁊ corpis ſanitate gaudere: ⁊ glorioſa btē marię ſempervirginis intercesſione: a pręſenti liberari triſtitia: ⁊ ęterna pfrui lętitia. Per dñm.

Lectio libri ſapientię. ca. xxiiij

Ab initio ⁊ āte ſęcula creata ſum: ⁊ vſq3 ad futurum ſeculum non deſinam: ⁊ in habitatione ſancta corā ipſo miniſtraui. Et ſic in ſyō firmata ſuz ⁊ in ciuitate ſanctificata ſimiliter requieui: ⁊ in hieruſalez poteſtas mea. Et radicaui in populo honorificato: ⁊ ī ptes dei mei hęreditas illius. Et in plenitudine ſctōrum detētio mea. Gra. Bñdicta ⁊ venerabilis es virgo maria: quę ſine tactu pudoris: inuenta es mater ſaluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix: quem totus non capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus homo. All'a. ℣. Poſt partuz virgo inuiolata permāſiſti: dei genitrix itercede ꝓ nobz. Sequētia ſcti euāg. ſcdm lucā. cap. xj.

In illo tempore. Loquente Jeſu ad turbas. Extollens vocem quędam mulier de turba dixit illi. Beatus venter q̄ te portauit: ⁊ vbera quę ſuxiſti. At ille dixit. Quinimo. Beati qui audiunt verbuz dei: ⁊ cuſtodiunt illud. Offertoriū. Aue maria gratia plena dñs

tecū: benedicta tu in mulieribꝰ ⁊ benedictus fructus ventris tui. vel Offer. Felix nāqꝫ es ſacra virgo maria: ⁊ omni laude dignisſima: q̄r ex te ortus ē ſol iuſtitię xp̄s deꝰ noſter. Sec.

Tua dn̄e propitiatione: ⁊ beatę marię ſemp virginis intercesſione: ad perpetuā atqꝫ preſentem hęc oblatio nobis proficiat proſperitatem et pacem. Per. Cō. Beata viſcera marię virginis: quę portauerūt ęterni p̄ris filiū. Poſt cō.

Sumptis dn̄e ſalutis nr̄ę ſubſidijs: da q̄s: beatę marię ſemper virginis patrociniis: nos vbiqꝫ protegi: in cuius veneratione: hęc tuę obtulimꝰ maieſtati. Per dominū noſtrū

Miſſa i honorē angelorū orō.

Perpetuū nobis domine: tue miſerationis p̄ſta ſubſidium: quibus ⁊ angelica ſuffragia preſtitiſti non deeſſe. p.

Hoſtias tibi dn̄e Secre. laudis offerimus: ſuppliciter deprecantes: vt eaſdē angelico pro nobis interueniēte ſuffragio ⁊ placatus accipias: ⁊ ad ſalutem noſtram prouenire concedas. Per. Poſt coiō.

Repleti domine benedictione cęleſti: ſuppliciter imploramꝰ: vt quod fragili celebramus officio: ſanctorū angelorū atqꝫ archangelorū nobis prodeſſe ſentiamꝰ auxilio. Per dominū. ¶ Miſſa in honorē apoſtolorū petri ⁊ pauli. Orō.

Deus cuius dextera: beatū petrū ambulantē ī fluctibus: ne mergeretur erexit: ⁊ coapoſtolū eius paulū: tertio naufragantē: de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propitius: ⁊ concede: vt amborum meritis: ęternitatis gloriā conſequamur. Qui vi. Secreta.

Offerimus tibi domine p̄ces ⁊ munera: quę vt tuo ſint digna conſpectui: apoſtolorū tuorū petri ⁊ pauli precibꝰ adiuuemur. Per. Poſt coio.

Protege dn̄e populū tuū ⁊ apoſtolorū tuorum petri ⁊ pauli patrocinio confidentē: perpetua defenſione conſerua. Per d. ¶ Miſſa ad poſcēda ſuffragia ſctōrum. Oratio.

Concede queſumus op̄s deus: vt intercesſio nos ſancte dei genitricis marię: ſanctorūqꝫ omnium apoſtolorum: martyrum confeſſorū atqꝫ virginum: ⁊ omnium electorū tuorum: vbiqꝫ lętificet: vt dum eorum merita recolimus: patrocinia ſentiamus. Per eundem dominū noſtrū ieſum. Secre.

Oblatis dn̄e placare mūeribus ⁊ intercedentibus

omnibus ſanctis tuis: a cũctis nos defende periculꝫ. Per dominum noſtrum. Poſt cõmu.

Sumpſimus domine: beate marie ſemper virginis ⁊ omnium ſanctorũ tuorũ memoriam recolentes: ſacramenta celeſtia: preſta queſum⁹: vt quod temporaliter gerimus: eternis gaudijs ↄſequamur. p.

Alia miſſa vt ſupra quam fecit dñs papa inocẽtius terti⁹ oĩo.

A Cunctis nos queſumus domine: mẽtis ⁊ corporis defende periculis: ⁊ intercedenteglorioſa virgĩe dei genitrice maria: cum beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqꝫ beato. N. ⁊ omnibus ſctĩs: ſalutem nobis tribue benign⁹ ⁊ pacem: vt deſtructis aduerſitatibus: ⁊ erroribus vniuerſis eccleſia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eundẽ. Secre.

Exaudi nos deus ſalutarꝫ noſter: vt per hui⁹ ſacramenti virtutem: a cunctis nos mẽtis ⁊ corporis hoſtib⁹ tuearis: gratiam tribuens ĩ preſenti: ⁊ gloriã in futuro. p. Poſt cõ.

Mundet ⁊ muniat nos q̃ſumus domine: diuini ſacramenti munus oblatũ: ⁊ intercedẽte beata virgine dei genitrice maria: cum beatis apoſtolis tuis petro ⁊ paulo: atqꝫ beato N. ⁊ omnibus ſanctis: a cunctis nos reddas: ⁊ peruerſitatibus expiatos ⁊ aduerſitatibus expeditos. Per eundeꝫ.

¶ Miſſa cõtra perſecutores Eccleſie. Oratio.

Eccleſie tue queſum⁹ domine: preces placat⁹ admitte: vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. per dominum noſtrum. Secreta.

Protege nos domine tuꝫ myſterijs ſeruiẽtes: vt diuinis rebus inherentes: ⁊ corpore tibi famulemur ⁊ mente. Per dominum. Poſt cõmũio.

Queſumus domine de⁹ noſter: vt quos diuina tribuꝫ participatiõe gaudere: humanis nõ ſinas ſubiacere periculis. Per dominum noſtrũ. ⁊c.

¶ Miſſa pro pace. Oratio.

Deus a quo ſancta deſideria: recta conſilia: ⁊ iuſta ſunt opera: da ſeruis tuis illaꝫ quam mundus dare nõ poteſt pacem: vt ⁊ corda noſtra mandatis tuis dedita: ⁊ hoſtiuꝫ ſublata formidine: tempora ſint tua protectione tranquilla. p.

Deus qui credẽtes Secr. in te populos: nullis ſinis concuti terroribus: dignare p̃ces ⁊ hoſtias dicate tibi plebꝫ

ſuſcipere: vt pax a tua pietate conceſſa xp̄ianorū fines ab oī hoſte faciat eſſe ſecuros. Per dominum noſtrum. Poſt cōio.

DEus auctor pacis ⁊ amator: quē noſce viuere: cui ſeruire regnare eſt: protege ab oībus impugnationibus ſupplices tuos: vt qui in defenſione tua confidimus: nullius hoſtilitatis arma timeam9. Per dn̄z. Miſſa pro papa. Oratio

DEus omniū fideliū paſtor ⁊ rector famulum tuum N. quem paſtorē eccleſię tuę preeſſe voluiſti: propitius reſpice: da ei q̄ſum9 verbo ⁊ exēplo quibus preeſt proficere: vt ad vitam vna cū grege ſibi credito: perueniat ſempiternā. Per dominum noſtrum. Secreta.

OBlatis, q̄s dn̄e, placare muneribus ⁊ famulū tuū N. quē paſtorem eccleſię tuę p̄eſſe voluiſti: aſsidua protectione guberna. Per. Poſt cōio.

HEc nos, quęſumus dn̄e, diuini ſacramēti pceptio ptegat: ⁊ famulū tuū N. quez paſtorem eccleſię tuę eſſe voluiſti: vna cum cōmiſſo ſibi grege ſaluet ſemper ⁊ muniat. Per.

Miſſa pro iter agētib9. Orō.

ADeſto, domine, ſupplicationibus noſtris: ⁊ viam famulorū tuorū in ſalutis tuę proſperitate diſpone: vt inter omnes vię ⁊ vitę huius varietates: tuo ſemper protegātur auxilio. Per dominū. Secre.

PRopitiare ſupplicationibus noſtris domine: et has oblationes quas tibi offerimus pro famulis tuis: benignus aſſume: vt viā illorum ⁊ p̄cedente gratia tua dirigas: et ſubſequente comitare digneꝛ vt de actu atq; icolumitate eorum: ſecundū miſericordię tuę pręſidia gaudeamus. Per dominum noſtrū. Poſt cōmūio.

TUa domine: famulos tuos ſperantes in te: q̄ ſumpſimus ſacramenta cuſtodiāt: ⁊ cōtra omnes aduerſos tueātur icurſus. Per dominū nr̄z.

¶ Miſſa pro īfirmis. Oratio.

OMp̄s ſempiterne deus ſalus ęterna credentium: exaudi nos pro infirmis famulz tuis: pro quibus miſericordię tuę imploramus auxiliū: vt reddita ſibi ſanitate gratiarum tibi in eccleſia tua referāt actiones. Per dominum. Secreta.

DEus cuius nutibus vitę noſtrę momēta decurrūt ſuſcipe preces ⁊ hoſtias famulorum tuorum: pro quibus miſericordiā tuā ęgrotātibus im-

ploramus:vt de quorũ periculo metuimus: de eorum ſalute letemur. Per dñm. Poſtcõio.

DEus infirmitatis humane ſingulare preſidiũ:auxilij tui ſup infirmos famulos tuos oſtende virtutem: vt ope miſericordie tue adiuti: eccleſie tue ſancte incolumes repreſentari mereantur. Per dñm.

Miſſa p anniuer. pon. Orõ.

DEus qui licet ſis magnꝰ in magnis: mirabilia tamen glorioſius operaris in minimis cõcede mihi famulo tuo ſacris cõuenienter myſterijs: atqꝫ in omnibus tua miſericordia protegat:quem conſciẽtie reatus accuſat. p dñm. Secre.

HOſtias tibi, domine, laudis exoluentes: ſuppliciter imploramus:vt qd nobis ĩmeritis cõtuliſti: intercedente btõ petro apoſtolo tuo propitius exequaris. p. Poſtcõio.

COrporꝫ ſacri ⁊ pretioſi ſãguinis repleti muneribꝰ qs domine deus nr̃: vt grẽ tue munus qd nobis immeritis cõtuliſti:intercedente btõ petro apoſtolo tuo:propitius muniẽdo cuſtodias. p dñm noſtrum.

Miſſa p ſeipſo ſacerdote. Orõ

SUppliciter te deꝰ pater omnipotens:qui es creator omniũ rerum:deprecor: vt dũ me famulũ tuũ coram omnipotentia maieſtatis tue grauiter deliquiſſe confiteor: manuꝫ miſericordie tue mihi porrigas quatenꝰ dum hãc oblationem tue pietati pro peccatis meis offero:quod nequiter cõmiſsi: tu clementiſsime digneris abſoluere. p dominum. Secreta.

DEus miſericordie: deus pietatis:deus indulgentie:indulge q̃ſo ⁊ miſerere mei ⁊ ſacrificium qd humiliter tue pietati offero: benigne digneris ſuſcipe:vt pctã q̃ labentibꝰ vitijs cõtraxi:pius ac propitiꝰ ⁊ miſeratus indulgeas:vt loco penitentie:flumine lachrymarũ mihi ꝯceſſo:veniã a te merear accipere omniũ delictoꝝ. p. Poſtcõ

DEus viuorũ ſaluator omniũ:qui nõ vis mortẽ peccatorum:nec letaris in pditione morientium:te ſuppliciter deprecor: vt concedas mihi veniam delictorum:vt ⁊ admiſſa defleam:⁊ ea poſtmoduꝫ non admittam:vt cum mihi extrema dies:finiſqꝫ vite mee aduenerit:emundatũ delictis oĩbus:me angelus ſanctitatis ſuſcipiat. p dominuꝫ nr̃m Ieſuꝫ.

Alia miſſa itidẽ vt ſupra. Orõ

OMnĩps ſempiterne deꝰ: q peccatorem ſacris altaribus aſtare voluiſti: et ſancti

nominis tui laudare potentiã: cõcede ꝓpiti⁹ ꝑ hui⁹ ſacramẽ ti myſteriũ: meorũ mihi veniã delictorũ: vt tuę maieſtati digne merear famulari. P. Secre.

O Cl'ẽs clementiſsime pr̄: per huius ſacramẽti myſteriũ: meorũ mihi veniã peccatorũ: vt non ad iudiciũ: ſed ad indulgentiã: huius preſbyteratus ordo: mihi proficiat ſempiternã. Per dñm. Poſt coīo.

AUres tuę pietatis mitiſſime deus: inclina precibus meis: ⁊ gratia ſancti ſpiritus illumina cor meum: vt tuis myſterijs digne miniſtrare: te qꝫ ęterna charitate diligere merear. Per. in vnitate eiuſdẽ.

¶ Alia miſſa vt ſupra. Oratio

OMñs ſempiterne deus: tuę gratię pietatem ſupplici deuotione depoſco: vt omniũ malorũ meorũ vincula ſoluas: cũctiſqꝫ malis meis: ⁊ peccatis clementer ignoſcas: ⁊ qꝛ me indignum ⁊ peccatorem ad miniſterium tuum vocare dignatus es: ſic me idoneum miniſtrum efficias: vt ſacrificiuꝫ de manibus meis placite ac benigne ſuſcipias: electorumqꝫ ſacerdotum me participem facias: ⁊ ͦd p̄ceptis tuis in nullo me oberrare ꝑmitas. P. Sec.

DEus q̄ te p̄cipis à pctõrib⁹ exorari: tibiqꝫ ſacrificiũ contriti cordis offerri: hoc ſacrificiuꝫ quod indignus manibus meꝫ offero: acceptare dignare: ⁊ vt ipſe tibi hoſtia ⁊ ſacrificiũ eſſe merear: miſerat⁹ ꝯcede: q̄ten⁹ ꝑ miniſterij hui⁹ exhibitioneꝫ: pctõrum omnium percipiaꝫ remiſsionem. Per. Poſt coīo.

HUius mihi, dñe, ſacramẽti ꝑceptio: ſit pctõrũ meorum remiſsio: ⁊ tuę pietatis optata ꝓpitiatio: vt ꝑ hęc te opitulante efficiar ſacris myſterijs dign⁹: q̄ ͦd tua pietate ꝯfiſ⁹ freqūntare p̄ſumo indignus. Per.

¶ Miſſa ꝓ oī gradu eccl'ie. Orō

OMñs ſempiterne de⁹: cuius ſpũ totum corpus eccleſię ſanctificatur ⁊ regitur: exaudi nos pro vniuerſis ordinibus ſupplicãtes: vt gratię tuę munere: ab omnibus tibi gradibus fideliter ſeruiatur. Per. in vnitate eiuſdẽ ſpũs. Secre.

DA famulis tuis, dñe, indulgentiam peccatorum: cõſolationẽ vitę: gubernationẽ ꝑpetuã: vt tibi ſeruiẽtes ad tuaꝫ iugiter miſericordiam peruenire mereamur. Per. Poſt coīo.

LIbera queſumus, dñe, a pctīs ⁊ hoſtib⁹ tibi famulos ſupplicantes: vt in ſancta conuerſatione viuentes: nullis afficiantur aduerſis. Per dñꝫ.

Miſſa pro cõgregatiõe. Oro.

O Mnipōs ſempiterne deus: qui facis mirabilia magna ſolus pretende ſuper famulos tuos: ⁊ ſuper congregationes illis cõmiſſas: ſpiritu gratię ſalutaris: ⁊ vt in veritate tibi placeãt: ꝑpetuũ eis rorẽ tuę bñdictionis infunde. p. Secr.

H Oſtias, domine, famulorum tuorũ placatus intende: ⁊ quas in honorẽ nominis tui deuota mente pro eis celebramus proficere ſibi ſentiant ad ſalutem. p dñm. Poſt co[m]io.

V Os cęleſti recreas munere perpetuc, dñe, comitare p̄ſidio: ⁊ quos fouere non deſinis: dignos fieri ſempiterna redemptione concede. p.

Miſſa pro cõgregatione. Oro.

D Efende, q̃ſumus domĩe, beata maria ſemp virgine intercedente: iſtam ab omni aduerſitate familiaʒ: ⁊ toto corde tibi proſtratam: ab hoſtium propitius tuere clementer inſidijs. p dñʒ. Secreta.

S Uſcipe, q̃ſumus clementer omnipotens deus, oblationẽ noſtrę deuotionis: ⁊ per virtutem huius ſacramenti: famulos tuos à cunctis protege aduerſitatibus. Per. Poſtcoio.

S Umptis redẽptionis noſtrę muneribus: preſta q̃ſumus miſericors deus: eorum nobis celebratione tuę protectionis contra omnes aduerſitates ſubſidium. Per dominũ

Alia miſſa vt ſupra. Oratio.

D Eus qui nos a ſeculi vanitate conuerſos: ad brauium ſupernę vocationis accẽdis: pectoribus noſtris purificandis illabere: ⁊ gratiam nobis qua in te perſeueremus infunde: vt protectionis tuę muniti pręſidijs: quod te donante promiſimus: impleamus: ⁊ noſtrę profeſsionis executores effecti: ad ea quę perſeuerantibus in te promittere dignatus es: pertingamus. p. Secreta.

T Ibi, dñe deus noſter: deuotionis hoſtiaʒ ĩmolantes humiliter petimus: vt nos ſacrificium tuũ mortificatione vitę carnalis accipias: ac moribus quibus profeſsioni noſtrę cõgruamꝰ ĩſtituas: ⁊ quos ſctẽ cõpũctionis ardore: ab hoĩum cęterorũ ꝓpoſito ſeparaſti: etiam a conuerſatione carnali: et ab ĩmundicia terrenorũ actuũ infuſa nobis cęlitus ſanctitate diſcernas. Per do. Poſt co[m]io.

D Eꝰ q̃ renũciãtibꝰ ſcl'o mãſiões pas ĩ cęlo: dilata fratrũ nr̃oꝝ corda celeſtibꝰ bonis vt fraterna teneant cõpagine charitatʒ vnanimes: precepta

cuſtodiāt: ſobrij: ſimplices: et q̄eti: gratis ſibi datā ſuę profeſſionis grāz fuiſſe cognoſcāt: ↄ cordet illoꝝ vita cū noīe profeſſio ſentiat ī ope. Per. Miſſa p concordia fratrum. Oratio.

DEus largitor pacis: ⁊ amator charitatꝫ: da famulis tuis verā cū tua volūtate ↄcordiā: vt ab oībꝰ que nos pulſāt tētatiōibꝰ liberemur. p. Sec.

HIs ſacrificijs, dn̄e q̄s, ↄcede placatꝰ: vt q̄ proprijs oramꝰ abſolui delictis: nō grauemur externis. p. Poſt coio.

SPiritum nobis, dn̄e tuę charitatꝫ infunde: vt quos vno pane cęleſti ſatiaſti: tua facias pietate concordes. Per. in vnitate eiuſdeꝫ. ¶ Miſſa p tentatione carnis. Oratio.

VRe igne ſancti ſpūs renes nr̄os: ⁊ cor nr̄m dn̄e: vt tibi caſto corpe ſeruiamꝰ: ⁊ mūdo corde placeamꝰ. p. in v.

DIſrūpe, dn̄e: vīcula Sec pctōꝝ nr̄orū: vt ſacrificare tibi hoſtiā laudꝫ abſoluta libertate poſſimus: retribue q̄ ante tribuiſti: ⁊ ſalua nos per īdulgētiā quos ſaluare dignatꝰ es per gratiā. Per. Poſt coio

DO mię adiutor ⁊ ptector nr̄: adiuua nos: ⁊ refloreat caro noſtra vigore puditię: ⁊ ſanctimonię nouitate: erep tāq̄ d̄ manu tartari in reſurrectiōis gaudiū iubeas p̄ſentari. p. Miſſa pro pctis. Oratio.

EXaudi, q̄s dn̄e, ſupplicuꝫ preces: ⁊ ↄfitētiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis īdulgentiaꝫ tribuas benignus ⁊ pacem. Per dn̄m. Secreta.

HOſtias tibi, dn̄e, placationis ⁊ laudꝫ offerimꝰ: vt ⁊ d̄licta nr̄a miseratꝰ abſoluas: ⁊ nutātia corda tu dirigas. Per

PReſta nobis eter Poſtc ne ſaualtor vt percipientes hoc mūere veniā pctōꝝ d̄iceps pctā vitemꝰ. per. Miſſa p tribulatiōe pctōꝝ. Oratio.

INeffabilē miaꝫ tuā: nobꝫ dn̄e clemēter oñde: vt ſimul nos ⁊ a pctis oībꝰ exuas: ⁊ a penis quas pro his meremur eripias. Per. Secreta.

PVrificēt nos, q̄s dn̄e, muneꝫ p̄n̄tis oblatio: ⁊ dignos ſacra pticipatiōe pficiat. p

PReſta, queſumꝰ Poſt c. dn̄e, vt terrenis affectibꝰ expiati: ad ſuperni plenitudinem ſacramēti: cuius libauimꝰ ſancta tendamus. Per dn̄m. Miſſa p remiſſiōe pctōꝝ.

DEus qui nullum Oratio reſpuis: ſed quantumuis peccantibus: per penitentiam pia miſeratione placaris reſpice propitiꝰ ad preces hu-

militatis noſtrę: ⁊ illumina corda noſtra: vt tua valeamus implere pręcepta. p. Secreta.

PResens ſacrificiū, dñe, quod tibi pro delictis noſtris offerimus: ſit tibi munus acceptum: ⁊ tam viuētibus q̄ defunctis proficiat ad ſalutē. p dominum noſtrum. Poſt co.

EXaudi preces familię tuę oṗs de⁹: ⁊ pręſta: vt ſancta hęc quę à te ſumpſim⁹: incorrupta in nobis te donante ſeruent. p. Miſſa ad repellendū malas cogitationes. Oro.

OMṗs ⁊ mitiſsime de⁹: reſpice ꝓpiti⁹ p̄ces nr̄as: ⁊ libera corda nr̄a de malarū tētatiōib⁹ cogitationū: vt ſcti ſpirit⁹ dignū fieri habitaculū mereamur. p. in vnitate. Secreta

HAs tibi, dñe, offerimus oblationes pro ſalute nr̄a quatenus animas noſtras ab imūdis cogitatiōibus purges illeſaſq; cuſtodias: ⁊ ſcti ſpiritus gratia illuminare digneris. p dñm. in vnitate. Poſt coio.

DEus qui illuminas oēm hoiēz venientē i hūc mūdum: illumina q̄s corda noſtra gratię tuę ſplendore: vt digne maieſtati tuę miniſtrare: teq; eterna charitate diligere valeamus. p dñz. ¶ Miſſa ꝓ petitione lachrymarū. Oratio.

OMṗs ⁊ mitiſsime deus: qui ſitiēti ppl'o fontem uentis aquę d̄ petra produxiſti: educ d̄ cordis nr̄i duritia: cōpunctionis lachrymas: vt peccata noſtra plangere valeam⁹ remiſſionemq; peccatorū te miſerante mereamur accipere. p dominum nr̄m. Secreta.

HAnc oblationem, q̄s dñe deus: quā tuę maieſtati pro peccatis noſtris offerim⁹: reſpice propitius: ⁊ produc de oculis nr̄is lachrymarū flumia q̄bus debita flāmarū incendia valeāt extingui. p dominū noſtrū Jeſuz xp̄m. Poſt cōmūio.

GRatiā ſpiritus ſancti domine deus: cordibus noſtris clemēter infunde: q̄ nos gemitibus lachrymarum: efficiat maculas noſtrorum diluere peccatorum: atq; optatę nobis: te largiēte: indulgentię ꝑſtet effectū. p. i vnitate eiuſdē.

Miſſa pro amico pctōre. Oro.

DEus q̄ iuſtificas impiū: ⁊ non vis mortē pctōrum maieſtatem tuam ſuppliciter deprecamur: vt famulum tuū de tua miſericordia confidentē celeſti ꝓtegas benignus auxilio: ⁊ aſsidua protectione conſerua: vt tibi iugiter famuletur ⁊ nullis tentationibus à te ſeparetur. p dominū. Secreta.

Nclus, q̃s dñe, virtute myſterij: ⁊ a proprijs nos mũda delictis: ⁊ famulum tuũ ab omnibus abſolue peccatis. p dominum noſtrum. Poſt coio.

Purificẽt nos, queſumus dñe, ſacramẽta que ſumpſimus ⁊ famulũ tuũ ab oĩ culpa liberũ eſſe cõcede: vt q̃ ↄſciẽtie reatu cõſtrigit: celeſtꝫ remedij plenitudine glorieẽ. p dñm.

Miſſa p amico viuente. oratio

Omnipotens ſempiterne deꝰ miſerere famulo tuo N. ⁊ dirige eũ ſecundũ tuam clementiam in viam ſalutis eterne: vt te donãte tibi placita cupiat ⁊ tota virtute perficiat. p. Secr.

Proficiat, queſumuꝰ dñe, hec oblatio: quã tue ſupplices offerimus maieſtati: ad ſalutẽ famuli tui N. vt tua prouidẽtia eius vita inter aduerſa ⁊ proſpera vbiq; dirigatur. p.

Sumẽtes, dñe, p Poſt cõ. petue ſacramẽta ſalutis: tuã d̃precamur clementiaꝫ: vt per ea famulum tuuꝫ N. ab oĩ aduerſitate protegas. p dñm.

Miſſa p ſalute viuorũ. oratio.

Pretẽde, domine, fidelibus tuis dexteram celeſtis auxilij: vt te toto corde perquirant: ⁊ que digne poſtulãt conſequi mereantur. p dominum noſtrum Jeſum. Secre.

Propitiare, domine, ſupplicationibus noſtris: et has oblationes fidelium tuorum: quas tibi pro incolumitate eorum offerimus: benignus aſſume: ⁊ vt nullius ſit irritum votũ: nulliꝰ vacua poſtulatio: preſta queſumus: vt quod fideliter petimus: efficaciter conſequamur. per dñm. Poſt coio.

Da famulis ⁊ famulabus tuis, q̃s domine, ĩ tua ſynceritate conſtantiam: vt in charitate diuina firmati: nullis tẽtationibus ab eius integritate euellantur. p dominũ noſtruꝫ.

Miſſa p deuotis amicis. orõ.

Deus qui charitatis dõa: per gratiã ſancti ſpiritus tuorũ cordibus fideliũ infudiſti: da famulis ⁊ famulabꝰ tuꝫ: pro quibus tuam deprecamur clementiam: ſalutem mentis ⁊ corporis: vt te tota virtute diligant: ⁊ que tibi placita ſunt tota dilectiõe perficiãt. per dñꝫ. in vnitate eiuſdem. Secreta.

Miſerere, q̃s dñe, famulis ⁊ famulabus tuis: pro q̃bus hoc ſacrificiuꝫ laudis tue offerimꝰ maieſtati: vt p hec ſancta: ſupne bñdictionis graꝫ obtineãt: ⁊ gl̃am eterne beatitudinis acquirãt. p. Poſt coio.

Diuina libãtes myſteria, q̃s dñe, vt hec ſalutaria

ſacramenta illis proficiant ad
proſperitatẽ ⁊ pacẽ: pro quorũ
quarũ ꝙ dilectione hec tue ob
tulimus maieſtati. Per dñm.
Miſſa ad pluuiã petẽdã. Oro.
Deus in quo viuimus: mo
uemur: ⁊ ſumus: pluuiã
nobis tribue congruentẽ: vt p̄
ſentibus ſubſidijs ſufficienter
adiuti ſempiterna fiducialibꝰ
appetamus. per dñm. Secre.
Oblatis, q̄s domine, pla
care muneribus: ⁊ oppor
tunum nobis tribue pluuię ſuf
ficientis auxilium. per.
Da nobis, q̄s domine, plu
uiã ſalutarẽ: ⁊ aridã ter
rę faciem fluentis cęleſtibꝰ di
gnanter infunde. p. Miſſa ad
ſerenitatem poſcendam. Oro.
Ad te nos, dñe, clamãtes
exaudi: ⁊ aëris ſerenitatẽ
nobis tribue ſupplicãtibꝰ: vt q̄
iuſte pro pctis nr̄is affligimur:
mia tua preueniente: clemẽtiã
ſentiamus. per dñm. Secreta
Preueniat nos, q̄s dñe,
grã tua ſemper ⁊ ſubſeq̄
tur: ⁊ has oblationes: quas p
pctis noſtris nomini tuo cõſe
crãdas offerimus: benignus a
ſſume: vt p interceſſionẽ ſctõꝝ
tuorũ: cunctis nobis proficiat
ad ſalutem. per dñm. Poſt co.
Queſumus oĩps deus cle
mentiã tuã: vt inundãtiã
coërces imbrium ⁊ hilaritatẽ
vultus tui nobis impartiri di
gneris. per dñm. Miſſa ad tẽ
peſtates repellẽdas. Oratio.
A Domo tua, q̄s dñe, ſpiri
tales neq̄tię repellant: ⁊
aëreaꝝ diſcedat malignitas tẽ
peſtatum. per dñm. Secreta.
Offerimus tibi, domĩe, lau
des ⁊ munera: pro cõceſ
ſis beneficijs grãs referẽtes: ⁊
pro cõcedẽdis ſemper ſupplici
ter deprecãtes. per. Poſt coĩo.
Omĩps ſempiterne deus:
qui nos ⁊ caſtigando ſa
nas: ⁊ ignoſcendo cõſeruas: p̄
ſta ſupplicibus tuis: vt ⁊ tran
quillitatibus huius optatę cõ
ſolationis lętemur: ⁊ dono tuę
pietatis ſemper vtamur. Per.
Miſſa generalis ſancti augu
ſtini pro viuis ⁊ defunctis. Oro.
Omĩps ſempiterne deꝰ q̄
viuorũ dominaris ſimul
⁊ mortuorum: omniumq; miſe
reris: quos tuos fide ⁊ opere
futuros eſſe prenoſcis: te ſup
plices exoramus: vt pro quibꝰ
effundere preces decreuimus:
quoſq; vel preſens ſeculũ ad
huc in carne retinet: vel futu
rum iam exutos corpore ſuſce
pit: intercedentibus omnibus
ſanctis tuis: pietatꝫ tuę clemẽ
tia: oĩum delictorũ ſuorũ veniã
conſequantur. per. Secreta.

DEus cui ſoli cognitus eſt numerus electorum in ſuperna felicitate locandus: tribue queſumus: vt intercedentibus omnibus ſanctis tuis vniuerſorū quos in oratione cōmendatos ſuſcepimus: ⁊ nomina omnium fideliuz beate predeſtinationis liber aſcripta retineat. per dn̄m. Poſt cōmūio.

PUrificent nos, queſum⁹ oīps ⁊ miſericors deus: ſacramēta que ſumpſimus: ⁊ intercedētibus oībus ſctīs: p̄ſta vt hoc tuū ſacramētū nō ſit nobis reatus ad penā: ſed interceſſio ſalutaris ad veniā: ſit ablutio ſcelerū: ſit fortitudo fragilium: ſit cōtra oīa mūdi pericula firmamētū: ſit viuorū atq; mortuorū fideliū remiſſio oīuz delictorū. p. ¶ Alia miſſa pro viuis ⁊ defunctis gn̄alis. Oratio.

PIetate tua, queſumus domine, noſtrorū ſolue vincula peccatorum: ⁊ intercedēte beata maria cum omnibus ſanctis tuis: nos famulos tuos: atq; loca noſtra: i omni ſanctitate cuſtodi: omneſq; cōſanguinitate: affinitate: ac familiaritate nobis cōiunctos: a vitijs purga: virtutibus illuſtra: pacē ⁊ ſalutē nobis tribue: hoſtes viſibiles ⁊ inuiſibiles remoue: carnalia dſideria repelle: aerē ſalubrē indulge: amicis ⁊ inimicis nr̄is charitatem largire: ⁊ omnibus fidelibus viuis ⁊ defunctis: in terra viuentiū vitam ⁊ requiē eternā concede. Per.

DEus qui ſingulari (Sec. corporis tui hoſtia: toti⁹ mūdi ſoluiſti delicta: hac oblatione placat⁹: maculas ſcelerū noſtrorū abſterge: ⁊ oīum chriſtianorū viuorū ⁊ mortuorū peccata dimitte nobiſq; p̄mia eterna cōcede. Qui vi. Poſt cōio.

SUmpta, queſumus dn̄e, ſacramenta celeſtia: omnia crimina noſtra detergant: oēmq; prauitatē: ⁊ infirmitatē ſeu hoſticam, rabiē, atq; ſubitaneā mortē: meritis beate marie ſemper virginis: ⁊ omnium ſanctorū: a nobis procul repellant: ⁊ omnibus fidelibus viuis ⁊ defunctis proſint ad veniā: pro quorum tibi ſunt oblata ſalute. Per dominum noſtrum.

Miſſa ↄtra paganos. Oratio

OMnipotens ſempiterne deus: in cuius manu ſunt omnium poteſtates: ⁊ omnium iura regnorum: reſpice in auxiliū xp̄ianorū: vt gētes paganorū: q̄ i ſua feritate cōfidūt dextere tue potentie conterantur. Per dominuz. Secreta.

SAcrificiū, dn̄e, quod immolam⁹ itēde: vt propugnatores

tuos ab oī exuas paganorum
nequitia: ⁊ in tue protectionis
ſecuritate ↄſtituas. p. Poſt cō

PRotector noſter aſpice d
us: ⁊ propugnatores tu-
os a paganorum defende pe-
riculis: vt ab omnibus pertur-
bationibus ſemoti: liberis tibi
mētibus ſeruiant. Per dñm.

Miſſa p̄ q̄cũq3 tribulatione.

DEus qui nō mortē Oro.
ſ3 penitentiã3 deſideras
peccatorũ: populũ tuũ queſu-
mus ad te cōuerte propitius:
vt dũ d̄uotus exiſtit: iracundie
tue ab eo flagella amoueas. p.

SUbueniat nobis, Secr.
queſum⁹ domine, ſacrifi-
cij preſent3 oblatio: que nos et
ab erroribus vniuerſis potēter
abſoluat: ⁊ a totius eripiat per
ditionis icurſu. p. Poſt coio.

TUere nos, queſumus do-
mine, tua ſancta ſumētes
⁊ ab omni propitius iniquita-
te defende. Per dominū nr̄m.

Alia miſſa vt ſupra. oratio.

NE deſpicias oīps de⁹ po-
pulũ tuũ in afflictione cla
mātem: ſed propter gloriã no-
minis tui: tribul'tis ſuccurre
placatus. Per dñm. Secreta

SUſcipe dñe propiti⁹ ho-
ſtias: q̄b⁹ ⁊ te placari vo
luiſti: ⁊ nobis ſalutē potēti pie
tate reſtitui. per d. Poſt coio.

TRibulationē noſtram, q̄
ſumus dñe, propitius re-
ſpice: ⁊ irã tue idignatiōis: quã
iuſte meremur auerte. p dñm.

Miſſa pro imperatore. oro.

DEus regnorũ omniũ: et
chriſtiani maxime prote-
tor imperij: da ſeruo tuo impe-
ratori noſtro triumphu3 virtu
tis tue ſcienter excolere: vt qui
tua cōſtitutione ē p̄nceps: tuo
ſemp mũere ſit potēs. p. Sec.

SUſcipe, dñe, preces ⁊ ho
ſtias eccleſie tue: pro ſa-
lute famuli tui ſupplicantis: ⁊
in protectione fidelium popu-
lorum: antiqua brachij tui ope
rare miracula: vt ſuperatis pa
cis inimicis: ſecura tibi ſeruiat
chriſtiana libertas. p. Poſt cō

DE⁹ q̄ ad predicãdũ eter-
ni regis euangeliũ: roma
nũ iperium preparaſti: p̄tēde
famulo tuo iperatori nr̄o arma
celeſtia: vt pax eccleſiarũ nulla
turbet tempeſtate bellorum.
p dñm. Miſſa pro rege. oro.

QUeſumus oīps de⁹: vt fa-
mulus tuus rex noſter q̄
tua miſeratione ſuſcepit regni
gubernacula: virtutum etiam
omnium percipiat incremen-
ta quibus decenter ornatus: ⁊
vitiorum monſtra deuitare: et
ad te qui via veritas ⁊ vita eſt
gratioſius valeat peruenire.

Per dominum nr̃m. Secre.

Munera q̃s domine oblata ſctifica: vt ⁊ nobis vnigeniti tui corpus ⁊ ſanguiȝ fiāt ⁊ regi nr̃o ad obtinendam aīe corporiſq; ſalutem: ⁊ ad peragendum iniūctum officium: te largiēte: vſq; quaq; proficiāt. p eundem dominū. Poſt coīo.

Hec, dñe, oblatio ſalutarȝ famulū tuū ab oībus tueantur aduerſis: quatenus eccleſiaſtice pacis obtineat tr anquillitatē: ⁊ poſt iſti9 tpis decurſum: ad eternā pueniat hereditatē. p. Miſſa contra perſecutores ⁊ male agentes. Oratio.

Hoſtiū noſtrorūȝ, q̃s dñe, elide ſuperbiā: ⁊ eorū cōtumaciā dextere tue virtute pſterne. p dominum. Secreta.

Huius, domine, virtute miſterij: ⁊ ā proprijs mundemur occultis ⁊ ab inimicorȝ liberemur inſidijs. per. Poſtc

Protector noſter aſpice deus: ⁊ ab inimicorū nos defende periculȝ: vt omni perturbatione ſemota: liberis tibi mētibus ſeruiamus. Per dominū noſtrum Jeſum Chriſtum. ⁊c. Miſſa p nimis pſluuis. Orō.

Deus qui contritorum nō deſpicis gemitum: ⁊ merentium non ſpernis affectuȝ: adeſto precibus noſtris: quas tibi pro tribulatione noſtra effundimus: eaſq; clementer exaudi: vt quicquid contra nos diabolice atq; humane moliūtur aduerſitates: ad nihilum redigatur ⁊ conſilio tue pietatis allidatur: quatenus nullis aduerſitatib9 leſi: ſȝ d oī tribulatiōe ⁊ anguſtia erepti leti i eccleſia tua tibi gr̃as referam9. p

Deus qui tribula Secre tos corde ſanas: ⁊ meſtificatos actu letificas: ad hāc ppitius hoſtiam dignanter attēde: quam tibi pro noſtra offerimus liberatione: tu ⁊ hanc benignus accipe: ⁊ noſtra ſana diſcrimīa: tribulationū attēde miſeriā: ⁊ anguſtiarū nr̃aȝ ſubmoue preſſuram vt exuti omnibus que patimur malis: in tuis ſemper mereamur exultare iuſtitijs. per dñm. Poſt coīo.

Dimitte, dñe, pctā nr̃a: et tribue nobis miam tuaȝ: quā precamur: vt humilitateȝ nr̃am attēdas: vincula ſoluas dlicta dleas: ⁊ tribulationē iſpicias: aduerſitatē repellas: effectūq; petitiōȝ nr̃e largiēs: ſupplices tuos clemēt exaudias. p dominum noſtrum Jeſum. ⁊c.

¶ Miſſa in tēpore belli. Orō

Omnipotēs ⁊ miſericors deus ā bellorum nos q̃ſum9 turbine fac qetos: q: nobȝ

bona cuncta preſtabis: ſi pacem dederis: mentis & corporꝫ. Per dominū noſtrū. Secreta

SAcrificium, dñe, quod immolamus placatus intende: vt ab oī nos bellorū exuat nequitia: & in tue protectionis ſecuritate cſtituat. p. Poſt cō.

SAcroſancti corporꝫ & ſanguinis domini noſtri Jeſu chriſti refectione vegetati: ſupplices te rogamus omnipotens deus: vt hoc remedio ſingulari: ab omniū peccatorum nos contagione purifices: & a periculorum munias incurſione cūctorū. Per eū. ¶ Miſſa pro quacūq; neceſſitate. Orō

DEus refugiū noſtrū & virtus: adeſto pijs eccleſie tue precibus auctor ipſe pietatis: & preſta: vt quod fideliter petimus: efficaciter conſequamur. Per dominum. Secreta

DA miſericors deꝰ: vt hec ſalutaris oblatio: & a proprijs nos reatibus indeſinenter expediat: & ab oībus tueatur aduerſis. p. Poſt comuio.

SUmpſimus, dñe, ſacri dona myſterij: humiliter deprecantes: vt que in tui cōmemoratione nos facere precepiſti: in nr̄e proficiāt infirmitatis auxiliū. Qui viuꝫ. ¶ Miſſa ad poſtulādā ſctā ſapiētiā. Orō.

DEus qui per coeternā tibi ſapientiā hominem: cū non eſſet: condidiſti: perditum q; miſericorditer reformaſti: p̄ſta queſumus: vt eadem pectora nr̄a inſpirāte: te tota mēte amemus: & ad te toto corde curramus. Per dñꝫ. Secreta.

SAnctificet, queſumus domine deus, huius noſtre oblationis munꝰ: tua coopāte ſapiētia: vt tibi placere poſſit ad laudē: & nobis proficere ad ſalutem. p dñm. Poſt cōmūio.

INfunde, queſumꝰ dñe deus: per hec ſacramēta q̄ ſumpſimꝰ: tue cordibꝰ nr̄is lumē ſapiētie: vt te veraciter agnoſcamꝰ: & fideliter diligamꝰ. p dñm. Miſſa ad poſtulādam fidē, ſpē, & charitatē. Oratio.

OMnipotens ſempiterne deus: qui iuſtitiā tue legis i cordibꝰ credētium digito tuo ſcribis: da nobis fidei, ſpei & charitatis augmentum: & vt mereamur aſſequi quod promittis: fac nos amare quod precipis. Per dominū noſtrū. Secreta

MItte, queſumꝰ dñe, ſpiritū ſanctū: qui & hec munera preſentia tuum nobis efficiat ſacramentū: & ad hoc percipiendum corda noſtra purificet. Per dominum noſtrum. in vnitate eiuſdem. Poſt coīo.

Spiritum nobis, domine, tuę charitatis infunde: vt quos vno pane cęleſti ſatiaſti: tua facias pietate cõcordes Per, in vnitate eiuſdẽ. Miſſa ad poſtulãdam humilitatem. Oratio.

Deus qui ſuperbis reſiſtis ⁊ gratiam pręſtas humilibus auge in nobis verę humilitatis virtutem: cuius in ſe formam fidelibus vnigenitus tuus exhibuit: vt nunq̃ indignationem tuam prouocemus elati: ſed potius ſemper pietatis tuę capiam⁹ dona ſubiecti. Per dñm. Secreta

Hec oblatio, domine de⁹, nobis remiſsionem peccatorũ ⁊ verę humilitatꝫ obtineat gratiam: ſimulqꝫ a cordibus nr̃is concupiſcentiam carnis ⁊ oculorum: atqꝫ ambitionem ſeculi auferas: quatenus coram te: ſobrie: iuſte: pieqꝫ viuentes: p̃mia cõſequamur ęterna. Per dominum noſtrum. Poſtcõio

Huius, domine, ſacramenti perceptio peccatorum noſtrorum maculas tergat: ⁊ nos per humilitatis exhibetionem: ad cęleſtia regna perducat. Per dñꝫ. Miſſa ad poſtulandã charitatẽ. Oratio

Deus q̃ diligentibus te facis cũcta prodeſſe: da cordibus noſtris inuiolabilẽ tuę charitatis affectum: vt deſideria de tua inſpiratione concepta: nulla poſsint tentatione mutari. per dominũ. Secreta

Deus qui nos ad imaginẽ tuã: ſacramẽtis renouas ⁊ p̃ceptis: p̃fice greſſus nr̃os ĩ ſemitis tuis: vt charitatꝫ donũ quod feciſti a nobis ſeparari: p hęc quę offerimus ſacrificia facias apprehendi. p. Poſtcõio

Sancti ſpũs gratia, q̃s domine, corda noſtra illuminet: ⁊ perfectę charitatis dulcedine abũdãter reficiat. Per in vnitate eiuſdem. Miſſa ad poſtulandã pacientiã. Oratio

Deus qui vnigeniti tui patientia antiqui hoſtis cõtriuiſti ſuperbiã: da nobis quę ſumus: q̃ idẽ pie pro nobis pertulit: digne recolere: ſic exẽplo eius: nobis aduerſantia ęq̃nimiter tolerare. p. Secreta

Munera nr̃ę oblatiõꝫ, q̃s dñe, placatus ſuſcipe q̃ vt nobis patientię donum cõdonare digneris: maieſtati tuę d̃uota offerim⁹ actiõe. p. poſtc̃

Sacro ſctã, dñe, ſumẽtes myſteria: amiſſã nobꝫ q̃s recõciliet grã: atqꝫ mun⁹ patientię: in illatis omnibus: ſemper ⁊ vbiqꝫ protegendo impartient. Per dominum. Miſſa pro ſtabilitate loci. Oratio.

O Mnipotēs ſempiterne deus ędificator: ⁊ cuſtos hieruſalē ciuitatis ſupnę: ędifica ⁊ cuſtodi locū iſtū cuꝫ habitatoribus ſuis: vt ſit in eo domicilium ſtabilitatis ⁊ pacis. P. Secreta.

H Is ſacrificijs, quę ſum⁹ domine, placatus intende: vt qui proprijs oramus abſolue delictis: nō grauemur externis: ſed ab omnibus liberemur aduerſis. P. Poſt cōio.

S Uſcipe, domine, pces noſtras: ⁊ muro cuſtodię tuę: hūc locū cū habitantibus in eo circunda: vt oī aduerſitate repulſa: ſit ſemp in eo domiciliū icolumitatꝫ ⁊ pacis. Per.

Miſſa p cōfitēte pctā ſua oro.

O Mīps ſempiterne deus, cōfitenti tibi famulo tuo N. pro tua pietate relaxa pctā vt nō plus ei noceat conſciētię reatus ad penam quam indulgentia tuę propitiationis proſit ad veniam. Per. Secreta.

P Reſta, q̄s oṗs ⁊ miſericors deus: vt hęc ſalutaris oblatio: famulū tuū N. ⁊ a proprijs reatibus indeſinēter expediat: ⁊ ab omnibus tueať aduerſis. per dn̄m. Poſt co.

O Mnīps ⁊ miſericors deus qui oēꝫ aiam penitenteꝫ ⁊ confitentē tibi: magis vis emendari q̄ꝫ perdere: reſpice ſuper hunc famulum tuū N. ⁊ p hęc ſancta ſacramenta q̄ ſumpſimus: auerte ab eo iraꝫ indignationis tuę: ⁊ dimitte ei oīa peccata ſua. Per dominū nr̄ꝫ.

¶ Miſſa p inimicis. Oratio.

D Eus pacis: charitatiſqꝫ amator: ⁊ cuſtos: da oib⁹ inimicis noſtris pacem: charitatemqꝫ veram: cunctorūqꝫ ex remiſſionem tribue peccatorꝫ noſqꝫ ab eorum inſidijs potenter eripe. Per dn̄m. Secreta.

O Blatis, quęſumus domine, placare muneribus: ⁊ nos ab inimicis noſtris clemēter eripe: eiſqꝫ indulgentiā tribue delictorū. Per. Poſt cōio

H Ec nos cōmunio, domie exuat a delictis: ⁊ ab inimicorum defendat inſidijs. P.

Miſſa pro facientibus nobis elemoſynas. Oratio.

D Eus qui poſt baptiſmi ſacramentum: ſecundam ablutionem peccatorum elemoſynis indidiſti: reſpice propiti⁹ ſuper famulos tuos: pro quorꝫ operibus tibi gratię referuntur: fac eos premio beatos: vt recipiant pro paruis magna: pro terrenis cęleſtia: pro temporalibus ſempiterna. Per dominum noſtrū Ieſum chriſtuꝫ filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate. Secreta.

Deus qui tuorũ corda fideliũ: ꝑ elemoſynã dixiſti poſſe mundari: da famulis tuis qui paupibus bona ſua ꝯ derunt: per huius ſacramenti myſterium: vt percipiẽtes hoc munere veniam peccatorũ: in tuorum cenſeantur ſorte iuſtorum. ꝑ dominũ noſtrũ. Poſtcõ.

Purificent nos, q̃s dñe, ſacramẽta que ſumpſimus ⁊ famulos tuos propitius intẽde: qui diuina mandata recolẽtes opẽ indigẽtibus ſubminiſtrãt: ⁊ pſta vt ſicut eorũ deuotio nobꝫ ẽ neceſſaria: ita ſit tibi ſemp accepta. ꝑ. Miſſa pro amico i captiuitate poſito. Oratio.

Deus qui beatũ petruꝫ a vinculis abſolutũ illeſuꝫ abire feciſti famuli tui in captiuitate poſiti vincula abſolue: ⁊ eum ipſius meritis illeſum abire concede. ꝑ dominũ. Secr.

Supra has queſumus domine, hoſtias bñdictio copioſa deſcendat: captiui noſtri vincula ſoluet: ⁊ de eius liberatione nos cito letificet. ꝑ dñm.

Preces noſtras Poſtcõ. queſumus domine, clemẽter exaudi: ⁊ per hec ſacramẽta que ſumpſimus: famulũ tuũ a vinculis ſue captiuitatis abſolue. ꝑ dominũ noſtrũ Jeſuꝫ. Miſſa pro nauigãtib9. Orõ.

Deus qui trãſtuliſti pres noſtros per mare rubruꝫ ⁊ tranſuexiſti eos per aquã nimiam laudem tui nominis decantantes: te ſuppliciter depcamur: vt in naui famulos tuos: repulſis aduerſitatib9 portu ſemper optabili curſuq; trãquillo tuearis. ꝑ dñm. Secre.

Suſcipe, q̃s dñe, preces famulorum tuorũ: cuꝫ oblationibus hoſtiarum: ⁊ tua myſteria celebrantes: ab omnib9 defende periculis. ꝑ. Poſt cõ.

Sanctificati diuino myſterio: maieſtatem tuaꝫ, dñe ſuppliciter deprecamur: ⁊ petimus: vt quos donis facis celeſtibus intereſſe: per lignuꝫ ſancte crucis: ⁊ á peccatis omnibus abſtrahas: ⁊ á periculis cunctis miſeratus eripias. ꝑ. Miſſa ꝑ ſterilitate terre. orõ.

Da nobis, queſumus domine: pie ſupplicationis effectum: ⁊ peſtilentiam: famẽ q; propitiatus auerte: vt mortalium corda cognoſcant: ⁊ te indignante talia flagella prodire: et te miſerante ceſſare. Per dominum noſtrum Jeſuꝫ Chriſtum filium tuum: qui tecum viuit ⁊ regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus. Secreta.

Deus qui humani generꝫ vtrãq; ſubſtantiã: preſen

tium munerum ⁊ alimento vegetas: ⁊ renouas ſacramento, tribue queſumus: vt eorū ⁊ corporibus noſtris ſubſidium nō deſit: ⁊ mētib⁹. Per. Poſt cō.

Guberna, queſumus dn̄e, temporalibus alimentis quos dignaris eternis īformare myſterijs. Per dominū nr̄z

Miſſa pro peſte aīaliū. Ora.

Deus qui laborantib⁹ hominum: etiā de mutis aīalibus ſolatia ſurrogaſti: ſuppliciter te rogamus vt ſine q̄bus non aliter humana cōditio noſtris facias vſibus non perire. Per dominum noſtrū. Secreta.

Sacrificijs, domine, placatus oblatis: opē tuam noſtris temporibus clemēter impende. Per dn̄m. Poſt cōis

Benedictionē tuā, domine, populus fidelis accipiat: qua corpore ſaluet ⁊ mente: ⁊ congruā tibi ſemper exhibeat ſeruitutem: ⁊ propitiationis tue beneficia ſemper inueniat. Per dn̄m. ¶ Miſſa pro mortalitate hominuz. Oratio.

Deus qui non mortē ſed penitentiā deſideras peccatorum: populum tuū queſumus ad te conuerte propitius: vt dum tibi deuotus exiſtit: iracundie tue ab eo flagella amoueas. Per dominū. Secreta.

Subueniat nobis, queſumus domine, ſacrificij p̄ſentis operatio: que ab erroribus vniuerſis potenter abſoluat: ⁊ a totius eripiat perditionis īcurſu. Per. Poſt cōmunio.

Exaudi nos deus ſalutaris noſter: vt intercedente beata maria ſemper virgine populū tuum ab iracūdie tue terroribus liberum: ⁊ miſericordie tue fac largitate ſecurum. Per dn̄m. ¶ Miſſa pro infirmo q̄ proximus ē morti. Oratio.

Omp̄s ſempiterne deus conſeruator animarum: q̄ quos diligis corporis: ⁊ quos recipis pie ad emendationem coērces: te domine dep̄camur: vt medelā tuā conferre digneris in animam famuli tui: qui ī corpore patitur membrorū debilitatez: vim laboris: ſtimulos infirmitatuz: da ei domine gratiam ⁊ miſericordiam tuā: vt in hora exitus illius de corpe: abſq3 peccati macula: creatori ꝓprio: per manus ſanctorum angelorum: eius anima repreſentari mereamur. Per. Secreta

Adeſto, domine, ſupplicationibus noſtris: ⁊ ſuſcipe hoſtiaz: quam tibi offerim⁹ pro famulo tuo iacente in grabato: ſalutem non ſolum corporis: ſed ⁊ anime ſue petēti: pre

ſta ei oi͞ps deus: indulgentiam
omniū iniquitatū ſuarū: per im
mēſam clementiā tuā: ⁊ per in
terceſsionē omniū ſanctorum
tuorū: vt per hec que ſuſtinet
flagella: à ſanctis angelis ſuſ-
ceptꝰ: peruenire mereatur ad
glīe tue regnuʒ. Ꝑ. Poſt coio.

GRatias agimus tibi dn̄e:
de multiplicibus largita
tibus tuis: ex quibus aīas ī te
ſperantium ſanare conſueuiſti
⁊ confiſi de tua pietate preca-
mur vt miſereri digneris famu
lo tuo: ne preualeat aduerſus
eum aduerſarius in hora exitꝰ
illius de corpore: ſed tranſituʒ
habere mereatur ad vitaʒ per
petuam. Per. ¶ Miſſa in a-
cēda pro mortuis. Introitus.

REquiē eternā do-
na eis domine: ⁊ lux
perpetua luceat eʒ.
Ps. Te decet hym-
nus deus in ſyō: ⁊ tibi reddet
votū in hieruſalem: exaudi ora
tionē meā: ad te omnis caro ve
niat. ℣. Gloria. non dicitur ſed
finito abſolute repetit̄ Req̄ē.
¶ In die depoſitionis defuncti.

DEus cui propriū Oratio
eſt miſereri ſemꝑ ⁊ parce
re: te ſupplices exoramus pro
anima famuli tui. N. quam de
hoc ſeculo migrare iuſsiſti: vt
non tradas eā in manibus ini
mici: neqʒ obliuiſcaris in finē:
ſed iubeas eaʒ à ſanctis ange
lis ſuſcipi: ⁊ ad patriā paradiſi
perduci: vt q̄ in te ſperauit et
credidit: nō penas eternas ſu-
ſtineat: ſed gaudia ſempiterna
poſsideat. Ꝑ. Lcō epl̄e beati
pauli apoſtoli ad Corith. c. xv

FRatres. Ecce myſteriū
vobis dico. Oēs quidem
reſurgemus: ſed nō oēs imuta
bimur. In momento: in ictu o-
culi: in nouiſſima tuba. Canet
enī tuba: ⁊ mortui reſurgent in
corrupti: ⁊ nos imutabimur.
Oportet enī corruptile hoc in
duere icorruptionē: ⁊ mortale
hoc iduere imortalitatē. Cuʒ
aūt mortale hoc induerit imor
talitatē tūc fiet ſermo q̄ ſcriptꝰ
eſt. Abſorpta ē mors ī victoria
Ubi ē mors victoria tua? Ubi
ē mors ſtimulꝰ tuꝰ. Stimulꝰ āt
mortʒ pctūʒ ē. Uirtꝰ vero pcti
lex. Deo āt grās q̄ dedit nob vi
ctoriā: ꝑ ieſū xp̄ʒ dn̄ʒ nr̄ʒ. Lcō
epl̄e bti pa. apl̄i ad the. j. c. iiij

FRatres. Nolumus vos
ignorare de dormientibꝰ
vt nō cōtriſtemini ſicut ⁊ cete-
ri: qui ſpem non habēt. Si enī
credimus: quòd Jeſus mortu-
us eſt et reſurrexit: ita ⁊ deus
eos qui dormierunt per Jeſum
adducet cum eo. Hoc enim vo
bis dicimus in verbo domini:

qꝛ nos qui viuimus qui reſidui
ſumus in aduentū dñi non pꝛe
ueniemus eos qui doꝛmierūt.
Quoniam ipſe dñs: in iuſſu ⁊ in voce
archangeli: ⁊ in tuba dei deſcē
det de celo: ⁊ moꝛtui qui in xp̄o
ſunt reſurgent pꝛimi. Deindè
nos q̄ viuim⁹ q̄ reliq̄mur: ſimul
rapiemur cū illꝫ ī nūbib⁹ obuiā
xp̄o ī aera: ⁊ ſic ſēp cū dño eri-
m⁹: itaqꝫ ꝯſolamini īuicē ī ver-
bis iſtis. Lcō libri macha. c. xij
In diebus illis. Vir fortiſ-
ſimus iudas: collatiōe fa-
cta: duodeci milia dꝛagmas ar
genti miſit hieroſolimā: offer-
ri eas ibi pꝛo pctīs moꝛtuoꝛū:
iuſtè ⁊ religioſè de reſurrectio-
ne cogitans. Niſi eniꝫ eos qui
ceciderant reſurrecturos ſpe-
raret: ſuperfluum videretur ⁊
vanū oꝛare pꝛo moꝛtuis. Sed
qꝛ conſiderabat: ꝙ hi qui cum
pietate doꝛmitionē accepant:
optimā haberēt repoſitā gra-
tiā. Sctā ergo ⁊ ſalubꝛis eſt co
gitatio ꝓ ꝺfunctꝫ exoꝛare: vt a
pctīs ſoluant̄. Lcō libri apoca
lypſis bti Ioānis apl̄i. ca. xiiij
In dieb⁹ illis. Audiui vo
cē de celo dicentem mihi.
Scribe. Bti moꝛtui qui ī dño
moꝛiuntur. Ammodo enī iam
dicit ſpūs: vt requieſcāt à labo
rib⁹ ſuis. Opa enī illoꝛū ſequū
tur illos. Gra. Requiē eternaꝫ
dona eis dñe: ⁊ lux ꝑpetua luce
at eꝫ. ℣. In memoꝛia eterna e-
rit iuſtus: ab auditiōe mala nō
timebit. Trac. Abſolue dñe
aīas oīum fideliū defunctoꝛū:
ab oī vinculo delictoꝛū. ℣. Et
grā tua illis ſuccurrēte: mereā
tur euadere iudiciū vltionis. ℣.
Et lucis eterne btitudi ꝑfrui.
Dies ire dies illa Seq̄ntia
ſoluet ſeclum in fauilla.
teſte dauid cū ſybilla.
Quantus tremoꝛ eſt futurus:
quando iudex eſt vēturus:
cūcta ſtricte diſcuſſurus.
Tuba mirum ſparget ſonum
per ſepulchꝛa regionū:
coget omnes ante thꝛonuꝫ.
Moꝛs ſtupebit ⁊ natura:
cum reſurget creatura:
iudicādi reſponſura.
Liber ſcriptus pꝛoferetur.
in quo totū cōtinetur.
vnde mundus iudicetur.
Iudex ergo cū cenſebit.
quicquid latet apparebit:
nil inultū remanebit.
Quid ſum miſer tūc dicturus?
quē patronū rogaturus?
dum vix iuſtus ſit ſecurus.
Rex tremēde maieſtatis.
qui ſaluādos ſaluas gratis:
ſalua me fons pietatis.
Recoꝛdare Ieſu pie.
ꝙ ſum cauſa tue vie:
ne me perdas illa die.

Querens me ſedeſti laſſus:
redemiſti crucē paſſus:
tantus labor nō ſit caſſus.
Iuſte iudex vltionis.
donum fac remiſsionis:
ante diem rationis.
Ingemeſco tanq̄ reus:
culpa rubet vultus meus:
ſupplicāti parce deus.
Qui mariā abſoluiſti:
ꝛ latronem exaudiſti:
mihi quoq̄ ſpē dediſti.
Preces meę nō ſunt digne:
ſed tu bone fac benigne:
ne perenni cremer igne.
Inter oues locum preſta:
ꝛ ab hedis me ſequeſtra:
ſtatueñs in parte dextra.
Confutatis maledictis:
flāmis acribus addictis:
voca me cū benedictis.
Oro ſupplex ꝛ acclinis:
cor cōtritum quaſi cinis.
gere curā mei finis.
Lachrimoſa dies illa:
qua reſurget ex fauilla.
Iudicandus homo reus:
huic ergo parce deus.
Pie ieſu dn̄e: dōa eꝫ reqē. A.
Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem. capitu. xj.

In illo tēpore. Dixit martha ad Jeſuꝫ. Dn̄e ſi fuiſſes hic frater meus nō fuiſſet mortuus. Sed ꝛ nunc ſcio: qꝛ queçūqꝫ popoſceris a deo: dabit tibi deus. Dicit ei Jeſus. Reſurget frater tuus. Dicit ei martha. Scio qꝛ reſurget ī reſurrectione in nouiſsimo die. Dicit ei Jeſ9. Ego ſum reſurrectio ꝛ vita. Qui credit in me etiā ſi mortu9 fuerit viuet. Et oīs qui viuit ꝛ credit ī me: non morieť ī eternū. Credis hoc? Ait illi. Vtiq̄ dn̄e. Ego credidi: qꝛ tu es xp̄s filius dei viui: q̄ in hunc mundū veniſti. Sequentia ſcti euāgelij ſm ioānē. c. vj.

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis ꝛ turbis iudeorū. O ē quod dat mihi pater ad me veniet: ꝛ euꝫ q̄ venit ad me non eijciaꝫ foras. Qꝛ deſcendi de celo: non vt faciam voluntatē meā: ſed volūtatē eius qui miſit me. Hęc eſt autēꝫ voluntas eius qui miſit me pr̄is: vt oē quod dedit mihi nō perdā ex eo: ſed reſuſcitē illud in nouiſsimo die. Hęc eſt aūt voluntas patris mei q̄ miſit me: vt oīs qui videt filium ꝛ credit in eū: habeat vitā ęternā. Et ego reſuſcitabo in nouiſsimo die. Sequentia ſancti euāgelij ſecūdū Joānem. cap. v

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis ꝛ turbis iudeoruꝫ. Amen amē dico vobis: qꝛ venit hora ꝛ nūc eſt: qñ mortui audiēt vocē filij dei:

⁊ qui audierint viuent. Sicut enī pater habet vitā in ſemetipſo: ſic dedit ⁊ filio vitā habere ī ſemetipſo. Et poteſtatē dedit ei iudiciū facere: qꝛ filius hoīs eſt. Nolite mirari hoc: qꝛ venit hora: in qua oēs qui ī monumētis ſunt: audiēt vocē filij dei. Et pcedēt q bona fecerūt ī reſurrectionē vite. Qui vo mala egerūt: ī reſurrectiōē iudicij. Sequentia ſancti euang. ſm ioānē. cap. vj.

In illo tēpore. Dixit Ieſ9 diſcipulis ſuis ⁊ turbis iudeorū. Ego ſum panis viuus: qui de celo deſcendi. Si qs māducauerit ex hoc pane: viuet ī eternū. Et panis quez ego dabo: caro mea eſt p mūdi vita. Litigabāt ergo iudei adinuicē dicētes. Quomodo pōt hic nobis carnē ſuā dare ad māducādum? Dixit ergo eis Ieſus. Amē amē dico vobis: niſi māducaueritis carnē filij hoīs: et biberitis ei9 ſanguinē: non habebitis vitā in vobis. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū ſanguinē: habet vitā eternā. Et ego reſuſcitabo eū in nouiſſimo die. Off. Dñe Ieſu xpe rex glorie: libera aīas oīum fideliū defunctorū de penis inferni: ⁊ de profundo lacu: libera eas de ore leonis: ne abſorbeat eas tartarus: ne cadāt ī obſcurū: ſed ſignifer ſanctus michael repreſentet eas in lucē ſctām. Quam oli abrahe promiſiſti: ⁊ ſemini eius. ℣. Hoſtias ⁊ p̄ces tibi dñe laudis offerimus tu ſuſcipe p aīabus ill: quarū hodie memoriā facim9: fac eas dñe de morte trāſire ad vitam. Quā olim. Secr.

Propitiare, q̄s dñe, aīe famuli tui N. p quo tibi hoſtiam laudis īmolamus maieſtatem tuā ſuppliciter deprecātes: vt p hec pie placationis officia: puenire mereat ad requiē ſempiternā. p. Cō. Lux eterna luceat eis dñe. Cū ſctis tuis ī eternū qꝛ pius es. ℣. Requiē eternā dona eis dñe: ⁊ lux ppetua luceat eis. Cū ſctis. Poſtc.

Preſta, q̄s oīps deus: vt aīa famuli tui N. qui hodie de hoc ſeculo migrauit: his ſacrificijs purgata: ⁊ a pctis expedita: indulgētiā pariter ⁊ vitā capiat ſempiternam. Per.

¶ Miſſa ī die tertio ⁊ ſeptimo vel trigeſimo depoſitiōis defūc.

Queſum9 dñe: vt aīe N. famuli tui: cui9 depoſitionis diē tertiū, ſeptimū, vel trigeſimum cōmemoramus: ſctōꝝ atq electorum tuorum largiri digneris conſortium: ⁊ rorem miſericordie tue perēnem infundas. Per dñm. Secreta.

Munera, q̄s domine, quę tibi pro aĩa famuli tui offerimus placatus intẽde: vt remedijs purgata cęleſtibus: in tua pietate requieſcat. P. Poſtc̃.

Suſcipe, dñe, preces noſtras pro anima famuli tui: vt ſi quę ei maculę de terrenis cõtagijs adhęſerunt: remiſſionẽ tuę miſericordia deleat. Per. Miſſa vt ſupra. Oratio

Adeſto, q̄s dñe, aię famuli tui: cui in die depoſitionis ſuę tertio: ſeptimo: vel trigeſsimo officium cõmemorationis impẽdimus: vt ſi qua ei ſecularẽ macula inheſit: aut vitiũ mũdiale ĩfecit: dõo tuę pietatis ĩdulgeas ⁊ abſtergas. P.

Adeſto, dñe, ſuppli Sec. cationibus nr̃is: ⁊ hanc oblationẽ quã tibi offerimꝰ ob diẽ depoſitionis tertiuẽ: ſeptimũ: vel trigeſsimũ: pro aĩa famuli tui N. placidus ac benignus aſſume. P. Poſt cõmũio.

Omnipotens ſempiterne deus collocare dignare ſpiritum ⁊ animam famuli tui N. cuius diẽ tertiũ: ſeptimum: vel trigeſsimũ depoſitionis cõmemoramus: in finibus abrahę iſaac ⁊ iacob: vt cũ dies agnitionis tuę aduenerit: inter ſctõs ⁊ electos tuos: eũ reſuſcitari pręcipias. P dominum.

Miſſa p defuncto ep̃o. oratio

Da nobis, dñe, vt animaẽ famuli tui epiſcopi: quaẽ d̃ hoc ſeculo eduxiſti laborioſo certamine: ſctõrũ tuorũ cetui tribuas eſſe conſortẽ. Per dominum noſtrum. Secreta.

Annue nobis, domine, vt animę famuli tui epiſcopi hęc proſit oblatio: quã imolando totius mũdi tribuiſti relaxari delicta. P d. Poſt cõio.

His ſacrificijs, q̄s oĩps deus: vt purgata anima et ſpũs famuli tui epiſcopi: ad indulgentiã ⁊ refrigerium ſempiternũ peruenire mereatur. Per. Miſſa pro defunctis epiſcopis ſeu ſacerdotibꝰ. oratio.

Deus qui inter apoſtolicos ſacerdotes: famulos tuos pontificali ſeu ſacerdotali: feciſti dignitate vigere: pręſta q̄ſumus: vt eorũ quoq̃ ppetuo aggregent̃ cõſortio. P. ſec.

Suſcipe, dñe, pro animabus famulorũ tuorũ põtificũ: ſeu ſacerdotũ: quas offerimus hoſtias: vt quibus ĩ hoc ſeculo pontificale: ſeu ſacerdotale donaſti meritum: in cęleſti regno ſanctorum tuorum iubeas coniungi conſortio. P

Preſta queſumꝰ Poſt c. domine: animabus famulorũ tuorũ põtificũ: ſeu ſacer-

dotũ:miſericordię tuę implora
ta clemẽtia:vt eius in quo ſpe-
rauerunt ⁊ crediderunt: ęter-
num capiant te miſerante con
ſortiũ. Per. ¶ Miſſa p ſacer-
dotibus defunctis. Oratio.

PResta,q̄s dñe, vt aię fa-
mulorũ tuorũ ſacerdotuꝫ
quos in hoc ſeculo cõmemorã
tes ſacris muneribꝰ decoraſti:
in cęleſti ſede glorioſa ſemper
exultent. Per dominũ. Secre.

SUſcipe,q̄s dñe, ꝓ anima
bus famulorũ tuoruꝫ ſa-
cerdotũ:q̄s offerimus hoſtias
vt quibus ſacerdotale donaſti
meritum:dones ⁊ p̄miũ. Per.

PResta,quę (Poſt cõio.
ſumus oP̄s deus,vt aïas
famulorũ tuorũ ſacerdotuꝫ: in
cõgregatione iuſtoruꝫ: ęternę
beatitudinis iubeas eſſe con-
ſortes. Per dominũ. ¶ Miſſa
pro vno defuncto. Oratio.

INclina dñe aurẽ tuã ad
p̄ces nr̃as: quibus miſe-
ricordiam tuam ſupplices dep̄
camur:vt aïaꝫ famuli tui:quaꝫ
de hoc ſeculo migrare iuſsiſti:
in pacis ac lucis regione cõſti-
tuas:⁊ ſanctorũ tuorũ iubeas
eſſe cõſortem. Per. Secreta.

ANnue nobis,q̄s dñe,vt a
nimę famuli tui hęc ꝓſit
oblatio:quam immolando totiꝰ
mũdi tribuiſti relaxari delicta.
Per dominũ. Poſt comunio.

ABſolue,q̄s domine,aïam
famuli tui ab oĩ vincula de
lictorum: vt in reſurrectionis
gloria inter ſanctos: ⁊ electos
tuos: reſuſcitatus reſpiret. P.
¶ Miſſa pro vna dfũcta. orõ.

QUęſumꝰ dñe: pro tua pie
tate miſerere aię famulę
tuę: ⁊ a cõtagijs mortalitatis
exutam in ęternę ſaluationis
partem reſtitue. Per. Secre.

HIs ſacrificijs,q̄s dñe,aïa
famulę tuę a peccatis o-
mnibus exuatur: ſine quibꝰ a
culpa nẽo liber extitit:vt ꝑ hęc
pię placationis officia ꝑpetuã
miſericordiã conſequat. Per.

INueniat,q̄s (Poſt cõio.
domine,aïa famulę tuę:lu
cis ęternę cõſortium: cuiꝰ per-
petuę miſericordię cõſecuta eſt
ſacrĩ. P. Miſſa pro dfunctꝭ fra
tribus ⁊ bñfactoribus. Orõ.

DEus venię largitor:⁊ hu
manę ſalutis amator: q̄s
clementiã tuam: vt nr̃ę cõgre-
gationis fratres: propinquos
⁊ bñfactores nr̃os:q̄ ex hoc ſe-
culo tranſierũt:beata Maria
ſemper virgine intercedente:
cum oĩbus ſanctis tuis: ad per
petuę beatitudinis conſortiuꝫ
peruenire concedas. P. Sec.

DEus cuius miſericordię
non eſt numerus: ſuſcipe

propitius preces humilitatis noſtrę: ⁊ aĩabus fratrum: propinquorũ: ⁊ benefactorum noſtrorum: quibus tui noĩs dediſti confeſsionez: per hęc ſacramenta ſalutis noſtrę: cunctorꝫ remiſsionem tribue pctõrum. p dominũ noſtrum. Poſtcõio.

P Reſta, quęſumus omnipotens ⁊ miſericors deꝰ: vt anime fratrum, propinquorum, ⁊ benefactorũ noſtrorũ: pro quibus hoc ſacrificiũ laudis: tuę obtulimus maieſtati: p huius virtutẽ ſacramẽti: à peccatis oĩbus expiate: lucis ꝑpetuę te miſerãte, recipiãt beatitudinẽ. p. Miſſa pro his qui ĩ cimiterio requieſcunt. Oratio

D Eus cuius miſeratione animę fideliũ requieſcũt famulis ⁊ famulabus tuis omnibus, hic ⁊ vbiqꝫ in xp̃o quieſcẽtibꝰ: da ꝓpitiꝰ veniã pctõꝝ vt a cũctis reatibꝰ abſoluti: tecũ ſine fine letẽtur. p. Secreta

P Ro aĩabus famulorũ famularũqꝫ tuarũ: ⁊ oĩum catholicorum hic ⁊ vbiqꝫ ĩ xp̃o dormientium: hoſtiam, dñe, ſuſcipe benignus oblatã: vt hoc ſacrificio ſingulari: vĩculis horrendę mortis exutę vitam mereantur ęternã. p. Poſtcõio.

D Eus fideliũ lumẽ aĩaruꝫ adeſto ſupplicationibus noſtris: ⁊ da famulis ⁊ famulabus tuis: quorũ corpa hic et vbiqꝫ ĩ xp̃o reqeſcũt: refrigerij ſedem: quietis beatitudinez: ⁊ luminis claritatem. p dominũ.

¶ Miſſa in anniuer. Oratio.

D Eꝰ ĩdulgẽtiaruꝫ, dñe, da aĩabꝰ famulorũ famularũqꝫ tuarũ: quorum anniuerſariuꝫ depoſitionis diẽ cõmemoramꝰ: refrigerij ſedẽ qetꝫ btĩtudinẽ: ⁊ lumĩs claritatẽ. p. Sec

P Ropitiare, dñe, ſupplicationibus noſtris: pro aĩabus famuloruꝫ famularumqꝫ tuarũ quoruꝫ hodie ãnua dies agit̃: ꝓ q̃bꝰ tibi offerimꝰ ſacrificiuꝫ laudꝫ: vt eas ſctõꝝ tuoꝝ ꝯſortio ſociare digneꝛꝫ. p. poſtc̃

P Reſta, queſumꝰ dñe, famulorũ famularũqꝫ tuarum: quoruꝫ ãniuerſariuꝫ dpoſitionis diẽ cõmemoramꝰ: his purgate ſacrificijs ĩdulgẽtiaꝫ pariter ⁊ reqẽ capiãt ſempiternã. p. Miſſa ꝓ pre ⁊ mr̃e. oõ

D Eus q̃ nos pr̃em ⁊ mr̃ez honorare p̃cepiſti miſerere clemẽter aĩabus pr̃is ⁊ matris meę: eorumqꝫ peccata dimitte: meqꝫ eos in eterne claritatis gaudio fac videre. Per dominum noſtrum. Secreta.

S Uſcipe ſacrificium, domine: quod tibi pro animabus pr̃is ⁊ mr̃is meę offero

eiſq; gaudium ſempiternuz in
regione viuorũ concede: meq;
cũ illis: fęlicitati ſctõrum con=
iunge. Per. Poſtcommunio.

CEleſtis participatio do=
mine ſacri: animabus pa
tris ⁊ matris meę requiem: ⁊
lucẽ obtineat perpetuã: meq;
cum illis gratia tua coronet ę=
terna. Per dominum. ¶ Miſ-
ſa pro omnib⁹ defunctis. Oro.

OMñps ſempiterne deus,
cui nũq; ſine ſpe miſeri=
cordię ſupplicatur: ꝓpitiare a
nimab⁹ famulorũ famularũq;
tuarum: vt q̃ de hac vita in tui
nominis ꝯfeſsione deceſſerũt:
ſanctorũ tuorũ numero facias
aggregari. ꝑ dñm. Secreta.

PRopitiare, q̃s dñe, anima
bus famulorũ famularũ=
q; tuaruz: pro quibus: tibi ho=
ſtias placationis offerim⁹: ⁊ q̄
in hac luce in fide manſerũt ca
tholica: in futura vita eis retri=
butio cõdonet̃ ęterna. ꝑ. poſtc̃.

PReſta, q̃s op̃s deus, vt a
nimas famulorũ famula=
rumq; tuarũ ab angelis lucis
ſuſceptas: in p̃parata habita=
cula deduci facias beatoruz. ꝑ
dominũ. ¶ Miſſa generalis ꝓ
fidelibus defunctis. Oratio.

FIdelium deus oĩum ꝯdi
tor ⁊ redemptor: anima=
bus famulorũ famularũq; tua=
rũ: remiſsionẽ cunctorũ tribue
peccatorũ: vt indulgentiã quã
ſemꝑ optauerũt: pijs ſupplica
tionibus conſequantur. Qui.

HOſtias, q̃s dñe, q̃s (Sec.
tibi ꝓ animabus famulo
rũ famularumq; tuaruz offeri=
mus: propitius intende: vt qui
bus fidei chriſtianę meritũ con
tuliſti: dones ⁊ p̃mium. Per.

ANimab⁹, quę (Poſt cõio.
ſumus dñe, famuloruz fa=
mularũq; tuarũ oĩo ꝓficiat ſup
plicantiũ vt eas ⁊ a peccatiz o=
mnib⁹ exuas ⁊ tuę redemptio=
nis facias eſſe participes. Qui.
Miſſa pluralis ꝓ defunc. orõ.

PRopitiare, q̃s dñe, anima
bus famulorũ famularũ=
q; tuarũ: miſericordia ſempiter
na: vt mortalitatis nexibus ex=
peditas: lux eas ęterna poſsi=
deat. Per dominuz. Secreta.

HOſtias tibi, dñe, humili d
pręcatione deferimus: vt
animę famulorũ famularumq;
tuarum: ꝑ hęc pię placationis
officia: tuã miſericordiã conſe=
quantur. Per. Poſt cõmunio.

DEus vita viuentiũ: ſpes
morientiũ: ſalus omnium
in te ſperantium: pręſta propi=
tius: vt animę famulorũ famu=
larũq; tuaꝝ à noſtrę mortalita
tis tenebriz abſolute: beatę ma
rię ſemper virgine interceden=

te: in perpetua cū sanctis tuis luce letentur. Per dominum.
¶ Alia missa vt supra. Oratio.
Deus cui propriū est misereri semper et parcere: propitiare animabus famulorum famularumq; tuarū: et oīa eorum peccata dimitte: vt mortalitatis vinculis absolute: transire mereantur ad vitam. p. Secreta.
Annue nobis, dñe, vt animabus famulorū famularumq; tuarum hec prosit oblatio: quā imolādo: totius mūdi tribuisti relaxari delicta. Per.
Deus cui soli (Post cōio. cōpetit: medicinā p̄stare post mortem: presta q̄s: vt aīe famulorū famularūq; tuarum: à terrenis exute cōtagijs: i tue redemptionis parte numerentur. Qui viui. ¶ Alia Missa: vt supra. Oratio.
Animabus, q̄s domine, famulorū famularūq; tuarū: misericordiā concede ppetuā: vt eis proficiat in eternū: q2 in te sperauerūt et crediderūt. Per.
His dñe, q̄s, placa (Sec. tus intende muneribus et qd ad laudem tui nominis supplicantes offerimus: ad indulgentiā proficiat defunctorū. p.
Supplices dñe (Post cō. pro animabus famulorū famularumq; tuarū preces effundimus obsecrantes: vt quicquid conuersatione contraxerunt humana: et clemēter indulgeas: et in tuorū sede letātium cōstituas redemptorū. p dñm.
¶ Missa pro dfun. bñfactorib9 Aures tue pietatis (Oratio. mitissime deus inclina p̄cibus nostris et animab9 famulorū famularūq; tuarū ppitiare qui et q̄ tua recolentes mandata elemosinarū seu pie deuotionis opē te sequētibus contulerūt da eis dñe p3 filij tui promissionem sanctorū tuorū iungi consortio, quatenus sic a peccatis exuti delictorū eiusdē filij tui voce beatis ouibus aggregentur. Qui tecum. Secreta.
Animab9 famulorū famularūq; tuarū nobis benefacientium hec presens prosit oblatio vt quibus bñfaciendi gratie tue facultas in via nr̄a ɔfuit e3 in patrie tue gloria magnifica dōa largire. p Post cō.
Refecti cibo potuq; celesti, dñe deus nr̄, te supplices dep̄camur vt qd ore cōtingimus animabus famulorum famularumq; tuarū proficiat: q3 in bñfaciendo nobis pro oculis habuerunt ipsius capiāt pie redēptionis effectū. Per dominū nostrū Jesu3. ¶ Missa p dfun. nuper bapti. oratio.

DEus q̄ ad cęleſte regnuꝫ nō niſi renatis ꝑ aquā et ſpūm ſctūꝫ: pādis itroitū: multiplica ſuꝑ aīaꝫ famuli tui N. miam tuā ⁊ cui dōaſti cęleſtē ⁊ icōtaminatū trāſitū poſt baptiſmi ſacramētū: da ei terrenoꝝ plenitudinē gaudioꝝ. ꝑ. i vnit.

Secr. PRopitiare, dn̄e, famuli tui N. ꝓ quo tibi offerim⁹ ſacrificiū laudꝫ vt eā ſctōꝝ tuoꝝ ꝯſortio ſociare dignerꝭ. ꝑ

Poſtc. PRopitiare, dn̄e, aīę famuli tui N. vt quē i fine iſti⁹ vitę regnationis fonte mūdaſti: ad cęleſtꝫ regni beatitudinē facias ꝑuenire. ꝑ do.

Miſſa ꝑ differētib⁹ pęnitē.

Orō. OMnipotēs ⁊ miſericors deus: in cuius hūana cōditio poteſtate ꝯſiſtit: aīam famuli tui N. q̄s ab oīb⁹ abſolue pctīs vt pęnitētię fructuꝫ quē voluntas eius optauit pręuentus morte non perdat. ꝑ. Sec.

SAtiſfaciat tibi, q̄s dn̄e, ꝓ aīa famuli tui N. ꝑſens oblatio: vt pariter veniā quaꝫ q̄ſiuit iueniat: ⁊ qd̄ officio linguę implere nō potuit: ꝯſiderate pęnitentię compenſatione percipiat. per. Poſt coīo.

DE⁹ à quo inſpiratur humano cordi: omne quod bonū tribue per hęc ſancta que ſumpſimus: vt ſicut aīę famuli tui N. pniaꝫ velle donaſti ſic idulgentiam tribuas miſeratus optatam. Per dominū. Miſſa pro cui⁹ anima dubitat̄. Orō.

OMnipotē s ⁊ miſericors deus: inclina quęſumus venerabiles aures tuas ad exiguas preces noſtras quas ante conſpectum maieſtatis tuę: pro anima famuli tui N. humiliter fundimus: vt quia de qualitate vitę ei⁹ diffidim⁹: d̄ abūdātia pietatis tuę conſolemur ⁊ ſi plenā veniā aīa ipſius obtinere nō poteſt: ſaltē vel inter ipſa tormēta: quę forſitā patit̄ refrigeriū d̄ abūdātia miſerationū tuarū ſentiat. ꝑ. Secre.

SUſcipe, clemētiſsime pater, propria commemoratione famuli tui N. ⁊ hoſtiam placationis ⁊ laudis: vt ſacrificij pręſentꝭ oblatio: ad refrigerium animę eius te miſerante proueniat. ꝑ dn̄m. Poſt coīo.

SUmpſimus, domine, corporis ⁊ ſanguinis tui deuota myſteria: obſecrātes maieſtatis tuę clemētiā: vt ⁊ viuētibus ſint tutela: ⁊ defuncto famulo tuo obtineāt veniā. q̄ vi.

Miſſa ꝑ ſpōſo ⁊ ſpōſa. Intr.

DEus iſraēl coniungat vos: ⁊ ipſe ſit vobiſcuꝫ qui miſertus eſt duobus vnicis:

⁊ nunc domine fac eos pleni⁹
benedicere te. Ps. Beati oēs:
qui timent dñm: qui ambulant
in vijs ei⁹. ℣. Gloria. Oratio.
Deus q̄ taʒ excellenti my
ſterio coniugalē copulaʒ
conſecraſti: vt chriſti ⁊ eccleſię
ſacramentum preſignares i fe
dere nuptiaruʒ: p̄ſta q̄s: vt qđ
noſtro miniſtratur officio: tua
benedictione potius ipleat. p
eūdē. Lcō epiſtole beati pau
li apl'i ad Corinthios .j. ca. vj.
Fratres. Neſcitis quoni
am corpora veſtra: mem
bra ſunt Chriſti? Tollens er
go membra chriſti: faciam mē=
bra meretricis? Abſit. An ne
ſcitis: quoniā qui adheret me=
retrici: vnum corpus efficitur?
Erūt inquit duo in carne vna.
Qui autem adheret domino:
vnus ſpiritus eſt cū eo. Fugite
fornicationē. Omne peccatuʒ
qđcunq; fecerit homo: extra
corp⁹ eſt. Qui aūt fornicatur:
in corpus ſuuʒ peccat. An ne
ſcitis qm̄ membra veſtra tem
plum ſunt ſpiritus ſancti: q̄ in
vobis eſt: quē habetis a deo: ⁊
non eſtis veſtri? Empti enim
eſtis precio magno: glorificate
⁊ portate deum in corpore ve
ſtro. Gradua. Vxor tua: ſicut
vitis abundans in laterib⁹ do
m⁹ tuę. ℣. Filij tui: ſicut novel
lę oliuarū in circuitu mēſę tuę.
Alleluia. ℣. Mittat vobis do
minus auxilium de ſancto: ⁊ đ
ſyō tueatur vos. Sequētia ſcti
euāgelij ſecūdū matthe. c. xix.
In illo tempore. Acceſſe
runt ad Jeſum phariſei
tentantes eū ⁊ dicentes. Si lʒ
homini dimittere vxorē ſuā q̄=
cunq; ex cauſa? Qui reſpōdēs
ait eis. Nō legiſtis: q2 qui fecit
hominem ab initio: maſculum
⁊ feminā fecit eos: ⁊ dixit. Pro
pter hoc relinquet homo p̄reʒ
⁊ matrē: ⁊ adherebit vxori ſuę
⁊ erunt duo in carne vna? Ita
què iam non ſunt duo: ſed vna
caro. Quos ergo deus con=
iunxit: homo non ſeparet. Of
fertor. In te ſperaui dñe: dixi
tu es deus meus: in manibus
tuis tp̄a mea. Secreta.
Suſcipe, queſumus domi
ne: p̄ ſacra connubij lege mu
nus oblatū ⁊ cuius largitor es
munerʒ: operis eſto diſpoſitor
Per. Dicto. Pater noſter. an
teq̄ꝫ dicatur, Pax domini. dici
tur hec benedictio ſuper eos a
ſacerdote. Oremus.
Propitiare domine ſup=
plicationibus noſtris: ⁊ inſtitu
tis tuis: quibus ꝓpagationeʒ
humani generis ordinaſti: be
nignus aſsiſte: vt qđ te aucto
re iungitur: te auxiliante ſerue

tur. Per dominuȝ. Oremus.
Deꝰ q̄ poteſtate virtutis: tue de nihilo cuncta feciſti: qui diſpoſitis vniuerſitatis exordijs: homini ad imagineȝ dei facto: ideo īſeparabile mulieris adiutoriuȝ condidiſti: vt femineo corpori: d̄ virili dares carne principiū: docens quod denuo placuiſſet inſtitui: nunq̄ā liceret diſiungi. Deꝰ qui tam excellēti myſterio cōiugꝰle copulā conſecraſti: vt chriſti ⁊ eccleſie ſacramentū p̄ſignares in federe nuptiarū. Deus per quē mulier iungitur viro: ⁊ ſocietas principaliter ordinata ea bene✠dictione donatur que nec ſola p̄ originalis peccati penā: nec per diluuiū eſt ablata ſententiā: reſpice ꝓpitius ſup̄ hanc famulā tuā: q̄ maritali iūgenda cōſortio: tua ſe expetit ꝓtectione muniri. Sit in ea iugū dilectionis ⁊ pacis: fidelis ⁊ caſta nubat in chriſto imitatrixq; ſanctarū p̄maneat feminarū. Sit amabilis: vt rachel viro ſuo. Sapiēs vt rebecca. Lōgeua ⁊ fidelis: vt ſara. Nihil in ea ex actibus ſuis: ille auctor p̄uaricationis vſurpet. Nexa fidei mandatiſq; p̄maneat vni thoro iūcta. Cōtactꝰ illicitos fugiat. Muniat infirmitatem ſuam robore diſcipline. Sit verecundia grauis: pudore venerabilis: doctrinꝫ celeſtibus erudita. Sit fecūda in ſobole: ſit probata ⁊ innocens Et ad beatorū requiem atq; ad celeſtia regna perueniat: ⁊ videat filios filiorū ſuorū vſq; ad tertiaȝ ⁊ quartā generationem: ⁊ ad optatam ꝑueniat ſenectutē. Per. Hic dicit. Pax dn̄i ſit ſemper vobiſcū. Cōio.

Ecce ſic bn̄dicetur oīs homo qui timet dn̄m: ⁊ videas filios filiorū tuorum pacem ſuper iſraēl. Poſt communio.

Queſumus oṗs deꝰ: inſtituta ꝓuidentie tue pio fauore comitare: ⁊ q̄ hos legitima ſocietate cōnectis: lōgeua pietate cuſtodi. Per dominuȝ nr̄m Jeſum chriſtum filium tuum. Qui tecum viuit ⁊ regnat. ⁊c.

¶ Benedictio ſuper vtroſq;.

Deus Abrahā, ⁊ Deus Iſaac, ⁊ Deus Jacob ſit vobiſcū, ⁊ ipſe impleat benedictionē ſuam in vobis: ⁊ videatis filios filiorum veſtrorū vſq; in tertiam, ⁊ quartam generationem ⁊ poſtea vitā eternam habeatis, adiuuāte domino noſtro ieſu Chriſto: qui cū patre ⁊ ſpiritu ſancto viuit ⁊ regnat Deus. Per omnia ſecula ſeculorum. ℟. Amen.

¶ Miſſa ꝓ vitā mortā. Jnt.

Recordare domine teſtamenti tui ⁊ dic angelo percutienti: ceſſet iã manus tua ⁊ non deſoletur terra ⁊ ne perdas omnem animam viuentẽ. Ps. Qui regis iſraël intende: qui deducis velut ouẽ ioſeph. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio

Deus qui nõ mortem: ſed pęnitẽtiã deſideras peccatorũ: populũ tuũ q̃s ad te cõuerte propiti⁹: vt dũ tibi deuot⁹ exiſtit iracũdię tuę ab eo flagella amoueas. Per dominum.

Lectio libri regum .ij. ca. xxiiij

In diebus illis. Jnmiſit dominus peſtilentiam in iſraël de mane vſq₃ tempus cõſtitutũ: ⁊ mortui ſunt ex populo: à dan vſq₃ berſabeę ſeptuaginta quatuor milia virorum. Cumq₃ extendiſſet manũ ſuã angelus domini ſup hieruſalẽ: vt diſperderet eã. Miſertus ẽ dñs ſup afflictionẽ populi ſui: ⁊ ait ãgelo pcutienti. Sufficit nũc cõtine manũ tuã. Erat autem angelus dñi iuxta aream arëuna iebuſei. Dixitquè dauid ad dominum: cum vidiſſet angelum cedentem populuz. Ego ſum qui peccaui: ego qui iniq₃ egi. Jſti qui oues ſunt q̃d fecerunt? Obſecro domie: vertatur ira tua contra me: ⁊ contra domum patris mei. Uenit autem gad propheta ad dauid in die illa ⁊ dixit ei. Aſcende ⁊ conſtitue altare domino ĩ area arëuna iebuſei. Et aſcendit dauid iuxta ſermonem gad quez pręceperat ei dominus: ⁊ propitiatus eſt dominus terrę: et cohibita ẽ plaga ab iſraël. Graduale. Miſit domius verbum ſuum: ⁊ ſanauit eos ⁊ eripuit eos de morte eorum. ℣. Cõfiteantur domino miſericordię ei⁹ ⁊ mirabilia eius filijs hominũ. Alleluia. ℣. Saluabo populũ meum iſraël in die malo ⁊ ero eis in deum in veritate ⁊ iuſtitia. Sequentia ſancti euangelij ſecundũ Lucam. cap. iiij.

In illo tempore. Surgẽs Jeſus de ſynagoga introiuit in domũ ſymonis. Socrus autem ſymonis: tenebatur febribus. Et rogauerunt illum pro ea. Et ſtans ſuper illam imperauit febri: ⁊ dimiſit illaz. Et cõtinuo ſurgens: miniſtrabat illis. Cum ſol autem occidiſſet: omnes qui habebant infirmos varijs languoribus: ducebãt illos ad Jeſũ. At ille ſingulis man⁹ iponẽs, curabat eos. Exibãt aũt dmonia a multis clamãtia, ⁊ dicẽtia q₂ tu es fili⁹ dĩ. Et ĩcrepãs: nõ ſinebat ea loq̃: q₂ ſciebãt ip₃ eſſe chri-

ſtũ. Facta ãt die egreſſus ibat in deſertũ locũ: ⁊ turbe requirebãt eũ. Et venerunt vſ⁊ ad ipſum: ⁊ detinebãt illũ: ne diſcederet ab eis. Quibus ille ait. Q2 ⁊ alijs ciuitatib⁹ oportet me euãgelizare regnũ dei: q2 ad hoc miſſus ſum. Et erat pdicãs i ſynagogis galilee. Of. Stetit põtifex iter mortuos ⁊ viuos: hñs thuribulũ aureũ in manu ſua: ⁊ offerens incenſi ſacrificium: placauit iram dei: et ceſſauit quaſſatio à dño. Sec. Subueniat nobis, dñe, ſacrificij pñtis oblatio: que nos ab erroꝛib⁹ vniuerſis potẽter abſoluat: ⁊ a toti⁹ eripiat pditionis icurſu. p. Prefatio d nati. dñi. Cõ. Multitudo languẽtiũ: ⁊ q̃ vexabãt a ſpiritib⁹ imũdis: veniebãt ad eũ q2 virt⁹ d illo exibat: ⁊ ſanabat oẽs. Poſt cõ. Exaudi nos de⁹ ſalutaris noſter: ⁊ itercedente btã dei genitrice ſemper virgine Maria: cũ oibus ſctis populũ tuũ ab iracũdie tue terroribus liberum: ⁊ mie tue fac largitate ſecurũ. Per eundẽ. Expleta miſſa: ⁊ dicto euãgelio ſcti Ioãnis dñr ĩfra ſcripte oꝛones. ℣. Dñe exaudi oꝛonẽ meã. ℞. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Domin⁹ vobiſcũ. ℞. Et cũ ſpiritu tuo. Oratio.

Ieſu nazarene: reſpice tribulationes: q̃ circundederunt nos vndi⁊: ⁊ depꝛecoꝛ te toto coꝛde cõtrito ⁊ humili: ac in ſpiritu humilitatis: vt exaudias me de tribulatione: propter quã te inuoco ⁊ ad te pclamo: alpha ⁊ o: Ieſu chriſte benedicte pater oĩum credentiũ: at⁊ omnium creaturarũ: ⁊ ſicut verã carnẽ de beata virgine maria ſuſcepiſti: ita veraciter accipiamus quod a te petim⁹. Qui vi. ℞. amẽ. Alia oꝛo.

Omnipotẽs ⁊ miſericors deus: reſpice propiti⁹ ſuper populum maieſtati tue ſubiectum: ⁊ ne nos furoꝛ ſeuiẽs iueniat: dextera tue propitiationis preueniat. Per eundẽ dominum. ¶ In ſolẽnitate corone domini ſaluatoris. Introi.

Sanctũs deus: ſanctus foꝛtis: ſanctus ⁊ imoꝛtalis: qui tollis pctã mũdi: miſerere nobis. Ps. Nos autẽ gloriari opoꝛtet: in cruce domini noſtri Ieſu chriſti. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi ſcõ. Oratio.

Maieſtatem tuã: clemẽs ⁊ omnipotens deus: ſuſis precibus exoꝛam⁹: vt ſicut paſsionem imaginis dñi ſaluatoris cũcta duotione hodierna die fideliter recolimus: ita a cũ

ctis erepti demonum aduersi-
tatibus: semper tibi placere va
leamus. Per eundẽ dominuꝫ.
Lectio epistole beati pauli a-
postoli ad Romanos. cap. xj.
Fratres. O altitudo diui
tiarum sapientie ⁊ scien-
tie dei: ꝙ̄ incompꝛehensibilia
sunt iudicia eius: ⁊ inuestigabi
les vie eius. Quis eniꝫ cogno
uit sensuꝫ domini? Aut quis cõ
siliarius eius fuit? Aut pꝛioꝛ dedit illi: ⁊ retribuetur ei? Quo-
niã ex ipso ⁊ per ipsum: ⁊ in ip-
so sunt omnia. Ipsi gloꝛia in se
cula seculoꝝ. Amẽ. Gꝛ. Sal
uatoꝛ mundi salua nos omnes
per virtutem sancte crucis. ℣.
Qui saluasti petrum in mari:
miserere nobis. Alla. ℣. Di-
cite in gentibus: qꝛ dñs regna
uit à ligno. Alla. ℣. Dulce li
gnum: dulces clauos: dulcia fe
rens põdera: que sola fuisti di-
gna sustinere regem celoꝛuꝫ ⁊
dominum. Seq̄ntia sancti euã
gelij secundũ Joãnem. cap. xij
In illo tẽpoꝛe. Dixit Je-
sus turbis iudeoꝝ. Nũc
iudiciũ est mundi: nũc p̄nceps
mũdi hui⁹ eijcietur foꝛas. Et
ego si exaltatus fuero a terra:
oĩa traham ad me ipsum. Hoc
aũt dicebat: significans q̄ moꝛ
te esset moꝛiturus. Respondit
ei turba. Nos audiuimus ex le
ge: quia chꝛistus manet ĩ eter-
num. Et quomodo tu dicis: o-
poꝛtet exaltari filiũ hoĩs? Quꝫ
est iste filius hoĩs? Dixit ergo
eis Jesus. Adhuc modicũ lu-
men in vobis ẽ. Ambulate dũ
lucem habetis: vt non tenebꝛe
vos cõpꝛehẽdant. Duꝫ lucem
habetis: credite in lucẽ: vt filij
lucis sitis. Et dicitur Credo.
Offer. Pꝛotege dñe plebem
tuã per signũ sancte crucis: ab
oĩbus insidijs inimicoꝝ oĩum:
vt tibi gratã exhibeam⁹ seruitu
tẽ ⁊ acceptabile tibi fiat sacrifi
cium nostrum. alla. Sec.
Te dñe suppliciter depꝛe
camur: vt plebs tua chꝛistiane
dedita fidei: celebꝛando gloꝛio
se imaginis filij tui passionẽ: e
terne vite ꝯseq̄ pmia mereãt̃.
Per eũ. Pꝛefatio d̃ cruce. E
terne de⁹. Qui salutẽ humani
generꝫ. Cõ. Redẽptoꝛ mũdi:
signo crucis ab oĩ nos aduersi
tate custodi: qui saluasti petrũ
ĩ mari miserere nobꝫ. alla. Postc
Ua nobis pijssime deus
adsit clementia depꝛecã-
tibus vt sicut venerande ima-
ginis filij tui saluatoꝛis mundi
venerabilem hodierna die ce-
lebꝛamus triumphum: ita quo
qꝫ ab oĩ infestatione iniquoꝝ
spũum erepti: icessãter adhe-
ream⁹ laudib⁹ tuꝫ. Per eũdẽ.

¶ Miſſa quinq; plagarũ ſanctiſsimi corpis Jeſu xpi. Intr.
Humiliauit ſemetipſuz dñs Jeſus xps vſq; ad mortẽ: mortẽ aũt crucis: propt quod ⁊ deus exaltauit illuz: et donauit illi nomen quod eſt ſuper oẽ nomen. ps. Misericordias dñi in eternum cantabo: in generatione ⁊ progenie. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpũi. Oro
Domine Jeſu xpe: qui de celis ad terrã de ſinu patris deſcendiſti: ⁊ in ligno crucis quinq; plagas ſuſtinuiſti: ⁊ ſanguinem tuũ in remiſsionez pctõrum noſtrorũ fudiſti: te humiliter depcamur: vt in die iudicij: ad dexterã tuã audire mereamur: venite benedicti. Qui viuis ⁊ regnas cũ deo pr̃e. ⁊c.
Lectio zacharie prophe. c. xij.
Hec dicit dñs. Effundam ſup domum dauid: ⁊ ſup omnes habitantes hieruſalẽ ſpiritũ gratie ⁊ miſerationis: ⁊ aſpicient in eum quẽ cõfixerũt ⁊ plãgent eũ planctũ quaſi ſuper vnigenitũ: ⁊ dolebunt ſup eum vt doleri ſolet in morte primogeniti. In illa die erit planctus magnus in hieruſalẽ: ⁊ dicetur. Quid ſunt plage iſte in medio manuũ tuarũ? Et dicit. His plagatus ſum i domo eorum qui diligebant me. Framea ſuſcitare ſuper paſtorem meum: ⁊ ſuper virum coherentẽ mihi: dicit dominus exercituum. Percute paſtorẽ ⁊ diſpergentur oues: ait dominus omnipotens. Gra. Improperiũ expectauit cor meũ: ⁊ miſeriã: ⁊ ſuſtinui qui ſimul mecũ contriſtaretur ⁊ non fuit: cõſolantem me queſiui: ⁊ non inueni. ℣. Et dederũt i eſcã meã fel: ⁊ i ſiti mea potauerũt me aceto. Allã. ℣. Aue rex noſter: tu ſolus noſtros miſeratus errores patri obediens: ductus es ad crucem manſuetus vt ouis occiſus es: tibi gloria oſanna tibi triumphus ⁊ victoria: tibi ſumme laudis honoris corõa. allã.
Lectio ſancti euangelij ſecundum Joannem. Capitul. xix.
In illo tẽpore. Sciẽs Jeſus qr iam oĩa cõſummata ſunt: vt cõſummaretur ſcriptura, dixit. Sitio. Uas ergo poſitum erat aceto plenũ. Illi aũt ſpõgiã aceto plenã hyſopo circũponentes: obtulerunt ori eius. Cũ ergo accepiſſet ieſus acetum dixit. Cõſummatũ eſt. Et inclinato capite emiſit ſpiritum. Judei ergo quoniaz paraſceue erat: vt nõ remanerent in cruce corpa ſabbato: erat eni magnus dies ille ſabba

ti:rogauerunt pilatū: vt fran-
gerentur eorū crura:⁊ tolleren
tur. Uenerunt ergo milites:et
primi quidē fregerūt crura: et
alterius qui crucifixus ē cū eo.
Ad Jeſuz aūt cū veniſſent: vt
viderūt eū iā mortuū:nō frege
runt eius crura:ſed vnꝰ militū
lācea latus eius aperuit:⁊ con
tinuo exiuit ſanguis ⁊ aq̄. Et
q̄ vidit teſtimonium ꝑibuit. Et
ſcimus q̄ verū ē teſtimoniū eiꝰ
Offer. Inſurrexerūt in me vi
ri abſq₃ mīa:q̄ſierūt me interfi
cere:⁊ nō pepcerunt in faciem
meā ſpuere:⁊ lanceis ſuis vul-
nerauerunt me:⁊ cōcuſſa ſunt
omnia oſſa mea. Secre.
Oblatū tibi, dn̄e, ſacrificiū
ītercedēte vnigeniti filij tui pa
ſſiōe: viuificet nos ſemꝑ ⁊ mu-
niat. Qui te. Co. Foderunt
manꝰ meas:⁊ pedes meos di-
numerauerūt omnia oſſa mea.
Domine Jeſu xp̄e Poſtc.
filij dei viui, qui hora ſexta
pro redēptione mūdi:crucẓ pa
tibulū aſcēdiſti:⁊ ſanguinē tuū
p̄tioſuẓ ī remiſſionē pctōꝝ no-
ſtrorū fudiſti:te humilit̄ dep̄ca
camur:vt poſt obitū nr̄m:ꝑadi
ſi ianuas nos gaudēter introi-
re concedas. Qui viuis ⁊ reg-
nas cum deo patre in vnitate
ſpiritus ſancti deus. ¶ Miſſa
archāgeli raphaelis. Introi.

Ego ſū azarias ana
nię magni filiꝰ ego
ſum raphaël archā
gelꝰ: vnꝰ ex ſeptē q̄
aſtamꝰ an̄ cōſpectū dn̄i:pax vo
bẓ:nolite timere:dn̄s exaudiuit
p̄ces vr̄as: ⁊ miſit me ad vos:
vt curē vos. alla. ps. Bn̄dicite
dn̄m oēs electi eiꝰ:agite diē le
titię ⁊ cōfitemini illi. ꝟ. Gloria.
Deꝰ q̄ btm̄ raphaē Or.
lẽ archāgelū: thobię fa-
mulo tuo ꝓꝑāti p̄uiū direxiſti:
⁊ inter huius vię ac vitę varie
tates atq₃ diſcrimīa donaſti cu
ſtodem, da q̄s, vt eiuſdē prote-
gamur auxilio: quatenꝰ: ⁊ vitę
p̄ntis vitemꝰ ꝑicula:⁊ ad gau-
dia valeamꝰ ꝑuenire cęleſtia.
Per. Lcō libri thobię. ca. xij.
Dixit angelꝰ raphaël ad
thobiā. Etenī ſacrm̄ re-
gẓ abſcōdere: bonū ē. Opa āt
dī reuelare ⁊ ꝯfiteri honorificū
ē. Bōa ē orō cū ieiunio ⁊ elemo
ſyna:magis q̄₃ theſauros auri
recondere. Qm̄ elemoſyna a
morte liberat:⁊ ipſa ē q̄ purgat
pctā:⁊ facit inuenire vitā ęter
nā. Qui āt faciūt pctūẓ ⁊ iniq̄ta
tes: hoſtes ſūt aīę ſuę. Māife
ſto ergo vobis ꝟitatē: ⁊ nō ab
ſcōdā a vobẓ ſmonē occultuẓ.
Quando orabas cū lachrymẓ
⁊ ſepeliebas mortuos:⁊ dereli
quebas prandiuẓ: ⁊ abſconde

bas mortuos per diem ī domo
tua: ⁊ nocte ſepeliebas eos: e-
go obtuli orationē tuā domīo.
Et qꝛ acceptus eras deo: ne-
ceſſe fuit: vt tentatio probaret
te. Et nūc miſit me dn̄s: vt cu-
rarē te: ⁊ ſarā vxorē filij tui a dē
monio liberarē. Ego ſum ra-
phaël angelus: vnus ex ſeptē
qui aſtamus ante dn̄m. Cum
hęc audiſſent turbati ſunt: et
trementes ceciderūt ſup terrā
in faciē ſuā. Dixitq; angelus.
Pax vobis: nolite timere. Et
eni cū eſſem vobiſcū: per volū-
tatē dei erā. Ipſum benedici-
te: ⁊ cantate illi. Videbar qui-
dē vobiſcū māducare ⁊ bibere
ſed ego cibo ⁊ potu inuiſibili:
qui ab oībus videri non poteſt
vtor. Tēpus ergo eſt: vt reuer
tar ad eū qui me miſit. Vos āt
bn̄dicite dn̄m ⁊ narrate oīa mi
rabilia eius. Gra. Angelꝰ ra
phaël apphendit ⁊ ligauit dę-
monē. ℣. Magnus dn̄s nr̄: et
magna virtus eius. Alla. ℣.
Miſſus ē raphaël angelus à
deo ad thobiā: ⁊ ſalutauit eū:
⁊ dixit ei: gaudiū ſit tibi ſemp.
Alla. ℣. Angelus dn̄i deſcen
dit de cęlo: ⁊ accedēs reuoluit
lapidē: ⁊ ſedebat ſup eū. Se-
qn. ſcti euāg. ſcdm Joanē. c. v.

IN illo tpe. Erat dies fe-
ſtus iudęorū: ⁊ aſcēdit ie-
ſus hieroſolymā. Eſt āt hiero
ſolymis probatica piſcina q̄ co
gnominat̄ hebraicè bethſaida
quinq; porticus habēs. In hꝫ
iacebat multitudo magna lan
guētiū, cęcorū, claudorū, arido
rū expectātiū aquę motū. An
gelus āt dn̄i: ſcdm tēpus: deſcē
debat in piſcinā: ⁊ mouebatur
aqua. Et q̄ prior deſcēdiſſet in
piſcinā: poſt motionē aquę: ſa-
nus fiebat à quacūq; detineba
tur infirmitate. Erat āt quidā
hō ibi triginta ⁊ octo annos ha
bēs in infirmitate ſua. Hūc er
go cū vidiſſet Jeſus iacentē: ⁊
cognouiſſet: qꝛ iā multū tēpus
haberet: dixit ei. Vis ſanꝰ fie-
ri? Rn̄dit ei lāguidꝰ. Dn̄e, ho-
minē nō habeo: vt cū turbata
fuerit aqua: mittat me in piſci-
nā. Dū venio eni ego: alius an
te me deſcēdit. Dicit ei Jeſus.
Surge. Tolle grabatū tuū: et
ambula. Et ſtati ſanus factus
ē hō: ⁊ ſuſtulit grabatū ſuū: et
ambulabat. Erat āt ſabbatū
in illa die: Dicebāt ergo iudęi
illi: qui ſanꝰ factꝰ fuerat. Sab
batū ē: nō licet tibi tollere gra-
batū tuū. Rn̄dit eis. Qui me
ſanū fecit: ille mihi dixit. Tolle
grabatum tuū ⁊ ambula. In
terrogauerūt ergo eum. Quis
eſt ille homo qui dixit tibi: tolle
grabatum tuū ⁊ ambula? Is

aūt qui ſanus fuerat effectus: neſciebat quis eſſet. Jeſus aūt declinauit à turba cōſtituta in loco. Poſteà inuenit eum Jeſus in templo: ⁊ dixit illi. Ecce ſanus factus es: iam noli peccare: ne deterius tibi aliq̄d contingat. Abijt ille homo: ⁊ nunciauit iudeis: q̄ Jeſus eſſet qui fecit eū ſanum. Offer. In honore ſancti raphaëlis pſallat militans eccleſia: q̄ virtute dei patris ligauit demonia: ⁊ thobię viſum reddidit quo priuatus fuerat. alła. Secre. Mitte deus archangelum tuū raphaëlē cuz medicamine opificē: qui ſanitatē mentis reportet ⁊ corporis: miſericordię q̄z cęleſtis donū infundat: ⁊ q̄ i nobis ſunt aduerſa deponat: vt qui noſtra iniquitate tabeſcemus: de ſua quam non meremur pietate lętari cōcedas. p. Coīo. Jubilus ſummę laudis reſonet in ore omniū: ad laudē beati raphaëlis archāgeli: vt ipſe cui⁹ memoria agitur i terris: ad deuz pro nobis intercedat in cęlis. alła. Poſt c. Dirigere dignare, dn̄e deus in adiutoriū noſtrū raphaëlem archangelum: ⁊ quem tuę maieſtati ſemper aſsiſtere credimus: tibi nr̄as exiguas preces bn̄dicēdas aſsignat. Per.

Miſſa pro iter agētib⁹. Intr. Eſto mihi in deum protectorem: ⁊ in locuz refugij: vt ſaluū me facias quoniam firmamentū meuz ⁊ refugium meum es tu: ⁊ propter nomen tuum dux mihi eris: ⁊ enutries me. Ps. In te domine ſperaui non confundar in ęternū: in iuſtitia tua libera me. V. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpū̄i ſcō. Oratio. Adeſto, dn̄e, ſupplicationibus noſtris: ⁊ viā famulorū tuorū in ſalutis tuę proſperitate diſpone: vt inter omnes vię ⁊ vitę hui⁹ varietates: tuo ſemꝑ protegātur auxilio. Per. Lectio libri geneſis. cap. xlvj. In diebus illis. Profect⁹ eſt iſraël cum omnibus q̄ habebat: ⁊ venit ad puteuz iuramenti. Et mactatis ibi victimis deo patris ſui iſaac: audiuit eum per viſionem nocte vocantem ſe: ⁊ dicentem ſibi. Jacob iacob. Cui reſpondit. Ecce adſum. Ait illi deus. Ego ſum fortiſsimus deus pr̄is tui: Noli timere: ſed d̄ſcēde in egyptū q̄r in gēt ē magnā faciā te ibi. Ego deſcēdā tecū illuc: et ego indè adducā te reuertētē. Gra. Uniuerſi q̄ te expectāt nō cōfundent̄ dn̄e. V. Uias tuas dn̄e d̄mōſtra mihi: ⁊ ſemitas

tuas edoce me. Alleluia. ℣. Oſtende nobis dñe miam tuã et ſalutare tuũ da nobis. Seqn. ſcti euãgelij ſcdm matth. ca. x.

In illo tẽpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Euntes pdicate: dicentes: quia appropinquabit regnum celorũ. In quãcũqȝ ciuitatẽ vel caſtellũ intraueritis: interrogate qs in ea dign⁹ ſit: ⁊ ibi manete donec exeatis. Intrãtes autẽ in domum: ſalutate eam dicẽtes. Pax huic domui. Et ſi quidez fuerit domus illa digna: veniet pax vr̃a ſup eã. Sin aũt nõ fuerit digna: pax veſtra ad vos reuertetur. Et quicũqȝ nõ receperint vos neqȝ audierint ſermones veſtros: exeũtes de domo, vel de ciuitate excutite puluerẽ de pedibus veſtris. Amẽ dico vobis: tolerabili⁹ erit terre ſodomoꝝ: ⁊ gomorreoꝝ ĩ die iudicij q̃ȝ illi ciuitati. Offerto.

Greſſus meos dirige dñe ſm eloquiuȝ tuũ: vt nõ dominetur mei oĩs iuſtitia dñe. Secreta.

Propitiare, dñe, ſupplicationib⁹ nr̃is: ⁊ has oblationes: quas tibi offerim⁹ pro famulis tuis: benignus aſſume: vt viã illoꝝ ⁊ pcedẽte gr̃a tua dirigas: ⁊ obſequente comitari digneris: vt de actu atqȝ ĩcolumitate eoꝝ: ſcdm miſericordię tuę pſidia gaudeamus. p. Co.

Tu mãdaſti mãdata tua cuſtodiri nimis: vtinã dirigantur vię meę ad cuſtodiẽdas iuſtificationes tuas. Poſt coio.

Tua nos, dñe, famulos tuos ſperantes in te q̃ ſumpſimus ſacramẽta cuſtodiant: ⁊ cõtra omnes aduerſos tueãtur incurſus. Per dominum.

¶ Benedictio peregrinorum.

In noie dñi nr̃i Jeſu xp̄i: accipe hãc ſportã habitũ peregrinationis tuę: vt bñ caſtigatus ⁊ ſanatus atqȝ emundat⁹ puenire merearis ad ſctõrũ limina: quo pgere cupis: vt pacto itinere: ad nos ĩcolumis ⁊ alacer reuerti merearȝ. Per dñm nr̃m. Benedictio baculi.

Accipe hũc baculũ ad ſuſtẽtationẽ itineris vię peregrinationis tuę: vt vincere valeas oẽs inimicos: ⁊ ſecurus puenire poſſis ad limina tuta: vt pacto obedientię curſu: ad nos reuertaris cum gaudio. p dñm nr̃m. Benedictio veſtium.

Domine deus bonarũ virtutũ dator: ⁊ omnium benedictionum largus infuſor: te ſubnixius deprecamur: vt hãc veſtem benedicere ✠ ⁊ ſanctificare digneris: vt has indut⁹ famulus tuus N. ſalutem aię: ⁊ corporis requiem acquirere

poſsit: i noie patris et filii et ſpiritus ſcti. Miſſa pro pctis. Int

Miſereris oīum domine et nihil odiſti eorū que feciſti: diſſimulans pctā hominū propter patientiā: et parcens illis q2 tu es dominus deus noſter. Ps. Miſerere mei deus miſerere mei: quoniā i te cōfidit aīa mea. ℣. Glia. Oratio.
Ps. 56.

Exaudi, q̄s dn̄e, ſupplicū preces: et confitentiū tibi parce peccatis: vt pariter nobis idulgētiā tribuas benign9 et pacē. Per. Lcō epiſtole beati pauli apoſtoli ad Rom. c. vij

Fratres. Cōdelector legi dei ſcd̄m interiorez hominez. Uideo autē aliam legē in membris meis repugnantē legi mentis meę: et captiuantē me in lege peccati: quę eſt i mēbris meis. Infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei per Jeſum chriſtum dominū nr̄m.

Ps. 78. Gra. Propitius eſto dn̄e peccatis noſtris: nequādo dicant gentes vbi ē deus eorū. ℣. Adiuua nos deus ſalutaris noſter et propter honorē nominis tui domine libera nos. Alleluia. ℣. Deus iudex iuſtus fortis: et patiens: nūquid iraſcetur per ſingulos dies. Sequentia ſcti
ibi.

euangelii ſcd̄m lucam. cap. xj.

In illo tēpore. Dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Petite: et dabitur vobis. Querite et inuenietis: pulſate et aperietur vobis. Omnis enī qui petit accepit: et qui querit iuenit: et pulſanti aperietur. Quis autē ex vobis patrem petit panē: nunquid lapidē dabit illi? Aut piſcē: nūquid ſerpentē pro piſce dabit illi? Aut ſi petierit ouū: nūq̄d porriget illi ſcorpionez? Si ergo vos cū ſcitis mali: noſtis bona data dare filijs vr̄is: quāto magis pater veſter d celo dabit ſpūz bonū petētib9 ſe?

Offertorium. Domine exaudi orationem meam: et clamor meus ad te perueniat. Secre. Ps. 142.

Hoſtias tibi, domine, placationis et laudis offerimus: vt et delicta noſtra miſeratus abſoluas: et nutātia corda tu dirigas. Per dn̄m noſtrū.

Coio. Petite et accipietis: q̄rite et inuenietis: pulſate et aperietur vobis: omnis enī qui petit accipit: et qui querit inuenit et pulſanti aperietur. alleluia. Luc. 11.

Preſta nobis Poſt coio. eterne ſaluator: vt percipientes hoc munere veniam peccatorum: deinceps peccata vitemus. Per dominum noſtrum Jeſum chriſtū filiū tuū.

Miſſa pro infirmis. Intro.

Exaudi deus oratio nē meā: ⁊ ne deſpexeris deprecationē meā: intende i me ⁊ exaudi me. Ps. Cōtriſtat⁹ ſum in exercitatione mea: ⁊ cōturbatus ſuȝ a voce inimici ⁊ a tribulatione peccatoris. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpūi. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: ſalus eterna credētiuȝ: exaudi nos ꝓ famulis tuȝ infirmis: pro quibus miſericordie tue imploramus auxilium: vt reddita ſibi ſanitate gratiarum tibi in eccleſia tua referāt actiones. Per dn̄m. Lectio epiſtole bti Jacobi apl'i. cap. v.

Fratres. Triſtatur aliqs veſtrū: oret equo animo ⁊ pſallat. Infirmatur quis ī vobis: inducat preſbyteros eccleſie: ⁊ orēt ſup eū vngētes eū oleo ſctō ī noīe dn̄i: ⁊ orō fidei ſaluabit infirmū ⁊ alleuiabit euȝ dn̄s. Et ſi in pctis fuerit: dimittētur ei. Cōfitemini ergo alterutrū pctā vr̄a: ⁊ orate ꝓ iuicē: vt ſaluemini. Gr. Miſerere mei dn̄e qm̄ ī firm⁹ ſū: ſana me dn̄e ℣. Cōturbata ſūt oīa oſſa mea ⁊ anima mea turbata ē valde. Alla. ℣. Dn̄e exaudi orōneȝ meā: ⁊ clamor me⁹ ad te vēiat. Sequentia ſancti euāgelij ſecūdū Matthēum. capi. viij.

In illo tēpore. Cū introiſſet Jeſus capharnaū acceſſit ad eū cēturio rogās eū: ⁊ dicens. Dn̄e puer meus iacet in domo paralyticus: ⁊ male torquetur. Et ait illi Jeſus. Ego veniā, ⁊ curabo eum. Et rn̄dens centurio ait. Dn̄e, nō ſum dign⁹: vt intres ſub tectū meū: ſed tantū dic verbo: ⁊ ſanabitur puer meus. Nā ⁊ ego hō ſum ſub poteſtate cōſtitut⁹ habēs ſub me milites. Et dico huic vade: ⁊ vadit. Et alio veni: ⁊ venit. Et ſeruo meo fac hoc: ⁊ facit. Audiens aūt Jeſus miratus eſt: ⁊ ſeqntibus ſe dixit. Amen dico vobis: non inueni tantā fidē in iſraël. Dico auteȝ vobis: qḋ multi ab oriēte ⁊ occidēte venient ⁊ recumbent cū Abrahā iſaac, ⁊ iacob in regno celoꝝ. Filij aūt regni eijcientur in tenebras exteriores. Ibi erit fletus ⁊ ſtridor dētium. Et dixit Jeſus centurioni: vade ⁊ ſicut credidiſti fiat tibi. Et ſanatus eſt puer in illa hora. Offer. Exaudi de⁹ orationē meā: ⁊ ne deſpexeris depcationem meā: intende in me ⁊ exaudi me. Secreta.

Deus ſub cuius nutibus vite nr̄e momēta ḋcurrūt: ſuſcipe pces ⁊ hoſtias famulorum

tuoꝝ: ꝓ quibꝰ aīaꝫ tuā erogā-
tibus īploramꝰ: vt ꝺ quoꝝ ꝑi-
culo metuimꝰ: ꝺ eoꝝ ſalute le-
temur. P. Co. Illumina faciē
tuā ſuꝑ ſuū tuū: ⁊ ſaluū me fac
ī tua mīa dñe: nō cōfundar: qm̄
inuocaui te. Poſt communio.
DEus infirmitatis huma-
ne ſingulare ꝑſidiū: auxi-
lij tui ſuꝑ infirmos famulos tu
os oſtende virtutē: vt ope miſe
ricordie tue adiuti: eccleſie tue
ſancte incolumes repreſenta-
ri mereantur. Per dominum.
¶ Miſſa ꝓ nauigātibꝰ. Intr.
IN mari vie tue ⁊ ſe-
mite tue ī aquis mul
tis ⁊ veſtigia tua nō
cognoſcēt. Ps. Mi-
rabiles elationes maris: mira
bilis in altis dominus. ꝟ. Glia
OMnipotens ſem- Oratio
piterne deus, qui per īco-
gitabilē oīpotentiā tuā oīa re-
gis ⁊ gubernas: ⁊ mirabili or-
dinatione diſponis qui ambu-
las ſuꝑ pēnas ventoꝝ ⁊ ſuper
vndas maris: te ſuppliciter ex
oramus vt reſpicere digneris
oculis tue bonitatis ſuper ſer-
uos tuos: ſub fiducia tue prote
ctionis nauigantes: ⁊ ab omni
tempeſtate liberatos ad por-
tum optatuꝫ eos incolumes ꝑ
uenire cōcedas. Per dominū.
Lectio libri Exodi. Cap. xiiij.

IN diebus illis. Locutus
eſt dñs ad moyſen dicēs.
Extēde manum tuā ſuper ma
re: ⁊ reuertātur aque ad egy-
ptios ſuper currus ⁊ equites
eoꝝ. Cūqꝫ extēdiſſet moyſes
manū cōtra mare reuerſuꝫ eſt
primo diluculo ad priorē locuꝫ
fugiētibuſqꝫ egyptijs occurre
runt aque: ⁊ inuoluit eos dñs
in medio fluctuuꝫ. Reuerſeqꝫ
ſunt aq̄ ⁊ cooꝑuerunt currꝰ et
eq̄tes cūcti exercitꝰ pharaōis
q̄ ſeq̄ntes igreſſi fuerāt mare
nec vnus quidē ſuꝑfuit ex eis.
Filij aūt iſraēl prexerūt ꝑ me-
diū ſicci maris: ⁊ aque erāt pro
muro a dextris ⁊ a ſiniſtrꝫ. Gr.
PReparans mōtes in virtute
tua accinctus potētia qui cōtur
bas ꝓfūdū marꝫ ſonū fluctuū
eiꝰ tu mitigas. ꝟ. Qui deſcen-
dūt mare in nauibus faciētes
oꝑationē in aq̄s multꝫ. Alla.
ꝟ. Hoc mare magnū ⁊ ſpacio
ſum manibꝰ illic reptilia quoꝝ
nō ē numerꝰ aīalia puſilla ⁊ ma
gna illic naues ꝑtrāſibūt. Se-
qn. ſcti euag. ſm matth. ca. viij
IN illo tpe. Aſcēdēte Je-
ſu ī nauiculā: ſecuti ſūt eū
diſcipuli eiꝰ. Et ecce motꝰ ma
gnꝰ factꝰ ī mari, ita vt nauicu-
la oꝑiret fluctibꝰ. Erat āt illis
vētus ɔtrariꝰ. Ipe ꝟo dormie
bat. Et acceſſerūt diſcipli: ⁊ ſu

ſcitauerunt eũ dicentes. Dñe
ſalua nos qꝛ perimus. Et dicit
eis. Quid timidi eſtis modicę
fidei? Tunc ſurgens iperauit
ventis ⁊ mari: ⁊ facta eſt tran
quillitas magna. Porro homi
nes illi mirati ſunt dicentes.
Qualis eſt hic? quia vẽti ⁊ ma
re obediunt ei. Offer. Tu do
minaris poteſtati maris motũ
fluctuũ eius tu mitigas. Secr.

DOmine Jeſu chriſte qui
pro tua humilitate digna
tus es nauẽ aſcendere ⁊ vẽtis
⁊ fluctibus imperare ſacrificiũ
noſtrũ qd tibi deuote pro famu-
lis tuis offerimus digneris cle
menter ſuſcipere ⁊ ab oĩ indi-
gnatione vndarũ ⁊ ventorum
nec non ⁊ ab impetuoſo incur-
ſu piratarũ eos protegere ⁊ ſal
uare vt ad finez ſui itineris poſ
ſint ſalubrit applicaret. Qui
viuis. Cõ. Et ſtatuit procellã
eius in auraz ⁊ ſiluerũt fluctus
eius ⁊ lętati ſunt qꝛ ſiluerũt et
deduxit eos in portum volun-
tatis eorum. Poſt communio.

AB omni reatu conſciẽtię
⁊ diſcrimine vitę nos, dñe
ſancta quę ſumpſimus abluãt
⁊ defendant ⁊ famulorũ tuorũ
nauigium a totius muniant tẽ
peſtatis incurſu vt cũ omni fę-
licitate ad portũ ſalutis perue
nire mereantur. Per dominũ.

¶ In ſancti rochi cõfeſſ. Intr.

COngratulamini o-
mnes in dño: diẽ bti
rochi cõmemorãtes
ĩ cuiꝰ cõmemoratiõe
lętat eccl'ia: plebs exultat: ⁊ ã-
geli dulces dãt melodias dicẽ-
tes: gl'ia tibi dñe: q talẽ virũ cõ
feſſorẽ elegiſti. Ps. Beati ima-
culati in via: qui ambulant ĩ le
ge domini. ℣. Gloria. Oratio.

DEus qui es glorioſus in
gloria ſanctorũ: qui cũctꝫ
ad eorũ patrocinia confluenti
bus ſuę petitionis ſalutarẽ prę
ſtas effectũ: cõcede plebi tuę:
vt intercedente btõ Rocho cõ
feſſore tuo: quę in eius celebri-
tate ſe deuotã exhibet: a lãguo
re ⁊ epidimię peſte: quã in ſuo
corpore pro tui nominis gloria
paſſus eſt: ſit liberata: ⁊ tuo no
mini ſemp ſit deuota. P. Ep'la
Memor eſto. Require in cõi
vnius marty. pontificis. Gra.

Tibi ſancto rocho honor ſit ⁊
gloria: ⁊ deprecantes apud cę
leſte nomẽ: tuis precibꝰ a mor-
bo epidimię ſaluos redde. ℣.
Fac q̃ſumus btẽ confeſſor xp̃i
vt apud deũ preces noſtrę non
ſint vanę: ⁊ nobis aẽris tẽpe-
riẽ concede: vt ⁊ in fine tecũ in
cęlis cõgratulemur. All'a. ℣.
O beate cõfeſſor roche: o q̃ꝫ ma
gna apud deũ ſunt merita tua

quibus credim⁹ nos a morbo
epidimię poſſe liberari: ⁊ aëris
temperiē cōcede. Euangeliū.
Vigilate: q2 neſcitis. Require
in cōi cōfeſſoꝝ pontificū. Off.
Rochū chriſti cōfeſſorē exora
tū facimus: ⁊ preces ad patrē
noſtrū dirigim⁹: vt ſua interceſ
ſione a languorib⁹ ⁊ epidimię
peſte ſaluemur: ⁊ aëris tempe
rie potiamur. Secreta.
Parce nobꝫ domine, ⁊ fla
gella irę tuę: quę peccata nr̄a
merentur: precibus ⁊ meritis
beatiſsimi cōfeſſoris tui rochi
a nobis miſericorditer auerte.
Per. Prefatio. Qui iminētē.
Require immediate ante canonē.
Coiō. O q̄ꝫ magnificum ē no-
men tuū beate roche qui tuis
interceſsionibus multitudinē
languentiuꝫ noſti ſanare: ⁊ no
men tuum glorioſum cōmemo
rantibus oībus: te propitiū ex
hibere: veni ⁊ ſalua nos a mor
bo ac epidimię peſte: ⁊ aëris tē
periem concede. Poſt coīo.
Pręſta, quęſumus omni-
potens deus, vt qui cęle-
ſtia alimenta percepimus īter
cedente beato rocho confeſſo-
re tuo: per hęc cōtra oīa aduer
ſa mūdi muniamur: ac ab om-
ni morbo ⁊ peſte ac ſubitanea
morte liberemur. Per. Comme
moratio q̄ fit poſt: In p̄ncipio.

Quieſcat ira tua domine:
⁊ eſto placabilis ſup neq̄
tiam populi tui: ſicut iuraſti p
temetipſuꝫ. Sanctus de⁹: ſan
ctus fortis: ſanctus īmortalis
miſerere nobis. Orem⁹. Oratio
Omnipotēs ⁊ miſericors
deus reſpice propitius ſu
per populum maieſtati tuę ſu
biectum: ⁊ ne nos furor ſęuiēs
inueniat: dextera tuę propitia
tionis cuſtodiat. Per chriſtū.
¶ Miſſa in tranſfixione bea-
tę Marię virginis q̄ celebrat̄
ī totū duplex ſabbato poſt dn̄i
cā. Quaſi modo geniti. Intr.
Stabat iuxta crucē
Jeſu mater eius et
ſoror matris eius
maria cleophę ⁊ ſa-
lome ⁊ maria magdalenę. Ps
Mulier ecce filius tuus: ad di
ſcipulum autē ecce mater tua.
℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio
Deus in cuius paſsiōe ſe-
cundum ſymeonis ꝓphe
tiam: dulciſsimā animā glorio
ſę virginis ⁊ matris marię do-
loris gladius pertranſiuit: con
cede propitius: vt qui trāſfixio
nem eius ⁊ paſsionem venerā
do recolimus: glorioſis meritꝫ
⁊ precibus omniūꝙ ſanctoruꝫ
cruci fideliter aſtantiū interce
dētibus: paſsionis tuę effectū
felicē ꝯſequamur. Qui viuis.

¶ In proprio feſto. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus: cuius in cruce filio moriente: animā ſanctam virginis matris eius: doloris gladius pertrāſiuit: da nobis peccatoribus ita vtriuſq3 ſentire dolores: vt ab inſtantibus malis ꝛ à periculis cūctis ꝛ à morte ꝑpetua liberemur. Per eundem dominum noſtrū Ieſum.

Lectio eſaie prophete. ca.liij.

In diebus illis. Dixit eſaias. Dñe quis credidit auditui noſtro ꝛ brachiū domini cui reuelatū eſt? Et aſcēdet ſicut virgultū coram eo. Et ſicut radix de terra ſitienti: ꝛ nō ē ſpecies ei neq3 decor. Et vidimus eu3: ꝛ non erat aſpectus. Et deſiderauimus eum deſpectu3: ꝛ nouiſsimū virorū: viru3 dolorū ꝛ ſcientē infirmitatē: et quaſi abſcōditus vultus eius ꝛ deſpectus eius: vnde nec reputauimus eū. Uere languores noſtros ipſe tulit: ꝛ dolores nr̄os ipſe portauit. Et nos putauimus eū quaſi leproſum: et percuſſum adeo ꝛ humiliatu3. Ipſe aūt vulneratus eſt propt̄ iniquitates noſtras: atritus ē propter ſcelera noſtra. Diſciplina pacis noſtrę ſuper eum: ꝛ liuore eius ſanati ſumus. Omnes nos q̄ſi oues errauim⁹: vnuſquiſq3 ī viā ſuā declinauit: ꝛ dñs poſuit in eo iniquitatem oīum noſtroru3. Oblatus ē q2 ipſe voluit: ꝛ nō aperuit os ſuū. Sicut ouis ad occiſionem ducetur: ꝛ quaſi agnus corā tōdēte ſe obmuteſcet: ꝛ nō aperiet os ſuū. De anguſtia ꝛ de iudicio ſublatus eſt. Generatione3 ei⁹ quis enarrabit? Q2 abſciſ⁹ eſt de terra viuentiū. Propter ſcelus populi mei percuſsi eū: ꝛ dabit impios pro ſepultura: ꝛ diuites ꝑ morte ſua, eo q2 iniquitatē nō fecerit: neq3 dolus fuerit in ore eius: ꝛ dñs voluit ꝯterere eū ī īfirmitate. Si poſuerit pro pctō aīa3 ſua3: videbit ſemē lōgeuū: ꝛ volūtas dñi in manu ei⁹ dirigeť, ꝓeo q2 tradidit ī mortē aīa3 ſuā: ꝛ cū ſceleratis reputat⁹ ē. Et ipſe pctā multoꝝ tulit: ꝛ ꝓ trāgreſſorib⁹ rogauit vt non perirent. Dicit dominus omnipotēs.

Alia epiſtola. Lcō libri Iudit. c.xiij.

Benedixit te dñs in virtute ſua: q2 per te ad nihilū redegit inimicos. Bñdicta es tu à dño deo excelſo: pre omnibus mulieribus ſuper terram. Bñdictus domin⁹ qui creauit celū ꝛ terrā: qui hodie nomen tuū magnificauit. Ut non recedat laus tua de ore hoīu3: q̄ memores fuerit virtutis dñi ī ęter

nū. Pro quibus nō pepercisti
anime tue: propter anguſtias
⁊ tribulationes generis tui: ſʒ
ſubueniſti ruine ante cōſpectū
dei nrī. Gr. Doloroſa ⁊ lachri
mabilis virgo maria ſtās iux=
ta crucē dñi Jeſu filij tui mūdi
redēptoris. ℣. Virgo dei geni=
trix quē tot⁹ nō capit orbis hic
crucis fert ſuppliciū vite fact⁹
hō. Alla. ℣. Stabat ſancta
Maria celi regina mūdi ⁊ do
mina iuxta crucez dñi nrī Jeſu
chriſti doloroſa. Sequentia.

Stabat mater doloroſa:
Juxta crucē lachrimoſa
In qua pendebat filius.
Cuius animā gementē:
Contriſtātem ⁊ dolentem:
Pertrāſiuit gladius.
O q̄ triſtis ⁊ afflicta:
Fuit illa benedicta:
Mater vnigeniti.
Que merebat ⁊ dolebat:
Pia mater dū videbat:
Penas nati incliti.
Quis eſt homo qui nō fleret:
Matrē xpi cū videret:
In tanto ſupplicio.
Quis nō poſſet cōtriſtari:
Matrem xpi cōtemplari:
Dolentez cū filio.
Pro peccatis ſue gentis:
Vidit ieſum in tormentis:
Et flagellis ſubditum.
Vidēs ſuuz dulcem natum:
Moriendo deſolatū.
Cū emiſit ſpiritum.
Eya mater fons amoris:
Me ſentire vim doloris:
Penas fac vt lugeā.
Fac vt ardeat cor meū:
In amando chriſtū deum:
Ut ſibi cōplaceam.
Sancta mater illud age:
Crucifixi infint plage:
Cordi meo liuide.
Tui nati vulnerati:
Jam dignati pro me pati:
Penas mecū diuide.
Fac me tecū pie flere:
Crucifixo cōdolere:
Donec ego vixero.
Juxta crucē tecū ſtare:
Me tibi conſociare:
In planctu quē deſidero.
Virgo virginū preclara:
Mihi iam nō ſis amara:
Fac me tecū plangere.
Fac vt portē chriſti mortem:
Paſsionis fac cōſortem:
Et plagas recolere.
Fac me plagis vulnerari:
Cruceq̄ me fac beari:
Et cruore illi.
Flammis ne vrar ſuccenſus:
Per te virgo ſim defenſus:
In die iudicij.
Chriſte cū ſit hinc exire:
Da per matrē me venire:
Ad palmā victorie.
Quando corpus morietur:

Fac vt anima donetur
Paradiſi gloria.

Sequentia ſancti euangelij ſecundum Joannem. cap. xviij.

IN illo tempore. Stabat iuxta crucē Jeſu mater eius ⁊ ſoror matris eius maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cum vidiſſet ergo Jeſus matrem: ⁊ diſcipulum ſtantē quē diligebat: dicit matri ſue. Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit diſcipulo. Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam diſcipulꝰ in ſuā. Et dicit Credo in vnum deum. Offertorium.

Recordare vgo mater dei dū ſteteris in conſpectu dei vt loq̄ris pro nobis bona: vt auertat indignationem ſuam à nobis.

Offerimus tibi prę Sec. ces ⁊ hoſtias domīe Jeſu chriſte humiliter ſupplicātes: vt qui transfixionē dulciſsimi ſpiritus beatę marię mr̄is tuę precibus recenſemus: ſuū ſuorumq̄ ſub cruce ſanctorū cōſortium multiplicato piiſsimo interuentu meritis mortis tuę meritum cū beatis habeamꝰ. Qui viuis. Prefatio. Et te in transfixione beatę marię. vel. Et te in cōpaſsiōe btē marię.

Cō. Felices ſenſꝰ btē marię virginis quę ſine morte meruerunt martyrij palmam ſub cruce dñi. Alia coēo. Mulier ecce filius tuus ad diſcipulum autē ecce mater tua: ⁊ ex illa hora accepit eā diſcipulus in ſua cuſtodia. Poſt cōmunio.

SAcrificia quę ſumpſimꝰ domine, Jeſu chriſte transfixionem matris tuę ⁊ virginis deuote celebrantes: nobis impetrent apud clementiā tuā oīs boni ſalutarem effectum. Qui viuis ⁊ regnas cum deo pr̄e.

¶ Explicit miſſa de transfixione beatę marię virginis. Seq̄tur ſeq̄ntia btē marię magda.

SAlue felix magdalena.
Crucifixi zelo plena.
Nos cōducas ad amęna:
Paradiſi gaudia.
Dona nobis cor amarū:
Fac repletū lachrymarū:
Sit lamentum nobis carū:
Planctus ⁊ lętitia.
Magdalena nos plorare:
Fac nos tecū ſuſpirare:
Crucifixū fac amare:
Cordis deſiderio.
Magdalena nos tuere:
Affectātes tecū flere:
Fac ardere ⁊ languere:
Amoris incendio.
Magdalena quę fuiſti:
Sic amica Jeſu xp̄i:
Fac nos flere quę fleuiſti:
Sit in fletu gaudium.
Quod audiſti fac audire:

Quod ſentiſti fac ſentire:
Fac coꝛ noſtrū introire:
Lugubꝛe ſuſpirium.
Iſte laudes magdalenę:
Quaſi dulces cantilenę:
Sint ſuaues ⁊ amenę:
Coꝛdibus fidelium.
Magdalenę coꝛ ardebat:
Suſpirabat ⁊ gemebat:
Nec quieſcere valebat:
Ploꝛans dei filium.
Propter magnā vim amoꝛis.
Plena maximi doloꝛis:
Eiulabat intus foꝛis:
Voce lamentabili.
Stabat iuxta monumentuz:
Cuius erat coꝛ intentuz:
Circa planctū ⁊ lamentuz:
Coꝛde miſerabili.
O q̄ꝫ felix tu fuiſti:
Chꝛiſti pedes quę lauiſti:
Lachꝛymādo quę terſiſti:
Tuis ſacris crinibus.
O diſcipula beata:
Quę fuiſti deo grata:
Chꝛiſti pedes oſculata:
Tuis vngens manibus.
O exemplar penitentis:
In qua fuit ardoꝛ mentis:
Quę gaudebat in lamētis:
Anxia doloꝛibus.
Magdalenę manda zelum:
Quē habebas ſic anheluz:
Quo ꝑducas nos ad cęluz:
Tuis ſanctis pꝛecibus.
Magdalena mala dele:
Tui planctus ſint medelę:
Semper nobis ſint tutelę:
Contra carnis vicia.
Magdalena dele mala:
Tua ſalua nos ſub ala:
Eſto via dux ⁊ ſcala:
Ad regna cęleſtia. Amen.

¶ In cōmemoꝛatiōe ſancti auguſtini quę fit ſingulo menſe à ſuis fratribus: ſeu miſſa votiua

IN medio Introit⁹ eccleſię aperuit os eius: ⁊ impleuit euz dominus ſpiritu ſapientię ⁊ intellectus: ſtolā glorię induit eum. Ps. Bonum eſt confiteri dn̄o: ⁊ pſallere nomini tuo altiſsime. ℣. Glia. Oro

COncede nobis, q̄s omnipotens deus, ſancti pr̄is noſtri auguſtini deuota commemoꝛatione gaudere: cuius patrocinio ſaluari: te auxiliante confidimus. Per dominuz. Epl'a. Teſtificoꝛ coꝛā deo. Require in cōi confeſſoꝛū pōtificū

Gra. Tu de vita clericoꝛū ſanctam ſcribis regulam: quā qui amant ⁊ ſequuntur viaz tenēt regiam: atq̄ꝫ tuo ſancto ductu: redeunt ad patriam. ℣. Auguſtine lux doctoꝛū: firmamentuz eccleſię: malleus hęreticoꝛuz: ſummū vas ſcientię. Pꝛo tuis fidelibus: roga deuz quęſum⁹. Alľa. ℣. Auguſtine tonās di

uine flamine verbi: mentitur q̄ te totū legiſſe fatetur: aut tua quis lector noſcere cuncta poteſt. Nā ꝗ voluminibus: mille auguſtine refulges. Alleluia ℣. Quāuis multoꝝ placeant documenta libroꝝ. Si auguſtinus adeſt: ſufficit ipſe tibi. Euāgelium. Vos eſtis ſal terre. Require vbi eſt epl'a. Credo in vnum deū. non dr̄. Offerto. Salue gēma cōfeſſoꝝ: lingua chriſti: vox celoꝝ: ſcribavite: lux doctoꝝ: preſul beatiſſime: qui te patrem venerantur: te ductore cōſequātur: vitā in qua gloriātur: btōꝝ anime.

Deus qui eccle Secreta. ſiā tuā beati auguſtini cōfeſſoris tui atꝗ pontificis: illuminare dignatus es meritis ⁊ doctrinis, cōcede, vt eius interceſſione: tēporalibus nō deſtituatur auxilijs: ⁊ ſpiritualibus ſemper proficiat incrementis. Per dn̄m. Coio. Vitam apoſtolicam: hic doctor renouauit: deſcribendo regulā: in qua declarauit: eſſe ſub imperio: caſte ſine proprio: vt docet iſte pater ſic ⁊ tu viuas frater. Poſt coio

Ut nobis, domine, tua ſacrificia dent ſalutem: beatus confeſſor tuus auguſtinus ⁊ pōtifex: queſumus precator accedat. Per dominū noſtrū Jeſum chriſtum filium tuum.

¶ In ſanctorum decem milium crucifixorum. Introitus.

Fidelis vniuerſitas: collaudet dei filium: adeſt ſacra feſtiuitas ſanctorum: decem milium. Ps. Dominus hec agmina: induit larga dando p̄mia pro ſuo labore. ℣. Gloria patri ⁊ filio ⁊ ſpūi. Oratio.

Deus qui ad imitandū paſſionis tue exemplum: decem milia militū martyrū crucifixoꝝ: crucis patibulū ſubire feciſti, tribue queſumus, vt qui eorum paſſionem veneramur in terris: paſſionis tue remedia: eorum interceſſionib9 cōſequamur in celis. Per dn̄m noſtrum Jeſum chriſtū filium.

Epl'a. Sancti per fidem vicerunt regna. Require in cōmuni martyrū. Gr'a. O felix tyrocinium: per ſanctum achatiū chriſto aggregatum: o ſacrum collegium: forte per martyriū celo laureatum: pacifica ſeculum: ſalua cunctū populū: deo reddens gratum. ℣. Bellatores inclyti ſcuto coronantur. Alla. ℣. Ubi mortis in doloribus: ſpem ſalutarē impetrant: cūctis ſuis memoribus: letiꝗ celos penetrāt. Mox enī domin9: p̄miſſo lumine celi: affuit

in terris ſtipatus rite choreis.
Sanctorū medio pręſtās ī ver
tice montis. Letātur ſancti: ſo
lamie ſepti diuino. Rurſ⁹ mōs
fremuit concuſſus funditus o-
mnis. Et ſtipiti fixa: mox q̄dē
membra ſoluuntur. Manib⁹
angelicis: humatur terra ſepul
chris: ⁊ cuncti proprijs: cōdun
tur monte locellis. Euāgeliū.
Confiteor tibi pater: dñe celi.
Require vbi ep̄la. Offertoriū
O benedicti martyres: eſtote
noſtri memores: vr̄a crux nr̄a
vulnera ſint cōtra nr̄a ſcelera:
tutamen ⁊ remediū: celeſte be
neficiū: quod īpetraſtis à deo
procuret homini reo ſolamen
opem, veniā: ⁊ poſt hoc exiliū:
trāquillitatis patriā. Secreta
Suſcipe munera, omnipo
tens de⁹, quę tibi ad ho-
norem ſanctorum tuoꝝ decē
milium militū crucifixorū offe-
rimus: ac eorū meritis: cōcede
nobis quęſumus gratiā: a te ꝑ
ipſos impetratā pro eoꝝ me
moriā agentibus. Per dñm.
Coīo. O pręclari chriſti mili-
tes: o fęcundi palmites: vere vi
ti inhęrentes. O ſtellę lucife-
rę: nos in mortis veſpere fęlici
ter gaudentes. Angelicis ag-
minibus: chriſto aſſiſtentibus
veſtris ſalutaribus adiuuate
pręcibus. Poſt communio.

Domine deus celi ⁊ terrę:
qui opē miſericordię tuę:
⁊ gratię ſingularis decem mili
bus martyrū crucifixoꝝ tuo-
rum contuliſti: vt fidem tuam
penitus ignorantes angelico
miniſterio īſtrui voluiſti: digna
re quęſumus: vt eorū precibus
ac meritis: nos a peccatis mū-
dati: ⁊ a periculis cunctis libe
rari mereamur atq; in fine vi-
tę noſtrę: eos contra hoſtes in
fernales in auxilium defenſo-
res habere. Per dominū nr̄ꝫ.

¶ In feſto p̄ntatio. btē marię.

Gaudeamus Intr̄
oēs ī dño: diē feſtū ce
lebrantes: ſub hono
re marię virginis: d̄
cuius preſentatione gaudent
angeli: ⁊ collaudant filiū dei.
Ps. Eructauit cor meū verbū
bonum: dico ego opera mea re
gi. ℣. Gloria patri ⁊c. Oratio.
Deus qui beatā mariam
tibi in templo pręſentari
⁊ ſpiritu ſancto erudiri ſanxiſti
da nobis q̄ſumus ſic ſancti ſpi-
ritus inſtrui diſciplinis: vt di-
gnū tibi munus deuoti pecto
ris offeramus. Per dominum.
Lcō libri ſapientię. Ego qua-
ſi vitis fructificaui. Require in
vigilia aſſumptionis Marię.
Gra. Benedicta ⁊ venerabi-
lis es virgo maria: q̄ ſine tactu

pudoris inuenta es mater ſal uatoris. ℣. Uirgo dei genitrix quē totus non capit orbis: in tua ſe clauſit viſcera factus ho mo. all'a. all'a. ℣. Felix virgo q̄ nōdū edicta matris aluo reple tur gratia ⁊ in templo dei repo ſita illuſtratur ſumma peritia. Alleluia. Sequentia.

Altiſsima prouidente: cū cta recte diſponente dei ſapiē tia. Uno nexu coniugatis ioa chim ⁊ anna gratis iuga ſunt ſterilia. Ex cordis affectu toto domino fideli voto ſe ſtrinxerūt pariter. Mox ſi prolem illꝫ da re dignetur hanc dedicare ī tē plo perhēniter. Angelus ap paruit lucidus qui docuit: exau dita vota. Regis ſummi gr̄a: vt detur his filia gratioſa tota. In vtero conſecrata miro mo do generata gignet mirabilis Altiſsimi patris natuꝫ virgo: manens qui reatum: mūdi tol let gratius. Benedicta virgo nata: templo trina pręſentata inter quinis gradibꝰ. Erecta velox aſcendit: ⁊ vterqꝫ parēs tendit: ornādo ſe veſtibus. No ua fulgens gloria templū dum eximia: virgo pręſentatur. E docta diuinitus viſitata cęlitꝰ angelis collętatur. Dū vt nu bat iubet multis prīceps puel lis adultis primo virgo tenuit. Ipſam namqꝫ deuouere: parē tes ipſa manere virgo voto ſta tuit. Cōſultus deus dat reſpō ſum: vt virgo ſumat ſponſum quē pandet flos editus. O ſtē ſus ioſeph puellam ad paren tū duxit cellā: nuptijs ſollicitꝰ. Tūc gabriel ad virginē: ferēs conceptus ordinē delegat̄. E rudita ſtat tacita verba quam ſint inſolita: meditatur. At cū ille tradidit: modū virgo credi dit ſicqꝫ ſacro flamine. Mox verbū cōcipitur ⁊ qꝫ nuſqꝫ clau ditur: cōditur in virgine. Ecce virgo ſingularis: quāta laude ſublimaris: quāta fulges gl'ia. Nos ergo ſic tuearis: vt fructu quo gloriaris: fruamur in pa tria. Amen. Euangeliū ſcd'm mattheū. Liber generationis Jeſu chriſti filij. Require ī na tiui. btē marię virginꝫ. Of. Cre do. Offer. Felix namqꝫ es ſa cra virgo maria: ⁊ oī laude di gniſsima: qꝛ ex te ortus eſt ſol iuſtitię xp̄s deus nr̄. all'a. Sec.

Hec mūera, q̄s, beatę ma rię ſemper virginis inter ceſsione ſanctifica: quā in tem plo tuo munus tibi gratiſsimū offerri parentū manibꝰ volui ſti. Per dn̄m. Pręfatio. Eter ne deus. Et te in pręſentatiōe beatę marię. Cō. Beata viſce ra marię virginis: quę portaue

rūt eterni pr̄ꝫ filiū alta. Poſt cō.

SAcramenta q̄ſumpſim⁹ dn̄e, btē marie ſemp virginis interceſsione nos ſaluēt que deuotione ſui cordis pꝛſsimi acceptabile tibi ſacrificium iugiter immolauit. Per dn̄m.

¶ In fcti ābroſij epi ⁊ doc. Int.

IN medio eccleſie aperuit os eius ⁊ impleuit eū dominus ſpiritu ſapientie ⁊ intellectus ſtolā glorie īduit eū. Ps. Bonum eſt cōfiteri domino: ⁊ pſallere nomini tuo altiſsime. ℣. Gloria patri ⁊ filio. Oratio.

DEus q̄ ſalutis eterne beatū ambroſiū miniſtrū tribuiſti: pꝛeſta q̄s: vt quē doctorē vite habuimus in terris interceſſorē habere mereamur i celis. Per dominū. Epiſtola. Teſtificor corā deo. Require in pontificibus. Gra. Ecce ſacerdos magnus qui in diebus ſuis placuit deo vt iuentus eſt iuſtus. ℣. Non eſt inuētus ſimilis illi qui cōſeruaret legē excelſi. alla. alla. O doctor optime eccleſie lumē btē ambroſij diuine legis amator depcare ꝓ nobis filiū dei. alla. Euāgelium. Vos eſtis ſal terre. reqre vbi epiſtola. Off. Iuſtus vt palma florebit ſicut cedrus que in libano eſt multiplicabit. Secr.

OMnipotens ſempiterne de⁹ munera nr̄a maieſtati tue oblata: p interceſsionē bti ambroſij cōfeſſoris tui atq3 pontificis ad ppetuā fac nobis prouenire ſalutē. Per. Coīo. Fidelis ſeruus ⁊ prudens quē conſtituit dominus ſuper familiam ſuā vt det illis in tēpore tritici menſuram. Poſt cōmunio.

SAcramenta ſalutis nr̄e ſuſcipientes, cōcede q̄s oīps deus: vt beati ambroſij cōfeſſoris tui atq3 pōtificis oratio nos vbiq3 adiuuet: i cuius veneratione hec tue obtulimus maieſtati. Per dominū noſtrū Ieſum.

¶ Ad induēdū puerū vel puellā habitū: pro aliquo voto. ℣. Adiutoriū. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. ℣. Domine exaudi orationē. ℟. Et clamor meus. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū. Orō.

DOmine Ieſu chriſte qui pro noſtra ſalute: ſuſcipiens humanā naturam: te veſtimento carnis induere dignat⁹ es: benedictiōe ſctā tua bn̄ ✠ dic iſta paruula veſtimēta: que pro gratijs tibi exoluēdis: cum oī deuotione ſctē cꝫ voto ac veneratiōe btiſsime marie ifans iſte: ſiue puella iſta: ſup ſe ſuſceptur⁹ eſt: infunde in eū q̄s tuā ſctā3 bn̄ ✠ dictionē vt cū ꝓmū iduerit hoc religiōi ſimile veſti

mẽtũ: intercedẽte ſctõ. N. õſcẽ dat ſup eũ gr̃a tua: ⁊ protegat illũ: vel illã ab oĩ malo mẽtis et corpis. Qui vi. Deinde aſpergun tur veſtimẽta: ⁊ illa adoleant ĩ cẽſo dicat. R. ripiat dñs õ corde tuo ſeculi põpas: qb⁹ abrenunciaſti dũ baptiſmũ ſuſcepiſti. Ps. Eripe me dñe ab homine malo: à viro iniquo eripe me eripe me õ inimicis meis deus me⁹: ⁊ ab inſurgẽtib⁹ ĩ me libera me: eripe me de opantib⁹ iniquitatẽ: ⁊ de viris ſanguinũ ſalua me. V. Gl̃ia. Poſtea induat eũ cappa: ⁊ ſcapulariũ antequã cingat ⁊ dicat añam. Immittat in te dñs ſanctũ religionis: ſctõq3 feruore ſuccẽdaris: ⁊ ardeas cęleſtiũ bonorũ deſiderio Ps. Laudate pueri dñz: laudate nomẽ dñi. V. Gl̃ia. Poſtea cingat eũ dicendo añaz. Precingat dñs te zona iuſtitię: vt imaculata cõſerues oĩa mãdata ſua. Ps. Laudate dñz ĩ ſctis eius: laudate eũ in firmamẽto virtutis eius. Deide dat ei candelã accẽſaz ⁊ dicat ei. V. Dñe exaudi. R. Et clamo. V. Dñs vob: ſcũ. R. Et cũ ſpũ. Oratio.

Domine Jeſu xp̃e lux vera de vero lumine: q̃s clemẽtiã tuã: vt p interceſsionem btĩſsimi N. mentẽ paruuli huius illumines: vt cũ ad annos diſcretionis aduenerit: ſctõ tibi aĩo corpeq3 õſeruiat. Qui vi Poſteã bñdicat puerũ offerendo eũ ſup altare dicẽdo. añam. Cõfirma de⁹ in puero: vel in puella: qd in eo opari cępiſti: à tẽplo ſctõ tuo: õducat eũ ſpũs tuus bonus in terrã rectã: ⁊ benedictio tua ſit ſup eum ſemp. Deide reddat illũ parẽtib⁹: ⁊ cõuerſus ad oẽs circũſtãtes dicat. Bene ✠ dicat vos diuina maieſtas: pa ✠ ter: ⁊ fi ✠ lius ⁊ ſpũs ✠ ſanctus. R. Amen.

¶ Ita exuẽdũ puer3 poſt annũ cũ3 portauerit habitum p voto. V. Adiutoriũm. R. Qui. V. Dñe. R. Et clam. ⁊c. Oratio.

Domine ſctẽ pr̃ oĩps ęterne de⁹: à quo deſcẽdit oẽ bonũ ⁊ oẽ donũ: tibi gr̃as referim⁹: ⁊ expleta vota reddim⁹: ſuſcipe nr̃a cũ actionib⁹ gr̃az: ⁊ intercedente btã maria virgine: ſctõq3 N. huic ĩfanti õ cetera p̃ſta ſalutẽ mẽtis ⁊ corpis: vt te creatorẽ recta fide colat: ĩ te redẽptorẽ ſpẽ ſuã ↄfirmet te q3 ſummũ bonum ſup oĩa diligat: atq3 ſctĩs mãdatis tuz ſemper obediat. Per dominum. Deinde illum habitum exuẽdo dicat añã. Reddite vota veſtra deo cum actionib⁹ ſuis. Ps Laudate dominu3 oẽs gẽtes. V. Gl̃ia. Deide ponat vadiũ

super altare: [illegible]dicat. ℣. Dñe. ℟. Et cla. ℣. Dñs. ℟. Et cũ.

Suſcipe ſctē pr̃ oþs. Oro. eterne de⁹: vota preceſqꝫ ſupplicum: ⁊ per interceſsionē btiſsimę virginis marię: ſctiqꝫ. N. preſta nobis: ita bñficia tua cognoſcere: vt in gratiarū ſemper actione maneam⁹. P. Poſtea bñdicat circumſtantes dicendo.

Bñ ✠ dicat vos diuina maieſtas: pa ✠ ter: ⁊ fi ✠ li⁹ ⁊ ſpũs ✠ ſanctus. amē. De mō recipiēdi pizochoras cuiuſcūqꝫ ordinis. Bñdictio corrigię vel cordę. Prior vel guardia. dicat. ℣. Adiuto. ℟. Qui. ℣. Dñe. ℟. Et. ℣. Dñs. ℟. Et cuꝫ. Oro.

Omñps ſempiterne ⁊ miſericors de⁹: qui pietatis tuę miam pctōribus q̃rentib⁹ veniā: ⁊ miam tribuiſti: oram⁹ immenſam clementiā tuā: vt has corrigias: vel cordas bene ✠ dicere: ⁊ ſcti ✠ ficare digneris vt q̃cunqꝫ ꝓ pctis ſuis cinctę fuerint: miam tuā iplorauerint veniā: ⁊ idulgētiā tuę ſctē mię cōſequātur. P. Bñdictio veli.

Bene ✠ dic, q̃s oþs deus velamina iſta famularuꝫ tuarū: vel famulę tuę capitibus iponenda: vt in eis: vel in ea bene ✠ dictio tuę benignitatis dſcendat vt ſit in eis: vel in ea ſanitas: ſctitas: caſtitas: virtus ⁊ victoria: ſanctimonia: humilitas: bonitas: ⁊ māſuetudo legis plenitudo: ⁊ obediētię dei: ⁊ patrꝫ ⁊ filij: ⁊ ſpiritus ſancti: adſit ſemper bene ✠ dictio Per. Benedictio clamydis.

Deus q̄ veſtimentū ſingulare ad indumentū ęternę iocunditatis: tuis fidelibus ꝓmiſiſti: clementiā tuā ſuppliciter exoram⁹: vt hęc indumēta humilitatē cordꝫ ⁊ cōtēptū mūdi ſignificātia: q̄b⁹ famulę tuę vel famula tua in ſctō ac firmo ꝓpoſito veſtiri dſiderāt ꝓpitius bene ✠ dicas ⁊ caſtitatꝫ habituꝫ quē te inſpirāte ſuſcipiūt te ꝓtegēte cuſtodiāt vt q̃s vel quā venerādę ꝓfeſsionib⁹ veſtib⁹ induꝫ tpaliter: btā facias imortalitate veſtiri. Per. Oro

Domine Jeſu chriſte q̄ tegumē nr̃ę mortalitatꝫ induere dignatus es: obſecram⁹ imēſę largitatꝫ tuę abundātiā vt hoc gen⁹ veſtimētorꝫ qđ ſcti pr̃es: ad humilitatis indicium ferre ſanxerūt ita bñ ✠ dicere digneris: vt hę famulę tuę: vel hec famula tua q̄ eo vſe: vel vſa fuerūt vl fuerit: te iduerē mercātur. q̄. Bñdictio. Pr̃. Oremꝰ.

Domine ieſu xp̄e: q̄ diſcipulos tuos orare docuiſti: ſuſcipe q̃s bñ ✠ dicēdo orones famularꝫ tuarꝫ: vl famulę tuę: vt

illarū vt illi⁹ oīo à te ſep icipiat: ꝛ pte cepta finiat. ꝗ. ¶ Completa benedictione aliq̄ ɡunt tā veſtimenta ꝗ̄ ipſe mulieres: poſteā in exuēdo dicat hāc oꝛonē.

Exuat vos: vel te dn̄s veterē hoīem: vel hoīes cū actibus ſuis: ꝛ renouamini: vel renouaris ſpū mentis veſtrę: vel tuę: ꝛ induite vos: vel indue te nouū hoīem, qui ſcd̄ȝ deū creatus es: in iuſtitia ꝛ ſctitate veritatis i chꝛiſto Jeſu dn̄o noſtro. Poſteā hę orationes dicūtur.

Adeſto, dn̄e, ſupplicationibus nr̄is: vt has famulas tuas: vel famulā hāc bn̄ ✠ dicere digneris: q̄bus: vel cui: i tuo noīe habitū ſctē religionis iponim⁹: vt te largiēte dūote i religōne pſiſtāt. p dn̄m. Oꝛo.

Deus miſericoꝛs: de⁹: clemēs: cui cūcta bona placēt: ſine quo nihil bonū inchoatur nihilq̄ bonum pficitur: adſint noſtris humilimis p̄cibus tuę pietatis aures: ꝛ has famulas tuas: vel famulā tuā: quib⁹ vel cui in tuo ſancto noīe habitū religionis imponimus: àmūdi ipedimento: vel ſeculari deſiderio defende: ꝛ ꝯcede eis: vel ei: in hoc ſctō pꝛopoſito dūotè perſiſtere: vt remiſsione pctōrum pcepta: ad electoꝝ tuoꝝ valeāt ꝑuenire conſoꝛtiū. Per chꝛiſtū dominū nr̄m. ℞. Amē. Coꝛrigia vel coꝛda cingitur.

Accipite coꝛrigias ſup lūbos veſtros: vt ſint lūbi veſtri p̄cincti in ſignū caſtitatꝫ ꝛ temperantię: in noīe pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ ſpiritus ✠ ſcti. Poſteā diſtribuat cādelas ſoꝛoꝛibus dicens. Et ſit lucerna ardēs in manib⁹ veſtris: in ſignū pudicitię: ꝛ honeſtatis in nomine pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: et ſpiritus ✠ ſancti. Poſteā imponat velamen albū dicens.

Accipe velū ſuper caput tuū: in ſignū obedientię: mundiciē: ꝛ puritatis: in nomine pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ ſpūs ✠ ſancti. Deinde cum volunt induere clamydem dicat.

Accipe clamydem nigrā: in ſignum penitentię et moꝛtificationis: vt moꝛtua mūdo: deo viuas: in nomine pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ ſpiritus ✠ ſcti Deinde dentur eis pr̄ noſter.

Nunc accipe ſignū oꝛationū in manib⁹ tuis: vt moꝛe contemplantium: cōteptaſę licitate terrena: ꝛ pꝛeſentē vitam habeas in penitentia: ꝛ in deſiderio futuram: cupiens diſſolui: ꝛ eſſe cū Chꝛiſto. Jn nomine pa ✠ tris: ꝛ fi ✠ lij: ꝛ ſpiritus ✠ ſancti. Poſteā cātatur Ueni creatoꝛ ſpiritus. totum.

Et poſteà. ℣. Emitte ſpūm tu
um: ⁊ creabūtur. ℟. Et reno
uabis faciē terrę. ℣. Poſt par-
tū virgo inuiolata ꝑmāſiſti. ℟.
Dei genitrix. ℣. Ora ꝓ nobis
btē auguſtine: vel frācíſce. ℟.
Ut digni efficiamur. ℣. Ora ꝓ
nobꝫ btā monica: vel clara. ℟.
Ut digni efficiamur. ℣. Dñe e
xaudi. ℟. Et clamor. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cum. Oremus
DEꝰ qui corda fideliū ſan-
cti ſpūs illuſtratiōe docui
ſti: da nobis: ī eodē ſpū recta ſa
ꝑe: ⁊ d' eiꝰ ſemꝑ cōſolatiōe gau
dere. ꝑ. in vnitate eiuſdē ſpūs.

¶ De btā virgīe maria. Oro.

COncede nos famulos tu
os, q̄s dñe deꝰ, perpetua
mētis ⁊ corꝑis ſanitate gaude
re: ⁊ glorioſa btē marię ſemper
virginis interceſsione: à p̄ſenti
liberari triſtitia ⁊ ęterna per-
frui lętitia. Per dñm. Oratio.

COncede, q̄s oīps deus: vt
qui pctōꝝ nřorum pōde-
re p̄mimur: btī auguſtini confe
ſſoris tui patrocinio ſubleue-
mur. Per dominum. Oratio.

PRętende, dñe famulis et
famulabus tuis dexterā
cęleſtis auxilij vt te toto corde
perquirant: ⁊ quę dignę poſtu
lant: conſequi mereātur. Per.

Finitis orationibꝰ prior dicat
eꝫ porrigēdo librū ī māibꝰ eaꝝ

UOs promittitis obediē-
tiā ⁊ caſtitatem ſeruare:
⁊ viuere ſecundū vitam ⁊ ordi-
nationem dominarum vřarū?
Si ꝓmittūt tūc dicat eis prior.

DOminus qui cępit in vo-
bis opꝰ bonū, ipſe perfici
at ⁊ augmentum gratię ⁊ glo-
rię meritis beati patris noſtri
auguſtini: eiuſq; deuotiſsime
matrꝫ monicę. Amē. His fini
tis prior vel guardianus dicat.

EGo auctoritate patris no
ſtri generalis: qua fūgor
indultu apoſtolico mihi cōmiſ-
ſa vos recipio atq; accepto: et
participes omnium bonorum
quę fiunt per totum ordinē no
ſtrū conſtituto. Poſtea dicat ꝑ
or orationem ſancti auguſtini
vel ſancti franciſci: ac oratiōnē
ſanctę monicę: vel ſanctę claræ.

Benedictio agni paſchalis.

Adiutoriū noſtrū ī noīe dñ. ℟.
Qui fecit cęlū ⁊ terrā. ℣. Dñs
vobiſcū. ℟. Et cū ſpū. Et ſic
dicat añ oēs bñdictiones. Oro.

DEus qui per famulū tuū
moyſen: in liberatiōe po-
puli tui de ęgypto: agnum occi
di iuſsiſti: in ſimilitudinē domi
ni noſtri Jeſu chriſti: ⁊ vtroſq;
poſtes domorum de ſanguine
huius agni perungi pręcepiſti
ita bene ✠ dicere ⁊ ſancti ✠ fi
care digneris hanc creaturā

carnis: quã nos famuli tui ad laudẽ tuã ſumere deſideram⁹: per reſurrectionẽ domini nr̃i Jeſu chriſti. Qui tecũ. Benedictio carnium ouiũ vel ouiuz. Oratio.

DIgnare dñe deus oĩps: bene ✠ dicere: ⁊ ſanti ✠ ficare has ouiuz ſiue auiũ carnes: vt quicũq ex populis tuis fideliter de eis cõmederit: omni benedictione cuz gratia ſaturati: repleantur bonis. p.

Benedictio caſei ⁊ ouorum. ℣. Adiutorium. vt ſupra. Oratio.

DEus creator ⁊ conſeruator generꝫ humani: dator gratię ſpiritualis: largitor ęterne ſalutis dñe: effunde bene ✠ dictionem tuaz ſup hanc creaturam caſei ⁊ ouorũ: vt armata cęleſti defenſione: quicũq ex eis guſtauerit: ſibi ꝓficere ſentiant ad ſalutem. Per. Benedictio panis. ℣. Adiutoriũ. ℟. Qui fecit. vt ſupra. Oratio.

OMnipotens ſancte pater oĩps ęterne deus: bñ ✠ dicere digneris hunc panem tua ſcã ſpirituali benedictione vt ſit omnibus ſumentibus ſalus mẽtis ⁊ corporis: atq contra oẽs morbos: ⁊ vniuerſas inimicoꝝ inſidias tutamẽ. Per dominũ nr̃m Jeſum Chriſtum filium tuum: panem qui de cęlo deſcẽdit: ⁊ dat vitam ⁊ ſalutem mundo: ⁊ tecum viuit ⁊ regnat de⁹ per oĩa ſęcula ſęculorũ. Amẽ.

Bñdictio loci vel dom⁹. Oratio.

BEne ✠ dic domine deus oĩps locum iſtum: vel domum iſtam: vt ſit in eo: vel in ea ſanitas: caſtitas: victoria: virtus: humilitas bonitas ⁊ manſuetudo: plenitudo legis: ⁊ gratiarum actio deo patri: ⁊ filio ⁊ ſpiritui ſancto: ⁊ hęc benedictio maneat ſup hũc locum: vel ſuper hanc domũ ⁊ ſup habitãtes in eo vel in ea: per xp̃m dominum noſtrum. Bñdictio ad omne quod volueris. Oratio.

BEne ✠ dic dñe creaturã iſtam. N. vel. N. vt ſit remediũ ſalutare generi humano: ⁊ preſta per inuocationeꝫ ſancti nominis tui: vt quicũq ex ea ſumpſerint: vel guſtauerint: corporis ſanitatem: ⁊ animę tutelaꝫ accipiant. Per. ¶ Benedictio nouorum fructuum. Oratio.

BEne ✠ dic dñe hũc fructũ arborũ: vt hi q̃ vtũtur eo: ſint mẽte ⁊ corpe ſanitati reſtituti. p. Bñdictio vue vel ficuum. oĩo.

BEne ✠ dic dñe hos fructus nouos vue ſiue ficuũ quos tu dñe per rorez cęli ⁊ inundantiã pluuiarũ: ⁊ tp̃a ſerena atq tranquilla ad maturitatẽ ꝑducere dignatus es: ad ꝑcipiendũ nobis cũ gra

tiarum actione. Per dominũ.
Benedictio ouorum. Oratio.
S Ubueniat, quęſumus do
mine, tuę bñdictionꝫ gra
tia huic ouorum creaturę: de q̃
pullos gallinarũ procreare di-
gnatus es: vt cibus ſalubris fi-
at fidelibus tuis: in tuarũ gra-
tiarũ actione ſumentib⁹. Per.
¶ Incipit ordo ad faciendã a-
quã benedictã Dominica pma
aduẽtus ⁊ omnib⁹ dñicis perã
niſi pulſato ſigno ad tertiã heb
doma. intret ſacriſtiã: ⁊ dũ mini
ſtri preparẽt ſe ſtolã apponẽs
circa collũ faciat aquã benedi
ctã dicendo. ℣. Adiutoriũ no-
ſtrũ ĩ noĩe dñi. ℟. Qui fecit cę-
lũ ⁊ terrã. Deinde incipit ex-
orziſmum ſalis abſolute.
E Xorcizo te creatura ſalis
p deũ ✠ viuũ: per deũ ✠ verũ
per deũ ✠ ſctũm: p deũ qui te
per eliſeum prophetã in aquã
mitti iuſsit: vt ſanaretur ſterili
tas aq̃: vt efficiaris ſal exorciza
tũ ĩ ſalutẽ credẽtiũ: ⁊ ſis oĩbus
te ſumentib⁹ ſanitas aĩę ⁊ cor-
pis: ⁊ effugiat atq̃ diſcedat à
loco ĩ quo aſpſum fueris: oĩs fã
taſia ⁊ neq̃tia vel verſutia dia-
bolicę fraudis: oĩſq̃ ſpũs imũ-
dus adiurat⁹: p eũ qui vẽtur⁹
eſt iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊
ſclꝫ p ignẽ. ℟. amẽ. Oro.
I Mmẽſã ꝫ clemẽtiã tuam
oĩps ęterne de⁹ humiliter ĩplo-
ram⁹: vt hãc creaturã ſalꝫ quã
in vſu gñeris humani tribuiſti:
bñ ✠ dicere ⁊ ſcti ✠ ficare tua
pietate digneris: vt ſit oĩb⁹ ſu-
mentib⁹ ſalus mẽtis ⁊ corpis:
⁊ quicquid ex eo tactũ vel reſp
ſum fuerit: careat oĩ ĩmunditia
oĩq̃ ĩpugnatione ſpiritalis ne
quitię. Per dominum noſtrũ.
Exorciſ. aque ⁊ dicat abſolute
E Xorcizo te creatura aq̃ in
noĩe dei ✠ pr̃is oĩpotẽtꝫ
⁊ in noĩe Jeſu ✠ xp̃i filij ei⁹ do
mini nr̃i: ⁊ ĩ virtute ſpũs ✠ ſcti
vt fias aq̃ exorcizata ad effugã
dã oẽm poteſtatẽ inimici: ⁊ ip-
ſum inimicũ eradicare: ⁊ explã
tare valeas cũ angelis ſuꝫ apo
ſtaticis: p virtutẽ eiuſdẽ dñi nr̃i
Jeſu xp̃i: q̃ vẽtur⁹ ẽ iudicare vi
uos ⁊ mortuos ⁊ ſęculum per
ignem. ℟. Amẽ. Oratio.
D Eus qui ad ſalutẽ huma
ni gñis: maxima q̃q̃ ſacramen
ta in aquarũ ſubſtãtia cõdidi-
ſti: adeſto propitius inuocatio-
nib⁹ nr̃is elemento huic multi-
modis purificationibus prepa
to: virtutem tuę bene ✠ dictio
nis ĩfunde: vt creatura tua: my
ſterijs tuis ſeruiens: ad abijciẽ
dos demones: morboſq̃ pellẽ
dos: diuinę grã ſumat effectũ:
vt quicquid ĩ domib⁹ vel ĩ locis
fideliũ hęc vnda reſperſerit: ca

reat omni imũditia: liberetur
a noxa: nõ illic reſideat ſpũs pe
ſtilens: non aura corrũpens: di
ſcedant oẽs inſidie latẽtis ini-
mici: ⁊ ſi quid eſt: qđ aut incolu
mitati habitantiũ inuidet: aut
quieti: aſperſione huiꝰ aquę ef
fugiat: vt ſalubritas per inuoca
tionẽ ſancti tui nominis expeti
ta: ab oĩbus ſit ĩpugnationibꝰ
đfenſa. p. Hic mittat ſal in aq̃
in modũ crucis dicendo ſemel.

O Immixtio ſalis ⁊ aq̃ pa-
riter fiat: inoĩe pa ✠ tris
⁊ fi ✠ lij: ⁊ ſpũs ✠ ſcti. ℟. amẽ.
℣. Dñs vobiſ. ℟. Et cũ. Orõ.

DEus inuicte virtutis au-
ctor: ⁊ inſuperabilis ĩperij
rex: ac ſemp magnificus trium
phator: q̃ aduerſe dñationis vi
res reprimis: q̃ inimici rugiẽtꝫ
ſeuitiã ſuperas: q̃ hoſtiles neq̃
tias potẽter expugnas: te dñe
tremẽtes ⁊ ſupplices depreca
mur: ac petimꝰ: vt hanc creatu
razſalis ⁊ aquę dignãter aſpi-
cias: benignꝰ illuſtres: pietatꝫ
tuę more ſanctifices: vt vbicũ-
qꝫ fuerit aſperſa, per inuocatio
nẽ ſancti tui nominis: oĩs infe-
ſtatio immũdi ſpũs abijciatur:
terrorqꝫ venenoſi ſerpẽtis pro
cul pellatur: ⁊ preſentia ſancti
ſpũs nobis miſericordiã tuam
poſcentibus: vbiqꝫ adeſſe dig-
netur. Per. in vnitatẽ eiuſdez.

¶ Finita tertia: a ſacerdote ce
lebraturo miſſam: aſpergatur
aqua benedicta altare maius
tantum: genibus coram altari
flexis ⁊ ſtatim a cantore incipi
atur Antiphona. Aſperges
me domine yſopo ⁊ mundabor
lauabis me: ⁊ ſuper niuem de-
albabor. ps. Miſerere mei de-
us: ſecundum magnam miſeri-
cordiam tuã. ℣. Gloria patri ⁊
filio ⁊ ſpũi ſancto. Sicut erat
in principio ⁊ nunc ⁊ ſemp ⁊ in
ſecula ſeculorum. Amen. Et
repetitur antiphona. Aſpges
me dñe yſopo. Supradicta an
tiphona pacto modo dicatur i
aſpſione aquę benedictę in do-
minicꝫ per totũ annũ: excep to
quod in dominica de paſsione
⁊ dñica palmarũ nõ dicat. Glo
ria patri. ſed poſt pſalmũ. Mi
ſerere. repetat immediate aña
Aſperges me dñe. Excepto
etiaꝫ tẽpore paſchali: ſcilicet a
dñica paſchę vſqꝫ ad penthe.
quo tẽpore cãtatur communiter
aña. Vidi aquã egredientẽ đ
tẽplo a latere dextro allſa. ⁊ oẽs
ad quos puenire aq̃ iſta ſalui
facti ſunt ⁊ dicẽt. allſa. allſa. ps.
Cõfitemini dño quoniã bonꝰ
qm̃ in ſeculũ miſericordia eiꝰ.
℣. Gloria. Repetitur aña. Vi-
di aquã. In octa. vero penthe.
reſumitur. Aſperges me dñe.

¶ Finitis anis ſupradicto mō ſacerdos qui aſperſit aquā: ante gradus altarꝫ ſtās dicat. ℣. Oſtēde nobis dn̄e miſericordiam tuā. Et additur alla. Tēpore paſchali. ℟. Et ſalutare tuum da nobis. ℣. Dn̄e exaudi orationē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Orō

Exaudi nos de⁹ ſctē pater oīps eterne de⁹ ꝛ mittere digneris ſanctū angelū tuū de celis qui cuſtodiat: foueat: ꝓtegat: viſitet: atꝗ defendat oēs habitantes in hoc habitaculo. Per chriſtū dn̄m nr̄m. Amen.

Benedictio thalami. ℣. Adiutoriū nr̄m in nomine dn̄i. Domin⁹ vobiſ. Oremus. Oratio.

Bene ✠ dic dn̄e thalamū hunc ꝛ oēs habitantes in eo: vt in tua pace cōſiſtant: ꝛ in tua voluntate ꝑmaneat: ꝛ ſeneſcāt: ꝛ multiplicentur in longitudinē dierum. Per chriſtum.

Poſtea aſpergat aqua benedicta. ¶ Benedictio cādelarꝫ. ℣. Adiutoriū nr̄m in nomine dn̄i. ℟. Qui fecit celū ꝛ terrā. ℣. Domin⁹ vobiſcū. Oratio.

Domine Jeſu xp̄e fili dei viui: bene ✠ dic cādelas iſtas ſupplicationibus noſtris infunde eis domine ꝑ virtutē ſancte cru ✠ cis bn̄dictionem celeſtem: q̄ eas ad repellēdas tenebras humano generi tribuiſti: taleꝗ bene ✠ dictionē ſignaculo ſancte cru ✠ cis accipiāt vt quibuſcūꝗ locis accenſe ſiue poſite fuerint diſcedant principes tenebrarū: ꝛ contremiſcāt: ꝛ fugiant pauidi cū omnibus miniſtris ſuis ab habitationibus illis: nec p̄ſumant amplius inquietare aut moleſtare ſeruiētes tibi omnipotenti deo. Qui vi. Poſtmodū aſpergatur aqua bn̄dicta. ¶ Benedictio ignis: q̄ñcūꝗ volueris. ℣. Adiutoriū nr̄m in nomine. ℣. Dominus vobiſcū. Oremus.

Domine deus noſter: pater: oīps lumē indeficiens cōditor oīum luminum: exaudi nos famulos tuos: ꝛ bn̄ ✠ dic hunc ignem: qui tua ſanctificatione atꝗ benedictione conſecretur: ꝛ qui illuminas oēꝫ hominē venientē in hūc mundūꝫ illumina tenebras cordis noſtri ꝛ cōſcientias noſtras igne tue charitatis: vt tuo lumine igniti tuo lumine illuminati: expulſis a cordibus noſtris peccatorū tenebris: ad vitā te illuſtrāte ꝑuenire mereamur eternā. Per. Poſtea aſpergatur aq̄ bn̄dicta. ¶ Benedictio ſacerdotaliū idumētorū in gn̄re. ¶ Pontifex ſacerdotalia indu

mēta bñdicere volēs: ſtās ſine
mitra dicit. ℣. Adiuto. Oremꝰ
OMnipotēs ſempiterne deꝰ: q̄
ꝑ moyſen famulū tuū pō
tificalia ⁊ ſacerdotalia atq; le-
uitica veſtimēta: ad explēdum
miniſteriū eoꝝ in ꝯſpectu tuo:
ad honorē ⁊ decorē noīs tui fie-
ri decreuiſti: adeſto ꝓpitiꝰ inuoca
tionibꝰ nr̄is: ⁊ hec īdumēta ſa
cerdotalia deſuꝑ irrigante gr̄a
tua: igēti bñdictione: ꝑ nr̄e hu
militatis ſeruitutē puri✠fica
re: bñ✠dicere: ⁊ cōſe✠crare
digneris: vt diuinis cultibꝰ ⁊ ſa
cris myſterijs apta ⁊ bñdicta
exiſtāt: hiſq; ſacris veſtibꝰ pōti
fices: ſacerdotes ſeu leuite tui
īduti: ab oībꝰ īpulſionibꝰ ſeu tē
tationibꝰ malignoꝝ ſpūuz mu
niti ⁊ defenſi eſſe mereāt: tuiſq;
myſterijs aptè ⁊ cōdignè ſerui
re ⁊ inherere atq; ī hiſtibi pla
cidè ⁊ deuotè pſeuerare tribue.
Per. ℟. Amen. Alia oratio.
DEꝰ inuicte virtutꝫ auctor:
⁊ oīuz reꝝ creator ac ſcti-
ficator: itēde ꝓpitiꝰ p̄ces nr̄as
⁊ hec idumēta leuitice ⁊ ſacer-
dotalꝫ glie: miniſtris tuis fruē
da: tuo ore ꝓpo bñ✠dicere: ꝯ
ſe✠crare ⁊ ſcti✠ficare digne
rꝫ oēſq; eis vtētes: tuis myſte-
rijs aptos ⁊ tibi ī eis deuote ⁊ a
mabilit̄ ſuiētes: gratos effici ꝯ
cedas. P. Deīd aſpgit ipſa idu

mēta aq̄ bñdicta. Poterit etiā
pōtifex ſine mitra ſtās ſuꝑ ipſa
idumēta anteq̄ aq̄ bñdicta aſ
pgat ſequentem benedictionē
ſi ei placebit dicere. Oremus.
DOmīe deꝰ oīps q̄ veſtimē
ta pōtificibꝰ: ſacerdotibꝰ
⁊ leuitꝫ ī vſuz tabernaculi fede
ris neceſſaria: moyſen famulū
tuū agere iuſſiſti: eūq; ſpū ſapi
entie ad id ꝑagēdū repleuiſti:
hec veſtimēta in vſuz ⁊ cultum
myſterij tui ſcti✠ficare: bene
✠dicere: ⁊ cōſe✠crare digne
ris: atq; miniſtros altarꝫ tui: q̄
ea induerit: ſeptiformis gr̄a di
gnāter repleri: atq; caſtitatis
ſtola btā facias cū bonoꝝ fru-
ctu opuz miniſterij cōgruētis ī
mortalitate veſtiri. P. ℟. amen
Deinde aſpgit ipſa indumēta
aq̄ bñdicta: vl̄ etiā ſi placet po
terit pōtifex ſine mitra ſtās: fi-
nitꝫ p̄cedētibꝰ orōnibꝰ anq̄ in
dumēta aq̄ bñdicta aſpgit: vel
etiā omiſſis oībꝰ ſeq̄ntē ſpālē
dicer̄ noiādo ī ea idumētū vl̄ i
dumēta: q̄d ſeu q̄ bñdicit. Spe
cialis bñdictio cuiuſlibet indu
mēti. ℣. Adiu. vt ſup̄. Oremꝰ.
DEꝰ oīps: boāꝝ virtutū da
tor: ⁊ oīuz bñdictionū lar
gꝰ ifuſor: ſupplices te rogamꝰ:
vt māibꝰ nrꝫ opē tue bñdictiōꝫ
īfūdas: ⁊ has caligas ⁊ ſādala
vl̄ amictū vl̄ albā vl̄ cinctoriū:

vel ſtolā. vel manipulū. vel tunicā. vel dalmaticā. vel planetā diuino cultui pparatā virtute ſcti ſpūs bene ✠ dicere: ſancti ✠ ficare: ⁊ conſe ✠ crare digneris: ⁊ oibus ea vtētib⁹: gratiam ſanctificationis ſacri myſterij tui benign⁹ cōcede: vt in conſpectu tuo ſcti ⁊ imaculati atq; irrephenſibiles appareant: ⁊ auxiliū miſericordię tuę acquirant. Per. Deide aſpergit ea aq̄a bn̄dicta. Bn̄dictio mapparum ſeu lintheaminum ſacri altarꝫ. Pōtifex mappas ſeu lintheamina ſacri altarꝫ bn̄dicturꝰ: ſtās ſine mitra dicēs. ℣. Adiutoriū nr̄m. ℟. Qui fecit celū ⁊. ℣. Dn̄s vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu tuo. Oremus.

Exaudi dn̄e pces nr̄as: ⁊ hęc lintheamina ſacri altarꝫ vſui pparata bn̄ ✠ dicere ⁊ ſcti ✠ ficare digneris. p xp̄m. Oremus.

Domine de⁹ ops: q̄ ornamēta ⁊ lītheamina facere moyſen famulū tuū p. xl. dies docuiſti: q̄ etiā maria texuit: ⁊ fecit i vſuꝫ miniſterij tabernaculi fęderis ſcti ✠ ficare bn̄ ✠ dicere ⁊ cōſe ✠ crare digneris hęc lītheamina: ad regendum inuoluēdūq; altare glorioſiſſimi filij tui dn̄i noſtri Jeſu xp̄i: q̄ tecū viuit ⁊ regnat in vnitate: ſpiritus ſancti deus: p omnia ſecula ſeculorū. Amen. Deinde aſpergit ea aq̄ benedicta.

¶ Oratio ad bn̄dicendū Ciuitates. ℣. Saluos fac ſeruos tuos ⁊ ancillas tuas. ℟. Deus meus ſperātes in te. ℣. Domine exaudi. ℟. Et clamor me⁹. ℣. Dn̄s vo. ℟. Et cū. Orem⁹.

Omnipotēs ſempiterne deus edificator ⁊ cuſtos hieruſalē ciuitatꝫ ſupnę: cuſtodi ciuitatē iſtam ⁊ oēs habitātes ī ea in terra ⁊ in mari: eūtes ⁊ redeundes: ingrediētes ⁊ egrediētes: nihil ei aduerſitatꝫ noceat nihil difficultatis obſiſtat: ſed cūcta ſint pſpera: ⁊ cūcta ſint ſalubria: ⁊ ſub ope dexterę tuę quicquid iuſte expetierit: celeri cōſeq̄ntur effectu. p. ℟. amē

¶ Seq̄ntia infra ſcripta cadit ſupra ī miſſa quinq; plagarꝫ xp̄i.

Cenā cū diſcipulꝫ xp̄e celebraſti: ⁊ mortē ap̄lis palā nūciaſti: ⁊ actorē ſceleris iudā demonſtraſti: ⁊ egreſſ⁹ ptinus hortulū intraſti. Hūc procidēs dn̄s humi ſe pſtrauit: ⁊ trāſferri calicē a ſe poſtulauit: ſꝫ p̄ris arbitrio illud cōmendauit ⁊ ecce mox ſanguinis ſudor emanauit. Judas poſt hoc oſculū ori ḋdit xp̄i: ad q̄d inquit dominus amice veniſti: nunq̄d tradꝫ oſculo q̄ꝫ tu vēdidiſti: aſſiſtētes ptin⁹ irruūt miniſtri

Nox in somnis itaqꝫ tota du-
cebatur:nulla prorsus requies
iesu ꝓstabat̄:magistrorū impia
plebs iniuriat̄: alapis ⁊ cola-
phis ĩnocēs mactat̄. Dū iesuꝫ
eripe pilatus conat̄:iudeorum
furia magis inflāmat̄: ⁊ tumul
tus ppl'i magis excitatur:⁊ vox
plebis intonat vt crucifigatur.
Tradit̄ militib⁹ vinculis arta
tur: vndiqꝫ verberib⁹ corpus
cruētatur: caput regis glorię
spinis coronat̄:postqꝫ flexis ge
nib⁹ ab his irridetur. Ecce ca
ro tenera pij saluatoris: ad co-
lūnā neq̄ter coartatur loris:et
flagellis ceditur ĩpijs tortoris:⁊
emanāt rituli vndiqꝫ cruoris.
Post p vrbis mediū iesus pro-
cedebat:⁊ crucis patibulū hu-
meris gerebat:ad fores ⁊ ostia
populus fluebat:eiusqꝫ confu-
sio oībus patebat. Ad pudo-
ris cumulū iesu denudaris: ad
ventū ⁊ frigora nudus spolia-
ris:atqꝫ cū latronibus pendēs
deputaris:quasi caput scelerꝫ
medio locaris. Tensis ligno
brachijs manus cōclauantur:
cruci corpus corpori claui ap-
plicātur:nerui venę simili mo-
do laniantur:pedum plantę e-
tiam ferro conclauantur. Fū
dit riuos sanguinis corpus sal
uatorꝫ: ꝓperet huc anima cur-
rens peccatoris:⁊ hauriat co-
piā sacrati liquoris: quo freq̄n
ter liniat vulnera doloris. Ie
sus loquēs posteà sitio dicebat
⁊ acetū impius felle cōmisce-
bat:⁊ infusum spōgię iesu por-
rigebat:quod degustans pau-
lulum sumere nolebat. O iesu
mirifice quid est quod agebas
tu de siti conquerens de cruce
silebas:nunquid hunc dolorē
magis sentiebas:sed salutē po
tius nostram cupiebas. Vo-
cē promens vltimam patreꝫ in
uocasti:⁊ nobis ad osculum ca
put inclinasti:cum clamore va
lido tādē expirasti:sic salutis o
mniū opus cōsummasti. Nūc
ego superbio:tu humiliaris:e-
go culpas perpetro : tu pęnis
mulctaris:ego vtor lieo: tu fel-
le potaris : dulcia desidero : tu
dire tractaris. Demū cui⁹ va
leat mens vel lingua fari:quā-
tum virgo creditur intus cruci
ari: duꝫ cernit iā mortuū latus
vulnerari:atqꝫ nati viscera lā-
cea rimari. Corpus quidem
mortuū iaꝫ nil sentiebat : latus
eius lancea miles perforabat:
quam fixam in filij latere vide-
bat:vnde aqua sanguie mixta
effluebat. Adhuc ergo pro-
pera fontē redemptoris:vt flu
ētis ĩpleas viscera dolorꝫ:⁊ ꝗp
piā haurias ĩ corde dolorꝫ: hic
tui curatio ꝓfuit lāguorꝫ. amē

¶ Incipit ordo ad bñdicendũ ornamẽta altarꝫ. Et p̃mo gñaliť ad oĩa. Deĩd ſingulariť ad quodlibet. ¶ ℣. Adiutoriũ noſtrũ. ℟. Qui fecit. ℣. Dñs vo.

Deus oṗs bonarũ Oro. virtutũ dator: ⁊ oĩum bonorũ largus infuſor: ſupplices te rogam⁹: vt nobꝫ opẽ tuę bñdictionis infundas: ⁊ hũc amictũ, albã, cinctoriũ, manipulũ, ſtolã, tunicã vel planetã diuino cultui pręparatã virtute ſpũs ſcti bñ ✠ dicere ⁊ cõſe ✠ crare digneris: ⁊ oĩbus eo vtentibus grãm ſanctificationis ſcti myſterij tui benignus concede: vt in cõſpectu tuo ſcti ⁊ ĩmaculati atq; irreprehenſibiles appareãt: ⁊ auxiliũ mĩe tuę acquirãt. Per dominum noſtrum. ⁊c.

¶ Sequũt ꝓprię bñdictiões. Et primo ad amictũ. ¶ ℣. Adiutoriũ. ℟. Qui fecit. ℣. Dñs.

Immenſę pietatis Oro. ⁊ plenitudinis grãrũ infuſor de⁹: qui ꝑ os ꝓphetę tui dixiſti. Expãdi amictũ meum ſuꝑ te ⁊ operui ignominiã tuam: plenitudinẽ grę ⁊ bñdictionis tuę ſuꝑ hunc amictũ propitiatus extende: vt oẽs q̃ eo vſi fuerint: ꝑfectã quã deſignat amictus caſtigationẽ vocis ⁊ gulę ſentiant: fiantq; ꝑfecti: virtute decori: ⁊ ex amicto ipſo reddantur tibi deo oĩpotenti moribus ⁊ gratia ſpecioſi. Qui cũ p̃re.

Deinde aſꝑgatur aq̃ bñdicta.

¶ Benedictio ad albã. ¶ ℣. Adiutoriũ. ℟. Qui. ℣. Dñs.

Domine de⁹ oṗs Oratio. qui Aarõ ⁊ filios eius tunicis lineis in decorẽ ⁊ gloriaꝫ ſacerdotij indui p̃cepiſti: cum q̃b⁹ ⁊ ipſi ſanctificari: tibi etiã in ſanctuario miniſtrarẽt: hãc q̃s lineã tunicã tuę virtutꝫ: ſanctificatione bñ ✠ dicere: ⁊ ſcti ✠ ficare digneris: q̃tenus oẽs qui ea induti in ſancto miniſterio tuo vſi fuerint: digni fiãt altaris tui miniſtri: ipſoſq; ſeptiformis grã ſpũs ſcti repletos: ⁊ caſtitatis zona p̃cinctos: btã facias cũ miniſtris angelis im̃ortalitatis fruitione veſtiri. Per eundẽ. in vnitate eiuſdẽ. Deinde aſpergatur aqua bñdicta.

Bñdictio ad cinculũ. ℣. vt ſuꝑ.

Deus innocẽtię reſtitutor, ⁊ puritatis amator: q̃ vtriuſq; teſtamẽti p̃res lũbos ſuos pręcingere inſtruxiſti: quo videlicet carnẽ ⁊ lũborũ laſciuiã diſcerent ſobrietate cõtinẽtię coarctare: ſcti ✠ fica ⁊ bene ✠ dic q̃s dñe cinculũ iſtud: vt oẽs qui eo accincti fuerint: ab ęſtu voluptatũ carnaliũ refrigeriũ ſentiant: ⁊ ſpũs ſancti rore perfuſi: quę tua ſunt mũdo corde ⁊

caſto corpore d̄ſiderent ⁊ lętē-
tur. Per. i vnitate eiuſdē ſpūs.
Deide aſpergat. ¶ Bn̄dictio
ad manipulū. R. vt ſupra. Oro

DEus qui de fructu opum
tuorū terrā ſatias: ⁊ ſcd̄m
opera ſua retribuis ⁊ iudicas
vnūquēq̄ꝫ: manipulū iſtuꝫ per
quē fructus bonorū opuꝫ d̄ſig
nat̄: tuę bn̄dictionꝫ dōo ſcti ✠
fica: q̄ten⁹ miniſtri altaris tui
ipſo vtētes manipulo: ꝑ bono
rū opuꝫ fructū digna ſe gaude
āt aſſeq̄ p̄mia meritorū. P. aſp-
gat. Bn̄dictio ad ſtolā. R. vt ſu.

INeffabilis beni Oratio.
gnitatis ⁊ clementię de⁹
cuius iuguꝫ onuſq̄ꝫ leue eſſe tu
ipſe perhibes: quiq̄ꝫ per os ſa-
piētꝫ colluꝫ nos ſubijcere iugo
tuę ſapię docuiſti: bene ✠ dic
⁊ ſcti ✠ fica ſtolā iſtā iugo tuę
māſuetudinis pręſignantē: vt
ſacerdotes ⁊ leuitę tui qui eidē
ſtolę humores ⁊ colla ſumpſe-
rint: ſuauitatis tuę ſentiāt leni-
tatē: quatenus inter magnā ⁊
mirabilē turbā quā beat⁹ Joā
nes vidit in cōſpectu agni ſtolꝫ
albis amictā: ſtolas ſuas laua-
re in ipſius agni ſanguine me-
reant: ac tanq̄ꝫ formoſi in ſtola
ſua: ⁊ in multitudine ſuę fortitu
dinis gradiēte: ſtola induātur
glīę eternalit̄ cū electis. Per.
Deide aſpergat aq̄ bn̄dicta.

Bn̄dictio ad caſulā. R. vt ſup.

DEus fōs pietatꝫ ⁊ Oro.
iuſtitię: q̄ tui operis mini-
ſtros: ad extremū veſtimēto ca
ſulę: cui⁹ munimine ī terris oīa
tegerentur, veſtiri ſāxiſti: bene
✠ dic q̄s ⁊ ſcti ✠ fica planetā
iſtā: ⁊ ꝯcede petitionibus nr̄is
vt oēs hac planeta induti: enu
meratis intus oīum virtutū or
namētis: vinculū perfectę cha
ritatis ſuper oīa habeāt: quo ꝑ
perficere q̄ deſiderāt: te pręſtā
te valeāt. P. Aſpgatur. Bn̄di
ctio mappaꝫ altaris. R. vt ſup.

EXaudi dn̄e preces Oro.
nr̄as: ⁊ hęc lintheamina
ſacro altari pręparata: bn̄ ✠ di-
cere ⁊ ſcti ✠ ficare digneris.
¶ Item ad eadem. Oratio.

DOmine de⁹ oīps: q̄ ab ini-
tio hoībus vtilia ⁊ neceſſa
ria creaſti veſtimēta: quiq̄ꝫ leui
tis tuis hęc ornamenta ⁊ linte
amina facere moyſen famuluꝫ
tuū per q̄draginta dies docui-
ſti: q̄ etiā varia texuit ⁊ fecit in
vſum miniſterij tabernaculi fę
deris ſancti ✠ ficare ⁊ bene ✠
dicere: conſe ✠ crareq̄ꝫ digne
ris hęc lintheamina ad tegen
dū inuoluendumq̄ꝫ altare glo-
rioſiſſimi filij tui dn̄i nr̄i Jeſu
chriſti. Qui tecuꝫ. Aſpergat.
Benedictio vaſis in quo poni-
tur eucharistia. R. vt ſup. Oro

Oremus dilectiſsimi fra-
tres: vt deꝰ oṗs hoc vaſ-
culū corpis filij ſui dñi nr̄i Jeſu
xp̄i gerulū: ſue bñ ✠ dictionis
ſcti ✠ ficatiōe pfundere digne
tur oratibꝰ nobis. Per eundē.

Omnipotēs ſempiterne Oratio.
Deꝰ: manibꝰ nr̄is opē tue
bñ ✠ dictiōis īfūde: vt p nr̄az
bñdictionē hoc vaſculū ſcti ✠
ficet: ⁊ corpi dñi nr̄i Jeſu xp̄i no
uum ſepulchrū ſpūs ſcti gratia
pficiatur. Per eundē. Aſpgat.

¶ Bñdictio corpaliū. ℟. vt ſupra.

Omnipotēs ſempiterne Oratio.
Deꝰ bñ ✠ dic linteamen
iſtud ad tegendū inuoluēdūqꝫ
corpus ⁊ ſanguinē filij tui dñi
nr̄i Jeſu chriſti. Qui te. Oratio.

Domine deꝰ q̄ iā ſctificare
dignatꝰ es hoc genꝰ ſpe-
cierū quādo eo dignatꝰ es inuol
ui corpꝰ dñi nr̄i Jeſu chriſti v...
geniti tui in btā paſſ...
de q̄s: p eundē d...
gnis famulis t...
celeſti ben...
⁊ aptū f...
delic...
poſ...
gu...
qu...
ti...
vi...

C...

ius myſteria archanis mirabi
libꝰ celebrāt, tribue q̄s, vt hoc
lintheamē tue propitiationis
bene dictione ſctificet ad cōſe-
crādū ſuper illud corpus ⁊ ſan
guinē dei ⁊ dñi noſtri Jeſu chri
ſti filij tui. Qui te. Aſpgatur.

¶ Jtē ad benedictionē ſacer-
dotaliū idumētorū. ℟. vt ſupra.

Omnipotēs ſempiterne Oratio.
Deus q̄ p moyſen famulū
tuū pōtificalia: ſacerdotalia: le
uitica veſtimēta ad explenduz
miniſteriū in cōſpectu tuo: ⁊ ad
honorē atqꝫ decorē tui nois fie
ri decreuiſti: adeſto ꝓpitiꝰ iuo
cationibus noſtris: ⁊ hec idu-
mēta d'ſup irrigāte g'ra tua: in-
gēti benedictione ꝑ nr̄e humi
litatis ſeruitute puri ✠ ficare:
bene ✠ dicere: ⁊ conſe ✠ cra-
re digneris: vt diuinis cultibus
...apta ⁊ bene

ꝛ hęc indumenta leuiticę ac ſacerdotalis gloria: myſterijs tuis fruēda: tuo ore proprio bene ✠ dicere: cōſe ✠ crare: ac ſcti✠ficare digneris: oēſqȝ eis vtētes: tuis myſterijs aptos: ꝛ tibi in eis duote ꝛ amabiliter ſeruientes: gratos effici cōcedas. Per xp̄ȝ. Aſpgat. ¶ Explicit ordo bñdicēdi ſacra ornamēta

¶ Intes neceſſarię ſacerdotib⁹ in celebratione miſſarū: ad hoc vt vere cōficiāt ſacramētū corpis ꝛ ſanguinis dñi. Nota q̄d ſcd̄ȝ ſentētiā doctorū quādo ſacerdos accedit ad altare ad celebrādū accedere d̄bet cū intētione cōficiendi ꝛ cōſecrādi corpus xp̄i: iuxta cōſtitutionē facta ꝛ data p dñm nrȝ Jeſuȝ xp̄ȝ in vltima cęna ſua. ſ. in die iouȝ ſcti. Et ſi hoc forte ex īperitia nō intelligeret: intelligat ſeu intendat ſaltē facere q̄d intendit facere ſctā catholica eccleſia ī ipſo ſacro. Proferendo ītegraliter verba cōſecrationis ſuper hoſtiā ꝛ ſup calicē. Et ſi dū accedit ad altare ex obliuione nō haberet antedictā intentionē cōficiendi vt prędictū eſt: habeat ante cōſecrationem hoſtię ꝛ calicis: vel ſaltē in ipſa cōſecratione cū prolatione verborū ſacramentaliū. Quoniā plattio verborū ipſorū ſine intentione cōficiendi: nō cōficit corp⁹ xp̄i.

O[…] […]dū romane cu[…]
[…]m: felici fine clau[…]
[…]agiſtri An[…]
[…]rica

BA561
C363m
1-SIZE

MISSALE ROMANUM ORDINARIUM. Mexico, A. de Espinosa, 1561.

The third book containing music published in the New World was this Missal -- it is perhaps the most handsome book issued from the Mexican press during the sixteenth century.